ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಂಡಂತೆ

ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು!

ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರದ

ಶ್ರೀ ಮ. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರ ತೃತೀಯ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯಂದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಕೃತಿ

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಂಡಂತೆ

ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು!

ಎಂಭತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಪ್ರಕಟನೆ:

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ೫

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು: ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಂಡಂತೆ

ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು!

(ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ವಿಸ್ಮಯಜನಕ ಘಟನೆಗಳು)

ಸಂಪಾದಕರು:

ಎಸ್.ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ; ದಾಜೀಬಾನ ಪೇಟೆ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ೫೮೦ ೦೨೮

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ; ದಾಜೀಬಾನ ಪೇಟೆ
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ೫೮೦ ೦೨೮. ✆ : 266 278

ಸಂಪಾದನ -ಪ್ರಕಾಶನ :
ಎಂ.ಎ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ವಿಮರ್ಶೆ-ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ :
ಸರ್ವಶ್ರೀ ನಿರಂಜನ ವಾಲಿಶೆಟ್ಟರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.
"" ಮ.ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ, ಬೆಂಗಳೂರು.
"" ಡಾ. ಜಿ. ಎಂ. ಹೆಗಡೆ, ಧಾರವಾಡ.

Paavem Acharyaru Kandante Chitra-Vichitra Ee Jagattu
Editor : Dr. Shrinivas Havnur & S.L. Shrinivasmurty;Published by : Sahitya Prakashana, City Clinic Complex, Dajibanpet, Hubli:580 028.

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ: 2001 ಪುಟಗಳು: XVI + 308

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ : ವಿಜಯಕೃಷ್ಣ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ದಾವಣಗೆರೆ

ಮುದ್ರಣ : ಶ್ರೀ ಭವಾನಿ ಆಫಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ಯೋಜನೆ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಐದನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ '**ಕಸ್ತೂರಿ**' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಾಗಿ ಬರೆದ, ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಮಾನವಾಸಕ್ತಿಯ ಬರಹಗಳ (Human Interest Stories) ಸಂಗ್ರಹ.

೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ 'ಕಸ್ತೂರಿ' ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅದರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಭರಿಸಿದ ಪಾವೆಂ ಅದನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿ, ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಬಂಗಾಲಿಗಳಂತಹ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಯಾವೊಂದು ಆಸಕ್ತಿಕರ, ಅಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯ ಲೇಖನವೂ ಅವರ ಗರುಡ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ರಾಜಿಗಿಳಿಯದಿದ್ದ ಪಾವೆಂ 'ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ'ಯಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಷ್ಟೇ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು, ರೋಚಕ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೋ ಅಥವಾ ಭೀಕರ ಅವಘಡಗಳನ್ನೋ ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳ ಕೊರತೆಯಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಒಂದೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ (ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಮುರಲೀಧರ, ಪಿ.ವಿ.ಆಚಾರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ) ಬರೆದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಗುಣಗೌರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ! ಮಾನವಾಸಕ್ತಿಯ ಬರಹಗಳು ಯಾವುದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಇಲ್ಲಿ ರಂಜನೆಯ, ಕೌತುಕದ ಅಂಶವೇ ಪ್ರಧಾನ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮರ್ಥ ಲೇಖನಿ ಅದನ್ನು ಮಾಹಿತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಮನನಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯ ಬರಹಗಳ ವಿಷಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹುದು. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಮದುವೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಪಾವೆಂ ಸತ್ತವರ ದಿಬ್ಬವಾದ ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋದ ಬಗೆಗೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಕಾಲಮಾನ ಪದ್ಧತಿ, ನೆಸ್ ಸರೋವರದ ದೈತ್ಯ ಮುಂತಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ವಂಚಕ ಶಿರೋಮಣಿ ಎನಿಸಿದ್ದ ಕ್ರೂಗರ್, ಪತ್ತೇದಾರನಾದ ಕಳ್ಳ ಈ ಬಗೆಗಿನ ಲೇಖನಗಳಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ.

ಪಾವೆಂರವರ ಈ ರೋಚಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ, ನದಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಸುವ ಧೀರರು, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದನ್ನೇ ದಂಧೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕ್ರೂರಿಗಳು, ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು, ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನೇ ಕೊಂದ ಪ್ರೇಮಿಕಳು, ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದೂ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅತೀತರಾದ ರಾಜದೂತರು, ವಿಶ್ವಪರ್ಯಟನೆಯ ಹುಚ್ಚನ್ನು ತಲೆಗೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಹಸಿಗಳು, ಸುಳ್ಳು ನೋಟಿನ ಸರದಾರರು, ಕೊಡುಗೈ ದಾನಿಗಳು - ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಹಿಮಶಿಖರದ ಜರಿತ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮೊರೆತಗಳಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಕೋಪಗಳು, ಮಹಾ ಯುದ್ಧಕಾಲದ ಕಾರಾಸ್ಥಾನಗಳು, ಗಂಟೆಗೆ ೧೩೦ ಮೈಲು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ರೈಲು ಈ ವಿವರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಲನಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ 'ಟೈಟಾನಿಕ್' ಹಡಗಿನ ದುರಂತದ ಬಗ್ಗೆ ೧೯೭೧ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಪಾವೆಂ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಅವರ 'ಸುದ್ದಿನಾಸಿಕ'ದ ಚುರುಕಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಸಂಕಲನದ ಸಂಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಆಚಾರ್ಯರು ಬರೆದ ಈ ಬಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳೂ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಪಾವೆಂರವರ ಎಲ್ಲ ಬರಹಗಳೂ ಒಂದೆಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾಗದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹತ್ತಾರು ಮೂಲ, ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ತಡಕಿ, ಹಲವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲಬ್ಧ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ವಾಚಕರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಬಲ್ಲವಾದದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಲೇಖನ ರಚಿತವಾದ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಕಲ್ಪನೆ ಬರಲೆಂದು ಪ್ರತಿ ಬರಹದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದ ತಿಂಗಳು ಹಾಗೂ ವರ್ಷವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿದ ಪಾವೆಂ ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಪಾದನೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಕಡಿಮೆ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಬೆಂಗಳೂರು
ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ೨೦೦೧

ಎಸ್.ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಲೇಖಕರು; ವಾಗ್ಮಿಗಳು. ಶಿವಾಜಿ ಮತ್ತು ಕೌಟಿಲ್ಯ ಇವರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನತಜ್ಞ ರೈಸರ ಬಗ್ಗೆ ಇವರದು ಸದ್ಯದ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಅಭಿವಂದನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

- ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ: ಪರಿಚಯ

'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯ ಸಮರ್ಥ ಸಂಪಾದಕರು,
'ಒದುಗರೊಡನೆ ಹರಟೆ' ಹೊಡೆದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು,
ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಿಂತಕರು,
ಸರ್ವಕುತೂಹಲಿ - ಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರು,
ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪಂಡಿತರು;

ಈ ರೀತಿಯ ನಾನಾ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಪಾಡಿಗಾರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದು ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರ ಜೀವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಪಾ.ವೆಂ. ಉಡುಪಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯ, ಆದರೆ ಕಡು ಬಡತನದ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ದಿ. ೬ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೧೫ರಂದು ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು. ಆಗಿನ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು ಪಾಸಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಏರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಇಂಥದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಹಂಬಲ ಮೂಡಿತ್ತು. ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ, ಔಷಧಿ ಬಾಟಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಂಗಾಲಿ ಜಾಹಿರಾತಿನ ಮೂಲಕ ಬಂಗಾಲಿ ಕಲಿತರು! ಕಾರಣ? ರವೀಂದ್ರರ 'ಗೀತಾಂಜಲಿ'ಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಛಲ!

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಅವರು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರಿಕೆ, ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕ, ಮುದ್ರಣ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಹೋರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜೊತೆಗೆ ಆಗಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಅಂತರಂಗ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಹ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಂಟು ವರ್ಷ ಕಳೆದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಸವೆಯಿತು. ಅವರು ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು 'ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ'ದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಲೇಖನ ಕಾರ್ಯದ ಒಲವು ವ್ಯಕ್ತವಾದ್ದರಿಂದ 'ಕರ್ಮವೀರ'ದಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. 'ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ'ರಾಗಿ ಹರಟೆಗಳು; ಸಂಪಾದಕ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ, ರಾಜಕೀಯ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು.

೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಡೈಜೆಸ್ಟ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಪಾವೆಂ. ಅವರಿಗೇ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅಖಂಡ ೧೮ ವರ್ಷ ಅದರ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯ. ಅವರ ಬೌದ್ಧಿಕ ನೆಲೆಯು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡದ್ದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ. ಅವರ ಲೇಖನ ಕಾರ್ಯವೂ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಂಡಿತು.

ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಷ್ಟ ಪುತ್ರ/ಪುತ್ರಿಯರ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ನಿವೃತ್ತಿಯ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಪಾವೆಂ. ಕರುಳಿನ ಬೇನೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದರು. ಆಪರೇಶನ್ ಆಯಿತು; ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ. 'ಸತ್ತೇ ಹೋದರು' ಎನ್ನುವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಬದುಕಿದರು. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ಅರವತ್ತರ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ್ದರಲ್ಲವೆ? ಹಲವಾರು ಸನ್ಮಾನ, ಸಮಾರಂಭಗಳು ಜರುಗಿದವು. ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರವರು ಸಂಭಾವನಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು-'ಪಾವೆಂ-ಕಸ್ತೂರಿ' ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಪಿ.ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ-ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿತು. ಅದೇ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದ ಗೋಯೆಂಕಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು (೧೯೯೨). ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೆಂದು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದರು; ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಆ ದಿನ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮರು ತಾರೀಖು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಸು ನೀಗಿದರು. (೪ ಮೇ, ೧೯೯೨).

ಕೃತಿ ರಚನೆ

ಪಾವೆಂ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಮೂರು ಕಾಲಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

೧೯೩೨ ರಿಂದ ೧೯೪೨. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ 'ಅಂತರಂಗ' 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕತೆ-ಕವನಗಳ ರಚನೆ. ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ 'ಉದ್ಗಾರ' ಎಂಬುದು ಜಯಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು (೧೯೩೩). ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸಣ್ಣ ಕತೆಯು 'ಮಧುವನ' ಎಂಬ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ (೧೯೩೫).

೧೯೪೨ ರಿಂದ ೧೯೭೪: ಕರ್ಮವೀರ, ಕಸ್ತೂರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದಂತಹ ಬರಹಗಳು. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಈ ಕಾಲದ್ದು.

೧೯೭೪ ರಿಂದ ೧೯೯೨: ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ತುಷಾರ, ಸುಗುಣಮಾಲಾ, ತರಂಗ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸರ್ವ ವಿಧದ ಬರಹಗಳು. ತುಳು ಕವನಗಳ ರಚನೆಯೂ ಇದೇ ಅವಧಿಯದು. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ವಿವೇಚಿಸಲಾದ 'ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ'.

ಪಾವೆಂ. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಬರವಣಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. 'ರಶಿಯದ ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿ' ಮತ್ತು 'ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ' ಎಂಬೆರಡು ಪ್ರಚಲಿತ ರಾಜಕೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಹರಟೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡೇ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಕೃತಿಗಳೆಂದು 'ಸುಭಾಷಿತ ಚಮತ್ಕಾರ' ಹಾಗೂ 'ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ', ಇವನ್ನೂ ಹೆಸರಿಸಬೇಕು.

ಪಂಚಮುಖಗಳು

ಪಾವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಐದು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಬಹುದು. ಅವೆಂದರೆ;

ಕಲ್ಪಕತೆ; ಚಿಂತನಪರತೆ; ಶಬ್ದಾಸಕ್ತಿ; ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮ; ಹಾಗೂ **ಅಣಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.**

ಕಲ್ಪಕತೆ ಅವರ ಕವನ, ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದರೆ, ಚಿಂತನಪರತೆಯು ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತ ವಿಚಾರ ಮಂಥನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದಾಸಕ್ತಿಯಂತೂ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯು ಆರಂಭವಾದ ಕಾಲದಿಂದ ತೋರಿಬಂದಿದೆ. ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವರು

ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯೇ ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ಅಣಕಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮಜಾತವಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಹರಟೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇವು ಐದೂ ಭೂಮಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಖಂಡವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗಪ್ರಿಯತೆ ಇದ್ದುದನ್ನೂ ನಾವು ಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ತುಸು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆ?

ಅನೇಕರಂತೆ ಪಾವೆಂ ತಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಕವನಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೂ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗ. ಆ ಮುಂದೆಯೂ ಕವಿತಾರಚನೆಗೆ ಮನಗೊಟ್ಟರೂ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ನವನವೀನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿತು. ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ 'ನವನೀರದ'ಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಪಾರಿತೋಷಕವೂ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು' ಕೆಲವೇ ಇದ್ದು ಈ 'ಕೆಲವು' ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

'ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ' ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು 'ಪೆಂಗೋಪದೇಶ'ದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಈ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಮಾದರಿ:

ಬದುಕು ಖಟರಾ ಬಸ್ಸು - ವಿಧಿಯದರ ಡ್ರೈವರನು
ಕುಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎರಡು ಕಾಣುತ್ತ
ಗಟರವೋ ಮರವೋ ಸಂಕವೋ ಟ್ರಕ್ಕೋ ಗೋಡೆಯೋ
ಮಡಿವವನಿಗಾವುದೇನೋ ಎಲವೋ ಪೆಂಗೇ

ಅವರು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬರೆದವುಗಳು. ಅವು ೧೯೩೦ರ ದಶಕದ ಕತೆಗಳಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕೊನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ಅಪರ ಜೀವನ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವೆಂ ಅವರದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅವರ ಲೇಖನಗಳು, ಮೌಲಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಣಯ ವಿವೇಚನೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತ ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ಬಗೆಗೆ ನವೀನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಕಂಡುಬಾರದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ-ಆದರೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಸಾಹಿತಿ, ಪತ್ರಕರ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಮನನೀಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಶಂ.ಬಾ.ಜೋಶಿ ಇವರುಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಣದ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಆಳವಾದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ವೈದುಷ್ಯಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಇತ್ತ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ದ.ಬಾ.ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಎದ್ದು ತೋರುವಂತಿದೆ.

ದ.ಕ.ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಆದ ಪಾವೆಂ ಅವರಿಗೆ ತುಳುಭಾಷೆ, ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು-ಮುಂತಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಸದ್ಭಾವ ಇದ್ದುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತುಳುವಿನ ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶ್ರಮವಿತ್ತು. ತುಳು ಕಾವ್ಯ 'ಭಾಗವತೋ'ದ

ಮೇಲಿನ ಲೇಖ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಅವರ ತುಳು ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. (ಬಯ್ಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ). ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನು 'ಆಯ ಬತ್ತೆ ಇಂಬೈ ಬತ್ತೆ' ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು, ತುಳು ಭಾಷಿಕರ ವಿಶೇಷ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿಸಿದುವೆಂದರೆ ಅವರ ಮೌಲಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಬಂಧಗಳು. ಅವು ಆಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಸಂಗಪ್ರೇರಿತವಾದ ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. 'ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವುಂಟೆ?' ಅದರಂತೆ 'ಮಾನವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳು', 'ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆ', 'ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ', 'ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ'- ಈ ಬಗೆಯ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ವ ಆಲೋಚನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಕೆಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು?, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು ಇವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಪಾವೆಂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಿಂತಕರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದು. ಅವರ 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇನು ಮಾಡಬೇಕು!' ಎಂಬ ಸವಿವರ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

'ಕಸ್ತೂರಿ'ಗಾಗಿ ಬರೆದ ಲೇಖಗಳು ೬೦೦ ರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಅವನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು; (ಅ) ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ (ಆ) ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಪರಿಚಯ (ಇ) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು (ಈ) ಭಾರತದ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳು (ಉ) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯಗಳು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಲೇಖಗಳಿಗಾಗಿ ಪಾವೆಂ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರು-ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿಗಾಗಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸುವವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಕಸ್ತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವೆಂ ಅವರ ವಾಚನದ ಬಹುಪಾಲು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರೇನೂ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಲೇಜುಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಲ್ಲ. ಅಂಥ ಬರಹಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತತೆಗೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಿತ್ತು; ಕನ್ನಡ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಲೇಖವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಪಾವೆಂ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ೧೮ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವರೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡದ ಗಣ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ-ಲೇಖಕರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಅವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ವಿಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭೂಭೌತಿಕ, ಸಸ್ಯ-ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಪಂಚ, ಜೊತೆಗೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ, ಲೈಂಗಿಕ

ವಿಜ್ಞಾನಗಳೂ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಸಂದಿದೆ. ರೋಗಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಜನ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಸದಾಶಯವನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೀಗ ಹರಟೆಗಳು. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕೃತಿರಚನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ 'ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ' ಹೆಸರಿನ ಹರಟೆಗಳದ್ದೇ. ಮುನ್ನೂರನ್ನು ಮಿಕ್ಕಿದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹರಟೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರಾರೂ ಬರೆದಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೇನು, ವಿಷಯ ಮಂಡನೆಯ ಅಥವಾ ಪದಗುಚ್ಛದ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. (ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಕತ್ತೆ'ಯ ನಿಮಿತ್ತದ ಗಾರ್ದಭಗಾನ ಮತ್ತು ಗಾರ್ದಭೋಪಾಖ್ಯಾನ ಎಂಬ ಎರಡು ಹರಟೆಗಳು).

ಹರಟೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಕೋಪನ (provocation) ಬೇಕು. ಒಂದು ಯಃಕಶ್ಚಿತ ಘಟನೆ, ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಆಡಿದ ಒಂದು ಮಾತು-ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಪ್ರಕೋಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಆರಂಭಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಹುಶ್ರುತತ್ವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಕಸ್ತೂರಿ' ನಿಮಿತ್ತದ ಅವರ ಪತ್ರಿಕಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ತುಸು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪತ್ರಿಕಾವೃತ್ತಿಯೆಂದರೆ ತತ್ಕಾಲದ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ಗೀಚುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಆ ಲೇಖವನ್ನು, (ಆ ಲೇಖಕನನ್ನೂ) ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪಾವೆಂ. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವೇ ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ವಿಷಯವೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲದ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿತೆಂದರೆ ತಾವು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಲೇಖಕರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಬರೆಯಿಸುವುದು, ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬರೆಯಿಸುವುದು; ಅನಂತರವೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾವೆಂ ಹಿರಿ-ಕಿರಿಯರೆನ್ನದೆ ಸಂತತವಾದ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯ ಲೇಖಕರು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ಪಾವೆಂ ಅವರ ಈ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ವಸ್ತುತಃ ಡೈಜೆಸ್ಟ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಮಧುವನ್ನು ತಂದು ಇರಿಸಿದ ಜೇನ್ಗೂಡಿನ ಹಾಗೆ ಪಾವೆಂ ಅವರ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಆ ಜೇನುತುಪ್ಪ ತರುಣರಿಂದ ಮುದುಕರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾಯಿತು.

ಈ 'ಕಸ್ತೂರಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಅವರ ಶಬ್ದಾಸಕ್ತಿಗೆ ಪುಟಕೊಟ್ಟಿತು. ಮುದ್ದಣ, ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳಂಥ ಶಬ್ದಾಸಕ್ತರು ಬಾಳಿದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಆರಂಭದ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದ 'ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ ಬೆಳೆಯಲಿ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಬರತೊಡಗಿದ 'ಪದ-ಅರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ'ಯ ನಿಯಮಿತ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಹರಟೆಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೇ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿವೆ: 'ನಗ್ನಾಪರಾಧ' 'ಗೋ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ', 'ಮನುಷ್ಯ ನಗದಿದ್ದರೆ', 'ಶ್ಮಶ್ರು (ಗಡ್ಡ) ಚಿಂತಾರತ್ನಂ' 'ನೀವು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?'

ಶಬ್ದಗಳ ಪೂರ್ವಾಪರ, ಅದರ ಜ್ಞಾತಿಪದಗಳು, ಅವುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು-ಇವುಗಳ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು 'ಚಿಂತಾಮಣಿ' ರತ್ನವನ್ನೇ ಹೊರತೆಗೆದರೆನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ಭಾಷಾ ಶಬ್ದಗಳ ನಂಟನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವೈದುಷ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಕಿಟೆಲ್, ಡಿ.ಎಲ್.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಜಿ.ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ-ಇವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಾವೆಂ ಅವರನ್ನೂ ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಸಮಾರೋಪ

ಪಾ.ವೆಂ.ಆಚಾರ್ಯರು ಕಲಿತದ್ದು ಕಡಿಮೆ; ಓದಿದ್ದೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅವರ ಈ ಓದು ಬಿಡುವರಿಯದ್ದು. ಅದೇನೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಓದಿದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಘಟನೆಗಳಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರದ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಹಿಂದು ಮುಂದುಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ, ಸಾರಾಸಾರ ವಿವೇಕದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತದ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ-ಇವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪಾವೆಂ. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು. ಬರಹವಂತೂ ಸರಿಯೇ, ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತಾಗಲೂ ಇದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತಿತ್ತು. ವಿಧ ವಿಧವಾದ, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ-ಎನಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಕಾರಂಜಿಯ ನೀರಿನಂತೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ಫುರಣ-ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲವೆ. ಈ ಸ್ಫುರಣವೇ ನವನವೋನ್ಮೇಷಶಾಲಿನಿಯಾದ ಪ್ರತಿಭೆ-ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರತಿಭೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಅನಂತರ ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾದವರು ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರೇ.

ಸಮಗ್ರ ಪಾವೆಂ

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಸ್ತ ಬರಹಗಳನ್ನು ೧೫ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತರುವ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದು, ಅದರ ರೂಪರೇಷೆ ಇಂತಿದೆ:

-ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ - ಹೆಸರಿನ ಹರಟೆಗಳು, ನಗೆ ಬರಹಗಳು. (ಸು. ೫೦೦)
-ಉಡುಪಿಯ ಪರಿಸರದ ಲೇಖನಗಳು (ತುಳು ವಿಷಯವೂ ಸೇರಿ)
-ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು (ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕ)
-ಜೀವನ ಮಂಥನ (ಮೌಲಿಕ ವಿಚಾರಗಳು)
-ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಫುರಣ (ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರ ಸಹಿತ)
-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ಘಟನೆಗಳು
-ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರ
-ಲಲಿತ ಸೃಷ್ಟಿ (ಕವನ, ಸಣ್ಣಕತೆ, ಪೆಂಗೋಪದೇಶ ಇತ್ಯಾದಿ)
-ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನ (ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ತ್ರೋಟಕ ಪರಿಚಯ)
-ಪಾವೆಂ ಕಂಡ ಭಾರತ (ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ)
-ಸುಭಾಷಿತ ಚಮತ್ಕಾರ (ಮರುಮುದ್ರಣ)

ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು. ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಹೆಸರು-ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರದು. ಪಾವೆಂ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊರತರಬೇಕೆಂದು ಆಗಾಗ ಸೌಮ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ (ನಾವು

ಹಿರಿಯರಾದ್ದರಿಂದ!) ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೋಜನೆ ಸಿದ್ಧವಾದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಮುಂಬಂದರು.

ಪಾವೆಂ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬರಹಗಳು 'ಕರ್ಮವೀರ' ಮತ್ತು 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದವುಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮರುಮುದ್ರಿಸಲು ಉದಾರವಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಟ್ರಸ್ಟಿನವರನ್ನು ಮನಸಾ ಅಭಿನಂದಿಸುವೆವು.

ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಪೇಜಾವರ ಶ್ರೀಗಳವರನ್ನೂ, ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಅವರನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕ ನೆನೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಎಂ.ಎ. ಪಾಡಿಗಾರ

* * * * *

ಪರಿವಿಡಿ

ಪುಟ

	ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ	v
	ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ: ಪರಿಚಯ	vii
೧.	ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾ ವಿರುದ್ಧ ಮೂವರು	೧
೨.	ಅಂತಃಪುರದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ	೬
೩.	ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್: ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ	೧೨
೪.	ಅವರು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜೀವ ತೆತ್ತಾರು	೧೬
೫.	ಅವಳಿನ್ನು ವಯಸ್ಸು ಕದಿಯುವಂತಿಲ್ಲ	೨೦
೬.	ಅವಳು ಪ್ರೇಮಿಕನನ್ನು ಕೊಂದಳೆ?	೨೩
೭.	ಆಗಲಿಲ್ಲ ಬಾವಲಿ ಯುದ್ಧ	೨೯
೮.	ಆತ ನಿಜವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದನೆ?	೩೪
೯.	ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜುಡೊ	೪೨
೧೦.	ಇದಕ್ಕೆನ್ನಬೇಕು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿ	೪೬
೧೧.	ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪವಿತ್ರ ಶವವೆ?	೫೦
೧೨.	ಇವರಿಗೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ಮೋಹ	೫೬
೧೩.	ಎರಡು ತಲೆಯ ನಾಯಿಗಳು	೬೧
೧೪.	ಕಳೆದ ಬಾಂಬಿನ ಕೋಲಾಹಲ	೬೪
೧೫.	ಅವರು ಕಾಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ೧೧೨ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಜಾರಿದರು	೬೯
೧೬.	ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಣಗಳು ಬೇಕೆ?	೭೩
೧೭.	ಕು ಕ್ಲಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾನ್ (K K K)	೭೮
೧೮.	ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ	೮೫
೧೯.	ಗಲ್ಲಿಗೇರಿ ಬದುಕಿದ	೯೦
೨೦.	ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕ	೯೩
೨೧.	ಗುಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ	೯೭
೨೨.	ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ	೧೦೦
೨೩.	ಚರ್ಮದಿಂದ ನೋಡಬಹುದೆ?	೧೦೫
೨೪.	ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ಮಳ ಮಹಾಯಾತ್ರೆ	೧೦೮
೨೫.	ಟೂರ್-ಡಿ-ಫ್ರಾನ್ಸ್	೧೧೪
೨೬.	ಟ್ರಸ್ಪನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ	೧೧೮
೨೭.	ಟೈಟಾನಿಕ್ ದುರಂತ	೧೨೪
೨೮.	ತಾರೀಖುಗಳ ತಾರುಮಾರು	೧೩೧
೨೯.	ದುಂದುಗಾರ ರಾಜ	೧೩೪
೩೦.	ನೆಸ್ ಸರೋವರದ ದೈತ್ಯ	೧೩೮
೩೧.	ಪತ್ತೇದಾರ ಸರದಾರನಾದ ಕಳ್ಳ	೧೩೮

೩೨. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ೧೦,೦೦೦ ಮೈಲು ಸವಾರಿ ೧೪೭
೩೩. ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಸುಧಾರಕರು ೧೫೧
೩೪. ಪ್ರಚಂಡ ಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ೧೫೫
೩೫. ಪ್ರಪಂಚದ ಆದಿಮ ಚಿತ್ರಕಾರರು ೧೫೯
೩೬. ಪ್ರಬುದ್ಧನೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿನೊಡನೆ ಸೆಣಸಬೇಕು ೧೬೨
೩೭. ಬಲೂನು ಪ್ರಯಾಣದ ರಮ್ಯ ಕಥೆ ೧೬೫
೩೮. ಬಾಲಿ ದ್ವೀಪದ ಮಹಾ ನೃತ್ಯ ೧೬೮
೩೯. ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ೧೭೨
೪೦. ಬೀಟಲ್ಸ್ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ೧೭೬
೪೧. ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್ ೧೮೧
೪೨. ಮತ್ಸ್ಯ ಯುದ್ಧದ ಮೋಜು ೧೮೮
೪೩. ಮುದಿ ರಾಣಿಯ ತರುಣ ಪ್ರಿಯಕರ ೧೯೦
೪೪. ಮುದುಕ ಮತ್ತು ಸಾಗರ ೧೯೫
೪೫. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯ ೨೦೧
೪೬. ರಾಜತೂತರಿದ್ದಾರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ೨೦೭
೪೭. ರಾಣಿ ಕೆರೋಲಿನ್ನಳ ವಿಚಾರಣೆ ೨೧೧
೪೮. ಲಾಟರಿ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ ೨೧೭
೪೯. ವಂಚಕ ಶಿಖಾಮಣಿ ಕ್ರೂಗರ್ ೨೨೨
೫೦. ವಿಮಾನದಿಂದ ಜಿಗಿದ ಮಹಿಳೆ ೨೨೭
೫೧. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ೨೩೦
೫೨. ಸಂಮೋಹಿನಿಯಿಂದ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ? ೨೩೭
೫೩. ಸತ್ತರೂ ಅವಳ ಶವಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ ೨೪೧
೫೪. ಸತ್ತವರ ದಿಬ್ಬ ಮೊಹೆಂಜದಾರೋ ೨೪೬
೫೫. ಸಾಗರ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿನ ೨೫೪
೫೬. ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಕಾಟ ೨೬೧
೫೭. ಸೆರೆಮನೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲ ೨೬೫
೫೮. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ೨೬೮
೫೯. ಸೌದಿ ಅರಸರ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡುಗೈ ೨೭೧
೬೦. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹೆರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ೨೭೫
೬೧. ಹಿಮದೊಡನೆ ಒಕ್ಕೈ ಹೋರಾಟ ೨೭೯
೬೨. ಹಿಮ ಶಿಖರ ಜರಿಯಿತು ೨೮೫
೬೩. ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆ ೨೮೯
೬೪. ಹೌದಿನಿಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಜಾದು ೨೯೫
ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿ ೩೦೧

* * * *

ಚಿತ್ರ - ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು!

೧. ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾ ವಿರುದ್ಧ ಈ ಮೂವರು

ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಮಾನವ ಪಾದಗಳ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಹಾ ಭೂಖಂಡ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೈಲುಗಟ್ಟಳೆ ದಪ್ಪದ ಬರ್ಫದ ಹಾಳೆಯ ಹೊದಿಕೆ. ಧಾವಿಸುವ ಹಿಮ ಗಾಳಿಗಳು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಮವನ್ನು ಅದರಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಳೆ ಹೆಚ್ಚು ದಪ್ಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಮೈಲು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿದ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಹಿಮ ಮರುಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಕರಾವಳಿಯ ಬಳಿ ಕೆಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾವಸೆ. ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾ ಖಂಡ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ವರೆಗೂ ಇದ್ದದ್ದು ಹೀಗೆ.

ಆಮೇಲೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುತೂಹಲ ಈ ನಿರ್ಜನ ಹಿಮಖಂಡದತ್ತ ಒಮ್ಮೆಲೇ ತಿರುಗಿತು. ೧೯೧೧ರೊಳಗೆ ಸಾಹಸಿಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾವನ್ನು ದಾಟಲು ಅನುವಾದರು. ಬ್ರಿಟನ್, ನಾರ್ವೆ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಶೋಧಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳಿದವು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಸ್ಕಾಟ್ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವ ಬಿಂದುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಅಸಹನೀಯ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಜೀವ ತೆತ್ತ.

ನಾರ್ವೆಯ ಅಮುಂಡ್ಸೆನ್ ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಧುವ ಬಿಂದುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಜೀವಂತ ಮರಳಿ ಬಂದ ಪ್ರಥಮ ಮನುಷ್ಯನೆನಿಸಿದ. ಮೂರನೇ ದೇಶವಾದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಡಾ॥ ಡಗ್ಲಾಸ್ ಮಾಸನ್ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವ ಬಿಂದುವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಹಂಬಲವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೇವಲ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದ.

ಅದು ೧೯೧೨ರ ಕೊನೆ. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಿಂದ ಡಾ॥ ಮಾಸನ್ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಆಖಾತದ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂಡದೊಡನೆ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುತು ಹಾಕಿದ್ದ. ಧಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವಖಂಡದಲ್ಲಿ ನಡು ಬೇಸಗೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ದೂರ, ಒಳನಾಡಿನ ಪರ್ಯಟನಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದ.

ನವೆಂಬರ್ ೧೭ರಂದು ಅವನ ಗುಂಪು ಆಗ್ನೇಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಂಡದಲ್ಲೇ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾದ ಮೂವರು ಸಾಹಸಿಗಳಿದ್ದರು. ೩೦ ವಯಸ್ಸಿನ ಡಾ॥ ಮಾಸನ್ ಒಬ್ಬ; ೨೩ ವಯಸ್ಸಿನ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಬಿ.ಇ.ಎಸ್. ನಿನ್ನಿಸ್ ಎರಡನೆಯಾತ; ಪರ್ವತಾರೋಹಣ ಮತ್ತು ಸ್ಕೈಯಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಡಾ॥ ಜೇವಿಯರ್ ಮರ್ಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಸ್ವಿಸ್ ಮೂಲದ ೨೮ ವಯಸ್ಸಿನಾತ ಮೂರನೆಯವ. ಸ್ವತಃ ಮಾಸನ್ ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೊಸಬನಲ್ಲ. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಯಸ್ಕಾಂತ

ಧ್ರುವವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಬಂದ ಅರ್ನೆಸ್ಟ್ ಶಾಕಲಾಟನ್ನನ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದವನೇ ಆತ. ಹಿಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಏಕಮಾತ್ರ ವಾಹನ ಸ್ಲೆಜ್. ಎರಡು ಸ್ಲೆಜ್ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ (ನಿಜವಾಗಿ ಮೂರು: ಎರಡನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದರು) ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನೆಳೆಯಲು ೧೬ ನಾಯಿಗಳ ಪಡೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ ಅವರು ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಡಗು "ಅರೋರಾ"ದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಯೋಜಿಸಿದ್ದರು.

ದಿಗಂತ ವಿಶ್ರಾಂತವಾದ ಹಿಮದ ಪೀಠಭೂಮಿ ನೋಡಲು ಸಪಾಟಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಿಮದಿನ್ನೆಗಳು ವಿಶಾಲ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಉತ್ತ ಹೊಲದಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಲೆ ಎತ್ತುವ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಭೂಮಿ ಯಾವುದೇ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳಿಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಥದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಚಕ್ರ ಒಂದೇ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೋರೈಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಲು ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದರೆ ಉಸಿರಿನ ಹಬೆಯಿಂದ ಅದು ಮಂಜಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾಯಿಗಾಡಿಯನ್ನೇರಿ ತಂಡ ಹೊರಟಿತು. ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಮುಂದೊಬ್ಬ ಓಡದಿದ್ದರೆ ನಾಯಿಗಳು ವರ್ತುಲಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ಕೈಯಿಂಗ್ ಪ್ರವೀಣನಾದ ಡಾ॥ ಮರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ, ಸ್ಕೈಯಿಂಗ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದಾಗಿ ಜಾರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಪಾಟಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವ ಹಿಮದ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಬರ್ಫದ ಹಾಳೆ ಬಿರಿದು ಆದ ಅಗಲ ಕಂದಕಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಿಮ ಬಿದ್ದು ಕಂದಕಗಳ ಮೇಲೆ ತೆಳುವಾದ ಪರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಕಾಲಿರಿಸಿದರೆ ಐವತ್ತು, ನೂರು, ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಆಳವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಉರುಳಿ ಹಿಮಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಬೇಗನೆ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೧೫ ಮೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾಗಬಹುದಾದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ತಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ತಾಸಿಗೆ ೭೦ ಮೈಲು ವೇಗದ ಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿದರೆ ನಾಯಿಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಮ ಬಡಿಯತೊಡಗಿ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಮೂರು ಜನಕ್ಕೆ ಮಲಗಲು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಡೇರೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ವಾಯುದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ಹಿಮಗಾಳಿ ಮೂರು ದಿನ ಬೀಸಿ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಿತು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೫ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಮೈಲು ದೂರ ಸಾಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ನಾಯಿಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಎರಡೇ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಮುರಿದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಅಂದಿನ ದಿನ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಜಾರಿತು. ದಕ್ಷಿಣಾಯನದ ಕೊನೆಯ ತಿಂಗಳಾದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಬೆಳಕಿತ್ತು. ನಡುರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ಪಯಣಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಡೇರೆ ಹೊಡೆದು ನಿದ್ದೆ ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹವೆ ಬೆಚ್ಚಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಮಾಸನ್ನನ ಗಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಸ್ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮುಂದೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಟ್ಸ್ ಸಹಸಾ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸಂಕೇತ ಕೊಟ್ಟ. ಹೌದು. ಎದುರಿಗೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಿರುಕು ಇತ್ತು. ಬಿರುಕುಗಳೀಗ ಅವರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಅದರ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಸನ್ ಗಾಡಿಯ ದಿಸೆ ಬದಲಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ದಾಟಬಹುದಾದ ಎಡೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನ ಗಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಹಿಂದೆಯೇ ನಿನ್ನಿಸನ ಗಾಡಿ ಬಂದು ಬಿರುಕಿನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಬೀಳದಂಥ ಕೋಣದಲ್ಲಿ ದಾಟುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ. ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸನ್ ಯಾವುದೋ ಅಜ್ಞಾತ ಭಯದಿಂದೆಂಬಂತೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು.

ನಿನ್ನಿಸ್ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅವನ ಗಾಡಿ, ಅವನ ನಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು.

ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಬಿರುಕಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಬಿರುಕಿನಾಚೆಗೆ ಎರಡು ಗಾಡಿಗಳ ಧಾರೆ ಇತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಒಂದೇ ಧಾರೆ. ಸಂಧಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯಂಥ ಪ್ರಪಾತ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತಿತ್ತು.

ಅವರು ಬಿರುಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ನೂರೈವತ್ತು-ಅರವತ್ತಡಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ನಾಯಿಗಳೂ ಜೋತಾಡುವ ಗಾಡಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅದರಾಚೆಗೆ ಅಂಧಕಾರ. ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಆಳವೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ವಿಧಿ ಲೀಲೆ! ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಉರುಳುವುದೇ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಾಸನ್ನನದೇ ಉರುಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದೇ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಹಿಂದಿನ ಗಾಡಿಯೇ ಕಾಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಡನೆ ಅವರ ಆಹಾರವೆಲ್ಲ ಹಿಮಗರ್ಭ ಸೇರಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನವ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿನ್ನಿಸನನ್ನು ಕೂಗಿದರು. ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ಕೂಗಿದರು. ಆ ಮಹಾ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೂ ಧ್ವನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಬಂದಿದ್ದರಾದರೂ ಅವರೇನು ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರು? ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಗ್ಗಗಳು ಅಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕಿಳಿಯಲು ಏನೇನೂ ಸಾಲವು. ಅವನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ದೇವಾ, ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಮೃತ್ಯುವನ್ನಾದರೂ ಕರುಣಿಸು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಮೂರು ತಾಸುಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಕಾದು ಅವರು ನಿನ್ನಿಸನ ಹಿಮಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ಚರಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೋದಿದರು.

ಸತ್ತವನೇ ಗೆದ್ದಿದ್ದ ಎಂಬಂತಿತ್ತು ಅವರ ಅವಸ್ಥೆ. ಮುಂದೆ ಅವರೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅಧಿಕಾಂಶ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಮಹತ್ವದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಗಾಡಿಯೊಡನೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅವರ ಡೇರೆ ಕೂಡ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿದ ಹಳೇ ಡೇರೆಯ ಗುಡಾರದ ದೊಡ್ಡ ತುಣುಕೊಂದು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅದೇ ಅವರನ್ನು ಶೀತ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಿನ್ನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯೇ ಸೈ. ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮುರುಕು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಹಾರದ ಅವಶೇಷ ಸಿಗುವುದೋ ನೋಡಬೇಕು.

ಅಂದು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಆಹಾರವೆಂದರೆ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕುದಿಸಿದ ಸಾರು! ಕೂಗುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲ ಚರ್ಮದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನೊಗೆದರು. ನಟ್ಟಿರುಳ ನಂತರ ಅವರು ತಾವು ಮುಟ್ಟಿದ ಅತಿ ದೂರದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿನ್ನಡೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ೧೫ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ದಂದು ಅವರು ಮುರುಕು ಗಾಡಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಸೇರಿದರು. ಅದರಿಂದ ಕೆಲ ಗಳಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಡೇರೆ ಕಂಬಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದು ಹಸಿವೆ ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಬಲಗುಂದಿದ್ದವು. ಹವೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮಬ್ಬಾಗಿತ್ತು. ಆಯಸ್ಕಾಂತ ಧ್ರುವ ಸಮೀಪವಿದ್ದುದರಿಂದ ದಿಕ್ಸೂಚಿ ದಿಕ್ಕು ತೋರಲಸಮರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ದಾರಿಯನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತಷ್ಟೆ.

ಅವರು ಒಂದೊಂದೇ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದರು. ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಗಾಡಿ ಎಳೆಯುವ ತ್ರಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಸರೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ಜಗತ್ತು ಆನಂದೋತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿರುವ ರಾತ್ರಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಕೊನೆಯಿರದ ಹಿಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಂದು ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಬಿಸ್ಕೀಟು ತಿಂದರು. ಅವರಿನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ೨೦೦ ಮೈಲು ದೂರವಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ದಾಟಿತು. ೨೮ ಡಿಸೆಂಬರದಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ನಾಯಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಉಳಿದವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಕೊಂದಿದ್ದರು ಇಲ್ಲವೆ ಅವು ತಾವಾಗಿ ಸತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಉಳಿದ ಒಂದೇ ನಾಯಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು.

ಇನ್ನು ಅವರೇ ಗಾಡಿ ಎಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ವಿಚಿತ್ರ ಕನಸುಗಳು. ಹಗಲು ಮೃಗತೃಷ್ಣೆಯ ಕಾಟ. ಅಳಿದುಳಿದ ಆಹಾರವನ್ನವರು ಜತನದಿಂದ ರೇಶನ್ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಡುವೆ ನವ ವರ್ಷದಿನ ಬಂತು. ಅಂದು ಮರ್ಟ್ಸನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಸುವು ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಡೆಯಲೂ ಅವನಿಂದಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಾಸನ್ ಗಾಡಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

೮ನೇ ತಾರೀಖು ಮರ್ಟ್ಸ್ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ. ಮಾಸನ್ ಅವನ ಕಳೇವರದ ಮೇಲೆ ಹಿಮದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಹೊಚ್ಚಿದ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೋದಿದ.

ಅವನ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ೧೦೦ ಮೈಲು ಇತ್ತು. ಆಹಾರವೂ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತು. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿ ತಲುಪಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಿಗೆ ಹಿಮದ ಹುಣ್ಣುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿಯಿಂದ ಸಾಗಿ ಕರಾವಳಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ದಿಬ್ಬ ಕಟ್ಟಿ ತಾನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಹಿಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಟ್ಟರೆ ತಾನು ಸತ್ತರೂ ಮತ್ತಾರಿಗಾದರೂ ಈ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ತಮ್ಮ ಮೂವರ ಸಾವು ಸಾರ್ಥಕವಾದೀತಲ್ಲವೆ? ಸಾವು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದವನಿಗೆನಿಸಿತು.

ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಆತ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಮುಂದಿನ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿದ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅತ್ಯಗತ್ಯವಲ್ಲದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಕೈಬಿಟ್ಟ. ಜನೆವರಿ ೧೧ರಂದು ಪಯಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಹವೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಒಳ್ಳೇ ಹವೆ ಇದ್ದರೆ ಮರುದಿನ ಭೀಕರ ಹಿಮಮಾರುತದಿಂದ ಡೇರೆಯ ಹೊರಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಹುಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ

ಆರಾರು ಕಾಲ್ಜೀಲಗಳನ್ನು ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ರೋಮದ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆತ ನಡುನಡುವೆ ಬರ್ಫದ ಬಿರುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಬದುಕಿದ. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಇಂಥ ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇಬಿಟ್ಟ. ಗಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಜೋತಾಡುತ್ತ ಇದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಮೇಲೇರಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಸನ್ ಬದುಕುವುದೂ ಮುಂಬರಿಯುವುದೂ ಅಸದಳವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹಿಮಪರ್ವತವೊಂದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿಯೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಮೈಲು ದಾರಿ ಸವೆಯುತ್ತಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಡಗು ಹೊರಡುವ ದಿನ ಬಂತು, ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಅದು ಕಾಯುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಂತರೆ ಅದು ಸುತ್ತಲ ಸಮುದ್ರ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಸೆರೆಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದಾಗಿದಿತ್ತು.

ಜನವರಿ ೨೩. ಮಾಸನ್ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ೩೦ಮೈಲು ದೂರವಿದ್ದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಪೌಂಡ್ ಆಹಾರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಆಗ ಸಹಸಾ ವಾಯುದೇವ ಕ್ರುದ್ಧನಾದ. ರಾಶಿರಾಶಿ ಹಿಮದ ಕಣಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಬಿರುಗಾಳಿ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಮಾಸನ್‌ಗೆ ಡೇರೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲೇ ಅನುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹವೆ ಹೊರಪಾಗುವ ಮೊದಲು ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಮುಗಿಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮಾಸನ್‌ಗೆ ಒಂದು ದಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ದಿನ್ನೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಆತ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂಡ ಮರಳಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ತಂಡದವರು, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದೃಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಅವನಿಗದು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಧೈರ್ಯಗೊಂಡು ಮಾಸನ್ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಕಡೆಯ ೩೦ ಮೈಲು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟತರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದೆಡೆ ಗಾಡಿ ಒಂದು ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಮೇಲೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೀವತಂತು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಏಳು ದಿನ ಸಂತತ ಚಳಿಗಾಳಿ-ಹಿಮಗಾಳಿ. ಆತ ಈ ಒಂದು ವಾರವನ್ನು ಒಂದು ಹಿಮ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ.

ಗಾಳಿ ಇಳಿಮುಖವಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಕೊನೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಅದುವರೆಗೂ ಕಾದ "ಅರೋರಾ" ಹಡಗು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಇನ್ನು ಆ ವರ್ಷ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಸೇರುವ ಆಸೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದ ಜನರು ದೂರದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನನ್ನೆದುರ್ಗೊಳ್ಳಲು ಧಾವಿಸಿದರು.

ಮೂವರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಮರಳಿದ್ದ. ಅನಾದಿ ಹಿಮದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅನಂತ ಶಯನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕ ಸ್ತಂಭವು ಇಂದಿಗೂ ನೆನೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೫

೨. ಅಂತಃಪುರದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ

ಅಂತಃಪುರಗಳ ಕಥೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನ. ಅದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಮ್, ಫಾರಸಿಯಲ್ಲಿ ಜನಾನಾ, ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಣೀವಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಖ್ಯಾತವಾದ ಅಂತಃಪುರ ಸಂಸ್ಥೆ ಈಜಿಪ್ತಿನಿಂದ ಚೀನದ ವರೆಗೆ ಏಶಿಯಖಂಡದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇತ್ತು. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ರಾಜತ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಡನೆ ತಳಕು ಬಿದ್ದಿರುವ ಅದು ಪುರಾತನತಮ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಾದ ಸುಮೇರಿಯನ್, ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್, ಅಸೀರಿಯನ್, ಯಹೂದ್ಯ, ಇರಾಣಿ, ಭಾರತೀಯ, ಚೀನಿ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದು, ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಆಳಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ರಾಜರ ಅರಮನೆಗಳಿಗೇ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಎಲ್ಲ ಆಢ್ಯ ಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದ ಪದ್ಧತಿ ಅದು. ಕನಿಷ್ಟತಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಪರ್ದಾ (=ಅವಗುಂಠನ, ಗೋಷಾ) ಆಗಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಪರಪುರುಷರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಸೆರಾಗ್ಲಿಯಾ ಅದರ ಕಠೋರತಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದು, ಕೊನೆಯ ಒಟೋಮನ್ ತುರ್ಕಿ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದಾಹರಣೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಜರಮಣಿಯರ ನಿವಾಸ ಆಗಿತ್ತು. ಕಾವಲಿನ ಕಠೋರತೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಕಾಲ ಪರಿಸರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭೋಗ್ಯವಸ್ತು ಎಂಬ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿರಬೇಕು, ಪರಪುರುಷರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಾರದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೊಡನೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹಂಬಲವೂ ಇರಬಹುದು. ಆಢ್ಯಕುಲದ ನಾರಿಯರನ್ನು"ಅಸೂರ್ಯಂಪಶ್ಯಾ" (ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಾಣದವಳು) ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಪದ ಇವೆಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಂತಃಪುರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಅನ್ವರ್ಥಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಪರದೆಯೊಳಗೊಂದು ಪುರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂತಃಪುರ ನಾರಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಆಯಾ ರಾಜನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲವು ನೂರರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾವಿರಗಳ ವರೆಗೂ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಬೇರೆಡೆ ರಾಜರೆಲ್ಲ ಬಹುಪತ್ನೀಕರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮಾಯಣದ ದಶರಥನಿಗೆ ಮೂವರು ಮಹಿಷಿಯರಲ್ಲದೆ ಅಸಂಖ್ಯ 'ಪತ್ನಿ'ಯರಿದ್ದರು. 'ಭರತೇಶ ವೈಭವ'ದ ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಂಡಿರಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ ಕಾವ್ಯ ಓದುವಾಗ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಷ್ಟಮಹಿಷಿಯರೂ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಪತ್ನಿಯರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯ ಪುರಾಣಗಳ

ಕಾಲ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಈಚೆಗಿನ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಹಿಂದೂ ಅರಸರ ರಾಣೀವಾಸಗಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕನ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜಯನಗರದ (ಬಹುಶಃ) ದೇವರಾಯನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮತ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮಡದಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಏಳುನೂರು: ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಿಗೆ ದೊಮಿಂಗೋ ಪಾಯಸರ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನೆರಡು ವಿವಾಹಿತ ಮಡದಿಯರೊಡನೆ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಇದ್ದರು. ನೂನಿಜ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಅಚ್ಯುತರಾಯನಿಗೆ ಐನೂರು ಹೆಂಡಿರು. ಮೊಗಲ ಅರಸರೂ ಬಹು ವಿವಾಹಿತರೇ. ನಾಲ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮಡದಿಯರಲ್ಲ, ಪ್ರೇಯಸಿಯರಷ್ಟೇ. ತುರ್ಕಿ ಸಮ್ರಾಟರ ಸೆರಾಗ್ಲಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರೂ ಗುಲಾಮರೇ. ಸುಲ್ತಾನನ ಹತ್ತಿರ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ ಬಂದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಭಾವಿ ರಾಜನ ಮಾತೆಯರಾಗುವ ಅವಕಾಶ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಡದಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನೆ ಅಥವಾ ಬಿಡಾರ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ. ಅವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣದು. ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ಸೀತೆಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಮ ಅನೇಕ ಜನನಿಬಿಡ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ದಾಟಿದನೆಂದು ವಾಲ್ಮಿಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒಂದೇ ದೊಡ್ಡ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಣಿಗೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಿಡಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪತ್ನಿಗೂ ಅನೇಕ ದಾಸಿಯರು. ಪಾಯೆಸ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ರಾಣಿಯರಿಗೆ ತಲಾ ಅರುವತ್ತು ದಾಸಿಯರಂತೆ. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಜನಾನಾಗಳೂ ಕಳಪೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಕಬರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ ಜನಾನಾವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಇತ್ತು. ಔರಂಗಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯರಿದ್ದಾರೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಅವರನ್ನು ತಂದು ವೈಭವದಿಂದ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಮನೆತನದವರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ಇಷ್ಟಪಡದವರು ಯಾರು? ಆದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜಹಾಂಗೀರನು ನೂರ್ಜಹಾನಳನ್ನು, ಅವಳ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಜನಾನಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಥೆ ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿದ್ದೇ. ಪುರಾತನ ಹಿಂದೂ ರಾಜರು ಕೆಲ ವೇಳೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. 'ಬೃಹತ್ಕಲ್ಪ ಭಾಷ್ಯ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬ ಹೀಗೆ ೫೦೦ ರಮಣಿಯರನ್ನು ಇಂದ್ರಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಹಿಡಿಸಿ ತಂದು ಮದುವೆಯಾದ ಸಂಗತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ನಾರಿಯರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜನರೇ ಇದ್ದರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ, ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಗದ ಆನೇಕ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರನ್ನೋ ಮತ್ತಾರನ್ನೋ ಹೀಗೆ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ 'ಶಾಲಕ'ರು, 'ಶಕಾರ'ರು ಕೆಲವೇಳೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವ ಪಡೆದು ಜನರನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು 'ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕ' ನಾಟಕದ ಶಕಾರನ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. (ಸಾಲಾ ಎಂಬ ಬೈಗಳಿಗೆ ಇದು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು). ಹೇಗಿದ್ದರೂ ರಾಣಿಯರು, ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು, ದಾಸಿಯರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಃಪುರ ನಾರಿಯರಿಗೆ ಒಂದು 'ಪುರ'ವೇ ಬೇಕಾಗದೇ ಇದ್ದೀತೆ? ಹೀಗೆ ಅಂತಃಪುರ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ದಾಸಿಯರಾಗಿದ್ದವರನ್ನು-ಇತರರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀ ಸೈನ್ಯ

ಅಂತಃಪುರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಚಾಣಕ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಃಪುರಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಾಜವಸತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಂತಃಪುರ ನಿವಾಸಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಷ್ಟೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿಡುವ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರಕ್ಷಣಾವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಮೂರು ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧನೂ ಪೂಜ್ಯನೂ ಆದ ಪ್ರಧಾನ ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರೂ ವೇದವೇತ್ತರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು; ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬಾಲಿಕೆಯರೂ ಕಾವಲಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲು ಕಠೋರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗೌರವಾರ್ಹರಾದ ವೃದ್ಧ ಗಂಡಸರು ಇದರಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳಿಂದಲೂ ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರದಿಂದಲೂ ವೇದ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಕಾವ್ಯ-ಸಂಗೀತ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ತರುಣ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಆದರೆ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯೆಯರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ದರ್ಶನವಾಗದಂತೆ ನಡುವೆ ತೆರೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಉದಯನ ಕಥೆ, ಬಿಲ್ಹಣ ಕವಿಯ ಐತಿಹ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅರಮನೆಯ 'ಅಸೂರ್ಯಂ ಪಶ್ಯೆ'ಯರಿಗೆ ಅರಸರು, ಅರಸುಕುಮಾರರು, ವಿಶ್ವಾಸಿ ವೃದ್ಧರ ಹೊರತು ಪರಪುರುಷರ ದರ್ಶನ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ತ್ರೀ ರಾಜ್ಯ. ದಾಸಿಯರಲ್ಲದೆ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸೈನಿಕರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪುರುಷವೇಷದಲ್ಲಿ ಪಹರೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದ ಆವಾರದ ತೆನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಸೈನ್ಯವೇ ಕಾವಲಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುಸ್ಲಿಂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಾನಾದ ಕಾವಲು ಕೆಲಸ ಖೋಜಾ (ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ನಪುಂಸಕರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪುರುಷರು) ಜನರ ಕೈಲಿ ಹೋಯಿತು. ಕುಶಲರೂ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳೂ, ದೃಢಕಾಯರೂ ಆದ ಸಶಸ್ತ್ರ ಖೋಜಾಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾವಲಿದ್ದು ರಾಣಿಯರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಬೇಗಮಳ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಏಳೇಳು ಖೋಜಾ ಕಾವಲಿನ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಅಧಿಕಾರ, ಪ್ರಭಾವ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಬೇಗಮರ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಅವರ ಗುಪ್ತ ವರದಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಹಿಂದೂ ಅರಸರು ಕೂಡ ಅನುಸರಿಸಿದರೆಂದು ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿದೇಶಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನಕದಾಸರು 'ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ' ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು 'ಖೊಜ್ಜೆ'ಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಣಾಸುರನ ಮಗಳಿಗೆ ಶಿವಾಲಯ ದರ್ಶನದ ಆಸೆಯಾದಾಗ ಅವಳ ದಾಸಿ ಅದನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನ ಕಿವಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ, ಅನುಮತಿ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ, ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಬಂದು ಉಸಿರ್ದಳು ಬಾಗಿಲೊಳಿಪ್ಪ ಖೊಜ್ಜೆಯ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಎಂದು ಕನಕದಾಸನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪರಪುರುಷರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವಿಕ್ತರಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸುರಲೋಕ ಸದೃಶ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅಕಬರನು ಆಗ್ರಾದಿಂದ ಹದಿನಾರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಣಿ ಬೇಗಮರಿಗಾಗಿ ಒಂದು

ಮಹಲನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಜಹಾಂಗೀರ-ಔರಂಗಜೇಬರ ಕಾಲದ ರಾಣೀವಾಸ ವೈಭವದ ವರ್ಣನೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ; ರಾಣಿಯರ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ...."ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಣಗಳೂ ಕೃತಕ ಕೆರೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಕೋಣೆಗಳು ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಗಮವರಿ ಕಲ್ಲಿನ ಜಾಲಂಧ್ರಗಳು. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಗಮರು ತಾವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು...."

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚ್ ವೈದ್ಯನಾದ ಬರ್ನಿಯರನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಯೆ ಅಂತಃಪುರದೊಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ವೈಭವ ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದೆಂದಿದ್ದಾನೆ. "....ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನ ಕಾಲುವೆಗಳು....ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಹೂತೋಟಗಳು, ದಾರಿಗಳು, ಝರಿಗಳು. ನೆಳಲಿನ ತಾಣಗಳು, ಬಿಸಿಲ ಜಳದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ತಂಪು ಗುಹೆಗಳು....ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ತಗಡು ಹೊದಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ. ಕೋಣೆಗಳು ಭಾರಿ ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆಯಂತೆ."

ರಾಣಿಯರಿಗೆ, ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಿಗೆ ಅರಸನಿಂದ ಅಪಾರ ಧನ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳೂ ತಂತನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವೈಭವ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಜಯನಗರದ ರಾಣೀವಾಸದವರಲ್ಲಿ....ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೆ ಇದೆ. ಅವಳದೇ ದಾಸಿಯರು, ಸಖಿಯರು, ಸೇವಕಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೂ ಧಾರಾಳ ಧನ ಕಂಕಣ, ಕಡಗ, ವಂಕಿ, ಮಣಿಮುತ್ತಿನ ಆಭರಣಗಳು, ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ ರತ್ನಗಳು....ದಾಸಿಯರಿಗೂ ರತ್ನಾಭರಣಗಳು....ಒಂದು ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ (ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ) ನಾನು ದಂಗುಬಡೆದು ಹೋದೆ" ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ಡೊಮಿಂಗೋ ಪಾಯೆಸ್.

ಮೆತ್ತನೆಯ ಗಾದಿಯಲ್ಲಿ....

ಹೊರಗಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಅಂತಃಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಹೇಗಿತ್ತು? ತುರ್ಕಿ ದೇಶದ ಸೆರಾಗ್ಲಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಲಾಡುತ್ತ ಅಂತಃಪುರ ರಮಣಿಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಮೆತ್ತನ್ನ ಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಂಬಾಕು ಸೇದುವುದು, ಹಾಡುವುದು, ನೂಲುವುದು, ಕಸೂತಿ ಹಾಕುವುದು ಇವು ಅವರ ಅಡ್ಡ ಕಸಬುಗಳು. ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಯೋಗ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸವತಿಯರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೈ ಆಗುವ ಹವಣಿಕೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ವೇಷಭೂಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ತುರ್ಕಿ ಅಂತಃಪುರಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಖೋಜಾಗಳದೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದರೆ, ಒಳಾಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಮಾತೆಯ (ವಹೀದಾ ಸುಲ್ತಾನ್) ಉಕ್ಕಿನ ಆಡಳಿತವಿತ್ತು. ಅನಂತರದ್ದು ಯುವರಾಜ ಮಾತೆಯ ಅಧಿಕಾರ, ಅವರ ಕೆಳಗೆ ಅವರ ಆಪ್ತ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕಿ ಖಜಾನೆ ಅಧಿಕಾರಿಣಿ. ಶರ್ಬತ್ ಅಧಿಕಾರಿಣಿ, ಕಾಫಿ ವಿತರಕಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಸೇವಕಿಯರ ಗಡಣ ಅವರ ಕೈಲಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಹಿಂದೂ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ರಾಜರನ್ನೂ, ರಾಣಿಯರನ್ನೂ ಮೋಜುಮೋಜಾಗಿ ಹೊಗಳುವ, ಮುಚ್ಚುಮರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿರದ ಲೈಂಗಿಕ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ಹೊಗಳುವ ಪಂಡಿತೆಯರಿದ್ದರೆಂದು ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ ಅನುಪಮ ವರ್ಣನೆಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಸಂಖ್ಯ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಇಡೀ ವೇಳೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಸುಂದರಿಯರಿಗೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 'ಜಲಚಿಕಿತ್ಸೆ' ಮಾಲೀಸು, ಮುಲಾಮು, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಲೇಪನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅಂತಃಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಒಯ್ಯಲಾಗಿತ್ತು." ದಾಸಿಯರಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸ, ವೀಳ್ಯ ತಯಾರಿಕೆ ಒಂದು ಕಲೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಎದ್ದೊಡನೆ ಅದು ರಾಣಿಯರಿಗೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ದಾಸಿಯೂ ವೀಳ್ಯ, ಮುಲಾಮು, ಅತ್ತರು, ವಿವಿಧ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಹಿತವಾದ ಮಿಶ್ರಣ ಇಂಥ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನತನ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತಃಪುರ ರಾಣಿಯರಿಗೆ ಮೀಯುವುದೊಂದು ಮಹಾ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ದಾಸಿಯರಿಂದ ತೆರೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಂಗಂಧ ಜಲದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಗಂಧ ಧೂಪದಿಂದ ಪರಿಮಳಿತವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ನವನವೀನ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಶ ಕಲಾಪಗಳ ವಿರಚನೆ ಆಗಬೇಕು. ನಾನಾ ತರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ, ನೇಯ್ದ, ಹೆಣೆದ ಪುಷ್ಪಗಳ ಧಾರಣೆ, ಕದಪು, ಮೊಲೆಗಳಮೇಲೆ (ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಲೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಹಜವೆನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ). ಸುಂದರ ಪತ್ರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರತರಾಗಿ ಬೇಜಾರು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಖಶಿಖಾಂತ ಆಭರಣಗಳು ಬೇರೆ. ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿಯರು, ನರ್ತಕಿಯರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದರು. (ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ ಹೊಯ್ಸಳನ ರಾಣಿ ಶಾಂತಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಟ್ಟನೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವ ಉದಾಹರಣೆ). ಕವಿತಾ ರಚನೆಯೂ ಇತ್ತು. ರಾಣಿಯರೇ ಕವಯಿತ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. 'ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ' ಅಂತಃಪುರದ ಉತ್ಪಾದನೆ.

ಹಿಂದೂ ಅಂತಃಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯದೇ ಕಾರುಭಾರು. ಅವಳ ಅಧಿಕಾರ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಯಾರನ್ನೂ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ವರೆಗೂ ಇತ್ತೆಂದೂ ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ರಾಜರುಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಚಪಲ, ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಗರಿಯದಂತೆ ಅವರು ಅಂತಃಪುರದ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮೋಹಿತರಾಗುವುದು ಅಪರೂಪವಲ್ಲ. ವತ್ಸರಾಜ ಉದಯನನು ಇಂಥ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ. ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ ಮೊದಲು ಕೆರಳಿ, ಆಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವೆಂದು ಹೊಸ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು! ಹೀಗೆ ಪತ್ನೀತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿದ ಇಬ್ಬರು ದಾಸಿಯರಾದರೂ ಉದಯನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಚೀನದ ಅಂತಃಪುರಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುದಿಯಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರಿವಾದಾಗ ಹಿರಿಯ ರಾಣಿಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ!

ಬಯಕೆ

ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಪರಪುರುಷರ ಪ್ರವೇಶವೇ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೇ. ಹೇಗೋ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ, ಕೇಳಿದ ತರುಣರ ಹಂಬಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ರಾಣಿಯರು ಅವರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಉಂಟು. ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಣಿ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ವೇಷದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕಥೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾತ್ಸಾಯನರ 'ಕಾಮಸೂತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಪರಪುರುಷರನ್ನು

ಸಾಗಿಸುವ ಉಪಾಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಸಿಗೆ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಹೊರಗೆ ರವಾನಿಸುವುದು ಒಂದು ಉಪಾಯ!

ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೊಗಲ್ ಜನಾನಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇವೆ. ಬರ್ನಿಯರ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಔರಂಗಜೇಬನ ಸೋದರಿ ರೋಷನಾರಾ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಣಯಿಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಜನಾನಾದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಖೋಜಾಗಳು ಕೋಟೆಯ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಕೆಡವಿ ಕೊಂದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಔರಂಗಜೇಬ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಹೊರಕಳಿಸಿದ. ಅವಳ ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನ ಪ್ರೇಮಿಯೊಬ್ಬನು ಬಿಸಿನೀರ ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿದ್ದುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವಳ ತಂದೆ ಷಾಜಹಾನ್ ಅವನನ್ನು ಅದರಲ್ಲೇ ಬೇಯಿಸಿದ್ದನಂತೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಅಂತಃಪುರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವ ಒಳಸಂಚುಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ರಾಣಿಯರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ವಿಷ ಪ್ರಯೋಗಾದಿಗಳಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸುವ ಫಿತೂರಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಫಿತೂರಿಗಳು ರಾಜನ ಕೊಲೆಗೆ ರಾಣಿಯರು ಎಳಸುವುದೂ ಇತ್ತು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಚಾಣಕ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜರು ನಂಬಿಕೆಯ ಸಶಸ್ತ್ರ ಬಂಟನಿಲ್ಲದೆ ಎಂದೂ ರಾಣಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅರಸರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಾಸಿಸುತ್ತ ಯಾರೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಾದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿ ಅವಳೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸುದೈವಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಣಿಯರು ಎಷ್ಟು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಊಹಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಕೆಲ ರಾಜರು ಅಂತಃಪುರಲೋಲರಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಹಿಂದೂ ಅಂತಃಪುರಗಳ ರಮಣಿಯರು ಇತರ ಕಲೆಗಳಂತೆ ಕಾಮಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ. ಕಾಮೋಪಭೋಗದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದ ರಘುವಂಶದ ಕೊನೆಯ ರಾಜ ಅಗ್ನಿವರ್ಣನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಇಡೀ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಕಾಳಿದಾಸ ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅರಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೋ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೋ ಹೀಗೆ ಅಂತಃಪುರ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದುದ್ದೂ ಇದೆ. ಜೈನರ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನನ್ನು ಅವನಣ್ಣ ಹೀಗೆ ರಾಣೀವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗರಿಯದಂತೆ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಂತೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ವಸುದೇವ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳ ಮೊಲೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಅವಳು ಕೆರಳಿ 'ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಬಿಡದವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡೆ. ಒಂದು ಮಂಗ, ಇನ್ನೊಂದು ನೀನು!' ಎಂದು ಹಂಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ವಸುದೇವನಿಗೆ ಆಗ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ರಾಜಕಾರಣದ ಒಂದು ಪಟ್ಟನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ರಾಣೀವಾಸದ ದಾಸಿಯರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ದಿಟ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನೂ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೆ?

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೮೩

*

೩. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ - ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
(ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದಲ್ಲೊಂದು ಭೂಖಂಡ ಇತ್ತೆ?)

ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಐದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಪ್ಲೇಟೋ ತನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ, ಈಗ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ರಾಜ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಅದೊಂದು ದ್ವೀಪಸ್ತೋಮವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದ್ವೀಪದ ಹೆಸರು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್, ಅಥವಾ ಅಟಲಾಂಟಿಕಾ ಎಂದು. ಈ ಅಟಲಾಂಟಿಕಾದ ಜನರು ಮಹಾವೀರರು, ನಾಗರಿಕರು. ಅವರು ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಇಜಿಪ್ತ್, ಇಟಲಿಗಳ ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೯೬೦೦ ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅವರು ಗ್ರೀಸ್ ಮೇಲೂ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಶೂರ ಗ್ರೀಕರು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದರು. ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಸೋಲಿಸಿ ಗ್ರೀಸಿನಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದಲೇ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ಭೀಕರ ಭೂಕಂಪಗಳೂ ನೆರೆ ಹಾವಳಿಗಳೂ ಎದ್ದು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುತ್ತಜ್ಜನಾದ ಸೋಲನ್‌ನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಾಗಿ ಪ್ಲೇಟೋ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮಧ್ಯಯುಗದ ವರೆಗೂ ಜನ ಈ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅನಂತರ, ಕಲಿತವರಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿತು. ಈ ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ದೇಶದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು.

೧೮೯೮ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಕಳೆದು ಹೋದ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಕಥೆ ನಿಜವೋ ಎಂದು ಬಲ್ಲವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಬ್ರೆಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಕೇಪ್ ಕಾಡ್‌ಗೆ ಕೇಬಲ್ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ತಂತಿ ಕಡಿದು ಹೋಯಿತು. ಸಾಗರ ತಳಕ್ಕೆ ಪಾತಾಳ ಗರಡೆ ಹಾಕಿ ತಂತಿಯ ತುದಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವಾಗ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಲಾವಾದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಲ್ಲು ತುಂಡುಗಳೂ ಅದರೊಡನೆ ಬಂದವು.

ಅವುಗಳ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ಲಾವಾರಸವು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂವರೆ ಮೈಲು ಸಾಗರದಾಳದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಈ ಲಾವಾ ಕಲ್ಲುಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಲಾವಾ ರಸವು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಾಗ ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೆಲವೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಚಂಡ ಭೂಗರ್ಭ ವಿಪ್ಲವವಾಗಿ ಆ ನೆಲ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಉಪ್ಪುನೀರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಲಾವಾ ಶಿಲೆ ೧೫,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ

ಇನ್ನೂ ಶಿಲಾರೂಪದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಈ ಶಿಲೆ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಇನ್ನೂ ೧೫,೦೦೦ ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬೇಕು.

ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ಲೇಟೋನ ಮುತ್ತಜ್ಜ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ನಿಜವಾಗಿರಬಹುದೆ? ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಆಯರ್ಲಂಡಿನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಅಮೆಜಾನ್ ಪ್ರದೇಶದ ವರೆಗೆ ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಲ್ಲೊಂದು ಪರ್ವತಾವಳಿಯಂಥ ರಚನೆ ಇದ್ದದ್ದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕೇವಲ ೧೫,೦೦೦ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಚೆಗೆ ಈ ಪರ್ವತಾವಳಿ ಒಂದು ಭೂಖಂಡವಾಗಿ ಮೆರೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರಬಹುದೆ? ಜಿಬ್ರಾಲ್ಟರಿನಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ೧೫೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ, ಪ್ಲೇಟೋ ಎಲ್ಲಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಖಂಡ ಇತ್ತೆಂದಿದ್ದನೋ ಅದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ನೆಲ ಬಹಳ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತ್ತೆಂಬ ಅಂಶ ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಭೂಭಾಗ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂಬ ಊಹೆಗೆ ಪುಷ್ಟಿ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು.

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದಂತೆಲ್ಲ ಹೊಸ ಹೊಸ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು ಅವರ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದವು. ಮಂಕ್ ಸೀಲ್ ಎಂಬ ಜಲಚರ ಜೀವಿ ಭೂಮಧ್ಯ ಸಾಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ಇಂಡೀಸ್ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಎರಡರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಸಮುದ್ರ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಣಿ ದಡದ ಬಳಿಯ ನೀರಲ್ಲಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರು ಕರಾವಳಿಗುಂಟವೇ ಈ ಎರಡು ತುದಿಗಳನ್ನು ತಲಪಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಆ ಕರಾವಳಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇದಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಡೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಇರುವೆಗಳು, ಪಾತರಗಿತ್ತಿಗಳು, ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಇವೆ. ಇವು ಸಾಗರ ದಾಟಿ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಂಭವ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತರು. ಸುಮಾರು ೩೦,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಪೇನ್ ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಚಾರಿ ಜನಾಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತ್ತು. ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಕ್ರೋ-ಮಾಗ್ನನ್ ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಯುರೋಪಿನ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಾಂಡರ್‌ಥಾಲ್ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಇನ್ನೂ ಕಪಿ ಅವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಬಹಳ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರದ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೋ-ಮಾಗ್ನನ್ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿದ್ದ ನಿಯಾಂಡರ್‌ಥಾಲ್ ಜನರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಸುಧಾರಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಸ್ಪೇನ್ ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು ಆಧುನಿಕರನ್ನೂ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಅಗಲವಾದ ಭುಜಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲಿಗಿಂತ ಗಿಡ್ಡವಾದ ಕೈಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಜನ ನಿಯಾಂಡರ್‌ಥಾಲರಿಗಿಂತ ತೀರ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಮಾನವ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಮೇಲಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಅವರ ಅಸ್ಥಿ ಅವಶೇಷಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ವಿಕಾಸದಿಂದಲೇ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೇರಿರಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು? ಪೂರ್ವದಿಂದಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂಥ ಗುಹಾಚಿತ್ರಗಳು ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ನೈಋತ್ಯದಿಂದಲೇ

ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೋಣಿ ಅಥವಾ ನಾವೆಯ ಆಕೃತಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನೆಲ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸ್ಪೇನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳ ನೈಋತ್ಯ ಅಥವಾ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಆಗ ಭೂಭಾಗವಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಸ್ವೀಡನ್ನಿನ ನಿಸರ್ಗಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರಾದ ಡಾರೆನೆ ಮಾಲೇಸ್ ಅವರು ಈಚೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರಿಗಳಾದ ಡಾ|| ಕೋಲ್ಬರು ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ|| ಕೋಲ್ಬರು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಭೂಗರ್ಭ ಪರ್ವತಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಿಂದೆತ್ತಿದ ಕೆಸರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಿಹಿನೀರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದುಕಬಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಅಂದರೆ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೇಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಸರೋವರವಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವಿಗಳು ಬೆಳೆದಿರಬೇಕೆಂದಾಯಿತು.

ಡಾ|| ಮಾಲೇಸರು ಲಭ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಹರಾ ಪ್ರದೇಶ ಕೆಲವೇ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈಗಿನಂತೆ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿರದೆ ಹುಲುಸಾದ ನೆಲವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದವು. ಅನಂತರ ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಏಕೆ? ಹೇಗೆ? ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಡಾ|| ಮಾಲೇಸರ ದೃಢಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಖಂಡ ಮುಳುಗುವ ಮುಂಚೆ, ಅಮೇರಿಕಾದ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಆಖಾತದಿಂದ ಹೊರಟು ಇಂದು ನಾರ್ವೇ ಕಡೆ ಈಗ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಸಮುದ್ರ ಧಾರೆ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಕರಾವಳಿಗುಂಟ ಹರಿದು ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಯ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಬೆ ಮೋಡವಾಗಿ ಸಹರಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಉಪದ್ವೀಪಗಳು ಸಮುದ್ರ ಮಗ್ನವಾದವು. ಆಗ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಧಾರೆ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಸಹರಾ ಪ್ರದೇಶದ ಕರಾವಳಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಧಾರೆಯ ಹರಿವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹಬೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಮೋಡಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಮಳೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೇಹೋಗಿ ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿ ಆಯಿತು. ಇದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೧೫೦೦ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಅದರ ನಂತರವೇ ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಾದದ್ದು.

ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿ ಕೆಲ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮೃದ್ಧ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಲೇಶವೂ ಸಂದೇಹ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಹೆನ್ರಿ ಲ್ಹೋಟರು ಸಹರಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಶೋಧಗಳಲ್ಲಿ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅಸಂಖ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ತೋರಿಸುವ ಜೀವನವು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಶು ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಕರ್ತರು ನಿಗ್ರೋ ಮೂಲದ ಮುಂಡು ತಲೆಯ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ತಂತ್ರವೂ ಸ್ಪೇನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಗುಹಾಚಿತ್ರಗಳ ತಂತ್ರವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದೆಂಬುದು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿದೆ.

ಡಾ|| ಮಾಲೇಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವಾದ ನಂತರ ಆ ಅನಾಹುತದಿಂದ ಪಾರಾದವರು ಸಹರಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದರು. ಅನಂತರ ಸಹರಾದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿನ ಉಪ-ವಾಸಿ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಗಡ ಈ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್

ನಿರಾಶ್ರಿತರ ತಂಡಗಳು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಟವು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೧೨೦೦ ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ತಂಡಗಳು ಇಜಿಪ್ತ್ ತಲುಪಿದವು. ಇಜಿಪ್ಶನ್ನರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಕದನವಾಯಿತು. ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಸೋತು ನಾಶವಾದರು. ಈ ಕದನ ನಡೆದದ್ದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೧೧೯೫ರಲ್ಲಿ. ಅದು ಇಜಿಪ್ಶನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೂರನೇ ರಾಮ್ಸೆಸ್‌ನ ಕಾಲ. ಈ ಯುದ್ಧದ ವರ್ಣನೆ ಇಜಿಪ್ತಿನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ಲೇಟೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ಕೊಟ್ಟು ಬರೆದಿರಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಖಂಡ ಇದ್ದಿರದಿದ್ದರೆ ಕೆಲ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುರೋಪಿನ ನೈಋತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಹೋಲದ ಬಾಸ್ಕ್ ಎಂಬ ಭಾಷೆಯಿದೆ. ಅದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋ-ಮಾಗ್ನನ್ ಜನರ ತಲೆ ಬುರುಡೆಗಳ ರಚನೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಬುರುಡೆಗಳನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರದ್ದಲ್ಲ. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಉಪದ್ವೀಪಗಳು ಯುರೋಪಿಗೂ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಈ ಹೋಲಿಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ನಿಜವಾಗಿ ಇಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಇಜಿಪ್ಶನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ-ಬಹುಶಃ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಎರಡು ಕವಲುಗಳೇ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಹಾಗೂ ಇಜಿಪ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಇಜಿಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಿರಾಮಿಡ್ದುಗಳಿವೆ; ಪೆರು, ಮೆಕ್ಸಿಕೋಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೂ ಪಿರಾಮಿಡ್ದುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದವು. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಪುರೋಹಿತರಿಗಿದ್ದ ರಾಜತ್ವ ಮತ್ತು ರಾಜಸಮಾನ ಗೌರವ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷರ ಶರೀರವನ್ನು ಮಮ್ಮಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾದಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೋಲಿಕೆಗಳು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮೈಲು ಸಾಗರದ ಆಚೀಚೆಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದವೆಂದು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಏಶಿಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಬೇರಿಂಗ್ ದ್ವೀಪಸ್ತೋಮ ದಾಟಿ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ವರೆಗೂ ಬಂದು ಮೆಕ್ಸಿಕೋ, ಪೆರು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಈ ವರೆಗೆ ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ತೀರ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್ ಖಂಡವಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿತು; ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತವರು ಮನೆ ಸಮುದ್ರಪಾಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಎರಡರ ಸಂಬಂಧ ಮರೆವೆಗೆ ಸಂದಿತು-ಇದು ಡಾ|| ಮಾಲೇಸರ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಜೂನ್, ೧೯೭೦

*

೪. ಅವರು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜೀವ ತೆತ್ತಾರು!

ಸಾಹಸಿ ಸುದ್ದಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಹಸಗಳು ಕಥೆಕಥೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ವರ್ಸೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ವಿಜಯದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಸುದ್ದಿಗಾರನಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದ ಗುಪ್ತ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಾಗ ಅವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹೇಗೋ ಆ ಸಮಿತಿ ಭವನದೊಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಅವರ ದುಂಡುಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಟೇಬಲ್ ಕ್ಲಾತಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸುದ್ದಿಗಾರನ ಅರಿವೇ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಈ ಮುತ್ಸದ್ದಿಗಳ ನಾಯಿಕಚ್ಚಾಟದ ವಿವರಗಳು ಒಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಆಕ್ರೋಶ ಏನೆನ್ನಲಿ?

ಇತರ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೆ ಅದು ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ದೊರಕುವ ಹಬ್ಬದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ. ಅವರು ಇಂಥ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೆ ಅದು ದಿನದ ಕೂಳು. ಅವರದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನಲ್ಲ, ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಸಾಹಸ. ಒಂದು ಅಪರೂಪ ಫೋಟೋ ಸಿಗುವುದಾದರೆ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಜೀವವನ್ನೇ ಪಣಕ್ಕಿಡಲು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕುಲೋತ್ತುಂಗಳಾದೊಬ್ಬಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಈಸುವ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಈಸಾಡುವಾಗ ಫೋಟೊ ತೆಗೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರೆಸ್-ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರನ ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಹುಚ್ಚು ಎಂದು ಕರೆಯುವಿರಿ. "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಜೀನ್-ಪಿಯರೆ ಪೆದ್ರಾಜನಿ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಣಿಯ ತಂಗಿ ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ಬಹಾಮಾಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮನೋಹರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಸುವ ಆಶೆಯಾಯಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೇ ಪೋಲಿಸರ ಅಜ್ಞಾವಲಿಗೊಳಪಡಿಸಿ ಪುರುಷಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ತ ನಿಲುಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೀನ್-ಪಿಯರೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಈಸುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಕೋಪಬಾರದಿದ್ದೀತೆ? ಅವರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು, ಬಡಿದರು; ಜಡತಿ ಮಾಡಿದರು; ಕೊನೆಗೆ ಸೆರೆಮನೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವಳು ವ್ಯಥಿತಳಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದು ಇದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಗ್ರೂಪ್-ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನೊಡನೆ ಅವಳ ಪ್ರಣಯ

ಪ್ರಸಂಗದ ಸುಳಿವು ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರಾದ ಫಿಲಿಪ್ ಲೀ ಟೆಲಿಯರ್ ಮತ್ತು ಫಿಲಿಪ್ ಡಿ ಬಾಸೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಹಾರಿದರು. ಸ್ಕಾಟ್‌ಲೆಂಡ್ ಯಾರ್ಡಿನ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರ ಗೃಧ್ರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ತೋಪುಗಳೆದುರು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುವ ಸೈನಿಕರ ಹಾಗೆ ಅವರು ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನದೊಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದೆ ಪೊದೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಚತುಷ್ಪಾದರಾಗಿ ಅಡಗಿ ಕಾದರು. ಅವರ ಸುದೈವದಿಂದ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕೈಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಕೆಮೆರಾಗಳು ಕಿಲಿಕಿಲಿಸಿದವು.

ಆದರೆ ಕೊನೆಗೂ ಅವರು ಪತ್ತೇದಾರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ತೆಗೆದ ಫೋಟೋಗಳ ಫಿಲ್ಮ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಲಾಯಿತು. ನಿರುಪಾಯರಂತೆ ಅವರು ಫಿಲ್ಮಿನ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ವಾರದ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್"ನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪ್ರಣಯ ವಿಹಾರದ ದುರ್ಲಭವಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಟ್ ಯಾರ್ಡ್ ಪತ್ತೇದಾರರ ಮುಖಗಳು ಸುಣ್ಣ ತಿಂದ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮುಖದಂತಾದವು. ಲೀ ಟೆಲಿಯರ್ ಮತ್ತು ಡಿ ಬಾಸೆ ಅವರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಫಿಲ್ಮುಗಳೇ ಬೇರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳ ಫಿಲ್ಮುಗಳೇ ಬೇರೆ. ಅದನ್ನವರು ದಕ್ಷ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

"ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಒಂದು ಸಚಿತ್ರ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ. ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂಚೆ "ಮ್ಯಾಚ್" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅದು ಮೂಲತಃ ಒಂದು ಸಚಿತ್ರ ಕ್ರೀಡಾ (ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್) ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ೧೪ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈಗಿನ ಚಿತ್ರಮಯ ರೂಪ ತಾಳಿದ ನಂತರ ಅದರ ಪ್ರಸಾರ ೨೫ ಲಕ್ಷಕ್ಕೇರಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅದೂ ಅದರ ಸುದ್ದಿಗಾರರೂ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಅಸಮ ಸಾಹಸವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಅಡಗಿಕೊಂಡು ನೋಡುವುದೇ ಈ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರ ಉದ್ಯೋಗವೆಂದೆಣಿಸಿದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು, ದಂಗೆಗಳನ್ನು, ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಸಾಹಸ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್‌ಳು ಈಸುವ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದ ಜೀನ್ ಪಿಯರೆ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರು ತಮ್ಮ ಇಂಥ ದಿಟ್ಟ ಸಾಹಸಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚರು ಇಂಡೋಚೀನಾದಲ್ಲಿ ,ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರೊಡನೆ ಕೊನೆಯಿರದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಜೀನ್-ರಾಯ್ ಎಂಬ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ನರ ವಿರುದ್ಧ ಕೂಟಯುದ್ಧ ನಿರತವಾದ ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಉಕ್ಕಿನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈತ ಇಂಡೋಚೀನದಲ್ಲಿ ತೋಪುಗಳು ಬೆಂಕಿ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಹಿಂದುಗಡೆ ಓಡಾಡುತ್ತ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಮಾನಗಳಿಂದ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈತನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ್ತೊಡಕಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಪತ್ರಿಕಾಕಚೇರಿಗೆ ಅವರು ದಬಾಯಿಸಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಂತಾಯಿತು.

೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಇಜಿಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯೆದ್ದೊಡನೆ ಈತ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ. ಇಜಿಪ್ತನ್ನರ ಮೂರು ಜೀಪುಗಳನ್ನಾತ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಫೋನ್ ನಂಬರು ಬರೆದ. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಗುದಾಮಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಜೀಪನ್ನು ಹಿಂಮೊಗವಾಗಿ ಡಿಕ್ಕಿಹೊಡೆದು ಅದರ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುರಿದು ಊರಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದ ಬಡವರಿಗೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಇಜಿಪ್ತನ್ನರ ಸೇನಾವ್ಯೂಹದ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಆತ ಇಸ್ರೇಲಿ ಸೈನ್ಯ ಶಿಬಿರದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಜಿಪ್ತನ್ನರ ಗುಂಡಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾದ.

ಜೀನ್-ಪಿಯರೆ ಪೆದ್ರಾಜನಿಯ ಬಲಿದಾನ ಹಂಗೆರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಹಂಗರಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವಿರೋಧಿ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದಾಗ ಆತ ಒಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರದ ಅನುಮತಿಪತ್ರವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಆಸ್ಟ್ರಿಯದಿಂದ ಹಂಗರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಂಡಾಯದ ಕೋಲಾಹಲ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೇ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ತಾನೂ ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದು ರಶಿಯನ್ನರ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ.

ಕೊನೆಗೆ ರಶಿಯನ್ ಸಶಸ್ತ್ರ ವಾಹನವೊಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಾತ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದಾಗ ಮೊದಲು ಕೇಳಿದ್ದು "ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದವಲ್ಲ!" ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಆತ ಅದೇ ಗಾಯದಿಂದ, ತನ್ನ ಲಗ್ನದ ಪ್ರಥಮ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ದಿನವೇ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಬಿಟ್ಟ.

"ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಸಾಧಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಜಗದ್ಗುರು ಪೋಪರು ಸಿಸ್ಟೈನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಗೋಪ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಫೋಟೋ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು. ಪೋಪರು ಹೊಸ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಗಂಭೀರವಾದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವುದು ಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪೋಪರ ಗುರುಗಳಾದ ೧೨ನೇ ಪಾಯಸರು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಇಂಥ ಉತ್ಸವವೊಂದರ ಚಿತ್ರಗಳು "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಚಕಿತವಾಯಿತು.

ಆದದ್ದು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್"ನ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ವಾಲ್ಟರ್‌ಕೆರೋನ್ ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ವೆಟಿಕನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಪೋಪ್ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಸೇವಕರ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೇಷಭೂಷೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮರುದಿನ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ನೇರ-ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಸಿಸ್ಟೈನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೋಟಿನೊಳಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಆದರೆ ಪ್ರಬಲ ಕೆಮರಾ ಹೊರ ಹಣುಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುನಡುವೆ ಕೋಟಿನ ಎದೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಮುಚ್ಚುತ್ತಲಿದ್ದ ಈ ಸೇವಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಠಕ್ಕು ಸೇವಕನ ಕೈವಾಡ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅವನು ಫೋಟೋಗಳ ಸಮೇತ ಪಾರಾಗುವುದನ್ನವರು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನಿಂದ ಜಿಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪ್ರಣಯಿಗಳು ವಿಮಾನದಲ್ಲೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರನೊಬ್ಬ ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ. ವಿವಾಹ ವಿಧಿಯ ನಂತರ ದಂಪತಿಗಳು ೨೦,೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ಪ್ಯಾರೂಚೂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿದರು. ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಆ ವಿಮಾನದ ರೆಕ್ಕೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು

ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದಂಪತಿಗಳ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದನು. ಅನಂತರ ತಾನೇ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನಿಂದ ಜಿಗಿದನು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ವಿವಾಹದಂತೆ ಇದೂ ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಪ್ಯಾರಿಸ್-ಮ್ಯಾಚ್" ಸುಮಾರು ೬೦-೭೦ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಚೇರಿಯ ನೆಲದಮೇಲೆಲ್ಲ ಹರವಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿ ಕೌಶಲವಿದ್ದವರಾದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರಾಗಬಲ್ಲರೆಂದು ಅದರ ಸಂಪಾದಕರ ಮತ. ಅವರು ನೋಡುವುದು ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯ, ಒಳ್ಳೇ ರೂಪ ಮತ್ತು ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇವಿಷ್ಟೇ.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ್ನೂ 'ಮ್ಯಾಚ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಜರ್ಮನ್ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಟಳ ಕೊಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅದನ್ನವರು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಜದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶಕ ಜೀನ್ ಪ್ರೊವಾಸ್ಟ್ "ಸೆಪ್ಟ್ ಜೂರ್ಸ್" ಎಂಬ ಹೊಸ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಲಯಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಜರ್ಮನ್ನರ ಬಿಗಿಯಾದ ಸುದ್ದಿ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಲು ಆತ ನೆರೆಯ ಸ್ವಿಜರ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಾಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಹಸಿ ತಂಡವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಜರ್ಮನ್ನರು "ಸೆಪ್ಟ್ ಜೂರ್ಸ್"ನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಯುದ್ಧಾನಂತರ "ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮ್ಯಾಚ್" ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅದರ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಪರಮಾವಧಿಗೇರಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಹಸ ತೋರಿದವರನೇಕರು ಅದನ್ನು ಸೇರಿದರು.

"ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮಾರ್ಚ್" ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಟೆನಿಸ್ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಕೆಲೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದಾಮ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬಂತೋ, ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ-ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರಲೊಲ್ಲದೇಕೆ. ಸ್ಪಾನಿಶ್ ಮೊರೊಕೋದಲ್ಲಿ ದಂಗೆಯೆದ್ದ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಾಗ ರಾತ್ರಿ ೧ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ೬ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ "ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮ್ಯಾಚ್" ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊರೊಕೋಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗಿತ್ತು. ಆತ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಸಂಜೆಯ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಬೆಳಗಿನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ.

ನವೆಂಬರ್, ೧೯೭೩

*

೫. ಅವಳಿನ್ನು ವಯಸ್ಸು ಕದಿಯುವಂತಿಲ್ಲ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದವರಿಗೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಭೇದವಿದೆ. ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಭಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಮುತ್ತೈದೆ ಎಂದರೆ ಹರೆಯ ಮೀರಿದ, ಗಂಡ ಸಾಯದ ಹೆಂಗಸು ಅಂತ. ಇಂದಿನ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಅದೂ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ, ವಯಸ್ಸು ಒಂದು ಅನಿಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಪ್ರಸಾಧನ, ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಆಧುನಿಕ ನಾರಿಯರಿಗೆ ಅಂಟಿದ ಚಟ. ತಡವಾದ ಮದುವೆ, ಪುರುಷನನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಯೌವನವೇ ಆಯುಧವೆಂದು ಬಗೆಯುವುದು ಈ "ಕಾಲವಂಚನೆ"ಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಸ್ತ್ರೀ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಪೃಹಣೀಯಳಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ.

ಆದರೆ ಅವಳ ಸ್ನೋ, ಪೌಡರ್, ಕ್ರೀಮ್ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿಜನಕ ಉಪಾಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅವಳ ವಯಸ್ಸು ಅವಳ ಮೈ ಮೋರೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿಜವನ್ನು ಉಸುರುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂದು ಜರಾ-ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮದುವೆಯಾಗ ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ವಧೂಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತಗಲುಂಟೆಂಬ ಸಂಶಯವಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲೋ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೋ ಯಾರ ಸತ್ಯ ವಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟಿರಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ಕುತೂಹಲವಿದ್ದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ ಎಂದು ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಮೇಲೆ ಜರಾತಜ್ಞರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಮತದಂತೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ-೨೦ರೊಳಗೆ, ೩೦ರೊಳಗೆ, ೪೦ರೊಳಗೆ ಮತ್ತು ನಲವತ್ತರಾಚೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ.

ಹುಡುಗಿ

೨೦ ಮೀರಿದ ಮೇಲೆ ಕಮ್ಮಿ ವಯಸ್ಸಿನವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು ಹೆಂಗಸರು ಹಂಬಲಿಸಬಹುದಾದರೂ ೧೫-೧೬ ರಲ್ಲಿ ತಾವು ೨೦ ರವರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಚಪಲ ಕೆಲ ಹುಡುಗಿಯರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರ ನಿಲುವು, ತುಂಬು ಮೈಕಟ್ಟು ಇದ್ದರಂತೂ ಇದು ಸುಲಭವೂ ಹೌದು.

ಆದರೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಸುತ್ತ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಂಡಸರಿಗೇ ಇರಲಿ, ಹೆಂಗಸರಿಗೇ ಇರಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೊನೆಗಳಿಂದ ಕಿರಣಗಳಂತೆ ಗೆರೆಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಗಂಡಸರಲ್ಲಾದರೆ ಕಾಕಪಾದ ಅನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಗುಳು ನಗುವಿನ ಗೆರೆಗಳು ಅನ್ನೋಣವಂತೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಆಗುವಾಗ ಈ ಗೆರೆಗಳು ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಗೆರೆಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅವಳು ಷೋಡಸಿ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅವಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮುಟ್ಟಿ ಹದಿನಾರರವಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ ತದ್ವಿಪರೀತವಾಗಿಯೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಮೈ ಚರ್ಮವೂ ಚಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೈ ಚರ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ನಯವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ರೋಮ ರಂಧ್ರಗಳು ಏನೇನೂ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ೧೭ರೊಳಗಿನವಳು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರಿ. ಆ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಈ ರಂಧ್ರಗಳು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ೨೦ಕ್ಕೆ ಅವು ಸ್ಪಷ್ಟವೇ ಆಗಿ ಕಾಣುವುವು.

ಮುಂದಿನ ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಅವಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲವು. ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಹಾಲು ಹಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದು ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ನಿಜ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮೂಡಿದಾಗ ಹಲ್ಲುಗಳ ಬಾಯಿ ಗರಗಸದ ಬಾಯಿಯಂತಿರುತ್ತದೆ. ಬರಬರುತ್ತ ಜಗಿದು ಜಗಿದು ಈ ಅರಗಳು ಸವೆದು ಹೋಗಿ ೧೬-೧೭ ಕ್ಕೆ ಮುಂಬಲ್ಲುಗಳ ಬಾಯಿ ಉಳಿಯ ಬಾಯಿಯಂತಾಗುತ್ತವೆ.

ತರುಣಿ

ಸಂದರ್ಭ ಸಾಧಿಸಿ ಅವಳ ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ; ಅವು ನಯವಾಗಿದ್ದರೆ ವಯಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ೨೦ಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೊಣಕೈಗಳು ಒಣಕಲು ಛಾಯೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ನೆರಿಗೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅವಳು ೨೦ಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ದಾಟಿದ್ದಾಳೆ.

ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ. ೨೦ರ ತರುಣಿಯ ರೆಪ್ಪೆಗಳು ನಯವಾಗಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ೩೦ನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಮೇಲು ಕೆಳಗಿನ ಎರಡೂ ರೆಪ್ಪೆಗಳು ಜೋಲತೊಡಗಿ ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಅಡ್ಡ ನೆರಿಗೆಗಳು ಮೂಡಿರುತ್ತವೆ. ೨೦ರಲ್ಲಿ ನಯವೂ ಕಡುಗಪ್ಪೂ ಆಗಿರುವ ರೆಪ್ಪೆಯ ಕೂದಲುಗಳು ೩೦ರಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಒರಟಾಗಿ ಅವುಗಳ ತುದಿಗಳು ಕಳೆಗುಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂವತ್ತು ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ನೆರಿಗೆಗಳೂ ಮೂಗಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದ ಗೆರೆಗಳೂ ಮೂಡಿರುತ್ತವೆಂದೂ ನೆನಪಿಡಿ.

ಪ್ರೌಢೆ

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ೩೦ ದಾಟಿದ ಪ್ರೌಢತನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಬಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಕಟವಾಯಿಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕಥೆ ಹೇಳಬಲ್ಲವು. ಮೂಗಿನ ಬುಡದಿಂದ ಕಟವಾಯಿಗಳ ಕಡೆ ಸಾಗಿದ ಎರಡು ನೆರಿಗೆಗಳು ನಾಲ್ಕನೇ ದಶಕದ ಲಕ್ಷಣಗಳು; ೪೦ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಳವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸೀರೆಯುಡುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಸು ದುಷ್ಕರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ, ಅದೆಂದರೆ ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೀನಖಂಡಗಳು. ೩೦ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಯವೂ ದೃಢವೂ

ಆಗಿರುವ ಈ ಭಾಗ ೪೦ರೊಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸರು ಮಾತ್ರ ಈ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಮೀನಗಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ನೀಲೆಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿ ನಿಲ್ಲುವ ನೀಲೆಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ತಪ್ಪಿಸಲಾರಳು.

ಮುತ್ತೈದೆ

ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ನಲವತ್ತು ಮೀರುವಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಲು ಕಷ್ಟವೆಂದು ತಜ್ಞರ ಮತ. (ಊಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನು?) ಆದರೂ ಡಾ॥ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಗಂಪರ್ಟರೆಂಬ ಜರಾತಜ್ಞರು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಅದು ಉಗುರಿನಲ್ಲಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

೪೦ ದಾಟುವುದರೊಳಗೆ ಕೈಯುಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ (ಅಡ್ಡಕ್ಕಲ್ಲ) ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಏಣುಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ. ೫೦ ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆಲ್ಲ ಏಣುಗಳು ಆಳವಾಗುತ್ತಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉಗುರುಗಳು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಏಣುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ ವಯಸ್ಸು ಮಾತ್ರವೇ ಉದ್ದ ಏಣುಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಪರ್ಟರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೫೦ರೊಳಗೆ ಹಸ್ತದ ಚರ್ಮ ಸಡಿಲು ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಚಿವುಟಿ ಮೇಲೆಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಚರ್ಮ ಮೂಲಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೆರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಮತಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ತರುಣೆಯರಲ್ಲಾದರೆ ಚಿವುಟಿ ಎಳೆದ ಹಿಂಗೈ ಚರ್ಮ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ರಬ್ಬರಿನಂತೆ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೋ ತಿಂದುಂಡು ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ೪೦ರ ನಂತರ ಕೊರಳ ಚರ್ಮ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಸಡಿಲು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಲ್ಲದಿಂದ ಕೊರಳ ಎಲುವಿನ ವರೆಗಿನ ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೊರಳ ಎಲುವಿನ ವರೆಗಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷಣ ತಪ್ಪದೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಓದುಗರು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನೂ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿ ಪೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದರೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಹೌದಯ್ಯ, ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ದೇವರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ? ಹೆಂಗಸರು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತಾರೆಂದು ದೇವರು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿದ್ದನೇ? ಎಂದು ಕೇಳುವಿರಲ್ಲವೇ?

ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. 'ಅವಳಿಗೆ' ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ 'ಅವನಿಗೂ' ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೭

*

೬. ಅವಳು ಪ್ರೇಮಿಕನನ್ನು ಕೊಂದಳೇ?

ಅಮೃತಸರ ಸೆಶನ್ಸ್ ಜಜ್ಜರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆವಾರವೆಲ್ಲ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಮೇಜರ್ ಬಿ.ಓ. ರೋ ಅವರು ಗಂಭೀರವದನರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಸೆಸರರ ಸಂಗಡ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗೆ ಅಮೃತಸರದ ಮಹಾ ವಕೀಲಿ ಮಿದುಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಆರೋಪಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವಗುಂಠನವತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಕ್ಲಾಂತ ಮುಖಮುದ್ರೆಯ ತರುಣಿಯ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದೆಂದು ಕಾಣಲು ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಸೆಸರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಅಸೆಸರರು "ಕೊಲೆಯೋ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯೋ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂದಿಗ್ಧ ನಿರ್ಣಯವಿತ್ತರು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜಿತವಾದ ಮೌನ ಆವರಿಸಿತು. ಜನ ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸುಂದರ ನರರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಸಿಗುವುದೆಂದಾಶಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ರೋ ಅವರು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, "ನಾನು ಅಸೆಸರರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ" ಎಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದಂತೆ ತೋರಿತು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮುಂದುವರಿದು ಈ ಹೆಂಗಸು ನಡೆಸಿದ ಭೀಕರ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಪಾತಕವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಉನ್ನತ ಕುಲದವಳಾದ ಅವಳು ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಬಡ ದರವಾನನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಪಾಪಪೂರಿತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೇಸತ್ತು ತನ್ನೀ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ವಿಷಕೊಟ್ಟು ಕೊಂದಿದ್ದಳು. ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಹೆಣವನ್ನು ನಾಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಳು. "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕಿಯರಿಗೆ ತಲಾ ಏಳು ವರ್ಷದ ಸಜಾ ವಿಧಿಸಿರುತ್ತೇನೆ."

ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗಿದರು. ಆರೋಪಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ತರಹದ ಬೈಗಳ ಮಳೆಗರೆದರು. ಕೋಲಾಹಲ ಅಡಗಿ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವೇ ಹಿಡಿಯಿತು.

*

೩೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಣಿ ಭಗವಾನ್ ಕೌರಳು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಅಮೃತಸರದ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರದ್ವಾರದ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಜೀವನದ 'ಅದೃಷ್ಟದ ಗಳಿಗೆ'ಯಾದೀತೆಂದು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಶ್ರೀಮಂತ ಪಂಜಾಬಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಕುಟುಂಬದ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಎರಡೇ ವರ್ಷದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ನಂತರ ಅವಳ ಕೃಶಕಾಯದ ಗಂಡ ತೀರಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅವಳ ಸದೃಢ ಶರೀರದ ಅನುಪಭುಕ್ತ ಯೌವನಕ್ಕೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ. ಪರಿಷ್ಕ ಕುಲಗಳ ಎಲ್ಲ ವಧುಗಳಂತೆ ಅವಳೂ ಅವಗುಂಠನವತಿಯಾಗಿಯೇ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣು ತಾಗಿ, ತರುಣರು ವಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿಗಳು ಇದ್ದದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವೋ ಅವಳಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

೧೯೧೦ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಹರದ್ವಾರ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪೂಂಚ್ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಹರದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ 'ಹವೇಲಿ'ಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು.

ಈ ಹವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ೨೭ ವರ್ಷದ ತರುಣ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬ ದರವಾನನಾಗಿದ್ದ. ಆತ ದೃಢಕಾಯನೂ ಆಗಿದ್ದ, ಸುಂದರನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಭಾವ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಇವು ಮೂರೂ ಗುಣಗಳು, ಪಾಪಪ್ರಕ್ಷಾಲನೆಗಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ತರುಣ ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರಬೇಕು. ಅವಳ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಕಣ್ಸನ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಅಂಗ ಭಂಗಿಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಅರಸಿಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಕನ್ಹಚಂದ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಗಂಗೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಣಿ ಭಗವಾನ್ ಕೌರಳು ಪ್ರಣಯಾನಂದದ ಪರಮಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಳು.

೧೯೧೦ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಕೌರಳು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದಳು. ಆದರೆ ಅನಂತರವೂ ಅವರೊಳಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅವಗುಂಠನ ರಹಿತವಾದ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಫೋಟೋವನ್ನು ಕೂಡ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಅದು ಈ ದರವಾನನ ಹೆಣದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನೊಡನೆ ಅವಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಬರೆದ ಕೆಲ ಪತ್ರಗಳು 'ಉನ್ಮತ್ತ ಪ್ರಣಯದ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚ ಪ್ರದರ್ಶನ'ಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ವಿರಹವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಕನ್ಹಚಂದ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತ ಸ್ವಾಗತ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ರಾಣಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ತಗುಲಿದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬಿಡಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಿರುಗಿ ಹರದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದನಂತರ ಪೂಂಚ್ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ದುರ್ವರ್ತನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೂ, ರಾಣಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಇದ್ದ ಪ್ರಣಯ ಸಂಬಂಧ ಅವರ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಮುಟ್ಟಿರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕನ್ಹಚಂದನಿಗೆ ಜ್ವರಬಂತು; ಆಮಶಂಕೆಯೂ ತಗುಲಿತು.

ಅವನು ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋದಂದಿನಿಂದ ರಾಣಿಯ ಪತ್ರಗಳು ಯಾಕೋ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿರಕ್ತವಾಗುತ್ತಲೂ ಅವನ ಪತ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತಲೂ ಹೋದವು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಆತನೀಗ ರಾಣಿಗೆ ಬೇಡದವನಾಗಿದ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ ಭಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತೋ, ಕನ್ಹಚಂದನು ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಿತಿಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದೀತೆಂದವಳು ಭಾವಿಸಿದಳೋ ಅಥವಾ ಅವನಮೇಲೆ ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ತ್ರೀಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ವಿಲಾಸವಾಗಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಕಸ್ತುಚಂದ ಈ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ. ಆತ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡು ಆವೇಗಪೂರ್ಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ತನ್ನ ಕಳೆದುಹೋದ ನೌಕರಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು. ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನೌಕರಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಳು. ಆದರೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಳು. ಅವಳ ಈರ್ಷೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಆತ ತನ್ನ ಸತ್ತುಹೋದ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

ಕಸ್ತುಚಂದ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ರಾಣಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸದಿದ್ದರೂ ಅರಮನೆಯಲ್ಲವನನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ದಿನ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಸೆಟೆದುಕೊಂಡು ಕಸ್ತುಚಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ಈಗ ಅವನಿಂದ ರಾಣಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉದ್ರೇಕದ ಪತ್ರಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ವಿವೇಕ ಹೇಳುವ ಉತ್ತರ ಬರೆದಳು. ಕೆರಳಿ ಆತ ಅವಳನ್ನು ಕಟುಕಳೆಂದೂ, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕಳೆಂದೂ ದೂರಿ ಬರೆದ. ಆತ ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಭಗಿನಿಯೆಂದೂ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಅಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಬಾ ಎಂದುಪದೇಶಿಸಿದಳು. ಅವನು ಸಾವಿನ ಮಾತು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. "ಈಗಲೇ ಸತ್ತರೆ ಸುಖಿ, ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆ ಮತ್ತೂ ಸುಖಿ, ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದದ ಬಳಿ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟರಂತೂ ಪರಮಸುಖಿ ನಾನು" ಎಂದಾತ ಬರೆದಾಗ ಅವಳು ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಸದ್ಯ ಬರಬೇಡವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಈ ಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪೋಲಿಸರು ಆಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ರಾಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಲ್ಮಷದವಳೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅವೇ ಕೊನೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಗಲ್ಲು ಕಂಬದಿಂದ ಉಳಿಸಿದವೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡುವೆವು.

ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಕಸ್ತುಚಂದ ಫೆಬ್ರುವರಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಆತ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ. ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಕಸ್ತುಚಂದ ಈ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ವಾಡೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಧರಣಿ ಕುಳಿತು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ.

ಇದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕೃತ ಪ್ರಣಯಿ ತನ್ನ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತುತನಾದ.

ರಾಣಿಯ ಪೇಚಾಟವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾದೀತೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆ; ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಮೃತಸರದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗುಜುಗುಜು ತುಂಬುವ ಭಯ. ಮನೆತನದ ಮಾನವೆಲ್ಲ ಪೇಟೆಗೆ ಬರುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಎಂಥೆಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದುಹೋದವೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಂಜೆಯಾಗುವ ವರೆಗೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಸ್ತುಚಂದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಶನನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಕೆಲ ತಾಸು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಕಸ್ತುಚಂದನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಫೆಬ್ರುವರಿ ೨೧ರ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕುದುರೆಗಾಡಿ ಅರಮನೆಯ ಆವಾರದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬಾಟ್ರಿಯಾವಾಲಾ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪೋಲಿಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನೊಬ್ಬ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ಕಡಿವಾಣ ಹಿಡಿದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಗಾಡಿವಾಲಾನ ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿತು. ಅಧಿಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಲಂಬಿಸದೆ ಗಾಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ. ಒಳಗೆ ಆತ ಮೂವರು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕಂಡ. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬಾಕೆ ಕುಲೀನಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಜನ ಕೂಡಿತು. ಸೇವಕರು ನೆರೆದರು. ಗಾಡಿಯೊಳಗಿನ ಕುಲೀನ ತರುಣಿ ರಾಣಿ ಭಗವಾನ್ ಕೌರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ಅವಳ ಸೇವಕಿಯರು. ಸತ್ತಾತನನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಧರಣಿಹೂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಜನ ಗುರುತಿಸಿದರು.

ಪೋಲಿಸರು ಸತ್ತವನನ್ನು ಜಡ್ತಿಮಾಡಿದಾಗ ಅವನ ಜೇಬೊಂದರಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯ ಘೋಷಾರಹಿತ ಫೋಟೋ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಂತಃಪುರದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ಹಚಂದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಧರಿಸಿದ್ದ ರುಮಾಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎರಡು ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೋಣೆಯ ನೆಲ ಅಷ್ಟು ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಳಿದು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ಸೋಜಿಗದಿಂದ ಕಂಡರು.

ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಬೇರೊಂದು ಪದಾರ್ಥವೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದೆಂದರೆ ಹಳದಿ ಶಂಖಪಾಷಾಣದ ಪುಡಿಯುಳ್ಳ ಕೆಲ ಕಾಗದದ ಚೀಟಿಗಳು. ಸತ್ತ ಕನ್ಹಚಂದನ ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ಹಚಂದ ಸತ್ತದ್ದೂ ಶಂಖ ಪಾಷಾಣದಿಂದ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹಾಲಿನೊಡನೆ ಈ ವಿಷ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಬಿಳಿ ಶಂಖಪಾಷಾಣದ ಪುಡಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಕನ್ಹಚಂದನ ಬಿಡಾರವನ್ನು ಜಡ್ತಿಮಾಡಿದಾಗ ರಾಣಿ ಆತನಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕವು.

೧೯೧೧ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪೋಲಿಸರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರಮನೆಯ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಪೋಲಿಸ್ ಪರವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುತ್ತ ಕನ್ಹಚಂದನು ಫೆಬ್ರುವರಿ ೨೦ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆಯ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಅಂತಃಪುರದ ಹೊರಗಿನ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತ "ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ವಿಷದಿಂದ ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನೆಂದೂ ಆದರೆ ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ತಮ್ಮಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಪೋಲಿಸರ ಊಹೆ ಹೀಗಿತ್ತು. ಕನ್ಹಚಂದನು ಸಂಜೆಯಾದರೂ ತನ್ನ ಧರಣಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ರಾಣಿ ಭಗವಾನ್ ಕೌರಳು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಂತಃಪುರದೊಳಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆನಂತರ ಅವನಿಗೊಂದು ಲೋಟ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟಳು. ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಕನ್ಹಚಂದ ಅದನ್ನು ಕುಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷವಿದ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ಆಮೇಲೆಯೇ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು. ಅವನು ಗ್ಯಾಲರಿಯತ್ತ ಓಡಿದನು. ಆದರೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಸತ್ತನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮೀಶನರನು ಅರಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ

ಕೊಡಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಬರುವುದರೊಳಗೆ ತನ್ನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಕುರುಹುಗಳನ್ನೇ ಅಳಿಸಿಬಿಡಲೆಂದು ರಾಣಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಕನ್ನಚಂದನ ಹೆಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಳು.

ಈ ವಜ್ರ ಪಂಜರದಂಥ ಪುರಾವೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಆರೋಪಿ ಪಕ್ಷದ ವಾದ ಬಲು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಣಿಗೂ ಕನ್ನಚಂದನಿಗೂ ಇದ್ದ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೇ ಅವಳ ವಕೀಲರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟವಳು ಅವಳಲ್ಲ. ಅವನೇ ಸ್ವತಃ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಾವಿನ ವಿಚಾರಗಳು ಅವನ ಮಿದುಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವೆಂದೂ ಅವನ ಪತ್ರಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಾಲು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹೇಗೋ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಎಂಟರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಲೋಟ ಹಾಲು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಎಂದು ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವನೊಬ್ಬನ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಚಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಗಾಬರಿಯಾದ ರಾಣಿ ಅವನ ಹೆಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿಬಿಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ ಎಂದು ಅವಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಲಾಯಿತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿಜವಾಗಿ ಏನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಕನ್ನಚಂದನ ವರ್ತನೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಅಸೆಸರರು ಸಂದಿಗ್ಧ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮೇಜರ್ ರೋಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕನ್ನಚಂದ ಹಾಲು ತಂದಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಂಬಲೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮಂಗನನ್ನು ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯನು ಅರಮನೆಯ ಅಷ್ಟೆತ್ತರದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನು ರಾಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಏರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ದೀರ್ಘ ಅವತರಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ರಾಣಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಉಗ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಿದ್ದರು. ಗುಪ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆದು ರಾಣಿಯು ಕನ್ನಚಂದನನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಕರೆಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯುಕ್ತ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಕುಡಿದವನೇ ಅವನು ವೇದನೆಗೀಡಾದನು. ತಾಳಲಾರದೇ ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೂಗಿದನು. ಆದರೆ ಇಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೀಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಸತ್ತನು. ಅನಂತರ ಅವಳೂ ಅವಳ ಸೇವಕಿಯರೂ ಹೆಣವನ್ನು ಒಳಗೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲೇ ಅವನ ರುಮಾಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಅವನ ಕಾರಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾರಿಸಿಬಿಡಲಾಯಿತು. ರಾಣಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದಳು. "ಆದರೆ ಕನ್ನಚಂದ ಹೊರಗೆ ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಓಡಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ."

*

ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸೇವಕಿಯರಿಗೆ ಮೇಜರ್ ರೋ ವಿಧಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪಂಜಾಬ್ ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದು ೧೯೧೧ ಜುಲೈಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂತು. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ರಟಿಗಾನ್ ಮತ್ತು ಕೆನ್ನಿಂಗ್‌ಟನ್ ನಿರ್ಣಯ

ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ರಾಣಿಯ ಅರಮನೆಗೂ ಭೇಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ರಾಯ್ ಬಹದ್ದೂರ ವಾದಿಲಾಲರು ರಾಣಿಯ ಮುಖ್ಯ ವಕೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಅರಮನೆಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ರಾಣಿಯ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅವರು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ ವಾದದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳಿವು:

ಕಸ್ತುಚಂದನು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಅಂತರಂಗ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೇವಕರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ರಾಣಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

* ಅವನು ವೇದನೆಯಿಂದ ಕೂಗಾಡುವಾಗಲೂ ರಾಣಿ ತನಗೆ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ನೇರವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

* ನೆರೆಯ ಬಾಟ್ರಿಯಾವಾಲ ಓಣಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಗದೆ ರಾಣಿಯ ಸೇವಕರನ್ನೇ ಕೂಗಿದನೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಿ ಪಕ್ಷ ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ.

* ಅವನು ಸತ್ತದ್ದು ಬಿಳಿ ಶಂಖಪಾಷಾಣದಿಂದ. ರಾಣಿಯ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಹಳದಿ ಶಂಖಪಾಷಾಣ.

ಎಲ್ಲ ವಾದಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ನಂತರ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸೆಸರರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂದೇಹದಿಂದಲೇ ಪೀಡಿತರಾದರು. ರಾಣಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಅಂತಃಪುರದೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಪುರಾವೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇವಕರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸೆಶೆನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಅಭಿಮತವನ್ನು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸರಕಾರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ "ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೋದೆ" ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ವಿಷ ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದೇ ನಿಜವಿದ್ದರೆ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಆರೋಪಿಸಿ ಏಕೆ ಕೂಗಲಿಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ಕೂಗುವುದೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಶಂಖ ಪಾಷಾಣದ ಪುಡಿ ಒಯ್ದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಲು ಆಧಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಳಿಗಾಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ಬಾಗಿಲು ಕಿಡಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಣಿಗೆ ಹೊರಗೆ ವೇದನೆಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಸ್ತುಚಂದನ ಆಕ್ರೋಶ ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಂಶಯದ ಲಾಭವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅಂದು ಜುಲೈ ೮, ೧೯೧೧. ಕಸ್ತುಚಂದನ ಪ್ರೇಮಪಾಶದಲ್ಲಿ ರಾಣಿ ತೊಡಕಿಕೊಂಡು ಆಗ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ. ರಾಣಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಮರಳಿದಳು. ಆದರೆ ಅಳಿಸಲಾರದ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದಳು.

ಆದರೂ ಕಸ್ತುಚಂದನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಅವಳೇ ಕೊಂದಳೇ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೭೩

*

೭. ಆಗಲಿಲ್ಲ ಬಾವಲಿ ಯುದ್ಧ

೧೯೪೧ರ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಪರ್ಲ್ ಹಾರ್ಬರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕದ ಶಾಂತ ಸಾಗರ ನೌಕಾ ಪಡೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸಹ ಕೊಡದೆ ಜಪಾನ್ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಧಿಡೀರಾಗಿ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅಮೇರಿಕದ ಈ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ಅವಮಾನದ ಪೆಟ್ಟು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಡಾ॥ ಲಿಟ್ಸ್ ಅಡಾಮ್ಸ್ ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕನ್ ಆವಿಷ್ಕರ್ತ ಇಂಥ ರೋಷಗೊಂಡ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನ್ಯೂ ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ತೊಗಲುಬಾವಲಿಗಳ ಪ್ರಚಂಡ ಸಮೂಹ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಪೂರ್ವವಾದ ಸಮರ ತಂತ್ರವೊಂದಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಈ ಬಾವಲಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರಿಗೆ ಬಂದ ಆಸಕ್ತಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದದ್ದೇ. ಒಂದೊಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪುಟ್ಟ ಬಾವಲಿಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅವರು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಹೊರಬೀಳತೊಡಗಿದ ಬಾವಲಿಗಳು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ಘಂಟೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಬಾವಲಿಗಳು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಬಹುದಾದ ಹಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯ ಗೊಬ್ಬರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಮೊದಲ ಯೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸನಿಹದ ಪ್ರಾಣಿ ತಜ್ಞರಿಂದ ಬಾವಲಿಗಳ ಜೀವನದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವರ ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟಗಾಯಿತು. ಅವು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಟಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾರಾಟಗಾರರಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಬಾವಲಿ ತನಗಿಂತ ಒಟ್ಟು ತೂಕದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಬಾವಲಿಗಳ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಧ್ವಂಸವಾದರೆ ಅವು ಹತ್ತಿರದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಶ್ರಯ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಸತಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹೋಗಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಈ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದಾಗಲೇ ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಘೋರ ಯೋಜನೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ಈ ಜಾತಿಯ ತೊಗಲು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಔಂಸು ತೂಕದ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಚೋದಕ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತಗುಲಿಸಿಡಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಟೋಕಿಯೋ ಮೇಲೆ ಒಯ್ದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಅವೆಲ್ಲ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯುವವು;

ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಮನೆ, ಕಚೇರಿ, ಕಾರಖಾನೆಗಳ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲಿಸಿದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬಾಂಬುಗಳು ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಸಿಡಿಯತೊಡಗುವವು. ಇಡೀ ನಗರವೇ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಧಗಧಗಿಸುವುದು. ಈ ಅಗ್ನಿಕಾಂಡವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಥವಾ ತರುಬಲು ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ-ಸುತರಾಂ ಯಾವ ಉಪಾಯ ಕೂಡ.

ಈ ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಘೋರ ಕಲ್ಪನೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕ ಕೆಲ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬರೆದು ತೆಗೆದು ರಾಜಧಾನಿ ವಾಶಿಂಗ್‌ಟನ್ನಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡರು. ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ಯೋಜನೆ ಕೇಳಿ ಆ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವುದೇ ಹಾರುವ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಕಂಡು ಕೇಳಿರದ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಫಲವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೇಳದೆಯೇ ನೇರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರೂಜವೆಲ್ಟರ ಕಡೆಗೆಯೇ ಇವರಿಬ್ಬರ ವರಾತ ಹೋಯಿತು. ಪರ್ಲ್ ಹಾರ್ಬರ್ ದುರಂತದ ಸೇಡಿನ ಭಾವನೆ ಇನ್ನೂ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ರೂಜವೆಲ್ಟರು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. "ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯ" ಎಂಬ ಪಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಕರೊಡನೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮಂಜೂರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರು ಕಲೆಹಾಕಿದ ತಜ್ಞಮಂಡಲಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ನೂರಾರು ಜಾತಿಯ ತೊಗಲು ಬಾವಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ತೊಗಲು ಬಾವಲಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅದರ ತೂಕ ಒಂದೇ ಔಂಸು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಲು ಇದು ಅತಿ ಅನುಕೂಲ. ಅದು ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ಒಂದೌಂಸು ತೂಕದ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಕೋಪಕ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಇತರ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಯೋಜನೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ್ಯವೆಂದು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಟೆಕ್ಸಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಡೆವಿಲ್ಸ್ ಸಿಂಕ್ ಹೋಲ್ ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಮಹಾ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಸುವ ದುರ್ನಾತವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ನೂರಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾವಲಿಗಳವರೆಗೆ ಏಣಿಯಿಂದ ಹತ್ತಿ ಕೆಲ ಚೀಲಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಹುಟ್ಟಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೃದಯಭೇದಕವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಬಾವಲಿಗಳ ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಅವುಗಳ ತೂಕಕ್ಕಿಂತ ಹನ್ನೆರಡು ಪಟ್ಟು ಕೀಟಗಳು-ಅಂದರೆ ೩೦೦ ಟನ್ ಆಹಾರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಕೀಟಗಳನ್ನು ದಿನಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಸಾಗಿಸುವುದು ಹೇಗ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಫೆರನ್ಹೈಟ್ ೫೦ ಡಿಗ್ರಿಗಳಷ್ಟು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಶೀತನಿದ್ರೆಯನ್ನಪ್ಪಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿತೆಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವಾಗ ಬೇರೊಂದೆಡೆ ಬಾವಲಿಗಳ ಹಾರಾಟ ಮತ್ತು ಭಾರ ಹೊರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದವರು ಈ ಬಾವಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಡಲೇಕಾಳು ಕೂಡ ಹೊರುವ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದರು. ಏನನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು ಹೊರತು ಹಾರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತಮಗಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ತೂಗುವಷ್ಟು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹಾರುವ ಗಬ್ಬಿಲಗಳನ್ನು ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರು ಸ್ವತಃ ಕಂಡಿದ್ದರು. ಇವು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನೂ ಹೊರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಬಂತು. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಗವೇ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನೂರಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟರೇನೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಾರಲು ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ವಿಮಾನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಬಿಡಬಹುದಲ್ಲ!

ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇನ್ನು ಮಿಲಿಟರಿಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ರಹಸ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾರದೊಡನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಭಾರವನ್ನು ಬಾವಲಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಮಾನಪಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಹ್ಯಾಂಗರುಗಳ (Hangar) ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಗೋಪ್ಯ ಕಾಪಾಡಲು ಸುಳ್ಳು ಸಬೂಬು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಯಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕೋಶಕಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ೩೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಬಿಡಲಾಯಿತು. ಏನಾಗುತ್ತೋ ಎಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರು ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಶಾದಾಯಕ ವರದಿಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಹಾರಬಿಟ್ಟ ಬಾವಲಿಗಳು ತಾಸಿನೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಮೈಲು ಸುತ್ತಳತೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮರೆ ಸಿಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ತೂಗಾಡಲು ಒಂದು ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಕತ್ತಲಿನ ಆಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೆ ಅವು ಹೇಗೋ ಒದ್ದಾಡಿ ತಮಗೆ ತಗಲಿಸಿದ ಭಾರದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಗುಂಪಾಗಿ ಹಾರಿದ್ದೇ ಕಡಿಮೆ. ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಡಾ|. ಅಡಾಮ್ಸರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅದೇ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಯಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹಾರಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಮಿನಿ ಬಾಂಬುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಅಂಶ ಬಾಂಬುಗಳು ಉರಿಯತೊಡಗಿದರೂ ಟೋಕಿಯೋವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ ಕಡೆ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯತೊಡಗುವುದು. ಟೋಕಿಯೋ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಬಿದಿರಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆಯೆಂಬುದು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಅತ್ತ ಬೇರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮುಂದೆ ನಪಾಂ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಲಿದ್ದ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಜೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಾವಲಿ ಹೊರಬಲ್ಲ ಪುಟ್ಟ ಸುಡು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ೨೪ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂತಾನೇ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಎರಡಂಗುಲದ ಬೆಂಕಿಯ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ತೂರುವಂತೆ ಕಾಲನಿರ್ದೇಶಕ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಗೂಡು ಉಳ್ಳ ಕಂಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಫಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ನಂತರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಕಂಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಇರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನೂರು ಕಂಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಯ್ಯಬಹುದಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವಿಮಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಇಡೀ ಟೋಕಿಯೋವನ್ನು ಲಂಕಾಪುರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಲುವ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಬಹುದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ನಪಾಂ ಬಾಂಬು ಪುಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲವೆಂದು ವೈಮಾನಿಕರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಹುದೆಂದು ಬಾಂಬುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಕ ಉಪಕರಣವನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದದ್ದಾಯಿತು.

ಅತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ, ಕಾಪಾಡುವ, ಶೀತಾಗಾರಗಳಲ್ಲಿಡುವ, ಹಾರಬಿಡುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರುಗಳ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆರೇ ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮವೇಗದಿಂದ ಡಾ|| ಅಡಾಮ್ಸರು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸಿದ್ದರು. ೧೯೪೨ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ಸಾಸಿನ ಎಲ್‌ಪಾಸೋವಿನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ನಕಲಿ ಬಾಂಬುಗಳೊಡನೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಪೂರ್ತಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈಗ ಪ್ರಯೋಗ ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿತ್ತು: ಸಜೀವ ಮಿನಿ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನೇ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಡಾ|| ಅಡಾಮ್ಸರು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ತಾವು ಈ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಕಾರ್ಲ್ಸ್‌ಬಾದಿನ ಬಳಿಯೇ ನಿರ್ಜನವಾದ ಒಂದೂಕಾಲು ಸಾವಿರ ಚದರಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ದೇವದಾರುವಿನ ರಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಜೀವ ಮಿನಿ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿಸಲಾಯಿತು.

ಡಾ|| ಅಡಾಮ್ಸರು ಆತಂಕದೊಡನೆ ಕಾದರು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುತ್ತಲೇ ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯಾಗುವುದು ಆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು. ನಲವತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದ ವರೆಗೂ ಈ ಅಗ್ನಿಕಾಂಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾ|. ಅಡಾಮ್ಸರು ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿದರು. ಟೋಕಿಯೋ ಸುಡುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕಂಡರು.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸೈನ್ಯ ಖಾತೆಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವೆನಿಸಿತು. ಅವರು ಬಾವಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಬಾಂಬು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ ತಾವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಶೀತಲ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಜೀವ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತಂತಿಗೆ ತೂಗಹಾಕಿದರು. ಅನಂತರ ಕೆಮೆರಾಗಳ ಸಂಗಡ ಕಾಯತೊಡಗಿದರು. ಬಾವಲಿಗಳು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತವು. ರೆಕ್ಕೆ ಅರಳಿಸಿದವು. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಮಾಯವಾದವು.

ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ನಿದ್ರಿತ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ತೂಗಹಾಕಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಿಸಿಗೆ ಅವು ಕಾವೇರಿ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಎಚ್ಚತ್ತಾವೆಂದು ಅವರು

ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹಾರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೌಹಾರಿದರು. ಬಾಂಬಿನ ಕಾಲ ನಿಯಾಮಕ ರಕ್ಷಣಾ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಅವರು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಾವಲಿಗಳು ಈ ಅಪಾಯಕರ ಅಗ್ನಿ ಬಾಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಅವು ಎಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾರುವವೋ ಎಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗಾಣುವವೋ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಕಾಂಡ ಆರಂಭವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಬೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದರು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಎಲ್ಲಾ ಅಗ್ನಿಶಾಮಕ ದಲಗಳಿಗೆ ಸಂದೇಶಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಣಿಯಾಗಿ ಕಾದರು.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ನೆನಸದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ವಿಮಾನ ದಲದ ಹ್ಯಾಂಗರು ಮೊದಲು ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ಆಡಳಿತ ಕಟ್ಟಡ ಆಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅನಂತರ ಉಳಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯೆದ್ದಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕನ್ನೇರಿಸಿದ ಗೋಪುರಕ್ಕೇ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಈಗ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯವೇ ನಾಶವಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೂ ನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಪುಟ್ಟ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎಂಥಾ ಅನಾಹುತ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದೆಂದು ಇದು ತೋರಿಸಿತಾಗಲಿ ಈ ಅಗ್ನಿಕಾಂಡ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ರೋಷ ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ಇಡೀ ಕನಸನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿತು. ಸೈನ್ಯ ಶಾಖೆಯವರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಹೆಡ್ಡತನವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮಘಾತಕವಾದ ಪ್ರಯೋಗ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ಸಿಟ್ಟು ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇಡೀ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ಒಂದುವರೆ ವರ್ಷದ ಶ್ರಮ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದ ಹುಣಿಸೇ ಹಣ್ಣೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಟೋಕಿಯೋ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ನಗರ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ನಗರ ಸುಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರ ಕೊಡಬೇಕು, ಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಟೊಳ್ಳು ಬೆದರಿಕೆಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸುಡಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಯುಧ್ಧವನ್ನೂ ಸಾರದೆ ಕೊರಳುಕೊಯ್ಯುತನದಿಂದ ಪರ್ಲ್ ಹಾರ್ಬರನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಜಪಾನಿಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಪೂರ್ವ ಗುಬ್ಬಿಲಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸುಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಡಾ॥ ಅಡಾಮ್ಸರ ಮನೀಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದೀಗ ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಂಡಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರೂಜ್‌ವೆಲ್ಟರು ಸೈನ್ಯದ ವರದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೇಳಿದರೆ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದೆ? ಆಗಲೆ ಪರಮಾಣು ಬಾಂಬಿನ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಶಾದಾಯಕ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿತ್ತು. ಜಪಾನನ್ನು ಸುಡಲು ಬೇರೆಯೆ ತಂತ್ರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತೆಂದೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿರಬಹುದೆ? ಯಾರಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಮತ್ತು ದಾನವಿ ಯೋಜನೆಯೊಂದು ಗರ್ಭಪಾತವಾಯಿತು. ಈ ದಹನ ಯೋಜನೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಕೀರ್ತಿಗೊಳಗಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಪರಮಾಣು ಬಾಂಬುಗಳು ಹೀರೋಶಿಮಾ ನಾಗಾಸಾಕಿಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಬದಲು ಟೋಕಿಯೋ ಭಸ್ಮವಾಗಬಹುದಿತ್ತೆ? ಆಗಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ, ಕೆಡಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ? ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

ಸೆಪ್ಟಂಬರ್, ೧೯೭೪

*

೮. ಆತ ನಿಜವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದನೆ?

೧೯೩೯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಲಕತ್ತೆಯ ಬೌಬಜಾರ್ ಬೀದಿಯ ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುಜರಾಥಿ ಹಿಂದೂ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಂಭಾವಿತ ತರುಣ ಬಂದು "ನಾನೊಂದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ ಪಂಚಾನನ ಘೋಷಾಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅಪರಾಧ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪದವೀಧರರಾದ ಅವರು ಹಲವು ನಿಗೂಢ ಅಪರಾಧಗಳ ಯಶಸ್ವಿ ಶೋಧ ಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಪ್ರಕರಣವು ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪ್ರತಿಭರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿತ್ತೆಂದು ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ತರುಣ ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸಾರ ಇದು:

ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವೆನ್ಯೂವಿನಲ್ಲಿ (ಕಲಕತ್ತಾ) ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಜರಾಥಿ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರಲ್ಲಿ ಕಂಪೌಂಡರನಾಗಿದ್ದ ಆತ ಡಾಕ್ಟರರ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರನನ್ನು ಅಂದು ಸಂಜೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ತನ್ನ ಘೋರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಾತ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. "ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದರೂ ನಾನು ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾರೆ" ಎಂದಾತ ರಹಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಪೋಲಿಸರು ಅವನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಆಯುಧವಾಗಲಿ, ಕಡೆಗೆ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳಾಗಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಿಕೃತ ಬುದ್ಧಿಯ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಮಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಡಾ॥ ಘೋಷಾಲರು ತರುಣನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆತರಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೆಣಗಿದರು. ಆದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ, ಅವನು ಗುಜರಾಥಿ ಹಿಂದು; ಗುಜರಾಥಿನ ಒಂದೆಡೆ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರ ಕುಲದವ; ಅವನಿಗೆ ಮುದಿತಾಯಿ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ; ಗುಜರಾಥಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ; ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಜಾತಿಯವರಾದ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರಲ್ಲಿ ಕಂಪೌಂಡರನಾಗಿ ಸೇರಿ, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಎಂದಿಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನಾತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. "ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಅದರ ಮೋರೆ ನೋಡಲಾಗದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮುಖ ತಿರುವಿ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದೆ" ಎಂದಷ್ಟೇ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಂದ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದುಕ್ಷಣ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಇಡೀ ಹೇಳಿಕೆಯೆ ಸುಳ್ಳಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬಂತು. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಮಗ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದೇ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಡಾ॥ ಘೋಷಾಲರು ಠಾಣಾ ಕರಣಿಕನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದರು. ಹೌದು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವೆನ್ಯೂದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರು ತಮ್ಮ ಕಂಪೌಂಡರ್ ಮತ್ತು ಮಗ ಕಾಣೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಕೊಟ್ಟು ಅವರೆಲ್ಲೋ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಶೋಧ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ನನ್ನು ನಗರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಕೂಡ.

ಡಾ॥ ಪಟೇಲರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮಗುವಿನ ಕೊಲೆಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಅವರ ಕಂಪೌಂಡರನೇ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಸುತರಾಂ ನಂಬಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಲಿಲ್ಲ. "ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹಾಗೆಯೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಹುಡುಗನನ್ನಂತೂ ಪ್ರಾಣದಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ" ಎಂದವರು ಹೇಳಿದರು. ಕೈದಿಯನ್ನು ಆಚೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ತಂದು ಡಾಕ್ಟರರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ರಾದ್ಧಾಂತ ದೃಶ್ಯ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರರು ಕಂಪೌಂಡರನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು "ಏನೋ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೊಂದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ, "ಹೌದು, ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಕೇಳಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಬುಡ ಕಡಿದ ಮರದಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈದಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರರ ಬಳಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ, "ನೀರು! ನೀರು!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಅವರನ್ನು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನೇವರಿಸತೊಡಗಿದ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ ಈ ಕೊಲೆಗೆ ಹೇತುವೇನಿತ್ತೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆತ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅವನ ಪರಿಚಯ ತಮಗಿದ್ದಿಲ್ಲೆಂದು ಡಾಕ್ಟರರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಅವನ ಊರಾವುದೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಿಂದ ಅವನು ಒಂದು ತರಹೆಯಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೇನಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಅವನ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಘೋಷಾಲರು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಈಚೆಗೆ ಮಗುವಿಗೊಮ್ಮೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದಾಗ ಆತ ಹಗಲಿರುಳು ಎಚ್ಚರಿದ್ದು ಅದರ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ. ಮಗುವನ್ನಾತ ಕೊಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೂ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಘೋಷಾಲರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈತ ಅಪರಾಧ ರೋಗಿ (ಅಂದರೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲವುಳ್ಳ ರೋಗಿ) ಎಂದು. ಕೈದಿಯ ಒಂದು ವರ್ತನೆ ತುಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಇವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆತ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡು ತಾನು ಖಂಡಿತ ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಘೋಷಾಲರು ತಮ್ಮ ಮನೋರೋಗ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ಮಗುವಿನ ಫೋಟೋ ತರಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟು, "ಇಷ್ಟು ಚಂದ ಮಗು! ಇದನ್ನು ಕೊಂದೆನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ?" ಎಂದರು. "ಇಲ್ಲ ನೀನು ಕೊಂದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರಗಿದಂತಾಗಿ

ಸತ್ಯ ಹೇಳುವೆನೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಟ ಪುನಃ ನಿಗುರುತ್ತಿತ್ತು. “ಇಲ್ಲ; ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಕಂಪೌಂಡರ ಸತ್ಯದಂತೆನಿಸುವ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ. ಗುಜರಾಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಹೆಸರು ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮಕಥೆಯನ್ನು ಹೊಸದೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದ. ತಾನು ಹಿಂದುವಾದರೂ ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಅವೈಧ (ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಹುಟ್ಟಿದ) ಪುತ್ರ. ತನ್ನ ತಂದೆ ಆಫೀಸರಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಸಾಯುವಾಗ ಮುಸ್ಲಿಂ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದಳು. ಆಗ ತಾನಿನ್ನೂ ಅಬೋಧ ಬಾಲಕ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾನು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ಬೆಳೆದೆ. ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನಿರಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ (ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಪತ್ನಿ) ಪರಿಚಯ ತನಗಾಯಿತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯ ಶೋಕಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆಯಿತು. ತನಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಗಾಢ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅವಳು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ತವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದಳು. ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆಯೆ ಅವಳು ಗಂಡನಿಂದ ತನಗೆ ನೌಕರಿ ಕೊಡಿಸಿದಳು. ಕೆಲ ಕಾಲ ತನ್ನನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆದರದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅವರ ಶಿಶು ಪುತ್ರನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಈವೊತ್ತು ಸಂಜೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಅನಂತರ ಆತ ತಾನು ಅಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಷಾ ಹಿಡಿದ, ಎಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಿಡಿದ, ಬರಾಕಪುರ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಚರಾಪಾರಾಕ್ಕೆ ·ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರಾಕಪುರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೇಗೆ ಬಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ. ಮಗು ಅತ್ತದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದ್ದು, ಕೆಂಪು ಪುಗ್ಗಾ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು, ಚೂರಿ ಕೊಂಡದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಾಕಪುರ ಮೈದಾನಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ಉದ್ಯಾನಗಳ ಮರಗಳ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಒಂದು ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕೋಮಲವಾದ ಕೊರಳನ್ನು ಚೂರಿಯಿಂದ ತಿವಿದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಮರಳಿದ್ದು-ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ. “ಮಗುವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಚೂರಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಾಗ ಅದು ‘ಮಾಮಾ-ಮಾಮಾ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ಅದರ ಮುಖ ನೋಡದೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದೆ” ಎಂದಾತ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ.

ತುಂಬ ಆಶಾಭಾವದಿಂದ ಡಾ॥ ಘೋಷಾಲರು, ಡಾ॥ ಪಟೇಲ್, ಪೋಲಿಸ್ ಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ಕೈದಿ ಇವರೊಡನೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಬರಾಕಪುರ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಸಂಗತಿ ಗೂಢವನ್ನು ಗೂಢತರವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಷ್ಟೇ ನೆರವಾಯಿತು. ಮಗುವಿನ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಅಂಗಿಯೇನೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾವಿನಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಆದರೆ ಮಗುವಿನ ಹೆಣ

ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನರಿ ತಿಂದಿರಬಹುದೇ ಎಂದರೆ ಅದರ ಯಾವ ಅಂಗವಾಗಲಿ ಮಾಂಸ ಅಥವಾ ಎಲುಬಿನ ತುಣುಕೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವೆಂದು ತೋರಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಮರದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗುವನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಒಗೆದಿರಬಹುದೆ, ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಲದೇ ರಕ್ತ ಬರುವಷ್ಟು ಇರಿದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೋಯಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆ?

ಮರುದಿನದ ತಪಾಸಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳು ಕೈದಿಯ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಸನಗೊಳಿಸಿದವು. ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯವಿತ್ತೆಂಬ ಅವನ ಹೇಳಿಕೆ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆ ತರುಣಿ ಎಂದೂ ಯಾವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯವರಾಗಿರದೆ ಪೂರ್ಣ ಸಂಪ್ರದಾಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದರು; ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಅವಳ ತವರೂರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಗಂಡನೊಡನೆ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಬಂದವಳು ಹುಟ್ಟೂರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಮುದ್ದು ಬಾಲಿಕೆಯಾದ ಆ ದುಃಖಜರ್ಜರ ತಾಯಿ ನಿಷ್ಪಾಪ ಚರಿತಳಾಗಿದ್ದಳೆಂಬುದು ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಡಾ॥ ಪಟೇಲರು ಕೈದಿಯ ವಿಷಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಕೆಲ ಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಆತ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವರ ಟ್ರಂಕಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಅದರೊಳಗೆ ಏನನ್ನೋ ಇಟ್ಟು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಬಂದ. ಇದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನು ಟ್ರಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಜರ್ಮನ್ ಸಿಲ್ವರ್ ಕಪ್ಪು-ಬಸಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ "ಮಿಸೆಸ್ ಪಟೇಲ್" ಎಂದು ಬೇರೆ ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನರಿತು ಡಾ॥ ಪಟೇಲರು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಕೈದಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಆತ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಹೇಳಲಾರದೆ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ. ಆದರೂ ಆತನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕುವಾಸನೆ ಮೊದಲಾಗಲಿ ಆಮೇಲಾಗಲಿ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರು ಆ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೈದಿಯ ಸ್ವಭಾವದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಕೈದಿಯು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಲಕತ್ತೆಯ ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಸೂಳೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಆತ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯಾವ ವೇಶ್ಯೆಯೊಡನೆಯೂ ಆತ ಶರೀರ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಅವನು "ತಂಗಿ" "ಅಕ್ಕ" ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಸೂಳೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ವೇಶ್ಯೆಯರೂ ಅವನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ದೈವಭಕ್ತೆ ವೇಶ್ಯೆಯಂತೂ ಅವನ ಈ ಮುಗ್ಧತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮರುಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದರೆ ಅವನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ವ್ರತೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು!

ಈಗ ಸಿ.ಐ.ಡಿ. ಶಾಖೆಯ ಖ್ಯಾತ ಪತ್ತೇದಾರ ರಾಯಬಹಾದೂರ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಮುಕರ್ಜಿಯವರೂ ಶೋಧ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೈದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದವರೇ ಈತ ಖಂಡಿತ ಹಿಂದುವಲ್ಲ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಎಂದು ಸಾರಿದರು. ಅವನ ಗುಪ್ತಾಂಗಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸುನ್ನತ್ ವಿಧಿಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಳ್ಳೇಕೆ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೈದಿಯಿತ್ತ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಉತ್ತರ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. "ನಾನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೇನಾಯಿತು? ನನ್ನ ಮುತ್ತಜ್ಜ-ಏಕೆ ಈ ದೇಶದ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲರ ಪೂರ್ವಜರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರು ತಾನೆ! ಈ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಭೇದವೆಲ್ಲ ವಿದೇಶಿಯರು ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿದ್ದು!" ಎಂದನಾತ.

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಒಂದು ವಾರ ದಾಟಿಹೋಯಿತು. ಏನೂ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷಕರ ವರದಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ನೆರವಾಗುವ ಬದಲು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗಡುಬಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಮಗುವಿನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲೂ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲೂ ಇದ್ದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ರಕ್ತದ ಸಂಗಡ ಆಡಿನ ರಕ್ತವೂ ಬೆರೆತಿತ್ತೆಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಗು ಕೊಲೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಅಪರಾಧರೋಗಿ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ?

ಮತ್ತೆ ಡಾ|| ಘೋಷಾಲರು ಕೈದಿಯನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಅವನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದರು. ಆತ ಪತ್ತೇದಾರ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಬಾಬುಗಳಮೇಲೆ ಬಲು ರುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ. "ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಿಗಿದು ಹಾಕಿದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಒದು ಗುಟ್ಟನ್ನೂ ಹೊರದೆಗೆಯಲಾರರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಘೋಷಾಲರು ಸತ್ಯೇಂದ್ರರನ್ನು ಬೈದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಅಂತರಂಗದ ಕತ್ತಲುಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಪ್ರವೇಶಪಡೆಯಲು ಸಮರ್ಥರಾದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ, ಘೋಷಾಲರು ಕೇಳದೇನೇ ಮಗುವಿನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಆಡಿನ ರಕ್ತ ಬೆರೆತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ರಕ್ತ ಮಗುವಿನದಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಹದಿಂದ ಸಿರಿಂಜಿನಿಂದ ತಾನು ರಕ್ತ ತೆಗೆದಿದ್ದೇನೆ, ಕಂಪೌಂಡರನಾದ ತನಗೆ ರಕ್ತ ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ. ಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಮೈಯ ರಕ್ತ ತೆಗೆದು ತಜ್ಞರು ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಮನುಷ್ಯ ರಕ್ತದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಸತ್ತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದ. (ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷಕರು ನಂತರ ಅವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.) ರಕ್ತಪರೀಕ್ಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಆದ್ಯಂತ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಡನ್ನು ತಾನು ಕೊಂದ ಅಡವಿಯ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದ. ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದಿಲ್ಲ, ಸಿಂಹಳದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ. ಆದರೆ "ಅವಳ ವಿಳಾಸ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಕೊಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ. "ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಸಿಲ್ವರ್ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಇಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆತ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ. "ನನ್ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬೇಡಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಂತರಂಗದ ಸಂಗತಿಗಳು. ನಿಜ ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನದೇ. ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ. ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ" ಎಂದುಬಿಟ್ಟ.

ಮಗುವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಸಲ ಆತ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು. ಡಾ|| ಪಟೇಲರಿಗೂ ತನಗೂ ವಿಕೃತ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು

ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡೆ-ಎಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಆತ ಈಗ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ವಿಪರೀತ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದ.

ಆಮೇಲೆ ಪೋಲಿಸರು ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಆತ ಶಿಶು-ಅಪಹಾರದ ದಿನ ಸಾಗಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ, ಅವನನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ರಿಕ್ಷಾವಾಲ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿವಾಲಾ, ಅಳುವ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟವ, ಟಿಕೀಟು ಕೊಂಡು ತಂದ ಕೂಲಿ, ಫುಗ್ಗ ಮಾರಿದ ಫೇರಿವಾಲ, ಕೊನೆಗೆ ಚೂರಿ ಮಾರಿದ ಅಂಗಡಿಯವ ಎಲ್ಲರ ಪತ್ತೆಯೂ ಆಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೈದಿಯ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಮಗುವಿನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದುದೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿತ್ತು. ಅದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಈತ ಅದನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಅವರು ನೆನೆದುಕೊಂಡರು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಈ ಅಂಶಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದವೆಂದಾಯಿತು.

ಈ ಯಾತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದ ಕೈದಿ, ಒಮ್ಮೆಲೇ, "ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮರೆತಿರಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ದಿನ ಆಡು ಕದ್ದ ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸುವೆ. ಆ ದಿನ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರದಾದರೂ ಆಡು ಕಳುವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿತೇ ಎಂದು ಜಾಹೀರುನಾಮೆ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ. ಅದೊಂದು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪುರಾವೆ ಪೂರ್ತಿಯಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ. ಈ ವರೆಗೆ ಇವನ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗ ಅವನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಾಯಿದೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರು! ಆದರೆ ಆಡು ಕೊಂದ ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಕೈದಿ ಅವರನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಮೈಲು ದೂರದವರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಿಸಿ ಕೊನೆಗೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಹೆಡ್ಡರಾಗಿ ಮಾಡಿದ!

ಕಡೆಯ ಉಪಾಯವೆಂದು ಕೈದಿಯನ್ನು ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು; ಆ ಮಾತೆಯ ಕರುಣಕ್ರಂದನದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ನಿರ್ದಯ ಶಿಶುಘಾತಕನ ಮನ ಕರಗೀತೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ. ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರು ಅವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಿಂಹಿಣಿಯಂತೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ಗೋಗರೆದರು. ಕೈದಿಯ ಮನ ಕರಗಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆತ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟ. "ತಂಗೀ, ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮಗು ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಶರ್ತದಮೇಲೆ. ನೀನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣ ನನ್ನೊಡನೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಲೊಪ್ಪಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಖಾಸಾ ತಂಗಿಯೆಂದು ಬಗೆದಿರುವ ನನ್ನಿಂದ ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಮಾನಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವೆ."

ಮಗುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ತಾಯಿ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದಳು. ಆದರೆ ಡಾ॥ ಪಟೇಲರಾಗಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ಅಗಳಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಈ ವಿಕೃತಮತಿ ಕೈದಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಶೋಕಕಾತರಳಾದ ಅವಳೇ ಇವನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಗತಿ? "ನಾವು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮೆದುರಿಗೇ ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಡು" ಎಂದು ಅವನ ಮನವೊಲಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತ, "ತಂಗೀ, ಒಂದು ವರ್ಷ ತಾಳು. ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸುವೆ" ಎಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ.

ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಪೋಲಿಸರು ಗುಜರಾಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೈದಿ ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯಿ ಇದ್ದಳು. ತಾವು ಜಮೀನ್ದಾರ ಕುಲದವರು ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅತಿ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ದೂರ ಸಂಬಂಧದ ಭಗಿನಿ ಇದ್ದುದು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಪತ್ತೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ತಾಯಿಯ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಎರಡು ಪತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಕುತೂಹಲ ಜನಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವೆರಡನ್ನೂ ಕೈದಿಯೆ ಬರೆದಿದ್ದ-ಕಲಕತ್ತೆಯಿಂದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನದು; ಇನ್ನೊಂದು ಈಚೆಗಿನದು.

ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ "ಅಮ್ಮಾ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದೀ ತಾನೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಗಳು. ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತುಂಬ ಓದಿದವಳು. ನಾನಿಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತುಂಬ ಲಾಭವಿದೆ. ಮೋಟಾರು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಗನೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿನಗೆರಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದಿತ್ತು.

ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ "ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಜಪಾನಿನಿಂದ ಇದೀಗ ಮರಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ ನನ್ನನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಮಗೊಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಆತನೇ ನಮಗಿನ್ನು ಕಣ್ಣು."

ಕಾವ್ಯಮಯವಾದ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ ನಿಸ್ಸೀಮನಾಗಿದ್ದನೆಂದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಮಗುವಿನ ಗತಿ ಅಥವಾ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಆರೋಪದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ದೃಢಪಡಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಡಾ॥ ಘೋಷಾಲರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನಂತೆ ತನ್ನ ಸಿಂಹಳವಾಸಿ ತಂಗಿಗೆಂದು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ. "ಮಗುವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು" ಎಂದು ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಶಾಭಾವದಿಂದ ಪೋಲಿಸರು ಸಿಂಹಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಆತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಳಾಸವಾಗಲಿ, ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಪುನಃ ಪೋಲಿಸರನ್ನಾತ ಮಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ.

ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪೋಲಿಸರು ಕೈದಿಯನ್ನು ವಿಕೃತ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ತಜ್ಞರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವರದಿ ಆರೋಪಿಯ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಕೆಡವಿತು. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನೋವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. "ಕವಿಗಳಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಬದಲು ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಂದು ತೋರಿಸುವ ಆತ್ಮವಂಚಕ ನಾಟಕವನ್ನಾತ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ (ಅದಕ್ಕೇ ಆತ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನು ತಂಗಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ) ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಾನು ಡಾ॥ ಪಟೇಲರ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. (ಅದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಟೇಲರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನದು ಎಂದದ್ದು) ಅದರಿಂದ ಅವರ ನಿಜ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸವತಿ ಮತ್ಸರ ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಇದೆ. ಸಂಗಡಲೆ ತಾನು ತಾಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯೂ ಅವನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಗಂಡಸಾದವ ತಾಯಿಯಾಗಲಾರನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಪಟೇಲರ ಮಗುವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ತಾನೀಗ ಬಸಿರಿಯೆಂದವನ

ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಹಡೆದೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನು ಮಗುವನ್ನು ಹೊರತರಬಹುದು. ಆ ವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನಾತ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನಷ್ಟೇ."

ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಕೈದಿಯನ್ನು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕಾಯದೆಯ ಮೂಲಕವೂ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚು ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ ಮನೋವಿಕಾರವುಳ್ಳವರನ್ನೂ ಕಾಯದೆ ಪ್ರಕಾರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಲೆ ಮತ್ತು ಅಪಹರಣದ ಆರೋಪವಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದರು. ಮಗುವಿನ ಹೆಣವಾಗಲಿ, ರಕ್ತವಾಗಲಿ ಸಿಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೊಲೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಪಹರಣದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಕತ್ತಾ ಹೈಕೋರ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅವನು ಡಾ|| ಘೋಷಾಲರನ್ನು ಜೇಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೆರೋಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಗುವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾಯದೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ೧೯೪೬ ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗ ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ಆತ್ಯಂತಿಕ ಕೋಲಾಹಲ ವಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಅವನೆಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ಯಾರಿಗೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಡಾ|| ಪಟೇಲರೂ ಕಲಕತ್ತೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಅಜ್ಞಾತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಇಂದಿಗೂ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ರಹಸ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಕಂಪೌಂಡರ್ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದು ತನಗಾಗುವ ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ರಕ್ತ, ಆಡಿನ ರಕ್ತ ಮೊದಲಾದ ಗತ್ತುಗಳಿಂದ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊನೆಗೂ ಗೆದ್ದನೆ? ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ರಕ್ತ ಮಗುವಿನದಲ್ಲೆಂದು ತಜ್ಞರ ವರದಿ ಬಂದೊಡನೆ ಆತ ಘೋಷಾಲರ ಮುಂದೆ "ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ಗಲ್ಲಾಗದು" ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನಂತೆ. ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವನಾದರೂ ಆತ ಬಲು ಗಟ್ಟಿಗನೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಡಾ|| ಘೋಷಾಲರು ಇಂದಿಗೂ ಮಗು ಬದುಕಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೀಗ ೨೫ ವರ್ಷದ ತರುಣನಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ?

ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೬೧

*

೯. ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜುಡೋ

ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ. ನಿರ್ಜನ ಸಣ್ಣ ಓಣಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೃಶಕಾಯದ ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದಾರು? ಸಂದಿಯಿಂದ ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ಅವಳೆಡೆಗೆ ಬಂದ. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವ ದುರುದ್ದೇಶ ಅವನದು. ಆದರೆ ಆ ತರುಣಿ ಅಳುಕದೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಆತ ಅವಳ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುತ್ತಾನೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನ ಒಂದು ತೋಳನ್ನೂ ಒಂದು ಬದಿಯ ಕಾಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಅವನೊಡನೆ ಸುತ್ತು ತಿರುಗುವ ಆಟವಾಡುವವಳಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಅನಂತರ ಒಂದು ಚೀತ್ಕಾರದೊಡನೆ ತನ್ನ ಎಡಗಾಲನ್ನು ನಸುವೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಧಾಂಡಿಗ ತತ್ತರಿಸಿ ಉರುಳುತ್ತಾನೆ.

ಆ ತರುಣಿ ಜುಡೋದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಪಾಪ, ಆ ಧಾಂಡಿಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಜುಡೋದ ಒಂದು ಗತ್ತಿನಿಂದ ತನಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಬಲಶಾಲಿಯನ್ನು ಧರಾಶಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಇಂದು ೪೦ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜುಡೋ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಒಂದು ವ್ಯಾಯಾಮಪೂರ್ಣ ಆಟ. ಎದುರಾಳಿ ಅಥವಾ ಎದುರಾಳಿಗಳ ಸಮತೋಲ ತಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗುವ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ಪತನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ. ಕುಸ್ತಿ ಆಟದಂತೆ ತೋರುವ ಈ ಅದ್ಭುತ ಆಟದಲ್ಲಿ ಶರೀರದಾರ್ಢ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಚಪಲತೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಜಾಗರೂಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜುಡೋ ಆಟದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಚಮತ್ಕಾರ ಕ್ರಮಗಳಿವೆ. ಹಲವು ಪಟ್ಟುಗಳು, ಎಸೆತಗಳಿವೆ. ಆ ಪಟ್ಟು ಎಸೆತಗಳಿಂದ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಬೀಳಿಸಬಹುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ಹತಪ್ರಭನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಮನೋಹರ ಮುಳಗಾಂವಕರರ "ಬೆಂಡ್ ಇನ್ ದಿ ಗೇಂಜಸ್" ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಜುಡೋದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವಿದೆ. ಅಂದಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕೈದಿಗೆ ಪಠಾಣ ಕಾವಲುಗಾರ ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೈದಿ ಜುಡೋ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ತಾಳ್ಮೆ ಮೀರಿದ ಆತ ಒಂದು ದಿನ ಕಾವಲುಗಾರನಿಗೆ ಜುಡೋದ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟ. ಒಂದು ಪಟ್ಟು, ಮರ್ಮಕ್ಕೊಂದು ಒದೆತದಿಂದ ಕಾವಲುಗಾರ ಕೆಳಗುರುಳಿದ.

ಜುಡೋ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪುಂಡಪೋಕರಿಗಳು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ

ಉಪಟಳವೀಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಹಿಂಸೆಯೇ ಪರಮ ಧರ್ಮವಾದ ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಹಿಂಸಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವುದೇ? ಸಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೆ? ಹೌದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ತಂಟೆಗೆ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲ ದೈಹಿಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯುವ ಮಾರ್ಗ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದೇ ಮುಂದೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಜುಜಿತ್ಸು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಿತಂತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ನೋವಾಗಲಿ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಗಾಯ ಮೊದಲಾದವಾಗಲಿ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಡ್ಡ ಕೊಡುವುದು, ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಉರುಳಿಸುವುದು-ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯೆಂದರೆ ಮರ್ಮವನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಒದೆಯುವುದು.

ಆದರೆ ಜುಡೋಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಆಟದ ರೂಪ ಬಂದದ್ದು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ. ೧೮೮೨ರಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿನ ಪ್ರೊ.ಜಿಗಾರೋ ಕಾನೋ ಎಂಬುವರು ಜುಜಿತ್ಸುವಿಗೆ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಒಂದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಆಟವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೇ ಜುಡೋ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಇಂದು ಜುಡೋ ಜಪಾನಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಟವಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಜುಡೋ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಆಟ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಲಂಪಟರು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಮ್ಮ ಮಾನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಕೂಡ. ಅಮೇರಿಕದ ಹಾಲಿವುಡ್ ನಟ-ನಟಿಯರಲ್ಲಿ ಜುಡೋ ಈಗಾಗಲೇ ಮೋಜಿನ ಆಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜುಡೋ ಎಂದರೆ "ದಾರಿಗೊಡುವ ಕಲೆ" ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಎದುರಾಳಿಗೆ ದಾರಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಕೆಡಹುವುದೇ ಅದರ ಗತ್ತು. ಅದು ಕುಶಲ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ತುಂಬಿದ ಆಟ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಬೇಡ ನಿಜ. ಆದರೆ ಜುಡೋವನ್ನು ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ದೀರ್ಘ ಅಭ್ಯಾಸ ಎರಡೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆರೇಳು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತವಾದರೂ ಪರಿಣತಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಚಪಲತೆಯು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದಿನವೂ ಕೆಲಕಾಲವಾದರೂ ತಾಲೀಮು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಜುಡೋ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮೊದಲೂ ಬೀಳುವ, ಬೀಳಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಉರುಳಿದವನು ಸಹಸಾ ಏಳದಂತೆ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಶಲತೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಎದುರಾಳಿ ಉರುಳಿಸಿದರೆ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಏಳುವ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬೀಳುವ ಕಲೆ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಬೀಳುವಾಗ ಮೈಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಗಲದ ಹಾಗೆ ಶರೀರದ ತೂಕವು ಹಂಚಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅಗತ್ಯ. ವಿರೋಧಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಡವಿದರೆ ನಿಮಗೆ ನೋವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದೊಂದು. ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಕೆಡವಬೇಕಾದರೆ ಕೂಡ, ನೀವು ಧಡ್ಡನೆ ಬಿದ್ದು, ತಾನು ಗೆದ್ದೆನೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿ ಮೈಮರೆತಿದ್ದಾಗ ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾದದಿಂದ ಏಟು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಗತ್ತು ಜುಡೋವಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಬೀಳಲು ಕಲಿತಮೇಲೆ ಕೆಡಹುವ ಕಲೆಯ ತರಬೇತಿ. ಇದು ಬಲು ಶ್ರಮ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜೋಡಿ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಕುಸ್ತಿಯಾಡಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಗತ್ತುಗಳಿವೆ. ಕೈಕಾಲು, ಪಾದ, ಟೊಂಕ, ಎದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚಪಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಕಾಲಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟು ಉರುಳಿಸುವ ಸರಳವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಒಳಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ಒದಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಉರುಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬೀಳುವುದು ಮೊದಲನೆಯದು.

ತೋಳನ್ನು ಉಡದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೆಡಹುವುದು, ಟೊಂಕ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕೆಡಹುವುದು ಮೊದಲಾದ ಎಷ್ಟೋ ಗತ್ತುಗಳುಂಟು.

ಜುಡೋ ಅಭ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಜುಡೋಕಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜುಡೋಕಾ ಬಿಳಿಯ ಜಪಾನಿ ಕಿಮೋನೊದಂಥ ಗೌರವರ್ಣದ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬರಿಗಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜುಡೋಕಾನೂ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಟ್ಟಿಯ ಬಣ್ಣ ಅವರವರ ಜುಡೋದ ಪರಿಣತಿಯ ಸೂಚಕ. ಹೊಸಬರು ಬಿಳಿ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಪರಿಣತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಬಣ್ಣ ಕಡುತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳದಿ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಹಸುರು....ಕೊನೆಗೆ ಕಪ್ಪು. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಅತಿ ಮೇಲಿನದ್ದು.

ಜುಡೋವಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ತರಗತಿಗಳುಂಟು. ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಜುಡೋ ತಜ್ಞನಾದ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಜೋಫ್ರಿ ಗ್ಲೀಸನ್ ಕೂಡ ಆರನೇ ಇಯತ್ತೆ ದಾಟಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಜುಡೋವಿನಲ್ಲಿ "ಡಾಕ್ಟರೇಟ್" ಪಡೆಯುವುದೆಷ್ಟು ಕಠಿನವೆಂದು ಅರ್ಥವಾದೀತು.

೧೯೬೪, ಅಕ್ಟೋಬರದಲ್ಲಿ ಟೋಕಿಯೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಜುಡೋವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಒಲಿಂಪಿಕಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ೨೬ ದೇಶಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದವು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿಗೆ ದೊರೆತ ಬಹುಮಾನಗಳು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ, ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅಮೇರಿಕಾ, ಬರ್ಮಾ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಜುಡೋದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತುಂಬಾ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದೆ.

ಭಾರತಕ್ಕೂ ಜುಡೋ ಕಾಲಿಟ್ಟು ೩೦ ವರ್ಷ ಮಿಕ್ಕಿತು. ೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರು ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಆಟವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಿದನ್ನು ತಂದರೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆದಾಗಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದವರು ಯೋಚಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜುಡೋ ತಜ್ಞನನ್ನು ಶಾಂತಿನಿಕೇತನಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿದರು. ಆದರೆ ಜುಡೋ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ತಳವೂರುವ ಮೊದಲೇ ರವೀಂದ್ರರು ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರಿಲ್ಲದೆ ಜುಡೋ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಜುಡೋ ಪುನಃ ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲೇ ತಲೆಯೆತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಲ್ಕತ್ತದ ಕೆಲ ಜುಡೋ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು. ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಜಪಾನಿನ ಕೌನ್ಸಲ್ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಜುಜೌ ಜುಡೋ ಕ್ಲಬ್ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಜಪಾನಿನಿಂದ ಕರೆತಂದ ಮಿ. ತಾಜಿಮಾ ಎಂಬುವರು ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಮೊದಮೊದಲು

ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ೧೯೬೨ರ ನಂತರ ಜುಜ಼ು ಜುಡೋ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸೇರತೊಡಗಿದರು. ಇಂದು ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಂಖೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ.ಕೆ.ಮುಖರ್ಜಿ ಎಂಬ ಸಮರ್ಥ ಮಹಿಳೆಯೇ ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಕ್ಷಕಿ.

ಜುಡೋ ದುರ್ಬಲರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಬಲ್ಲದು ನಿಜ. ಆದರೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಜುಡೋಕಾ ಅಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜುಡೋಕಾ ಆಗುವವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಎದುರಾಳಿ ಎದುರಾದಾಗ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡುವ ಮನೋದಾರ್ಢ್ಯ ಬೇಕು. ಕೇವಲ ಚಮತ್ಕಾರ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಲದು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಬೇಕು.

ಬೌದ್ಧ ಯತಿಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ನಮ್ರತೆಗೆ, ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಜುಡೋವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದೆ. "ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಯೊಡನೆ ನಮ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸು" ಎಂಬುದು ಜುಡೋದ ಪ್ರಥಮ ನಿಯಮ. "ಎದುರಾಳಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಿಸದಿರು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ನಿಯಮ. ಕೆರಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಯಮಬಾಹ್ಯ. "ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೂಕದಲ್ಲಿರಿಸಿರಿ " ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಜುಡೋ ಗರಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗುಹಾಕಲ್ಪಡುವ ಹಲಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಜುಡೋ ವೆಚ್ಚದಾಯಕ ಆಟವಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಲು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹಣ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮವಸ್ತ್ರ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಕು. ಜುಡೋದಿಂದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಗಳು ಕಡಿಮೆ.

ಅದು ವ್ಯಾಯಾಮಪೂರ್ಣವಾದ ಆಟ. ಕೈ, ಕಾಲು, ಕಣ್ಣು, ಎದೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಾಯಾಮ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಮಿದುಳೂ ಒಳ್ಳೆ ಚುರುಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನರ ನರಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಓಡುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ಜುಡೋ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಾದರೂ ಎದುರಿಸುವ ಮನಃಸ್ಥೈರ್ಯ ಜುಡೋಕಾನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಖೇದದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜುಡೋ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ, ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆ, ಹೋಮ್‌ಗಾರ್ಡ್ಸ್, ಎನ್.ಸಿ.ಸಿ. ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲ ಜುಡೋದಿಂದ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಸರಕಾರ ಜುಡೋದ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ವಿಧದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೬

*

೧೦. ಇದಕ್ಕೆನ್ನಬೇಕು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿ

ಗಂಟೆಗೆ ೨೫-೩೦ ಮೈಲಿನಂತೆ ಕುಂಟುವ ರೈಲುಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ತಲೆಬೇಸರಿಕೆ ತರುತ್ತಿದೆಯೆ? ಆದರ ಗಡ ಗಡಕೆ ಸಪ್ಪಳ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ? ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋದಂತೆ ಸುಯ್ಯನೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗಾಸೆಯೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗುವ ಒಂದು ರೈಲು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಅದು ಜಪಾನಿನ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿ. "ಹಿಕಾರಿ" ಯೆಂದರೆ ಬೆಳಕು ಎಂದರ್ಥ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

೧೯೬೫ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧ ರಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾಸಿಗೆ ೧೨೫ ರಿಂದ ೧೩೦ ಮೈಲುಗಳ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಟೋಕಿಯೋ ಒಸಾಕಾಗಳ ನಡುವೆ ಅದು ಎರಡು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದಷ್ಟೇ-ನಗೋಯಾ ಮತ್ತು ಕಿಯಾಟೋ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮೂರುವರೆ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಗುರಿ ತಲುಪಿಬಿಡಬಹುದು. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿರುವ ವಕೀಲರೂ ಪಕ್ಷಕಾರರೂ ಅಂದೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಕೋರ್ಟು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರ ಕೈಯಡಿಗೆಯನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಮರಳಬಹುದು.

ಇಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿದರೂ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿ, ನಿಷ್ಕಂಪವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಓಡುವ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತ ಕೂಡ್ರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಮೂರೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಗಿಸುವ ಎತ್ತುಗಡೆ ನಡೆದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸರಾಸರಿ ವೇಗ ೧೦೭ ಮೈಲಾಯಿತು. ಪರಮಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ವೇಗ ೧೬೦ ಮೈಲನ್ನೂ ಮೀರಬಹುದು.

೧೯೬೪ರ ಕೊನೆಯ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫೦ ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದರಿಂದ ಇವು ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡಾ ೧೦ರಷ್ಟು ಇಳಿದುಹೋಯಿತು. ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ರೂಢಿಯಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಈ ಗಾಡಿಗಳ ಕಡೆ ಒಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ "ಮಿಂಚಿನ ರೈಲು" ಜಪಾನಿನ ಅತ್ಯಂತ ಜನ ನಿಬಿಡ ಪ್ರದೇಶದ ಯಾತಾಯಾತ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಜಪಾನಿ ನ್ಯಾಶನಲ್ ರೈಲ್ವೇಯವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ಜಪಾನಿನ ೯.೬೦ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೪೩.೭೫ ರಷ್ಟು ಟೋಕಿಯೋ ಒಸಾಕಾ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮುಕ್ಕಾಲುವಾಸಿ ಈ

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೋಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದು ಎರಡೂ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸೇರಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೪೦೦ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಮತ್ತು ಸರಕಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದರೂ ಮಿತಿಮೀರಿದ ದಟ್ಟಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಗಾಟದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ವಿಲಂಬಗಳಿಂದ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ತಡೆದುಬಿದ್ದಿತು.

ಈ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಶನಲ್ ರೈಲ್ವೇ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶಿಜಿ ಸೋಗೋ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ರೈಲ್ವೇ ಸಾಗಾಟವನ್ನು ಪುನಾರಚಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದರು.

ಏಳು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೂರೇ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದವು. ಮಿತದೂರದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಓಟಗಳ ನಂತರ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಗಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾ. ಪ್ರತಿ ಗಾಡಿಯೂ ೬೭೦ ಅಡಿ ಉದ್ದವಾಗಿ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಸ್ಟೀಂಲೈನ್ ಮಾಡಿದ ವಾಹನವಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಮತ್ತು ೧೦ ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಗದ ಡಬ್ಬಿಗಳಿವೆ. ಒಟ್ಟು ೯೮೦ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಜಪಾನಿಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುಣವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ, ಸೌಕರ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆತಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣದ ಅಮೂಲ್ಯ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸಿದ ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲಿನ ಸುಖಾಸನಗಳಿವೆ. ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಗದ ಡಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ರಜತ ವರ್ಣದ ಆಸನ ಹೊದಿಕೆಗಳು.

ಈ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೊರಟಿದ್ದೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಃಸ್ಪಂದವಾಗಿ ಅದು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಕಂಪನವಿರಬೇಕು. ಅದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಂಡರ್ ಕ್ಯಾರಿಯೇಜ್‌ಗೂ ಡಬ್ಬಿಗೂ ನಡುವೆ ವಾತ ಸ್ಪ್ರಿಂಗುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗಡ ಗಡಕ ಸಪ್ಪಳವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡ್ಡ ಗಿಡ್ಡ ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ನಡುವೆ ಸ್ಥಳಬಿಟ್ಟು ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ಗಾಲಿಗಳು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವಾಗ ಈ ಸಪ್ಪಳ ಏಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಹೋಗುವ ರೈಲು ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದು ಒಂದೊಂದು ತುಣುಕನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಮೈಲುದ್ದದಷ್ಟು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಪ್ಪಳವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಂಬಿಗೂ ಸ್ಲೀಪರಿಗೂ ನಡುವೆ ರಬ್ಬರ್ ಮೆತ್ತೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಬ್ಬಿಗಳೆಲ್ಲ ಏರ್ ಕಂಡಿಶನ್ ಮಾಡಿದವುಗಳೇ. ಅಸಾಧಾರಣ ವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರಿಗೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಡೆಯಲಾರದ ವೇಗದಿಂದ ಗಾಳಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ.

ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೪೨ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ಸುರಂಗಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ವೇಗವಾಗಿ ಧಾವಿಸುವ ಗಾಡಿಗಳು ಸುರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೊಡನೆ ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಕಿವಿಗಳೇ ಹೋಗಿಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಕಂಡುಬಂತು. ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ಮಾರ್ಗ ಜೋಡು ಮಾರ್ಗ. ಎರಡು ಗಾಡಿಗಳು ಎದುರು ಬದುರು ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಂಯುಕ್ತ ವೇಗ ಗಂಟೆಗೆ ೨೦೦ ಮೈಲು ಮೀರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದುಂಟಾಗುವ ಗಾಳಿಯ

ಒತ್ತಡದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಗಾಡಿಯು ಸುರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಎದುರಿನಿಂದ ಬರುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣ ಮೊದಲು ಡಬ್ಬಿಗಳ ವಾತ ರಂಧ್ರಗಳು ತಂತಾನೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಸಂಭಾವ್ಯ ಅಪಘಾತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಕಲ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರೇಡ್ ಲೆವೆಲ್ ಕ್ರಾಸಿಂಗುಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕಂಬಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಇಡಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದೊಗೆಯಲು ರಬ್ಬರ್ ಮೆತ್ತೆಯುಳ್ಳ ಉಕ್ಕಿನ ಉಪಕರಣವೊಂದನ್ನು ಗಾಡಿಯ ಮುದೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಎಂಜಿನ್ ಅಥವಾ ಲೋಕೋಮೋಟಿವ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಅವು ವಿದ್ಯುತ್ ಗಾಡಿಗಳು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರ್ ಕೂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು. ಇಂಥ ವೇಗದ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾನವ-ದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡಿ ಗತಿ-ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ವೈದ್ಯುತ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಟೋಕಿಯೋ ರೈಲ್ವೇ ನಿಲ್ದಾಣದ ತುದಿಗೆ ಈ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಕೇಂದ್ರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತಡಿ ಉದ್ದದ ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣದ ಬಲ್ಬುಗಳು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುತ್ತ ನಂದುತ್ತ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಗಾಡಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂಜಿನಿಯರರು ವೇಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಂಕಣಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಘಟಕಕ್ಕೂ ವೇಗಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಕ್ರ ಪಥದಲ್ಲಿ ೬೮ ಮೈಲು ವೇಗಮಿತಿ. ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ೪೩ ರಿಂದ ೧೩೦ ಮೈಲುಗಳ ವೇಗಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಆಯಾ ಅಂಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಕೇತಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಇಳಿಸುವ ಸೂಚನೆಗಳು ತಂತಾನೆ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆಗ ಗಾಡಿ ತಂತಾನೇ ವೇಗವನ್ನು ಪರಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ವೇಗಮಿತಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಕೈ ಬ್ರೇಕುಗಳಿಂದ ಡ್ರೈವರ್ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಾಡಿ ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೀರಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಆಗಲೂ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಬ್ರೇಕು ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅಗ್ಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ರೈಲು ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಮೂರು ಕೋಟಿ ಘನ ಗಜ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ದಿಣ್ಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸ್ಲೀಪರುಗಳು ತಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕಾಂಕ್ರೀಟಿನ ಸ್ಲೀಪರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ೧೧ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ೫೦೦ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಬಂತು.

ಆದರೆ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮಂಡಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಲೈನುಗಳ ಮೇಲೆ ದಿನವೂ ಎರಡೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ೧೪-೧೪ ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ಗಳು ಓಡುತ್ತಲಿದ್ದವು. ಅವು ಶೇಕಡ ೮೮ರಷ್ಟು ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವಲ್ಲದೆ ನಡುವೆ ೧೧ ಕಡೆ ನಿಂತು ಟೋಕಿಯೋ-ಒಸಾಕಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಐದು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸುವ ಮಿತ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಗಳು ೧೫ ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೬೫ ರವರೆಗೆ ಆಸನಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಂಗಡಲೇ ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಹಳೆಯ ರೈಲುಮಾರ್ಗ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಕುಗಳ ಸಾಗಾಟಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದಂತಾಗಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೈಲು ಸಾರಿಗೆ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ. ರೈಲುಗಳ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲೇ ವಿಜಯವಾಡ, ದಿಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಐದುಕಡೆ ಮಾತ್ರ ನಿಂತು ಅಧಿಕ ವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ರೈಲ್ವೈಯವರು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳು ಜಪಾನಿನ ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ತಜ್ಞರು ಆಗಲೇ ಜಪಾನಿಗೆ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೬೫

*

೧೧. ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶವ ವಸ್ತ್ರವೇ?

ಟ್ಯೂರಿನ್ ಅಥವಾ-ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ತೋರಿನೋ' ಎಂಬುದು ಉತ್ತರ ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ (ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು) ಔದ್ಯೋಗಿಕ ನಗರ. ಇಟಲಿಯ ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮ್, ಯುರೋಪಿನ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಕಾಲದ ನೇಪಲ್ಸ್, ವೆನಿಸ್ ಮೊದಲಾದ ನಗರಗಳಷ್ಟು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಟಲಿಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧಾದ್ಯಂತ ವರೆಗೆ ಕೆಲ ಕಾಲ ಆಳಿದ ಸೇವಾಯ್ ರಾಜಮನೆತನದ ನೆಲೆವೀಡಾಗಿದ್ದ (ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೊತ್ತ ಪ್ರಾಂತದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವ) ಪಟ್ಟಣ ಇದು. ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದ ಸುಂದರ ಸಾನ್ ಜಿಯೋವನಿ ಬಾಟಿಸ್ಟ ದೇವಾಲಯ, ಹದಿನೇಳನೇ ಶತಮಾನದ ಅರಮನೆ, ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೇ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಲಾ ಸೌಧವೆನಿಸಿರುವ (ಎತ್ತರ ೫೧೦ ಅಡಿ) ಆಂತೋನೆಲ್ಲಿಕಾ ದುರ್ಗಭವನ ಮೊದಲಾದ ವಾಸ್ತುಗಳೂ ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವದ ಮ್ಯೂಜಿಯಂಗಳೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ವಾದಗ್ರಸ್ತ ಬಟ್ಟೆ:

೧೯೭೮ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಸಂದರ್ಶಕರು ಮಾತ್ರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾಸ್ತು ಅಥವಾ ಮ್ಯೂಜಿಯಂಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಸಂಗಮಿಸಿದ್ದು ಸಾನ್‌ಜಿಯೋವನಿ ಬಾಟಿಸ್ಟ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಾದರೂ ಅವರು ಸಾಲು ಹಿಡಿದದ್ದು ಒಂದು ಹಳೇ ಒರಟು ಲಿನೆನ್ ಬಟ್ಟೆ ತುಂಡನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ! ಈ ಬಟ್ಟೆ ತುಂಡು ಕಳೆದ ೪೦೨ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಟ್ಯೂರಿನ್ನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಕಥೆ ೬೦೦ ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಚೆಗೊಂದು ಶತಮಾನದಿಂದ ಯುರೋಪ್ ಅಮೇರಿಕಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೊಂದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ವಾದಗ್ರಸ್ತ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಣುಕಾಗಿದೆಯೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು.

ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶವವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಬಟ್ಟೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಅದಕ್ಕೆ 'ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ' ಕೋಟ್ಯಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತರಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಪ್ರಭುವಿನ ಶವವಸ್ತ್ರವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾದ ನೂರಾರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂರಿನ್ನಿಗೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಂದ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಈ ಹೆಸರಾಂತ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಹರಿಯುವುದು ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯ ವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಣಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯ ಉತ್ತರ ಇನ್ನೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರಾತನರ ಅವಶೇಷಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಪೂಜೆಗಳ ಪರಂಪರೆ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಬುದ್ಧನ ಹಲ್ಲುಗಳ ದೇವಾಲಯ ಸಿಂಹಳದಲ್ಲಿದೆ. (ಶಾಂತಿವಾದಿ ಬುದ್ಧನ ಅವಶೇಷಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಯುದ್ಧವೂ ಆಗಿದ್ದುಂಟು!) ಹಜರತ್ ಮಹಮ್ಮದರ ಕೆಲ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಭಾಜನವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರ ಅವಶೇಷಗಳು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಭಾವುಕರನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇವಾವುವೂ 'ಟೂರಿನ್ ಶವವಸ್ತ್ರ'ದಷ್ಟು ವಿವಾದಗಳಿಗೆಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಕಾರಣಗಳು ಹಲವು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಬುದ್ಧದೇವನ ಅಥವಾ ಹಜರತ್ ಮಹಮ್ಮದರ ಅವಶೇಷಗಳು ನಿಜವಾದವುಗಳೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಎದ್ದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶವವಸ್ತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕ ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಅದೆಂದರೆ, ಆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆಜಾನುಬಾಹು ಪುರುಷವ್ಯಕ್ತಿಯ 'ಛಾಯೆ' ಇದೆ. ಈ ಛಾಯೆ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿತೆಂಬುದು ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅದನ್ನು ಹೊದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನದೇ ಛಾಯೆಯಾಗಿತ್ತೆ? ಇತ್ಯಾದಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿವೆ.

ಬೈಬಲ್ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಬೈಬಲ್ಲಿನ 'ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ' ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳು ಅವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಗೊಲ್ಗೋಥಾ ದಿಬ್ಬದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಮರದ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೇರಿಸಿ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಅವನನ್ನು ವಧಿಸಿದರು. ಅವನು ವೇದನೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಲೋಹ ಅಥವಾ ಎಲುಬಿನ ಮೊನೆಯಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ದಾರಗಳ ಮೂಲಕ ತಗುಲಿಸಿದ್ದ ಬಾರುಕೋಲುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಪೀಡಿಸಿದರು. ಮರಣಾನಂತರ ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಇಳಿಸಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ಥಾನಿನಲ್ಲಿ ಶವವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಯಿತು. ವಧಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರಿಮೈಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮರಣದ ಮೂರನೇ ದಿನ ಅವನು ಗೋರಿಯಿಂದೆದ್ದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದನು, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆದರೆ ಶವವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕಾದಿಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲ.

ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂದವು. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾದ ಪಾಲಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಾಂಧರ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಯುರೋಪಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಯಿಲೆದ್ದಿತು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಅತ್ತ ಸಾಗಿದರು. ೧೧-೧೩ನೇ ಶತಮಾನಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಇಂಥ 'ಕ್ರುಸೇಡು' ಗಳಲ್ಲಿ (ಧರ್ಮಯುದ್ಧ) ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮರಳಿದವರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪವಿತ್ರ ಶವವಸ್ತ್ರದ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಕರ್ಣಿಕೆಯಾಗಿದ್ದವು.

ಈ ಕ್ರುಸೇಡುಗಳ ನಂತರವೇ ಪ್ರಥಮತಃ ಈ ಲೇಖನದ ವಿಷಯವಾದ ಶವವಸ್ತ್ರ-ಕ್ರಿ.ಶ. ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ-ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು. ಕ್ರುಸೇಡ್ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸರದಾರ ಜಾಫ್ರಿ ದ ಚರ್ನಿಯ ವಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಇತ್ತು. ಅದು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಚರ್ನಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ

ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದು ಸೋಜಿಗದ ಮಾತಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಲು ಒಂಭತ್ತು ಕ್ರುಸೇಡುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಧರ್ಮವೀರರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯ ಸಾಧಿಸಲಾರದೆ ಹೋದರೂ ಪೂರ್ವದ ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಡುಗಳಲ್ಲೇ ಸುಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು! ಚರ್ನಿ ಕೂಡ ಇಂಥ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಬಹುದೆಂದೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಮಹಾ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ತಂಡದವರು ನಡೆಸಿದ ಸುಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದ ಈ ಶವವಸ್ತ್ರ ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಊಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ಪ್ರಭುವಿನ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶವವಸ್ತ್ರವೊಂದು ಇತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ೧೨-೧೩ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣದ ನಂತರದ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಕೈ ಬದಲಿಸುತ್ತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಅನತೋಲಿಯ (ಈಗಿನ ತುರ್ಕಿ) ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿತೆಂದು ಕೆಲ ತಜ್ಞರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೊಡನೆ ಅಂದಿನ ಭಾವುಕ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅದು ಯೇಸು ಪ್ರಭುವಿನ ವಸ್ತ್ರವೇ ಎಂದು ನಂಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚರ್ನಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಶತಮಾನದ ಒಂಭತ್ತನೇ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟರು.

ವಸ್ತ್ರದ ಯಾತ್ರೆ

ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಈ ವಸ್ತ್ರದ ನೈಜತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅದೊಂದು ಠಕ್ಕು ಪದಾರ್ಥವೆಂದು ಖಂಡಿಸಿದವರು-ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸೀತು, ಧರ್ಮಪೀಠದವರೇ- ಅಂದಿನ ಟ್ರಾಯ್ಸ್ ಬಿಷಪ್ ಅದು ಶುದ್ಧ ಖೋಟಾ ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಾನು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲವೇ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಹಾ ಸಂತರ ಅವಶೇಷಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಞ ಜನರಿಗೆ ಶವವಸ್ತ್ರಾದಿ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವವರು ಆಗ ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಟ್ರಾಯ್ಸ್ ಬಿಷಪ್ ಆ ಠಕ್ಕ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆಗಲೆ ಸಂದಿಗ್ಧ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಈ ವಸ್ತ್ರದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಪೋಪರ ನಿಲುವೂ ಸಂದಿಗ್ಧವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಪೋಪ್ ಏಳನೇ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು 'ಯೇಸು ಪ್ರಭುವಿನ ಶವವಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ' ಎಂದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದೇ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದುಂಟು.

ಚರ್ನಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಟುಂಬದವರ ವಶದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನವೊಂದನ್ನು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅದನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದದಲ್ಲಿ ಸೇವಾಯಿ ಡ್ಯೂಕರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಇದು ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ. ಆಗ ಸೆವಾಯ್ ಡ್ಯೂಕರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಚೇಂಬರಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪೋಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಡ್ಯೂಕ್ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದೇವಾಲಯವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ. ಅದಾಗಿ ಒಂದೂಕಾಲು ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಸೆವಾಯ್ ಡ್ಯೂಕರು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ರಾಜಧಾನಿ ಟ್ಯೂರಿನ್ನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಂದರು. ಈಗ ನಾನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಅಲ್ಲಿದೆ.

ಟ್ಯೂರಿನ್ನಿನ ಶವವಸ್ತ್ರದ ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಕೆಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೊಂದು ಒರಟು ಲಿನೆನ್ ಬಟ್ಟೆ. ಉದ್ದ ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ಕಾಲು ಅಡಿ; ಅಗಲ ಮೂರೂವರೆ ಅಡಿ. ಬಿಡಿಸಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಮನುಷ್ಯ ಛಾಯೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬರಿ ಮೈ; ಹುಲುಸಾದ ಗಡ್ಡ; ಗಂಭೀರ ಮುಖಭಾವ. ಛಾಯಾ ಮನುಷ್ಯನ ಎತ್ತರ ಆರಡಿಗೆ ಒಂದೇ ಅಂಗುಲ ಕಡಿಮೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಳೇವರವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಆಗಿದ್ದು ಅದು ಆತನದೇ ಛಾಯೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಪ್ರಭು ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡನೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಭವ್ಯ ಆಜಾನುಬಾಹು ವಿಗ್ರಹವೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ 'ರಕ್ತದ ಕಲೆ' ಇದೆ. ಕೈ ಕಾಲು ಎದೆಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆ ಜಡಿದು, ತಲೆಗೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟ ಹೊತ್ತು, ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮುಳ್ಳು ಬಾರುಕೋಲಿನಿಂದ ಥಳಿಸುವ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗೊಳಪಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೈಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಒಸರಿರಬಹುದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತ ಇವೆ.

ಛಾಯೆಯ ಬಣ್ಣ ಸೇಪಿಯಾ ಕೆಂದು.

ಟ್ಯೂರಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಟ್ಟೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಭಕ್ತರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಸಲ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೩೭ ಮತ್ತು ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ. ಈ ನಡುವೆ ಅದರ ರಕ್ಷಕರು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರರಿಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲ ನೂಲೆಳೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಒಯ್ಯಲೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿನ ಅದರ ಟ್ಯೂರಿನ್ ವಾಸದ ಚತುಶ್ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೋಪಕರಣ ಗಳನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಸರ್ವ ವಿಧದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ತುಣುಕನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಯ್ಯಲು ಮಾತ್ರ ಅನುಮತಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಬನ್-೧೪ ಪರೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನೊಳಪಡಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಮಾಣ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶವವಸ್ತ್ರವೇ? ಇದು ತಾನೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಲ್ಲೋಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದನ್ನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಯಾರಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಬಹುದೆ? ಎಂಬುದು.

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ೧೩-೧೪ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆರುನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಕೆಲಸ. ಅಂಥ ಸನ್ನೆಗಳೇನಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆಯೆ?

ಕಳೆದ ಶತಮಾನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಅದರ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಫೋಟೋ ನೆಗೆಟಿವನ್ನು ತೊಳೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಒಂದು ಬೆರಗು ಕಾದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಛಾಯೆ ಆ ಛಾಯೆಯ ಮೂಲ ಪುರುಷನ ನೆಗೆಟಿವ್ ರೂಪವಾಗಿರುವ ಬದಲು ಪಾಸಿಟಿವ್ ಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಛಾಯೆ ನೆಗೆಟಿವ್ ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ಆರು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ, ಮೋಸದ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಕೂಡ ನೆಗೆಟಿವ್ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯಕೋಟಿಯದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯಾಕೆಂದರೆ ನೆಗೆಟಿವ್ ತೆಗೆಯುವುದು ಈಚಿನ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು-ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ವಿದ್ಯೆಯೊಡನೆ.

ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯಛಾಯೆ ಚಿತ್ರಕಾರನೊಬ್ಬನ ಮೋಸವೆಂದು ಸಾರಿದ ಬಿಷಪ್ಪನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಉತ್ತರ ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಂಡ ಹಲ ಬಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಯಾವೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ವರ್ಣಪದಾರ್ಥ ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಕುಂಚದಿಂದ ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಕುರುಹೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹಸಿ ಬಣ್ಣ ನೂಲೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲು ಮೇಲಷ್ಟೆ ಮೂಡಿದೆ. ಇಂಥ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಯುಕ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೋಸಗಾರಿಕೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆ ಬಡಿದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹರಿದಂತೆ ಕಲೆಗಳುಂಟೋ ಆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಮುಂಗೈಗಳಿಗೆ ಬಡಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆರು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಾವಿದರು ಮುಂಗೈಗಳಿಗಲ್ಲ-ಅಂಗೈಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆ ಬಡಿದಂತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರ ಈ ವಸ್ತ್ರದ ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಕಲಾವಿದರನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅಂಗೈಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೇ 'ರಕ್ತದ ಕಲೆ'ಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಿಂದ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೆಣಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಅಂಗೈಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆ ಬಡಿದರೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಭಾರವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಧಾರ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ಗ್ರೀಕ್ ಪಾಠವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬರೇ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆ ಬಡಿದಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಅದು ಮುಂಗೈಗಳೇ ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದವರು ಅಂಗೈಗಳಿಗೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅನಂತರದ ಚಿತ್ರಕಾರರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆ ಬಡಿದ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಡಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಮೋಸದ್ದಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೋಸಗಾರನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜ್ಞಾನ ಇರಲಾರದು.

ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಪರಾಗ

ಈ ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಕುಳಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಧೂಳಿ ಕಣಗಳನ್ನು ಅಂಟಿನ ಟೇಪುಗಳ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪುಷ್ಪ ಪರಾಗರೇಣುಗಳು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುತಾತ್ಮನಾದ ಪಾಲಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಸಸ್ಯ ಪರಾಗಗಳು. ಪರಾಗಗಳು ಗಾಳಿಯ ಸಂಗಡ ದೂರ ದೂರ ತೇಲುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದಾದರೂ ಈ ಪರಾಗರೇಣುಗಳು ಈ ಬಟ್ಟೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆನುಷಂಗಿಕ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದೆ.

ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ 'ರಕ್ತ'ದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಸೂಸಿದ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವು ಕೆಂಪು ರಕ್ತ ಗೋಲಕಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿರಬಹುದೆ ನಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ನಿಜವಾದ ರಕ್ತ ಇರಬಹುದು.

ಮನುಷ್ಯ ಛಾಯೆಯನ್ನು ನಾನಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಒಟ್ಟಭಿಮತವೆಂದರೆ ಇದು ಚಿತ್ರಕಾರನ ಕುಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ಒಂದು ತರ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಯಂತಿಕ ವೇದನೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೈಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಬೆವರು ಮೊದಲಾದ ಶಾರೀರಕ ಸ್ರಾವಗಳು ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಬೆಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿರಬಲ್ಲವು. ಅವು ಶವವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿಸಲೂಬಹುದು.

ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನೊಂದು ಊಹೆ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಹದವಾದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡುವ ಮೂಲಕ ಅರಟಾಳ ಕಾಯಿಯ ನೊರೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದ ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಬಣ್ಣದ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು. ಈ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅರಟಾಳಕಾಯಿಯ ನೊರೆಯಲ್ಲಿ ಒಗೆದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮಾನವಛಾಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮೂಡಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ

ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ? ಜವಳಿ ತಜ್ಞರು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಇದು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಅದು ಕೈನೂಲು; ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಟ್ವೈಲ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನೂತ ನೂಲು; ನೆಯ್ಗೆ ವಿಧಾನವೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೇ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅರಟಾಳ ಕಾಯಿಯ ನೊರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಯ್ಗೆಯವರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಗೆದು ಹದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶವಗಳನ್ನು ಇಂಥ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಆಧಾರ ಇದೆ.

ಏನಿದ್ದರೂ ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾತನ ವಸ್ತ್ರವೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ಕಾಲವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿರುವುದು ಕಾರ್ಬನ್-೧೪ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ. ಅದರಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತುಂಡನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಅದು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ವಿಧಾನದಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಖಚಿತವಾಗಿ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಾದೀತು ಎಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒರ್ಏ ಅರ್ಧ ಅಂಗುಲ ಚಚ್ಚೌಕ ತುಣುಕು ಸಾಕು. ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ರಕ್ಷಕರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದೆ?-ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಈ ಬಟ್ಟೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಜೀವಂತವಿದ್ದ ಕಾಲದ್ದೇ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಛಾಯೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಬೆಗಳಿಂದಲೇ ಯಾವ ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ ಮೂಡಿದ್ದೆಂದೂ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾದರೂ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಶವವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೂಲ ಕಳೇಬರ ಕ್ರಿಸ್ತ ಪ್ರಭುವಿನದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಉಪಾಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೈಬಿಡುತ್ತದೆ; ಸಂಪ್ರದಾಯ, ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೮೦

*

೧೨. ಇವರಿಗೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ಮೋಹ

ಎವರೆಸ್ಟ್ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರುವುದು, ಶಾಂತಸಾಗರದ ಅತಿ ಆಳವಾದ ಕೊಳ್ಳದ ತಳವನ್ನು ಕಂಡುಬರುವುದು, ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕೆಲವೇ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದು ಇಂಥ ಸಾಹಸಗಳ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಅದೆಂದರೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ ನದಿಗಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವುದು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ ನದಿಗಳಿವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹರಿದಮೇಲೆ ನದೀ ಪ್ರವಾಹ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಭೂಮಾತೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೇ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಭೂಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹರಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರವಿರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ತಲಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಭಾಗಮಂಡಲದ ವರೆಗೆ ಆರು ಮೈಲು ದೂರ ಹೀಗೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಾಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಇಂಥ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ ನದಿಗಳ ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಸಾಹಸಿಗಳ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎವರೆಸ್ಟ್ ಶಿಖರವನ್ನೇರುವಷ್ಟೇ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪಾಯದ ಕೆಲಸ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಫೆಲ್‌ಬೆಕ್ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ನದಿಯದು. ಯಾರ್ಕ್‌ಶಾಯರ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬೇರೆ ಧಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಲ್ ಬಳಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಡಲ್ಗಾಲುವೆಯನ್ನು ಸೇರುವ ಈ ನದಿ ಪೆನ್ನೆನ್ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಏಕಾಏಕಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತ ಒಂದು ಪಾತಾಳಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಆಗ್ನೇಯದಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಪರ್ವತ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಸುಳುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದು ಎರಡು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಂಗಲ್‌ಬರೋ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಇದು ಯಾರ್ಕ್‌ಶಾಯರಿನ ಹಳ್ಳೀ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ದೈವಿಕ ಅಥವಾ ಅಸುರಿ ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟದಿಂದ ೧೩೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತ ತೆರೆದು ನಿಂತ ಪಾತಾಳದ ಬಾಯಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ ಪ್ರವಾಹ ನೇರವಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾಯಿಗೆ ಅವರು ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್ (ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತ ಕಲ್ಲು) ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊಗೆಯ ಹಾಗೆ ಮೇಲೇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತುಂತುರುಗಳ ಹಬೆಯನ್ನು ಜಿನ ಸೈತಾನನ ಉಸಿರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ

ಯಾರೂ ಈ "ತಳವಿಲ್ಲದ ಪಾತಳ ಹೊಂಡ"ದ ಆಳ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ೧೮೪೨ರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಸ ಯುಗದ ಶಿಖರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಬರ್ಕ್ ಬೆಕ್ ಎಂಬಾತ ಈ ಸೈತಾನನ ಬಾಯಿಯ ಆಳ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೆಂದು ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಡ್ಡು ಕಟ್ಟಿ ನೀರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಪಕ್ಕದ ಕೊಳ್ಳಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗದ ಗುಂಟ ಆತ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿದ. ೧೯೦ ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದರೂ ತಳ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಭಾರಿ ಉದ್ದದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ೧೭೫ ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ನೆಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಪಾತಾಳದ ಬಾಯಿ ೩೬೫ ಅಡಿ ಆಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿದ ಕೀರ್ತಿ ಬರ್ಕ್ ಬೆಕ್ಕನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಯಾಗಾರದ ಇಮ್ಮಡಿ ಪ್ರಪಾತವುಳ್ಳ ಭೂಗರ್ಭ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಫೆಲ್ ಬೆಕ್ ನದಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತೆಂದಾಯಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನ ಈ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ಭೂಗರ್ಭ ಸುರಂಗವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾತಾಳವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಿರುಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯತ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮುನ್ನಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೀಗ ಕೆಲ ನೂರು ಗಜಗಳ ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಶೋಧಿಸದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಈಗ ಸಾಹಸಕ್ಕಿಳಿದಿರುವ ಮೂವರು ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್ ಸಾಹಸದ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದೊಳಗೇ ಮಾರ್ಗ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವರೆಂಬ ಆಶೆ ಇದೆ.

ಪೆನ್ನೆನ್ ಪರ್ವತಗಳು ಭಾರಿ ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಡ್ಡಗಳು. ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳ ಮೂಲಕ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು ಕೊರೆದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದಾರಿ ಒಂದೇ ನೇರವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲ. ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುರಂಗಗಳು ಭೂಗರ್ಭ ಸಾಹಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಸುರಂಗ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯ ಮಾರ್ಗವೋ ಅದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರೆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳವಿದ್ದರೂ ಉಸಿರಾಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲ.

ಫೆಲ್ ಬೆಕ್‌ನ ಭೂಗರ್ಭ ಸುರಂಗವನ್ನು ಶೋಧಿಸಹೊರಟ ಸಾವಿರ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದರ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಾದ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಕೆಲವರು ಅದರ ಹೊರಬರುವ ಬಾಗಿಲಾದ ಇಂಗಲ್‌ಬರೋ ಗುಹೆಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿದರು.

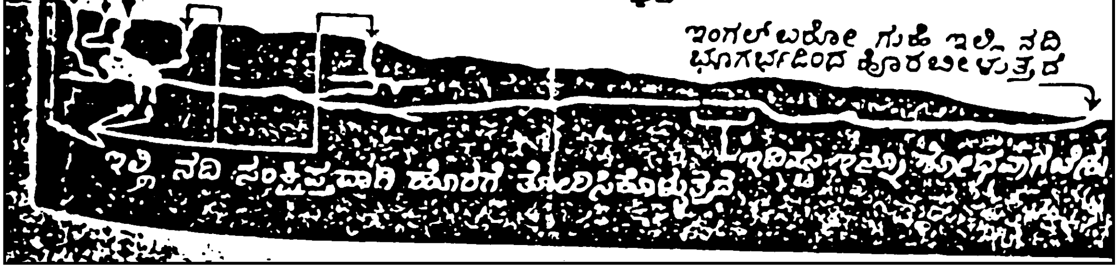

ಬರ್ಕ್ ಬೆಕ್ಕನ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ೨೩ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ 'ದಾಳಿ' ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಈ.ಎ.ಮಾರ್ಟೆಲ್ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅದರ ನೆಲದವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ ನೀರು ಕೊರೆ ಕೊರೆದು ಕೆಲವೆಡೆ ೪೮೦ ಅಡಿ ಉದ್ದ, ೮೨ ಅಡಿ ಅಗಲ ಮತ್ತು ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಯ ಸೂರಿನ ವರೆಗೆ ೧೧೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾದ ಹಲವು ಕೋಣೆಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾ ಪಾತಾಳಾಲಯವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತು. ಒಂದು ಭಾರಿ ಇಗರ್ಜಿಯನ್ನೇ ತನ್ನೊಳಗೆ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಈ ನೆಲಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಇಂದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚೆ ತುದಿಯ ಇಂಗಲ್ಸ್ ಬರೋ ಗುಹೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಶೋಧನೆ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್‌ನ ಪರಿಶೋಧನೆಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ೧೮೩೭ರಲ್ಲಿ ಆಡಾಮ್ ಸೆಜ್‌ವಿಕ್ ಎಂಬ ಭೂಗರ್ಭ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಅರ್ಧ ಮೈಲು ದೂರದವರೆಗೂ ನದಿಯ ಗುಪ್ತ ಮಾರ್ಗದ ಗುಂಟ ಹೋಗಿದ್ದ. ಕೆಲವೆಡೆ ಸುರಂಗ ಎಷ್ಟು ತಗ್ಗಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆಮೇಲಂತೂ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನ ಸೂರಿಗೂ ನಡುವೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸಾಹಸಿಗಳು ಈಸುತ್ತ ಸಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳು ಪುಳುಪುಳು ಜಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ನೀರಿನ ರಭಸವೂ ತುಂಬ ಇತ್ತು. ಅವರು ಬೇಗನೇ ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

೧೯೦೭ರಲ್ಲಿ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್‌ನ ಮೂಲಕ ಪರಿಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗ ನೆಲಮನೆಗಿಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಎತ್ತಲು ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿ ತಂದಿದ್ದರು. ನದಿಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೂರು ಕವಲುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಆದರೆ ಮೂರೂ ಉಪ ನದಿಗಳೇ ಹೊರತು ಮುಖ್ಯ ನದಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಗತಿ ೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಆದದ್ದು. ಎರಿಕ್ ಹೆನ್ಸ್ಲರ್ ಎಂಬಾತ ತುಂಬಾ ಅನುಭವಸ್ಥ. ಆತ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್‌ನಲ್ಲಿಳಿದು ಒಂದು ದಾರಿಗುಂಟ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಗಿದ. ನದಿಯ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೊರಳಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನೀರು ಬಹು ತಂಪಾಗಿತ್ತು. (೪೦ ಡಿಗ್ರಿ F) ಅಂದರೆ ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಎಂಟು ಫೆರನ್‌ಹೀಟ್ ಡಿಗ್ರಿಗಳಷ್ಟು ಉಷ್ಣತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ನೀರು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೆನ್ಸ್ಲರ್ ಇದರಿಂದ ಅಂಜದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುತ್ತಲೇ ಮುಂದೊತ್ತಿದ. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ಒಂದೇ ಆಶೆಯೆಂದರೆ ಮುಂದೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸುರಂಗ ಅಗಲವಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರಬಹುದೆಂದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ಆತ ೪೫೦ ಗಜ ದೂರವನ್ನು ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಡುವೆ ಸೋತಿದ್ದರೆ ಭೂಮಾತೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಾಳು ಎತ್ತರದ "ಕೋಣೆ"ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿ ಕವಲೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಸರಿನ ಮಡುಗಳೇ ಎರಡೂ ಕವಲಲ್ಲಿ ಎದುರಾದವು. ಆತ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಆತ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಟನಲ್‌ಗೆ ಆತನ ಹೆಸರೇ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧನೆಯ ಯತ್ನಗಳು ಸ್ಥಗಿತವಾದವು. ೧೯೩೫ ರ ನಂತರ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ

ಒಟ್ಟು ಒಂದೂಕಾಲು ಮೈಲೂ ದೂರದವರೆಗೆ ಸಾಗಿದ್ದಾಗಿದೆ. ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಕೋಣೆಗಳೂ ಅನೇಕ ಉಪ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಸಂಗಡಲೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಗಳೂ ಹೋಗಿವೆ. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾಹಸ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿದವರಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದಕ್ಕೊಬ್ಬರಂತೆ ಸತ್ತರು. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ, ಈ ಮಾರ್ಗದ ಬಹುಭಾಗ ಹಾವಿನಂತೆ ಹರಿದು ಹೋಗಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನದು. ಕೆಲವೆಡೆಯಂತೂ ಒಂದಂಗುಲ ಕೂಡ ಸ್ಥಳ ಬಿಡದೆ ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಾಹ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಜಾಗರೂಕರಾಗಿದ್ದ ಶೋಧಕರು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೇ ಸೈ.

ಇಂಗಲ್ಸ್ ಬರೋ ಬದಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಹಸದ್ದು. ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದ ಇಕ್ಕಟ್ಟು ಈ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿ ಈಸುವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಇದೆ. ಸುದೈವದಿಂದ ಈಗ ಮುಳುಗು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉಡುಪುಗಳೂ, ಉಪಕರಣಗಳೂ, ದೀಪ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಸೈನಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಗುಪ್ತ ಗಾಮಿನಿ ನದಿಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇಂಗಲ್ಸ್ ಬರೋ ತುದಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕವರು "ಕೋಣೆ"ಗಳನ್ನೂ ಒಂದು "ಸರೋವರ"ವನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉಪ ಸುರಂಗಗಳನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಒಂದು ಕೆಸರು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಬಿಗಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

ಇಂದು ಮೂರು ಜನರು ಫೆಲ್ ಬೆಕ್ ನದಿಯ ಗುಪ್ತ ಮಾರ್ಗಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂವರೂ ತರುಣರು; ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲ. ಅವರು ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹಣ ಕಲೆಹಾಕಿ ಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ತೀರುತ್ತಲೇ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಮುಳುಗು ಹಾಕುವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದ ಮೈಕ್ ವುಡಿಂಗ್ ೨೬ ವರ್ಷದ ತರುಣ. ಎಣ್ಣೆ ಕಂಪನಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಮುಳುಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನು ಇಂಗಲ್ಸ್ ಬರೋಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನವರಿಗಿಂತ ೮೦೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಲಿಪ್ರೊಪೆಲಿನ್ ಹಗ್ಗ ಅವನಿಗೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಪರ್ಕ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿ ಆತ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ಕೆಲಸ ಅಪಾಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ ಅವನ ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಉಪಕರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ದೋಷದಿಂದಾಗಿ ನೀರು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಆತ ಸತ್ತೇ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು. ಅಗಾಧ ಕತ್ತಲಿನ ಆ ಕೋಡುಗಟ್ಟಿಸುವ ಕಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಇನ್ನೂರಡಿ ಈಸಿ ಬದುಕಿ ಬಂದ.

ಟಾಂ ಬ್ರೌನ್ ಎರಡನೆಯವ. ಮೈಕನಿಗಿಂತಲೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಿರಿಯವ. ಅವನೂ ಇಂಗಲ್ಸ್ ಬರೋ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ

ಪರಿಶೋಧನ ಕಾರ್ಯದ ಹುಚ್ಚು ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವಘಡದಲ್ಲಿ ಕೈ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಆತ ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯಾತ ಸಿಡ್‌ಪೆರೋ. ಅವನಿಗೆ ೩೨ ವಯಸ್ಸು. ಉಳಿದವರಂತೆ ಅವನೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಆತ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಫಿಲಂ ತಾಂತ್ರಿಕ. ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತರುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಗುಹಾ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದ ಆತ ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್ ಮುಖದಿಂದ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯ ರಹಸ್ಯ ಭೇದನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಹಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಆತ ತೆಗೆದ ಫಿಲ್ಮು ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದೆ. ಅವನೂ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಬದುಕಿದವನೇ. ಆತ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎರಡೆರಡು ಸಲ ಯಾವ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ನೆರೆ ನೀರಿನ ವೇಗ ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರ ಮುಳುಗುವ ತೊಡುಗೆಗಳು ಹರಿದು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಹೋದವು. ಸಿಡ್ ಇಸ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಳಗೆ ಹೋದಾತನಿಗೆ ಕಾಲ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ಸುಮಾರು ಇಡೀ ಒಂದು ದಿನ ಒಳಗೇ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಇಂದು ಶೋಧವಾಗದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲವೇ ನೂರು ಅಡಿಗಳನ್ನು ಈ ಮೂವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮುಗಿಸುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಜೀವದಾಶೆ ಬಿಟ್ಟು ಪರ್ವತಾರೋಹಣ ಮಾಡುವವರ ಹಾಗೆ ಈ ಜನರೂ ಕೇವಲ ಸಾಹಸದಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ತೇಜನೆಗಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯ 'ಅರ್ಥವಿಹೀನ' ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಸಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹುಡುಗಿಯರು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೊರಕುವ ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಉತ್ತೇಜನ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಹಸೋನ್ಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

(ಈ ಲೇಖ ಬರೆದದ್ದು, ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೭೧ ರಲ್ಲಿ).

*

೧೩. ಎರಡು ತಲೆಯ ನಾಯಿಗಳು

ಮಾಸ್ಕೋದ ಪ್ರಥಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯಾ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊರಳ ಸುತ್ತಲಿನ ರೋಮವನ್ನೆಲ್ಲ ನುಣ್ಣಗೆ ಬೋಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರದ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಉಪಕರಣಗಳು ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮುಖವಾಡ ಮತ್ತು ಕೈಗೆ ರಬ್ಬರು ಚೀಲ ಧರಿಸಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಡಾಕ್ಟರರು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಒಂದು ತಲೆಯ ನಾಯಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು ಅವರ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ನಾಯಿಯ ಕೊರಳಲ್ಲೊಂದು ಛಿದ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ತಲೆಯಿಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಲಿನ ರಕ್ತವನ್ನೊಯ್ಯುವ ಅಭಿಧಮನಿ, ಹೃದಯದಿಂದ ರಕ್ತವನ್ನೊಯ್ಯುವ ಪ್ರಥಮ ಮಹಾ ಶುದ್ಧ ರಕ್ತನಾಳ (aorta) ಮತ್ತು ಕೆಲ ಬೆನ್ನೆಲುಬುಗಳು ಈಗ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದವು. ಒಂದು ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ತುಣುಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ತೂತುಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಒಂದು ಕೆಂಪು, ಒಂದು ಬಿಳಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ದಾರಗಳನ್ನು ಸುರಿದದ್ದಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ನಾಯಿಯನ್ನು ಅಚೇತನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದರ ನಡು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿನ ರೋಮವನ್ನು ಬೋಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಡಾಕ್ಟರರು ಈಗ ಎರಡನೇ ನಾಯಿಯ ಬೋಳಿಸಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಛಿದ್ರಮಾಡಿ ಅದರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಲಿದು ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ರಕ್ತನಾಳಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೂಲಿನಿಂದ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಅದರ ಬೆನ್ನು ಹುರಿಯ ನಡೆವೆ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಡೆದಾಗ ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಕೊಳವೆಯೊಂದಿತ್ತು.

ಈಗ ಚಿಕ್ಕ ನಾಯಿ ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಅದರ ಎದುರಿನ ಎರಡು ಕಾಲು, ತಲೆ, ಹೃದಯ, ಪುಪ್ಪುಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹಿಂದಿನ ಭಾಗವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಒಗೆಯಲಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಈ ಚಿಕ್ಕ ನಾಯಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅದರ ರುಂಡದ ಮುಖ್ಯ ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಅಶುದ್ಧ ರಕ್ತನಾಳಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಯ ತತ್ಸಮಾನ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ

ತಯಾರಿಸಿದ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಈ ನಾಳಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲಿದರು. ಈಗ ಸಣ್ಣ ನಾಯಿಯ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಗೆಯಲಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಸಣ್ಣ ನಾಯಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಯದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೊಲಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಮೂರೂವರೆ ತಾಸು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇತ್ತಲೆ ನಾಯಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ಫೂ! ಈ ಹೊಸ ನಾಯಿ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯಾ ಮೇಲಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟದ್ದೀತು! ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿರಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಇತ್ತಲೆ ನಾಯಿ ಬದುಕಿತಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮರುದಿನವೇ ಅದರ ಎರಡೂ ತಲೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ 'ಲೈಫ್' ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. (ಚಿಕ್ಕ ನಾಯಿ ಕುಡಿದ ನೀರು ಅದರ ಕೊರಳಲ್ಲಿಳಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು ಎಂಬ ಮಾತು ಬೇರೆ)

ಮಾಸ್ಕೋದ ಸರ್ಜನರಾದ ವ್ಲಾಡಿಮೀರ್ ಡೆಮಿಕೋರವರು ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರಿ ವ್ಯಾಡಿಮೀರ್ ಗೋರಿಯನೋವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಬಗೆಯದೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಂಥ ಇತ್ತಲೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಬಹಳ ದಿನ ಬದುಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಲು ಸಾಲುವಷ್ಟು ದಿನ ಅವು ಬದುಕಿವೆ. ಒಂದು ನಾಯಿ ೨೯ ದಿನ ಬದುಕಿತ್ತು. (ಅವು ಸತ್ತದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಕ್ತದ ಮುದ್ದೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದಲ್ಲದೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದ್ದರಿಂದಲ್ಲ).

ವ್ಲಾಡಿಮೀರ್ ಡೆಮಿಕೋವರ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆಯೆಂದರೆ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿ. ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಮಿಕೋವರು ಒಟ್ಟು ೭೦೦ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಈ ಬಗೆಯ ಯತ್ನಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಈಚೆಗಿನ ಯತ್ನಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಈಗ ಡೆಮಿಕೋವರ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ನಾಯಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಹೃದಯದ ಸಂಗಡವೇ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಯಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಈ ಡಾಕ್ಟರರು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎರಡು ತಲೆಗಳೂ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳೂ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಇವರ ಕಲ್ಪನೆಯೆ?

೪೩ ವರ್ಷದ ವ್ಲಾಡಿಮೀರ್ ಡೆಮಿಕೋವರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತರುಣ ಡಾಕ್ಟರರಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೋದ್ಯ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಒಂದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಯಂತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಯಾರೂ ಇಡೀ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಒಗೆದುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸವೆದು ಹೋದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಶರೀರವೆಂಬ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅದನ್ನು "ಆಶೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಒಗೆದುಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೇನೂ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲವೆ? ಕೆಟ್ಟ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಜೋಡಿಸಬಾರದೆ?

ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಡೆಮಿಕೋವರು ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ನಂಬಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಪಟಲ, ಎಲುಬುಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು

ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಹಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ದೊರಕಿದೆ. ಆದರೆ ಡೆಮಿಕೋವರು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮಾನವ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ಹೃದಯವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ? ಎಂದವರು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟರು.

ಪ್ರಥಮತಃ ಅವರು ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ತಾವೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಒಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ನಾಯಿ ಎರಡೂವರೆ ತಾಸು ಬದುಕಿ ಸತ್ತಿತು. “ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀವಲ್ಲವೆ? ಹೃದಯದಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದುರ್ಬಲ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದೋ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದರು ತಜ್ಞರು.

ಡೆಮಿಕೋವ್ ಸೋಲೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಯಂತ್ರಕ್ಕಿಂತ ನಿಸರ್ಗ ನಿರ್ಮಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನೇ ಏಕೆ ಬಳಸಬಾರದು? ಎಂದವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವರು ಈಗ ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ತಗಲಿಸಿ ಎರಡೂ ಸಂಗಸಂಗಡಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಅದು ಎಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಶ್ರಮವಾದ ನಂತರ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ನಾಯಿ ಹಲವು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಬದುಕಿದ್ದುದನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು.

ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ತಗಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಡಾ॥ ಡೆಮಿಕೋವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮದು “ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ” ಎಂದವರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತಲೆ ನಾಯಿಯ ಪ್ರಯೋಗವು ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತಾಭಿಸರಣವು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಜೀವನದಾಯಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಡಾ॥ ಡೆಮಿಕೋವರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಅಕ್ಟೋಬರ್, ೧೯೫೫

*

೧೪. ಕಳೆದ ಬಾಂಬಿನ ಕೋಲಾಹಲ

೧೯೬೬ ಜನವರಿ ೧೭ರಂದು ಸ್ಪೇನಿನ ಅಲ್ಮೇರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕರಾವಳಿ ಗ್ರಾಮವಾದ ಪಾಲೊಮೇರ್ಸ್ ಜನ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವೊಂದನ್ನು ಕಂಡರು. ಎರಡು ಆಕಾಶಯಾನಗಳು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸಮೀಪಿಸಿದವು. ಸಹಸಾ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಪ್ರಕಾಶದೊಡನೆ ಪ್ರಚಂಡ ಸ್ಫೋಟವಾಗಿ ಒಂದು ಆಕಾಶಯಾನ ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಮಾನ ಒಡೆದು ರಭಸದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತ ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದುದನ್ನು ಬೆಸ್ತರು ಬೆರಗುಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಈ ಎರಡೂ ಆಕಾಶಯಾನಗಳು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಾಗಿದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕದ ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕನ್ ಯುದ್ಧ ಶಾಖೆಯ ಈ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಎಸ್-೧೩೫ ಟ್ಯಾಂಕರಾಗಿತ್ತು; ಇನ್ನೊಂದು ಬಿ-೫೨ ಬಾಂಬರ್ ವಿಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಗಗನದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಬಾಂಬರ್ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಪೂರೈಸಲು ಟ್ಯಾಂಕರು ಅದನ್ನು ಸಂಧಿಸಿತ್ತು. ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ (ಟ್ಯಾಂಕರ್ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕನ ಅಂದಾಜು ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು) ಅವು ಪರಸ್ಪರ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದವು. ಒಡನೆ ಎಣ್ಣೆ ತುಂಬಿದ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಉರಿಯತೊಡಗಿತ್ತು; ಬಾಂಬರ್ ವಿಮಾನ ಧಕ್ಕೆಗೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ಪಾಲಾಗಿತ್ತು.

ಪಾಲೊಮೇರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರು ೩೫,೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಈ ಅಪಘಾತ ಕೇವಲ ಆ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಷಯವೆಂದು ಮೊದಲು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ಯುದ್ಧ ಖಾತೆಯ ಜನರೂ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ಸರಕಾರದವರೂ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕೌತುಕಮಿಶ್ರಿತ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಸುದ್ದಿಗಳು ಹಬ್ಬಿದವು. ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವುದೋ ಅಪಾಯಕರ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ಸರಕಾರವಾಗಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಯುದ್ಧ ಖಾತೆಯಾಗಲಿ ಚಕಾರ ಶಬ್ದವನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

೪೪ ದಿನಗಳು ಊಹಾಪೋಹದಲ್ಲಿ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಸರಕಾರಗಳು ಅನೇಕರು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದ ತಥ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದವು. ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾದ ಬಾಂಬರ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹೈಡ್ರೊಜನ್ ಬಾಂಬುಗಳಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ೨೦ ಮೆಗಾಟನ್ ಶಕ್ತಿಯವಾಗಿತ್ತು.

ವಿಮಾನವು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ ಕಮಾಂಡರ್ ಬುಖನನ್ ಪ್ರಸಂಗಾವಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಎಳೆದದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕೂ ಬಾಂಬುಗಳು ವಿಮಾನದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲಿಸಿದ್ದ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದವು.

ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಪಾನಿಶ್ ಜನತೆಗೆ ಉಭಯ ಸರಕಾರಗಳು ಸಾಂತ್ವನ ಕೊಡುತ್ತ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ವರೂ ವೈಮಾನಿಕರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾರಿದವು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಂಬು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಜನ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾದರು.

ಅಮೇರಿಕದ ವಿಮಾನ ಪಡೆ, ಭೂಸೈನ್ಯ, ತಾಂತ್ರಿಕ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಸ್ಪೇನಿನ ಸೇನಾಪಡೆಗೂ ಸೇರಿದ ೭೦೦ ಜನರು ಪಾಲೋಮೇರ್ಸ್ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ೧೦ ಚದರಮೈಲು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಂಗುಲಂಗುಲವಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿದಾಗ ಹಣ್ಣಿನ ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾಂಬುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಈ ಬಾಂಬುಗಳು ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಫ್ಯೂಜುಗಳ ನ್ನಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಂಬು ಮಾತ್ರ ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾಗಿ ನೆಲ ಸೇರಿತ್ತು. ಉಳಿದೆರಡು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಟಿ.ಎನ್.ಟಿ. ದ್ರವ್ಯ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಂಬುಗಳ ದಪ್ಪವಾದ ಹೊರಕವಚ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ "ಸ್ವಲ್ಪ" ಅಪಾಯಕಾರಿ ರೇಡಿಯೋ ವಿಕಿರಣ ಹೊರಸೂಸಿತ್ತು ಎಂದು ಉಭಯ ಸರಕಾರಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದೆಂಬಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು.

ಈ ಘಟನೆ ಜರುಗಿದೊಡನೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ತಾಂತ್ರಿಕರನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೨,೦೦೦ ಜನರಿಗೆ ವಿಕಿರಣದ ಅಪಾಯ ತಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ೧,೮೦೦ ಜನರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಸುದೈವದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ವಿಕಿರಣ ತಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ಗಾಬರಿಪಡಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಜನ ಎಷ್ಟು ನಂಬಿದರೋ, ಎಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೋ, ಮಾಸ್ಕೋ ರೇಡಿಯೋ ದಿನದಿನವೂ "ಅಮೇರಿಕನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದಿ"ಗಳ ಬಾಂಬುಗಳಿಂದ ಜನರಿಗಾಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯವನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವ ಬಾಂಬಿನಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಘೋರ ವಿಪತ್ತನ್ನೂ ಕುರಿತು ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವಂತೆ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಅಪಘಾತದಿಂದ ಏನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದರೂ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ಸರಕಾರ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಅಮೇರಿಕನ್ ವಿಮಾನಗಳು ಸ್ಪೇನಿನಮೇಲೆ ಹಾರಕೂಡದೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಶುಗಳ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಮಾಂಸವನ್ನಾಗಲಿ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಲೇಶವೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕುದುರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಬಾಂಬುಗಳು ಬಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದ ನೆಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಅಗೆದು ವಿಕಿರಣದಿಂದ ಲಿಪ್ತವಾಗಿರಬಹುದಾದ ೧,೫೦೦ ಘನ ಮೀಟರ್

ಮಣ್ಣನ್ನು ೪,೯೦೦ ಉಕ್ಕಿನ ಪೀಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಸಾಗಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಐಕೆನ್ ಎಂಬ ಪರಮಾಣು ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಹುಗಿದುಬಿಟ್ಟರು. (ಅದನ್ನು ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಅಪಾಯವಿದ್ದಿಲ್ಲೆಂದು ಅಮೇರಿಕನ್ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಷಾಕ್ತ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರುವಿದರೆಂದು ಜನರು ಕೂಗಿದರೇನು ಗತಿ!)

ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಬಾಂಬಿನ ಅವಸ್ಥೆಯೇನು? ಅದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕನ್ ನೌಕಾಪಡೆಯ ೨೦ ಹಡಗುಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯ ವಿಮಾನಗಳೂ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರುಗಳೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನ 'ಸೋಸಿ'ದ್ದರೂ ಅದು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಟ್ರಾಲರುಗಳು, ಜಲಮಗ್ನ ಕ್ರೇನುಗಳು, ಗರುಡಪಾತಾಳಗಳು, ಡಜನ್‌ಗಟ್ಟಳೆ ಮುಳುಗುಗಾರರು ಸಮುದ್ರ ತಲದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತಿಂಗಳು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹುಡುಕಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟು ೩,೦೦೦ ಜನರು ಸೇರಿದ್ದ ಈ ಬಾಂಬ್ ಬೇಟೆ ಆ ವರೆಗೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿತ್ತು.

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಈ ಬಾಂಬು ವಿಕಿರಣವನ್ನು ಪಸರಿಸಿದರೆ ನೀರೆಲ್ಲ ವಿಕಿರಣದಿಂದ ವಿಷವಾಗಿ ಮೀನುಗಳು ತಿನ್ನದಂತಾಗಲಾರವೆ? ಈಗಲೇ ಹಾಗಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ಸ್ಪೇನಿನ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಪ್ರವಾಸಿ ಸೀಜನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಬಾಂಬಿನ ಪ್ರಕರಣ ಇನ್ನೂ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಅಂಜಿಯರ್ ಬಿಡಲ್ ಡ್ಯೂಕರು ಪಾಲೋಮೇರ್ಸ್ ಕರಾವಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಬೆಳೆಸಿ ಸಮುದ್ರದ ಕೋಡುವ ನೀರಲ್ಲಿ ಪತ್ನೀಪುತ್ರ ಸಮೇತರಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರ ಫೋಟೋಗಳು ಕೂಡ ಪ್ರಕಟವಾದವು.

ಅಮೇರಿಕನ್ ಸರಕಾರ ಈಗ ನಿಜವಾಗಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಾಂಬು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ವಿಷವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭಯ, ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಭಯ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಾಂಬು ಇನ್ನೂ ಸ್ಫೋಟವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೊರಕವಚವು ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಿಂದ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಹಾಳಾಗಿ ಒಳಗಿನ ವಿಕಿರಣಶೀಲ ಯುರೇನಿಯಂ ಮತ್ತು ಪ್ಲುಟೋನಿಯಂ ಧಾತುಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದು ನೀರನ್ನು ಅಪಾಯಕರವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ನರನ್ನು ಅಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೇರೆಯ ಸಂಗತಿ. ಬಾಂಬು ರಶಿಯನ್ನರ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದರೇನು ಗತಿ? ಅದು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಗುಟ್ಟು ವಿರೋಧಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಸಿಗುವುದು ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವುದಾದರೂ ಹೊಣೆಗೇಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಇಲ್ಲವೆ ಗುಂಪಿನ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನು ಸ್ಫೋಟಗೊಳಿಸುವ ಫ್ಯೂಜು ಅದರೊಡನೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಒಂದು ಕಚ್ಚಾ ಫ್ಯೂಜನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸಲು ಅದನ್ನುಪಯೋಗಿಸುವ ಭಯವಿತ್ತು.

ಮಾಸ್ಕೋ ರೇಡಿಯೋ ಸಂತತವಾಗಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳು ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಅಸುಖಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕವು ತನ್ನ ಪರಮಾಣು ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಭದ್ರತಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಅವು ನಿರಪರಾಧಿ ಜನಕೋಟಿಯ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಸಂಚಕಾರ ತರಬಹುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಬಾಂಬು ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿ ದಿನಗಳು ಸರಿದಂತೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ

ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು; ಅದೂ ಅಮೇರಿಕದ ಪರಮಾಣು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬಿಸಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕದ ಪರಮಾಣು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತುರ್ಕಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ೨೦ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಶಿಯ ಚೀನಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮಿಲಿಟರಿ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಗೆದ್ದರೆ ಆ ಮೇಳಸಂಗೀತ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಸಹನಾತೀತವಾಗಬಹುದಿತ್ತು!

ಹತಾಶವಾದ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸರಕಾರ ಕಡೆಗೆ ಆಲ್ಬುಕರ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂದಿಯಾ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಶರಣು ಹೋಯಿತು. ಅಮೇರಿಕಾದ ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿ ಆಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಿದುಳಿನ ಮೂಲಕ ಬಾಂಬು ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣೆಯಾದ ಬಾಂಬಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದು ಈ "ಮಿದುಳು". ಅಪಘಾತವಾದದ್ದು ಎಷ್ಟೆತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಗಾಳಿ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು, ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಾಂಬುಗಳು ಅಪಘಾತ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲೆಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಎತ್ತರ ಏರಿ ಬಾಂಬುಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ಅವು ಬೀಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಂದಿಸಿ ಕೃತಕ ಮಿದುಳಿಗೆ 'ತಿನ್ನಿಸಿ'ದರು. ಯಂತ್ರವು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು ಬಾಂಬು ಸುಮಾರಾಗಿ ಇಂಥಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿತು.

ಅತ್ತ ಪಾಲೋಮೇರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತನೊಬ್ಬ ತಾನು ಅಪಘಾತದ ದಿನ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ "ದಾಂಡಿಗ" ಸಮುದ್ರದತ್ತ ಇಂಥಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ನೌಕಾಪಡೆಯವರು ಅದು ಬರಿ ಬುಡುಬುಡಿಕೆಯೆಂದು ನಕ್ಕಿದ್ದರು. ಈಗ ಸಾಂದಿಯಾ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ತಜ್ಞರು ಅದೇ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ನೌಕಾಪಡೆ ಅತ್ತ ಧಾವಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿ "ಆಲ್ವಿನ್" ಮುಳುಗು ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಮೂರು ವಾರಗಳ ನಂತರ "ಆಲ್ವಿನ್" ೨,೫೦೦ ಅಡಿ ಸಮುದ್ರದಾಳದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಿಂದ ಐದು ಮೈಲಿ ದೂರ ಒಂದು ಇಳುಕಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ ಭಾರಿ ಪದಾರ್ಥವೊಂದು, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಜಾರಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಅದರ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಹಾ! ಬಾಂಬು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿತು! ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ್ದೇ ರಾಯಭಾರಿ ಡ್ಯೂಕರು ಆನಂದತುಂದಿಲರಾಗಿ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಚಿಂತಾತುರವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ನಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲೇ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕಾ ಪರಿಷತ್ತು ಕರೆದರು. ಅನಂತರ ಅಷ್ಟೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕನ್ ನೌಕಾಖಾತೆಯು ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಪದಾರ್ಥ ಕಳೆದುಹೋದ ಬಾಂಬೇ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತುವವರೆಗೂ ಅದು ಬಾಂಬೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಬಾಂಬನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯುವ ಉದ್ಯಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ತಂತೀ ಹಗ್ಗ ಹರಿದು ಬಾಂಬು ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ನೂರಾರು ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿ ಆಳವಾದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೂತುಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ದಿನ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಬಾಂಬನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಮೇರಿಕದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ವಿದ್ಯುದಣುಚಾಲಿತ ಗರುಡಪಾತಾಳವೊಂದನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ಯಂತ್ರ ಬಾಂಬಿನ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕೆಸರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯಿತು.

ಎರಡು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿದಮೇಲೆ ಬಾಂಬು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಹಡಗದ ಮೇಲೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಏಪ್ರಿಲ್ ಎರಡು, ಕ್ರಿಸ್ತ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ದಿನ ಪಾಲೋಮೇರ್ಸ್ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳು ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತ, ದೇವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅಮೇರಿಕದ ನೌಕಾಧಿಪತಿ ಗೆಸ್ಟ್ ಅವರು ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು "ಆಲ್ಬನಿ" ಹಡಗಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ನೆರೆಯಲ್ಲೆ ಲಂಗರು ಹಾಕಿ ನಿಂತಿದ್ದ "ಪೆಟ್ರೆಲ್" ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಬತ್ತಡಿ ಎತ್ತರ ಮೂರಡಿ ವ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಸಿಗಾರ್ ಆಕಾರದ ವಸ್ತುವನ್ನು "ಇದೇ ಆ ಬಾಂಬು" ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಗ್ಗಿದ್ದ ಬಾಂಬನ್ನು ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ನಿಮ್ಮ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಗಾಗಿಯೆ" ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ಅಮೇರಿಕದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಗೊಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಅವರಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕದ ಹೈಡ್ರೋಜೆನ್ ಬಾಂಬ್ ಒಂದರ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಿಂದ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಧನ್ಯರಾದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ೮೦ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ಚಿಂತಾವ್ಯಗ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಬಾಂಬು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಾನ ಸೇರಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಳೆ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು. ಈ ಬಾಂಬು ಕೊನೆಗೂ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ? ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು. ಅದರ ಕವಚ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಒಡೆದು ವಿಕಿರಣಶೀಲ ಪದಾರ್ಥ ಹೊರಸೂಸಿದ್ದರೂ ಅದು ಬೇಗನೆ ಸಮುದ್ರ ಜಲ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ತಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಮೀನುಗಳ ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದರೂ ಮಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಳಿದುಳಿದ ವಿಕಿರಣ ಅವುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದವರಿಗಾಗಲಿ ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರವರು.

ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿದ್ದರೆ? ಸ್ಫೋಟವಾಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಮೇರಿಕನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಫೋಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದರೊಳಗಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸ್ಫೋಟ ಪ್ರಚೋದಕಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಿಡಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪಘಾತವಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಫೋಟ ಪ್ರಚೋದಕಗಳು ಸಿಡಿಯಬಹುದಷ್ಟೇ. ಅದರಿಂದ ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೂ ಅದು ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ ಎದೆ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ೬ ಮೈಲು ತ್ರಿಜ್ಯದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೂ ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ೪೫ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಜನರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಾಗಬಹುದಿತ್ತು; ೪೦ ಮೈಲು ದೂರದ ವರೆಗಿನ ಜ್ವಲನಶೀಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಉರಿ ಹತ್ತುತ್ತಿತ್ತು; ಗಾಳಿಯ ಸಂಗಡ ಅದರ ವಿಕಿರಣವು ೩೬೦ ಮೈಲು ದೂರದ ವರೆಗೂ ಸಾಗಿ ಎದುರು ಬಂದ ಜೀವಿಗಳ ಶರೀರ ಸೇರಿ ಅಪಾಯ ತರಬಹುದಿತ್ತು. ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ಪೇನಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ದೊಡ್ಡ ಅಂಶವೊಂದು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಮೇರಿಕವು ಇಂಥ ಅಪಘಾತಗಳಾಗದಂತೆ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಇದು ೧೪ನೇ ಪರಮಾಣು ಅಪಘಾತವೆಂದು ನೆನೆದರೆ ಈ ಪರಮಾಣು ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಎಂಥ ಗಂಡಾಂತರದೊಡನೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜುಲೈ, ೧೯೬೬

೧೫. ಕಾಲಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ೧೧೨ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಜಾರಿದರು

೧೯೦೧ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಇಬ್ಬರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ತಮ್ಮ ಬಹುದಿನದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅಸಾಧಾರಣವಾದೊಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಈ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಪಡೆಯಲಿರುವುದಾಗಿ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಈ ಅನುಭವ ಇಂದಿಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ಚೋದ್ಯಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅನಂತರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಅವರು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಡೆದಿದ್ದರೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರು ಕುಮಾರಿ ಆ್ಯನ್ ಮೋಬರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಇಲೀನರ್ ಜಾರ್ಡೈನ್ ಎಂದು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಧ್ಯಾಪಕವೃತ್ತಿಯ ಪಂಡಿತ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದರು. ಮೋಬರ್ಲಿ ಆಕ್ಸಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲಳಾಗಿದ್ದಳು; ಜಾರ್ಡೈನ್ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಮೋಬರ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು.

ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಹೋದ ಇವರು ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನವೀಯುತ್ತ ವರ್ಸೆಲೀಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟರು. ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿ ಆಂಟೆನೆಟಳ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಟ್ರಿಯಾನನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪುರಾತನ ಅರಮನೆಯ ಸುಂದರ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಬೇಸಗೆಯ ಸುಖೋಷ್ಣವಾದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ ಸುತ್ತಲ ನಯನಾಭಿರಾಮ ದೃಶ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ ಅವರು ಕೆಲ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅನುಭವವೊಂದು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿತು. ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೇಕೋ ನಿರ್ವಿಣ್ಣಭಾವ ಉಂಟಾಯಿತು. ಬಾಹ್ಯ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಾದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದವರಿಗೆ ತೋರಿತು- ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದಮಾರುತ ಸ್ತಬ್ಧವಾದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಕಣ್ಮುಂದಿನ ನಿಸರ್ಗ-ಅದರ ಮರಗಿಡಗಳು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ನಾಟಕದ ಪರದೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರಗಳ ಹಾಗೇ ತೋರಿದವು.

ಅವರು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರು ಬಂದರು. ಅವರು ತೋಟಗಾರರಿರಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರು ಮೇರಿ ಆಂಟೆನೆಟ್ಟಳ ಮನೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರಿತ್ತ ಉತ್ತರ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ವೇಷಭೂಷಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಾಮಾನ್ಯವೆ ಆಗಿದ್ದವು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಧರಿಸದಿದ್ದ ಕಂದು-ಹಸುರು ಕೋಟನ್ನೂ ಡ್ರೈಕಾನ್ ಹ್ಯಾಟುಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತ ಅವರು ಒಂದು ವರ್ತುಲಾಕಾರದ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಂಚಿನ ಹ್ಯಾಟು ಧರಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ ನಸುಗಪ್ಪು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಯದ ಕಲೆಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವನಲ್ಲಿಯೂ ಏನೋ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣವಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೆನ್ನುಗಡೆ ಯಾರೋ ಅವಸರದಿಂದ ನಡೆದಾಡಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಆತನ ಬೂಟುಗಳು ಬಕಲ್‌ಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಗಲ ಮೇಲೊಂದು ಭಾರಿ ನಿಲುವಂಗಿ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮುಖ ಶ್ರಮದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಇವರನ್ನು ಕರೆದು ಆಂಟೆನೆಟಳ ಮನೆಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಗಿದರು.

ಕನಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಂತೆ ಅವರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಚ್ಚಾ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಮೋಬರ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಇಡೀ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕಳಸವಿಟ್ಟಂತಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಬಿಸಿಲು ಮಾಳಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹುಲ್ಲೆಲದಮೇಲೆ ಸುಂದರಾಂಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕುಳಿತು ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾದಂತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಒಂದು ಕಾಗದದ ತುಂಡನ್ನು ಕೈನೀಡಿ ದೂರ ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಸು ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಫಿಚು (ಒಂದು ವಿಧದ ಕೊರಳ ಬಟ್ಟೆ), ಎದೆ ತೋರುವ ಹಾಗೆ ಹೊಲಿದ ಬಾಡಿಸ್ ಮತ್ತು ಕುಳ್ಳನ್ನ ಪರಕಾರ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸುಂದರ ಕೇಶರಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿಯ ಹ್ಯಾಟು ಇತ್ತು.

ಅನಂತರ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಜಗುಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅವರಂತೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಂದ ಅನೇಕ ಯಾತ್ರಿಕರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸೇರಿಕೊಂಡದ್ದೇ ತಡ, ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವರನ್ನಾವರಿಸಿದ ಮನಃಕ್ಲೇಶ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವದೊಡನೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಸತಿಗೆ ಮರಳಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದೇನೂ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೇನೋ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾದುದಿತ್ತೆಂದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನಿಸಿದರೂ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ವರೆಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಇವಳ ಮಿದುಳಿಗೇನೋ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆ ತಾಳಿದ್ದಳೇನೋ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಾವು ಅಲೌಕಿಕವಾದದ್ದೇನನ್ನೋ ಕಂಡಿದ್ದೆವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಅವರು ತತ್ಕ್ಷಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿವರವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದು ಮುಂದುವರಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವರ ಸೋಜಿಗ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅವರು ಮೇರಿ ಆಂಟೆನೆಟ್ಟಳ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲಾಕಾರದ ಮಂಟಪವೇ ನಿಜವಾಗಿ

ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಯಾವ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೋ ಆ ಬಾಗಿಲು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಗುಳಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಶ್ರಮ ಜರ್ಜರಿತವಾದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಅವರು ಯಾವ ಕಚ್ಚಾ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟಿದ್ದರೋ ಆ ಸೇತುವೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ದಿಙ್ಮೂಢರಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರು ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರು. ಹೌದು, ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದಾಗ ೧೭೮೯ ರಲ್ಲಿ ಆ ಮಂಟಪ ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಸೇತುವೆಯೂ ಇತ್ತು. ಬಾಗಿಲೂ ತೆರೆದಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯರೂ ೧೧೨ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದವರೇ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂತು. ಅವರು ಕಂಡ ತೋಟಗಾರರು ೧೯೦೧ರವರಲ್ಲ. ೧೭೮೯ ರವರಾಗಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ಕಾಲದ ಅರಮನೆ ತೋಟಗಾರರ ವೇಷಭೂಷ ಹಾಗೇ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಕೌಂಟ್ ಡಿ ವ್ಯಾಡ್ರುವಿಲ್ ಎಂಬವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ರಾಣಿಯ ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದ ಈತನ ಚಹರೆಯ ವರ್ಣನೆಗಳು ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವು ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರು ಕಂಡಾತನ ಮುಖ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವರು ಕಂಡ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರಾಣಿ ಮೇರಿ ಆಂಟನೆಟ್ಟಳೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ರೂಪ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದುವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವಳು ಅಂದು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡವೇಷಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳೂ ಸರಿಹೋಗುವ ಒಂದು ಪೋಷಾಕು ಆಂಟನೆಟ್ಟಳ ಹತ್ತಿರ ಇತ್ತೆಂದು ದಾಖಲೆಗಳು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದವು.

ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ರಾಣಿ ಆಂಟನೆಟ್ಟಳ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲೊಂದರ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಪುನರಾವಿಷ್ಕಾರವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ೧೭೮೯ರಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ ಜನಜಂಗುಳಿ ಅವಳ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಓಡೋಡುತ್ತ ಬಂದು ರಾಣಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ವಿಪತ್ತಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನೇ ಈ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿದವನಾಗಿದ್ದನು.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಅಲೌಕಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಕುಮಾರಿ ಮೋಬರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಡೇನರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು.

ಇದನ್ನು ಹುಂಬ ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸವೆಂದು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನಂಬದಿರಲು ಏನೂ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಮಾತನ್ನೊಪ್ಪಿದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದು ಬಾಳುತ್ತಿರುವವರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಕ್ಷಣಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಾಣುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾಲ ಎಂದರೇನು? ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಅದು ಪ್ರವಾಹರೂಪಿಯಾಗಿರದೆ ಸ್ಥಿರವಾದ "ಪದಾರ್ಥ"ವೇ?

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಸಿ.ಇ.ಎಂ. ಜೋಡರು ಈ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು ನಾವೇ ಹಿಮ್ಮೊಗ್ಗವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯುತ್ತಿರಬಹುದೆ? ಎಂದವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದು ಭೂತ, ಹಿಂದಿರುವುದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತೆ? ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸರಿದಂತೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಭೂತಕಾಲವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ನಮಗೆ ಘಟನೆಗಳ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆ? ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಈ ಸರಣಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ಘಟನೆಗಳೂ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಯತ್ನಕ್ಕೇನೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಸುದೂರಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದೋ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ನೋಡಸಿಗುವುದುಂಟೆ? ಇದೇ "ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿ"ಯೆ?

ಅಥವಾ ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೇವಲ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಮೇರಿ ಆಂಟೆನೆಟ್ಟಳ "ಮನಸ್ಸ"ನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬಹುದೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮರಣದ ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದೆ? ಸ್ವತಃ ಕುಮಾರಿ ಮೋಬರ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಜೆ.ಬಿ.ಪ್ರೀಸ್ಲೆ ಮೊದಲಾದವರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಮೋಬರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಡೇನ್ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ ಐದನೇ ಬಾರಿ ಪುನಃ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಬಿಸಿಯೇರಿದೆ. ಕೆಲವರು ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸವನ್ನೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಕನಸಿನ ಹಾಗೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತಿರಬಹುದು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಇತಿಹಾಸವು ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರಾದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಸುಪ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತಮಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಅವರಿಗಾಗಿರಬಹುದು-ಎಂದು ಪ್ರೊ.ಫ್ಲ್ಯೂ ಮೊದಲಾದವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಹಸ್ಯ ಇನ್ನೂ ಅಸ್ಫುಟವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೨

*

೧೬. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಣಗಳು ಬೇಕೆ?

ಇದು ನಡೆದದ್ದು ೧೮೨೭ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಭರದಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಶವಚ್ಛೇದದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಆಗಲೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶವಗಳ ಕೊರತೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರು, ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಮಕ್ಕಳು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು, ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಕೆಲ ವಯೋಮಿತಿಯೊಳಗಿನ ಅನಾಥಾಲಯದ ಮಕ್ಕಳು ಇವರ ಶವಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಇವುಗಳು ಏನೇನೂ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಾಟಮಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೆಣಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವವರಿಗೆ ಧಾರಾಳ ಹಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಹೆಣಕ್ಕೆ ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತು ಪೌಂಡುಗಳವರೆಗೂ (೧೨೦ ರಿಂದ ೧೫೦ ಆಗಿನ ರುಪಾಯಿಗಳು) ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಅವುಗಳ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬೆಲೆ ಒಬ್ಬನ ತಿಂಗಳ ದುಡಿಮೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಲ ಸಾಹಸಿಗಳು ಸ್ಮಶಾನಗಳಿಂದ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತರುವುದೂ ಇತ್ತು. ಇದು ಹೆಣ ಕೊಳ್ಳುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಅರಿತೂ ಅರಿಯದವರಂತಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ವರ್ಷ ನವಂಬರದಲ್ಲೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಎಡಿನ್‌ಬರ್ಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅನಾಟಮಿ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ನಾಕ್ಸನ ಕಚೇರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಬಂದು ಒಂದು ಶವ ಮಾರಲಿದೆಯೆಂದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಡಾ|| ನಾಕ್ಸನು ಆತುರದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವನು ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಂತಿದ್ದರೂ ಅವನು ರವಷ್ಟೂ ಭಾವನಾರಹಿತನಾದ ನಿರ್ಮಮ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅಸದೃಶವಾಗಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಿತು. ಹಲಗೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ನಾಕ್ಸನ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಡಾಕ್ಟರನು ಶವವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಏಳೂವರೆ ಪೌಂಡು ಬೆಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಶವ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಅವನೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಶವಗಳಿದ್ದರೆ ತಾನು ಒಳ್ಳೇ ಗಿರಾಕಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಡಾ|| ನಾಕ್ಸನಿಗೆ ಹೆಣ ಮಾರಿದವರ ಹೆಸರುಗಳು ವಿಲಿಯಂ ಬರ್ಕ್ ಮತ್ತು ವಿಲಿಯಂ ಹೇರ್ ಎಂದು. ಇಬ್ಬರೂ ಐರಿಶ್ ಜನರು. ಹೇರ್ ಟ್ಯಾನರ್ಸ್ ಕೋರ್ಸ್

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಲೆಗೇರಿ ಚಾಳಿನ ಮಾಲಕನಾಗಿದ್ದ. ಬರ್ಕ್ ಅವನ ಗೆಳೆಯ. ಇಡೀ ವ್ಯವಹಾರದ ಹಿಂದಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಬರ್ಕನದೇ.

ಏಳೂವರೆ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಈ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ಹಣದ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಶವವೇನೂ ಅಂಥ ಪಾಪಕೃತ್ಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಹೇರನ ಚಾಳಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದಿ ನಿವೃತ್ತ ಸೈನಿಕನಿದ್ದ. ಅವನು ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿದ್ದ. ಹೇರನಿಗೆ ಅವನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪೌಂಡು ಬಾಕಿ ಇತ್ತು. ಈ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ದುಡ್ಡು ಲಾಭವನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಬರ್ಕ್ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಬರ್ಕ್ ತಾವು ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಶವ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇ ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಈಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಗೋರಿಗಳಿಂದ ಹೆಣ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಅಂತೂ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಾಲುಗಾರರು ಪುನಃ ನಾಕ್ಸನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಡಾಕ್ಟರು ಎಂದಿನಂತೆ ಔದಾರ್ಯದಿಂದಲೇ ವರ್ತಿಸಿದ. ಈ ಸಲ ಶವಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ೧೦ ಪೌಂಡು ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಹೇರನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುದಿ ಚಾಳ್ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೂ ಯಾರೂ ಗತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜ್ವರ ಬಂದು ಅವನು ಸಾಯಲಾಗಿದ್ದ. ಬರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಹೇರ್ ಅವನ ಮೂಗು ಬಾಯಿ ಬಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೇಗೂ ಸಾಯುವವನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಸಾಯುವುದು ಲೇಸಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಕ್ಸನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶವ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಇವನೂ ಹೇರನ ಚಾಳಿನ ನಿವಾಸಿಯೇ. ಅವನೂ ಅಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ತೀರ ನಿತ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಮೂಗು ಬಾಯಿ ಹಿಡಿದು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಪಾಲುಗಾರರ ಹೆಂಡಂದಿರಾದ ನೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಲೆನ್ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕಟುಕ ಸ್ವಭಾವದವರು ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೈತಾನ ಸದೃಶ ಕುರೂಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೆಲಸ ಬಡ ಪರದೇಶಿ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನೋ ಇತರ ಅನಾಥರನ್ನೋ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿ ಚಾಳಿಗೆ ಕರೆತರುವುದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾದಿಟ್ಟ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಇಂಥ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಪಾಲುಗಾರರು ಬಂದು ಒಂದು ಶಬ್ದ ಕೂಡ ಹೊರಡದಂತೆ ಅವರ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಲೆಮಾಡಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಕ್ಸನಿಗೆ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಶವ ದೊರಕಬೇಕು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರದ ಹಿಂಸೆಯ ಸಂಜ್ಞೆಗಳು ಉಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರೀಗ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪಾಲುಗಾರರೂ ಅವರ ಹೆಂಡಂದಿರೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರ ಉಡುಪು ತೊಡುಪುಗಳೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಯಾರೋ ಶ್ರೀಮಂತ ಬಂಧುಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ದಾಯ ಭಾಗ ಲಭಿಸಿದೆಯೆಂದು ಜನರ ಮುಂದೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ಅವರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡವರು ಅವರು ಶವ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಗೋರಿಯಿಂದ ಶವಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ-ಅವರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಕೂಡ-ನಂಬಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ನಿಜವನ್ನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಗತಿ ಗೋತ್ರವಿಲ್ಲದವರೇ

ಬರ್ಕ್-ಹೇರರ ಕೊಳ್ಳೆಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವವರಾಗಲಿ ಅವರ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸುವವರಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅದೇ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೇರಿ ಪ್ಯಾಟರ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಗತಿಗೇಡಿ, ಆದರೆ ಬಲು ಸುಂದರಿಯಾದ ಸೂಳೆ ಎಂಟು ಪೌಂಡು ಬೆಲೆಗೆ ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಚೂರಿ ಆಡಿಸಲು ಲಭ್ಯವಾದಾಗ ತರುಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಎನಿಸಿತು. ಅವಳು ಊರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಚಿತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬರ್ಕನನ್ನು ಇವಳ ಶವ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿದನು. ಬರ್ಕನು ಲೇಶವೂ ತಡವರಿಸದೆ ಅವಳು ಯಾವನೋ ಘಟಿಂಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಕುಡಿದು ಸತ್ತಿದ್ದಳೆಂದೂ ಆ ಘಟಿಂಗನಿಂದ ತಾನು ಹೆಣವನ್ನು ಕೊಂಡದ್ದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದುದೆಂದರೆ ಮೊದಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಡಿದಿದ್ದ ಅವಳನ್ನೂ ಅವಳ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನೂ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಹೇರನ ವಸತಿಗೆ ಕರೆತರಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕುಡಿಸಿ ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದೈವ ಬಲವಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಸ್ಮೃತಿ ಬಂದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂಗಾತಿಯೇನೋ ಮುಂದೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮೇರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೆಂದು ಬರ್ಕನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಳಾಗಲಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ದೂರುಕೊಡುವ ಧೈರ್ಯ ಅವಳಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲ ಕಾಲಾನಾಂತರ ವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದವಾದಾಗ ಹೇರನ ಹೆಂಡತಿ ಬರ್ಕನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆಲ್ಲಿಯ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರ್ಕನು ತನ್ನ ಕುರೂಪಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸುತರಾಂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜಗಳವಾಗಿ ಪಾಲುದಾರರು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದರು. ಆದರೆ ಬೇಗನೇ ರಾಜಿಯಾಗಿ ಹೆಲೆನ್ನಳ ಬದಲು ಅವಳಲ್ಲಿಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಆಯರ್ಲಂಡಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಅವಳ ಒಬ್ಬ ಸಂಬಂಧಿಕನನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಾಕ್ಸನಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದಾಯಿತು! ಅನಂತರ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ಅದೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾಫ್ಟ್ ಜಾಮಿ ವಿಲ್ಸನ್ ಎಂಬ "ಜನಪ್ರಿಯ ಪೆದ್ದ"ನು ಹೇರ್-ಬರ್ಕ್ ಕಂಪನಿಗೆ ೧೦ ಪೌಂಡ್ ಲಾಭ ದೊರಕಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ಹೇರನ ಮನೆಗೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿ ಸ್ಮೃತಿ ತಪ್ಪಿದಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರ್ಕ್ ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಬಂದು ಅವನು ಬಡಿದಾಡತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಹೇರ್ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹೆಣವನ್ನು ನಾಕ್ಸನಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಾಗ ಅದರ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು. ಊರಲ್ಲಿ ಪೆದ್ದ ಕಣ್ಮರೆಯಾದದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಲಾಹಲವೂ ಎದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸ್ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಹೆಣವನ್ನು ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು.

ವ್ಯವಹಾರ ಇದೇ ರೀತಿ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಬರ್ಕನ ಕಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಐರಿಶ್ ಮುದಿ ಭಿಕ್ಷುಕಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಾರನಾದ ಬರ್ಕ್ ಅವಳೊಡನೆ ಅವಳ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಡೋಚರ್ಟಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. "ಓ! ನಾವೂ ಡೋಚರ್ಟಿ ಕುಲದವರೇ, ನಾವೂ ನೀವೂ ಸಂಬಂಧಿಕರೇ ಆಯಿತಲ್ಲ" ಎಂದ. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದಲೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧ ಬಲು ಹತ್ತಿರದ್ದೇ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಅಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ನಂತರ ಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು. "ಈವೊತ್ತು ಹಬ್ಬ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು" ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದ.

ಈ ಬಾಂಧವಿಗಾಗಿ ಹೇರನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಇದ್ದ ಜೇಮ್ಸ್ ಗ್ರೇ ಎಂಬುವನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಹಾಡು, ಕುಣಿತ, ಕುಡಿತಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು ಈ ಬಂಧು ಸಂಗಮೋತ್ಸವ.

ಮರುದಿನ ಗ್ರೇ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಮುದುಕಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟಿರಾ?" ಎಂದೇ ಗ್ರೇಯ ಹೆಂಡತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. "ಇಲ್ಲ, ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದಳು. ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆವು" ಎಂದ ಬರ್ಕ್. ಆದರೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಸರ್ಪಕಾವಲಿದ್ದುದನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಬಂಕದಲ್ಲಿ ಬರ್ಕನ ಹೆಂಡತಿ ಕದಲದೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರೇಯ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿತು. ಸಂಜೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಅವಳು ಆ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿತ್ತು ಮುದುಕಿ ಡೋಚರ್ಟಿಯ ಕಳೇವರ.

ಗಂಡ ಬಂದೊಡನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರೇ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಈ ನಡುವೆ ಶವ ನಾಕ್ಸನ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರೇ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಪೋಲಿಸರು ಬಂದರು. ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದೇ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೆಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಸಿದರು. ಒಳಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕಿಯ ಹೆಣವಿತ್ತು. ನಾಕ್ಸನ ಸೇವಕನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹೇರನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಬರ್ಕ್ ದಂಪತಿಗಳ ದಸ್ತಗಿರಿಯಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಸರಕಾರಿ ವಕೀಲರಿಗೆ ಇವರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ವರೂ ತಾವು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೇವರದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯ ಖಚಿತ ಸಂಜ್ಞೆಗಳೇನೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಇಬ್ಬರ ಪೈಕಿ ಬರ್ಕನೇ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರವರ್ತಕನೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಸರಕಾರಿ ವಕೀಲನು ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ಹೇರನನ್ನು ಮಾಫಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ಪಾಲುಗಾರನನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಪಾರಾಗುವ ಹಂಚಿಕೆ ಹೇರನಿಗೆ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಈ ದುಷ್ಟದ್ವಯದ ಘೋರ ಪಾತಕಮಾಲೆಯ ಇಡೀ ಕಥೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಮೃತರ ಪರಿಚಯವೇ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೊಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸದೆ ಸರಕಾರಿ ವಕೀಲನು ಮೇರಿ, ವಿಲ್ಸನ್ ಮತ್ತು ಡೋಚರ್ಟಿ-ಇವರ ಕೊಲೆಯ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಿಸಿ ಆರೋಪ ಪತ್ರ ತಯಾರಿಸಿದನು.

೧೮೨೮ ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಹಬ್ಬದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಜನರ ಕ್ರೋಧ ಎಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಲಿಸ್ ಪಡೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಚಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾಣದ ಕೈ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾಕ್ಸನಿಗೂ ಅವನ ಸಹಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಗುರುತಿನವನಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿ ಹಾಗೂ ವಿಲ್ಸನ್ನರ ಕೊಲೆಗಳ ಆರೋಪವನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆ ಡಾಕ್ಟರನ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು ಮೊದಲು ಡೋಚರ್ಟಿಯ ಕೊಲೆಯನ್ನೇ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ದೀರ್ಘ ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ಕನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ಅವನ ಕಳೇವರವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟರು. ಬರ್ಕನ

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆರೋಪ ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ತುಂಬ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಹೇರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನೇ ಹೂಡಿರಲಿಲ್ಲವಾದದ್ದರಿಂದ ಅವಳೂ ಪಾರಾಗಿದ್ದಳು.

೧೮೨೯ ಜನವರಿ ೨೯ರಂದು ಬರ್ಕನನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದಾಗ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯಲ್ಲೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ೨೦-೨೫ ಸಾವಿರ ಜನ ನೆರೆದಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಣ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದರ ಛೇದನೆ ಮಾಡಲು ನುಗ್ಗಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ದಂಗೆಯಾಯಿತು.

ಮಾಫಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನಾಗಿ ಹೇರ್ ಪಾರಾದುದು ಜನರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ನಿಧಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಖಾಸಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇರನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಆತ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಜನಜಂಗುಳಿ ಅವನ ಮೇಲೇರಿ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಬದುಕಿದ.

ಆದರೆ ಜನರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕ್ರೋಧ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದು ಡಾ॥ ನಾಕ್ಸನ ಮೇಲೆ. ಅವನಮೇಲೆ ಏನೂ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಖಂಡಿಸಿದವು. ಆದರೆ ನಾಕ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಂತೆ ಇದೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ತಾನು ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಹುಂಬ ಭಾವನಾಪರವಶತೆ ತನಗೆ ಸಲ್ಲದು-ಇದು ಅವನ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಜನಜಂಗುಳಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಮುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಜನರ ಕೂಗನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು ಅವನನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಸಾರಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ದ್ವೇಷ ಆರಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀರ ಇಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಅವನು ವರ್ಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ೧೮೬೨ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದನು.

ವಿಲಿಯಂ ಬರ್ಕನೂ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ೧೬ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಅನಾಟಮಿ ಕಾಯದೆಯನ್ನು ೧೮೩೨ ರಲ್ಲಿ ಪಾಸುಮಾಡಿತು. ಹೀಗೆ ಬರ್ಕ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಮರನಾದನು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್, ೧೯೬೬

*

K K K
೧೭. ಕು ಕ್ಲಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾನ್

ನಕ್ಷತ್ರ ಖಚಿತ ರಾತ್ರಿ. ಊರ ಹೊರಗಿನ ದಿನ್ನೆ ಅಥವಾ ಬಯಲು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾನವ ಆಕೃತಿಗಳು ಕಲೆತಿವೆ. ಅವು ಮೌನವಾಗಿ ಎತ್ತರನ್ನ ಕ್ರೂಜೆಯಾಕಾರದ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ನೆಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಜಗ್ಗೆಂದು ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಕ್ರೂಜೆ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರತೊಡಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕದಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯವೊಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾನುಷಾಕೃತಿಗಳು "ಶೇಮ್ ಶೇಮ್" ಎಂದು ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಅರಚುತ್ತ ಆ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಜ್ವಲಂತ ಕ್ರೂಜೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಕೃತಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಉದ್ದನ್ನ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನೂ ಉದ್ದನ್ನ ಕೋಡಂಗಿ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳ ವೇಷ ಬಿಳಿಯದು. ಕೆಲವು ಕೆಂಪು, ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹಸಿರು.

ಈ ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯ ಇಂದು ಅಮೇರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಹೊರಗೆ ಕತ್ತಲ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುವ ವಾಮಾಚಾರ ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ತಲೆಯೆತ್ತಗೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಪಣ ತೊಟ್ಟ ಒಂದು ಕೂಟದವರು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ವಿಧಿ. ಈ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯರು-ಅವರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಇದ್ದಾರೆ-ಇಂಥ ವಿಧಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ "ಪವಿತ್ರ ಧ್ಯೇಯ"ದ ಪುನರುಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕೂಟದ ಹೆಸರು ಕು - ಕ್ಲಕ್ಸ್ - ಕ್ಲಾನ್. ನಿಗ್ರೋ ವಿರೋಧಿ ಭಾವನೆ ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅಮೇರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ (KKK) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ರಭಸದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಅಮೇರಿಕದ ಸರಕಾರ ಇದರಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ ಹಳೇ ಬೆಡ್‌ಷೀಟುಗಳಿಂದ ಹೊಲಿಸಿದ ನಿಲುವಂಗಿ, ಕೋಡಂಗಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಊರ ಹೊರಗೆ ಕ್ರೂಜೆಯನ್ನು ಸುಡುವ ತಮಾಷೆಯಾಟದಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೃಪ್ತಿಪಡುವ ಕೂಟವಲ್ಲ. ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋ ಮತ್ತು ನಿಗ್ರೋ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಮೇಲೆ ದಾಳಿ, ಅವರ ಕೊಲೆ, ಅವರ ವಸತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬ್ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ನಾತ್ಸೆಜ್ ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಯರ್ ಜಾನ್ ನಾಸರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟವಾಯಿತು. ಆತ ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಬಿಳಿಯರಷ್ಟೇ ಕಾಯದೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಯಿತ್ತಿದ್ದ. ಬರ್ಮಿಂಗ್ಯಾಮಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ನಿಗ್ರೋ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಅವನ ತರಡು ಬಡಿದು "ಬಿಳಿಯರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವ ನಿಗ್ಗರ್ ಜನರಿಗೆ ಇದೇ ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಜಾರ್ಜಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಅಥೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೆಮುವೆಲ್ ಪೆನ್ ಎಂಬ ನಿಗ್ರೋ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞನ ಕೊಲೆಯಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕ್ಲಾನ್ ಕೈ ಇದೆಯೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿದೆ.

ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ ವರ್ಣದ್ವೇಷದ ಮೇಲೆ ಉಪಜೀವಿಸುವ ಕೂಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಬಹಿರಂಗ ಕೂಟದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಗುಪ್ತ ಕೂಟ. ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆಬದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು "ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಲು" ಹಿಂಸಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ಈ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರ ಶಬ್ದ ಆಡದಿರಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಯ ಮುಂದೆ ಮೊಳಕಾಲೂರಿ ಅವರು "ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಗರಿಕತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನು-ಮನ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ" ಪಣ ತೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವರ "ಕ್ರೈಸ್ತ" ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. "ದೇವಾ, ನಮ್ಮ ಬಿಳಿ ಜನಾಂಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಕರಿ ಮಂಗ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕಾಲ ಮೀರುವ ಮೊದಲೇ ನಾಶಮಾಡುವ ದಾರ್ಢ್ಯವನ್ನೂ ಹಟವನ್ನೂ ತುಂಬು" ಎಂದು ಈಚೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಚಾರಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ.

ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್‌ನ ಪ್ರಚಾರ ವೈಖರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಲು ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧಿಕಾರವೀಯುವ ಕಾಯದೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಭರದಿಂದ ಮುಂದೊತ್ತುತ್ತಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಒಂದು ಶತಮಾನ ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದ ಬಿಳಿಯರು ಮರೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮಗೆ ಸರಿಸಮರಾಗುವುದು ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಸಹ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಕರಿಯರನ್ನು ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಅವರ ಅನುಭವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್-ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅಪ್ಪಟ ಹೊಸ ಕೂಟವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಹೊಂದಿ ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಆದ ಯಾದವಿ ಯುದ್ಧ ಅದೇ ಮುಗಿದು, ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾದ ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸೋತಿದ್ದವು. ಟೆನೆಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಪುಲಾಸ್ಕಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೋತ ಸೈನ್ಯದ ಕೆಲ ಬರ್ಖಾಸ್ತಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೪ರಂದು ಸೇರಿ ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ಕೂಟವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ "ಕುಕ್ಲೋಸ (ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ ಅಥವಾ ವರ್ತುಲ) ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ತುಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕು-ಕ್ಲಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಾನ್ (ಜನಾಂಗ-ತಂಡ) ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಸೇರಿಸಿ ಕು - ಕ್ಲಕ್ಸ್ - ಕ್ಲಾನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟರು.

ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಈ ಕೂಟದವರು ಕೊಡಂಗಿ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ ಮೋಜಿಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಊರಹೊರಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಒಂದು ಕ್ರೂಜೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅವರು ನೆನಸಿದಂತೆ

ಆಯಿತು. ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರೂ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನಿಗ್ರೋಗಳು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವೇಷಧಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಜಿ ಅವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಬಿಳಿಯರ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಕರಿಯರನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಇದೊಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವೆಂದರಿತ ಕ್ಲಾನ್ ಕೂಟದವರು ನಿಗ್ರೋಗಳಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಊರೂರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾನ್‌ಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವು. ೧೮೬೭ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕ್ಲಾನ್‌ಗಳ ಮಹಾಮಂಡಲ ಒಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಕ್ಲಾನ್‌ದ ಧ್ಯೇಯ "ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ದೇಶಭಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಸಾರ" ಎಂದು ಹೊರತೋರಿಕೆಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗ ಬಡಿಯುವುದೇ ಅದರ ಧ್ಯೇಯವೆಂಬುದು ಬೇಗನೆ ಭೀಕರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕ್ಲಾನ್‌ರವರ ಭೆಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಗಲಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೇನೇ ನಿಗ್ರೋಗಳು ತತ್ತರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ೧೮೬೮ರಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜಿಯಾ ರಾಜ್ಯದ ಕಮಾಕ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪೆರಿ ಜೆಸರ್ಫ್ ಎಂಬ ನಿಗ್ರೋ ತುಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದು ಸುತ್ತಲಿನ ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. "ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಕ್ಲಾನಿನವರು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭೆಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬಂತು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಿಳಿ ನಿಲುವಂಗಿ, ಕೋಡಂಗಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಧರಿಸಿದವರು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಕೂಡ. ಜೆಸರ್ಫನ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕ್ಲಾನ್‌ವಾಲ ಸತ್ತ.

ಪ್ರತೀಕಾರ ಭೀಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಲಾನಿನವರು ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಜೆಸರ್ಫನ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದು ಕಳೇವರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು; ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಉರುಲು ಹಾಕಿದರು; ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಜೆಸರ್ಫ್ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕ್ಲಾನಿನವರು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗುಂಡು ಹಾಕಿದರು. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮಾತ್ರ ಹೇಗೋ ಪಾರಾದ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತರು.

ಕ್ಲಾನಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಎರಡೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ೫,೦೦,೦೦೦ಕ್ಕೇರಿತು. ಸಂಗಡಲೇ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆ, ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಕೂಡ. ಮಿಸಿಸಿಪಿಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೮೭೯-೭೧ರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ೩೫ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಕೊಲೆ ಮತ್ತು ನೂರಾರು ಜನರ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೮೭೦-೭೧ರ ಒಂಭತ್ತೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೨೨೭ ಜನ ಕ್ಲಾನ್ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಕರಿಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಕ್ಲಾನಿನವರ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದವರಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಉತ್ತರದಿಂದ ಬಂದ ಬಿಳಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಮುಕ್ತ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಬಂದ ಬಿಳಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ರಿಪಬ್ಲಿಕನ್ ಪಕ್ಷದ ಉದಾರ ಮತವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಕ್ಲಾನಿನ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಕ್ಲಾನಿನ ಕೊಲೆಗಳ ಲೆಕ್ಕವಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನ್ ಡಿಕಿನ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಜಾಕ್ಸನ್ ಪಟ್ಟಣದ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುನಷಿಯನ್ನು ವಧಿಸಲಾಯಿತು.

ಕ್ಲಾನಿನ ಉಪಟಳ ತಾಳಲಾರದೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಿನೇಟಿನವರು "ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ ಕಾಯದೆ" ಎಂಬೊಂದು ಕಾಯದೆಯನ್ನೇ ೧೮೭೧ರಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕ್ಲಾನಿನ ಭಯ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ನಡೆಸಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡವರೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿಯರೇ ತುಂಬಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಂತೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪುರಾವೆ ಇದ್ದರೂ ತಪ್ಪುಗಾರರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಯೂಲಿಸಿಸ್ ಗ್ರಾಂಟರು ದಕ್ಷಿಣ ಕೆರೋಲಿನಾ ರಾಜ್ಯದ ಒಂಬತ್ತು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ "ಹೇಬಿಯಸ್ ಕಾರ್ಪಸ್" ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು ಕ್ಲಾನ್‌ವಾಲಾರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಗದಾಘಾತದಿಂದ ಕ್ಲಾನ್ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತಷ್ಟೆ. ಕ್ಲಾನ್ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ನಿಗ್ರೋಗಳೂ. ಅವರ ಬೆಂಬಲಿಗರೂ ಅಂಜಿದರು. ನಿಗ್ರೋಗಳು ಮತದಾರರಾಗಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಾರದಾದರು. ಅವರ ಮಾನವೀ ಹಕ್ಕುಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿದವು. ಬಿಳಿಯರ ಅಖಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿತು.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ನಂತರ ೧೯೧೫ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಾರ್ಜಿಯ ಸ್ಟೋನ್ ಮೌಂಟನ್ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆ ಸಹಸಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಡಲ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದಂತ ವೈದ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಹೀರಮ್ ವೆಸ್ಲಿ ಇವಾನ್ಸ್ ಎಂಬಾತ ಕ್ಲಾನ್ ಕೂಟದ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರನೆಂದು ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಊರೂರಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಗಳು ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಸದಸ್ಯತ್ವ ೫,೦೦,೦೦೦ಕ್ಕೇರಿತು. ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಶುಲ್ಕ ತಲಾ ೧೦ ಡಾಲರ್ ಆಗಿತ್ತು. ಕ್ಲಾನ್‌ವಾಲಾರಿಗೆ ಸಮವಸ್ತ್ರ ತಯಾರಿಸಿಕೊಡುವ ಕಂಪನಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಎಂಬಾತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಳಿಸಿದ. ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ಲಾನಿನ ಸದಸ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಿ ಅನೇಕ ವಕೀಲರು ಧನ್ಯರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಕ್ಲಾನಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಹಣ ಕೂಡಿಬಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹಣ ಮತ್ತು ಜನ ಬಲವಿದ್ದ ಕ್ಲಾನಿನ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರತಾಪ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೆ? ರಾಜ್ಯಗಳ ಗವರ್ನರರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಸಿನೇಟರರ ಆಯ್ಕೆ ಕೂಡ ಕ್ಲಾನ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರ ಇವಾನ್ಸನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಾರ್‌ನ್ ಹಾರ್ಡಿಂಜರು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ೪೦,೦೦೦ ಜನ ಸಮವಸ್ತ್ರಧಾರಿ ಕ್ಲಾನ್‌ವಾಲಾರು ಪರೇಡು ಮಾಡಿದರು.

ಆದರೆ ಅದೇ ವರ್ಷ ಕ್ಲಾನಿನ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸದಸ್ಯನಾದ ಕೋಟ್ಯಧೀಶ ಸ್ಟೀವ್ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದದ್ದರಿಂದ ನಡೆದ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾನಿನ ಕೊಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಅನೇಕ ಗುಟ್ಟುಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದು ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಕ್ಲಾನಿಗೆ ರಾಹು ಬಡಿದು ಅದು ಜೀವನ್ಮೃತವಾಯಿತು.

ಇದಾದ ನಂತರ ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ ತಂಡವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತೆರಡು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವಾದರೂ ಅವು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿವೆ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಒಂದೇ ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನ್ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಧ್ಯೇಯವೂ ಒಂದೇ, ರೀತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ.

ಅಮೇರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವರ್ಗಗಳ ಅಶಿಕ್ಷಿತ-ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ಈ ವರ್ಣದ್ವೇಷದ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನಿನ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಸ್ಟೈಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಪಂಗಡದ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ವಿಜಾರ್ಡನಾದ ಜೇಮ್ಸ್ ವೆನೆಬಲ್ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ವಕೀಲ; ಯುನೈಟೆಡ್ ಕ್ಲಾನ್ಸ್ ಪಂಗಡದ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ವಿಜಾರ್ಡ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಶೆಲ್ಟನ್ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಏಜನ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಅರ್ಧ ಶಿಕ್ಷಿತ. ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿಧವೆಯರು ಕ್ಲಾನಿನ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೇಸರಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದ್ವೇಷಿಗಳ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಗೌನುಗಳನ್ನು ಹೊಲಿದುಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕ ತರುಣಿಯರು

ತಮ್ಮ ವೀರಪೂಜಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಾನಿಗೆ ಹಣ ಕೂಡಿಸಲು ಉತ್ಸವಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯರು ತಿಂಡಿ ತಿನಸುಗಳ ಮಾರಾಟಗಾರ್ತಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ಲಾನಿನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಯದೆಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ತಾವು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಕು-ಕ್ಲಕ್ಸ್-ಕ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅದರ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕ್ಲಾನ್ ಪಥಕಗಳು ಅತಿ ಗೂಢವಾಗಿ ಸಂಘಟಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅದರ ಪತ್ತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಟು ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆಯೇ ಗೊತ್ತು-ಕ್ಲಾನ್ ಯಾರಮೇಲೆ ಎರಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು ಎಂದು.

ಅಪರಾಧಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವುದೇ ವಿರಳ. ಕ್ಲಾನಿನವರು ಸಂಘಟಿಸಿದ ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆ, ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ವರದಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾನಿಕ ಪೋಲಿಸರು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಚಕಾರವೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವರು ಬದುಕಿದರೂ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡಲು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಮಿಸಿಸಿಪಿ ರಾಜ್ಯದ ಫಿಲಡೆಲ್ಫಿಯಾ ಬಳಿ ಮೂವರು ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಒಂದು ಆಣೆಕಟ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಹುಗಿಯಲಾಯಿತು. ಈ ಕೊಲೆ ಆಯಿತೆಂಬ ಸುಳಿವೇ ಮೊದಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಣೆಯಾದದ್ದೇ ಗೊತ್ತು. ಊರವರಾರೂ ತುಟಿ ಎರಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾನಿಕ ಪೋಲಿಸರು ಕೂಡ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರ ಗುಪ್ತಚಾರ ವಿಭಾಗವು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸುಳಿವುಗಳಿಂದ ಹೇಗೋ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿತು. ಕಡೆಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಇಬ್ಬರು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದರು!

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಪರಾಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸ್ಥಾನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಾಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮ್ಯಾಕುಂಬ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಬಾಂಬ್ ದಾಳಿಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಸಾಟ್‌ಕಿನ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಜೇಲು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರೂ "ಅಪರಾಧಿಗಳಿನ್ನೂ ತರುಣರು, ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನದವರು, ಅವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ, ದಂಡವನ್ನೂ ಅಮಾನತ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಕೇಂದ್ರ ಗುಪ್ತಚಾರ ವಿಭಾಗದವರು ಹಣೆ ಹಣೆ ಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಿಸಿಸಿಪಿಯ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಂತೂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ "ಒಂದು ನಿಗ್ಗರ್ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದುಬಿಡುವುದು ಸುಖ. ಸತ್ತ ನಿಗ್ಗರ್ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲಾರ ತಾನೆ?" ಎಂದು ಆರೋಪಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ.

ಕ್ಲಾನಿನ ರಾಜಕೀಯ ಬಲವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತ ಹುರಿಯಾಳುಗಳಿಗೆ "ಕ್ಲಾನ್ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದೆ" ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತಾವು ಅತ್ಯಂತ ನಿಗ್ರೋ ವಿರೋಧಿಗಳೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸವಲತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ ಗೋಲ್ಡ್‌ವಾಟರರಿಗೆ ಜಾರ್ಜಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕ್ಲಾನಿನವರ ಭಯದಿಂದ ೯೪,೦೦೦ ಹೆಚ್ಚು ಮತಗಳು ಬಿದ್ದವೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ಲಾನಿನವರು ಇಡೀ ಊರುಗಳನ್ನೇ ಭಯಗ್ರಸ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಸುಡುವೆವು, ಬಾಂಬು ಹಾಕುವೆವು, ಬಡಿಯುವೆವು, ಕೊಲ್ಲುವೆವು ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆ ಹಾಕುವ ಮೂಲಕವೇ ನಿಗ್ರೋ ಹಾಗೂ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಕಡೆ ಒಲವುಳ್ಳ ಜನರನ್ನು ತತ್ತರಗೊಳಿಸಿ ವರ್ಣದ್ವೇಷಿಗಳ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕ್ಲಾನ್ ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮೃತವಾಗಿದ್ದ ಕ್ಲಾನಿನ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಯತ್ನಗಳು. ೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವೀಯಬೇಕೆಂದು ವರಿಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿತ್ತು. ಅದಾಗಿ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೂಜೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಿನೇಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಕಾಯದೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದಮೇಲಂತೂ ಕ್ಲಾನ್ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಸಂಘಟನೆ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲಾನಿನ ಪ್ರಚಾರ ಸತ್ರ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆ? ನೂರು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆಯೇ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಈ ಜನ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಭಯ

ಶ್ರೀಮಂತ ಅಮೇರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗ ಇನ್ನೂ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ನೌಕರಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಗ್ರೋಗಳು ಅಶಿಕ್ಷಿತರೂ ಬಡವರೂ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ದುಡಿದು ಬಿಳಿಯರ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೂ, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ ಆದರೆ ಬಿಳಿಯರ ಸಂಗಡ ಮೇಲಾಟಕ್ಕಿಳಿಯುವರು. ಆಗ ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ನೌಕರಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುವು.

ಸಂಪತ್ತು ಎಂದರೆ ಶಕ್ತಿ. ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಅಧಿಕಾರ. ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಅವರು ಸಂಪನ್ನರಾದರೆ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವರು. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಂತೂ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಬಹುಮತವಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ನಾನಾ ನೆವಗಳನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಗ್ರೋಗಳು ಮತದಾರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ದಾಖಲೆ ಮಾಡದಂತೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಸಿನೇಟು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿ ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನು ಮತದಾರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬಾಧ್ಯರಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಿಗ್ರೋ ಮತಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರೇ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದನ್ನು ಬಿಳಿಯರು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ.

ಬಿಳಿಯ ಹೆಂಗಸರು ಕರಿಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸಂಭವ ಅನೇಕ ಬಿಳಿಯರನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. "ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅಮೇರಿಕದಿಂದ ಹೋದ ನಿಗ್ರೋಗಳ ಸಂಗಡ ಜರ್ಮನ್ ತರುಣಿಯರು ಲಲ್ಲೆಯಾಡುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆಗಲೇ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ವಿಜಾರ್ಡ್ ಶೆಲ್ಟನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತೂ ಅಧಿಕಾರವೂ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬಂದರೆ ಬಿಳಿಯ ಯುವತಿಯರು ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು. ಈ

ವರ್ಣಸಂಕರದ ಭಯ ಕ್ಲಾನಿನವರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ. "ನಿಗ್ರೋಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಳೇ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವಾದ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿಬಿಡುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ" ಎಂದು ಶೆಲ್ಟನ್ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಿಗ್ರೋಗಳಿಗೆ ಜೀವನವೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲವೆ ಸುಲಭೋಪಾಯ?

ಆದರೆ ಕ್ಲಾನಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯವು ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ವಿಚಾರಿಗಳಾದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಿನೇಟಿನ 'ಅನ್-ಅಮೇರಿಕನ್' ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಮಿತಿಯು ಕ್ಲಾನಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕ್ಲಾನಿನ ಅಕಾರ್ಯಗಳು ಕುಗ್ಗಿ ಜನರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಬಹುದು.

ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೬೫

*

೧೮. ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ!

ಈಚೆಗೆ ಭಾರತದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಖಾಡಿಲಕರರು ವಾರಕ್ಕೆ ಏಳೂ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ರಜೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಾಪ್ತಿ ಬಂದಹಾಗೆ. ಬಹುಶಃ ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಬರಲಾರದು. ಆದರೂ ಈ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಾರದಲ್ಲಿ ಆರು ದಿನ ೪೮ ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡಿಸುವುದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ, ಮೂರು ದಿನ ರಜೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಆತ ಇದೇನು ಸ್ವಪ್ನಲೋಕದ ಸಂಗತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ. ಆದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಗಳಲ್ಲಿ-ಅನೇಕ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ ವಾಡಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ದಿನ - ೪೦ ಗಂಟೆ-ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಮೇರಿಕ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ವಾರಾಂತ್ಯದ ಎರಡು ದಿನಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಂಚಾರ, ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಮೊದಲಾದ ಸುಖವಿಲಾಸಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದು ಈಗ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಗಾಳಿ.

ಈ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಊದಿಬಿಟ್ಟವರು ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಮುಷ್ಕರ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸೀತು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟವನೊಬ್ಬ ಮಾಲಿಕ. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಯಾರ್ಕ್‌ಶೈರ್ ಪ್ರಾಂತದ ಬಾಟ್ಲೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಂಕ್ ಸ್ಪೆ ೖಸರ್ ಎಂಬಾತ ಒಂದು ಲೋಹ ಸಾಮಗ್ರಿ ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರಖಾನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಾರಕ್ಕೈದು ದಿನ-೪೦ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೬೫ರ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರಖಾನೆಯ ನಲವತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕರೆದು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

"ತಮ್ಮಗಳಿರಾ, ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಕಾರಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲ ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಮಳೆ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನಾನು ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಇನ್ನೂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದಿರಿ. ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜಾಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಮೈಮುರಿದು ಎಂಟು ಗಂಟೆ ದುಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆ ಹೀಗೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುವುದೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತೀರ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರ ಅಂಶಿಕ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ

ನಾನೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಾ."

ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ, ವಾರಕ್ಕೆ ಐದರ ಬದಲು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕಷ್ಟ ನೀಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಕೆಲಸದ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ದುಡಿದು ೪೦ ಗಂಟೆಯ ಕೆಲಸ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು-ಎಂಬುದು ಸ್ಪೈಸರನ ಸೂಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಭಾರವೇ. ಆದರೆ ವಾರದ ಕೊನೆಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಅಖಂಡವಾಗಿ ರಜಾ ಸಿಗುವುದು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕಾರ್ಮಿಕನಾಗಿದ್ದ ಸ್ಪೈಸರ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಕತ್ತರಿಯೇನೂ ಇಟ್ಟಿರಲಾರನೆಂದು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ ಆ ಕಾರಕಾನೆಯಲ್ಲಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ. ಕೆಲಸಗಾರರು ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಗುರುವಾರದ ವರೆಗೆ ದಿನಾ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮೂರು ದಿನ ಆರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಆಚೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಸರನ ಪ್ರಯೋಗದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿಯೋ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಯೋ ಕೆಲ ಕಾರಖಾನೆಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ವಾರದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಮೊದಮೊದಲು ಇದೊಂದು ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ನಗೋಡಾದರೂ ಬರ ಬರುತ್ತ ಅದು ಬಂಡವಾಳಗಾರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಸೇರಿಯೇ ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲೊಬ್ಬ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ತಜ್ಞಳೊಬ್ಬಳು ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ೨೭ ಕಾರಖಾನೆಗಳೂ, ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳೂ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಬರೆದಳು. ಅದೀಗ ಬಿಸಿ ದೋಸೆಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ವಾರದಿಂದಾಗುವ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾಲಿಕರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನ ಹೆಚ್ಚು ಸುಭಗವಾಗುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂದು ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ೨,೦೦೦ ಕಾರಖಾನೆಗಳಾದರೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಫ್ರಾಂಕ್ ಸ್ಪೈಸರನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಲಾಭವೇ ಆಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಶೇಕಡ ೧೫ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಕಂಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. "ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್" ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಸರನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಐದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಆದಾಯವೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. (ಕೆಲ ವೇಳೆ ಈ ಅಧಿಕ ಆದಾಯ ಶೇಕಡ ೩೦ರಷ್ಟು ಆಗಿದೆ.) ಗೈರು ಹಾಜರಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಮಾಲೀಕನಿಗಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಕೂಲ. ಸ್ಪೈಸರನಿಗಂತೂ ಇದು ಎಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ವಾರಕ್ಕೆ ೩೮ ಗಂಟೆ ಮಾತ್ರ ದುಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಒಂದೇ ಸಮನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ದುಡಿಯುವುದು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೆಲ ದಿನ ತುಸು ಶ್ರಮದಾಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದಾದರೂ ಬೇಗನೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ

ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ಹೆಂಡಂದಿರೊಡನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆದು ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೆನಿಸಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕನೂ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇಂದು ಬರೇ ಬದುಕುವ ಪೂರ್ತಿ ಕೂಲಿ ಪಡೆಯುವವನಾಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕೈಲಿ ನಾಲ್ಕು ದುಡ್ಡು ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸುಮಾರು ದೂರ ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಸಕುಟುಂಬ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬಯಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ರಜೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿಯುವ ವಿವಾಹಿತ ಹೆಂಗಸರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡಂದಿರು ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವಾಗ ಗಂಡಂದಿರು ಐದು ದಿನದ ಕೆಲಸದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇವರು ಕೆರಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಕಾರಖಾನೆಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇತರರ ಈರ್ಷೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಖಂಡಿತ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾಲಿಕರು ನಾಲ್ಕೇ ದಿನದ ವಾರ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕವೆಂದು ಮನಗಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತ ವಾರವಿಡೀ ಕೆಲಸವಿರುವ ಕಾರಖಾನೆಗಳೂ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ನಿರಂತರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವ ಕಾರಖಾನೆಗಳೂ ನಾಲ್ಕುದಿನದ ವಾರಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರದಿ (ಶಿಫ್ಟ್) ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ರಜಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಜಾ ಸಿಗುತ್ತದಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಮೂರು ದಿನ ಬಿಟ್ಟೂಬಿಡದೆ ರಜೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಬಿಳಿಯಂಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರುಳ್ಳ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ" ವನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಎಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಡಿಜೈನ್ ಸಲಹೆಗಾರ ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಮಂಗಳವಾರದಿಂದ ಶುಕ್ರವಾರದ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ೩೭-೧/೨ ಗಂಟೆ ಕೆಲಸವಾಗುವಂತೆ ಕಚೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ವಿರಾಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕೆಲಸಗಾರರು ಹೊಸ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉನ್ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದೂ ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅವರ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಕಂಪನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆದೀತೆಂದು ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ಈ ವರೆಗಂತೂ ಕಚೇರಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದೂ ಹಾನಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಡಳಿತಗಾರರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೌದ್ಧಿಕ ಶ್ರಮ ಮಾಡುವುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ ಅನುಭವದ ನಂತರ ಮತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶೇಕಡ ೮೩ರಷ್ಟು ಜನ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದುದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಇದುವರೆಗೆ ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹದ ಈ ಹೊಸಗಾಳಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿರಲಿ, ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಕಾರಖಾನೆ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವೇಗವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳಿಲ್ಲ. ನೇರವಾದ ಮಾಲಿಕ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆತುರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ರಜೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಥ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇದರ

ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅವರು ವಾರದ ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಯನ್ನೇ ೩೫ ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಶಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆರಡು ಗಂಟೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿದು ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ರಜಾ ಗಿಟ್ಟಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅತಿ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಅಪಘಾತಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಬಹುದೆಂದು ಅವರ ಭಯ. ವಾರಕ್ಕೆ ೩೫ ಗಂಟೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಮಾನ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ವಾರದ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರಚಂಡ ಮೋಟಾರು ನಿರ್ಮಾಪಕರಾದ ಕ್ರಿಸ್ಲರ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಕಂಪನಿಗಾಗಬಹುದಾದ ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಎತ್ತಿದಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದವರು ವಾರಕ್ಕೆ ೩೨ ಗಂಟೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿರಿ; ಆಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ ಎಂದರು.

ಆದರೂ ಬ್ರಿಟನ್ ಅಮೇರಿಕಗಳಿಂದ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ-ಸಂಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳೊಡನೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆನಡಾ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ, ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್, ಜಪಾನ್, ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿವೆ. ಅತ್ತ ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಪ್ರಯೋಗ-ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ-ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ, ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಗಾರನು ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸುವ ವೇಳೆಯನ್ನು ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೇ ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಾರ.

ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದ ಪತ್ರಿಕಾ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾತ್ರಿ ಸರದಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರಿಗೆ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಗಲಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳ ಬಿಡುವು ದೊರೆತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸೌಖ್ಯ ವರ್ಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಚತುರ್ದಿನ ಸಪ್ತಾಹದ ವಿಷಯ ವಿವಂಚನೆಗೊಳಗಾದವರೆಂದರೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವನ ತಲೆ ದೆವ್ವಗಳ ಬೀಡು-ಎಂಬರ್ಥದ ಹಳೇ ಗಾದೆಯೊಂದಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ದೊರೆತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ದಿನದ ಬಿಡುವನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು? ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸದುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದೆಂದು ನಂಬಲು ಎಡೆಯಿಲ್ಲ.

ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿರಾಮ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಓದಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ವಿರಾಮವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುವವರು ಯಾವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ನಿರತರಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಕೀಳ್ಮಟ್ಟದ ಮನೋರಂಜನೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ವಿರಾಮ ವೇಳೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಹೊಂದುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಿಂತ ಅವುಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಅಧಿಕವಾಗುವ ಭಯವಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತಕರು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿರಾಮ ವೇಳೆಯನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತರಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ತೋಟಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುವುದೆ? ಹತ್ತೋ ಹದಿನೈದೋ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ? ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ? ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳುವುದು, ಟೆಲಿವಿಜನ್ ನೋಡುವುದು ಇಂಥದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವವನು ನೋಡುವವನಾಗುತ್ತಾನೇ ಹೊರತು ನೀಡುವವನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠ ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀಡುವುದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಾಗಲಿ, ಸೌಕರ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬೇಜಾರನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಸೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ?

ಆದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರು ಈ ಭಯಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡೋ, ಹದಿನಾಲ್ಕೋ ತಾಸು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾರ್ಮಿಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿರಾಮ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನಾಹುತವಾದೀತೆಂದು ಮಾಲಿಕರು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ೪೦ ಗಂಟೆಗಳ ಐದು ದಿನಗಳ ವಾರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರಳಯವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ-ಎಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಜನತೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾಧಿಕ ವಿರಾಮ ವೇಳೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ "ಸ್ಫೋಟ"ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ "ವಿರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ". ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಹೋಗುವವರಿಗೆ, ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಗೆ ಹಪಾಪಿಸುವವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೇ ಎದ್ದಿವೆ. ತಿನ್ನಲು, ಕುಡಿಯಲು, ನೋಡಲು, ಧಾವಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಟಲಿಗಳಲ್ಲಿ, ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಗ್ಗದ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗತೊಡಗಿವೆ. ಹಾಗೇ ರಜಾ ದಿನದ ಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಡಬ್ಬಿ, ಬಾಟಲಿ, ಕಾಗದ, ರಟ್ಟು, ಹೊಲಸು, ಹೊಗೆಗಳು ಕೂಡಿಬಿದ್ದು "ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮರುಭೂಮಿ"ಗಳೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಜನವರಿ, ೧೯೭೩

*

೧೯. ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಯೂ ಬದುಕಿದ!

೧೮೬೮ ರ ಜನವರಿ ಎರಡರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಯರ್ಲೆಂಡಿನ ಕುಂಬರ್‌ವೂಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಗ್ಲೆನ್ ಎಂಬ ತರುಣಿಯ ಶವ ಬಿದಿದ್ದುದನ್ನು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರ ಕಂಡ. ಅದೊಂದು ಕ್ರೂರ ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ಶವ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂದೇ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಗ್ಲೆನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರ ಜಾನ್ ನ್ಯಾನ್ಸ್ ರ್‍ಯಾನ್ ಕಂಬರ್‌ವೂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಹಲವರು ಕಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಪೋಲಿಸರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೇನೆ ನೇರವಾಗಿ ರ್‍ಯಾನನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕೊಲೆಯ ಆಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಿದರು. ರ್‍ಯಾನ್‌ಗೆ ಇದು ಪೂರ್ತಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ತನಗೊಂದೂ ಅರಿಯದು ಎಂದು ರ್‍ಯಾನ್ ಎಷ್ಟು ಹಲುಬಿಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾನ್ಸಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಅಡ್ಡಾಡಲು ಹೋದದ್ದು ನಿಜ ಎಂದು ರ್‍ಯಾನ್ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇ ಅವನು ಕೊಲೆಗಡುಕನೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಕಾಯಿತು.

ವಿಚಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ರ್‍ಯಾನ್ ತಾನು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರ ಅವನ ಬಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಯೋಜನೆಯೂ ತಮಗಿತ್ತು, ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ತಾನು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸಂತಸದಲ್ಲಿದ್ದಳೆಂದು ರ್‍ಯಾನ್ ಹೇಳಿದ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಇದೇನೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ ರ್‍ಯಾನನಿಗೆ ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸೆರೆಮನೆಯ ಒಂದು ಹಾಳು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ರ್‍ಯಾನನನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು. ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು, ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೊಪ್ಪಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಾದರೂ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊ ಎಂದು ರ್‍ಯಾನನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ರ್‍ಯಾನನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಡದ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಅವನ ಅಂತರಾತ್ಮ.

ಫೆಬ್ರುವರಿ ೧೧, ರ್‍ಯಾನನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ದಿನವದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಉಪಾಹಾರವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಅಂತಿಮ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ರ್‍ಯಾನ್ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಮರಣ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಘೋರ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾತರಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತೂ ಆಹಾರ ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ೭ ಗಂಟೆ ೪೫ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ನೇಣು! ಆ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೇ ಆತ ವಿಹ್ವಲನಾಗಿದ್ದ.

೭-೪೫ಕ್ಕೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ನಿಲುವಂಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಜೈಲಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ನೇಣು ಹಾಕುವಾತ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಪಾದ್ರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪಠನ ರ್‍ಯಾನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜೈಲಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಆಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದುದೇ ತಡ, ನೇಣು ಹಾಕುವಾತ ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ. ಆಗ ರ್‍ಯಾನನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅಶಕ್ತಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಬೀಳುವಂತಾದ ಅವನನ್ನು ನೇಣು ಹಾಕುವಾತ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಪಾದ್ರಿ ಮುಂದೆ, ಉಳಿದವರು ಹಿಂದೆ-ಹೀಗೆ ಅವರು ಸಾಗಿ ಗಲ್ಲುಗಂಬವಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ಅದೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳ. ಅದರ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಗೋರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ನೇಣುಹಾಕುವಾತ ರ್‍ಯಾನನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ನೇಣಿನ ಉರುಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ. ನೇಣುಹಾಕುವಾತ ಅತಿಯಾಗಿ ಕುಡಿದ ಮದ್ಯದ ವಾಸನೆ ರ್‍ಯಾನನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊರಳಿಗೆ ನೇಣಿನ ಉರುಲನ್ನು ಸಿಗಿಸಿದಮೇಲೆ ರ್‍ಯಾನನ ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಮುಸುಕು ಹೊದಿಸಲಾಯಿತು.

ಪಾದ್ರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸ್ವರ ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೇಣುಹಾಕುವಾತ ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗಿನ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿದ. ಕುತ್ತಿಗೆ ಜಗ್ಗಿತು. ನೇಣು ಬಿಗಿಯಿತೆಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅಸಾಧಾರಣ ವೇದನೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿದ ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿತು.....

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ನೋವಿನಿಂದ ರ್‍ಯಾನ್ ಎಚ್ಚತ್ತ. ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಸಂಶಯ. ನೋವು ಇರುವುದರಿಂದ ಬದುಕಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಅವನ ಕೈಗಳ ಬಂಧನ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಮುಖದಮೇಲೆ ಮುಸುಕು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ನೇಣು ಕೂಡ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದವು.

ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಯಾವನೋ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದ ಸದ್ದೂ ಕೇಳಿಸಿತು.

'ಶವ'ವನ್ನು ಹೂಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಣು ಹಾಕಿದಾತನೇ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊಂಡ ಸಿದ್ಧವಾದ ನಂತರ ಆತ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕುಡಿದ ನಂತರ ಆತ ರ್‍ಯಾನ್‌ನ 'ಶವ'ವನ್ನೊಯ್ಯಲು ಬಂದ.

ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ನೇಣಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದಾಗ ರ್‍ಯಾನ್ ಧೊಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಬಿದ್ದ ನೋವಿನಿಂದಾಗಿ ಆತ ಕೂಗಿದ. 'ಶವ' ಕೂಗಿದಾಗ ನೇಣು ಹಾಕುವಾತನಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿ ಥಟ್ಟನೆ ಮುಖದ ಮುಸುಕನ್ನು ಎಳೆದ. ರ್‍ಯಾನ್ ಕಣ್ತೆರೆದು ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೇಣು ಹಾಕುವಾತ ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿದ, ಭೀತಿ ವಿಸ್ಮಯಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ಮತ್ತೂ ನೋಡಿದ. ಹೌದು , ಈತ ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಂಗಾಲಾಗಿ ನೇಣುಹಾಕುವಾತ ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ರ್‍ಯಾನನಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಾಚಿದ.

ನೇಣು ಹಾಕುವಾತ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ತೊಡುವ ಉಡುಪನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದು ತಂದ. ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ

ಅವನಿಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಅವನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಹಾರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಚೆ ಬಂದು ಜೈಲಿನ ಅಡ್ಡ ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರತಂದ. ರ್‍ಯಾನ್‌ನ ಕೈಗೆ ೧೨ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಕುಲುಕಿ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಜಾನ್ ರ್‍ಯಾನ್‌ನು ಡಬ್ಲಿನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಈ ಕೂಲಿಕಾರನತ್ತ ಯಾರೂ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನೇ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ರ್‍ಯಾನ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಇತ್ತ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿನ ನೇಣು ಹಾಕುವ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಗೋರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಅದರಮೇಲೆ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಹುಗಿದ ತಾರೀಕು ೧೦-೨-೬೮ ಮತ್ತು ೭೬ ಪಿ. ಎಂದು ನಂಬರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಪರಾಧಿಯ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ.

೨ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ರ್‍ಯಾನ್ ಆಯರ್ಲಂಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ಡಬ್ಲಿನ್‌ನ ಆರ್ಚ್‌ಬಿಷಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯ ಕತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅರುಹಿದ. ರ್‍ಯಾನ್ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಆರ್ಚ್‌ಬಿಷಪರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಾಣಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

"ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಹೇಗೆ ನೇಣು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟೆ ಎಂದು ನಿವೇದಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ...."

ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ರಾಣಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನೋದತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ರ್‍ಯಾನ್ ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ತಿಳಿದ ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನೀಡಿದಳು.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೭

*

೨೦. ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕ

ಭಾರಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರನೊಬ್ಬ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಗುರಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ; ಹಕ್ಕಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಗುರಿಕಾರತನಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಆತನ ಹಮ್ಮಿಗೆ ಪೆಟ್ಟುಬಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿ ಜಾತಿ ಪರಮಾವಧಿ ಎಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಗೀಳಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ 'ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ' ಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ-ಪಂಚಾಂಗ ಎನ್ನಿರಿ ಬೇಕಾದರೆ-ಪ್ರಕಾಶನ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

-ಸಂಕ್ಷೇಪವಲ್ಲಿ ಇದು "ಗಿನ್ನೆಸ್ ಜಗದ್ವಿಕ್ರಮ ಗ್ರಂಥ"ದ (Guinness Book of Record) ಜನ್ಮಕಥೆ. ಆಯರ್ಲಂಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಮದ್ಯ ತಯಾರಕ ಕಂಪನಿಯ ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದ (ಈಗ ದಿವಂಗತ) ಸರ್ ಹ್ಯೂ ಬೀವರ್ ಆ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದ ಬಂಡವಾಳಗಾರ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಯರ್ಲಂಡಿನ ಗೋಲ್ಡನ್ ಪ್ಲೋವರ್ ಎಂಬ ಹಕ್ಕಿ. ಘಟನೆ ನಡೆದು ಕಾಲು ಶತಮಾನವಾಯಿತು. ಆ ಹಕ್ಕಿ ಜಾತಿಯ ಪರಮಾವಧಿ ವೇಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಹಟದಿಂದ ಆತ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಲಂಡನ್ನಿನ ಇಬ್ಬರು ತರುಣರು ಇಂಥ ಪರಮಾವಧಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಕರೆಹೋಯಿತು. ಅವರು ಬಂದರು. ಗೋಲ್ಡನ್ ಪ್ಲೋವರ್ ಹಕ್ಕಿ ಪರಮಾವಧಿಯೆಂದರೆ ಗಂಟೆಗೆ ೬೨ ಮೈಲು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರಿದ ದಾಖಲೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಯೆಂದು ಆ ಏಕರೂಪಿ ಅವಳಿ ತರುಣರು ವಿದಿತಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಅವಳಿಗಳ ಹೆಸರು ನಾರಿಸ್ ಮತ್ತು ರಾಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ ವರ್ಟರ್ ಎಂದು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಅವರು ರವಿವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಾರ್ತಾ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹಕ್ಕಿ ಇಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರಬಲ್ಲದೆಂದಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ ಹ್ಯೂಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತೋ ಏನೋ! ಅವಳಿ ತರುಣರಿಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಾರುವ ಗಿನ್ನೆಸ್ 'ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಅಂಡ್ ಟ್ಯಾನ್' ಎಂಬ ಮದ್ಯದ ತಯಾರಕ ಅಂಥಿಂಥ ಬಂಡವಾಳಗಾರನಲ್ಲ. ಮದ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕವಿತಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಚಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಕ್ರಮ ಅಥವಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ಒಂದು ವಾರ್ಷಿಕ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನೇ ಏಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬಾರದೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆದದ್ದು ಸೋಜಿಗವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಆ ಅವಳಿ ತರುಣರನ್ನೇ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಗಿನ್ನೆಸ್ ಸುಪರ್ಲೇಟಿವ್ಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶನ ಕಂಪನಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಗಿನ್ನೆಸ್ ವಿಕ್ರಮ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಥಮತಃ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆ ನೋಡಿ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೂ ಸೇರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು. ಪುನಃ ಪುನಃ ಮುದ್ರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ಅದರ ಸುಮ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪ್ರತಿಗಳೇ ಮಾರಿದುವು. ಮರುವರ್ಷವೇ ಅದರ ಅಮೇರಿಕನ್ ಆವೃತ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತರಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹೊಸಹೊಸ ದಾಖಲೆಗಳೊಡನೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಅದು ಈಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ 'ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಮಾರುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಂಥ' ಎಂದು ತನ್ನದೇ ಪ್ರಕಾಶನ ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ೧೯೭೬ರ ಅಮೇರಿಕನ್ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅದು ಪ್ರತಿ ವಾರ ೮೫,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿತಂತೆ. ಈಗ ೧೪ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಪ್ರಥಮ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ೧೯೭೬ ಜುಲೈ ವರೆಗೆ ಅದರ ಒಟ್ಟು ಮಾರಾಟ ೨,೮೫,೦೦,೦೦೦ಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೂ ಈ ವರ್ಷದ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒಂದು 'ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ'ಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೌತುಕ ಭಂಡಾರವೆಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೆಲ ಕೌತುಕಗಳ ಮಾದರಿಗಳು ಇವು:

* ೧೮೮೮ ರಲ್ಲಿ ೧೫ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಐದು ವಾರಗಳತನಕ ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದು ಆಕಳಿಕೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ದಾಖಲೆ.

* ೧೬೩೮ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಫ್ರೆಂಚ್ ದೊರೆ ೧೪ನೇ ಲೂಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಎರಡು ಹಲ್ಲು ಇತ್ತು. ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ೮ ಹಲ್ಲುಗಳ ಸಹಿತ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು.

* ೧೭೫೨ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಾಮ್ಯುವೆಲ್ ಜೆಸೂಪನೆಂಬವನು ೬೫ ವರ್ಷದ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ೪೦,೦೦೦ ಬಾಟ್ಲಿ ಔಷಧಿ ನುಂಗಿದ್ದ.

* ಘನಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಹಜಾರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂ ನದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ತರ್ಬೇಲಾ ಆಣೆಕಟ್ಟು. ಅದರ ಘನ ಪರಿಮಾಣ ೧೫,೯೦,೦೦,೦೦೦ ಘನ ಗಜ; ಉದ್ದ ೯೦೦೦ ಅಡಿ; ಎತ್ತರ ೪೭೦ ಅಡಿ.

* ಈಗ ಬದುಕಿರುವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಮೆಯ ತೂಕ ೯೦೦ ಪೌಂಡು. ಅದು ಹಿಂದೂ ಸಾಗರದ ಅಲ್ ದಬ್ರಾ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿದೆ.

* ೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಮಲಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪ ೧೮ ಅಡಿ ೯ ಅಂಗುಲ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅದೇ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೀರ್ಘ ವಿಷ ಸರ್ಪ.

* ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಉದ್ದ ಮೀಸೆಯ ಒಡೆಯ (೧೦೨ ಅಂಗುಲ) ಮಸೂರಿಯ ದೀನ್ ಮತ್ತು ಅತಿ ಉದ್ದ ಉಗುರು (ಎಲ್ಲ ಬೆರಳು ಸೇರಿ ೬೬-೧/೨ ಅಂಗುಲ) ಬೆಳೆಸಿದ ಮಹಾಶಯ ಮುರಾರಿ ಮೋಪನ ಆದಿತ್ಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಜೀವಂತ ಗಂಡಸು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸು ಯಾರು? ಅತಿ ದಪ್ಪನೆಯವರು ಯಾರು? ಅತಿ ಹಗುರ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು? ಅತಿ ದೀರ್ಘಾಯು ಯಾರು? ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಭೂಕಂಪ ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು? ಅತಿ ಭಯಂಕರ ಸ್ಫೋಟ ಎಲ್ಲಿ, ಎಂದು ಆಯಿತು? ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಆಳವಾದ ಭಾಗ

ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ತೆರೆ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು? ಅತಿ ಎತ್ತರ ಕಟ್ಟಡ ಯಾವುದು? ಅತಿ ಆಳ ಗಣಿ ಯಾವುದು? ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಗ್ರಂಥ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದವನು ಯಾರು? ಅತಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಮಾರಿದ ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದು? ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ತಥ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀವು ಗಿನ್ನೆಸ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು.

ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ೭೦೪ ಪುಟದಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಈ ವರ್ಷದ ಅಗ್ಗದ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ (ದಪ್ಪ ಬೈಂಡಿನ ತುಟ್ಟಿ ಆವೃತ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ) ಇರುವುವು ಎಲ್ಲವೂ ಇಂಥ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮ ಪುಟದ ಅದರ ಜಾಹಿರಾತಿನಲ್ಲಿ "ಅತಿ ದೊಡ್ಡ, ಅತಿ ಉದ್ದ, ಅತಿ ಆಳ, ಅತಿ ಎತ್ತರ, ಅತಿ ವೇಗದ, ಅತಿ ಹಳೆಯ...." ಇತ್ಯಾದಿ ಅತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ಕೊನೆಯ ರಕ್ಷಾಪತ್ರ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಅತಿ ವೇಗದ ಚುಂಬನ, ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ನೊಣ, ಅತಿ ಕಮ್ಮಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಲೇಖಕಿ..."ಇತ್ಯಾದಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಗಿನ್ನೆಸ್ ಗ್ರಂಥ ಒಂದು ವಿಶ್ವಸನೀಯವಾದ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೌದು.

ಈಗ ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವ ಈ 'ಪಂಚಾಂಗ'ವನ್ನು ೧೨ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯಂತ್ರಲೋಕದ ವರೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಪಂಚದ ವರೆಗೆ, ಸಾಹಸದಿಂದ ಆಟ ಪಾಠಗಳವರೆಗೆ ಲೋಕದ ವಿಸ್ಮಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಅದು. ಭೂಗೋಲ, ಇತಿಹಾಸ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ, ಸ್ಥಾಪತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ತೀರ ಈಚೆಗಿನ ವರೆಗಿನ ಸಾಧನೆಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೂ ಅದು ಚುಟುಕಾದ ಕೈಪಿಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಅವೇ ಅವೇ ತಥ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಥ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಬಲು ಜಿಕೀರಿ ಜನರು. ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಮರ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ (ಸುಮಾರು ಒಂದು ಅಡಿ) ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹಳೆಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ, ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮೀರಿಸುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಹೋಗಲಿ, ಪರ್ವತಗಳ ಎತ್ತರ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಎತ್ತರ ಶಿಖರವಾದ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಕೆಲ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ೧೯,೦೦೨ ಅಡಿ ಎಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಈಗ ೧೯,೦೨೮ ಅಡಿ ಎಂದು ಪುರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಶತಃ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಅಳತೆ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಅಂಶತಃ ಸ್ವತಃ ಪರ್ವತವೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು) ಪೃಥ್ವಿಯ ಭಾರ, ಸುತ್ತಳತೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಅಂಕಿಗಳೂ ಹೊಸ ಅಳತೆ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ದಾಖಲೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ.

ಗಿನ್ನೆಸ್ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆಯಾ ವರ್ಷದ ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ವರ್ಷದ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದ, ಬದಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಹಿಂದಿನ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಟ ಹೊಸ ತಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ೧೯೭೭ರ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಹೊಸ ತಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಅಗಲ ಎದೆಯಳತೆಯುಳ್ಳ (೭೦ ಅಂಗುಲ) ಒಬ್ಬ ಅಮೇರಿಕನ್, ೬೭ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಗಜದಷ್ಟುದ್ದದ ಶಾವಿಗೆ (spaghetti) ತಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಮೇರಿಕನ್ನನ ಸಮಾಚಾರ ಸೇರಿದೆ.

ತಥ್ಯಗಳನ್ನು, ಯಾರೋ ಅಂದರು ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಲಿಸ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮರ್ಥನೆ ಪತ್ರ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲ ಸೂಚನೆಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗಬಹುದು. ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಲಾರವು. ದಾಖಲೆಗಳು ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗುವಂಥವೂ ಹೋಲಿಸಲು ಬರುವಂಥವೂ ಇರಬೇಕು-ಇತ್ಯಾದಿ.

ಗಿನ್ನೆಸ್ ಗ್ರಂಥದ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಬುದ್ಧಿ ಸರ್ ಹ್ಯೂಂ ಬೀವರನದಾದರೂ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಚಾಕಚಕ್ಯವೆಲ್ಲ ನಾರಿಸ್ ಮತ್ತು ರಾಸ್ ವ್ಹರ್ಟರರದು. ೧೯೨೫ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೨ರಂದು ಒಬ್ಬನ ನಂತರ ೨೦ ನಿಮಿಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟಿದ. ಈ ಏಕರೂಪ ಅವಳಿ ಸೋದರರು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರು. ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೂ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಪರೂಪ ತಥ್ಯಗಳ ಬರೇ ಸಂಗ್ರಾಹಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಚುರುಕಾದ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸರಸರನೆ ತೂರಿ ಅಮೇರಿಕ ಟೆಲಿವಿಜನ್ ಪೃಚ್ಛಕರನ್ನು ಅವರು ಕಂಗಾಲು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಾನಿಕಾ ವಿಶ್ವಕೋಶಕ್ಕೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವಷ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಲೇಖಕರೂ ಅವರಾಗಿದ್ದರು.

೧೯೭೫ ನವಂಬರ್ ೨೭ ರಂದು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯನಾದ ರಾಸನನ್ನು ದಸ್ಯುಗಳು ಅವರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಯೇ ದುಡಿದರು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟದ ಮೂಲಕ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಸ್ಯುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಆಯಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬರ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇದ್ದ ಮ್ಯಾಕ್‌ವ್ಹರ್ಟರ್ ಬಂಧುಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎರಡೆರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಕೌತುಕವೆಂದರೆ ಗಿನ್ನೆಸ್ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ, ಅತಿ ಉದ್ದ, ಅತಿ ಭಾರದ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ, ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ, ಅತಿ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲುಂಟು, (ಅತಿ ಕೆಟ್ಟ ಶ್ಲೇಷೆಯ ಪಾರಿತೋಷಕವೊಂದನ್ನು ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದುಂಟು) ಬೈಬಲ್ ಗ್ರಂಥ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರುವ ಪುಸ್ತಕವಾದರೂ ಅದರ ಕಾಪ್ಟಿರ್ ಆವೃತ್ತಿ ಒಂದೂವರೆ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೇ ೫೦೫ ಪ್ರತಿ ಮಾರಿತೆಂಬ ದಾಖಲೆಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ.

ಪುಸ್ತಕಗಳ ಈಗಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚದ ಮತ್ತು ಇಂಥ ತಥ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹದ ಕಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದರ ಬೆಲೆ ಅಗ್ಗವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ (ಚಿತ್ರ ಸಹಿತ) ಬರೇ ೧೮.೮೦ ಡಾಲರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಯಿತು.

೧೯೭೮

೨೧. ಗುಬ್ಬಿಯಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚೀನಕ್ಕೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರೆಯುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಚ್ಛತೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳ ಯಾವ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಲಸಿಲ್ಲ. ಹೊಲಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ನೊಣಗಳಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲು ಅವರು ಹೊಲಸನ್ನು ಜನತೆಯ ಶತ್ರುವೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಹೊಲಸು ರಾಶಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದರು. ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಈ ಜನತಾ ಶತ್ರುವಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವುದರ ಸಂಗತಿಯೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇಸೋ ಎಂಬಂತಾಯಿತು. ಜನತಾ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಈ ಜನತಾ ಶತ್ರುವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತ ಹೊರ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ನೊಣಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ನೊಣಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಮುಂದಾಳ್ತನದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಪಡೆಗಳು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮರ ಸಾರಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು.

ಅನಂತರ ಇಲಿಗಳ ಸರದಿ ಬಂತು. ಹೊಲಸು ಅಥವಾ ರೋಗಕಾರಕವೆಂದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಆರೋಪವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವನೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸಿವೆಯೆಂಬುದೇ ಅವುಗಳ ಅಪರಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಇಲಿಗಳ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಊರುಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳೇ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಾದವು.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನವರೆಗೆ ಜಗತ್ತು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚೀನದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಜನಹಿತಕಾರಿಯೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿತು. ಆದರೆ ಜನತಾ ಶತ್ರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕತ್ತಿಕಟ್ಟುವ ಚಟ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ದಿನವೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಹವ್ಯಾಸ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಚೀನೀ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಹೊಸ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಕೃಷಿ ಸಂಖ್ಯಾತಜ್ಞರಾರೋ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳು ತಿಂದುಹೋಗುವ ಪೈರಿನ ಅಂದಾಜು ತೆಗೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಮಾನವನ ಬಾಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು ಸಮಾಜವಾದಿ ಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತು. ಚೀನದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಒಟ್ಟು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದವು. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳು ನಿರ್ವಂಶವಾದಾವೆಂದು ಗುಣಿಸಿ ಭಾಗಿಸಿ ಕೋಟಾಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದವು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದವರ ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಗುಣಗಾನವಾಯಿತು.

ವಿದೇಶಗಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೀಗೆ ಗುಬ್ಬಿಯಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಹೂಡುವುದರಿಂದ ನಿಸರ್ಗದ ಸಮತೋಲ ಕೆಟ್ಟು ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಚೀನದ ನಾಯಕರ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ ಎತ್ತಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ? ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳ

ಸಂಗಡ ಅವುಗಳ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುವವರೂ ಜನತಾ ಶತ್ರುಗಳಾಗಬಹುದಲ್ಲ! ಈಗ ಜನತಾ ಚೀನದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಮರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದ ಹುಳ ಹುಪ್ಪಡಿಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಳೆದವು. ಈಗ ಚೀನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ಹುಳ ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವೂ ಕಾರಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗುಬ್ಬಿಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪೈರನ್ನು ಅವು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿವೆ!

ಜನತಾ ಚೀನದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗದ್ದೆಲ್ಲ ಜನತಾ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಕ್ಕುಗಳು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಬರಿ ಅನ್ನ ದಂಡ! ಇಲಿಗಳು ಹೋದಮೇಲೆ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೇನು ಕೆಲಸ? ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು ಸಮಾಜವಾದೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಹುಡುಕಿದರೂ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನಾಯಿಯನ್ನೂ ಕಾಣಲಾರಿರಿ. ಬರೀ ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲ. ಸಾಕು ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು? ಸಮಾಜವಾದದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೂ ನಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಬೆಕ್ಕು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತೇವೆನ್ನುವಿರಾ? ಇದು ಬರಿ ಬೂರ್ಜ್ವಾ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ. ಬೆಕ್ಕು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ದಿನವೂ ಅನ್ನ ಹಾಕಬೇಡವೆ? ಬೆಕ್ಕು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆ ಸಾಕುವೆವೆನ್ನುವವರು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವಿಚಾರದವರು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಾಯಿಯನ್ನೋ, ಬೆಕ್ಕನ್ನೋ ಸಾಕುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯದ (ಅದೂ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶವೇ) ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸ್ನುದರ್ಲ್ ಎಂಬುವರು ಚೀನ ಯಾತ್ರೆಯ ನಂತರ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ವಾನರಹಿತ ಚೀನಕ್ಕೆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಇದ್ದು ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಮರಳಿದವನೊಬ್ಬನು ಕೆಲ ಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಜಾತಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ತಂದನು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಅದನ್ನು ಬಲುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಜೆ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾಲಿಗೆಗಳು ಆಡತೊಡಗಿದವು. ಈತ ನಾಯಿ ಸಾಕುತ್ತಾನಲ್ಲ, ಎಂಥ ಅ-ಸಮಾಜವಾದಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಇದು! ಇವನ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಚೀನೀಯನು ಇವನಂತೆ ನಾಯಿ ಸಾಕುವುದಾದರೆ ಅರುವತ್ತು ಕೋಟಿ ಶುನಕಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಭಾರವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾಯಿಯ ಸಂಗಡ ಓಡಾಡಿ ಇವರು ಹಾಳುಮಾಡುವ ವೇಳೆಯನ್ನು ಅರುವತ್ತು ಕೋಟಿಯಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಎಂಥ ಅಪಾರ ಕಾಲವ್ಯಯವಿದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ!

ನಾಯಿ ಸಾಕುವ ವಿರುದ್ಧ ಚೀನದಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ. ಬಹುಮತದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಪದಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಬಲಗಡೆ ತಿರುಗಿದವರೆಂದು ಚೀನಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಬಲಗಡೆ ಹೊರಳುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ

ಪಾಪ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವುದೂ ಇಲ್ಲ! ಹೀಗೆ ಆತ ತನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದೂ ಬೇಕಾದರೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆ? ಈ ನಾಯಿ ಜಾತಿ ನಾಯಿಯಾಗಿದ್ದು ವಿದೇಶದಿಂದ ತಂದದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುವಿನ ನಾಶವೆನಿಸಬಹುದು? ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುವಿನ ನಾಶ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹವಾದರೆ? .

ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅವನು ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ನಾಯಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೇಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವಾಗಿ ಈ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೂಳಿನಿಂದಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟುಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಪರಾಧವಲ್ಲ. ಅವರು ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗಲು ಪ್ರತಿಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆವರ ಹಿಂದೆ ನಾಯಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಉಚ್ಚಾಧಿಕಾರಿಯ ಈ ತೀರ್ಪು ಅವನನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ತನ್ನ ನೆರೆಯವರ ಆಕ್ಷೇಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. "ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ನೀನು ಏಕೆ ಹೋರಾಡಲಿಲ್ಲ? ನಾವು ತಪ್ಪು ಆಕ್ಷೇಪವೆತ್ತಿದಾಗ ನೀನು ಪ್ರತಿವಾದ ಹೂಡಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಆಕ್ಷೇಪ ಬಂದಾಗ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಲವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೇ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಕರ್ತವ್ಯ ತಾನೆ? ಬದಲಿಗೆ ಅಳ್ಳೆದೆಯವನಂತೆ ನಾಯಿಯನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುವೆಯೆಂದೆಯಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಏನುತ್ತರ ಕೊಡುವೆ?"

ಬಡಪಾಯಿ ತನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅದರಿಂದಲೂ ಅವನ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೇ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟನೆನಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕೆಲ ದಿನ ಶಾರೀರಿಕ (ಪುಕ್ಕಟೆ) ಶ್ರಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ಗುಣಗುಟ್ಟತೊಡಗಿದರು.

ಅವನನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಚೀನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಜನತಾ ಶತ್ರುವೆನಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೩

*

೨೨. ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ

ನೀವು ಗಡಿಯಾರ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಅಂದರೇನರ್ಥ? ಸೂರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದೇ? ಆದರೆ ಆತ ಆಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಟ್ಟರೂ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಹನ್ನರಡು ಗಂಟೆಯಾದಾಗ ಉಳಿದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಅದೇ ವೇಳೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರವು.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನವನನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸಿ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಪುನಃ ಉದಯಿಸುವ ಅವಧಿಯನ್ನು ದಿನವೆಂದು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಕೂಲದ ಪ್ರಕಾರ ತಾಸುಗಳಾಗಿಯೋ, ಗಳಿಗೆಗಳಾಗಿಯೋ ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಂಗಗಳೂ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಗಳು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ರೇಖಾಂಶವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಗೊಂದಲ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾಗುವ ವೇಳೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಮಯವನ್ನು ಗಣಿಸುವುದೊಳಿತೆಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಕಾಲಗಣನೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಈಗ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ವೇಳೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ವೇಳೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು.

ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆಯಾ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂತೆ. ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ೭॥ಅಂಶ ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ೭॥ ಅಂಶದವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶೂನ್ಯ ವೇಳಾ ವಲಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪೂರ್ವಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿ ಹದಿನೈದು ಅಂಶಗಳಿಗೊಂದರಂತೆ ವೇಳಾವಲಯಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಒಟ್ಟು ೨೪ ವೇಳಾವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿರುವ ವಲಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಊನ(-) ವಲಯಗಳೆಂದೂ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಧಿಕ (+) ವಲಯಗಳೆಂದೂ ಸಂಕೇತ (ನಕಾಶೆ ನೋಡಿರಿ).

ಭಾರತ -೫ ನೇ ವಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕೂಡಿದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕಳೆದರೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆ ಬರುತ್ತದೆ.

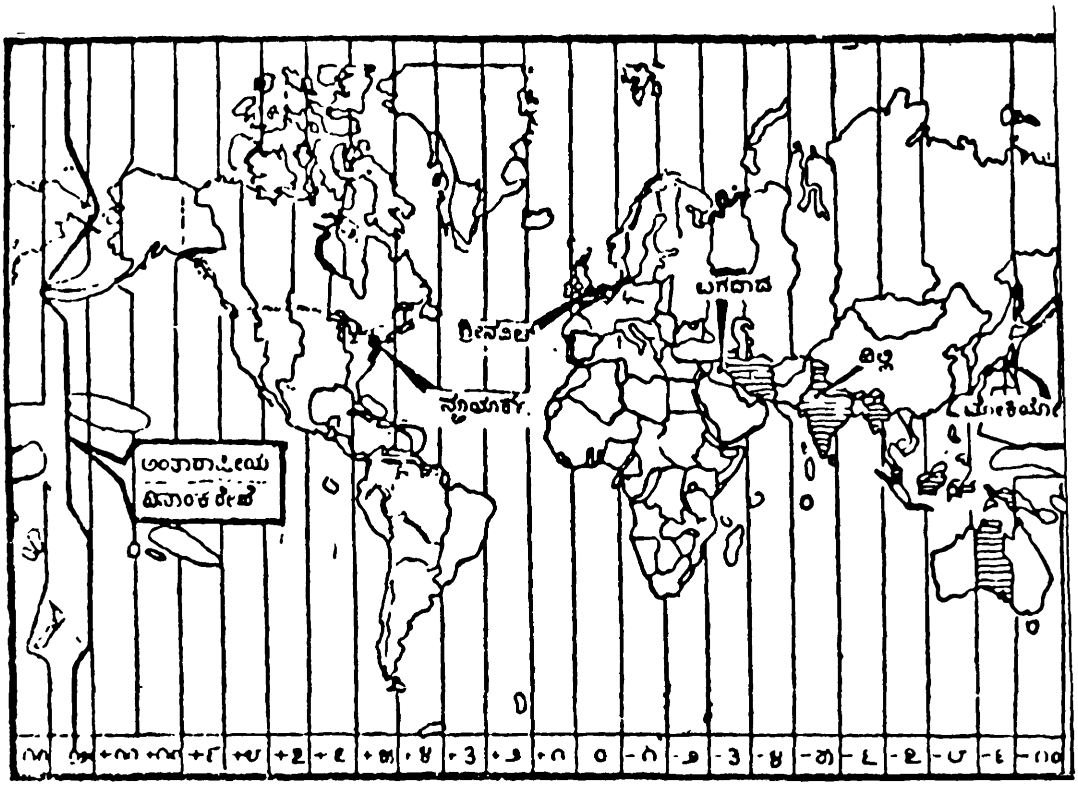

ವೇಳಾವಲಯಗಳು: ೧೫ ಡಿಗ್ರಿಗೊಂದು ವೇಳಾವಲಯ – ಸಂಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಳಗಳ ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಕಳೆದರೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. + ಸಂಜ್ಞೆಯವುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗುರುತು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು (ಭಾರತ ಇತ್ಯಾದಿ) ನಮ್ಮ ವಲಯದ ವೇಳೆಗೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಸೇರಿಸಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅರ್ಥಾತ್ ಟೋಕಿಯೋದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರಗಳು ೧೨ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ೩ ಗಂಟೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಪಾನ್ -೯ ನೇ ವೇಳಾವಲಯದಲ್ಲಿದೆ. (೧೨-೯=೩). ಅಮೇರಿಕದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರ + ೫ನೇ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಹ್ನ ೫ ಗಂಟೆಯಾದಾಗ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨ ಗಂಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ, ಇರಾಣಗಳಂತಹ ಕೆಲ ದೇಶಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ದೇಶಗಳ ಅಗಲ ೧೫ ರೇಖಾಂಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಚಂಡೀಗಡದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಳೆಯ ಈ ವಿಷಮತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಉಜ್ಜಯಿನಿಯನ್ನು ಮಧ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಭಾರತದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತದ ವೇಳೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆಗಿಂತ ೫॥ ಗಂಟೆ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ.

೧೮೮೪ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪರಿಷತ್ತು ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಪ್ರಮಾಣ ವೇಳೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ವೇಳೆಯ ಗಣನೆ ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆಡೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಧ್ಯವನ್ನು (ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನ) ದಾಟುವ ವೇಳೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು

ಸರಿಹೊಂದಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಗಡಿಯಾರಗಳೋ ಬಹಳ ಸ್ಥೂಲಮಾನದಿಂದಷ್ಟೇ ಸಮಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲುಗಳಿಗಿಂತ ನಸುವೇ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದವು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯದಿದ್ದಾಗ ಈ ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆ, ಸ್ಥೂಲ ಗಡಿಯಾರಗಳು (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೋಲಕ ಗಡಿಯಾರ) ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದದ್ದು ೧೫-೧೬ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟುವ ಹಡಗುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ನಂತರ. ಹಡಗುಗಳು ಹಿಂದೆ ಕರಾವಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಾವೆಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಾವೆಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಧ್ರುವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತರಕ್ಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದರೂ ತಾವು ಹೊರಟಲ್ಲಿಂದ ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಇದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಉಪಾಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಡಗುಗಳು ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಅಲೆದು ವಿಪತ್ತಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆಗಿನ ಮಹಾ ಸಾಗರಗಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಸ್ಪೇನ್, ಇಂಗ್ಲಂಡುಗಳು ಇದಕ್ಕೊಂದುಪಾಯ ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿದರು. ಸೂರ್ಯನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗೆ ೧೫ ರೇಖಾಂಶಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಖಚಿತವಾದದ್ದು. ಈಗ ಪ್ಲಿಮತ್‌ನಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಹಡಗಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತೆನ್ನಿ. ಅದರ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ತೋರಿಸುವ ಗಡಿಯಾರವಿತ್ತೆನ್ನಿ. ಅವನು ಪ್ಲಿಮತ್‌ನಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಗರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ತಾನು ತಂದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಆತ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿದೆ. ಗಡಿಯಾರದ ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕ್ಕೂ ಸೂರ್ಯನ ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕ್ಕೂ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಅಂತರವಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಆತ ತಾನು ಪ್ಲಿಮತ್‌ನಿಂದ ೩೦ ಡಿಗ್ರಿ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡುವ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಗಡಿಯಾರಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಗಡಿಯಾರ ನಿರ್ಮಿಸುವವರಿಗೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸ್ಪೇನ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜರು ಸಾರಿದರು. ಇದು ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ. ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಜಯಶಾಲಿಯಾದವನು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿ-ಜಾನ್ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಎನ್ನುವವನು. ಅವನು ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ದುಡಿದು ೧೭೬೧ರಲ್ಲಿ ಸಾಗರದ ಅಶಾಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಐದು ಸೆಕೆಂಡ್ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸುವ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. "ಕ್ರೋನೋ ಮೀಟರ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಗಡಿಯಾರ ಇಂದಿಗೂ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ನಾವಿಕ ಮ್ಯೂಜಿಯಂನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗಡಿಯಾರದಿಂದ ಸಾಗರ ಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡುವವರ ಸ್ಥಳ, ವೇಳಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿದಂತಾಯಿತು.

ನೆಲದಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವವರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮೂರಿನ ವೇಳೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜನ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೊಂದೂರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೇನು? ಆದರೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರೈಲು ಬಂದು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ರೈಲುಗಳು ವೇಳೆಗೆ ಹೊರಟು ವೇಳೆಗೆ ತಲುಪಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆಯಾದರೆ ರೈಲುಗಳು ಹೇಗೆ

ನಡೆಯಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾ ಊರಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಇಂತಿಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಊರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಭೂಮಧ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ೧೨ ಗಂಟೆಯೆಂದೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಇದು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಟೈಮಿನ ಜನ್ಮವೃತ್ತಾಂತ.

ವಾಹನಗಳ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಇದೂ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಗಳು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೇಳೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಬಂತು. ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಿಂದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಧಾರ ರೇಖಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವೇಳಾಗಣನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಹೀಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ೧೩ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೇಖಾಂಶಗಳು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ ವರೆಗೂ ಇದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಟೈಮುಗಳಾದವು. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲೇ ಒಟ್ಟು ೭೦ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಟೈಮುಗಳಿದ್ದವಂತೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ, ಕಲಕತ್ತಾ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ವೇಳೆಗಳಿದ್ದವು.

ಈ ಕೋಲಾಹಲದ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿಯೆ ವಾಶಿಂಗ್‌ಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ೧೮೮೪ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ೨೪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪರಿಷತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್‌ನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ವೇಳೆಯ ಆಧಾರಸ್ಥಂಭವನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ಚನ್ನೇ ಏಕೆ? ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೬೭೫ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಚಾರ್ಲಸ್ ದೊರೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಖಗೋಲ ವೇಧಶಾಲೆ ಮಹತ್ವದ ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತು. ಸರಿಯಾದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದವನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನವನೇ ಆಗಿದ್ದ. ಅಧಿಕಾಂಶ ಖಗೋಲ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರ ನಕಾಶೆಗಳನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನವರೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು.

ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಎಂದರೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಆರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಉಪನಗರ. (ವೇಧಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಅದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿತ್ತು). ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಧಶಾಲೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಲೋಹದ ಪಟ್ಟಿ ೦ ಡಿಗ್ರಿ ರೇಖಾಂಶವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಭಾರೀ ದೂರದರ್ಶಕಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಅಂದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾಂಶ ವೇಧಶಾಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಗ್ರೀವಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿರದೆ ೪೫ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹರ್ಸ್ಟ್‌ಮಾನ್‌ಸೂ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿದ ಲಂಡನ್ನಿನ ದೀಪಗಳು, ಧೂಳಿ, ಹೊಗೆ ಮೊದಲಾದವು ದೂರದರ್ಶಕದ ನೋಟವನ್ನು ಮಸುಕುಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೮ ರಲ್ಲಿ ವೇಧಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಗಗನ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ರೇಖಾಂಶಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಆಸ್ಥಾನ ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸರ್ ರಿಚರ್ಡ್ ವೂಲಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ೮೦ ಜನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಂಗುಲ ವ್ಯಾಸದ ಭಾರಿ ದೂರದರ್ಶಕ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇದೆ. ಇದು ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್‌ನಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ದೂರದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ.

ವೇಧಶಾಲೆಯ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳು ತಮ್ಮದೇ ದೂರದರ್ಶಕಗಳಿಂದ ತಮಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಆಕಾಶ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಉದಯದಿಂದ ಅಸ್ತದವರೆಗೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯನ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಂದು ಸೌರವರ್ಣಪಂಕ್ತಿ (Speectrohelioscope) ದರ್ಶಕವಿದೆ. ವೇಧಶಾಲೆ ಹವಾಮಾನ ನಿರೀಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ವೇಳಾ ವಿಭಾಗವು ೧೫ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಆರು ವೇಳಾ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು (ಪಿಸ್-ಪಿಸ್......) ರೇಡಿಯೋ ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ವೇಳಾ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ೧೮ ಗಡಿಯಾರಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಗಡಿಯಾರಗಳಂತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮುಖಗಳಿಲ್ಲ. ಅವು ಕ್ವಾರ್ಟ್ಸ್-ಕ್ರಿಸ್ಟಲ್ ಗಡಿಯಾರಗಳು. ಅವು ಎಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸಮಯ ತೋರಿಸಬಲ್ಲವೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಂಕೆಂಡಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಮಾಣು ಗಡಿಯಾರವಂತೂ ೧೦ ಲಕ್ಷ ದಿನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂಥಾದ್ದು.

ದೂರದರ್ಶಕಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಯಂತ್ರಗಳು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ ತಪ್ಪಿನ ಸಂಭವವನ್ನು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವೇಳೆ, ನಕ್ಷತ್ರ ವೇಳೆ. ಸೂರ್ಯನ ವೇಳೆಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಒದ್ದಾಟವೇಕೆ? ಸೂರ್ಯನಿಂದ ವೇಳೆ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಲದೆ? ಸಾಲದು. ಭೂಮಿಯ ಅಕ್ಷ ಒಲಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಭ್ರಮಣ-ಪಥ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿರದೆ ದೀರ್ಘವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯನಾದರೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವನ್ನಾಧರಿಸಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವ ವೇಳೆ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ನಕ್ಷತ್ರ ವೇಳೆಗಿಂತ ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸುಗಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ನಕ್ಷತ್ರವೇಳೆಯ ಮಾತು ಹಾಗಲ್ಲ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಾಶ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಖಗೋಲ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶುದ್ಧ ವೇಳಾಗಣನೆ ಬೇಕೇಬೇಕು.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಳುವವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರವೇಳೆಗೂ ಸೌರವೇಳೆಗೂ ಮೇಳಗೂಡಿಸಿ ನಿತ್ಯೋಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಮಧ್ಯವೇಳೆಯನ್ನು (Greenwich Mean Time- GMT) ಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೌರ ವೇಳೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಏರುಪೇರುಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಮಧ್ಯವೇಳೆಗೆ ವೇಳಾವಲಯಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಟೈಮ್ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ವೇಳೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ನು ಇಂದು ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆಗೆ ಗಡಿಯಾರ ತಿರುಗಿಸಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಯುರೂಪಿನ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ವೇಳೆಯನ್ನು ಅದು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ರಶಿಯವು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ವೇಳೆಗಳಿವೆ.

ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಾನಿಕ ವೇಳೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಮಧ್ಯ ವೇಳೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಮಾನಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ವೇಳೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುವು. ಅವು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ವೇಳೆ.

ನವೆಂಬರ್, ೧೯೬೮

೨೩. ಚರ್ಮದಿಂದ ನೋಡಬಹುದೆ?

ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾಯಿಲಂಡಿನ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರರು ಕಣ್ಣು ಹೋದವರನ್ನು ಚರ್ಮದ ಮೂಲಕ ನೋಡಲು ತರಬೇತು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಕಣ್ಣುರುಡಾದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಚರ್ಮದ ಮೂಲಕ ನೋಡಲು ತಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಅವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಿಯತೆಯ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವೆಂದು ಅದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಶಿಯದಿಂದ ಇಂಥವೇ ವರದಿಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ೨೨ ವಯಸ್ಸಿನ ರೋಸಾ ಕುಲೇಶೋವಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ತರಬೇತು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ಕೆನ್ನೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದಲ್ಲ, ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಸಾದಾ ಮುದ್ರಿತ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಓದಬಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದಳು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಕೈಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಳು ಹಾಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನಾಡಿಸಿ ಓದಿದಳು. ಅನಂತರ ರಶಿಯನ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಸೋವಿಯತ್ ಅಕಾದಮಿ ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಈ ಶಕ್ತಿ ಕೇವಲ ಈ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರದೆ ಶೇಕಡ ೧೬ ಜನರಿಗೆ ತುದಿ ಬೆರಳಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಓದಬಲ್ಲವರಾಗದಿದ್ದರೂ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ರಶಿಯನ್ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳಂತೆ ಇದನ್ನೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯೆಂದು ಮೂಗುಮುರಿದರು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇದರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೊಫೆಸರರೊಬ್ಬರು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಇಂಥ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕುರಿತು

ಹೇಳಿದರು. ತಾವು ಹಿಂದೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಮಾತ್ರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಿ ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದರು.

ಇದರಿಂದ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಡಾ॥ ರಿಚಾರ್ಡ್ ಯೌತ್ಸ್ ಎಂಬುವರು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದರು. ಅವಳೀಗ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮಿಚಿಗಾನ್ ಪ್ರಾಂತದ ಫ್ಲಿಂಟ್ ಎಂಬಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಹೆಸರು ಶ್ರೀಮತಿ ಫರೆಲ್ ಸ್ಟಾನ್ಲಿಯೆಂದಿತ್ತು. ಡಾ॥ ಯೌತ್ಸ್ ಅವಳ ವರ್ಣ ಸ್ಪರ್ಶಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧದಿಂದ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನಾಡಿಸಿ ಅವಾವ ಬಣ್ಣದವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದರರಾಗಿ ಪ್ರೊ॥ ಯೌತ್ಸರು ಸಂದೇಹಕ್ಕಾಸ್ಪದ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಸುತ್ತಲೂ ಕಪ್ಪು ಬಳಿದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ, ಕಾಗದ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸರಕುಗಳನ್ನಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೈಗಳಷ್ಟೇ ಹೊಕ್ಕುವಂತೆ ತೂತುಗಳಿದ್ದವು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟಾನ್ಲಿಗೆ ಒಳಗಿರುವ ಸರಕುಗಳ ಬಣ್ಣಗಳೇನೆಂದು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣಲವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಅಧಿಕ ಬಾರಿ ಸರಿಯಾದ ಬಣ್ಣವನ್ನೇ ಹೇಳಿದಳು.

ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ಹಸುರು ಮೊದಲಾದ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳ ಎರಡೆರಡು ಬಟ್ಟೆ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಆ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೇ ಕಲಕಿದಳು. ಅನಂತರ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೊದಲಿನ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ೧೧, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ೧೩ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ೧೨ ಇತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸಂಭವದಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸಲ ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಗಾಜಿನ ಆಚೆಗೆ ಇಟ್ಟ ವಸ್ತುವಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಗಾಜಿನ ಈಚೆ ಮಗ್ಗುಲನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿಯೂ ಗುರುತಿಸಿದಳು.

ಈ ಶಕ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯವೇನು? ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೆ? ಪ್ರಕಾಶ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೆ? ಮತ್ತಾವ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯೆ? ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಚರ್ಮದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆಯೆ? ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದಳತೆಯಲ್ಲಿ ತರಂಗಗಳುಳ್ಳ ವಿಕಿರಣವನ್ನು (ರೇಡಿಯೇಶನ್) ಹೊರಡಿಸುತ್ತವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಬಲ್ಲದು. ಕೆಲವರ ಸ್ಪರ್ಶ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ವಿಧದ ಉದ್ದಳತೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟಾನ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಈ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಳೆ ಬಣ್ಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು ನಯವಾಗಿವೆ, ಗಾಢ ಬಣ್ಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಡುಸಾಗಿವೆಯೆಂದವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಆದರೆ ಅವಳ ವರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೆಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಜಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ದಪ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅವಳ ಶಕ್ತಿ ಹ್ರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬಹಳ ತಣ್ಣಗಿದ್ದರೂ, ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಶಕ್ತಿ ಲೋಪವಾಗುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಗಾಬರಿಯಾದರೆ ಕೂಡ ಅವಳ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಜನ ಅಪರಿಚಿತರ ಮುಂದೆ ಡಾ|| ಯೌತ್ಸರು ಅವಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಶಕ್ತಿ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದದ್ದೋ ಅಥವಾ ಯತ್ನಲಭ್ಯವಾದದ್ದೋ? ರಶಿಯನ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ವರ್ಣಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಲ್ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಓದಲು ಕಲಿತ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಡಾ|| ಯೌತ್ಸರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲೇ ಈ ಸಹಜ ಶಕ್ತಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಈ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದರೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಓದಲು ಮತ್ತು ಕಾಣಲು ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಆಶೆಯಿದೆ.

ಜುಲೈ, ೧೯೬೪

*

೨೪. ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್‌ಳ ಮಹಾ ಯಾತ್ರೆ

೧೯೩೭ ರಲ್ಲಿ ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟ್ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಬಲ್ಲೆನೆಂದಾಗ ನಾನಾ ಎನ್ನುವ ಸಾಹಸಿಗಳೂ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಮೇಲಿಯಾ ಬಹು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ೮೦,೦೦೦ ಡಾಲರುಗಳ ವಿಮಾನ ಕೊಂಡಾಗ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚದವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಾಹಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಈ ಧೀರ ಮಹಿಳೆ ಅಮೇರಿಕದ ಓಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ? ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ೨೭,೦೦೦ ಮೈಲುದ್ದದ ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನವನ್ನು ಮುಗಿಸಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆಕೆಯ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಶಿಯದ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಅವಳ ವಿಮಾನ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಜಪಾನಿನವರು ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟಳನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಸಂದೇಹಿಸಿದರು. ಅಂತೂ ಅವಳ ಅಂತ್ಯ ರಹಸ್ಯಮಯ ವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟಳ ಅನುಪಮ ಧೈರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದವಳೇ ಆದ ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್‌ಳೂ ಒಬ್ಬಳು. ವಿಮಾನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆ ಆಕೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಆದರೂ ೧೫ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರಥಮತಃ ವಿಮಾನಯಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ತನಗೆ ತುಂಬಾ ಭಯವೇ ಆಯಿತೆಂದಾಕೆ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಗಗನಭಯವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲೇರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವೇ ಅವಳನ್ನು ವಿಮಾನಚಾಲನೆ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ವಿಮಾನ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟಳ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲಂತೂ ತಾನೂ ಆಕೆಯಂತೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸುತ್ತ ಹಾರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಳೆನಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಕುಶಾಗ್ರಮತಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್‌ಳಿಗೆ ವಿಮಾನ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುವೇಳೆ ತಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಹದಿನೇಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಿಮಾನ ಚಾಲನೆಯ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ದೊರಕಿಸಿದ್ದು ಸಾಕ್ಷಿ. ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ದೊರೆಯಬಹುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೆ ಕಾಯದೆಯಮೇರೆಗೆ ಮರಿಯಮ್ ಹದಿನೇಳನೇ ವರ್ಷವನ್ನು ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಗತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಹಾರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಮಾನ ದೊರಕಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ವಿಮಾನ ಕಂಪನಿಗಳಂತೂ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತಾರರ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ತರುಣಿಗೆ ವಿಮಾನ ಒದಗಿಸಲು

ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಅವಳ ಸಾಹಸವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಅವರು ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವಳಿಗುಳಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಿಮಾನವನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ಹಣ ಕೂಡಿಡತೊಡಗಿದಳು. ೧೯೬೩ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ವಿಮಾನ ಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅಮೇರಿಕ ಸರಕಾರದ ನೌಕಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಪತಿಯೂ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತ. ಆದರೆ ಆ ವಿಮಾನದ ಬೆಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳೆಂದಾಗ ಮರಿಯಮ್‌ಳ ಎದೆ ಝಲ್ಲೆಂದಿತು. ಆದರೂ ಅವಳು ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟಳು.

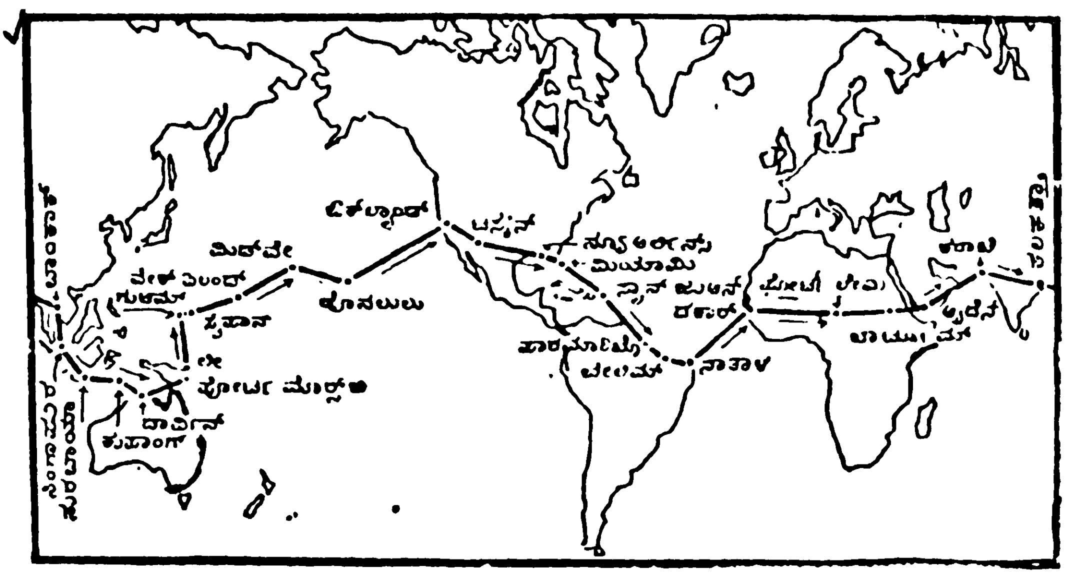

೧೯೬೪ ರ ಮಾರ್ಚ್ ೨೭ರಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಮೇರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಓಕ್ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಅವಳ ಯಾತ್ರೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದುದರಿಂದ ೧೬ ದೇಶಗಳ ವೀಸಾಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಳು. ೧೦೫ ನಕಾಶೆಗಳು, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಆಹಾರ, ಕೆಮೆರಾ, ಆಪತ್ಕಾಲಕ್ಕೆಂದು ಬಂದೂಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಅವಳ ಅಪಾಚಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಖರವಾಗಿದ್ದವು. ದೊಡ್ಡ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೈಲವೂ ಇತ್ತು. ಆರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವಳು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಸುರಿನಾಂ ದೇಶದ ಪಾರಮಾರಿಬೋ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮರುದಿನ ೧೫೦೦ ಮೈಲುಗಳ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭಿಸಿ ಬ್ರಾಝಿಲಿನಲ್ಲಿನ ನಾತಾಳವನ್ನು ಸೇರಲು ಅವಳು ಹವಣಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಹೊರಡುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾಗ ವಿಮಾನದ ಎಣ್ಣೆ ಟ್ಯಾಂಕು ಒಡೆದದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವಳ ವಿಘ್ನಪರಂಪರೆ ಸುರುವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ಟ್ಯಾಂಕನ್ನು ವಿಮಾನದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಆರು ಗಂಟೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ೩೦ ಮೈಲು

ದೂರವಿರುವ ಪಾರಮಾರಿಬೋ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬೇಕಾಯಿತು. ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಆಮೇಲೆ ವೇಗದಿಂದ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಧಾರಾಕಾರರಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಮರಿಯಮ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಕಾಲ ತಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಅಂತೂ ಆರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ರಿಪೇರಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಡಾಲರುಗಳನ್ನು (ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ೨೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು) ಹಣ ತೆತ್ತು ಮಾರ್ಚ ೩೦ ರಂದು ನಾತಾಳದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ದಾರಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ೩೦೦೦ ಡಾಲರ್ ತಂದಿದ್ದಳು.

ವಿಮಾನ ಫ್ರೆಂಚ್ ಗಯಾನಾದ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡಗಳು ಎದುರಾದವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಮರಿಯಮ್ ವಿಮಾನವನ್ನು ೨೫,೦೦೦ ಅಡಿಗಳ ವರೆಗೂ ಏರಿಸಿದಳು; ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೋಡಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹಾರಬೇಕೆಂದರೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ೨೫,೦೦೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಮೇಲೇರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮೇಲೇರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಳಿದದ್ದು ಒಂದೇ ದಾರಿ: ವಿಮಾನವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ನಿರಪಾಯಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಮಾನ ಯಾವ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮರಿಯಮ್ ವಿಮಾನ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದಳು. ವಿಮಾನ ನೆಲದಿಂದ ೫೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಆದರೂ ಮೋಡಗಳ ಕಾಟ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಮತ್ತೂ ಇನ್ನೂರಡಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದಳು. ಈಗ ವಿಮಾನ ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮೇಝೋನ್ ನದಿ ಬಂತು. ಮಹಾ ಮಹಾ ಮೊಸಳೆಗಳಿಗೂ, ಮಾನವ ಭಕ್ಷ ಪಿರಾನಾ ಮೀನುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಬಿದ್ದರೆ ಜೀವಂತ ಪಾರಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರಂತೂ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಮೇಲಾಗಿ ಮೋಡಗಳು ವಿಮಾನಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಿಸಿ ಬೇಲಿಮ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೋಡಗಳು ಕರಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮರಿಯಮ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಬೇರಿಮ್ ನಿಲ್ದಾಣಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ವಿಮಾನವನ್ನು ನಡೆಸಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದನಂತರ ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಕಾಣಬಂತು. ಅದು ಬೇಲಿಮ್ ನಿಲ್ದಾಣವೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಇಳಿಸಿದಳು. ಊಹೆ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಳಿದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಕಂಡಂತಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಹವೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮರಿಯಮ್ ವಿಮಾನವೇರಿ ನಾತಾಳದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ನಾತಾಳ ತಲುಪಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ವೈಮಾನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಲಹೆಯಮೇರೆಗೆ ಮರಿಯಮ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಖಾಲಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸೈನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಕಾರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಅದರೊಂದಿಗೇ ದೇಶದ ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಂಡ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬಂತು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಮಾನಯಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ವಿಚಾರವಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ತನ್ನ ಆಯಾಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ವಿಮಾನವೇರಿ ೧೯೦೦ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮಾಫ್ರಿಕದ ಡಕಾರ್‌ನತ್ತ ಹಾರಿದಳು. ಆ ೧೯೦೦ ಮೈಲು ಸಾಗರವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಯಾಣ ಮೊದಲು ಸುಗಮವಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿತು. ತಾಸೆರಡುತಾಸು ಹಾರಿದ ನಂತರ ಗಾಳಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಮರಿಯಮ್ ಅದನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಗಾಳಿಯ ಆಟೋಪ ತಂತಾನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಅವಳು ಹಾಯೆಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಾಗ ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡಗಳು ವಿಮಾನವನ್ನಾವರಿಸಿದವು. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ವಿಷುವವೃತ್ತದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರೈವತ್ತು ಮೈಲು ಅಗಲದ ಗಾಳಿಯ ಗೋಡೆಗಳಿರುವುದು ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್‌ಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹಿಂದೆ ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟ್ ಇದದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ್ದರಿಂದ ತಾನೂ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದರೂ ಸರಿ, ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಯಾಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಳು.

ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನೆದುರಿಸಲಾರದೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ೬೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೊಯ್ದದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೂ ೪೦೦೦ ಅಡಿಗಳಿಗೆ, ಅಂದರೆ ೧೩,೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ಮರಿಯಮ್ ವಿಮಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ೮೦೦೦ ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಂಡ್‌ಶೀಲ್ಡಿನ ಹೊರಗೆ ಮಳೆಯ ಸೆಳಕುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಏನೇನೂ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯ ನೀರು ವಿಂಡ್‌ಶೀಲ್ಡ್‌ನೊಳಗಿಂದ ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂತು. ವಿಮಾನವನ್ನು ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದಳು. ಈಗ ವಿಮಾನ ನೀರಿನಿಂದ ಕೇವಲ ೫೦೦ ಅಡಿಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಹವಾ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ಮರಿಯಮ್ ನಾತಾಳ, ಡಕಾರಗಳತ್ತ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದಿಗ್ದರ್ಶಿ ಯಂತ್ರ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಪಾಸಿನಮೇಲೆ ವಿಮಾನ ನಡೆಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಮಾನವೊಂದು ಡಕಾರದತ್ತ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳಸಿ ಮರಿಯಮ್‌ಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವಳ ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವಿಮಾನದೊಂದಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಮರಿಯಮ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ರೇಡಿಯೋ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಲು ಕಾರಣವಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಆಕೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ೧೧೦೦೦ ಅಡಿ ಅತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಧಾರಾಳವಾಗಿತ್ತು. ಅಪಾಯಕರ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಮರಿಯಮ್ ತೀರಾ ಬಳಲಿದ್ದಳು. ಬೆನ್ನು, ತಲೆ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸದೆ ನಿರ್ವಾಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದೊಡನೆಯೆ, ಈ 'ಸಂಗಾತಿ'ಯೂ ತನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ವಿಷಣ್ಣ ಭಾವನೆ ಮರಿಯಮ್‌ಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ವಿಮಾನ ಇನ್ನೂ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾತಾಳ ಬಿಟ್ಟು ಹದಿನೈದು ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ಡಕಾರ ನಿಲ್ದಾಣ ತಲುಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇನೋ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಕೇತ ಬಂತು. ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಹೌದು, ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ೪೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಡಕಾರ್ ಇದೆಯೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಸೂಚನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮರಿಯಮ್ ಡಕಾರ್ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಊಟ ದೊರಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮರುದಿನ ಏಪ್ರಿಲ್ ೪. ಒಂದು ದಿನದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು.

ಏಪ್ರಿಲ್ ೫ ರಂದು ನೈಜೀರಿಯದ ನಿಯಾಮಿಯತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಕರವಾಗಿತ್ತು. ನಿಯಾಮಿನಲ್ಲಿ ಇಂಧನವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಚಾಡ್ ದೇಶದ ಫೋರ್ಟ್ ಲೇಮಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಖಾರ್ಟೂಮದತ್ತ ಹೊರಟಳು. ಹವೆ ಮತ್ತೆ ವಿಕಟವಾಯಿತು. ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಿನಿಂದ ಮುಖ ತೊಳೆದು ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಹೇಗೋ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಅಂತೂ ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದೆ ೩೬ ಗಂಟೆಗಳ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದಮೇಲೆ ನೈಲ್ ತಟವರ್ತಿಯಾದ ಖಾರ್ಟೂಮ್ ಬಂತು.

ಗಾಳಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಖಾರ್ಟೂಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೆ ಉಳಿದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ ರಂದು ಏಡನ್ ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅರಬೀ ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಕರಾಚಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅವಳು ಪ್ರಯಾಣದ ಅರ್ಧ ದಾರಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಿಯಮ್ ಕಲಕತ್ತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಮುಂದೆ ರಂಗೂನ್, ಬಾಂಕಾಕ್, ಸಿಂಗಪೂರಗಳ ದಾರಿಯಾಗಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಡಾರ್ವಿನ್ನಿಗೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ತಲುಪಿದಳು.

ಅಲ್ಲಿಂದಾಕೆ ನ್ಯೂಗಿನಿಯದ ಲೀ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೇಲಿಯಾ ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಯ ಸಲ ಜೀವಂತ ಕಂಡದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೇನಾಯಿತೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲಿಯಳಂತೆ ಮರಿಯಮ್ಮಳೂ ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನ ಕೈಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ನ್ಯೂಗಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಲೀ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ಅಮೇಲಿಯಾ ಲೀದಿಂದ ಸೈಪಾನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಪಾನೀಯರು ಅವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದೂ ಮುಂದೆ ಅವಳನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದರೆಂದೂ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ಸೈಪಾನಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಷದಿಂದಾಗಿ ವಿಮಾನದ ಗಾಲಿಗಳು ಕೆಳಗೆ ಜೋತಾಡತೊಡಗಿದವು. ವಿಮಾನವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಲೀಗೆ ಒಯ್ದು ರಿಪೇರಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ವಾರವೇ ಕಳೆಯಿತು.

ಮೇ ಒಂದರಂದು ಶಾಂತಸಾಗರವನ್ನು ಕಡಹಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ೧,೫೦೦ ಮೈಲು ದೂರವಿದ್ದ ವೇಕ್ ದ್ವೀಪದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯೆ ವಿಮಾನದ ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂತು. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರೇಡಿಯೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಾಧನಗಳೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವ ಭಯವಿತ್ತು. ಹೀಗಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ವೇಕ್ ದ್ವೀಪವನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಕನಸಿನ ಮಾತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೋನ್ ಮರಿಯಮ್ ಮತ್ತೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಗುವಾಮಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಮೇ ಮೂರರಂದು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದನಂತರ ವಿಮಾನದ ಗಾಲಿಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಜೋತಾಡತೊಡಗಿದವು. ಅದನ್ನೆತ್ತಲು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪಂಪನ್ನುಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಇಂಜಿನ್ನನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಪಂಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗಾಲಿಗಳನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂತೂ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಆಕೆ ವೇಕ್ ದ್ವೀಪವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು.

ಶಾಂತಸಾಗರದಲ್ಲಿನ ಈ ಪುಟ್ಟ ದ್ವೀಪ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು, ಮೇ ೫ ರಂದು ಹೊನಲುಲುವಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅವಳು ಇನ್ನೂರು ಮೈಲು ಸಾಗರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಬಲಭಾಗದ ಇಂಜಿನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾಯತೊಡಗಿತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಳಿದ ೨೦೦೦ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರದ್ದರಿಂದ ವಿಮಾನವನ್ನು ಅರೆಮಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ವೇಕ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಎಂಜಿನಿಯರರಿಗೆ ಇಂಜಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೋಷ ಉಂಟಾಗಿದೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಆಯಿಲ್ ಕೂಲರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪತಂಗಗಳು ಸತ್ತುಬಿದ್ದದ್ದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಮರಿಯಮ್ ಹೊನಲುಲುವಿನಿಂದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಮುಟ್ಟಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ ಒಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಂಜಿನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಯತೊಡಗಿತು. ದಾರಿಗಾಣದೆ ಮರಿಯಮ್ ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋಗೆ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿ ಸಹಾಯಕ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿದಳು. ಅಂತೂ ಆ ವಿಮಾನಗಳು ಮರಿಯಮ್‌ಳ ವಿಮಾನದ ಸುತ್ತ 'ಕಾವಲು' ನಡೆಸುತ್ತ ಮರಿಯಮ್ಮಳನ್ನು ಒಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟವು. ಅವಳು ೨೭,೭೫೦ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ೫೭ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನವನ್ನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಮೇರಿಕದ ಜನತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿತು. ಸ್ವತಃ ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಲಿಂಡನ್ ಜಾನ್ಸನ್ನರೇ ಆಕೆಯ ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ಶುಭ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು.

ಸೆಪ್ಟಂಬರ್, ೧೯೭೧

*

೨೫. ಟೂರ್ - ಡಿ - ಫ್ರಾನ್ಸ್

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೂನ್-ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ೨೪ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಆರು ಕೋಟಿಯ ಇಡೀ ಫ್ರೆಂಚ್ ಜನಾಂಗ ಉನ್ಮತ್ತರಂತೆ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡೆಯುವ ೧೩೦ ಜನ ಸಾಹಸಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆ ದೇಶದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ರೇಡಿಯೋ, ಟೆಲಿವಿಜನ್‌ಗಳು "ಟೂರ್-ಡಿ-ಫ್ರಾನ್ಸ್"ನ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲೇ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಕೆಲಸ ಮರೆತು ತಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ವೀರರನ್ನು ನೋಡಲು ರಸ್ತೆಗಳ ಮಗ್ಗುಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸೋಲುವವರು ಯಾರು ಗೆಲ್ಲುವರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಕೆಲ ವೇಳೆ ತಲೆಗಳು ಒಡೆಯುತ್ತವೆ. ಟೂರ್-ಡಿ-ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಿಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಾವುದೂ ಇಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಿ ಗಾಲೆ ಕೂಡ ಅದರ ವೀರರನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ತಪ್ಪದೆ ಹಾಜರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಟೂರ್ ಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಸೈಕಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರನ್ನು "ರಸ್ತೆಯ ರಾಕ್ಷಸರು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಡ್ಡಗಳ ಓರೆಗಳ ಸುತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳ ಇಳುಕಲಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗೆ ೬೦ ಮೈಲು ವೇಗದಿಂದ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡೆಯುವವರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರೆಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಹೇಗೆ ಕರೆಯಬೇಕು? ಈ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ.೪,೦೦,೦೦೦ ವರೆಗೂ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಗೋಣು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಟೂರ್ ಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಸೈಕಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿದೆ. ಗುಡ್ಡ ಕಾಡು ಹಳ್ಳ ತಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಯುವ ಸುಮಾರು ೩೦೦೦ ಮೈಲು ದೀರ್ಘವಾದ ಯಾತ್ರೆಯಿದು. ಇಷ್ಟು ದಾರಿಯನ್ನು ಸವಾರರು ಎರಡು ರಜಾ ದಿನಗಳು ಸೇರಿ ೨೪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ (೧೯೬೨) ಶರ್ಯತ್ತು ಜೂನ್ ೨೪ ರಂದು ಪೂರ್ವ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಪ್ರಾಂತಿಕ ನಗರದಿಂದಾರಂಭವಾದದ್ದು ಉತ್ತರದ ಬೆಲ್ಜಿಯಂ ದೇಶವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅದರ ರಾಜಧಾನಿ ಬ್ರುಸೆಲ್ಸ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮರಳಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಡೀ ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ಜುಲೈ ೧೫ ರಂದು ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಅದು ೨೨ ನಗರಗಳ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಆಗ್ನೇಯ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಅತಿ ಕಡಿದಾದ ೧೫ ಪರ್ವತ ಘಾಟ್ಟಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗಿತ್ತು.

ಈ ಶರ್ಯತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಜೂನ್ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಾದರೂ ಅದರ ಎತ್ತುಗಡೆ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸಂಘಟನೆ ೩೦ ಜನರ ಒಂದು

ಸಮಿತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಅಗಾಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಟೂರ್-ಡಿ-ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ತಮ್ಮೂರಿನ ಮೂಲಕ ಅದು ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಸಂಖ್ಯ ನಗರಗಳೂ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ವಣಿಕ್ ಸಂಘಗಳೂ ಹಟದಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಂದೊಡ್ಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತೂಗಿನೋಡಿ ಆಯಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಂಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಿತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಮಾರು ೧೩೦ ಜನ ಸವಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ೧೨ ರ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪೂರೈಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಜನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇನೇಜರರು, ಸೈಕಲ್ ದುರಸ್ತಿಯವರು, ಗಂಡು ನರ್ಸುಗಳು (ಸುಮಾರು ೧೦೦) ಅವರೊಡನೆ ಧಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೭೦ ಜನ ಅಂಪಾಯರರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ!

ಅಸಂಖ್ಯ ಸುದ್ದಿಗಾರರೂ ಟೆಲಿವಿಜನ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಶರ್ಯತ್ತಿನೊಡನೆ ಮೋಟಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶರ್ಯತ್ತು ಹೂಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಶರ್ಯತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿಗಾಗಿ ಜನ ತುದಿಗಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಗಂಟೆ ಗಂಟೆಗೆ ತಂತಿ, ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬಡಿದಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶರ್ಯತ್ತು ಒಂದುತಾಸಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಅದು ಸಾಗಲಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಕಾರುಗಳು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತ ಇಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆತ ಜನರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅನಂತರ ಟೂರ್ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟನೂ, ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ಗಳಮೇಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸವಾರರು ಧೂಳಿಡಿದ ಬೆವರು ಸುರಿಸುವ ತಮ್ಮ ವಿಕಾರ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಜೀವದ ಹಂಗುದೊರೆದು ನುಗ್ಗುವಾಗ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣ ಪಟ್ಟಣದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಜನಸಂದಣಿ ತಂತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ತಂಡಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಪರವಾಗಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಸವಾರರ ಸಂಗಡವೇ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್‌ಗಳು ಸುದ್ದಿಗಾರರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಪೋಲೀಸರು, ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನೂರು ನೂರು ಮೋಟಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವ ಉತ್ಸಾಹಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು.

ಮೂರು ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡ ಈ ಕೋಲಾಹಲ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ೩೨೦ ವಿಶೇಷ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೋಲಿಸರು, ೩೦೦೦ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪೋಲಿಸರು, ೩೦೦೦ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪೋಲಿಸರು, ೩೦೦೦ ನಗರ ಪೋಲಿಸರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುವವರು ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿಯನ್ನೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆಂಕೆಟೆಲ್, ವ್ಯಾನ್ ಲೂಯಿ, ಡರಿಗೇಟ್, ಗಾಜಿಕ್, ಗ್ಯಾಸ್ಟೋನ್, ನೆನ್ನಿ ಮುಂತಾದವರು. (ಈ ವರ್ಷದ ಛಾಂಪಿಯನ್ ಜಾಕ್ ಆಂಕೆಟೆಲ್ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಇದು ಮೂರನೇ ಸಲ). ಆದರೆ ಅಮೇಚೂರರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಟೂರ್ ಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಬೆವರು ನೆತ್ತರ ಶರ್ಯತ್ತು. ಅದರ ಶ್ರಮ ಅಸಹನೀಯವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದ ೧೩೦ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಉಳಿಯುವವರು ಹನ್ನೆರಡೋ ಹದಿಮೂರೋ ಮಂದಿ ಅಷ್ಟೆ. ಕೆಲವರು ಅರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಇತರ ಸೈಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ನೆಲ ಮೂಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಅಪಾರ ವೇಗ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಿಂದ ಮೂಗು ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರು ಕಾರುತ್ತ ಕೆಳಗುರುಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್‌ಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಡಾಕ್ಟರರು, ನರ್ಸುಗಳು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತರರು ಕೊನೆ ಹೊಂದಿಯೇ ಬಿಡುವೆವೆಂಬ ಹಟದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂಡಗಳೊಡನೇ ಉಳಿದರೆ ಕೂಡ ಶರ್ಯತ್ತು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅರೆಜೀವವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಗೆದ್ದುಬಿಡುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿಗೆ ಬಿದ್ದರೋ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಪೂರ್ತಿ ಅದೃಷ್ಟದ ಕೈ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ಪರ್ವತದ ಓರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದೋಡಿಸುತ್ತ ೪೦, ೫೦, ೬೦ ಮೈಲಿನ ವೇಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆಂದರೆ ತಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಮಂಗಲ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜಾರುವ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಸಮೇತವಾಗಿ ಉರುಳಿ ಆತ ನಿಕ್ಷೇಪ್ಷಿತನಾಗಬಹುದು. ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರಬೇಕೋ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಅಪಘಾತಗಳು ಕೆಲವರನ್ನು ಶರ್ಯತ್ತಿಗೆ ಕಾಯಂ ಆಗಿ ಶರಣು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಚೆ ವರ್ಷ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಗೆದ್ದ ನೆನ್ಸಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆಹೋಗಲು ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನು ಮುಂದೋಡಿಸಿದ ರೋಜರ್ ರಿವಿಯರ್ ಗುಡ್ಡದ ಒಂದು ತಿರುಕಲಿನಲ್ಲಿ ಅಂಕೆತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮೂರ್ಛಿತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನ ಬೆನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆ ಮುರಿದಿತ್ತು. ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿನಲ್ಲೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈ ಕುಲುಕಿಸಿ "ನನ್ನನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಸೈಕಲ್ಲು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೈಕಲ್ ಶರ್ಯತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ಡಾಕ್ಟರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೧೯೬೦ ರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ನೆನ್ಸಿಯೇ ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದು ತಾಲೀಮು ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೆಂಟನ್ ರೋಮ್ ರಸ್ತೆ ಪರ್ವತದ ಓರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕೆ ತಪ್ಪಿ ಒಡ್ಡಿಗೆ ಬಡಿದು ಪುಟಿದು ಅದರಾಚೆಗೆ ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಕಂದರದ ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿದು ತಲೆ ಬುರುಡೆ ಒಡೆದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ.

ಆದರೂ ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಅವನು ಜನರ ಕಣ್ಮಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಹೆಂಗಸರ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಇಡೀ ದೇಶ ಅವನ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದ ಎಳೆ ಎಳೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು, ಪದಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವನು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷದ ವರೆಗೂ ಗಳಿಸುವ ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸೈಕಲ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕಾಯಂ ಆಗಿ ಭಾರಿ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಜಾಹಿರಾತು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು.

ಫ್ರೆಂಚ್ ಜನರು ಈ ಶರ್‍ಯತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಶುದ್ಧ ಹುಚ್ಚರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಭಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅದರ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಹಾಟ್-ಲಾಯರಿನ ೮೩ ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಟೂರ್ ಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ನೋಡಲೆಂದೇ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಣ ಅವನ ಸೈಕಲ್ಲಿನೊಡನೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಯಾರೋ ಕಂಡರು.

ಟೂರ್ ಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಫ್ರೆಂಚರ ತಲೆಗಳು ಕಾಯುವುದೂ ಬೇಗ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಂಡಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ತರುಣರಿಗೂ ಒಬ್ಬ ೪೦ರವನಿಗೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹತ್ತಿ ಅದು ಕೈ ಕೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಾರೋ ಬಿಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲ ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಗುಂಡು ಬಡಿದು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು!

ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೬೨

*

೨೬. ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ

1961, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೦ ರಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಡಚ್ ಹಡಗು "ಜಿಸ್ಟೇನ್"ನ ರೇಡಿಯೋ ಉಪಕರಣಗಳು ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ಕರೆಯೊದನ್ನು ಕೇಳಿದವು. ಆ ಮೊರೆ ಹಡಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ೧೫೦ ಮೈಲು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದ್ವೀಪದಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಡಗು ಪಥ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ದ್ವೀಪದತ್ತ ಸಾಗಿತು. ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ದ್ವೀಪದ ಒಂದು ಪರ್ವತ ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ಹೊಗೆ ಕಾರುತ್ತ ಆಕಾಶವನ್ನು ಗಂಧಕದ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಜನರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಹಡಗನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅವರು ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದರು. ಬಲವಾದ ಭುಜಗಳು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಡಗಿನತ್ತ ನಡೆಸಿದವು.

ಈ ಜನ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿಳಿದಂತೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಗಂಡಸರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಗೋಣಿ ಚೀಲದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಜವಳಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ನೂರಾರು ತೇಪೆಗಳುಳ್ಳ ಪೋಷಾಕುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಂಗಸರು ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ರಾಣಿಯ ಆಳಿಕೆಯ ಆರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಜನ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಲಂಗ ಬ್ಲೌಜುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಇಂದಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಂಗರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲೋ ಸ್ಯಾಕ್ಸನ್ನರಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಿಗ್ರೋಗಳವರೆಗೆ ಸಕಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮಿಶ್ರವಾಗಿದ್ದವು.

ಅವರು ಹಡಗನ್ನೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಪ್ತಾನ್ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿ ಅವರು ಒಟ್ಟು ೨೬೪ ಜನರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಿರಿಯ ದ್ವೀಪದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ "ನಮೋ ನಮೋ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ನಾಡೇ. ಇನ್ನು ನಾವು ಅನಾಥರಾದೆವು" ಎಂದ.

ಅದರೊಂದಿಗೆ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ ದ್ವೀಪದ ಒಂದೂವರೆ ಶತಮಾನದ ಇತಿಹಾಸ ಸಮಾಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದಂತಾಯಿತು. ಭೂಕಂಪ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಗಳು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧೀರ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಈ ಅಜ್ಞಾತ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅಗತ್ಯ, ಕರಗಳ ಚಿಂತೆ, ಕೊಲೆ, ಕಳವು, ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಕನಸು ಕಂಡ ರಾಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದರೆ ಒಂದು ಹಳೇ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್, ಒಂದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ರೇಡಿಯೋ

ಸೆಟ್, ಮತ್ತು ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಪಾಯಖಾನೆ-ಇವು ಮಾತ್ರ. ಇವು ಕೂಡ ತೀರ ಈಚೆಗೆ, ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಆಗಮಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹೊರಪ್ರಪಂಚದ ಜನರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಈ ಜನರು ವರ್ಷ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರದ ಜನವಸತಿಯುಳ್ಳ ಭೂಮಿ ೧೬೦೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ಕಥೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಯಿತು. ೧೮೦೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸೆಂಟ್ ಹೆಲೆನಾ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಸೆರೆಯಾಳು ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಫ್ರೆಂಚರು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಜನ, ಬಂಜರು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಒಂದು ಕಾವಲು ಪಡೆಯನ್ನಿರಿಸಿದ್ದರು. ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಸಾಯುವ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ ಅವನಿಂದ ಇನ್ನೇನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸರಕಾರ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿತು.

ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದ. ಅವನ ಹೆಸರು ವಿಲಿಯಂ ಗ್ಲಾಸ್. ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ವಾಟರ್‌ಲೂ ಕದನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಸ್ಕಾಟಿಶ್ ಮನುಷ್ಯ ಚಳಿಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ಈ ಬಂಜರು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ದ್ವೀಪದ ೮೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಗಳು ಹುಲುಸು ನೆಲವಲ್ಲವಾದರೂ ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾದ ಗ್ಲಾಸ್ ಅಲ್ಲಿ ಬಟಾಟೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಯಾರೋ ತಂದುಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಕಾಡಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಳಗಿಸಿದರೆ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ದರಿದ್ರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಮೊದಲಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ವಿಲಿಯಂ ಗ್ಲಾಸನ ರಕ್ತ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ಇಂದಿನ ಸಕಲ ನಿರ್ವಾಸಿತರ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೃತಿಗಿಳಿಸಲು ಆತ ಐದೋ ಆರೋ ಜನ ತನ್ನಂತೆಯೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗಂಡಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಡಗು ಒಡೆದು ಸಮುದ್ರ ಪಾಲಾದವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಪ್ತಾನರ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆಯೆದ್ದು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭಯದಿಂದ ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು. ಅವರು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಪ್ಪು ನೆಲವನ್ನುತ್ತು ಬಟಾಟೆ ನೆಟ್ಟರು. ಮೀನು ಹಿಡಿದರು. ಹಾಲು ಕರೆದರು.

ಜೀವನ ರಥ ಸಾಗಿತು. ಹೊಸಹೊಸಬರು ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡರು. ಫ್ರೆಂಚರು, ಇಟಾಲಿಯನ್ನರು, ಪೋರ್ತುಗೀಸರು. ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ನೀರಸವೆನಿಸಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೆಣ್ಣು ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಐದು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ನಾಯಕ ಗ್ಲಾಸ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಹಡಗಿನ ಕಪ್ತಾನನಿಗೆ ಕೆಲ ಸುಂದರ ರಮಣಿಯರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಆತ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದವ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ನಿನ ನಾಯಕನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಪಟೌನಿನ ಒಂದು ಬರಾಕಿನ ಗೋಡೆಗೆ ಅಂಟಿಸಿದ: "ದಕ್ಷಿಣ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್‌ನ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ ದ್ವೀಪದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಳಿದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೆ ಮದುವೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಇಷ್ಟವುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಂದರದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದರೆ ತೀರಿತು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುವುದು."

ಬಂದರದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ ಆರು ಜನ (ಕೆಲವರು ಐದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ) ಮಹಿಳೆಯರು ಅಂಥ ಸುಂದರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಗ್ರೋಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ನಾವಿಕರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ಈ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಿಂವದಂತಿ ಇದೆ. ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದ್ವೀಪದ ನಾಯಕ ವಿಲಿಯಂ ಗ್ಲಾಸ್, ಇಳಿದು ಮೊದಲು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಹಡಗು ತಂದಿಳಿಸಿದೊಡನೆ ಮೊದಲು ಇಳಿದು ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿದವಳು ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ಕೊಬ್ಬಿದ ನಿಗ್ರೋ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸಂಗಡ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಗ್ಲಾಸ್‌ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸತ್ಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಅವಳನ್ನು ಮರುಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಮದುವೆಯಾದ.

ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ೧೮೧೭ರಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಮಾಡಿದ ಗ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅವನ ವಯಸ್ಸು ೨೭ ಮಾತ್ರ. ಅದೆಂತೇ ಇರಲಿ, ೧೮೨೪ ರ ಆ ದಿನ ಬಂದಿಳಿದ ಆರು ನಿಗ್ರೋ ಮಹಿಳೆಯರೇ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಥಮ ಮಾತೆಯರೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಅನಂತರ ೧೮೬೧ರಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪದ ಅವಸಾನದವರೆಗೂ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳೊಳಗೇ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ೧೩೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗಿಂದ ಬಿಳಿಯ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ತಂದವರು.

ಸಂಸಾರಗಳು ಹೂಡಿದವು. ಗುಡ್ಡದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನೀರು ಕೂಡಿಬಿದ್ದು ತಿಳಿಯಾದ ಸರೋವರವೊಂದು ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ಅವರ ನೀರಿನ ಆಶ್ರವಾಯಿತು. ಗಂಡಸರೂ, ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡಿಯೇ ದುಡಿದರು. ಇಡೀ ದಿನ ದುಡಿಯದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂಲ ಪುರುಷ ವಿಲಿಯಂ ಗ್ಲಾಸ್ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಪರಂಪರೆ ೧೮೬೧ರ ವರೆಗೂ ಅಕ್ಷುಣ್ಣವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂತು. ಆತ ಹುಟ್ಟಾ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆ, ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ದುಡಿದು ಬಾಳಬೇಕಾದ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾವನೆ ಅಪಾಯಕರವೆಂದು ಆತ ಮನಗಂಡಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಉಣ್ಣುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನಾತ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ.

ಹೀಗೆ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಸಮಾಜ ಅಖಂಡ ಸಮಾಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ಕಿರಿಯರು, ಬಲಿಷ್ಠರು, ಅಶಕ್ತರು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಭಾಗಿಗಳು. ಬಡವರೂ ಇಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮನೆ ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು, ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ನೆರೆಹೊರೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ನೆರವಾಗುವವರೇ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅದರ ಬಟಾಟೆ ಹೊಲವಿದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದರೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಅವನ ಹೊಲ ಉಳುವವರು. ದ್ವೀಪದ ಕುರಿಗಳಲ್ಲಿ, ದನ-ಕರುಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಡಿದ ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪಾಲು. ಹಣದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು "ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಟೈಮ್ಸ್" ಎಂಬ ಕೈ-ಬರಹದ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೂಡ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯ ಬೆಲೆ ಮೂರು ಸಿಗರೇಟ್ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಬಟಾಟೆ!

ಚರಾಚರ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಮನೆಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊಲೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಹೆಣ್ಣು. ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಜಗಳವೇಳುವ ಸಂಭವವನ್ನು ದ್ವೀಪದ ಮೂಲಪುರುಷ ಗ್ಲಾಸ್ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಚಿವುಟಿ ಒಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಗ್ಲಾಸನ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದನಂತೆ. ಗ್ಲಾಸ್

ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕೊರಡೆ ಏಟು ಹಾಕಿಸಿ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಕೆಲ ದಿನಗಳಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ನೀರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವಿಶಾಲ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಬಿಟ್ಟ. ಅಂದಿನಿಂದ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ ನಿವಾಸಿಗಳು ಶುದ್ಧ ಏಕ ಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥರು.

ಗ್ಲಾಸನ ಈ ಪರಂಪರೆ-ಪಾತಕಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಯ-ಕೊನೆವರೆಗೂ ನಡೆದು ಬಂತು. ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕಳವುಗಳನ್ನರಿಯದ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಟಾಟೆ, ಕೋಸು ಗಡ್ಡೆಗಳು ಕಳವಾಗತೊಡಗಿದವು. ಇಡೀ ದ್ವೀಪವೇ ಕಾವಲು ಕೂತು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಪಂಚಾಯತಿ ಸೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಬಾರುಕೋಲಿನೇಟುಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತು. ಅವನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಬಂದವನಿಗೂ ಅದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಕಳುವಿನ ಪ್ರಕರಣ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ.

ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದೂರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳು ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಯೆಜ್ ಕಾಲುವೆ, ಪನಾಮ ಕಾಲುವೆಗಳಾದಮೇಲೆ ಪೌರಸ್ತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹಡಗುಗಳೂ ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವು. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಹೊರಗಿನ ಜನರ ಮುಖ ದರ್ಶನವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತರಾದ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಾರದ್ದೇ ಸಾಕಷ್ಟು ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಬಟಾಟೆ ಬೆಳೆಗೇನಾದರೂ ಹಾನಿಯಾದರೆ ಕಷ್ಟ ಅಪರಿಮಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪೂರೈಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಅವರು ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೮೮೦ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಡೆದ ದುರ್ಘಟನೆಯೊಂದು ಈ ಬಗೆಯ ಅಸಂಪರ್ಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಹಡಗು ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಬಳಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರೇವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹಡಗು ದೂರವೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ, ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಆಹಾರ ಮೊದಲಾದ ಅಗತ್ಯಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಸಿಗಬಹುದೆಂದು ಹದಿನೈದು ತರುಣರು ಒಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಡಗಿನತ್ತ ಸಾಗಿದರು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ದೋಣಿ ಮಗುಚಿತು. ಒಬ್ಬನೂ ಬದುಕಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಬಲಿಷ್ಠ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬನೇ. ಅವನ ಕೈ ಮುರಿದಿತ್ತೆಂದು ಅವನು ದೋಣಿ ಏರಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಘಡದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದ್ವೀಪವು ಮುದುಕರಿಂದಲೂ ಆರ್ತ ತರುಣ ವಿಧವೆಯರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣೀರಿನ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಾಯಿತು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕುಗ್ಗಿತು. ಆಗಿನ ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆಯೇ ಪುನಃ ದ್ವೀಪದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು. ಅದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.

ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿಯೇ ತಿಳಿಯದ ಅತಿ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲ. ೧೯೧೪ರ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಡಗುಗಳು

ಬರುವುದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳುಗಳು ದಾಟಿದವು. ವರ್ಷಗಳ ದಾಟಿದವು. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ದ್ವೀಪಸ್ಥರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ೧೯೧೯ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಡಗು ಬಂದಾಗಲೇ ಘನಘೋರ ಯುದ್ಧವೊಂದು ನಡೆದುಹೋದ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದದ್ದು.

ದೂರ ದ್ವೀಪದ ಈ ಕಷ್ಟ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಡಗು ಒಡೆದಾಗ ಮತ್ತು ಹಡಗು ತಂಗಿದಾಗ ಈಸಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಇಲಿಗಳು ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿವೆ. ಅವು ಕಷ್ಟಕೃತವಾದ ಬಟಾಟೆ ಕ್ಯಾಬೇಜುಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸತ್ರಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತಂದ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನೇ ಅವು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದುಂಟು.

ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳ ವಿವಿಕ್ತ ಜೀವನದ ಫಲವಾಗಿ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಅವರಾಡುವುದು ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ಆದರೂ ಆಧುನಿಕ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಂತೆ ಅನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ 'ಹೆಂಗ್ಲನ್" ಆಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕರ್‌ಚೀಫು 'ಹ್ಯಾಂಗ್ ಚರ್' ಆಗಿದೆ. ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿ 'ಪೆನ್ನವಿರ್ನ್' ಆಗಿದೆ.

ಅವರ ಫ್ಯಾಶನ್‌ಗಳು ೧೮೫೦ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಪೂರೈಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದು. ಹರಿದಂತೆ ತೇಪೆ ಹಾಕಿ ತಲೆಯಿಂದ ತಲೆಗೆ ದಾಟಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನೂ, ಕೋಟುಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹೆಂಗಸರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆಯ್ಗೆ, ಹೊಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅತ್ತೆ, ತಾಯಂದಿರಿಂದ ಈ ಕಲೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಹೊಲಿಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಬಾರದು.

ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ದ್ವೀಪವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಎಂದೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕವು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರುವುದಾದರೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿತು. "ನಾವು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ದ್ವೀಪದ ನಾಯಕ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ. ಎಡಿನ್‌ಬರ್ಗ್‌ನ ಡ್ಯೂಕರು ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು "ನಿಮಗಾಗಿ ಹೊರಜಗತ್ತು ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿದೆ" ಎಂದಾಗ, "ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೩೦ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ವೈಲ್ಡನೆಂಬ ಪಾದ್ರಿ ಇವರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಬೆಳೆಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ನೆರವಾಗುವೆನೆಂದು ಬಂದಾಗ "ನಮಗೆ ಹಣ ಬೇಡ ದಯವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ" ಎಂದವರನ್ನು ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೇಡಾರ್ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಒಂದೆರಡು ಕುರುಹುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿದ್ದು. ಅವೆಂದರೆ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಪಾಯಖಾನೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಟಾಂಕಿ. ಈಚೆಗೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ಆಯ್‌ಸ್ಟರ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಾರಖಾನೆಯೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಗತಕಾಲದ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ೧೯೬೧ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೮ ರವಿವಾರ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅನೇಕರ

ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳು ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ದ್ವೀಪದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಮೃತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅದೇನಾದರೂ ಪುನಃ ತನ್ನ ತುತೂರಿ ಊದಿರಬಹುದೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಸರೋವರದ ನೀರು ಬಿಸಿ ಏರಿರಬಹುದು. ಅವರ ಈಗಿನ ನಾಯಕ ಜಾನೀ ರಾಪೆಟೋ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿಳಿದು ನೋಡಿದ. ಎಂದಿನಂತೆ ತಂಪಾಗಿತ್ತು.

ಸೋಮವಾರ ಹೋಯಿತು. ಮಂಗಳವಾರದ ದಿನ ಘೋರ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ಇವರು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹುಚ್ಚು ತಗಲಿದೆ, ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ, ಇದು ಜಲಜನಕ ಬಾಂಬುಗಳ ಗರ್ಜನೆ ಎಂದು ಬಗೆದರು. “ನಾವು ಉಳಿಯುವೆವು, ಅಂಜಬೇಡಿ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಷ್ಟೇ ಉಳಿಯುವೆವು” ಎಂದೊಬ್ಬ ಅರಚಿದ.

ಆದರೆ ನೆಲ ಬಿರುಕು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ದ್ವೀಪವೆಲ್ಲ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜನ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದರು. ನಾಯಕ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಟಾಟೆ ಹೊಲಗಳತ್ತ ಕರೆತಂದ. ಪರ್ವತದಿಂದ ಭಾರಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಗಗನದತ್ತ ನೂರಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರ್ವತದ ಕೋಡು ಒಂದೆಡೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೊಗೆಯುಗುಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಹೊಗೆ ಗಗನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಪರ್ವತದ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯಿಂದ ಕುದಿದು ಕೆಂಪಾದ ಎರಡು ಲಾವಾ ಧಾರೆಗಳು ಗ್ರಾಮದತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ರಾತ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೊಡನೆ ರಾಪೆಟೊ ಬಟಾಟೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಕಣ್ಣೀರಿನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ. ಆಮೇಲೆಯೆ ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ಮೊರೆ ಕಳಿಸಲಾದುದು. ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿಗೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಇಲಿಗಳಿಗೂ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾದ ಈ ೨೬೨ ಜನ ಇಂದು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಮಿಶ್ರವರ್ಣದವರೆಂದು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಜಾರಿಕೊಂಡಿತು. ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಿತವೆನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಈ ಧಾವಂತ, ಹಣಕ್ಕಿರುವ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮಹತ್ವ, ಶಾಂತಿಯ ಅಭಾವ, ಅನೀತಿ ಅವರಿಗೆ ಸೈರಣೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಯಕ ರಾಪೆಟೋ ಮತ್ತು ಐದು ಜನರು ಕೆಲ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ತಾವು ತಿರುಗಿ ಬರಲಾದೀತೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಭೂಗರ್ಭ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅವರನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ಇನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ.

ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ನಿನ ಹಿರಿಯರೀಗ ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕಿರಿಯರು ವಂಚನೆಯರಿಯದ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು. ಇಂದಿನ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಅಂಜಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರಿಸ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಿರದ ಇನ್ನೊಂದು ನಿರ್ಜನ ದ್ವೀಪವಾದ ನೈಟಿಂಗೇಲಿನಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾವು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಸರೇಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕ ರಾಪೆಟೋ.

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೬೩

೨೭. ಟೈಟಾನಿಕ್ ದುರಂತ

ವೈಟ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹಡಗು ಸವಾರಿ ಕಂಪನಿಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಪೂರೈಸಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕಂಡು ಕೇಳಿರದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸವಾರಿ ಹಡಗವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅದು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಹಾರ್ಲಡ್ ಮತ್ತು ವೂಲ್ಫ್ ಕಂಪನಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಲಭ್ಯವಿರಬೇಕು. ಹಾರ್ಲಂಡ್ ಮತ್ತು ವೂಲ್ಫ್ ಕಂಪನಿ ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಹಡಗು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೆಲ್‌ಫಾಸ್ಟಿನ ನೌಕಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದವು, ೪೬,೦೦೦ ಟನ್ ಉಕ್ಕು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಹಡಗಿನ ನಿರ್ಮಾಪಕನಾದ ಕಾರ್ಲೈಲ್ ಅದರ ತಳಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಉಕ್ಕಿನ ಹೊದಿಕೆ ಹೊದಿಸಿದ್ದ. ಅದರ ಮೈಯನ್ನು ಹದಿನಾರು ಜಲಸ್ಥಂಭಕ ಅಂಕಣಗಳಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಹಡಗು ಎಂದೆಂದೂ ಮುಳುಗಲಾರದೆಂದು ಅದರ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ದೈತ್ಯ ಹಡಗಿಗೆ "ದೈತ್ಯ"-"ಟೈಟಾನಿಕ್" ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರೊಳಗೆ ಆಟದ ಬಯಲಿನಿಂದ ಹೋಟೆಲ್‌ವರೆಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ದೈತ್ಯ ಬೆಲ್ಫಾಸ್ಟ್ ಧಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು ತನ್ನೊಡನೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡ ನೀರಿನ ರಭಸ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದೇ ಧಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ "ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್" ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹಡಗು ಗಿರ್ರನೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಟೈಟಾನಿಕ್ ಮುಖಕ್ಕೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲು ನುಗ್ಗಿತು. ಈ ಅಪಘಾತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏಳೋ ಹನ್ನೊಂದೋ ಆಯಿತು. ಇದೇನು ಅವಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ನಾವಿಕರು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದರು.

ಸ್ಪಿಟ್ ಹೆಡ್, ವೈಟ್ ದ್ವೀಪ, ಚೇಕ್‌ಬರ್ಗ್‌ಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ೧೯೧೨ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೧ ರಂದು ಅದು ಕ್ವೀನ್ಸ್‌ಟೌನ್ ಬಂದರು ತಲುಪಿತು. ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧-೩೦ಕ್ಕೆ ಅದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ೨,೨೦೧ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ-ಬಾಲ ಯಾತ್ರಿಕರೂ ಆಗಿನ ೬,೩೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಸರಕುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನರಸಲು ಸಾದಾ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟವರು ೭೦೬ ಜನ ಇದ್ದರು. ಅದರ ವಿಲಾಸದ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಆಗಿನ ಅಮೇರಿಕನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಆರ್ಚಿಬಾಲ್ಡ್ ಬಟ್ ಮತ್ತು ವೈಟ್ ಸ್ಟಾರ್ ಸವಾರಿ ಕಂಪನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜೆ.ಬ್ರೂಸ್ ಇಸ್ಮೆ ಕೂಡ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದರು.

ಗಂಟೆಗೆ ೨೩ ಸಮುದ್ರ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ನಿರಾಬಾಧವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಲ ಈ ದೈತ್ಯ ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿದ್ದು ಬುಧವಾರ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕನ್ನು ತಲುಪಲಿತ್ತು.

ರವಿವಾರದವರೆಗೆ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಟೈಟಾನಿಕ್ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕಿನ ಎದೆ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿತು. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಅದರ ವಾದ್ಯಗಾರರು ಜನಪ್ರಿಯ ಗೀತವೊಂದನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಖುಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಳಗೆ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ "ಕರೋನಿಯ" ಎಂಬ ಹಡಗಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರ್ಫ ಖಂಡಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಬಂತು. ಬರ್ಫ ಪ್ರದೇಶ ಉತ್ತರ ಅಕ್ಷಾಂಶ ೪೨ ಡಿಗ್ರಿಗುಂಟ ಪಶ್ಚಿಮ ೪೯ ರಿಂದ ೫೧ ಡಿಗ್ರಿಯವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದೆ ಎಂದು ಅದು ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ "ಕೆಲಿಫೋರ್ನಿಯನ್" ಎಂಬ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಂಥದೇ ವಾರ್ತೆ ವೈರ್‌ಲೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಟೈಟಾನಿಕ್ ಬರ್ಫ ಖಂಡಗಳಿಗಂಜುವುದೆ? ಅದು ಮುಳುಗಲಾರದ ಹಡಗಲ್ಲವೆ? ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದವನು ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧-೪೨ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗ "ಬಾಲ್ಟಿಕ್" ಎಂಬ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಸುದ್ದಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಬ್ರೈಡ್ ಎಂಬ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಇ.ಸಿ.ಸ್ಮಿತ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಆತ ಅದನ್ನು ಡೆಕ್ಕಿಗೆ ಒಯ್ದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇಸ್ಮೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ. ಆತನೋ ಅದನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಓದಿ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮಡಚಿ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ.

ಅಪರಾಹ್ನವೆಲ್ಲ ಹವೆ ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆಯ ನಂತರ ಚಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೂ ವಾತಾವರಣ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ಚಂದ್ರವಿಹೀನ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಾರೆಗಳು ತಳತಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿ, ರೆವರೆಂಡ್ ಕಾರ್ಟರರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಗೀತವೊಂದನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಕೇಳು ದೇವರೆ ನಮ್ಮ ಮೊರೆಯ
ಕಡಲಿನಲಿ ಬಂದಂಥ ಕುತ್ತು

ಈ ಹಾಡಿನ ಮೊರೆ ಕೆಲವೇ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಲಿದೆ, ಎಂದು ಪಾಪ, ಅವರಾರಿಗೂ ಆಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

೯-೩೦ರ ನಂತರ ತಮಗೆ ಬರ್ಫದ ಪ್ರದೇಶ ಎದುರಾದೀತೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನಾವಿಕರಿಗೆಲ್ಲ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಡಗು ೨೨ ಸಮುದ್ರ ಮೈಲು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದೀಪಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆರಿದವು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮಂಪರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರಿಸರವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಡಗಿನ ಗಂಟೆ ೧೧-೩೦ ಬಾರಿಸಿದ ಸಪ್ಪಳ ಮೌನವನ್ನು ಭೇದಿಸಿತು. ಪ್ರಹರಿ ಫೆಡ್ರಿಕ್ ಫ್ಲೀಟ್ ಬರ್ಫದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರ, ಹಿಂದೆ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿದ್ದ ಹಡಗಿನ ಶ್ವೇತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ-ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲ.

೧೧-೪೦ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ "ಕೆಲಿಫೋರ್ನಿಯನ್" ಹಡಗಿನಿಂದ ಆರ್ತ ಸಂದೇಶ ಬಂತು: "ಬರ್ಫದ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ." ಆದರೆ ಫ್ಲೀಟ್ ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಕ್ಷಣಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವಷ್ಟೆ. ಫ್ಲೀಟ್ ಹಡಗಿನ ಎದುರು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಚಂಡ ಬಿಳಿ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಬರ್ಫದ ಮಹಾ ಖಂಡ. ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಆತ ಅಪಾಯದ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದ. "ಎದುರಿಗೇ ಗಂಡಾಂತರ"

ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಚಕ್ರದ ಬಳಿ ಇದ್ದಾತ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುವಿದ. ಹಡಗು ಭಾರಿ ಸಪ್ಪಳದೊಡನೆ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಹಡಗು ತೇಲುವ ಬರ್ಫದ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರಥಮಾಧಿಕಾರಿ ಮರ್ಡೋಕ್ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ ಕೋಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಅಪಾಯದ ಗಂಟೆಗಳು ಬಾರಿಸಿದವು. ಸೂಚಕದಲ್ಲಿ "ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ!" ಸಂಕೇತ ಮಿಂಚಿತು. ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ "ಹಿಂದೆ ಸಾಗಲಿ!" ಎಂಬ ಸಂಕೇತ ಬಂತು. ಎಂಜಿನಿಯರರು ಧಾವತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಢಿಕ್ಕಿಯಾದಂತೆ ಹಡಗು ನಡುಗಿತು. ಆಮೇಲೆ ಕೆರೆದಂತೆ ಸದ್ದು. ಬರ್ಫದ ಚೂರುಗಳು ಡೆಕ್ಕಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದವು.

ಢಿಕ್ಕಿಯಿಂದ ಗಾಬರಿ ಬಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಸ್ಮಿತ್ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಓಡಿಬಂದ. ಆಗ "ಟೈಟಾನಿಕ್" ನಿಂತಿತ್ತು. ಮರ್ಡೋಕ್ ಹೇಳಿದ: "ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಭರ್ಫಖಂಡಕ್ಕೆ ತಗಲಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಜಲಸ್ತಂಭಕ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇತುವೆಗೆ ಬಂದರು. ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಣಕಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಎಚ್ಚತ್ತು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ನಾವಿಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದರು! "ಏನಾಯಿತು?" ಅವನೆಂದ: "ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!" ಧೂಮಪಾನದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇಸ್ಪೀಟಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಕ್ಕೆ ಢಿಕ್ಕಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಟೈಟಾನಿಕ್ ಮುಳುಗಲಾರದ ಹಡಗಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಎದ್ದು ಏನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ಹಣುಕುತ್ತಿದ್ದವರ ಎದೆ ಧಸ್ಸೆಂದಿತು. ೬ನೇ ಬಾಯ್ಲರ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಧೋಧೋ ಎಂದು ನೀರು ನುಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಎರಡಡಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಹತ್ತೇ ಮಿನಿಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟಡಿ ನೀರು ನಿಂತಿತ್ತು. ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಆರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಓಡಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

೩ನೇ ನಂಬರ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಟಪಾಲು ಚೀಲಗಳು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು. ೫ನೇ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೆಳಗಿಂದ ಕಾರಂಜಿಯಂತೆ ಪುಟಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಆರೂ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೊಕ್ಕಿತು. ಹತ್ತೇ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬರ್ಫಖಂಡ "ಟೈಟಾನಿಕ್"ನ ಇಮ್ಮಡಿ ಲೋಹ ಕವಚದ ತಳದಲ್ಲಿ ೩೦೦ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಛಿದ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತು.

ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಇಸ್ಮೆ ಮಲಗುವ ಉಡುಪಿನಲ್ಲೇ ಡೆಕ್ಕಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ. ಹಡಗಕ್ಕೆ ಆದ ಅಪಾಯ ಅಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನನಿಂದ ಕೇಳಿ ಅವನ ಮುಖ ಕುಂದಿತು. ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬಂದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನನ ಮಾತನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರು.

ಹೆಂಗಸರೂ, ಗಂಡಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಎಚ್ಚತ್ತು ಹೊರಬಂದರು. ಏನಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಲೈಫ್ ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಫಯರ್ಮನ್ನರ ಕೋಣೆಗೂ ನೀರು ಬಂದಿತ್ತು. ಇದ್ದಿಲು ತುಂಬುವವರು ಅರೆಬತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೇ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಟೈಟಾನಿಕ್ ಮುಳುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಮುಳುಗುವ ಹಡಗಲ್ಲವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅದನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ಸಂದೇಶ ರೇಡಿಯೋ ರೂಮಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. CQD-CQD CQD ದೂರದ ಕೇಪ್ ರೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದೇಶ ಕೇಳಿಬಂತು. "ಲಾ ಪ್ರೊವೆನ್ಸ್" ಮತ್ತು "ಮೌಂಟ್ ಟೆಂಪಲ್" ಎಂಬ ಹಡಗುಗಳೂ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವು.

೧೨-೨೦ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಂಪುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲುವ ಎಲ್ಲ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ನೀರು ಎಂಜಿನ್ ರೂಮುಗಳನ್ನೇ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಲೈಫ್ ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಇಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ೧೨-೧೫ಕ್ಕೆ, "ಬನ್ನಿ, ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ-ಬರ್ಫ್ ತಗಲಿದೆ" ಸಂದೇಶ ಹೋಯಿತು. ಹಡಗದ ಬಾಯ್ಲರುಗಳಿಂದ ಭೀಕರವಾದ ಹಬೆಯ ಮೇಘಗಳು ಹೊರಟು ಹಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದವು. "ನಾವು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಸಂದೇಶವನ್ನು ೫೮ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ "ಕಾರ್ಪೇಥಿಯಾ" ಹಡಗು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದವರೆಷ್ಟೋ ಜನ. ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ೧೨-೩೦ಕ್ಕೆ "ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಲೈಫ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಆಯಿತು. ೭ನೇ ನಂಬರ್ ಲೈಫ್ ಬೋಟು ೧೨-೩೫ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಲು ಯಾರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. "ಟೈಟಾನಿಕ್ ಮುಳುಗುವುದುಂಟೆ?" ಈ ಛಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಫ ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ? ಜನರನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಕಾಶಬಾಣ ಹಾರಿಸಿದರು. ಮೇಲೇರಿ ಅದು ಸಿಡಿದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಕೆದರಿತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಾಯಿತು.

ಅತ್ತ "ಟೈಟಾನಿಕ್" ಮುಖ ಕೆಳಗಾಗಿ ಪೃಷ್ಠ ಮೇಲಾಗಿ ಮುಳುಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಎಂಜಿನಿಯರರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ನೀರು ಭರದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋ ಗೀತಗಳು ಬಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ೫ನೇ ಮತ್ತು ೮ನೇ ಲೈಫ್ ಬೋಟುಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲೇ ಎಂಬಂತೆ ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಬೋಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ೬ನೇ ನಂಬರ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ೬೫ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೋದವರು ೨೫ ಜನ ಮಾತ್ರ. ನಂ೧ ಬೋಟು ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೪೦ ಜನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿತ್ತು. ಆದರೆ ೧೨ ಜನ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಹತ್ತೇ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಹಡಗು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರ್ಫ ಖಂಡಗಳು ಅಡ್ಡವಾಗಿವೆ.

ಈಗ ಜನ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಬೋಟುಗಳ ಕಡೆ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡಲು ಹುಸಿಗುಂಡು ಹಾರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೈಟಾನಿಕ್ ಮುಳುಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ತಾನೆ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಡಗಿನ ಮುಂಭಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಅಳುತ್ತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಧ ತುಂಬಿದ ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಹಡಗುಗಳ ಹತ್ತಿರ ತಂದು ಸರಕುಗಳ ಖಾನೆಯ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕುಗಳ ಖಾನೆಯ ಕಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೂರದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಹಡಗು ಇತ್ತ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರಾಶರಾದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು

ಈಗ ಪ್ರತಿ ಬೋಟು ಇಳಿಸಿದೊಡನೆ ಅತ್ತ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬೆದರು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಅವಕಾಶ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂಬುದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಹೊಸ ಬೋಟುಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕನಿಕರದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಗ್ರೇಟ್ ಡೇನ್ ನಾಯಿಯೊಡನೆ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಒಯ್ಯಲಾಗದು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಕ್ಷಣವೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಬೋಟಿನಿಂದ ಹಡಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ-ನಾಯಿ ಯೊಡನೆ ತಾನೂ ಮುಳುಗುವ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ.

ವಿವಾಹಿತ ತರುಣಿಯರು ಕಣ್ಣೀರಿನೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದೇ ವಿವಾಹವಾಗಿ ತರುಣ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಸುಖವಿಹಾರಕ್ಕೆ "ಟೈಟಾನಿಕ್"ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಢ್ಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕರ್ನಲ್ ಜಾನ್ ಜಾಕಬ್ ಆಸ್ಟರ್ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬೋಟಿನಲ್ಲಿಳಿಸಿ ತಾನು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾ "ಗುಡ್ ಬೈ! ಆಮೇಲೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವಾ" ಎಂದು ಅವಳ ಮೋರೆ ನೋಡದೇನೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆಢ್ಯ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇಸಡಾರ್ ಸ್ಟ್ರಾಸನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೋಟಿನಲ್ಲಿಳಿದವಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ "ಬೇಡ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವರ್ಷ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಿನಗಾದದ್ದೇ ನನಗಾಗಲಿ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಂಡನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

೧-೪೫ಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ವಿಶಾಲ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು.

ಎರಡು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಟೈಟಾನಿಕ್ ಬದುಕುವ ಆಶೆ ತೊರೆಯಿತು. ಅದರ ಮುಖ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗೆ ಫಯರ್‌ಮನ್ನರು ಬೆಳಕನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಡಲು ಹಬೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ರೇಡಿಯೋ ರೂಮಿನಿಂದ ತ್ರಾಹಿ ಸಂಕೇತ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು: "೬೭೦ ಜನ ಲೈಫ್ ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ೧೫೦೦ ಜನ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಟೈಟಾನಿಕ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ." ಎಂಬ ಅವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು "ಏಶಿಯನ್" ಎಂಬ ಹಡಗು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು.

ಈಗ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಸ್ಮಿತ್ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಮುಖ ಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ರೇಡಿಯೋ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ: "ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೇ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರವರ ತಲೆಗೆ ಅವರವರ ಕೈ" ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ಯಾಬಿನನ್ನು ಆತ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಬ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ "ದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂಬ ಹಾಡು. ಇದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವರ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತ. ಕೆಲವರು ಮಂಡಿಯೂರಿ ಬ್ಯಾಂಡಿನೊಡನೆ ಗೀತವನ್ನು ಹಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಜಲಮಗ್ನವಾದ ಮುಂಭಾಗದಿಂದ ಮೇಲೇರಿದ ಹಡಗಿನ ಹಿಂಭಾಗದತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ಜನರು ಹಡಗಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೋತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಡು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ವಾದಕರ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೀರು ತೊಳೆಯತೊಡಗಿದೆ. ಅವರು ಇಳಿಜಾರಾದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಡೆಕ್ಕಿನಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೨-೧೭ಕ್ಕೆ ವೈರ್‌ಲೆಸ್

ಸಂದೇಶವೂ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಡಗದ ಮಾಸ್ತರರು ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನತ್ತ ನೀರು ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅವನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

೨-೨ಲಕ್ಕೆ ಜನರು ಡೆಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ಓಡಾಡುತ್ತ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು "ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ" ಎಂದು ಗೋಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾತ, "ನಿನ್ನನ್ನಿನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು," ಎಂದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಅನೇಕರನ್ನು ನೀರೇ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಹಡಗೀಗ ಸುಮಾರಾಗಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಲಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಕೂವೆ ಮರ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಳುಗಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿದವರು ದೂರಕ್ಕೆ ಈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಡಗದ ಫನೆಲ್ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಮಶೀತಲ ನೀರಲ್ಲಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಅದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಡೈನೆಮೋಗಳು ಈವರೆಗೆ ನಡೆದೇ ಇದ್ದವು. ಈಗ ಅವು ಸ್ತಬ್ಧವಾದವು. ಇನ್ನೂ ಒಳಗಿದ್ದ ಎಂಜಿನಿಯರರೂ ಇದ್ದಿಲು ತುಂಬುವವರೂ ಬಿಸಿಯೇರಿದ ಲೋಹದ ನಡುವೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಾಯ್ಲರುಗಳೂ, ಸಿಲಿಂಡರುಗಳೂ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಘಟ್ಟಿಸಿದವು.

ಟೈಟಾನಿಕ್ ಬಾಲ ಮೇಲಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿದೆ. ಕೆಲ ಕ್ಷಣ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ ನಿಂತು ಆಮೇಲೆ ಅದು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಸರಸರನೆ ಇಳಿಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ೨-೨೦ಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹಡಗು ಪೂರ್ತಿ ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮುಳುಗುವ ಹಡಗು ಸೇದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ಸೆಳವಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದವರ ಆರ್ತನಾದದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಲೈಫ್ ಬೋಟುಗಳು ಅವಸರದಿಂದ ದೂರ ಸಾಗಿದವು. ಅವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಷ್ಟಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ನಾವಿಕರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವದರಲ್ಲಿ ತೀರ ಕೆಲ ಜನರಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಲಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆಸ್ಟರ್, ರೋತ್ಸ್‌ನ ಸರದಾರಿಣಿಯಂಥವರು ಚುಕ್ಕಾಣಿ, ಜಲ್ಲೆ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಕಂಪನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇಸ್ಮೆ ಕೊನೆಯ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದ. ಇವರೆಲ್ಲ ಆ ಬರ್ಫಮಯ ಸಾಗರದ ಶೀತವಾತದಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಂಡಾಂತರ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಬೋಟುಗಳು ಅರ್ಧಮರ್ಧ ತುಂಬಿದ್ದವಷ್ಟೆ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಸುತ್ತ ಇದ್ದವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬೋಟು ಮಗುಚಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಗಂಡಾಂತರ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಪಾರಾಗುವುವರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರಂತೂ ಈಸುತ್ತ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವರನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟುವಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿದ್ದರು. ಅರೆಜೀವವಾದವನೊಬ್ಬನು ಬೋಟನ್ನು ಏರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಅವನ ಮುಸುಡಿಯಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮುಖದಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನಾವಿಕನೊಬ್ಬ ಹೇಗೋ ಮೇಲೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರು ಅವನ ನೆತ್ತರು ಒರೆಸಿದರು.

ಈಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿ ಉಬ್ಬಿಸಬಹುದಾದ ರಬ್ಬರ್ ದೋಣಿಯೊಂದು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ತೇಲಿಬಂತು. ಅದು ಸುಮಾರು ೩೦-೪೦ ಜನರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಾವಿಕರಿದ್ದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾರಾದ ಕಥೆ ರೋಮಾಂಚಕವಾಗಿತ್ತು. ಹಡಗು ನೀರನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ಸಲ ಆತ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಹಡಗಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ!

೨-೪೦ಕ್ಕೆ "ಕಾರ್ಪೇಥಿಯನ್" ಎಂಬ ಹಡಗು ಈ ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಬೆಳಕು ಕಂಡು ಅತ್ತ ಹೊರಟಿತು. ೪-೧೦ಕ್ಕೆ ಅದು ಅವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದರ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬೋಟುಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಏಳು ಜನ ಸತ್ತಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟು ೭೧೧ ಜನ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ಆಗ ತಾನೆ ಬದುಕುಳಿದವರು ತಮ್ಮ ದುರ್ದೈವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ದೈತ್ಯಾಕೃತಿಯ ಬರ್ಫಖಂಡದ ನಿರ್ದಯ ಶ್ವೇತ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡದ್ದು.

ಟೈಟಾನಿಕ್‌ಗೆ ಒದಗಿದ ಪ್ರಥಮ ಯಾತ್ರೆಯ ದುರಂತ ಆಗಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗಿನ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವರದಿಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುರುವಾರ ದಿನ "ಕಾರ್ಪೇಥಿಯನ್" ಹಡಗು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಧಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಟೈಟಾನಿಕ್ಕಿನ ಇಡೀ ಕಥೆ ತಿಳಿದದ್ದು.

ಜೂನ್, ೧೯೭೧

*

೨೮. ತಾರೀಖುಗಳ ತಾರುಮಾರು!

ಜನವರಿ ೧, ಎಂದರೆ ವರ್ಷಾರಂಭದ ದಿನ. ಇದೀಗ ನಮಗೆ ಶಿಲಾಲೇಖದಷ್ಟು ಚಿರವಾದ ಸಂಗತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕಾರಂಭ ಎಂದೇ ಎಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆತ ಜನವರಿ ೧ ರಂದು ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವ ದಿನವೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ.ವನ್ನು (A.D) ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಳಸತೊಡಗಿದ್ದೇ ಕ್ರಿಸ್ತ ಹುಟ್ಟಿ ಆರೂವರೆ ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ವಿಲ್‌ಫ್ರೆಡ್ ಎಂಬಾತ ಕ್ರಿ.ಶ.ದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಅದು ಕ್ರಿ.ಶ.೬೬೪ರಲ್ಲಿ. ಅದರ ಮೊದಲಿನ ಯಾವ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ! ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ ಕ್ರಿಸ್ತ ೨೫ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಪಾದ್ರಿಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೂ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆಧಾರಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಯುರೋಪಿನ ಜನರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಾಯಣ ಪುಣ್ಯಕಾಲವು ಭಾರಿ ಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯ ಅವರು ಊಟ, ಕುಡಿತ, ಕುಣಿತಗಳಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತವಾದ ಉತ್ಸವವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದಮೇಲೂ ಅವರು ಈ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಪಾದ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅದು ಫಲಿಸದಿರಲು ಆ ಹಬ್ಬಕ್ಕೇ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಲು ಅವರು ಆ ಹಬ್ಬದ ಸಮೀಪವಾದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೫ ಕ್ರಿಸ್ತ ಜನ್ಮದಿನವೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಇದು ಕೆಲ ಸಂಶೋಧಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಜನವರಿ ೧ ಕ್ರೈಸ್ತ ವರ್ಷದ ಆದಿಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ರೋಮನ್ ಜನರ ವರ್ಷಾರಂಭದ ದಿನ. ಅದೂ ಬಹು ಪುರಾತನ ರೋಮನ್ನರ ವರ್ಷಾರಂಭವಲ್ಲ. ಪುರಾತನ ರೋಮನ್ನರು ರೋಮ್ ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಶಕವನ್ನೂ ಉತ್ತರಾಯಣ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಿಂದ ವರ್ಷಾರಂಭವನ್ನೂ ಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ತರಾಯಣ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೧ರಂದು ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ವಿಜೇತ ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಜರನು ಅದನ್ನು ಜನವರಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿದನು.

ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಹಬ್ಬಿ ಅದೇ ಆ ಧರ್ಮದ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪೂರ್ವದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನವರಿ ೧ನ್ನು ನವ ವರ್ಷಾರಂಭದ ದಿನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿವಾದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಹಬ್ಬದ ದಿನವಾದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೫ ವರ್ಷಾರಂಭ ದಿನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ ಮಾತೆ ಮರಿಯಂಳ (ಮೇರಿ) ಹಬ್ಬವಾದ ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್

ಪಾದ್ರಿ ಬೀಡನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೫ನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು ಕೆಲ ಕಾಲ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅನಂತರ ಮರಿಯಮ್ಮಳ ದಿನವೇ ಸರಿಯೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಥದ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿ ಇಸವಿ ೧೧೩೦ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾರಂಭವನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ ರಿಂದ ಗಣಿಸುವುದು ಆರಂಭವಾಗಿ ಅದು ಬರುಬರುತ್ತ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿತು.

ವರ್ಷಾರಂಭದ ಕಥೆ ಕೌತುಕದ್ದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ದಿನಗಳನ್ನು 'ಯುಗಾದಿ' ಯಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸೂರ್ಯನ ಚಲನ ವಲನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಇಜಿಪ್ತ್, ಫಿನೀಶಿಯ, ಇರಾಣಗಳ ಜನರು ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ೨೧ರಂದು ಸೂರ್ಯನು ವಿಷುವದ್ರೇಖೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಿನವನ್ನು ವರ್ಷಾರಂಭವೆಂದು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಶಃ ಇದೇ ದಿನ 'ಯುಗಾದಿ'ಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜಾತಿಯಾದ ಯಹೂದ್ಯರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ೬ನ್ನು ಲೌಕಿಕ ಯುಗಾದಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮನ್ನರ ಹಾಗೆ ಗ್ರೀಕರೂ ಉತ್ತರಾಯಣಾರಂಭ ಅಂದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೧ಕ್ಕೆ ಯುಗಾದಿಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಸೂರ್ಯನು ವಿಷುವದ್ರೇಖೆ ದಾಟಿ ಉತ್ತರದತ್ತ ಹೊರಡುವ ಮೇಷ ಸಂಕ್ರಮಣ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಆರಂಭವಾಗುವ ಚೈತ್ರಮಾಸದಿಂದ ಯುಗಾದಿ ಆಚರಣೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದು ಮಾರ್ಚ್ ಏಪ್ರಿಲ್ ನಡುವೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸಂತ ಮರಿಯಮ್ಮಳ ದಿನದಿಂದ ವರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮೇಷ ಸಂಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ವರ್ಷಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡುವ ಯತ್ನವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೧೧೩೦ರಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ರಿಂದ ವರ್ಷಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೧ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಂಡನ್ನು ಗೆದ್ದ ವಿಲಿಯಮನು ರೋಮನ್ನರ ಜನವರಿ ೧ನ್ನು ವರ್ಷಾರಂಭವಾಗಿ ಗಣಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಅದು ಬಹುಕಾಲ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ೧೨೫೦ರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲೂ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ದೇಶಗಳ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ನ್ನು (ನಮ್ಮ ಯುಗಾದಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಯೇ) ನವ ವರ್ಷ ದಿನವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಗಣನೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಶತಮಾನ ಸಾಗಿತು. ಆದರೆ ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾಲಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩೬೫ ದಿನವಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಎಣಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ನಸು ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸೂರ್ಯನ ಗತಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪಂಚಾಂಗದ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ೧೦ ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ೧೫೮೨ರಲ್ಲಿ ಪೋಪನಾಗಿದ್ದ ೮ನೇ ಗ್ರೆಗರಿ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ೧೫೮೩ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ೧೦ ದಿನಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದೇ ಅವನು ಖಗೋಲ ಗಣಿತಜ್ಞರ ನೆರವು ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಇಂಥ ತಪ್ಪಾಗದಂತೆ ಫೆಬ್ರುವರಿಗೆ ಬರುವ ಅಧಿಕ ಮಾಸವನ್ನು (೨೯ ದಿನ) ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದನು.

ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಪೋಪರ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತರಮೇಲೆ ನಡೆಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಕೆಥೋಲಿಕರೇನೋ ಪೋಪರ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಉತ್ತರಯುರೋಪಿನ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟರೂ ರಶಿಯ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ (ಆರ್ಥಡಾಕ್ಸ್) ಪಂಥದವರೂ ಅದನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹಳೆಯ ನವ ವರ್ಷಾರಂಭವನ್ನೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಸುಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಪೋಪರ ಮೇಲಿನ ವಿರೋಧದಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸೋಜಿಗಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ನೋಡಿದರೆ ೧೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಾದ ಆರ್ಯಭಟ-ವರಾಹಮಿಹಿರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಹೊಸ ಗಣಿತದಿಂದ ಪಂಚಾಂಗ ರಚನೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಯಾರೂ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಂಗ ೨೨ ದಿನಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಉತ್ತರಾಯಣವು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೧ಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾವು ಜನವರಿ ೧೩-೧೪ಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಮಣವನ್ನೇ ಉತ್ತರಾಯಣ ಪುಣ್ಯಕಾಲವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಟಿಳಕ-ಕೇತಕರರು ಹೊಸ ಗಣಿತದಿಂದ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದರೂ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಆರ್ಯಭಟೀಯ ಗಣಿತಗಳಿಗೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ನಡೆದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಕಡೆ ಆ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಳೆಯದಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ೧೭೦೦ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಹಾಲಂಡಿನ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಭಾಗಗಳು ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರು. ಇಂಗ್ಲಂಡು ಕಾಯದೆ ಮೂಲಕ ೧೭೫೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೧೧ ದಿನಗಳನ್ನೇ ಖೋತಾ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜನವರಿ ೧ನ್ನು ನವ ವರ್ಷದಿನವೆಂದು ಸಾರಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ೨ರ ಮರುದಿನ ಸೆಪ್ಟಂಬರ೧೪ ಬಂತು.

ಹೀಗೆ ೧೧ ದಿನಗಳೇ ಕಾಣೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಗೊಂದಲಗಳುಂಟಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆ, ಬಡ್ಡಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ೨ಕ್ಕೂ ೧೪ಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ವರ್ಷ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವೇ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಮೋಜುಗಳೂ ಕಡಿಮೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಲಂಡಿನಿಂದ ೧೬೮೮ ನವಂಬರ್ ೧೧ ರಂದು ಹೊರಟ ವಿಲಿಯಂ ಆರೆಂಜ್ ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಅದೇ ತಿಂಗಳ ೫ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಬಂದು ಸೇರಿದನು!

ಆದರೆ ರಶಿಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರಶಿಯದ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಆದದ್ದು ಉಳಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ೧೯೧೭ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ; ಆದರೆ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಆಗ ಇನ್ನೂ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದೇ ಹೆಸರು ಬಿತ್ತು. ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲೇ ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಳಿದ ಜಗತ್ತಿನಂತೆ ರಶಿಯವೂ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿ ಜನವರಿ ೧ರಿಂದ ವರ್ಷ ಗಣನೆಯನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿತು.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೪

*

೨೯. ದುಂದುಗಾರರ ರಾಜ!

ಮಿಯಾಂ ಅಲಿ ಸಾಹೇಬರು ನವಾಬ ವಂಶದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನವಾಬತನದ ಮೋಡಿಗಳು ಹೇಗೋ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ರುಪಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ನವಾಬರಿಗಿಂತ ಸವಾಸೇರಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋದರು.

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಗಂಧ ಮತ್ತು ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಆಯಾತ-ನಿರ್ಯಾತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಊರಿನ ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಅವರ ಒಡೆತನದವು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಣಗಟ್ಟಳೆ ಚಿನ್ನ ದಾಸ್ತಾನಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯ ಬೆಲೆ ಈಗಿಗಿಂತ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಗದು ಹಣ ಇತ್ತೆಂದು ಜನಶ್ರುತಿ ಇತ್ತು.

ಈ ಹಣ ನಿಜವಾಗಿ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ-ಮುದುಕ ಆದನ್ನೆಲ್ಲ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮಡಗಿ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ-ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗ. ಮುದುಕ ಹಣವನ್ನಾಗಲಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರನ್ನೂ ನೇಮಿಸದೆ ರೂಪಾಯಿ ತುಂಬಿದ ಚೀಲಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಕೋರ್ಟಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು. ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಕೈ ಸೇರುವಷ್ಟು ಪ್ರಾಯವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಜಿಪುಣ ತಂದೆಯ ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿಗೆ ತಾವು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ತಿ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವರು ಕೈ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಕಾದಿದ್ದರು.

ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಆಸ್ತಿ ಕೈವಶವಾದ ಮೇಲೆ ಕರಾವಳಿಯು ಜಿಲ್ಲೆಯು ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲವಾದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯ ಲೀಲೆಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡು ಧನ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯ ಕಥೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಆ ಭಾಗದ ಹಳೆಯ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಗಾದೆ ಮಾತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದರಿತರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನೀವು ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ದುಂದು ವಿಚಕ್ಷಣತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಬಲ್ಲಿರಿ. ಆಗ ಮೋಟಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸಟ್ಟಾ ಪ್ರಸಾರ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸಿನೆಮಾ

ಇರಲಿಲ್ಲ-ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಇನ್ನೂ ತೆರೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ಸಾಹಸಗಳ ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ:

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಒಳ್ಳೇ ಕುದುರೆ ಶೋಕಿಗಳು. ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಜಾತಿ ಅರಬ್ಬಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಅವರು ಲಾಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮೂರಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಚಾರ ಬಂದದ್ದೇ, ಅವರು ಲಾಯದಿಂದ ಮಾಲೀಸು ಮಾಡಿ ಟಿಪ್ ಟಾಪ್ ಆಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ರಾಜಠೀವಿಯ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿ (ಈ ಪೋಷಾಕಿನ ವಿಷಯ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ) ಕುದುರೆಯೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ, ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡದೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅರವತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ ತಾನೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲು ತಲುಪಿದೊಡನೆ ಕ್ಷಣವೂ ತಡೆಯದೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮೂರಿಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಸೋಜಿಗದ ಹವ್ಯಾಸವಾದರೂ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬು ಇದರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳುವಿರಿ. ನಿಲ್ಲಿರಿ, ಚೇಳಿನ ವಿಷ ಬಾಲದಲ್ಲಿದೆ. ೧೨೦ ಮೈಲಿನ ನಿರಂತರ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಕುದುರೆ ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಧಗೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಇದು ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಜಾತಿ ಕುದುರೆ ಒಂದು ಸವಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬಳಲುವುದೆಂದರೇನು? ಅವರು ಅದನ್ನು ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದಿನ್ನೆಯಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವರು. ಒಳಗಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ತಳತಳಿಸುವ ತಮ್ಮ ಬಂದೂಕುಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತಂದು ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆಯ ವಕ್ಷದತ್ತ ಗುರಿಹಿಡಿದು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವರು. ನೂರಾರು ರುಪಾಯಿಯ ಕುದುರೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಧಾರೆಯೊಡನೆ ದಿನ್ನೆಯ ಬದಿಯ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಉರುಳುವುದು!

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಶೇಷ ಸಾರೋಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವರು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಊರಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ತೈನಾತಿಗೆ ತಂತಿ ಬರುವುದು: “ನನ್ನ ಕೋಟಿನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ಕಾಣೆಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆಯೋ ನೋಡಿ ತಿಳಿಸಿರಿ.”

ತೈನಾತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿ ಹುಡುಕಿ ತಿರುಗಿ ತಂತಿ ಬಿಡಬೇಕು: “ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹುಡುಕಿ ಆಯಿತು.” ಕೆಲ ತಾಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ತಂತಿ ಮಂಗಳೂರಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. “ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ಇನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬೇರೊಂದು ಕೋಟಿನ ಒಳಕಿಸೆಯಲ್ಲಿತ್ತು.”

ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ಕಳೆದಿರಲೂ ಇಲ್ಲ, ಸಿಕ್ಕಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಾಹೇಬರ ತಂತಿ ಶೋಕಿಯಾಗಿತ್ತು ಇದು. ಹಣ ವೆಚ್ಚಮಾಡಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಲ್ಪಕ ಉಪಾಯ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಳೆಯಬಲ್ಲುದೆ?

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ಪೋಷಾಕುಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುವೆನೆಂದೆನಲ್ಲವೆ? ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದ ಮಾದರಿಯ ನವಾಬಿ ಪೋಷಾಕು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಪನಾಮಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನಾತೀತ ವೇಷಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ದಸರಾ ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ ವೇಷಭೂಷಣಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ಜಂಬೂಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು

ನೋಡಿದರು. ಸರಿ, ಊರಿಗೆ ಮರಳಿದವರೇ ಅಂಥದೇ ಒಂದು ಪೋಷಾಕು ಹೊಲಿಸಿದರು. ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಸಾಹೇಬರು ಮಂಗಳೂರು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆದರು. ಜನ ಮೈಸೂರರಸರು ಬಂದರೆಂದೇ ಬಗೆದಿದ್ದರಂತೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕಲೆಕ್ಟರರು ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದರೆಂದು ವದಂತಿ.

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ದರ್ಬಾರು ಅವಸಾನ ಹೊಂದಿ ಸಾಲಗಾರರು ಅವರ ಸ್ಥಿರ-ಚರಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಾಜಿಗೆ ತಂದಾಗ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಒಂದರಂತೆ ಒಂದಿಲ್ಲದ ಪೋಷಾಕುಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಇದು ಸಾಲದೆ?

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಮಹಾ ಪ್ರಣಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯ, ಮತ್ತು ತುಂಬ ಹುರುಪು ಬಂದಾಗ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಸಿಗರೇಟಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಹೊಗೆ ಸೇದಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಯಸಿಯರ ಮುಖದಮೇಲೆ ಊದಿ ಕುಂಪಣಿ ಸರಕಾರದ ನೋಟುಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಎಂಥ ಕ್ಷುಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದು ನಲ್ಲೆಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತಿದ್ದರು.

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾಳಲಾರದ ಕೈತುರಿಕೆ ಏಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಹೊಡೆಯದೆ ಅವರಿಗೆ ಚೈನಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುಂಪಣಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿಯಾಂ ಭಾಯಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಸ್ತಾಗಿ ಕುಡಿದು ನಲ್ಲೆಯರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರು ಬಾರುಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಆ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಮನವಾರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಮೈಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಾಸುಂಡೆಗಳೆದ್ದಮೇಲೆ ಆ ಬಡಪಾಯಿಯನ್ನು ಮಲಾಮುಗಳಿಂದ ಶುಶ್ರೂಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಾವಾಬರು ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಾಹೇಬರ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಅವರು ಹೇಳೇ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತಾದಮೇಲೆ ಈ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅವರಿಂದ ಪಡೆದ ಪೆಟ್ಟಿನ ಬೆಲೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿ ತೆರೆದು ಸಾಹುಕಾರನಾಗಿಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರಲ್ಲಿ ಒಣ ಜಂಬದ ಲೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ತೇರಿನ ದಿನ ತೇರಿನ ಮುಂದೆ ಬಾಣಬಿರುಸು ಸುಡುವಾಗ ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಜನರ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡಲು ಸ್ವಯಂ ನಿಯುಕ್ತ ಪೋಲಿಸರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಸಾಹೇಬರು ಅವನ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿದರು. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇವರು ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು, ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಟ್ಟನೆ ಏಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೇಟು ಬಾರಿಸಿದನು.

ಸಾಹೇಬರು ಈ ಧೃಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ಕೆರಳಿ ಅವನಿಗೆ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಗುಂಡು ಹಾಕಿದರೆಂದು ನೀವು ತರ್ಕಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಅಪ್ರತಿಭರಾಗಿ ನಿಂತು ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಅವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಕೈಚಾಚಿ ಅವನ ಕೈಕುಲುಕಿದರು.

"ಭೇಷ್! ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರ ಕಪಾಳ ಮೋಕ್ಷಮಾಡಿದ ಧೀರ, ನಿನ್ನ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ!" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು!

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಗಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿತು. ಮೈತುಂಬ ಸಾಲವಾಗಿ ಪಥ ನಡೆಯದಂತಾಯಿತು. ಮಿಯಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಬೀಬಿಯನ್ನು ಕೇರಳದಲ್ಲಿದ್ದ ತವರುಮನೆಗೆ ಒಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮರಳುವಾಗ ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆಯ ಬಳಿ ಒಂದು ಕಡೆ ರೈಲಿನ ಕಂಬಿಯಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿಯಾದ ತಲೆಯ ಒಂದು ಶವವನ್ನು ಯಾರೋ ಕಂಡು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

*

೩೦. ನೆಸ್ ಸರೋವರದ ದೈತ್ಯ

ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಯೇತಿ ಅಥವಾ "ಅಸಹ್ಯ ಹಿಮ ಮಾನವ" ಎಂಬ ರಹಸ್ಯಮಯ ಜೀವಿ ಇದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡಿನ ಪರ್ವತ ಸರೋವರ "ಲೋಖ್‌ನೆಸ್"ಗೆ ಆರದೇ ನಿಗೂಢ ಪ್ರಾಣಿ "ಲೋಖ್‌ನೆಸ್‌ನ ದೈತ್ಯ" ಇದೆ. ಎರಡೂ ಜೀವಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಕಥೆಗಳು ಶತಮಾನ ಶತಮಾನದಿಂದ ಜನಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆವೆಂದುಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಯೂ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಿಗಳು ಶೋಧ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂ ನಿಜವಾಗಿ ಇವೆ ಅಥವಾ ನಿಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತಪಟ್ಟಿಲ್ಲ.

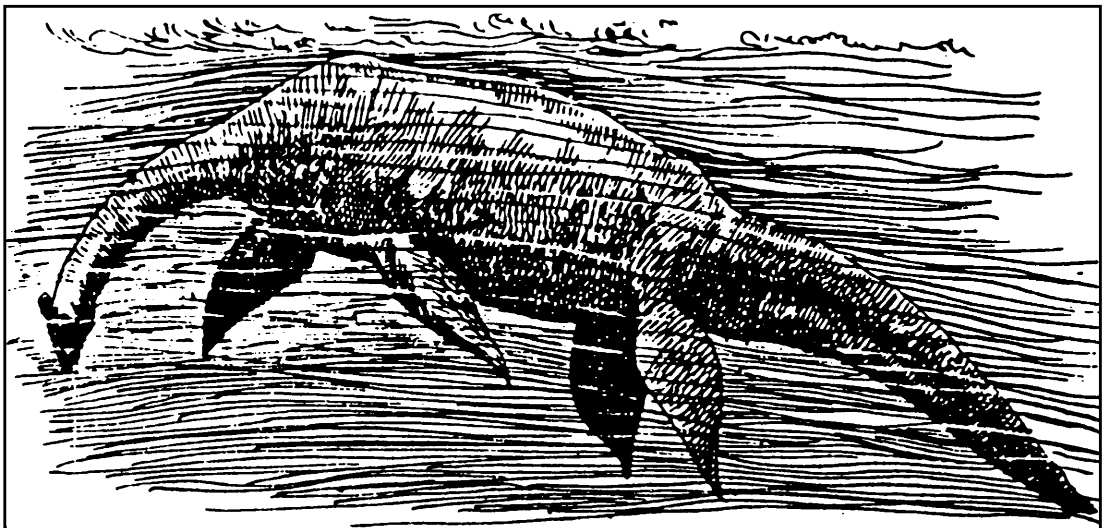

ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ದೈತ್ಯ: ಡಾ. ರಾಬರ್ಟ್ ರೈನ್ಸ್ ಊಹಿಸಿದಂತೆ

ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ಎಂಬುದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ದ್ವೀಪಗಳ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಿಹಿನೀರ ಸರೋವರ. ಸ್ಕಾಟಿಶ್ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಮಹಾಕಂದರ (ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ಲೆನ್) ಎಂಬ ಬಿರುಕನ್ನು ತುಂಬಿ ಈಶಾನ್ಯ ನೈಋತ್ಯವಾಗಿ ೨೪ ಮೈಲು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ನೆಸ್ ನದಿಯೊಡನೆ ಅದು ಕೂಡಿದೆ. ಅದರ ಆಳ ೯೦೦ ಅಡಿಗಳವರೆಗೂ ಇದೆ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚಳಿಯಿದ್ದರೂ ಅದರ ನೀರು ಎಂದೂ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆಳದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರ ನೀರು ಶಾಯಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಮುದ್ರದ ಕೈಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಯುಗಗಳ ಹಿಂದೆ ಭೂ ಭೌತಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಮತ್ತು ಭೂ ಖಂಡಗಳ ಚಲನೆಯ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಇದು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಸಿಹಿ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿತೆಂದೂ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೈತ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ೬ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲಂಬಿಯ ಎಂಬ ಸಂತ ಅದು ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಯದಿಂದ ಕೆರಳಿದವನಾಗಿ, "ಎಲೈ ಭೀಕರ ಜಂತುವೇ! ಹೊರಟು ಹೋಗು! ಸಂಭಾವಿತನಾಗು!" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅದರ ದರ್ಶನ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಲಭವಾಯಿತಂತೆ. ಆದರೂ ಅದು ಮೊಸಳೆಯಂತೆ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುರಿಯನ್ನೋ ಆಡನ್ನೋ ಸೆಳೆದು ಒಯ್ಯುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ.

ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಕಂಡೆವೆಂಬವರ ವರದಿಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅದು ೬೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂದಾಜುಗಳು ಅದರ ಗಾತ್ರವನ್ನು ೨೦-೩೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾವಿನಂತೆ ಅದರ ತಲೆ ಬಲು ಚಿಕ್ಕದೆಂಬುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೆಲ ಜ್ಞಾನಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ "ಸಮುದ್ರ ಸರ್ಪ"ಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾವಿನಂತೆ ಉದ್ದ ಕೊರಳಿದ್ದರೂ ಅದರ ನಡು ಉಬ್ಬಿದ್ದು, ಒಂಟೆಯಂತೆ ಒಂದು (ಕೆಲವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚು) ಡುಬ್ಬವೂ ಜೋಡಿಪಕ್ಕಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ.

ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ (ಲೋಖ್ ಅಂದರೆ ಕೆಲ್ಟಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸರೋವರ ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರದ ಕೈ) ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಗ್ನ ದುರ್ಗವಿದ್ದರೂ ಬಹು ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹೊರ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ವಿರಳವಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯೩೩ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೊಂದು ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರನ್ನಷ್ಟೆ ಸೋಜಿಗಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸರೋವರಾಂತರ್ಗತ ದೈತ್ಯನ ಕಥೆ ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೊತ್ತಾಯಿತು. ಕುತೂಹಲಿಗಳಾದ ಸಂಚಾರಿಗಳು ಬಂದರು. ದೈತ್ಯನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿದರು. ಕಂಡೆವೆಂದವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸವತ್ತಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಕೆಲವರು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೈತ್ಯನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅದರದೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೀರ ಅಸ್ಪಷ್ಟವೆಂದೋ ಪೂರಾ ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯಿಂದೋ ತೆಗದುಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ನಂಬಿದವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಲುಗಿಸಲು ಅವರು ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡಿನ ಈ ಸರೋವರದ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಲು ಬರುವವರೊಡನೆ ದೈತ್ಯನಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ೧೯೬೩ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ದೇಶವಿದೇಶಗಳ ಸಂಶೋಧಕ ತಂಡಗಳು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟು ತರತರದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಉಂಟು ಇಲ್ಲಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಣಗುತ್ತಿವೆ. ದೈತ್ಯ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಊಹಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಣಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನ ಯಾಕೆ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ದೈತ್ಯದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹರೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೂ ವಿಚಾರವಂತರೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ದೈತ್ಯನ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದವರು ಕೆನೆತ್ ವಿಲ್ಸನ್ ಎಂಬ ಲಂಡನ್ನಿನ ಗೌರವಾರ್ಹ ಸರ್ಜನ್. ಈ ಚಿತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ೪೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಕಂಡೆವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೦೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಜಿನಿಯರಿದ್ದಾರೆ, ದೂರದಿಂದ ಬಂದವರಿದ್ದಾರೆ, ದೈವನಿಷ್ಠ ಪಾದ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಪತ್ರಿಕಾ

ವರದಿಗಾರರಿದ್ದಾರೆ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವಯೋವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲೆಕ್ಸ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಬೆಲ್ ಎಂಬ ಜಲಾಧಿಕಾರಿ ೧೮ ಸಲ ಅದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುವ ವಿನಿಫ್ರೆಡ್ ಕೇರಿ ಎಂಬ ವೃದ್ಧೆ ತನ್ನ ೧೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೊದಲ ಸಲ ಕಂಡಂದಿನಿಂದ ಈವರೆಗೆ ೧೫ ಸಲ ಅದು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಗಂಡ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವಿಮಾನ ಪಡೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅದರ ವರ್ಣನೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ೧೯೩೩ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶಿ ಜಾರ್ಜ್ ಸ್ಪೈಸರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಂಬಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬಸವನಹುಳದಂತಿದ್ದ ಈ ದೈತ್ಯಜೀವಿ ಸರೋವರದ ದಂಡೆಯ ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಜಾರಿ ನೀರನ್ನು ಸೇರಿತು. ಅದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕುರಿಮರಿಯಂಥ ಏನನ್ನೋ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದರ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪೆಂದೂ ಅದು ಮಗುಚಿಬಿದ್ದ ದೋಣಿಯಂತಿದೆಯೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಣನೆ. ಅದು ನೀರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ತಳಮಳವನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತ, ಅಗಾಧ ವೇಗದಿಂದ ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯ ಸಂಗಡ ಸಾಮನ್ ಮೀನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿತೆಂದು ಇತರ ವರ್ಣನೆಗಳು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ೨೦೦-೨೫೦ ಗಜ ದೂರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಅಲೆಕ್ಸ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಬೆಲ್ ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ಆರಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿತ್ತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ದೈತ್ಯ ಉಂಟೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದಗಳೆರಡೂ ಬಲವುಳ್ಳವುಗಳೇ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಬಹುಶ್ರುತ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನ್ಯ ನಿಸರ್ಗಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸರ್ ಪೀಟರ್ ಸ್ಕಾಟರು ದೈತ್ಯನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಚಲ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದವರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೈತ್ಯ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪೆಡಂಭೂತ (ದೈತ್ಯಗಾತ್ರದ, ಚಿಕ್ಕ ತಲೆಯ ಸರೀಸೃಪ-ಓತಿ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ). ಪೆಡಂಭೂತಗಳು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಂಶವಾಗಿವೆಯೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಹೇಳಿಕೆ. ಆದರೆ ೬.೫ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಂಶವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದ್ದ ಪ್ಲೆಸಿಯೋಸಾರ್ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರವಾಸಿಯಾದ, ಗಾಳಿ ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಪೆಡಂಭೂತದ ವಂಶಜ ಇದೆಂದೂ, ಯಾವುದೋ ಆಕಸ್ಮಿಕದಿಂದ ಅದು ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರಬೇಕೆಂದೂ ಸರ್ ಪೀಟರ್ ಮತ. ನಿರ್ವಂಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಗೋ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದುಂಟು. ಏಳು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಳಿದುಹೋಗಿತ್ತೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದ್ದ ಕೊಯೆಲೊಕ್ರಾಂತ್ ಎಂಬ ಆದಿಮಮೀನ ಜಾತಿ ೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಆಫ್ರಿಕದ ಕರಾವಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ ಪೀಟರ್ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ಸರೋವರ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪ್ಲೀಸಿಯೋಸಾರ್ ಪೆಡಂಭೂತಗಳ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ತಂಡ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತತಿ ಬೆಳೆಸಿರಬಹುದು. ೧೯೭೨ರಲ್ಲಿ ಸರ್ ಪೀಟರ್ ರೈನರು ತಗೆದ ಒಂದು ಜಲಾಂತರ್ಗತ ಫೋಟೋವಿನಿಂದ ಭಾರೀ ಗಾತ್ರದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವರು ದೈತ್ಯ ದಂಪತಿಗಳ ಒಂದು ವರ್ಣಚಿತ್ರವನ್ನೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಈ ದೈತ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಗಾಧ ಗಾತ್ರದ ಹುಳವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ!

ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಭೂತದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಲೋಖ್‌ನೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಗೇಡಿಗಳೂ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ಲೀಸಿಯೋಸಾರ್ ಪ್ರಾಣಿ ಲೋಖ್‌ನೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದಾಗ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಒಂದು ಗಂಡು ಒಂದುಹೆಣ್ಣು ಆದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಅವುಗಳ ಗಾತ್ರ ೬೦ ಅಡಿಯಲ್ಲ ೨೦ ಅಡಿಯೇ ಇತ್ತೆಂದು ಹಿಡಿದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ೨೦೦-೧೫೦ ಪೌಂಡ್ ಆಹಾರವಾದರೂ ಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಾಕುವಷ್ಟು ಜಲಚರ ಸಂಪತ್ತು ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೈತ್ಯನ ಹೆಣ ತೇಲಿಬಂದು ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಬಂದ ಹಿಮಯುಗದಲ್ಲಿ ೧೦-೧೨ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರೀ ಹಿಮನದಿ ಈ ಸರೋವರದಮೇಲೆ ಹರಿದು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು. ಬರ್ಫದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಾಣಿ ಯಾವುದೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿರಲಾರದು.

ಆದರೆ ನಂಬಿದವರ ನಂಬಿಕೆ ಈ ವಾದಗಳಿಂದ ವಿಚಲಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರೋವರ ಕೆಲ ದೈತ್ಯ ಕುಟುಂಬಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಲಚರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆಯೆಂದು ಈಚೆಗಿನ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳು ತೋರಿಸಿವೆ. ಹೆಣಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯಗಳು ಸಾಯುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸರೋವರಾಂತರ್ಗತ "ಸಮಾಧಿ ಗುಹೆ"ಗೆ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು-ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹೀಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಾಗಿರುವಾಗ ದೈತ್ಯನ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಬಿರುಸಾದ ಯತ್ನಗಳು ಸಾಗಿವೆ. ಅದರ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯಲು ನೀರೊಳಗೆ ಕೆಮೆರಾಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ; ಅವುಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಧ್ವನಿಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ. ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿನ ಅನುಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಸರೋವರದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಒಂದು ಸ-ಜನ ಆಕಾಶಬುಟ್ಟಿ ಯನ್ನು (ಬಲೂನ್) ಹಾರಿಸಿ ಆದರಿಂದ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ ತಂತಿ ದಾರದ ತುದಿಗೆ ಹಂದಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಈಡು ಕಟ್ಟಿ ಸರೋವರದ ನೀರೊಳಗೆ ಅದು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ದೈತ್ಯ ಇದ್ದುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರವನ್ನು ಎಳೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ಆದರೆ ದೈತ್ಯ ಈ ಆಮಿಷವನ್ನು ಕಚ್ಚಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಮೆರಾದ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಧ್ವನಿ ಉಪಕರಣದ ಅಳವಿನೊಳಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ವಿಚಿತ್ರ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ಅವು ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಎಡೆಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಳುಗುಗಾರರೂ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಪಾತಾಳಗರಡಿ ಶೋಧದಿಂದ ಕೆಲ ಉಪ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ. ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ಸಿನ ಜಲಚರ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದರ ತಳದ ಆಕಾರ V ಯಂತಿದೆಯೆಂದು ಬಗೆದುದ್ದು U ವಿನಂತಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಚೀನ ನಿವಾಸಿಗಳ ಸಮಾಧಿಗಳಿದ್ದವೆಂದೂ ಅವು ಈಗ ಸರೋವರದಲ್ಲಿನ ನೀರು ಏರಿದ್ದರಿಂದ ಮುಳುಗಿವೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದೆ.

ದೈತ್ಯ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ನಾಚುಗುಳಿಯಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶೋಧಕರು ನಿರಾಶರಾಗಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ! ಲಂಡನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಉತ್ಸಾಹಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಪನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ನೀರಿನಂತೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಶೋಧಕ ತಂಡಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ದೈತ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲುಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ. ವ್ಯಾಪಾರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ಕಾಟಿಶ್ ಜನರು ಸರೋವರದೊಳಗಿನ ಈ ಊಹಾತ್ಮಕ ನಾಗರಾಜನನ್ನು "ನೆಸ್ಸಿ"ಯೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಮೇ, ೧೯೭೮

೩೧. ಪತ್ತೇದಾರ ಸರದಾರನಾದ ಕಳ್ಳ

ಶತಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ದಳದ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಭವಿದೆಯೆ? ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಸಮರ್ಥ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ದಳದ ಪ್ರಥಮ ಅಧಿಪತಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ಹೆಸರು ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಯುಜಿನೆ ವಿದೋಕ್. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ದಳವಾದ "ಶುರಿಟಿ"ಯ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಅವನು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ನಂಬಲಾರದಷ್ಟು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಬಹುಶಃ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ ಬರೆದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕಳ್ಳನೂ ಅವನೇ ಇರಬೇಕು.

ಫ್ರೆಂಚ್ ಇತಿಹಾಸದ ಕೋಲಾಹಲಮಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ, ವಿದೋಕ್ ೧೭೭೫ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅರಾಸ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯಿ ಒಂದು ಬ್ರೆಡ್ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಕೈಚಳಕವನ್ನಾತ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಥಮತಃ

ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಬೀಗಹಾಕಿದ ಗಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇಳಿಬಿಡಲು ಮಾಡಿದ್ದ ತೂತಿನೊಳಗೆ ಮೇಣ ತಗಲಿಸಿದ ಗರಿಗಳನ್ನು ತುರುಕಿ ಹಣವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಾಣ್ಯ ಹರಣದ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾರಂಗತನಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣ ತೀರ ಚಿಕ್ಕದೆನಿಸಿ ವಿದೋಕ್ ಒಂದುದಿನ ಅವಕಾಶಗಳ ನಾಡಾದ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೆಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಮೇಲೆಯೇ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ದೊಡ್ಡ ದರೋಡೆಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ.

ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಅವನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಳೆಯ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಣರಾದ ಕಳ್ಳರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಆಸ್ಟೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಡಗು ಹಿಡಿಯಲು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಸಾಲದಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿದೋಕನನ್ನು ಉಪಕಾರಿಯಾದ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸುಲಭೋಪಾಯವನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಒಂದು ಹೆಂಡದಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ವಿದೋಕನಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಆತ ಒಂದು ಹಗ್ಗದ ರಾಶಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಅವನ ಜೇಬಿನ ಭಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು.

ವಿದೋಕನ ಸಾಹಸಿ ಜೀವ ಇದರಿಂದೇನೂ ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಸರ್ಕಸ್ ಸೇರಿದ. ಅವನನ್ನು ಡೊಂಬನಾಗಿ ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದು ಮಾಲಕನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಇಡೀ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ನುಂಗುವ "ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ"ನಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಅವನ ಯತ್ನವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಆತ ಒಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರ ಕುಂಟ ವೈದ್ಯನೊಡನೆ ಊರೂರು ಅಲೆಯುತ್ತ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬೇಗನೇ ಊರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಬಡಿದಾಟಗಳಾದವು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸೆರೆಮನೆವಾಸ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಹೆಂಗಸರು ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಅಸಂಖ್ಯ ಸೆರೆಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ.

ಒಬ್ಬಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸೆರೆಮನೆ ಸೇರಿದ ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಮತ್ಸರ ತಾಳಲಾರದೆ ಪೋಲಿಸರ ಬದಲು ಅವಳಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈ ನಡುವೆ ಸೈನ್ಯ ಸೇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕಾರಣದೊಡನೆ ಪಕ್ಷ ಬದಲಿಸುತ್ತ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಪದವಿಯವರೆಗೇರಿದ ವಿದೋಕ್ ತನ್ನ ಸಾಹಸಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡಿದ. ಬ್ರಸ್ಸೆಲ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮೋಹಪಾಶದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಂಚಿಕೆ ಹೂಡಿದ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ರೇಖೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಕುಂದಿ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ತಾನು ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯಾದವನೆಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನಾತ ತನ್ನ ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಮರಳಿ ಅವನ ಹೆಣ್ಣು-ಸೆರೆಮನೆಗಳ ಆವರ್ತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಫ್ರಾನ್ಸೈನ್ ಎಂಬ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಅವನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ

ಪಾರು ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ಹೊರಬಂದವನೇ ಆತ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಪ್ರೇಯಸಿಯೊಬ್ಬಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಉರಿದೆದ್ದ ಆ ತರುಣಿ ಅವನನ್ನು ಪೋಲಿಸರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ವಿದೋಕನ ಧೈರ್ಯ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಲಿಲ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಾತ ಒಳಗಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೊರಗಿದ್ದುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅವನ ಮಾಯಾವಿತನ ಕಥೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತೋಳದ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಓಡಿಹೋದನೆಂದು ವಾರ್ತೆ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದಾಗ ವಿದೋಕ್ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೂಟೆಯ ರೂಪ ತಾಳಿದನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸನೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದೆದುರು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ.

ಓಡುವ ಬಂಡಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಪಾರಾಗುವುದು, ಹಗ್ಗದ ಮೂಲಕ, ಸರಳು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋಡಿ, ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದು ಅವನ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲವಂತೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಆತ ಕಾವಲುಗಾರ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೋಟನ್ನೂ ಟೊಪ್ಪಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಅರಾಸಿನ ಪೋಲಿಸರು ಅವನಿಗಾಗಿ ಆಕಾಶ-ಪಾತಾಳವನ್ನರಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಟ್ರಿಯನ್ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಗಡ ಡಾಣಾ ಡಂಗುರವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ್ನು ಪೋಲಿಸರಾಗಲಿ, ಅವನ ಅಸಂಖ್ಯ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಾಗಲಿ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ವಿದೋಕನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತ ಒಬ್ಬ ರೈತ ರಾತ್ರಿ ಈ ಕಪಟ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರಾದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡ ಮಲಗಿಸಿದ. "ಅಯ್ಯೋ! ಎಂಥ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ!" ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ವಿದೋಕ್ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ.

ಕೊನೆಗೆ ವಿದೋಕನಂತಹ ದುಃಸಾಹಸಿಗೂ ಈ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಸಾಕಾಗಿಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗೀಗ ೩೫ ಮೀರಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಿಸ್ಸಿನ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ನಡುವೆ ಭೂಗತನಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಹಲವು ಹೆಂಗಸರ ಎಳೆದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಲು ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಅವನಿಗೆದುರಾಯಿತು. ಅವನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರೂ ಅವನನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನು ಸಂಭಾವಿತನಾಗಿ ಒಂದು ಅರಿವೆ ಅಂಗಡಿ ತೆಗೆದು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದ. ಅದೀಗ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಪ್ಯಾರೀಸಿನ ಪೋಲೀಸ್ ವರಿಷ್ಠನ ಕಡೆಹೋಗಿ ಅವನು ತನ್ನ "ತುರುಪು"ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದ. ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಕಳ್ಳಕಾಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದುಕೊಡುವೆನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ. ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿದರು.

ಹೀಗೆ ೧೮೦೯ರಲ್ಲಿ ಈ ತಸ್ಕರಾಗ್ರಣಿ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ. ಅವನ ಕೈಕೆಳಗೆ "ನಿವೃತ್ತ" ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಒಂದುತಂಡವೇ ಸಂಘಟಿತವಾಯಿತು. ಇಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ದಳವಾದ ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡ್ ಯಾರ್ಡಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರುವ

ಪ್ಯಾರಿಸಿನ 'ಶುರಿಟಿ'' ದಳ ಹೀಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿತು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಿದೋಕ್ ಅದರ ವರಿಷ್ಠನಾದ. ೧೮ ವರ್ಷ ಕಾಲ ಆತ ಈ ಪತ್ತೇದಾರ ದಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅವನ ಅಪರಾಧ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಗಳಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದವು. ಕಳ್ಳ ಕಾಕರ, ಧೂರ್ತರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನಾತ ಅಂಗೈ ನೆಲ್ಲಿಯಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಪ್ಯಾರಿಸಿನ ರಾತ್ರಿಂಚರರ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಂಡದಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳೊಡನೆ ಕುಳಿತು ರಂಗಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಅವರನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಥವನು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಈತ ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಕನನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನೇ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಕನಾಗಿ ಅವಳ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇಮಿಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇಡೀ ಗೊಂಚಲನ್ನೇ ಕೊಯ್ದು ತರುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ಸಲ ಒಂದಾನೊಂದು ಪಾಪಪೂರಿತ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಹೊಣೆ ಅವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಓಣಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬಾಕೆ ಗೂನಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ವಿದೋಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. "ತುಂಬ ಅನುಕೂಲ!" ಎಂದುಕೊಂಡನಾತ. ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೆಲ್ಲ ಮಂದಿಯ ಉಸಾಬರಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಇತರರ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮೇಲಿನ ಆಸ್ಥೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬುದು ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹರಟೆಮಲ್ಲಿಯರೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಮುದುಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಹಾಲಿನಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಹರಟೆಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ಅವನ ತರ್ಕ. ಅವನೆಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆ ಗೂನಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಅವಳ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾವ ಪಾಪ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿದ.

ವಿದೋಕನ ಪದ್ಧತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಒರಟಾಗಿದ್ದವು ನಿಜ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೇ ಉಭಯಸಂಕಟ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳೇ ಹಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರದ ಅಶಾಂತಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದುರ್ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರುಬರುತ್ತ ಸುಧಾರಿಸಿದ ವಿಧಾನಗಳು ಬೇಕಾದವು. ಸಂಗಡಲೇ ವಿದೋಕನ ಅವನತಿಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಅಪರಾಧಿಯಾದ ಕೋಕೋ ಲಾಕರ್ ಗುಪ್ತಪೋಲಿಸ್‌ದಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಕ್ಕೇರತೊಡಗಿದ. ಅವನಿಗೂ ವಿದೋಕನಿಗೂ ಬಹಳ ಮಾತ್ಸರ್ಯ. ಮಾತಿನ ವೈಖರಿ, ಬುದ್ಧಿಯ ಚುರುಕು ಕೋಕೋಗೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ವಿದೋಕ್ ಅವನನ್ನು ಎದುರಾ ಎದುರು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕೋಕೋ ವಿದೋಕನಂತೆ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡದೇನೆ ಪಾಪಿಗಳ ಬೇಟೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿದವನಾಗಿರದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ. ಹೊಸ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಸರಿಯಾದವನಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಗುಪ್ತಪೋಲಿಸ್‌ದಳದ ಚತುರ್ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ ನಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ವಿದೋಕನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿದೋಕ್ ೧೮೨೭ರಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಬಂದ.

ವಿದೋಕನ ತಾರೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಪೋಲಿಸ್ ದಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಕಾರಖಾನೆ ತೆರೆದ. ಅದರ ಕೆಲಸಗಾರರೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವಿದೋಕನ ಕಾರ್ಯರಂಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಖಾನೆ ದಿವಾಳಿಯೆದ್ದಿತು.

೧೮೩೨ರಲ್ಲಿ ಆತ ತಿರುಗಿ ‘ಶುರಿಟಿ’ಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಳೆದುಹೋದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ದರೋಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಕಪಟ ಹೊರಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು.

ಹೀಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು, ಕಳ್ಳ ಪತ್ತೇದಾರನ ಅಸಾಧಾರಣ ಜೀವನ. ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವನಯಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತ ೧೮೫೭ರಲ್ಲಿ ವಿದೋಕ ಸತ್ತ. ಅವನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬೇರಾರೋ ಅವನಿಗಾಗಿ ಬರೆದರೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೨

*

೩೨. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ೧೦,೦೦೦ಮೈಲು ಸವಾರಿ

ಸೋಮರ್ಸೆಟ್ ಮಾಮರ ಕಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ೨೨ ವಯಸ್ಸಿನ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ರೆಗ್‌ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಅದನ್ನು ಓದಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಅಂಥ ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯಪೂರ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ-ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ.

ರೆಗ್ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನದು ಈಟಿ (Javelin) ಎಸೆತದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ೧೯೬೪ರ ಟೋಕಿಯೋ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ತೆರಳುವ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ನಿಶ್ಚಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವನ ತೋಳಿಗೆ ಏಟು ತಗುಲಿ ಆ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಆಟದ ರುಚಿ ರೆಗ್ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಈಟಿ ಎಸೆವ ಆಟಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಚಪಲ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ತೆರಳಿದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ತೋಳಿನ ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆಡುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹಣವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದದ್ದಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಆತ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಏರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಸರಕು ಸಾಗಣೆಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಸಾಗಿಸಬಹುದಲ್ಲ! ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ, ಸರಕು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನೆಯೇನೋ ಬಂದಿತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ (೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದ) ಹಣದ ಚೀಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಸಹಸಾ ಅವನನ್ನು ನಿರಾಶೆ ಕವಿಯಿತು. ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಉಪಾಯವೇನು? ಸರಕಿನ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ತೆರಳುವ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು. ಸರಕು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ ಸಾರಿಗೆ ವೆಚ್ಚ ವಸೂಲು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯದು. ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬೋಲ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರಬರುವ ಅನುಕೂಲತೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಅನಂತರ ಲಂಡನ್ನಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಓ.ಎ.ಸಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಸದರ್ನ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಕಂಪೆನಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಪರ್ತ್ ನಗರದ ಸುಪ್ರೀಂ ಶೋ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕಳಿಸಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಎರಡೂ

ಕಂಪನಿಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇಲ್ಲ! ಸಾರಿಗೆ ಹಣ ಪರ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಲಾರ್ಕನಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ. ಮಾಡಿಯಾದಮೇಲೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಆದಿತ್ಯವಾರ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೮ ರಂದು ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದ ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಪರ್ತ್‌ಗೆ ಸಾಗಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ.

ಐದು ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಅವನೂ ಗೆಳೆಯರೂ ಅದನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಒಂದು ಟ್ರಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ರೆಗ್ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತ. ಮುಚ್ಚಳಗಳನ್ನು ಭದ್ರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಆಹಾರವನ್ನಾಲಿ, ಮದ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಇಡಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸ್ಥಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ರೆಗ್ ಹಿಂದಿನ ೨೪ ತಾಸುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಲ ಉಪವಾಸದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ಮಾತೃಭೂಮಿ ಸೇರುವ ವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಡಿದರೆ ತಿಂದರೆ ಮಲ-ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರುವಾತನಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವನ ಎರಡು ಸೂಟ್‌ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಒಂದೆಡೆ ತಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಚಾದರವೂ ಇದ್ದಿತು, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಹಲಗೆಗಳ ಸಂದುಗಳಿಂದ ಉಸಿರಾಡಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಣಿಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ಹೊರಗಿನ ದೃಶ್ಯವೂ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಿಸಿದರು. ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರೇನು ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಇತರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಡನೆ ಸರಕು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಗಿತು. ಆಗ ಸಂಜೆಯ ಸುಮಾರು ೪ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ವಿಮಾನ ಹೊರಡಲು ಇನ್ನೂ ೨೪ ಗಂಟೆಗಳಿದ್ದವು.

ಆದಿತ್ಯವಾರ ಸಂಜೆ ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಬೋಯಿಂಗ್ ೭೦೭ ವಿಮಾನ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕ್ರೇನಿನ ಮೂಲಕವೇ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸರಕು ಕೋಣೆಯಿಂದ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಚಾಲಕ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಿಂದಲೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ಇತರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಮೇಲೆ ಅದು ಧೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಿತು. ರೆಗ್ಗನ ಜೀವ ಒಮ್ಮೆ ಹಾರಿ ಮರಳಿ ಬಂತು. ಅನಂತರ ವಿಮಾನದ ಆ ಸಣ್ಣ ಸರಕು-ಕೋಣೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಒಳಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಮುಸುಕಿತು.

ವಿಮಾನ ಹೊರಟಿತು. ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಸಾಗಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ನಿಂತಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ಸೇರಿದವು. ಮತ್ತೆ ವಿಮಾನ ಹೊರಟು ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿತು. ಕ್ರೇನು ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ವಿಮಾನದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೇತಾಡಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿತು. ಬಹುಶಃ ಅದರ ಚಾಲಕ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಮುಂಬಯಿಯ ಉರಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇಗೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಚಡಬಡಿಸತೊಡಗಿದ. ಇನ್ನೇನು, ಬೆಂದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಚಾಲಕ ಮರಳಿ ಬಂದ. ಆತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಮಾನದ ಸರಕು ಕೋಣೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದ. ಮುಂಬೈಯಿಂದ ಹೊರಟ ವಿಮಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಆನಂತರ ಸಿಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಇದ್ದು ನೇರವಾಗಿ ಪರ್ತನ್ನು ಸೇರಿತು. ೩೦ ಗಂಟೆಗಳ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿತ್ತು ಸ್ಪಿಯರ್ಸನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ವಿಮಾನದ ಸರಕಿನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದು ಪರ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಕೊಂಡ. ಒಂದು ಕ್ರೇನು ಬಂದು ವಿಮಾನದಿಂದ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ದಾಣದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿತು. ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್. ಪ್ರಯಾಣದಾದ್ಯಂತ ಕ್ರೇನುಗಳ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಐದು ನೂರು ಪೌಂಡು ಭಾರದ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಗಾತ್ರವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯರೇನಾದರೂ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗುವುದು ಖಠಿಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪರ್ತ್‌ನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಆ ಸರಕು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು. ಸರಕು ಕೋಣೆಯ ಬಳಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಸದ್ದು ಗದ್ದಲ ನಿಂತೊಡನೆ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಒಂದು ಬದಿಯ ಹಲಗೆಯ ಬೋಲ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರತೆಗೆದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಸಂದಿ ಸಂದಗಳು ನೋಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ತರದ ಮಬ್ಬು ಕವಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ನಡೆಯಲಾರನೆಂದೇ ಕಂಡಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆ ಒಂದು ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಕಂಡಿತು. ಗಟಗಟನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಂಟಲಿಗೆ ಸುರಿದ. ಹೊಸ ಹುರುಪು ಬಂತು. ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಳ್ಳೇ ಸೂಟನ್ನು ತೆಗೆದು ತೊಟ್ಟು, ಹ್ಯಾಟನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಆ ಕೋಣೆಗೆ ತಂತಿಯ ಬಾಗಿಲಿತ್ತು. ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ಇಕ್ಕಳ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಬಾಗಿಲಿನ ತಂತಿಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಹೊರಬಂದ. ಈಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲಿ ಆತನೂ ಒಬ್ಬನಾದ.

ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ ಊರು ಅಲ್ಲಿಂದ ೨೦೦೦ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಅಡಿಲೈಡ್. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಂದಲೋ ರೈಲು ಚಾರ್ಜನ್ನು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೭ರಂದು ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗಾದ ಆನಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರ ವಿವಾಹದ ಮೂರನೇ ವರ್ಧಂತಿ ಮರುದಿನ ಇತ್ತು.

ಸ್ಪಿಯರ್ಸನು ೬೩ ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ೧೦,೦೦೦ ಮೈಲು ದೂರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ಕ್ರೇನುಗಳಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿ ದೂರದ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಪರ್ತ್‌ಗೆಬಂದ ಈ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೇನೋ! ಆದರೆ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪಲಾಯನದ ಸಂಗತಿ ಹೊರಬೀಳಬೇಕಾಯಿತು. ಪರ್ತ್‌ಗೆ ತಲಪಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೊಡನೆಯೇ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ತಂತಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನೆಗೆ ಮರಳುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ತಂತಿ ಕೊಡಲು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ರವಾನಿತನಾಗಿದ್ದ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಲಂಡನ್ನಿನ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಲ್ಲಿ ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಏನಾದರೂ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಮಯವೇಕೆ? ಪ್ರಪಂಚದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ ಅಸಮ ಸಾಹಸದ ಕಥೆ ಅಚ್ಚಾಯಿತು.

ಪಾಪ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದ ವೆಚ್ಚವೆಂದು ೯೦೦ ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಹಳಿದಿದ್ದಿರಬಹುದಾದರೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ "ನಾವು ನಮ್ಮ ಸರಕುಗಳನ್ನೂ ಮಹಾರಾಜರಂತೆ ಆದರಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಈ ಬಗೆಯ ರಾಜಾತಿಥ್ಯ ಬೇಡಪ್ಪಾ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ರೆಗ್ ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್. ೯೦೦ ಡಾಲರ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮೌಲ್ಯದ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ! ಆದರೆ ಆತ ಬದುಕಿ ಉಳಿದದ್ದೇ ಪುಣ್ಯ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಸರಕಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾರ್ಸಲನ್ನು ಎರಡೋ ನಾಲ್ಕೋ ದಿನ ಹಾಕಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಉಪವಾಸದಿಂದಲೇ ಆತ ಸಾಯಬಹುದಿದತ್ತು. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ವಿಮಾನದ ಸರಕಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಯು ಒತ್ತಡ ಅಥವಾ ಉಷ್ಣೀಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಈತ ಚಳಿಯಿಂದ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಸತ್ತೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ!

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೬

*

೩೩. ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಸುಧಾರಕರು!

ಪುಣೆಯ "ಪಾಂಚ್‌ಹೌದ್ ಚಹಾ ಪ್ರಕರಣ" ಈಗ ನಮಗೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಅಥವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಎನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆದಾಗ ನಾ-ನೀ ಎನ್ನುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಮೂಗು ತಿಕ್ಕಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಕೆಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಿಂದೂ ಮುಂದಾಳುಗಳು "ಶೂದ್ರ"ರು ಮುಟ್ಟಿದ ಚಹಾ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಸೇವಿಸಿದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬರಲಿದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಸುಧಾರಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಶ್ರೀಮಂತ ಅಧಿಕಾರವಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರೂ ಮಠದ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲ ಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ಪ್ರಗತಿವಾದಿ ರಾವ್ ಬಹಾದೂರ್ ಮಹಾದೇವ ಗೋವಿಂದ ರಾನಡೆಯವರು ಕೂಡ ಇದ್ದರು.

೧೮೯೧ ಅಕ್ಟೋಬರದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಪುಣೆಯ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ನೇತಾರರನೇಕರಿಗೆ ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಬಂತು. ಕಳಿಸಿದವರು ಆ ನಗರದ ಪಾಂಚ್‌ಹೌದ್ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನ್ನಿನವರು. ಮಿಶನ್ನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅದೇ ನಗರದ ವಾತಾಳಪೇಟೆಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕ ರೆವರೆಂಡ್ ರಿವಿಂಗ್‌ಟನ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಿಸ್ಟರ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಆಮಂತ್ರಣ ಬಂತು. ಬಹುಶಃ ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಕರೆಹೋಗಿತ್ತು. ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತರೆನಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಬಹುತರ ಪುಣೆಯ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಚಿತ್ಪಾವನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು: ರಾವ್ ಬಹಾದೂರ್ ರಾನಡೆ, ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಆಪಟೆ, ರಾವ್ ಬಹಾದೂರ್ ವಿಷ್ಣು ಮೋರೇಶ್ವರ ಭಿಡೆ, ರಾವ್ ಬಹಾದೂರ್ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್, ರಾವ್‌ಸಾಹೇಬ್ ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಕಾನಿಟ್‌ಕರ, ಸೀತಾರಾಮ ಪಂತ ದೇವಧರ, ವಾಮನರಾವ್ ರಾನಡೆ, ವಾಮನರಾವ್ ಪರಾಂಜಪೆ ಮೊದಲಾದವರು.

ಆಮಂತ್ರಣ ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಭೆಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ಮಿಶನರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಕುಚೋದ್ಯದ ಬಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಾಲು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಹಾ ಧೂರ್ತ ರಾಜಕಾರಣಿಯಾದ ತಿಲಕರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚತುರ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಜೋಶಿ. ಇವರೊಬ್ಬ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಿಡಿಗೇಡಿ. ಮಿಶನರಿಗಳೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹವಿತ್ತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಮಂತ್ರಿತರನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗಲೇ ಅವರು ಧೂರ್ತತನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರು. ಪುಣೆಯ ಸನಾತನ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾರೂ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ-ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ, ಪ್ರೌಢ ವಿವಾಹ, ಸಹಪಂಕ್ತಿ-ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರೇ. ಆದರೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ತಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದ ಗೋಪಾಲ ಗಣೇಶ ಅಗರಕರರಂಥ ಸುಧಾರಕರನ್ನು ಜೋಶಿ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಕೆಲ ಗಟ್ಟಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯಲು ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹತ್ತೈವತ್ತು ಆಮಂತ್ರಿತರು ಹಾಜರಾದರು. ಕಡೆಗಾದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪಾರಾಗಿ ಹೋದಾರೆಂದೋ ಏನೋ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿತು ಸಭಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಿಶನರಿಗಳು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಬಿಸ್ಕೀಟು ಮತ್ತು ಚಹಾ ತಂದಿರಿಸಿದರು. ಪಾಪ! ಗೋಪಾಲರಾಯರ ಒಳಸಂಚಿನ ಇರಾದೆ ಅವರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಚಹಾ ಬಿಸ್ಕೀಟು ಬಂದು ಕೂತದ್ದು ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿಸುವವರು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಾವು ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕೈಯ ನೀರು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು, ಅದೂ ಈ ಬಿಳಿಯ ಮಿಶನರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದೀತು! ಕೆಲವರು ಬಿಸ್ಕೀಟು ಚಹಾ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ಚಹಾ ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸಿದರು; ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರು ಹರಟೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕಪ್ಪನ್ನು ತುಟಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ಯಾರೂ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಭಾಷಣಗಳೂ ನಡೆದುವು. ಅಂಥಾ ಮಹತ್ವದ ಚರ್ಚೆಯೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಲ್ಲಿ ತಿಂದೆವೆಂದು ಗೊತ್ತಾದವರ ಹಾಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ಆದರೂ ಅವರ ಆತಂಕ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪೇಚಾಟ ಬಂದೀತೆಂದು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇಡೀ ಒಳಸಂಚಿನ ಕರ್ತರಾದ ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಧಾವಿಸಿ “ಪುಣೇ ವೈಭವ” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಚೇರಿ ತಲುಪಿದರು. ಮರುದಿವಸ “ವೈಭವ”ದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ವಾರ್ತೆ ಚಹಾ ಬಿಸ್ಕೀಟ್ ವೈಭವ ಮತ್ತು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರುಗಳ ಸಹಿತ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸಭೆಗೆ ಬಾರದಿದ್ದ ಕೆಲವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಗೋಪಾಲರಾಯರು ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಗೋಪಾಲರಾಯರು ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದರು ಬೇರೆ.

ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೇ ಎದ್ದಿತು. ಸನಾತನಿಗಳು “ಅಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಶೂದ್ರರು ಮುಟ್ಟಿದ ಚಹಾ ಬಿಸ್ಕೀಟ್ ತಿಂದವರ ಮೇಲೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧತೆ ಆಯಿತು. ಸಭೆಗೆ ಬರದೆ ಇದ್ದೂ ಗೋಪಾಲರಾಯರ ಕಿತಾಪತಿಯಿಂದ ಹೆಸರು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಚಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪುಣೆಯ ಮೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ಮಾನಹಾನಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದು “ಪುಣೆ ವೈಭವ”ಕಾರರಿಗೆ ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಹಾದೇವ ಗೋವಿಂದ ರಾನಡೆ, ತಿಲಕ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಚಾಟ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ರಾನಡೆಯವರು ಸುಧಾರಕರಿಗೆ ಗುರು ಎನಿಸಿ, ಹಿಂದೂ-ಯುರೋಪಿಯನ್

ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾದ ಮಹನೀಯರು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವಿಧವಾ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಲಕರಾದರೂ ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ, ಪ್ರೌಢ ವಿವಾಹಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಅರ್ಥಹೀನ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು. ಆದರೆ ಸಕ್ರಿಯ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಗಾಮಿ ನಿಲುವನ್ನು ಅವರು ವಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಸನಾತನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುಂಪನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇಶದ ಸಂಘಟನೆಯ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾದೀತೆಂದು ಅವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ರಾನಡೆಯವರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹಾರ್ದಿಕತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಪಾಂಚ್‌ಹೌದ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಾನಡೆಯವರನ್ನು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಮದುಃಖಿಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇವರು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ತಿಲಕರು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದ ಅವರು ರಾನಡೆಯವರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವಾದ ಹೂಡಿದರು. ಈ ಜಟಾಪಟಿಯನ್ನು ಯಾರು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು? ದೂರು ಸಮಾಜದ ಗುರುಗಳಾದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಧರ್ಮದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಂದ ಚಹಾ ಪ್ರಕರಣದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಹೋಯಿತು. ಕೆಲ ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೇಳಿದ್ದರು.

ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ಕಮಿಶನ್ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಪುಣೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕಮಿಶನ್ನಿನ ಕಡೆ ಹಣಿಕಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಈ ಧೀರರೇ ಗೆದ್ದವರು ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ತಮ್ಮದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದ ತಿಲಕರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವಾದವನ್ನು ಕಮಿಶನ್ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರಾನಡೆ ತಿಲಕರು ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಠದವರು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಲಕರು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎರಡು ಕೃಚ್ಛ್ರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅವರು ತಾವು ಬಿಸ್ಕೀಟ್ ತಿಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಬರೇ ಚಹಾ ಕುಡಿದಿದ್ದಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರು. ರಾನಡೆ ಮುಂತಾದ ಉಳಿದ ಎಂಟು ಜನ ಪ್ರಮುಖರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.

ಅಂತೂ ೧೮೯೨ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಪ್ರಕರಣ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೆಲ ಕಡು ಸನಾತನಿಗಳು ಈ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊಣಗದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸುಧಾರಕರಿಗೆ ಸುಧಾರಣಾ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗೌರವ ಹಾನಿಯಾಯಿತು. ಸುಧಾರಕರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆಗರಕರರು ತಮ್ಮ "ಸುಧಾರಕ" ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸುಧಾರಕ ಪಕ್ಷದವರು ಹೀಗೆ ಡೊಗ್ಗಿದ್ದನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು. ಕೆಲ ತೀವ್ರವಾದಿಗಳು ಇಷ್ಟರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ತಿಲಕ, ರಾನಡೆ ಮೊದಲಾದವರರನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಇದರಿಂದ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿಗಳ ಗುರಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿ, ಬಾಯಿಮಾತಿನ ಸುಧಾರಕರನ್ನು ಆಷಾಢಭೂತಿಗಳೆಂದು ಕರೆದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಾದ ವಿವಾದಗಳಿಂದ ಪುಣೆಯ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಆಢ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನಃಕಷಾಯ ಬೆಳೆಯಿತು. ವಾದದ ಭರದಲ್ಲಿ ತಿಲಕರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಗರಕರರ ಮೇಲೆ ಮಾನಹಾನಿ ದಾವೆ ಹೂಡುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು.

೮೫ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಮಠರೂ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತೇನೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೇನೇ ಮಠಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲ ಹಾಗಿತ್ತು. ಪುಣೆ ಶಹರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬೇರೆಯೆ ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮಡಿ ನೀರೊದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲ ಅದು. ಪುಣೆಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಳೆಗೆ ಅರಿವೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು.

ಭಾರತ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವವರು ಯಾರು?

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೮

*

೩೪. ಪ್ರಚಂಡ ಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು

೩,೬೫೪ ಕ್ಕೆ ೩,೬೫೪ ರಿಂದ ಐದು ಸಲ ಗುಣಿಸಿದರೆ (೩,೬೫೪^೫) ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ? ೨೮,೨೪,೭೫,೨೪೯ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ನೇ ಮೂಲ (10th root) ಎಷ್ಟು? ಕಾಗದ ಪೆನ್ಸಿಲ್ಲು ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ?

ಇಲ್ಲ? ಆದರೆ ೮೦ ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧ ಸುಂದರರಾಜರಾಯರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರಾದ ಅವರು ಈಚೆಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಸುದ್ದಿಗಾರರ ಮುಂದೆಯೂ, ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರೊಫೆಸರ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ತಮ್ಮ "ಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮ"ವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೫ನೇ ಘಾತವನ್ನು (power) ಮತ್ತು ೧೫ನೇ ಮೂಲವನ್ನು (root) ಕೂಡ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಅವರು ಸಡ್ಡು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೬೦೦ ರಿಂದ ೨೧೦೦ರ ವರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಿಂಗಳ ಯಾವುದೇ ತಾರೀಕು ಯಾವ ವಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಕೂಡ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲರು.

ಸುಂದರರಾಜರಾಯರಿಗೆ ಈ ಕೌಶಲ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ದೇವನು ಅವರ ೨೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನಂತೆ. ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು "ಮಾನಸಿಕ ಗಣಿತ" ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕಲಿಸಬಹುದು ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಫಲದ ಮೊತ್ತ ಬಹಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ.

ತಾವು ತಮ್ಮೀ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟುದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. (ಅವರ ಮಗಳು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾಳೆ) ಆದರೆ ಅವರ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದವರಾಗಿರುವಾಗಲೇ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೊಫೆಸರರನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸುವ ಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಉಳಿದವರು ಹಿರಿಯಾಕೆ ಶಕುಂತಲಾ ದೇವಿ. ೧೯೫೧ ರಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಮಡಿ ಗಣಿತಜ್ಞರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿ ಇದೀಗ ಅವಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ್ದಾಳೆ.

೧೯೫೧ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಶಕುಂತಲಾದೇವಿ (ಆಗ ೧೯ ವರ್ಷದವಳು) ೨,೪೧,೩೭,೫೬೯ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಘನ ಮೂಲವೆಷ್ಟೆಂಬುದಕ್ಕೆ ೨೮೯ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಮೂಲಗಳನ್ನೂ, ಘಾತಗಳನ್ನೂ

ಅಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಳು. ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ಗಣಕ ಯಂತ್ರಕ್ಕೂ (ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕ್ಯಾಲ್ಕುಲೇಟರ್) ಜಿದ್ದು ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಅವಳೇ ಗೆದ್ದಳು. ಯಂತ್ರವು ಅವಳಿಗಿಂತ ತಡವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೇ ತಪ್ಪು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತು.

ಶಕುಂತಲಾದೇವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತನಗೆ ಇದು “ಹೇಗೋ ಬರುತ್ತದೆ” ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಪ್ರಚಂಡರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೊಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಕೌಶಲವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಜನರು ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅತುಲ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನೂ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗಣಿತ ಪ್ರಚಂಡರಿಗೆ ಅಂಕೆಗಳೆಂದರೆ ಜೀವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮಗೆ-ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥರಹಿತ ಅಂಕೆಗಳ ಜಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮೋಹ ತಗುಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಸುಂದರರಾಜರನ್ನು ಅವರ ಹೋಟೆಲಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಮೇಲೆ ನನಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಈ ತರ್ಕದಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವಿದೆಯೆನಿಸಿತು. ಅವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುಣಿಸಿಟ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಕಡತ ಕಡತಗಳೇ ಇದ್ದವು. ೮೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿನ್ನೂ ಗುಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ ಲೆಕ್ಕ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಚಂಡರಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಕೌಶಲವಾಗಲಿ ಇರುವುದು ವಿರಳವೆಂದೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮತ. ಸುಂದರರಾಜರನ್ನೇ ನೋಡಿರಿ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊರಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದಾಗ ನನಗೆನಿಸಿತು. ಅವರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದದ್ದೇ ಇಲ್ಲೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು. ಹೀಗೆ ಇತರ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರಬೇಕು.

ಅವರ ಮಗಳು ಶಂಕುಂತಲಾದೇವಿ ಆನರ್ಸ್ ಆಗಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಘಾತ ಮತ್ತು ಮೂಲಗಳೆಂದರಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾದಾ ಗುಣಾಕಾರ ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಸ್ಥೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದೆಯೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಈಗ ಅವಳ ಆಸ್ಥೆ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಘಾತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೀಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ತಂದೆಯಾದರೂ ಗುಣಾಕಾರ ಭಾಗಾಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸ್ಥೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಂದರರಾಜರಾಯರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗಳ ಈ ಗಣನಾ ಕೌಶಲ ಅಪರೂಪವೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇವರು ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಟಾಮ್ ಫುಲ್ಲರನೆಂಬ ಅಮೇರಿಕನ್ ನಿರಕ್ಷರಿ ನಿಗ್ರೋ (ಇ.೧೭೧೦-೯೦) ಮನುಷ್ಯನು ಒಂಭತ್ತು ಸ್ಥಾನದ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ೭೩,೧೬,೫೮,೨೦೯ ಮತ್ತು ೫೭,೮೩,೬೯,೭೩೦ ಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಂದಲೇ ಗುಣಿಸಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಡರ್ಬಿಶಾಯರದಲ್ಲಿ (ಇಂಗ್ಲಂಡ್) ಅದೇ ಸುಮಾರಿಗೆ ಜೆಡೆದಿಯಾ ಬಕ್ಸ್‌ಟನ್ನೆಂಬ ನಿರಕ್ಷರಿ ಕೂಲಿಕಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ ಹೆಡ್ಡ, ಆದರೆ

ಅವನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕದ ಹುಚ್ಚು. ಅವನು ೩೯ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ವರ್ಗವನ್ನು ಹತ್ತು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೇ ಗುಣಿಸಿದನು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಾಗ ೨೩,೧೪೫ ಯಾರ್ಡ್ ಅಗಲ, ೫೬,೪೨,೭೩೨ ಯಾರ್ಡ್ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ೫೪,೯೬೫ ಯಾರ್ಡ್ ಎತ್ತರದ ಒಂದು ಘನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ೧/೮ ಘನ ಇಂಚುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಯಿತು ಐದು ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ಉತ್ತರ ೨೮ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಐದು ತಾಸುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಆದರೆ ತಲೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು!

ಆರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗಣಿತ ಪ್ರಚಂಡನಾಗಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕದ ಜೆರಾ ಕೋಲಬರ್ನನು (೧೮೦೪-೪೦) ತನ್ನ ಹತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೪,೨೯,೪೯,೬೭,೨೯೭ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತೆಗೆದು ೬೭,೦೦,೪೧೭ x ೬೪೧ ಎಂದು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಅವನ ಕೌಶಲವೆಲ್ಲ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಆದರೆ ಗಣನಾ ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಬರ್ಗಿನ ಜೋಹಾನಡೇಸನ್ನನು (೧೮೨೪-೬೧) ಸರಿಗಟ್ಟುವವರು ಇಂದಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅತಿ ಸರಳವಾದ ಗಣಿತ ಪ್ರಮೇಯ ಕೂಡ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದಡ್ಡನಾತ. ಆದರೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ರಾಜ. ೮ ಸ್ಥಾನಗಳ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವನು ೫೪ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ೨೦ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ೧೦೦ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ೮ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನವನು. ೬೦ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವರ್ಗಮೂಲವನ್ನು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನಾತ.

ಆದರೆ ದಡ್ಡರೂ ನಿರಕ್ಷರಿಗಳೂ ಮಾತ್ರ ಈ ಗಣನಾ ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ತಪ್ಪು. ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಗಾಸನು (೧೭೭೭-೧೮೮೫) ೩ ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ತಂದೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನ ಗಣಿತ ಕೌಶಲ ಶಿಥಿಲವಾಗದೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಟಿ.ಎ.ಸಾಫರ್ಡನು ೯ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗುಣಿಸಿದ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನಲ್ಲದೆ ಗ್ರಹಣಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಲು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ೧೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೧೫ ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಿ ಒಂದಿ ಮಿನಿಟಿನೊಳಗೆ ೧೩೩,೪೯೧,೮೫೧,೨೦೮,೫೬೬, ೯೨೫,೦೧೬,೬೫೮,೨೯೯,೯೪೧,೫೮೩,೨೨೫ ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಒಂದು ಲಂಬಕವು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೯ ಇಂಚು ಚಲಿಸಿದರೆ ಅದು ೭ ವರ್ಷ, ೧೪ ದಿನ, ೨ ತಾಸು, ೧ ನಿಮಿಷ, ೫೬ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ? (ವರ್ಷವೆಂದರೆ ೩೬೫ ದಿನ, ೫ ತಾಸು, ೪೮ ನಿಮಿಷ, ೫೫ ಸೆಕೆಂಡುಗಳು). ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ೨೧೬,೫೬,೨೫,೭೪೪ ಇಂಚು ಎಂದು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ ಜಾರ್ಜ್ ಬಿಡ್ಡರನಿಗೆ ಆಗ ೧೧ ವರ್ಷ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕಲ್ಲು ಕುಟಿಗನ ಮಗನಾಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಜಾರ್ಜ್ ಬಿಡ್ಡರನು (೧೮೦೬-೭೮) ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಇಂಜಿನಿಯರರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದನು. ಅವನೇ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಧಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದವನು.

ಅವನ ಗಣಿತಶಕ್ತಿ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದಂತೆ ಏರಿತೇ ವಿನಾ ತಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಕೀಲ ಮಗನಿಗೂ ಈ ಶಕ್ತಿ ಇಳಿದುಬಂತು.

ಈ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕೆಲ "ಪ್ರಚಂಡ"ರು ಸ್ವತಃ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಗೆಡಹಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ದೈವದತ್ತ ವರವಾಗಿರದೆ ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪರೂಪ ಶಕ್ತಿ, ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ರಚನಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅದ್ಭುತ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅವರು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಒಳಹಾದಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಚಂಡರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದ ಅಮೇರಿಕದ ಲೆಸ್ಲಿ ಮಿಚೆಲ್ಲರು ಈ ತಂತ್ರಗಳ ಕೆಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೊನೆಯ ಅಂಕೆಗಳು, ಅಂಕೆಗಳ ಸರಣಿಯ ರಚನೆಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ವರ್ಗಮೂಲ, ಘನಮೂಲಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಬಹುದೆಂದು ಅವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ೯ ರಿಂದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಘಾತದ ಕೊನೆಯ ಅಂಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ೯ ಇಲ್ಲವೆ ೧ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ೬ ಮತ್ತು ೫ ರಿಂದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಘಾತಗಳೆಲ್ಲ ೬ ಮತ್ತು ೫ ರಲ್ಲೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣ (Perfect) ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಘನವಿದ್ದು ಅದರ ವರ್ಗಮೂಲ ಅಥವಾ ಘನಮೂಲವು ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳೊಳಗಿನದಾಗಿದ್ದರೆ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲವೆನಿಸಿದರೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಭರದಿಂದ ಚಲಿಸತೊಡಗುವ ಪ್ರಚಂಡರಿಗೆ ಅದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಮಿಚೆಲ್ಲರ ಮತ. ಪ್ರಚಂಡರು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಚಂಡ ವೇಗದಿಂದ ಗುಣಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಅಂಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದೇ ಈ ಗಣಿತ ಪ್ರಚಂಡರ ಗುಟ್ಟು.

*

೩೫. ಪ್ರಪಂಚದ ಆದಿಮ ಚಿತ್ರಕಾರರು

೧೮೮೦ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇನ್ ದೇಶದ ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಚಿತ್ರಗಳು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೂ ಸೀಲಿಂಗುಗಳಮೇಲೂ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಲೇಶವೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದ ಆಳವಾದ-ಕೆಲ ವೇಳೆ ಎರಡೆರಡು ಮೈಲು ಆಳವಾದ-ಈ ಗುಹೆಗಳು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಇತಿಹಾಸಪೂರ್ವದ ಮಾನವರ ವಸತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇನ್ನೂ ಬಟ್ಟೆಯುಡಲು ಕೂಡ ಕಲಿಯದಿದ್ದ ಗುಹಾ ಮಾನವರು ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆಂಬ ತರ್ಕ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು.

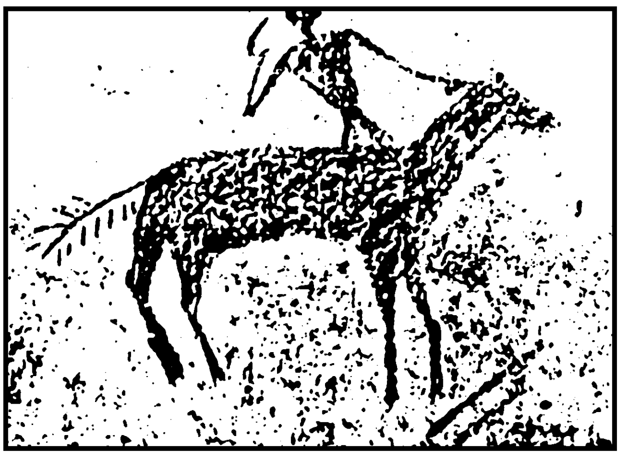

ಏಡಹಮದ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರ ಬೇಟೆಗಾರ ಸಾಕು ಮೃಗದೊಡನೆ-ಕಾಲ ಅನಿಶ್ಚಿತ

ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಕೋಲಾಹಲ ಮುಸಗಿತು. ಈ ಚಿತ್ರಗಳು-ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖಡ್ಗಮೃಗ, ಕಾಡುಕೋಣ, ರೇನ್‌ಡಿಯರ್ ಮೊದಲಾದ ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು-ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಸತ್ವಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವೆಂದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ತಿಳಿಯದ ಶಿಲಾಯುಗದ ಮಾನವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ನಂಬುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸೀಲಿಂಗುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನಂತೂ ಪುರಾತನ ಮಾನವನು ಬರೆದದ್ದೇ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಆತ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿ ನಿಂತೇ ಬರೆದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಧಿಕಾಂಶ ಪುರಾತತ್ವ ಪಂಡಿತರು ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಆಧುನಿಕನೊಬ್ಬನು ಬರೆದು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿದರು. ೧೮೯೫-೯೭ರಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ದೊರೆತಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸ್ಪೇನಿನ ಆಲ್ತಮೀರಾ ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಲಾಸ್ಕಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಅನಂತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ನಿಬಿಡ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬುಶ್ಮನ್ ಜನರು ಬರೆದ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರಗಳು ಲಭ್ಯವಾದವು. ಇತಿಹಾಸಪೂರ್ವ ಕಾಲದ (ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ) ಚಿತ್ರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ಪಂಡಿತರ ವಿಶೇಷ ವ್ಯವಸಾಯವಾಯಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಕುನ್ಹಾ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆಫ್ರಿಕದ ಈ ಅನಾಗರಿಕ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಪುರಾತನ ಪಶ್ಚಿಮ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಆಫ್ರಿಕದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಗುಹಾಚಿತ್ರ ಪರಂಪರೆ ಜೀವಂತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ರೊಡೇಶಿಯ (ಆಫ್ರಿಕ) ಪೆರು (ಅಮೇರಿಕ), ಅಲಾಸ್ಕಾ (ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕ) ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಮ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿವೆ.

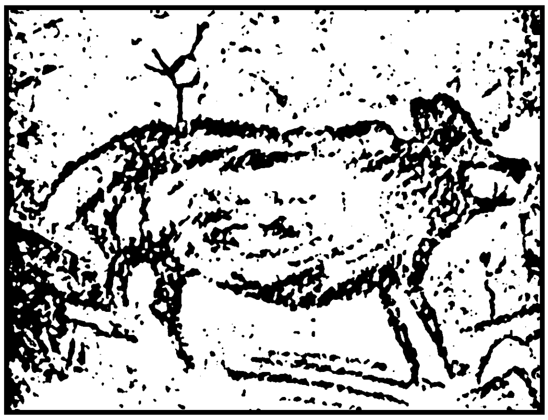

ಗಾಯಗೊಂಡ ಹಂದಿ-ಮಿರ್ಜಾಪುರದ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರ

ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಾಲನಿರ್ಣಯ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ೧೦,೦೦೦ ದಿಂದ ೫೦,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಇವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಕೆಲವರಂತೂ ಮಾನವನ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಮಾನವ ಜಾತಿಯಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಪೇನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ಉತ್ತರ ಶಿಲಾಯುಗದವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಬೇಟೆಯೊಂದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯ ಇಂಥ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೆಂಬುದರಿಂದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಉದಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ತಲೆಕೆಳಗಾದವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೋಹದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ ಈ ಅಜ್ಞಾತ ಕುಲಗೋತ್ರದ ಮಾನವರ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಕಲಾ ಪರಿಪಕ್ವತೆ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂಥದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಜೀವತೆ, ಚಲನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸತ್ವ, ಅಕೃತ್ರಿಮ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಂಜನ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣ, ಶೈಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಷ್ಟೋ ಆಧುನಿಕ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯುರೋಪಿನ ಇಂದಿನ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಕಾರರು ಈ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

೧೦,೦೦೦ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹಣತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ಉರಿಸಿದ ದೀಪಗಳ ಮಂದಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಸಂಗತಿ ಯಾವುದು? ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಮಂತ್ರ-ಮಾಯಕದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಐಹಿಕ ಲಾಭ-ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೀಳಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಲಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಕೋಣದ ಚಿತ್ರ ಬರೆದರೆ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಾಡುಕೋಣ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ವಿಧಿಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಊಹೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಪಂಡಿತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭೂತಿಯೇ ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಮತ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಯ ಅಂಗವಾಗಿಯೇ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಅವರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಸಾತ್ವಿಕ ಸಮಾಧಾನ ಲಭಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಾನವನಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಆಲ್ತಮೀರಾ ಅಥವಾ ಬುಶ್ಮನ್ ಚಿತ್ರಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ವ್ಯಾಪಕ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ ಅಲನ್ ಹಾಟನ್ ಬ್ರಾಡ್ರಿಕರು ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಯುರೋಪಿನ ನಂತರ ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಭಾರತದ ಆದಮಗಢ, ರಾಯಗಢ, ಚಕ್ರಧರಪುರ, ಸಿಂಗನಪುರ, ಹೋಶಂಗಾಬಾದ್, ಮಿರ್ಜಾಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಬ್ರಾಡ್ರಿಕರ ಮತದಂತೆ ಸಿಂಗನಪುರದ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಕಲೆಗೂ ಸಾದೃಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹೋಶಂಗಾಬಾದಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ವಿಷಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಾಲನಿರ್ಣಯ ಗಡುಚಾಗಿದೆ. ೧೯೩೫-೩೬ರಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಚ್.ಗೋರ್ಡನ್ನರು ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಮತದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಪೂ.೫೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಇರಲಾರದು. ಅನಂತರ ಪ್ರೊ.ಜುನರ್, ಪಂಚಾನನ ಮಿತ್ರ, ಮನೋರಂಜನ ಘೋಷ್, ಲಿಯಾನಾರ್ಡೋ ಆದಮ ಮೊದಲಾದವರು ಹೊಸ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಚಿತ್ರಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಯಾವುದು ಹಳೆಯದು ಯಾವುದು ಈಚಿಗಿನದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದೇ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ.

ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಯಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೊ.ಗೋವರ್ಧನ ಶರ್ಮರು ಮಿರ್ಜಾಪುರದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹೊಸ ಹೊಸ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸಂಗಡ ಅನೇಕ ಶಿಲಾ ಉಪಕರಣಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಹೊಸ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳ ಶೋಧವಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತದ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಪೂ.೩,೦೦೦ ವರ್ಷದಷ್ಟು ಹಿಂದಿನವಿರಬೇಕೆಂದು ಲಂಡನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಲ್ಚಿನ್ ದಂಪತಿಗಳು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ॥ ಗದ್ದಿಗೆಮಠರವರು ಜಮಖಂಡಿಯ 'ಗೊಂಬಿಯ ಗುಡ್ಡ', ಎಲಹಟ್ಟಿಯ 'ನೂರಾಳ್ ಪಡಿ', ಬಾದಾಮಿಯ 'ಸಿಡ್ಲಪಡಿ' ಮೊದಲಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಗುಹಾ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯುರೋಪಿನ ಚಿತ್ರಗಳಂತೆ ಬೇಟೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಷ್ಟೆ. ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ತಲಪುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಗಳ ಫೋಟೋ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದು ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಲಾಯುಗ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆಫ್ರಿಕ, ಯುರೋಪುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನವೂ ಸತ್ವಶೀಲವೂ ಆದ ಚಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಗುಹೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವುದು ಅಸಂಭವವೇನಲ್ಲ.

೩೬. ಪ್ರಬುದ್ಧನೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿನೊಡನೆ ಸೆಣೆಸಬೇಕು

ಸಾವಿನೊಡನೆ ಸೆಣಸಾಟವಾಡಿ ಬದುಕಿದಾತ ಮಾತ್ರ ಜೀವನದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಎಂಬಂತಿದೆ, ಬುಶ್ಮನ್ ಜನರ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಬುಶ್ಮನ್ ನವಯುವಕ ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುದ್ಧ ಪಂಗಡದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ದೀಕ್ಷಾವ್ರತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು ವೈಚಿತ್ರ್ಯಪೂರ್ಣ ಕ್ರೂರ ಪದ್ಧತಿ.

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನ ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಬುಶ್ಮನ್ ಜನರೆಲ್ಲ ನೆರೆಯುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಹೊಂಡ ತೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ತುಸು ಆಳವಾದ ಆ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವ ಕ್ರೂರ ಸರ್ಪಗಳು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಬುಶ್ಮನ್ ಯುವಕನು ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಚೂರೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಹೊಂಡಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮೈ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಂಡಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ ಯುವಕನು ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಪವನ್ನು ಕೈಹಾಕಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೋಡಬೇಕು ಆ ಕ್ರುದ್ಧ ಸರ್ಪಗಳ ರೌದ್ರಾವತಾರ. ಯುವಕ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸಾಡುವನು. ತುಸು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಾಕು, ಹಾವುಗಳು ಕಚ್ಚಿಯೇಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಭೀಷಣ ಸರ್ಪ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುವವರು ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದವರ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ ದೀಕ್ಷಾ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಜಯಶೀಲ ಯುವಕ ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಣಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಅವನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳೆಂದರೆ ಬಲೂನ್ ಎಂಬ ಭೀಕರ ಕಪಿಗಳು.

ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಿನ ಗಳವನ್ನೂ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಆಯುಧವನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಯುವಕ ಬುಶ್ಮನ್ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠ ಮಂಗನಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಾನೆ. ಕಾದಾಟದ ಮಧ್ಯೆ ಆಯುಧವೆಲ್ಲಾದರೂ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿದರೆ ಅಂಥ ಯುವಕನ ಆಯುಷ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಾದಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಷಾಕ್ತ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು.

ಅನಂತರ ಈ ಬುಶ್ಮನ್ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೫೬ ದಿನಗಳ ಏಕಾಂತ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಕ್ತಾಯ. ಪಂಗಡ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವಾಗತ.

ನೈಋತ್ಯ ಆಫ್ರಿಕದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ೩೫,೦೦೦ ಚದರಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರದ ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಬುಶ್ಮನ್ ಜನಾಂಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗಂಧ ಗಾಳಿ ಇವರ ಬಳಿ ಸುಳಿದಿಲ್ಲ.

ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಗ್ನ ಜೀವಿಗಳು ಅವರು. ಸೊಪ್ಪು ಅಥವಾ ಚರ್ಮದಿಂದಲಾದರೂ ಅವರು ಮೈಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪರೂಪ.

ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಲಿನದೇ ಆಯುಧಗಳು. ಲೋಹಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು. ಗುಬ್ಬಿಗಳು, ವಿಷ ಸರ್ಪಗಳು, ಇನ್ನಿತರ ಕಾಡಿನ ಪಶುಗಳೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರಗಳು. ಅವರ ಹಸಿವೋ, ಅದೂ ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು. ಅವರು ಬಕಮಾರಿಗಳು. ಒಮ್ಮೆ ಡಾ|| ಜಿ.ಎಸ್. ಮರ್ವೆ ಎಂಬುವರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬುಶ್ಮನ್ನರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡುಕೋಣಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡಿದರು ಅವರು. ಅಂದು ಈ ನಾಲ್ಕು ಬುಶ್ಮನ್ನರು ೪೦೦ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟು ಕೋಣದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹತ್ತೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂದು ತೇಗಿದರು.

ಈ ಅಗಾಧ ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗಡ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರಮಶಕ್ತಿಯೂ ಇದೆ. ಬುಶ್ಮನ್ನರಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲವರು ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಟೆಯ ಬೆನ್ನಾನೆ ಅವರು ಓಡುವಾಗ ಗಂಟೆಗೆ ೨೫-೨೬ ಮೈಲು ವೇಗವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಿಷಾಕ್ತ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷದ ಸ್ವರೂಪ ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅದು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮರಣವನ್ನು ತರುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ.

ಬುಶ್ಮನ್ ಜನಗಳ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿವೆ. ಮದುವೆಯಾಗುವ ಯುವಕ ತನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಅನುಮತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಭಾವೀ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಅವರು ಸತ್ತರೆ ತಾನು ದಫನ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು. ವಿವಾಹಾನಂತರ ಮದುಮಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ದಂಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ವಾಸಿಸಬಹುದು.

ಬುಶ್ಮನ್ನರ ವಿನೋದಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಟನೃತ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ೧೦-೧೨ ಗಂಟೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತ ಅವಿರತವಾಗಿ ಕುಣಿಯುವ ಅವರು ಕೊನೆಗೆ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ನಡುಗುತ್ತಾ ಮೊಣಕಾಲು ಊರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನೃತ್ಯದ ಅಂತ್ಯ. ಅವರ ಈ ನೃತ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಭಯವನ್ನೇ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾವ ಭಾವಗಳು ಅಷ್ಟು ಭಯಾನಕ.

ಇವರ ಭಾಷೆಗಳು ಹಲವು. ಅವು ತುಂಬ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದೇ ಮೂಲಭಾಷೆಯ ಕವಲುಗಳಂತಿವೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಗೂ ಚೀನಿ ಭಾಷೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಸಾದೃಶ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುಶ್ಮನ್ನರು ಚೀನದ ಯಾವುದೋ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬುಶ್ಮನ್ ಹುಡುಗಿಯರ ಚಹರೆಗಳಿಗೂ ಬರ್ಮಾದೇಶದ ಹುಡುಗಿಯರ ಚಹರೆಗಳಿಗೂ ತುಂಬ ಹೋಲಿಕೆಯಿದೆ.

ಬುಶ್ಮನ್ನರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಐದು ಲಕ್ಷವಿತ್ತು. ಅವರ ವಸತಿ ೬೫,೦೦೦ ಚದರಮೈಲಿತ್ತು. ೧೯೦೦ನೇ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ನರ

ವಸಾಹತು ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಬುಶ್ಮನ್ನರು ಜರ್ಮನ್ನರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಬುಶ್ಮನ್ನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಳಿಯನೇನಾದರೂ ಬಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿಷ ಬಾಣಗಳು ಅವನನ್ನು ಯಮಸದನಕ್ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವರ ಪಂಗಡ ಪ್ರವೇಶದ ದೀಕ್ಷೆಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಇಳಿತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿ ಇರುವ ಬುಶ್ಮನ್ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಲಹದಿಂದ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಎರಡಾದರೆ, ಎರಡೂ ಅಥವಾ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷವಾದರೂ ಕಾದಾಟದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬುಶ್ಮನ್ನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಬರಿ ೩,೫೦೦ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ.

ನಾಗರಿಕ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ತನ್ನ ಪ್ರಬುದ್ಧ ನಾಗರಿಕತೆಗಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಅನಾಗರಿಕ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತ ವಿನಾಶದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಜುಲೈ, ೧೯೬೫

*

೩೭. ಬಲೂನು ಪ್ರಯಾಣದ ರಮ್ಯ ಕಥೆ

೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಹಾಲಂಡದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಲೂನಿಸ್ಟ್ ಡಾ॥ ಜಾನ್ ಬೋಸ್‌ಮನ್ ದೆಹಲಿಯ ಬಲೂನಿಂಗ್ ಕ್ಲಬ್ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಮಾನವನ ಸಾಹಸ ಪ್ರಿಯತೆಗೆ ದ್ಯೋತಕವಾದ ಬಲೂನ್ ಪ್ರಯಾಣ ಇಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹವ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಲೂನಿಂಗ್ ಕ್ಲಬ್ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗಾದರೂ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳು ಎರಡು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಲೂನ್ ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಒರ್ವ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ. ಸಾಹಸ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸುವುದೇ ಈತನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ೧೮೩೬ರ ಮಾರ್ಚ್ ೨೧ರಂದು ಕಲಕತ್ತೆಯ ಗಾರ್ಡನ್ ರೀಚ್‌ದಿಂದ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವೇ ವಿಸ್ಮಯ. ಬಲೂನು ೫ ಸಾವಿರ ಅಡಿಗಳವರೆಗೆ ಯಾವ ಅಡೆತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಏರಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಕೆಳಗಿಳಿಯತೊಡಗಿದಾಗ ಬಲೂನ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್ ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಜನ ದಿಗಿಲುಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಹವೆಯ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಇಳಿತ ಕ್ಷೀಣಗೊಂಡಿತು. ಬಲೂನು ನೆಲ ತಲುಪಲು ಕೆಲ ಅಡಿಗಳಿರುವಾಗ ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ. ಎರಡನೆ ಸಲ ಆತ ಲಖನೌದಿಂದ ಹಾರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆತ ಸತ್ತು ಹೋದ.

ಅನಂತರ ಕ್ರೈಟ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸದ್ಗೃಹಸ್ತನೊಬ್ಬ ಬಲೂನನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಯಾರಿಸಿ ೧೮೫೩ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೦ ರಂದು ಮುಂಬಯಿಯಿ ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಮ್ಯೂಜಿಯಂ ಬಳಿ ಹಾರಿದ. ಬಲೂನು ಕೆಲ ಕಿಲೋಮೀಟರು ದೂರ ಚಲಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಾರೂ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ೧೮೯೦ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಸಿವಲ್ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಮನುಷ್ಯ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲನಾದ. ಮೂರನೇ ಸಲ ಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಯೇ ತೀರುವೆನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕಲಕತ್ತೆಯ ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಮೈದಾನದಿಂದ ಹಾರಿದ. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರ ಮನ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಸ್ಪೆನ್ಸರನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನೋಡಲು ಸ್ವತಃ ವೈಸ್‌ರಾಯ್ ಲಾರ್ಡ್ ಲ್ಯಾನ್ಸ್‌ಡೌನರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಗುರಾದ ವಾಯು ತುಂಬಿದ 'ಚಾರ್ಲಿ' ಬಲೂನ್ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲೇರತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಲೂನು ಭರಭರನೆ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಾಗ ಎಷ್ಟೋ

ಜನ, "ಪಾಪ, ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಬಹು ದೂರ ಹೊರಟು ಹೋದ, ಅವನೇನೂ ಹಿಂತಿರುಗಲಾರ" ಎಂದುಕೊಂಡರು. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರವೂ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಹಿಂದಿರುಗದಾಗ ಜನರು ಆತನ ಕಥೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಐದನೇ ದಿನ ಆತ ಕಲಕತ್ತೆಯಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ ಜನರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು. "ಬಲೂನು ಮೇಲೇರುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸುಂದರವನದ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಇಳಿಯತೊಡಗಿತು. ನರಭಕ್ಷಕರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಂದರವನದಲ್ಲಿಳಿದಾಗ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ನರಭಕ್ಷಕರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಸೀರಹತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿದೆ" ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಗೆ ಬಲೂನಿನ ಆಕರ್ಷಣೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಓತಪ್ರೋತರಾದ ಕೆಲವರು ಇಂಗ್ಲೀಷರನ್ನು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಹಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಮಬಾಬೂ ಎಂಬ ತರುಣನೂ ಒಬ್ಬ. ಗೋಪಾಲ ಮುಕರ್ಜಿ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೇಶಿಮೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಬಲೂನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮಬಾಬೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಬಲೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಪಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ, ಅದರಂತೆ ಹಾರಿದ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟದೇನೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ರಾಮಬಾಬೂವಿನ ಸಾಹಸ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ರಾಮಬಾಬುವಿನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಜಾಗ್ರತವಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಲೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ. ಬಲೂನಿನ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾಶೂಟನ್ನು ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ನಿಶ್ಚಿತ ದಿನದಂದು ಆತ ಗ್ಯಾಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ನರಕೇಲಡಂಗಾಕ್ಕೆ ಬಲೂನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಈ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಮಬಾಬು ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ. ಬಲೂನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಏರತೊಡಗಿದಾಗ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದಂತೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಬೀಸಿ ಬಲೂನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ. ಬಲೂನು ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಏರತೊಡಗಿತು. ಪ್ಯಾರಾಶೂಟಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಜನ ರಾಮಬಾಬು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಾಗ ನಿರಾಶರಾದರು. ಅಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬ, ರಾಮಬಾಬು ಈಗಾಗಲೇ ಶೀತ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರುವಷ್ಟು ಮೇಲೇರಿರಬೇಕು; ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ ಎಂದ. ರಾಮಬಾಬುವಿನ ಪ್ರಾಣವೂ ಹೋಯಿತು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬಲೂನು ತಯಾರಿಸಲು ಅಪಾರ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಅವನೀಂದ್ರನಾಥ ಮುಖರ್ಜಿಯ ಹಣವೂ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಮಬಾಬು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ. ದುರ್ದೈವಕ್ಕೆ ಪ್ಯಾರಾಶೂಟು ಕೂಡಲೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಆತ ಆಕಾಶದಲ್ಲೇ ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹಾಕಿದಮೇಲೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ರಾಮಬಾಬು ನೆಲಕ್ಕಿಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಆತನತ್ತ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೀಸಿದರು; ಹುಚ್ಚರಂತೆ

ಆನಂದಾತಿರೇಕದಿಂದ ಕುಣಿದರು. ಅಮನೀಂದ್ರನಾಥ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ರಾಮಬಾಬುವಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಪ್ಯಾರಾಶೂಟಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶರಬತ್ತು ಕೊಟ್ಟ. "ಪ್ಯಾರಾಶೂಟಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಲು ಅಷ್ಟೇಕೆ ತಡಮಾಡಿದೆ? ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದಾಗ, "ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಪ್ರತಿ ಸಲ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಬಲೂನು ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಳಗೆ ಏನೂ ಕಾಣದಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದಾಗ, ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ 'ಜೈ ಮಾ' ಎಂದು ಪ್ಯಾರಾಶೂಟಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ರಾಮಬಾಬು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಪಥರಿಯಾಗಢದ ರಾಜನ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆತ ಹುಲಿಯನ್ನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿದಮೇಲಂತೂ ಆತನ ಕೀರ್ತಿ ದಿಗ್ ದಿಗಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಮಬಾಬುವಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂದು ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋರಟುಹೋದ.

ಇತ್ತೀಚೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಬಲೂನ್ ಪ್ರಯಾಣ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಹಸಪ್ರಿಯರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಈ ಆಟವನ್ನು ಊರ್ಜಿತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಲೂನಿಂಗ್ ಕ್ಲಬ್ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಾಗ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬೋಸ್‌ಮನ್ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಯಿತು.

ಏಳುನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಸಲ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ ಈ ಡಚ್ ದಂಪತಿಗಳು ಬಲೂನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ 'ನಿಂಬಸ್' ಬಲೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಭೀಮಕಾಯದ ಈ ಬಲೂನನ್ನು ಕಳೆದ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಮುನ್ನ ೧೧೫ ಹೈಡ್ರೋಜೆನ್ ಸಿಲಿಂಡರುಗಳಷ್ಟು ವಾಯುವನ್ನು 'ನಿಂಬಸ್'ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಾಯಿತು. ಇದೇನೂ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲಿದ ಆರೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ದಾನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

೧೯೭೦ರ ನವೆಂಬರ್ ೨೩ರಂದು ದೆಹಲಿಯ ಸಫದರ್‌ಜಂಗ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಬೋಸ್‌ಮನ್ ದಂಪತಿಗಳು ಗ್ಲೈಡಿಂಗ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಬಿ.ವಿ.ಗುಪ್ತರೊಡನೆ 'ನಿಂಬಸ್'ನಿಂದ ಹಾರಿದರು. ಎರಡು ಎರಡೂವರೆ ತಾಸು ಹಾರುವುದೆಂದು ಮೊದಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರೂ ಕೆಳಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದುದರಿಂದ ಬೋಸ್‌ಮನ್ನರು ಐದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಹಾರಿ ರೋಟಕದ ಬಳಿ ಕಿಲಾಜರಘರಗಢದಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು. ಇತ್ತೀಚೆ ಹೀಗೆ ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಪಿ.ಗುಪ್ತರೇ ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೫

*

೩೮. ಬಾಲಿ ದ್ವೀಪದ ಮಹಾ ನೃತ್ಯ ಬಲಿ

ಒಂದೆಡೆ ಯಮಸೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಸೈನಿಕರು. ಅವರ ಎದುರುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟಾದಿ ರಾಜೋಚಿತ ಉಡುಪುಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾದ ಆ ನಾಡಿನ ರಾಜಪರಿವಾರದವರು ಮತ್ತು ನೃತ್ಯವೇಷದಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದ ಸುಂದರಿಯರು. ಏನಿದು, ಎಂದು ಸಂಭ್ರಾಂತರಾದ ಸೈನಿಕರ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ದುರಂತವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ರಾಜಪರಿವಾರದವರು ಸರಸರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮೈಮೇಲಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಂದರಿಯರು ಸೈನಿಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದೂಕಿನ ಬಾಯೊನೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಆತ್ಮಾಹುತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮತಿಗೆಟ್ಟ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ "ಫಾಯರ್" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತ. ಗುಂಡುಗಳು ಹಾರಿದವು. ಬಾಯೊನೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಹುತಿಯಾಗಿರದಿದ್ದವರು ಪಟಪಟನೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದರು. ಅಳಿದುಳಿದ ಜನ ಹಿಂದಕ್ಕೋಡಿ ಧಗಧಗ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅರಮನೆಯ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದರು. ಒಟ್ಟು ೧,೪೦೦ ಜನ ಈ ಮಾರಣಹೋಮದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಹೋದರು.

ಇದೇನೂ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಾಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು. ದೇಶದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ೧,೪೦೦ ಜನ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಬಾಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದದ್ದು. ಭಾರತದಿಂದ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ವಲಸೆಹೋದ ಭಾರತದ ರಾಜಕುಮಾರರ ವಂಶಜರಾದ ಬಾಲಿಯ ಜನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯರು. ಗಂಡಸರು ಸಣ್ಣ ಆಳಾದರೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದವರು. ಬೊಂಬೆಗಳಂತಿರುವ ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಣಿನ ಸುಂದರಕಾಯದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುಂದರಿಯರು ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಲಿ ನರ್ತಕಿಯರಂತೂ ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರು.

ಸುಮಾರು ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸಿನ ಇತರ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳಮೇಲೆ ಡಚ್ಚರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಬಾಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಮೇಲಷ್ಟೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತೃಪ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ೧೯೦೦ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಡಚ್ಚರು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದು ಬಾಲಿ ಅರಸನೊಡನೆ ಏನಾದರೊಂದು ನೆವದಿಂದ ಕಾಲು ಕೆದರಿ ಜಗಳ ಹೂಡಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ನುಂಗಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನೆವಗಳು ಸಿಕ್ಕಲು ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲ, ಮೂರು. ಮೊದಲನೆಯದು, ಸಹಗಮನ ಪದ್ಧತಿ. ಇದು ಪೈಶಾಚಿಕವೆಂದು

ಡಚ್ಚರು ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದರು. ಬಾಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ 'ಸತಿ' ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಮೇಲು ಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸುಖಜೀವಿಗಳಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ತೀರಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಡಚ್ಚರು ಇಂಥ ಒಂದು ಘಟನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು.

೧೯೦೩ರಲ್ಲಿ ತಬನಾನಿನ ರಾಜ ಸತ್ತ. ಅವನ ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿಯ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಕೆಳಗೆ ಅವಳ ಪತಿಯ ಚಿತೆಯು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ ಪರಮಾವಧಿಗೆ ಉರಿದೆದ್ದಾಗ ಕಂಬದಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಣಿ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಭಸ್ಮವಾಗಿಹೋದಳು. ಡಚ್ಚರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು.

ಡಚ್ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚೀನಿ ಹಡಗು ಒಂದನ್ನು ಬಾಲಿಯ ಜನ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಮೂರನೆಯ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದುರಂತ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಈ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಡಚ್ಚರನೇಕರು ಬಾಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಒಂದು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಬಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ. ಕ್ಲುಂಗ್ ಕುಂಗ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹುಡುಗ ಕಾಮದೇವನಂತೆ ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದ.

ಕ್ಲುಂಗ್ ಕುಂಗಿನ ರಾಜ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುವೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರೇಮಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ. ದೈವ ದುರ್ವಿಪಾಕದಿಂದ ಈ ರಾಜನ ಕುವರಿಯರಲ್ಲಿ ರಾಕಾ ಎಂಬಾಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಾಬಾನನ್ನು ಕಂಡಳು. ಪ್ರಥಮ ನೋಟಕ್ಕೇ ಅವರೀರ್ವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಅಂಕುರಿಸಿತು. ರಾಜಕುಲದ ಕನ್ಯೆಯರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಇವರೀರ್ವರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಬಾ ಮಿಶ್ರ ಜಾತಿಯವನಾದ್ದರಿಂದ.

ಆದರೆ ಅವರೀರ್ವರ ಪ್ರೇಮ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವರು ಆದದ್ದಾಗಲಿ ಎಂದು ರಾಜನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನೀಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ರಾಜ ಚಕಾರ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಆಡದೆ ಅವರೀರ್ವರನ್ನೂ ವಿವಾಹದ ಉಡುಪುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತ. ಆಮೇಲೆ ಅಲಂಕೃತರಾದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನುಗಳಿರುವ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ಡಚ್ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್ ಗವರ್ನರ್ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಉರಿದೆದ್ದು "ಇದು ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಅವಮಾನ. ಬಾಲಿಯ ರಾಜರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಬಾಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನವೀಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸೋಣ" ಎಂದ.

೧೯೦೬ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಡಚ್ ಹಡಗುಗಳು ೩,೦೦೦ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸಾಮಾರ್ ಬಂದರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದವು. ಬಾಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ದೆನ್ ಪಸಾರಿನಿಂದ ಸಾಮಾರು ಬಂದರ ಮೂರು ಮೈಲು ಅಂತರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮುದುಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ನಡುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಶರಣಾಗತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಡಚ್ ನೌಕಾ ಸೇನಾಪತಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ "ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೋರಾಡದಿದ್ದರೆ ಗಂಡಸರೆಂತಾದೇವು?" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕಳಿಸಿದ.

ಡಚ್ ನೌಕಾಪಡೆ ಸಾಮಾರಿನಮೇಲೆ ಗುಂಡುಗಳ ಮಳೆಗರೆಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ತುದಿಗೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಒಂದು ಮನೆಯೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಧಗ ಧಗ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಬದುಕಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಡಚ್ ಸೈನಿಕರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ೬,೦೦೦ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಬಾಲಕರ ಸೈನ್ಯವೊಂದು ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಬಂತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಬಳಿ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಬಂದೂಕುಗಳಿದ್ದರೆ ಉಳಿದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ-ಭರ್ಜಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವರ ಧೈರ್ಯ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಕೃತಿ ಮೂರ್ಖತನದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಶರಣು ಬರಲೊಪ್ಪದೆ ಕಾಳಗವಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ಡಚ್ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಗುಂಡುಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು.

"ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಶರಣು ಬರಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಡಚ್ ಸೇನಾಪತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಪತ್ರ ಕಳಿಸಿದ.

ಆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೆಂದು ಅಡವಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಲಿ ಸೈನ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕಾಳಗಕ್ಕಿಟ್ಟಿತು. ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು ಕಾದುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಿ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ವೀರ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದರು.

ಬಳಿಕ ಡಚ್ ಸೈನ್ಯ ದೇನ್ ಪಸಾರಿನ ಅರಮನೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದುನಿಂತಿತು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಅವನ ಪರಿವಾರದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಜನ ರಾಜ ಕುಮಾರರು, ಹತ್ತಾರು ಪುರೋಹಿತರು, ನೂರಾರು ಸೇವಕರು, ಸಾವಿರಾರು ಸ್ತ್ರೀಯರು (ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹೆಂಡರು, ಸೂಳೆಯರು, ನರ್ತಕಿಯರು ಇತ್ಯಾದಿ) ಇದ್ದರು.

"ಶರಣು ಬಾ" ಎಂದು ಡಚ್ ಸೇನಾಪತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆಜ್ಞೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅರಮನೆಯ ಕಿಂಡಿಗಳಿಂದ ಹೊಗೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅರಮನೆಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಮೆರವಣಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅದರ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇವಕರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಉಡುಪು ತೊಟ್ಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಛತ್ರ ಇತ್ತು. ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ವಜ್ರಖಚಿತವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕಠಾರಿಯಿತ್ತು .

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಿಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದಲಂಕೃತರಾದ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಕಿನ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ಭರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ರಾಜಕುಮಾರರೂ, ಸರದಾರರೂ ಇದ್ದರು.

ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು. ಬಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದವರಂತೆ ಅವರು ನಗ್ನರೋ, ಅರೆ ನಗ್ನರೋ ಆಗಿದ್ದರು. ಮೈಗೆ ಅವರು ಸುಗಂಧ ತೈಲವನ್ನು ಪೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಲೆಗೆ ಹೂ ಮುಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಂಠ, ಕಿವಿ, ಕೈಗಳು ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹಳದಿ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಪುರೋಹಿತರು ದೇಗುಲದ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನರ್ತನವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅವರ ಅಭಿನಯ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಡಚ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ "ಅಯ್ಯೋ, ಅವರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡ.

ಮೆರವಣಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಅರಮನೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಬೀಸಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅರಮನೆಯ ಕಲ್ಲಿನ ಮಹಾದ್ವಾರ ತೆರೆಯಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ನೆಲದಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದರು. ನಿಶ್ಶಬ್ದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಾಗಿಲ ಹೊರಗೆ ತಂದರು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ "ಬಾಲಿ ಬದುಕಲೆಂದು ನಾನು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದವನೇ ಕಠಾರಿಯಿಂದ ಹೃದಯವನ್ನು ಇರಿದುಕೊಂಡ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲನೇಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿದ್ದ ಭರ್ಚಿಗಳ ಮೊನೆಗೆ ಹಾಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆತ್ತರು. ಉಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಡಚ್ ಸೈನಿಕರ ಬಾಯೊನೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಜೀವಬಿಟ್ಟರು. ಹುಚ್ಚೆದ್ದವರಂತೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಕಂಕಣಗಳನ್ನೂ, ಉಗುರುಗಳನ್ನೂ ಡಚ್ ಸೈನಿಕರಮೇಲೆ ತೂರಿದರು. ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದಿಙ್ಮೂಢರಾಗಿದ್ದ ಡಚ್ ಸೈನಿಕರು ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಘಾತಿಸಬಾರದೆಂದು ಬಾಯೊನೆಟ್ಟುಗಳ ಮುಖಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲೆತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನೂರಾರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಾಯೊನೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತ. ಡಚ್ ಸೈನಿಕರ ಗುಂಡುಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೃತ್ಯು ನರ್ತನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದವು. ಆಗಲೂ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬಳಂತೆ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬಳಂತೆ ಬದುಕುಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಿಂದಕ್ಕೋಡಿ ಉರಿಯುವ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಸುಟ್ಟು ಹೋದರು.

ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ೧,೪೦೦ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಬದುಕುಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಡಚ್ಚರು ವಿಜಯಿಗಳಾದರೇನೋ ನಿಜ, ಆದರೆ ಈ ಜನರ ಬಲಿದಾನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಿತೀಯ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇಂಡೋನೇಶಿಯ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಾಲಿ ಇಂದು ಸುಖಿಯಾದ ಸಂಪನ್ನ ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಜೂನ್, ೧೯೬೦

*

೩೯. ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ

ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವ ರಾತ್ರ್ಯಾಕಾಶದ ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಜರಾಮರವಾದದ್ದೇ? ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಆಕಾಶ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆಯೇ? ಇನ್ನು ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಅದು ಇಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಒಮ್ಮೆಯಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಭೂಮಿಯ ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬರಹಗಳನ್ನೋದಿ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಕಾಶ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು! ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದು ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿರಲೂಬಹುದು. ಆ ಕಲ್ಪನೆ ಸಾಕಾರವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿರ್ಲಾರವರ ತಾರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಬಿರ್ಲಾರವರ ತಾರಾಮಂಡಲವೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೌದು. ಈ ತಾರಮಂಡಲದ ನಿರ್ಮಾತೃ ಭಗವಂತನಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಬಿರ್ಲಾರವರು. ಭಾರತದ ಕೋಟಿಪತಿಗಳಾದ ಘನಶ್ಯಾಮದಾಸ ಬಿರ್ಲಾರವರ ಮನೆತನದವರಾದ ಇವರ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಕರಿಗೂ ಒಂದು ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

ಬಿರ್ಲಾರ ತಾರಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಐದು ನೂರು ಜನರು ಕೂಡುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿದೆ. ಸಿನೆಮಾ ಅಥವಾ ನಾಟಕ ಗೃಹಗಳಂತೆ ವೇದಿಕೆ ಎದುರಿಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರ್ ಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಆಸನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಯಾವುದೋ ಪುರಾಣಯುಗದ ಭೀಮಕಾಯ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹಾಗೆ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರ್ ಕೃತಕ ಆಕಾಶವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಮೇಲೆ ೭೫ ಫೂಟು ವ್ಯಾಸದ ಗುಮ್ಮಟವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ರಜತ ಪರದೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸಲಾಗಿದೆ. ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ದೀಪಗಳು ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಆರಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕತ್ತಲಾವರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲಿನ ಪರದೆಯಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ದೃಶ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ ಪರದೆಯ ಮೇಲೇರಿದಂತೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ. ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಮಿಣುಕತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರೋದಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಗ್ರಹ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಕುಳಿತು ಹೊಸ ಹೊಸ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಅನುಭವ ನಿಮಗಾಗುವುದು. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮೊದಲು ಚಂದ್ರ ಅಸ್ತನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಬಂಗಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಲೌಡ್ ಸ್ಪೀಕರಿನ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು

ಒಂದೇ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನ. ಮನರಂಜನೆಯೊಡನೆ ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಂತಹ ೪೫ ತಾರಾಮಂಡಲಗಳಿವೆ. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲಕತ್ತೆಯ ತಾರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನ. ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ತಾರಾಮಂಡಲ ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿದ್ದು ಅದರ ಗುಮ್ಮಟದ ವ್ಯಾಸ ೬೨ ಅಡಿಗಳಷ್ಟಿದೆ. ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದ ವ್ಯಾಸ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಏಳು ಅಡಿ ಕಡಿಮೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಾರಾಮಂಡಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಿರ್ಲಾರವರಿಗೆ ತಾವೂ ಇಂಥದೊಂದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ನಿರ್ಮಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬಂದಿತು. ಸರಿ, ಬಿರ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಧಿಯಿಂದ ಸಹಾಯಪಡೆದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ಒಟ್ಟು ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ತಾರಾಮಂಡಲ ೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದ ರಜತ ಪರದೆಯ ರಚನಾ ವೈಖರಿ ಬೆರಗು ಕಚ್ಚಿಸುವಂತಿದೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮೆಮೋರಿಯಲ್, ಸಚಿವಾಲಯ, ಹೈ ಕೋರ್ಟು, ಮ್ಯೂಜಿಯಂ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಪರದೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಎಷ್ಟು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ತಾವು ಕಲಕತ್ತೆಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೂರ್ಯೋದಯ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯವನ್ನು ಪರದೆಯಮೇಲೆ ತೋರಿಸುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತೂಕಡಿಸುವ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಅಮೋಘವಾದ ಕಲಾವೈಖರಿಯ ಅರಿವಾಗುವುದು. ತಾರಾಮಂಡಲದ ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಶಿಲ್ಪಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಸಿ.ಲಾಹಿರಿಯವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು, ಅದು ವಿಶ್ವದ ಸುಂದರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ತಗುಲಿತೆಂದರೆ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾರಾಮಂಡಲದ ವಿಚಾರ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಆಕಾಶ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಗ್ರೀಕರು ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತಾರಾಮಂಡಲದ ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹದಿನೇಳನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಾರಾಮಂಡಲವೇ ಇಂದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಾರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಗೋಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗೋಲವನ್ನು ಅನೇಕ ಕದ ಕೊರೆದು ಅವು ವಿವಿಧ ಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗೋಲವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ 'ನಕ್ಷತ್ರ'ಗಳೂ ತಿರುಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಗ್ರಹಗಳ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಗತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಮ್ಯೂನಿಕ್‌ನ ಡಾಯರೆಸ್ ಮ್ಯೂಜಿಯಂನ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ವೂಲ್ಫ್ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೂತನ ಮಾದರಿಯ ಒಂದು ಮಾಡೆಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ದುರ್ಬೀನು, ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪುಗಳಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಡೆಯನಾದ ಕಾರ್ಲ್ ಝೈಯಿಸ್ ಒಂದು ಹೊಸಬಗೆಯ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ.

ಈ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶ ದೊರಕಿತಾದರೂ ಒಂದು ದೋಷ ಕೂಡಲೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನೂತನ ಬಗೆಯ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರಿನಿಂದ ಮ್ಯೂನಿಕ್ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ತಾರೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತಾರೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾ॥ ವಿಲ್‌ಗೇಲ್ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕರು ಅದು ಉತ್ತರ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದ ತಾರಾಮಂಡಲವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಈ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದು ವಿಶ್ವದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ 'ಯುನಿವರ್ಸಲ್ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಡಲಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಲ್ ತ್ಸಾಯಿಸ್ಸರ ಕಾರಖಾನೆ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಅವರ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದವು.

ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯುನಿವರ್ಸಲ್ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭೀಮಕಾಯದ ಈ ಯಂತ್ರ ಹದಿಮೂರುವರೆ ಫೂಟು ಎತ್ತರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ೨೯,೦೦೦ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ, ೨೩೦ ಬಾಲ್ ಬೇರಿಂಗುಗಳನ್ನೂ, ೨೦೦ ಆಪ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇದರ ಭಾರ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಮೀರಬಹುದು. ಬೃಹದಾಕಾರದ ಸಿಲೆಂಡರನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗೋಲಗಳಿವೆ. ಬುಧ, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಮಂಗಳಗಳನ್ನು ಈ ಸಿಲೆಂಡರಿನಿಂದ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಗೋಲಗಳು ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಧ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿನ ತಾರೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಸಬ್ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ೯೦೦೦ ತಾರೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಗೋಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗೋಲಗಳಿದ್ದು ವಿವಿಧ ತಾರಾಪುಂಜಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೋಡಬಹುದು. ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದ ಪ್ರೊಡೆಕ್ಟರಿನ ಬೆಲೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು.

ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲ ಒಂದು ನೂತನ ಮಾದರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವೂ ಆಗಿದೆಯೆನ್ನಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖಗೋಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ವಿನಾಶುಲ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಾಠ ಹೇಳುವವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಂಜಿನೀಯರರು, ಡಾಕ್ಟರರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಕೃಷಿಕರು ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿದ ಪ್ರೌಢರೂ ಈ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ದೂರದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ತೆಗೆದ ವಿವಿಧ ಗ್ರಹ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಭಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಖಗೋಲ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯನ್ನು (Astrolab) ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಗಳ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನರಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೂ, ದೂರದರ್ಶಕಗಳಂತಹ

ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರಿಸಲಾಗುವುದು. ನಿಹಾರಿಕೆಗಳು, ಉಲ್ಕಾಪಥ, ತಾರಾಪುಂಜಗಳು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ೨೫೦ ಸ್ಲೈಡುಗಳು ಬಿರ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆ ಭಾಗದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಖಗೋಲಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿರುವವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಲೈಡುಗಳು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಸ್ಲೈಡುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಕಾಶ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೭೦

*

೪೦. ಬೀಟಲ್ಸ್ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ?

ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ಬೀಟಲ್' ತಂಡದವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಹೃಷೀಕೇಶದ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹೇಶ ಯೋಗಿಗಳ ಬಳಿ ಧ್ಯಾನಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಹೇಶ ಯೋಗಿಗಳ ಬಳಿ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಇವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಲ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಪರಂಪರಾವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಈ ಜನ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಶಾಂತಿಯಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಬೀಟಲ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಯಾರು? ಉದ್ದವಾದ, ಎಣ್ಣೆ ಕಾಣದ ತಲೆಗೂದಲು, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣದ ಪ್ಯಾಂಟು ಮೇಲೆ ಉದ್ದನ್ನ ಅಂಗಿ ಅಥವಾ ಭಾರತೀಯ ಶಾಲನ್ನು ಧರಿಸುವ ವಿಚಿತ್ರ ವೇಷದ ನಾಲ್ವರು ತರುಣರು ಈಗಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹುಚ್ಚೆಬ್ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಒರಟು ಕೂದಲು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಅಸಡ್ಡಾಳವಾದ ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಾಮಿ ಮಗ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅರಿತೋ ಅರಿಯದೆಯೋ ಬೀಟಲುಗಳ ನಕಲು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇವರ ಪ್ರಭಾವ ಅಮೇರಿಕದ ಯುವಜನ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲರು! ಕೆಲ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಲರನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟೇ ಪ್ರಚಾರ ಯುರೋಪ್-ಅಮೆರಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೀಟಲುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾಗಲಿ, ಕಲಾವಿದರಾಗಲಿ-ಹೋಗಲಿ, ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿನೆಮಾ ನಟ ನಟಿಯರು ಕೂಡ ಇಂದು ಬೀಟಲುಗಳು ಆಕರ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಾರರು.

ಬೀಟಲುಗಳು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗವೂ ಎರಡು ಮಹಾ ಯುದ್ಧಗಳೂ ತಂದಿಕ್ಕಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಿಂದ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ದಂಗೆಯೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಯುವಜನರ ಆತ್ಮದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ದಿಕ್ಕೇಡಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ನಡೆ ನುಡಿಗಳ ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ಶುದ್ಧ 'ಅವಾರಾ' ಆಗಲು ಎಳೆಯರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀಟಲುಗಳ ವೇಷ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನು ಅವರು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೀಟಲುಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಅದ್ಭುತ ಅದಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ 'ಹುಚ್ಚು' ಸಂಗೀತ ಪದ್ಧತಿಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು.

ಬೀಟಲ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ರಾಗವಿಲ್ಲ, ತಾಳವಿಲ್ಲ, ಲಯವಿಲ್ಲ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾದ 'ಹಾರ್ಮನಿ'ಯೂ (ಸ್ವರಸಂಮೇಳ) ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಹಜವೇ ಅನ್ನಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ 'ಪೋಲಿ' ಸಂಗೀತಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿಲ್ಲ. ವಾದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಕಂಠ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಂಗೀತ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದ ಮಾದಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ "ಐ ವಾಂಟ್ ಟು ಹೋಲ್ಡ್ ಯುವರ್ ಹ್ಯಾಂಡ್" ಎಂಬ ಹಾಡಿನ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗಿವೆ.

ಜಾರ್ಜ್, ಜಾನ್, ರಿಂಗೋ ಹಾಗೂ ಪಾಲ್ ಎಂಬೀ ತರುಣರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಜನರೆಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಡ, ಜನ ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಮುತ್ತಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಯ ಪ್ರೇಮ ಕೆಲವೇಳೆ ಈ ನಾಯಕರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಇವೆ. ಇವರು ಸಂಗೀತ ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಅವರತ್ತ ಎರಚಿದ ಹಣ, ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಮೈಗೆ ಬಡಿದು ಗಾಯಗೊಂಡು ಇವರು ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಉಂಟು.

ಅವರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಉಬ್ಬರ ೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗವರು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗರು. ಆವೇಶ ಅವರ ಗೀತಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ನಡನಡುವೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಮೇಳ ಗುಣ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇಳುಗರನ್ನು ಮೋಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳ ಮಾರಾಟ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಜಾನ್, ಜಾರ್ಜ್, ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ರಿಂಗೋ ಎಂಬೀ ತರುಣರು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನವರು. ಅವರಾರೂ ಕಲಾವಿದರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ, 'ಸುಸಂಸ್ಕೃತ' ಎನಿಸುವ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೂ ಅಲ್ಲ. ಜಾನ್ ಅರಳೆ ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ನನ ಮಗ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತನಾದವ. ಜಾರ್ಜನ ತಂದೆ ಬಸ್ ಡ್ರೈವರ್. ರಿಂಗೋ ಧಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಗಾರನ ಮಗ-ನವ್ಯ ಸಂಗೀತ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಲು ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಎನ್ನಲೇಬೇಕು.

ಲಿವರ್‌ಪೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೫೫-೫೮ರ ನಡುವೆ ಹೇಗೋ ಸಂಗತಿಸಿದ ಈ ನಾಲ್ವರು ಬರಿ ಹುಡುಗರು ನವ್ಯ ಸಂಗೀತ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಅರಿತು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟ. 'ಜಾನಪದ'ಸಂಗೀತ ಮರೆಯತೊಡಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವೇ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅವರು ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಮರ್ಶಕರು. ಅದು ಸಂಗೀತದ ನವಯುಗದ ನಾಂದಿಯೆಂದೂ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಂಗೀತ ಸಮ್ರಾಟ್ ಶೂಬರ್ಟನಿಗಿಂತ ಕೀಳಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗಾನಗಳ ಅನೇಕ ಆಲ್ಬಮುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿವೆ.

ಪ್ರಥಮ ಸಲ ಅವರು ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಆಗಲೇ ಅಮೆರಿಕದ ತಲೆಗೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಬಲವಾದ ಪೋಲಿಸರ ಕಾವಲನ್ನಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ತವಕಗೊಂಡಿದ್ದ ಯುವಜನರಿಗೆ ಅತೀವ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಅಗ ಅವರು ಈ ನಾಯಕರಿಗೆ ನಾನಾ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು

ಕಳಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ಬೀಟಲ್ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ ಯುಕ್ತಿ ಇದಾಗಿತ್ತು.

ಜಾನ್, ಜಾರ್ಜ್, ಪಾಲ್ ಹಾಗೂ ರಿಂಗೋರು ತಮ್ಮ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ತ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಮುಕುರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಾಗ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಅನೇಕ ವದಂತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಅವರು ಗದ್ದಲದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರನ್ನು ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಿದರು. ಅಭಿಮಾನಿಗಳಲ್ಲನೇಕರು ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದು ಹೋಯಿತು. ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಅದನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಲು ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಪೌಂಡುಗಳು ಗಿಟ್ಟಿದವು! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಹಾರಾಣಿ ಎಲಿಝಾಬೆತಳು ಕೂಡ ಈ ನಾಲ್ವರು ಪ್ರಭೃತಿಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಬೀಟಲ್‌ಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ಪಾಲ್ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಉಳಿದ ಮೂವರು ಸಂಗಾತಿಗಳು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸರ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈತ ಮಾತ್ರ ಲಂಡನ್ನಿನ ಭವ್ಯವಾದ ಬಂಗಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಇವನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಯೆಟ್ನಾಮಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯವರೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಬೀಟಲ್ಲುಗಳ ಪೈಕಿ ರಿಂಗೋನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆತ ಎಂದಿಗೂ ಬೀಟಲ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ೨೬ ವಯಸ್ಸಿನ ಈತನಿಗೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಅಭಿರುಚಿಯಿಲ್ಲ. ಹಳೆಗಾಲದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಫಿಲ್ಮುಗಳನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೂ ಅವನಿಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಜಾನನದಾಗಿದೆ. 'ಪುಸ್ತಕ ಕೀಟ'ವಾಗಿರುವ ಇವನು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲನು. ಬೀಟಲ್ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ ಇವನು ನವ್ಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಹೌ ಐ ವನ್ ದಿ ವಾರ್' ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸಲ ನಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಬೀಟಲ್ಲುಗಳ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಾಯಕನಾದ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬಹಳ. ಅವನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪೌರಸ್ತ್ಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಂಡಿತ ರವಿಶಂಕರರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಗಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ. ರವಿಶಂಕರರಿಂದ ಸಿತಾರ ಬಾರಿಸಲು ಕಲಿತ

ನಂತರ ಆ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಆ ಸಿತಾರ ಬೀಟಲ್ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಹೊಸ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವೇದಾಂತ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ ಈತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಕಾಹಾರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತದ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳಿಂದ ಟೆಲಿವಿಜನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಾಗ ಕಳಿಸುವ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಇವರು ಕೋಟ್ಯಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅವರೀಗ ವಿಕಟವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಇತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಿಂಗೋ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮರದಮೇಲೊಂದು ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾನಂತೆ! ಅವರು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೇ ತ್ರಸ್ತರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಇಚ್ಛಿಸುವ ಐಹಿಕ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿದ್ದರೂ ಮನಶ್ಶಾಂತಿ ಮಾತ್ರ ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಆಕಾಶ ಕುಸುಮವಾಗಿದೆ. ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಎಲ್.ಎಸ್.ಡಿ. ಮರಿಜುಆನಾಗಳಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ತರದ ಮಾದಕ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಔಷಧಿಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಮಾನವನ ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಿಡಿಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆರೆದಿಡುತ್ತವೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಇವರ ಅನೇಕ ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳು ಎಲ್.ಎಸ್.ಡಿ.ಯ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಎಲ್.ಎಸ್.ಡಿ. ಹಾಗೂ ಮರಿಜುಆನಾಗಳಂತಹ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅನೇಕ ದ್ವಾರಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ಚೈತನ್ಯಮಯ ವಿಶ್ವವೇ ಗೋಚರಿಸುವುದೆಂದು ಬೀಟಲ್ ಪಾಲ್ ಹೇಳಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಬೀಟಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಔಷಧಿಗಳ ಸೇವನೆ ಒಂದು ಚಟವಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಔಷಧಿಗಳು ಮುಂದೆ ಭಯಂಕರ ಉಪ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವವೆಂಬುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಬೀಟಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸದಿರುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಹೃಷಿಕೇಶದ ಮಹೇಶ ಯೋಗಿಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಬೀಟಲ್ಲುಗಳು ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಎಲ್.ಎಸ್.ಡಿ. ಹಾಗೂ ಮರಿಜುಆನ ಮಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರದೇ ಮಾನವನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಐಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯೊಡ್ಡದೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಂದ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಮಹೇಶ ಯೋಗಿಗಳು ಉಪದೇಶಿಸಿದರಂತೆ. ಬೀಟಲ್ಲುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಸರಳೀಕೃತ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಆದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಾದಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶಾಂತಿಯೂ ರಸಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಬೆಳೆದಿದೆಯಂತೆ. ೫೩ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಹೇಶಯೋಗಿಗಳು ಅಲಹಾಬಾದ್ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವೀಧರರು. ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಠದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಾದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ೧೩ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ವೇದಾಂತವನ್ನೂ ಯೋಗವನ್ನೂ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೀಟಲುಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಜನಾನುರಾಗ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಹೇಶ ಯೋಗಿಗಳ ನವೀನ ಧ್ಯಾನಯೋಗವು ಬೀಟಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯೂ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಅವರು ಹೃಷಿಕೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಬೀಟಲ್ಲುಗಳು ರವಿಶಂಕರರಿಂದ ಸಿತಾರಿನ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ

ತಮ್ಮ ವಾದ್ಯಮೇಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸಿತಾರದ ಬೇಡಿಕೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ತಯಾರಕರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೇಟೆಗೆ ಒದಗಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಬೀಟಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಬಿಯಾನ್ ಎಪ್‌ಸ್ಟೈನನು ಈಚೆಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಬಂಡಾಯಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಮುಖ್ಯತಃ ಎಳೆಯ ತರುಣರನ್ನಷ್ಟೇ ಮೋಹಿಸುತ್ತದೆಂದು ಬೀಟಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವೂ ಪ್ರಬುದ್ಧರಾದ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಹಳೇ ಧಾಟಿಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಬೇಗನೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಳಿಮುಖವಾದೀತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರು ಹೊಸ ಶೋಧಗಳ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹುಡುಗ ಬೀಟಲ್ಲುಗಳು ಅಳಿದು ಈಗ ನವೀನ ಬೀಟಲ್ಲುಗಳ ಉದಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಜಾರ್ಜ್, ಜಾನ್, ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ರಿಂಗೋರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯರೂಪದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಜೀವನದ ದಿಶೆ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಧಾರೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದಲಿಸಿ ಜೀವನವನ್ನು ನೂತನವಾಗಿ ಪುನರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಸಾರಿದರು.

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೬೮

*

೪೧. ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್

ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕಡಲಕರೆಯಲ್ಲಲ್ಲ, ಒಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ; ಅವನ ತಂದೆ ಸಾಗರ ಸಂಚಾರಿಯಲ್ಲ, ಬರಿ ದಿನಗೂಲಿಯ ಆಳು; ಅವನು ಶಾಲೆಗೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಗರ ಸಂಚಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಅಪ್ರತಿಮನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಸ್ಟೀಂ ಎಜಿನ್ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗರದಿಂದ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತ ಅವನು ಭೂಮಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಮನುಷ್ಯನಾದ; ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಓದಿ ಕಲಿತು ಗಣಿತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಖಗೋಲ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತನಾದ; ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡುಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಗಳನ್ನೂ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ. ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಶೋಧಿಸಿ ನಕ್ಷೆ ಹಾಕದಿದ್ದ ಕರಾವಳಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಭೂಗೋಲಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತವನಾದ; ಸುಂದರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಬರೆದ ಪ್ರವಾಸ ವರದಿಗಳನ್ನೋದುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅವನಪ್ಪ ಎಂಭತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತನಂತೆ!

ಆತನೇ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್. ಅವನು ೧೭೨೮ರಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಕ್‌ಶೈರಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಹೇಗೋ ಸಮುದ್ರಯಾನದ ಹುಚ್ಚು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ವ್ಹಿಟ್‌ಬಿ ಬಂದರದ ಬಳಿ ಇರುವ ಸ್ಟೈತ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹದಿಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟಗಾರನಾಗಿ ಸೇರಿದ ಬಾಲಕ ಕುಕ್, ಅದರ ಕುಡುಕ ಯಜಮಾನನ ಹೊಡೆತ ಬಡಿತಗಳನ್ನು ಸೈರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗೆಲ್ಲ ವ್ಹಿಟ್‌ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಸಾಗಿಸುವ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ಯೋಗವಾಯಿತು.

ಹದಿನೆಂಟು ತುಂಬುತ್ತಲೇ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್ ಇಂಥ ಹಡಗೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಲಾಸಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದ. ಕರಾವಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಹಡಗಿನ ಹೆಸರೇನೋ "ಫ್ರೀ ಲವ್" ಎಂದಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒದಿಕೆಗಳು, ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ಊಟ ನಿತ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಕುಕ್ಕನ ಸಾಗರ ಪ್ರೇಮವೇನೂ ಕುಗ್ಗಲಿಲ್ಲ; ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕಲು ಅವನ ಶರೀರ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಿತ್ತಷ್ಟೇ. ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅವನ ಶರೀರ ಕಠಿನವಾದಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಉದಾತ್ತವಾಯಿತು. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಯಿತು. ಅವನು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಆಳ ಅಗಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನನ ಸಹಾಯಕನ (ಮೇಟ್) ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರಿದ.

೧೭೫೫ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೂ ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೂ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ, ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಯುದ್ಧ ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಕುಕ್

ಕೇವಲ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ. ನೌಕಾಪಡೆಯ ಜೀವನ ಆಗ ನರಕಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಕುಕ್ ಹಿಂದೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಾದಾ ಕಲಾಸಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ 'ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಯುದ್ಧ'ದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿರಿಮೆ ಎಷ್ಟು ಘನತೆಗೇರಿತೆಂದರೆ, ಅವನನ್ನು "ಗ್ರೆನ್ ವಿಲ್" ಹಡಗಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೆನಡಾದ ಸೆಂಟ್ ಲಾರೆನ್ಸ್ ನದೀಪಥವನ್ನು ನಕಾಶೆ ತೆಗೆಯಲು ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಫ್ರೆಂಚರ ತೋಪುಗಳ ಅಳವಿನಲ್ಲಿ, ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ ಕೆಂಪು ಜನರಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಕುಕ್ ಸೆಂಟ್ ಲಾರೆನ್ಸ್ ನದೀಪಥವನ್ನು ರೇಖಿಸಿ ಭೂಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದನು.

ಇಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ ಮದುವೆಯಾದ. ಆದರೆ ನೆಲದಮಲೆ ಬಹು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಈ ಸಾಗರಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೀವನ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರಹದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಲಿತ್ತು. ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಮರಳಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳೇನೋ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರಿಂದ ಅವಳ ಚಿಂತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

೧೭೬೯ ಜೂನ್ ಇರಂದು ರವಿ-ಶುಕ್ರ ಯುತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ ಯುತಿಯಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನು ಸೂರ್ಯನ ಮುಖದಮೇಲಿಂದಲೇ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವವನಿದ್ದನು. ಆಗ ಭೂಮಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ದೂರವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿ ಅಳೆಯಬಹುದೆಂದು ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ದಕ್ಷಿಣ ಶಾಂತಸಾಗರದ ತಾಹಿತಿ ದ್ವೀಪ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು.

ಮೇಲಾಗಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಸಾಗರ ಒಂದು ಅಜ್ಞಾತ ವಿಶ್ವವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್, ನ್ಯೂಗಿನಿಗಳನ್ನು ನಾವಿಕರು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರಾಗಲಿ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಈ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಹೇಗೋ ನಾವಿಕರ ಗಮನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೆಲ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಭೂಖಂಡವಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭೂಖಂಡಗಳೆಲ್ಲ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲು ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೂಖಂಡವೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿ ತೂಕತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದವರ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಖಂಡವಾವುದೂ ತಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವಿಕರು ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಅದು ಇರಲೇಬೇಕು, ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು!

ರವಿ-ಶುಕ್ರ ಯುತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಸಾಗರದ ಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸಂಘವಾದ ರಾಯಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ನೌಕಾಯಾನ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೂಗೋಲ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞನೆನಿಸಿದ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್‌ಗೆ ಈ ತಂಡದ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಕುಕ್ಕನೇ ಆರಿಸಿದ ೯೭ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಹಳೆ ಮಾದರಿಯ ದುರಸ್ತಿಯಾದ "ಎಂಡೆವರ್" ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ಆಹಾರಾದಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸಂಗಡ ೮೪ ಜನರುಳ್ಳ ತಂಡ ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಲಿದ್ದ ಸಾಗರ ಪರ್ಯಟನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿ ಡಾ॥ ಸೋಲಂಡರ್, ರಾಯಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಲಿದ್ದ ಸಸ್ಯ

ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಸರ್ ಜಾಸೆಫ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಮೊದಲಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ತರಬೇತಾದ ಕಲಾಸಿಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ೧೭೬೮ ಜುಲೈ ೩೦ರಂದು ಡೆಫ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕುಕ್ಕನ ಹಡಗು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಭೇದಿಸಿ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ತುತ್ತ ತುದಿಯಾದ ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ದಾಟಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಶಾಂತ ಸಾಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಶಾಂತ ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತಾಹಿತಿ ದ್ವೀಪದ ಮತಾವಿಯಾ ಆಖಾತದಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿದ್ದನು.

ಈ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕುಕ್ಕನ ಧೀರ ಗಂಭೀರ ಉದಾತ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಕಟಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು. ಎತ್ತರವೂ, ದೃಢವೂ ಆದ ಅವನ ಮೈಕಟ್ಟೇ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಭಯ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿತ್ತು. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಲದಿಂದಲೇ ಆತ ನಾವಿಕರ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ. ನೌಕಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕೊರಡೆ ಏಟಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನಾತ ಅತ್ಯಪರೂಪವಾಗಿಯೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಅವನೆಂದೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಹಿತಿ ಇಂದಿನಂತೆ ಅಂದೂ ಅಪ್ಸರ ಸದೃಶರಾದ ಸುಂದರಿಯರ-ಅವರ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನವೂ ಅಪ್ಸರೆಯರಂತೆಯೇ ಇದೆ-ಬೀಡಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಸಹವಾಸದ ಹುಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಕರು ಕರ್ತವ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗದಂತೆ ಆತ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರು ನಾವಿಕರು ತಾಹಿತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ತಾಹಿತಿ ರಮಣಿಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದಾಗ ಕುಕ್ ಅವರನ್ನು ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಹಡಗಿಗೆ ತರಿಸಿದ.

ತನ್ನ ನಾವಿಕರ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಸದಾ ಚಿಂತಿತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಲಿಂಬೆ ರಸ, ಹುಳೀ ಬೆಣ್ಣೆ, ಕಾಕಂಬಿ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಆತ ನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಆಹಾರ ಶಿಸ್ತು ಎಷ್ಟು ಕಠೋರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ನಾವಿಕರು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆಯೇಳುವವರೆಗೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೬೦ ಜನರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಕರ್ವಿರೋಗ ಕುಕ್ಕನ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಲೆದೋರಲಿಲ್ಲ. ವಿಟಾಮಿನ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಏನನ್ನೂ ಅರಿತಿರದಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕನು ಕೇವಲ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗಾಗಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಆಹಾರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂದಿನ ವೈದ್ಯರೂ ಬೊಟ್ಟು ಕಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.

ತಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಸ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕುಕ್ ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರ ದ್ವೀಪಗಳ ಜನರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇವುಗಳನ್ನೂ ಅನಂತರ ಅವನ ಭೌಗೋಲಿಕ ದಿನಚರಿಗಳನ್ನೂ ಓದುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅವನ ಅಪ್ಪ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು. "ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತಾಹಿತಿಯ ಜನ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಊಟದ ವೇಳೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಹದಿನೈದು ಗಜ ದೂರ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡದೆ, ಮಾತಾಡದೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಾತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. "ಶ್ರೀಮಂತರು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಉಣ್ಣದೆ ಕೆಲಸದವರ ಕೈಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತುಂಬಾ ದಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಜನ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಕದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ".

ಕುಕ್ ಈ ಜನರನ್ನು ದಯೆಯಿಂದ ಆದರೆ ದೃಢತೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ. ಅವರಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಗೌರವವುಂಟಾಯಿತು. ಯಾರಾದರೂ ಕದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ

ಅವನು ಅವರ ತಲೆಬೋಳಿಸಿ ಕಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲೇ ನಗೋಡಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದ್ವೀಪದ ಗೌಡರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸುಂದರಿಯರನ್ನವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಕುಕ್ ಅದನ್ನು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಗುಣಗಳಿಂದ ಅವನು ದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ; ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಾದಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಲಭಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಖಗೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರವಿ-ಶುಕ್ರ ಯುತಿಯನ್ನೇನೋ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಯುತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದ್ದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಕ್ ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಅಜ್ಞಾತ ಭೂಖಂಡದ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟ. ೧,೨೦೦ ಮೈಲು ಸಾಗಿ ೪೦ನೇ ದಕ್ಷಿಣ ಅಕ್ಷಾಂಶದವರೆಗೆ ಬಂದರೂ ಭೂಮಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ. ಆವರೆಗೆ ಯಾರೂ ನೋಡಿರದಿದ್ದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತ ಆತ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ. ೧೩೦ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಡಚ್ ನಾವಿಕನೊಬ್ಬನು ಕಂಡಿದ್ದ ಈ ದ್ವೀಪ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡು ಎಂದು ಕುಕ್ ಮನಗಂಡ. ಆ ದ್ವೀಪಗಳ ನಡುವಿನ ಅತಿ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾಯ್ದು ಉಭಯ ದ್ವೀಪಗಳ ಸುತ್ತ 8 ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ೨,೪೦೦ ಮೈಲುದ್ದದ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಇಂದಿನವರೂ ಅಚ್ಚರಿಪಡುವಷ್ಟು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿ ನಕ್ಷೆ ಹಾಕಿದ. ಇದು ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಾಹಿತಿಯವರಂತೆ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರದೆ ನರಭಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಕುಕ್ ನೀರು ಮತ್ತು ಇತರ ಪೂರೈಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕರಾವಳಿಗಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗೆಲ್ಲ ನರಭಕ್ಷಕರು ಅವರ ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಕ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಧ್ವಜವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ನ್ಯೂಜೀಲೆಂಡನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ.

ಈಗ ಕುಕ್ ಹೊರಟು ಎರಡು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಮತ್ತೆ ನೈಋತ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿದ. ೧೬೦೬ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಡಚ್ಚರು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಕುಕ್ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ. ಕುಕ್ ಅದರ ಆಗ್ನೇಯ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ. ನಿಸರ್ಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇಳಿದು ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಕಾಣದ ಸಸ್ಯಜಾತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನೂ ಕಲೆಹಾಕಿದರು; ಆಗಲೇ ಕಂಗರೂವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬಿಳಿ ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡದ್ದು.

ಈ ದ್ವೀಪ-ಈಗ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ-ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿರಬಹುದೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿದ. ಹವಳದ ದಂಡೆಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಹೋದ ಈ ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿ ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾದದ್ದೆಂದು ಕುಕ್ಕನಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನ ಹಲ್ಲುಗಳಂತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಈ ದಂಡೆಗಳ ಎಡೆಯಿಂದ ಹೇಗೋ ಸಾಗುತ್ತ ಐದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಕುಕ್ಕನ ಹಡಗು ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತು. ೧೭೭೦ ಜೂನ್ ೧೧ರಂದು ಹಡಗಿನ ತಳ ಹವಳದ ದಂಡೆಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ನೀರು ಒಳ ನುಗ್ಗತೊಡಗಿತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಇವರ ಮೇಲೇರಿ ಬರಲು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಭರ್ಚಿಗಳಿಂದ ಅಣಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಡೆದ ಹಡಗನ್ನು ಹಳೆಯ ಹಾಯಿಗಳಿಂದ ತೇಪೆ ಹಾಕಿ, ಬದುಕಿ ಬರಲು ಕುಕ್ಕನಂಥ ಧೀರನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು.

ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯, ೧೭೭೦ರಂದು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಕುಕ್ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿಳಿದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಧ್ವಜವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಈ ನವ ಖಂಡವನ್ನು ಇದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜನದೆಂದು ಸಾರಿದನು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದ್ವೀಪವೆಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಖಂಡದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಯಿತು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ "ಕಾಳಾಪಾಣಿ" ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ ೭೦೦ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂದಿನ ಸುಸಮೃದ್ಧ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಚರಿತ್ರೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಮೊದಲಾದದ್ದು.

ಕುಕ್ ಪುನಃ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಜಾವಾ ತಲುಪಿದ. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀರ್ಣವಾದ ನೌಕೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೂ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಗುಡ್‌ಹೋಪ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ೧೨ ಜುಲೈ ೧೭೭೧ ಇಂಗ್ಲಂಡ್ ತಲುಪಿದ. ಆತ ಹೊರಟು ೧೦೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವನಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ವರ್ಷಣವೇ ಆಯಿತು. ಮೂರನೇ ಜಾರ್ಜ್ ಅವನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅವನ ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಭೂಖಂಡವಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾಲ್ರಿಂಪ್ಲ್ ಮಾತ್ರ ಸಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಾದ. ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಖಂಡ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕುಕ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದನಲ್ಲ. "ಇದೆ, ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ," ಎಂದೇ ಮತ್ತೂ ಅವನ ಹಟವಾಗಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಒಂದು ವರುಷ, ಒಂದು ದಿವಸದ ನಂತರ ಪುನಃ "ರಿಸೊಲ್ಯೂಶನ್" ಮತ್ತು "ಅಡ್ವೆಂಚರ್" ಎಂಬ ಎರಡು ಹಡಗುಗಳ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿ ಕುಕ್ ಅಜ್ಞಾತ ಭೂಖಂಡವನ್ನರಸುತ್ತ ಹೊರಟ. ಈ ಸಲ ಆತ ಗುಡ್‌ಹೋಪ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ. ೨,೦೦೦ ಮೈಲು ಸಾಗಿದರೂ ಭೂಮಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಕ್ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗದಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ-ದಕ್ಷಿಣ ಅಕ್ಷಾಂಶ ೬೭ ಡಿಗ್ರಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಗಿದ. ಮಂಜು ಮತ್ತು ಬರ್ಫದ ಗಡ್ಡೆಗಳು ಅವನಿಗೆದುರಾದವು. ಅವನ ಜತೆ ಹಡಗು "ರಿಸೊಲ್ಯೂಶನ್" ಅವನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ೧೦,೦೦೦ ಮೈಲು ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಆತ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್ ತಲುಪಿದರೂ ಅಜ್ಞಾತ ಖಂಡ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಬೇಸಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಆತ ಪುನಃ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ. ಈಸಾರಿ ಆತ ೭೧ ಡಿಗ್ರಿ ೧೦'ದಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೋದ. ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವದ ಮಹಾ ಬರ್ಫ ರಾಶಿಯ ಅಂಚು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅನಂತರ ಆತ ಈ ಬರ್ಫಾಚ್ಛಾದಿತ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ತುತ್ತ ತುದಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಪುನಃ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ. ಹೀಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದ ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯನೇ ಅವನಾದ. ಮಾನವ ವಸತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಾ ದಕ್ಷಿಣ ಖಂಡವೊಂದಿದೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಪೂರ್ತಿ ನಿರಸನ ಹೊಂದಿತೆಂದಾತ ಸಾರಿದ. (ಇದು ಪೂರ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಲುಗಟ್ಟಳೆ ಆಳವಾದ ಬರ್ಫದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ ಮಹಾ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವ ಖಂಡವೊಂದಿದೆಯೆಂದಾತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.) ಆದರೆ ಈ ಶೋಧದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಸ್ತೋಮಗಳನ್ನಾತ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕಿದ್ದ ನ್ಯೂ ಕೆಲಡೋನಿಯ ಮತ್ತು ನಾರ್‌ಫೋಕ್ ಅವನ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಶೋಧಗಳಾಗಿದ್ದವು. ದಕ್ಷಿಣ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕದ ನ್ಯೂ ಜಾರ್ಜಿಯ,

ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ದ್ವೀಪಗಳೂ ಅವನದೇ ಶೋಧವಾಗಿದ್ದವು.

೧,೦೦೦ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್ ೬೦,೦೦೦ ಮೈಲು ಯಾತ್ರೆ-ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಳತಯ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಪಟ್ಟು-ಮಾಡಿದ್ದ. ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆತ ತನ್ನ ಧೀರೋದಾತ್ತತೆಯಿಂದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ. ಎದುರುಬಿದ್ದ ದ್ವೀಪ ಗೌಡರು ಅವನ ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗಿಯೇ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತಲೆವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆತ ಈ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಆಚಾರಹೀನತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಳ್ಳತನವನ್ನೂ ಆತ ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ ಸೌಖ್ಯವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು, ಆಡುಗಳನ್ನು, ದನಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ; ಹೊಸ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಆಡುಗಳ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಯೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

೧೭೭೫ ಜುಲೈ ೩೦ರಂದು ಆತ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ರಾಯಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಆರಿಸಿ ಪ್ರಮುಖ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೀಯಲಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಒಂದೇ ವರ್ಷ. ೧೭೭೬ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ "ರಿಸೊಲ್ಯೂಶನ್" ಮತ್ತು "ಡಿಸ್ಕವರಿ" ಹಡಗುಗಳ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿ, ಈ ಸಲ ಉತ್ತರ ಸಾಗರದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೊರಟ. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದ ಅಲಾಸ್ಕ ಮತ್ತು ರಶಿಯದ ಸೈಬೀರಿಯದ ನಡುವಣ ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ನೇರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ಉತ್ತರ ಧ್ರುವದಾಚೆ ಹೋಗಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ತಲುಪುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಧ್ರುವ ಸಾಗರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಮಹಾಬರ್ಫ ರಾಶಿಯಿಂದ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ೧೭೭೮ರಲ್ಲಿ ಆಲಾಸ್ಕದ ಕುಂಟು ಕೋರೆ ಕರಾವಳಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಟು, ಬೇರಿಂಗ್ ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ. ಉತ್ತರ ೭೦ ಡಿಗ್ರಿ ೪೧' ವರೆಗೂ ನುಗ್ಗಿದ. ಬಳಿಕ ಬರ್ಫ ರಾಶಿಯಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಉತ್ತರದ ದಾರಿ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಆತ ಶಾಂತಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹವಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಆ ದ್ವೀಪಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ, ಜನರ ಅಪೂರ್ವ ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಅವನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದ್ದವು. ಆತ ಈ ದ್ವೀಪಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಆತನನ್ನು ದೇವತೆಯೆಂದೇ ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ದೇವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸ್ವವರ್ಣೀಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಡನೆ ಆ ದ್ವೀಪ ಬಿಟ್ಟು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಅವನು ಮರಳಿ ಬರುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಒಂದು ಜನ ಶ್ರುತಿಯಿತ್ತು. ಈ ಅಜಾನುಬಾಹು ವೀರನೇ ಆ ದೇವನೆಂದು ಹವಾಯಿ ಜನ ನಂಬಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಹೇಳಿದರೂ ಫಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಜನರನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಕುಕ್ ತನ್ನ ಉತ್ತರ ಧ್ರುವಸಾಗರ ಯಾನದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಹವಾಯಿ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಹೋದ. ೧೭೭೯ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಲ ಅವನು ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಎರಡನೇ ಸಲ ೧೭೮೦ ಫೆಬ್ರುವರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದ. ಜನರು ಹರ್ಷತುಂದಿಲರಾಗಿ ತಮ್ಮ "ದೇವತೆ"ಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲವೂ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತೊಂದರೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಕುಕ್ಕನ

ತಂಡದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸತ್ತ. ಅವನನ್ನು ಹುಗಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಜನರೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇವರು ಠಕ್ಕು ದೇವತೆಗಳೇ? ಅನಂತರ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಬಿಳಿಯರ ಹಡಗುಗಳು ಚಂಡಮಾರುತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳಂತೆಯೇ ನಿಸ್ಸಹಾಯವಾಗಿ ತುಡಿದಾಡುವುದನ್ನು ಹವಾಯಿಗಳು ಕಂಡರು. ಇದು ಇವರು ಠಕ್ಕು ದೇವತೆಗಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿತ್ತು.

ದೈವತ್ವದ ಭ್ರಮ ನಿವಾರಣೆಯಾದುದೇ ತಡ, ಹವಾಯಿ ಜನರು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕುಕ್ ಅವರನ್ನು ದಂಡಿಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಇವರ ಒಂದು ದೋಣಿಯ ಕಳುವಾಯಿತು. ಶಿಸ್ತುವಾದಿಯಾದ ಕುಕ್ ಈಗ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ. ಬುದ್ಧಿವಂತನಂತೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವ ಬದಲು ಈ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತ ತನ್ನ ನೌಕಾ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರಾವಳಿಗಿಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹಡಗಿನತ್ತ ಕರೆತಂದ. ಆತ ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರುವುದರೊಳಗೆ ಭಾರಿ ಜನಜಂಗುಳಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಜನ ತಮ್ಮ "ದೇವತೆ"ಯ ರಕ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಡುವೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕುಕ್ ಸೈನಿಕ ಒಬ್ಬ ನಿರಪರಾಧಿ ಗೌಡನನ್ನು ಕೊಂದನೆಂದು ವಾರ್ತೆಬಂತು. ಜನ ಉರಿದೆದ್ದಿತು. ಕುಕ್ಕನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗದೆಯಿಂದ ಬಡಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಚೂರಿಯಿಂದಿರಿದ. ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳಿಗೂ, ಬಂದೂಕುಗಳಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಹಡಗಿನ ತೋಫು ಹಾರಿಸಿದರೆ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮವರಿಗೂ ಬಡಿಯುವುದೆಂದು ಹೆದರಿ ಅವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೊಂದು ಭರ್ಚಿಯ ಇರಿತಕ್ಕೆ ಕುಕ್ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ಅವನೊಡನೆ ನಾಲ್ವರು ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಉರುಳಿದರು. ಅಂತೂ ೧೭೭೯ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಸಾಗರ ಶೋಧಕ ತನ್ನ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ. ಕೆಲ ಕಾಲ ಅವನ ಹೆಣವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹವಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಅವರು ಹೆಣವನ್ನು ಕೈಕಾಲು ತಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಲ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟರು. (ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನವರು ತಿಂದಿರಬೇಕು). ಅವನ್ನೇ ತೋಫಿನ ಗರ್ಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹುಗಿಯಲಾಯಿತು.

*

೪೨. ಮತ್ಸ್ಯ ಯುದ್ಧದ ಮೋಜು

ಹುಂಜದ ಪಂದ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಆಗ್ನೇಯ ಏಶಿಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಆಟ. ಆದರೆ ಮೀನುಗಳ ಪಂದ್ಯ ಥಾಯಿಲೆಂಡಿನ ಸ್ವಂತ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಪಂದ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎರಡೂ ಜಾತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಅಂಗುಲ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರೋಷ ಏರಿದಾಗ ಉಗ್ರವಾದ ಬಣ್ಣಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಗಲವೇ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಬಲವಾದ ಬಾಲವಿದೆ. ಬೆನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಗಲ್ಲದ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು 'ರೆಕ್ಕೆ'ಗಳು ಜೋತಾಡುತ್ತ ಗಡ್ಡದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಒಂಟೊಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಗಾಜಿನ ಗುಂಡಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅವುಗಳು ಶಾಂತಜೀವಿಗಳೇ ಸೈ. ಪಂದ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಒಂದು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರ ಹತ್ತಿರ ತಂದು ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಗಾಜಿನ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕಂಡ ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಮೀನುಗಳ ಮಂಕು ಮೈಬಣ್ಣ ಜ್ವಲಂತವಾದ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ನೀಲಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ರೋಷಕಷಾಯಿತವಾದ ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೆತ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದಿರುವ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡಲೆ ಅವು ಒಂದರ ಕಡೆಗೊಂದು ನುಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಲಿಗಳು ಕಡು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಮೈಗಳು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ, ಮೈಬಣ್ಣ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಭೀಷಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊಂಚುಹಾಕುವ ಪೈಲವಾನರಂತೆ ಅವು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳವರೆಗೆ ಒಂದರ ಸುತ್ತಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ದುರ್ಬಲ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಎದುರಾಳಿಯ ಗಡ್ಡವನ್ನೋ, ಬಾಯಿಯನ್ನೋ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ. ಅದು ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದರೆ ಇದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲಗಲನೆ ಅಲುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಉರುಳುತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತ ತಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಒಂದರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಒಂದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಸ್ತಿ ಪಟುಗಳಾದ ಈ ಮೀನುಗಳ ಗುರಿ ಮೊದಲು ಎದುರಾಳಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಈಸಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುತ್ತು ಹೋರಾಟದ

ನಂತರವೂ ಒಂದರಿಂದೊಂದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೀನುಗಳು ಹೊಂಚು ಕಾಯುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವವು. ಮತ್ತೆ ಮಿಂಚಿನ ಏರಾಟಕ್ಕೆ ಆರಂಭ. ಒಂದೊಂದು ಸುತ್ತು ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೂ ಎರಡೂ ತೀರ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕಾಳಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೂ ಏದುಸಿರುಬಿಡುತ್ತ ಅವು ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಗಾತ್ರ ತೂಕ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಅಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ದುರ್ಬಲ ಮೀನನ್ನು ಸಬಲ ಮೀನು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾನಸ್ಕಂಧರಲ್ಲೇ ಹೋರಾಟವಾದಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಾಯುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ನು ಸೋಲು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪಂದ್ಯ ಕೊನೆಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಔಷಧ ಗುಣವುಳ್ಳ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಜಖಮನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಈ ಮೀನುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಲಾರ್ವಗಳು ಅವುಗಳ ಆಹಾರ.

ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿಯ ಹೋರಾಡುವ ಮೀನು ಇನ್ನೂ ಕುತೂಹಲಪ್ರದವಾಗಿದೆ. ಅವು ಒಂದಂಗುಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗಮೀನನ್ನು ಹೋಲುವ ಅವುಗಳ ಮೈಬಣ್ಣ ಮಸುಕು ಹಸುರು. ಅವುಗಳ ಕೆಳ ದವಡೆಗಳು ಚೂಪಾಗಿಯೂ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಚುರುಕುತನ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಒಂದೇ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹೋರಾಡಲು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವುಗಳ ಚಲನ-ವಲನಗಳು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೀನಿನ ಮುಖ್ಯ ಯುದ್ಧ ತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಎದುರಾಳಿಯ ಬಾಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಚೂಪಾದ ಮೂತಿಯನ್ನು ತುರುಕಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು. ಇದು ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮುಗಿದುಹೋಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸೋತ ಮೀನಿಗೆ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತ.

ಆದರೂ ಎದುರಾಳಿ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ವಿಜಯೀ ಮತ್ಸ್ಯ ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದ ನಿಯಮಗಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಜೊತೆ ಮೀನುಗಳ ಪಂದ್ಯ ಕೆಲವೇಳೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ನಡೆಯುವುದುಂಟು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆ ಪಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಥಾಯಿಲೆಂಡಿನ ಜನ ಹುಟ್ಟು ಜುಗಾರಿಗಳು. ಭತ್ತದ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಹಣದ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಮೀನುಗಳ ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇವೆರಡೂ ಮೀನುಗಳ ಜಿದ್ದು ಮತ್ತು ಪೌರುಷ ಅಪ್ರತಿಮವಾದದ್ದು. ಅವುಗಳ ಕ್ರೌರ್ಯ ಕೆಲ ವೇಳೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

*

೪೩. ಮುದಿ ರಾಣಿಯ ತರುಣ ಪ್ರಿಯಕರ

೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ ಬ್ರಿಟನ್ನು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯ ದೇಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ಸಪ್ತ ಸಾಗರಗಳ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾಪಡೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಈ ಉಚ್ಛ್ರಾಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದವಳು ರಾಣಿ ಎಲಿಜಾಬೆತ್. ಅವಳ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ನೌಕಾಪಡೆ ಸ್ಪೇನಿನ ನೌಕಾಪಡೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ "ಸ್ಪೇನಿನ ರಾಜನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಸುಟ್ಟದ್ದು." ಅವಳ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುವರ್ಣಯುಗ ಮೆರೆದದ್ದು. ಆ ಯುಗದ ವೈಭವವನ್ನು ಮುಂದೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ಇತಿಹಾಸದ ಅಪ್ರತಿಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರ ಬಾಲ್ಯ

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ **ಮೊದಲನೆಯ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ರಾಣಿ** ದೆಸೆಯಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಈ "ಸೆರೆಯಾಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಪ್ರಚಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅರಳಿದ್ದು ಸೋಜಿಗದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು."

ಮೊದಲನೆಯ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ರಾಣಿ

ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯೇ ಆಗಿ ಉಳಿದವಳು. ಅವಳನ್ನು ಆಳಬಲ್ಲ ಗಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಅವಳೇನು ನೈಷ್ಠಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದಲ್ಲ. ಅವಳ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಕತೆಯಾಗಿ ಹಬ್ಬಿವೆ.

ಆದರೆ ರಾಣಿ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ಮತ್ತು ಎಸೆಕ್ಸಿನ ಅರ್ಲನಾದ ರಾಬರ್ಟ್ ಇವರ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣದಷ್ಟು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾದದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿಯೇ ಸಿಗಬಹುದು.

ಎಸೆಕ್ಸಿನ ಅರ್ಲನಾದ ರಾಬರ್ಟ್ ದವೆರಾ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ತರುಣನಾಗಿದ್ದ. ಹತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆತ ಹದಿನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಕೇಂಬ್ರಿಜ್ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಎಂ.ಎ.ಆಗಿ ಹೊರಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ ತಾಯಿ ಎರಡನೇ ಮದುವೆ ಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ರಾಬರ್ಟನ ಪ್ರಗತಿಗೇನೂ ಆತಂಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅರ್ಲನ ಮೇಲೆ ರಾಣಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ "ಬಡ ಅರ್ಲ್" ಎನಿಸಿದ ಎಸೆಕ್ಸನಿಗೆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಯಿತು.

ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ತುಂಬುವುದರೊಳಗೇ ಎಸೆಕ್ಸನು ಎಲಿಜಾಬೆತಳ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದೀಯಮಾನಸತಾರೆ ಎನಿಸಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ ಅರ್ಹನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆತನ ಎತ್ತರ, ಮೈ ಕಟ್ಟು, ಮೋಹಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರವಣಿಗೆ ಸತ್ವಯುತವಾಗಿತ್ತು. ಲ್ಯಾಟಿನಿನಲ್ಲಿ ಆತನಿಗಿದ್ದ ಗತಿ ಅವನನ್ನು ಪಂಡಿತರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಝುಟ್ರಫೆನ್ ಕದನದಲ್ಲಿ ಆತ ತೋರಿಸಿದ ಪೌರುಷದಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನೈಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ರಾಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮೇಲಾಗಿ ಎಲಿಜಾಬೆತಳಿಗೆ ಅವನು ದೂರದ ಮೈದುನ ಬೇರೆ-ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಸೆಕ್ಸನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಭಯ, ಪ್ರಾಂಜಲತೆ ಇತ್ತು.

ಮೊದಲು ಎಸೆಕ್ಸನ ಮಲತಂದೆ ಆಕೆಯ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೀಗ ಅವನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿತ್ತು. ೫೩ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಣಿಯ ಹೃದಯ ಈಗ ೨೦ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಬರ್ಟನಿಗೆ ಮಾರುಹೋಯಿತು. ಆಟದಲ್ಲಿ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಕೂಟದಲ್ಲಿ, ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅವಳಿ ಜವಳಿಗಳಂತೆ ಸದಾ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವುದು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಸ್ಥಾನದ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ವಿಷಯ ಗಲಿಬಿಲಿಯೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಈಚೀಚೆಗೆ ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ರ್‍ಯಾಲೆಗೆ ಕಿಚ್ಚೆದ್ದಿತು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಎಸೆಕ್ಸ್ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನೆವಮಾಡಿ ರ್‍ಯಾಲೆ ರಾಣಿಯ ಕಿವಿ ಊದಿದ. ರಾಣಿಗೂ ಹೌದೆನಿಸಿತು.

ಅವಳ ಕಿಡಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರ ಆ ತರುಣಪ್ರೇಮಿ ಉರಿದೆದ್ದ. ತಂಗಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಕಳಿಸಿದ. ಆಗ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೂ ಹಾಲೆಂಡಿಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆದಿತ್ತು. ಎಸೆಕ್ಸ್ ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವೆನೆಂದು ಹೊರಟ. "ಬದುಕಿ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ದೇಶ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸೀತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೃತ್ಯು ರಮಣಿಯ ಪ್ರೇಮ ಇಹಲೋಕದ ಅಶಾಂತಿಗಿಂತ ಸುಖಕರವಾಗುತ್ತದೆ," ಎಂದು ರಾಣಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದ.

ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನ ಹತಾಶ ವೃತ್ತಿ ರಾಣಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಕರಗಿಸಿತು. ಅವಳು ಹೆಗ್ಗಡೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಆತನನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಮರಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಪ್ರಣಯಿಗಳ ಕಲಹ ಅವರ ಬಂಧನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿತು. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಏರಿತು, ಅಧಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಅವರ ಪ್ರೇಮವ್ಯವಹಾರವೀಗ ಹಲವು ವರ್ಷದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಎಸೆಕ್ಸನ ತರುಣ ಅರ್ಲನಿಗೆ ತಾನು ರಾಣಿಯ ಪ್ರೇಮಿಕನಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ಉನ್ಮಾದಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತಾದರೂ ತಾನು ರಾಣಿಯ ವಿಟನೇ ಹೊರತು ಎಂದೂ ಪತಿಯಾಗಲಾರನೆಂಬ ಅರಿವೂ ಇತ್ತು. ಅವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿಧವೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ; ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಾಣಿಗೆ ಮೈ ಉರಿಯಿತು. ಅವಳು ಕೊರಗಿದಳು, ಕೂಗಿದಳು, ಬೈದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಹಿಂದೆಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೀಗಾಗಿತ್ತು. ಲೀಸ್ಟರ್ ಅರ್ಲನಿಗೆ ಅವಳು ಹೃದಯವನ್ನು ತೆತ್ತಿದಾಗ ಎಸೆಕ್ಸನ ತಾಯಿ ಲೀಸ್ಟರನ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳಲ್ಲವೆ? ಈಗ ಅದೇ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒದಗಿತ್ತು. ಆಗಲಿ, ಏನು ತಪ್ಪು. ಬಣಗು ಹೆಂಡತಿ ಬಂದಳೆಂದು ರಾಣಿ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಅವಳು ಎಸೆಕ್ಸನ ಮದುವೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ಈ ಪ್ರಣಯ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಿರಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಪತ್ರಗಳು ರಾಣಿಯಮೇಲಿನ ಗೌರವಾದರಗಳ ಸಂಗಡ ತನ್ನ "ಅಮಿತ ಪ್ರೇಮ"ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಪತ್ರಗಳು ತನ್ನ ಮಗನಾಗಬಹುದಾದ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಸೆಕ್ಸನಿಗೆ "ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಂ" ಆಗಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಊರಿಂದ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆಕ್ಸ್ ರಾಣಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಸೋತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಪರಿಚಯದಿಂದಲೇ ತನಗೆ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. "ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಲಾಷೆ, ಮತ್ಸರ ಇವೆರಡೂ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ," ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ನಿತ್ಯ ಸಂಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಿಕರಂತೆ ಅವರು ಲಲ್ಲೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಸ್ಥಾನದ ಬೇರೆ ಸುಂದರಿಯರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಈರ್ಷೆ ಜಾಗ್ರತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮತಭೇದಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ರಾಣಿ ಕೋಪದಿಂದ ರಾಬರ್ಟನ ಕಿವಿಯನ್ನೇ ಹಿಂಡಿದ್ದಳಂತೆ. ಒಂದು ಕಲಹದ ನಂತರ ಎಸೆಕ್ಸ್ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಹೊರಟುಹೋದ. "ಎಸೆಕ್ಸನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾಭಿಮಾನವುಂಟೋ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ನನಗೂ ಉಂಟು ಅಂತ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸು" ಎಂದು ರಾಣಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೆಲವೇ ಕಾಲ ಅಗಲಿದರೂ ರಾಣಿಗೆ ಸೈರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕರೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸ್ಪೇನಿನ ರಾಜ ಫಿಲಿಪ್ ಆಯರ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೌಕಾಪಡೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನೆದುರಿಸಲು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾಪಡೆಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಎಸೆಕ್ಸ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಆದರೆ ಈ ಪಡೆ ಭಯಂಕರ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತೆಂದು ಕೇಳಿ ರಾಣಿಯ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೆಂದಿತು-ನೌಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಸೆಕ್ಸನಿಗಾಗಿ. ಎಸೆಕ್ಸ್ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿಬಂದು ಪ್ಲಿಮತ್ ಬಂದರದಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೇಳಿ ಅವಳಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎಸೆಕ್ಸನಿಗೆ ಬರೆದ ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಎಸೆಕ್ಸನದೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದ.

ಎಲಿಜಾಬೆತ್-ಎಸೆಕ್ಸ್ ಪ್ರಣಯದ ಸುದ್ದಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಹಬ್ಬಿತು. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಗುಜುಗುಜು ಕೂಡ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಎಲಿಜಾಬೆತಳ ಯುಗ ರಾಜ ರಾಣಿಯರಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಪಾರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಯುಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ರಾಣಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮುನಿದರೆ ಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಜನ ಆಡಿಕೊಂಡರು, ನಸು ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಎಸೆಕ್ಸನ ಮೇಲೆ ರಾಣಿ ಅನುಗ್ರಹದ ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಅವಳು "ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಮಾರ್ಷಲ್" ಪದವಿಗೇರಿಸಿದಳು. ರಾಣಿ ನವ ತರುಣಿಯಂತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನೊಡನೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ರುಚಿಯನ್ನು ಉತ್ಕಟಗೊಳಿಸಲು ನಡು ನಡುವೆ ಚಟ್ನಿಯಂತೆ ಮತ್ಸರದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಹಾವರ್ಡಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ರಾಬರ್ಟನಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಣಿಯ ಮನಸ್ಸು ತಳಮಳಿಸಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅವಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿರಬಹುದೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ರಾಣಿ ಲೇಡಿ ಹಾವರ್ಡಳ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ 'ಸವತಿ'ಗೆ "ಈ ವೇಷ ನನಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. "ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತಾನೇ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ "ಹೌದು ಹುಡುಗಿ ಇದು ನನಗೆ ತೀರ ಸಣ್ಣದಾಯಿತು, ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನಗೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತೀರ ನಾಜೂಕಾಯಿತು!" ಎಂದಳು. ಲೇಡಿ ಮೇರಿ ಹಾವರ್ಡಳಿಗೆ ಮಾತಿನ ಅಂತರಾರ್ಥ ಹೊಳೆಯದೆ ಇದ್ದಿರಲಾರದು.

ಆದರೆ ರಾಣಿಯ ವಿಟರಿಗೆ ಕೂಡ, ಅವರು ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಾಂತರ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ರ್‍ಯಾಲೆಯಂಥ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಎಸೆಕ್ಸನಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಈ ತಲೆಮಾಸು ಆರದ ಹುರುಪಿನ ಹುಡುಗನ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ದಾರಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರು. ತರುಣ, ಮನೆತನಸ್ಥ, ಮೇಲಾಗಿ ರಾಣಿಯ ಪ್ರೇಮಿಕನಾದ ರಾಬರ್ಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜಕಾರ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಸಿನೆತ್ತರ ಆವೇಶ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಯರ್ಲಂಡಿನಿಂದ ಅವನು ವಿಫಲನಾಗಿ ಮರಳಿದಾಗ ಅವನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾರದೆ ವಾನ್‌ಸ್ಟೆಡ್ಡಿನ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ರಾಣಿ ಅವನ ಹಿತಾಂಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವನ ಸೋಲನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿದಳು.

ಆದರೆ ಆಯರ್ಲಂಡಿನ ಬಂಡಾಯಗಾರ ಟೈರೋನನನ್ನು ಮೆಟ್ಟುವ ಹುಮ್ಮಸದಿಂದ ಎಸೆಕ್ಸ್ ತಾನೇ ನುಗ್ಗಿದ್ದು ಅವನ ಪತನವನ್ನು ಹತ್ತಿರತಂದಿತು. ಅವನ ಕೆಲ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಬಂಡಾಯಗಾರ ರಾಜಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ. ರಾಬರ್ಟ್ ಆಗ ಅವನ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಭೋಜನಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದ. ಆಸ್ಥಾನದ ಹಿರಿಯರು ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ರಾಣಿಯಮುಂದೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ರಾಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನಿಗೆ ಸದ್ಯ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಡೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಎಸೆಕ್ಸ್ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ. ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಿಯಕರಿಗೆ ಅವನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಣಿ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಆತ ತನ್ನ ಶಯನಗೃಹದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವಸಾನದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಸೆಕ್ಸನ ಶತ್ರುಗಳು ಒತ್ತಾಯ ತಂದರು. ಆತನ ವಿಚಾರಣೆಯ ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ರಾಣಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಧಿಕ್ಕಾರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ರಾಬರ್ಟನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಅವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೇ ಸಂಚಕಾರ ತರುವಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವಳ ಸಚಿವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿ ವಾನ್‌ಸ್ಟೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಬರ್ಟನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಲಹೆಗಾರರು ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಾಯಿ, ತಂಗಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಮಿತ್ರರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಾಗಿ ರಾಣಿಯ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆಯೇಳಲು ಅವನು ಸನ್ನದ್ಧನಾದ. ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡಿನ ರಾಜನಿಗೆ ಪತ್ರಬರೆದು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಮಂಡಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಜನತಾ ಆಂದೋಲನವೊಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆಕ್ಸ್ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟ. ಒಳಸಂಚುಗಾರರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ. ಬಂಡಾಯಗಾರರು ರಾಜಧಾನಿಯಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದರು. ರಾಣಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತನಗಾಗದವರನ್ನು ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ಓಡಿಸುವಂತೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಜನಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಲುಡ್ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಬಂಡಾಯಗಾರರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಎಸೆಕ್ಸ್ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹಲವು ರಾಜರ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಪುರುಷರ ವಧಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಲಂಡನ್ ಗೋಪುರದ ಕಾರಾಗೃಹ ಸೇರಿದ.

ವಿಚಾರಣೆ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿತ್ತು. ತೀರ್ಪು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ೧೬೦೧ ಫೆಬ್ರುವರಿ ೧೯ರಂದು ರಾಬರ್ಟನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ವಧೆಯ ದಿವಸವೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಫೆಬ್ರುವರಿ ೨೫.

ಎಲಿಜಾಬೆತಳ ಹೃದಯ ಹಿಂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪನ್ನರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಪ್ರೇಮಿಕನ ವಧೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಸೂಚನೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಆ ದುರ್ದಿನವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

೩೪ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಬರ್ಟ್ ದೆವೆರಾನನ್ನು ರಾಜ ದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಕಾದಿಡಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಧಾನವಾದ ಶಿರಚ್ಛೇದ ವಿಧಿಯಿಂದ ವಧಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನ ಶತ್ರು ವಾಲ್ಟರ್ ರ್‍ಯಾಲೆ ವಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಅದು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದಂತೆ ನೆರವೇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಜಾಬೆತ್ ರಾಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದ ಎಳೆಯ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇ, ೧೯೭೯

*

೪೪. ಮುದುಕ ಮತ್ತು ಸಾಗರ

೬೫ನೇ ವಯಸ್ಸು ಹಾಯಿ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲ ಸುತ್ತು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ; ರಾಮಾ, ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂದು ಪರಲೋಕ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಕಾಲ ಎಂದು ನೀವೆಣಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಹಾಗೆಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಉದುರಿದ ಈ ಮುದುಕ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಗರ ಸವಾರಿಗಾಗಿ ೫೩ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ತನ್ನ ಮೋಟಾರ್ ಬೋಟನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು ಗಂಡನನ್ನು ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಮೊದಲಬಾರಿ ಇಂಥ ಭೂಗೋಲ ಪರ್ಯಟನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವನು ಸ್ಪೇನಿನ ಸಾಹಸಿ ಮೆಗಲನ್. ಅನಂತರ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕುಕ್. ಅವರಿಗೆ ಮೋಟಾರ್ ಬೋಟ್‌ಗಳ ಸೌಕರ್ಯ, ರೇಡಿಯೋ ಸೌಕರ್ಯ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನಂತೆ ಸಾಗರಗಳ ವಿವರವಾದ ನಕಾಶೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿದೀತೆಂದಾಗಲಿ ಖಚಿತವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಹಡಗುಗಳ ತುಂಬ ನಾವಿಕರಿದ್ದರು. ವಾರ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ನೆಲವನ್ನು ಕಾಣದೇ ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ನೀರೇನೀರಾಗಿ ಸಾಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏಕಾಕಿತನದ ನಿತಾಂತ ಭೀತಿಯನ್ನನುಭವಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಹಸಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಾವಿಕರು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ದಂಗೆಯೇಳುವ ಆಸನ್ನ ಭೀತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿಬಂದರೂ ಅದು ಅವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಾಗರದ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಹಲ ವಾರಗಳ ನಂತರ ಮೆಗಲನ್ನನಿಗೆ ಮೊದಲಬಾರಿ ನೆಲ ಕಂಡಾಗ ಆತ "ದೇವಾ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ! ನೆಲ! ನೆಲ! ನೆಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ!" ಎಂದು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಉದ್ಗರಿಸಿ ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟನಂತೆ.

ಮೆಗೆಲನ್ ಅಥವಾ ಕುಕ್ಕನಂತೆ ನವೀನ ಭೂಮಿಗಳ ಅನುಸಂಧಾನೇಚ್ಛೆಯಾಗಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಡಲುಗಳ್ಳ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಡ್ರೇಕನಂತೆ ಸುಲಿಗೆಯ ದ್ರವ್ಯದ ಮೋಹವಾಗಲಿ ಚಿಚೆಸ್ಟರನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಹಾಯಿ ಹಡಗುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೀರ ನಾವಿಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದ. ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಿಂದ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಸಾಗಬೇಕು.

ಆಗ ಸುಯೆಜ್ ಕಾಲುವೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆಫ್ರಿಕವನ್ನು ಬಳಸಿ, ಹಿಂದೂ ಸಾಗರವನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಾಯ್ದು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ತಲುಪಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಿಡ್ನಿ ಮುಟ್ಟಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದ.

ಸಿಡ್ನಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ಮರಳಲು ಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನೆ ಹಿಡಿಯದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಶಾಂತಸಾಗರವನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಾಯ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ತುದಿಯಾದ ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ತಡಹಾಯ್ದು ಪುನಃ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚಿಚೆಸ್ಟರನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವು ಮೆಗಲನ್ ಮತ್ತು ಕುಕ್ ಹಿಡಿದ ದಾರಿಯ ಬದ್ದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿದರೆ ಇವನು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಇದು ತನ್ನಿಂದ ನೀಗೀತೆ? ಯಾಕಾಗದು? ೭೧ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಮೇರಿಕನ್ನನಾದ ವಿಲಿಯಂ ವಿಲ್ಲೀಸನು ೧೯೬೩-೬೪ರಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ತೆಪ್ಪದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಪೆರುವಿನಿಂದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಅವನಿಗಿಂತ ನಾನು ಆರು ವರ್ಷ ಕಿರಿಯ. ಅವನು ಅರ್ಧ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ತಾನು ಇಡೀ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಬೇಕು!

ಹೀಗೆ ೧೯೬೬ ಆಗಸ್ಟ್ ೨೭ನೇ ದಿನ ಚಿಚೆಸ್ಟರನ ಹಡಗು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರವಾದ ಪ್ಲಿಮತ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ಆ ಹಡಗಿಗೆ ಆತ "ಜಿಪ್ಸಿ ಮಾತ್-ಳ" ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿಡ್ನಿ ತಲುಪುವ ತನಕ ಅವನು ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು.

ಹಡಗು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಮೋಟಾರುಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು. ಸರಾಸರಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೧೫೦ ಮೈಲುಗಳಂತೆ ಮುಂಬರಿದ ಹಡಗು ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆಫ್ರಿಕದ ಗುಡ್ ಹೋಪ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ಬಳಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಆವರೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಏಳಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಸಾಗರ ತನ್ನ ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹಿಂದೂ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ४೦-೫೦ (ದಕ್ಷಿಣ) ಅಕ್ಷಾಂಶಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶ ತನ್ನ ಭೈರವತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ೧೮-೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ನಾವಿಕರು ಇಲ್ಲಿನ ಘೋರ ಸುಳಿಗಾಳಿಗಳ ಸಂಕಟದ ಚಿತ್ರವತ್ತಾದ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. "ಗರ್ಜನ ಕ್ಷೇತ್ರ"ವೆಂದೇ ಅವರು ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿನ ಚಂಡ ಮಾರುತಗಳ ಅಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನೌಕೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಸಾಗರಾರ್ಪಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಸಮುದ್ರಯಾತ್ರಾ ಕಾದಂಬರಿಯಾದ "ಮೋಬಿ ಡಿಕ್"ನಲ್ಲಿ ಹರ್ಮನ್ ಮೆಲ್‌ವಿಲ್ಲನು ಇಲ್ಲಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾರದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹಾಕಲು ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ೧೨ ಜನರ ಯತ್ನ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಕ್ಕೊಡನೆ ಚಿಚೆಸ್ಟರನಿಗೆ ಮೆಲ್ವಿಲ್ಲನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಬಂತು. ೧೨ ಜನ ನಿಸ್ತರಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಈಗ ಎದೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರ ಅವನಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನೂರಾರಡಿ ಎತ್ತರದ ತೆರೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವಂಥ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಜಿಪ್ಸಿ ಮಾತ್-ಳರ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಮುರಿದುಹೋಯಿತು.

ಒಂಟಿ ನಾವಿಕನಿಗೆ ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಉಪಕರಣ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ, ನಿದ್ದೆಗೆ, ಹಾಯಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ವೇಳೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ.

ಕೆಲ ಕಾಲ ಚಿಚೆಸ್ಟರನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಅವನೀಗ ೭೫ ದಿನಗಳನ್ನು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದ. ಸಿಡ್ನಿ ಇನ್ನೂ ೩,೦೦೦ ಮೈಲು ದೂರವಿತ್ತು. ಇನ್ನುಳಿದುದು ಅತಿ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೆ ೨೫ ದಿನಗಳು ಬೇಕು. ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದೀತು? ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವುದೆಂದೆಣಿಸಿದ. ಸಿಡ್ನಿಯ ಬದಲು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಬಂದರವಾವುದನ್ನಾದರೂ ತಲುಪಲು ಕಡಿಮೆ ಅಪಾಯಕರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣವೆಂದ. ಹಡಗದ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ಬದಲಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಿರಾಶೆ ಅವನಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಯಿತು. ಸೋಲೊಪ್ಪದೆ ಅವನು ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮುರಿದ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯ ಬದಲು ಬೇರೊಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ. ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾದೊಡನೆ ಅವನು ಆನಂದ ತುಂದಿಲನಾಗಿ ಲಂಡನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿದ. ಪುನಃ ಸಿಡ್ನಿಯಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು ಅವನ ಹಡಗು. ಸಾಗರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ತಾನೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ!

ಪ್ಲಿಮತ್ ಬಿಟ್ಟ ೧೦೭ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೨ರಂದು ಅವನು ಸಿಡ್ನಿ ಬಂದರ ತಲುಪಿದಾಗ ಅವನನ್ನೆದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಡ್ನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವನು ೧೩,೭೫೦ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ, ನಡುವೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾರೂ ಈ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನೆರೆದಿದ್ದವರನ್ನು ಕೂಗಿ, "ನೋಡಿ! ನಾನೆಷ್ಟು ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ತೂಕ ೪೦ ಪೌಂಡು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ!" ಎಂದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅವನು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ವೀರ ಶಿಖಾಮಣಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ನೈಟ್ ಪದವಿ ಕೊಡುವವಳಿದ್ದಾಳೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. "ಚಿಕ್ಕ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ" ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಚೆಸ್ಟರನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಎಂಬ ಗೌರವೋಪಾಧಿಯೊಡನೆ ಚಿಚೆಸ್ಟರನ ಉತ್ಸಾಹ ಮರುಕಳಿಸಿತು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸಿಡ್ನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಜರ್ಜರಿತ ನೌಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾತ್ರೆಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಾಗಿ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಸಾರಿದ. ಹಾಗೆಯೇ ಜನವರಿ ೨೯ ರಂದು ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಪುನಃ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟ. ಲೇಡಿ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಿಮತ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು. ಯಾತ್ರೆಯ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವನ್ನಾತ ೧೦೦ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅದು ೧೦೭ ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ದೂರವನ್ನೂ ಅವನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆತಂಕಗಳನ್ನೂ ನೆನೆದರೆ ಒಂದು ವಾರ ತಡವಾದದ್ದೇನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗವನ ಮುಂದಿದ್ದ ೧೪,೦೦೦ ಮೈಲುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಗಂಡಾಂತರದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ೧೧೦ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅವನು ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವ ಖಂಡಕ್ಕೂ

ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೂ ನಡುವಣ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಈ ಸಂಧಿ ಬರ್ಫ ಖಂಡಗಳಿಂದಲೂ ಮುಂಗಾಣಲರಿಯದ ಬೀಸುಗಾಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಭೀಕರವಾಗಿದೆ. ಯಾತ್ರೆಗೆ ಮೊದಲು ಪತ್ರಿಕಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಆತ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ: "ಬರ್ಫದ ಅಪಾಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಯವೇನೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಶಿರದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲಿಗನಾಗಿಲ್ಲ -ಹತ್ತನೆಯವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ, ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹೋದ ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ಆರು ಜನ ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತಲುಪಿ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಬ್ಬರು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ಧೈರ್ಯವಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ."

ಆದರೆ ಅಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರದ ವರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಟು ೩೦ ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ೭೫ ನಾಟ್ ವೇಗದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿತು. ಪ್ರಚಂಡ ತೆರೆಯೊಂದು ಹೊಯ್ದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಹಡಗು ೪೧ ಅಂಶಗಳಷ್ಟು ವಾಲಿತು. ಆದರೆ ತುಟಿ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ನೀರನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲಿದ. ಹಡಗು ಮತ್ತೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗಿ ಶಾಂತಸಾಗರದ ಎದೆಯಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಹೊರಟಿತು.

ಶಾಂತ ಸಾಗರದ ಉಳಿದ ಯಾತ್ರೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರದ ಪರಿಸರ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸಿಡ್ನಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದ್ದ. ಅವನು ಭೂಶಿರವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶ ವರದಿಮಾಡಲು ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ. ವರದಿಗಾರನೊಬ್ಬ ವಿಶೇಷ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಚಿಚೆಸ್ಟರನ ಹಡಗಿಗೇನಾದರೂ ವಿಪತ್ತು ಬಂದು ಅವನು ನೀರು ಪಾಲಾದರೆ ಪಾರು ಮಾಡಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾಪಡೆಯ 'ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟರ್' ಎಂಬ ಹಡಗು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ೪೦ ನಾಟ್ ವೇಗದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಚಿಚೆಸ್ಟರನ ಹಡಗು ಬೆಂಡಿನ ಬೂಚಿನಂತೆ ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ತೊನೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿಚೆಸ್ಟರನಿಗೆ ಸಾಕಪ್ಪಾ ಎನಿಸಿಹೋಯಿತು. "ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಹಾರ್ನ್ ಭೂಶಿರದ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿದಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದಾತ ಲಂಡನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಕಳಿಸಿದ.

ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಯಲು ಬಂದ "ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟರ್" ಹಡಗಿಗೆ "ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿ, ಒಕ್ಕೈ ಬಂಟನಾಗಿ ಸಾಗರವನ್ನು ಸೆಣಸಿದ. ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಂತರ ವಾಯು ವರುಣರಿಗೆ ದಯೆ ಬಂತು. ಭೂಶಿರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ಕನ್ನು ಸೇರಿದ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾದ.

ಉಳಿದ ಕೆಲ ಸಾವಿರ ಮೈಲುಗಳ ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಘಟಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಒಂದೇ ಚಿಂತೆಯೆಂದರೆ ಗುದಾಣದಲ್ಲಿ ಬೀರ್ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂತಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್. ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಬೀರ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ತರದ ಒಳ್ಳೇ ಮದ್ಯದ ಭಕ್ತ. "ಅದೊಂದೇ ನನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ನನ್ನ ಜಿಪ್ಸಿ ಮಾತ್-೪ ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿದರೂ ನೀರಲ್ಲ ಬೀರು ಹೊರಬರುತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದಾತ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸಿಡ್ನಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ೧೧೯ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮೇ ೨೮ರಂದು ಮುದುಕ ಪ್ಲಿಮತ್ ಬಂದರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨,೫೦,೦೦೦. ಅದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಜನರಿಗೊಂದು ಮಹೋತ್ಸವದ ದಿನದಂತಾಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಹಳ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಅವನತ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಅದೊಂದು ಊರು ಗೋಲಾದಂತಾಗಿತ್ತು. ರಾಣಿ ಎಲಿಜಾಬೆತ್ "ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ" ಎಂದು ಎರಡೇ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಕಳಿಸಿದ್ದರೂ ಅದು ಹೃದಯಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.

ಚಿಚೆಸ್ಟರನ ಪತ್ನಿ ಬಂದು "ಜಿಪ್ಸಿ ಮಾತ್-೪"ನ್ನೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಚುಂಬನವಿತ್ತಳು.

ಹೀಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ (ನಡುವೆ ಆರು ವಾರ ಬಿಟ್ಟರೆ) ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ (ನಡುವೆ ಆರು ವಾರ ಬಿಟ್ಟರೆ) ಮೂರು ಮಹಾ ಸಾಗರಗಳ ಏಕಾಂತ ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದು ೩೦,೦೦೦ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಬಂದ ಮುದುಕನ ಸಾಹಸ. ಆದರೆ ಈ ವೃದ್ಧನಾರು? ಅವನ ಪೂರ್ವಾಪರವೇನು? ಹಿಂದೆ ಯಾವಾತನೂ ಮಾಡಿರದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಅಂಜಿಕೆ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?

ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯ ಮಗ. ತಂದೆ ಎಷ್ಟು ಶಿಸ್ತುವಾದಿ ಯಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡ್ಡಿಯೂ ಅಲುಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸಾಹವೆಂಬುದು ಅನಾಗರಿಕ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಗಂಭೀರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾತ. ಆದರೆ ಮಗನ ಮೈ ಬೇರೆಯೇ ಧಾತುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಶಾಲೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರ ತಂದಿತು. ೧೭ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಮನೆಯಿಂದೋಡಿ ಹಡಗೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದು, ಬಂಗಾರ ಮೊದಲಾದ ಧಾತು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ (ಸುಮಾರು ಏಳೂ ಕಾಲು ಲಕ್ಷ ರುಪಾಯಿ) ಗಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ.

ಫ್ರಾನ್ಸಿಸನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಹಂಬಲ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವನು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದಾಟುವ ಆಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಆಸೆ ಪೂರೈಸಲು ಇನ್ನೂ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಮಾನ ಕೊಂಡ. ಅದಕ್ಕೆ "ಜಿಪ್ಸಿಮಾತ್" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ. ಈ ಸಾಹಸ ಗೆದ್ದವರಲ್ಲಿ ಅವನು ಎರಡನೆಯವನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ವೈಮಾನಿಕ ಸಾಹಸಗಳು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ೧೯೩೧ರಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಹೊರಟವನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ತಂತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡ. ಅವನ ಗತಿ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಜನ ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯಲಾಭದೊಡನೆ ಆತ ಪುನಃ ಹಾರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಮಾನಿಕನಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಸಾಹಸಗಳ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನೊಂದು ಪುಟ್ಟ ನಾವೆ ಕೊಂಡ. ಅದಕ್ಕೆ "ಜಿಪ್ಸಿ ಮಾತ್-೨" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ. ಅದರೊಡನೆ ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೌಕಾ ರೇಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ. ಅವನಿಗಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರರು ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದರು. ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವನ

ಹೆಂಡತಿ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪದೆ ಅವನನ್ನು ನಿಸರ್ಗ ಚಿಕಿತ್ಸಕರ ಕಡೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಸಾವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ-ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಸಹಿತ-ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ-ತನಗೂ-ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟುಮಾಡಿದ. ಅವನಾಗ ಎಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ೧೯೫೯ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೊಸತೊಂದು ನಾವೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ "ಜಿಪ್ಸಿಮಾತ್-೩" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದಾಟುವ ಶರ್ಯತ್ತಿಗಿಳಿಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಮರುವರ್ಷವೇ ಈ ಶರ್ಯತ್ತು ನಡೆಯಿತು. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಚಿಚೆಸ್ಟರ್ ಉಳಿದ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ೪೦ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದ.

ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಸಾಗರದ ಗೀಳೇ ಹಿಡಿಯಿತು. ಮೂರುಬಾರಿ ಅವನು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದಾಟಿದ. "ಹಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಉಬ್ಬಿಸುವ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಗಾಳಿಯ ಮರ್ಮರಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೋಹಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಗರದ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಹವೆ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಆತ ಮೂರು ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿದ.

ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಜನರೇಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸವೂ ಇತ್ತು. ಉಳಿದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಆತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕರ ಗಾನವನ್ನು ಟೇಪ್ ರಿಕಾರ್ಡರಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒಯ್ದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವಾತನಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಸವಿಯುವ ತ್ರಾಣವೆಲ್ಲಿ? ಅವನು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಭಯವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. "ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತೆರೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ನಾನು ನಡುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಮಲಗಿ ಮುಂದಿನ ತೆರೆಗೆ ನನ್ನ ಹಡಗಿನ ಅವತಾರ ಮುಗಿಯುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ತೆರೆಗಳ ಪೆಟ್ಟಿನ ರೌದ್ರದ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಮಗೆ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೬೩

*

೪೫. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯ

೧೯೫೫ ಅಕ್ಟೋಬರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಕೋಲಾಹಲವೊಂದು ಮಸಗಿತ್ತು. ಅದು ಶಾಂತವಾಗುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜಪುತ್ರಿ ತಾನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ತರುಣನನ್ನು ವರಿಸುವ ಆಶೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಮತ್ತು ಹಲವು ಗಗನ ಕದನಗಳ ವೀರನೊಬ್ಬನಿಗೆ ತಾನೆಂಥ ಶೂರನಾದರೂ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜಮನೆತನದ ನಿಷ್ಠುರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಲಾರೆನೆಂಬ ಕಟು ಅನುಭವ ಬಂತು.

ಈ ವಿಷಾದಮಯ ಪ್ರಣಯಭಂಗ ಪ್ರಸಂಗದ ನಾಯಿಕೆ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಸಮ್ರಾಜ್ಞಿಯ ತಂಗಿ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ರೋಸ್; ಮತ್ತು ನಾಯಕ ಹಲ ಕಾಲ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದ ಗ್ರೂಪ್ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನೆಂಬ ಅಪ್ರತಿಮ ವೈಮಾನಿಕನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರಸಂಗವು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿದ್ದಷ್ಟು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಒಲವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಲು ಶತಮಾನದೊಳಗೆ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ೨೨ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಾಗಿದ್ದ ಎಂಟನೇ ಎಡ್ವರ್ಡನು ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಎರಡೂ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಮುಖ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವವರು ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದ ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದೆ? ಎಂಟನೇ ಎಡ್ವರ್ಡನು ವರಿಸಬಯಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿಂಪ್ಸನ್ ಇಮ್ಮಡಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದ ಪಡೆದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆಯೆ ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ದೊರೆಯೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕ್ರೈಸ್ತಪಂಥದ ವರಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಪೋಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಮತ್ತು ಆ ಕ್ರೈಸ್ತಪಂಥದ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳು ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ದೊರೆ ಅಥವಾ ರಾಣಿಯ ತಂಗಿ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಧರ್ಮಪೋಷಕರೇ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಎಸಗಿದಂತಾಗದೆ?

ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ೧೯೩೦ ಆಗಸ್ಟ್ ೨೧ರಂದು ಐದನೇ ಜಾರ್ಜರ ಎರಡನೇ ಮಗನ ಎರಡನೇ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವಳ ತಂದೆ ರಾಜನಾಗಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾರಿಗೂ ಇದ್ದಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ಐದನೇ ಜಾರ್ಜರ ನಂತರ ಎಂಟನೇ ಎಡ್ವರ್ಡನಾಗಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅವರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೆಂದು ಸಿಂಹಾಸನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇವಳ ತಂದೆಯ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಿರೀಟ ಕುಳಿತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದಾದ ಅವಳು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಸಿಂಹಾಸನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವನೆಂದು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ "ಇನ್ನೇನು ಅವನ ರುಂಡ ಹಾರಿಸುತ್ತಾರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಳಂತೆ. ಕರ್ಮಠ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ರುಂಡವನ್ನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೃದಯವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು?

ಮುಂದೆ ಅವಳ ಭಗ್ನಪ್ರಣಯಿಯಾಗಲಿದ್ದ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಕೇವಲ ೧೩ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಆರನೇ ಜಾರ್ಜ್ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವೀರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸಿದಾಗ ಸರಕಾರ ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಪ್ರಮುಖನಾಗಿದ್ದ. ಅವನೊಡನೆ ಅರ್ಧ ತಾಸು ಮಾತಾಡಿದವನೇ ರಾಜ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಆತ ಅರಸನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಎದುರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನಿಗೆ "ಇವಳು ನನ್ನ ಮಗಳು ಮಾರ್ಗರೇಟ್" ಎಂದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ.

ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಆಗಲೇ ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನಿಗಾಗ ಬರಿ ೨೮. ರಂಗೂನಿನಲ್ಲಿ ಐ.ಸಿ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಅವನನ್ನೂ ಐ.ಸಿ.ಎಸ್.ಗೇ ತರಬೇತು ಮಾಡಲು ಅವನ ತಂದೆ ಬಯಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಬಂತು. ತರುಣ ಪೀಟರ್ ವಿಮಾನ ಪಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಹುಡುಗತನದಲ್ಲಿ ಬಲು ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತ ಬಡಾಸಾಹೇಬನಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜ್ಯ ಶಕಟದ ಗಾಲಿಯನ್ನು ನೂಕಲು ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ತರುಣನು ವೈಮಾನಿಕರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೆನಿಸಿ ೨೫ ವಯಸ್ಸಿಗಾಗಲೇ ಇಂಗ್ಲಂಡನ್ನು ಮುತ್ತಬಂದ ವಿಮಾನಗಳೊಡನೆ ನೂರಾರು ಕದನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದ. ಎರಡುಸಲ ವಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿದು ಒಂದು ಕಾಲ್ಬೆರಳನ್ನು ಆತ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅರಸರ ಸ್ವಂತ ಸೇವೆಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಹೆಂಡತಿ ರೋಸ್ ಮೇರಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಅರಮನೆಯ ಆವಾರದಲ್ಲೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಆದವು.

ಸುಂದರ ಮಧುರ ಸ್ವರದ, ವಿನಯಿ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಬಲು ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುಗಳ ಮೂಲಕ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ ಅವನಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಇಟ್ಟ. ಆರನೇ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಈ ಧೀರ ತರುಣನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿರಬಹುದು. "ನನಗೆ ಮಗನಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಟೌನಸೆಂಡನಂಥವ ಇರಬೇಕಿತ್ತು" ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅರಸ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದಿದ್ದ. ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಮಗಳಾಗಿ ತಂದೆಯ

ಹಿಂದೆಯೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ಕಿಶೋರ ಹೃದಯದಮೇಲೆ ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಬಲವಾಗಿಯೇ ಆಯಿತು.

ಅಕ್ಕ ಎಲಿಜಾಬೆತಳೊಡನೆ ತಂಗಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಒಲವು ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವುದನ್ನು ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರು ನೋಡದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಲಂಬ. ಹುಡುಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗೆಲ್ಲ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಎಲಿಜಾಬೆತಳಿಗೆ ಫಿಲಿಪ್ಪನೊಡನೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಯೆ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರು. ಈಗಂತೂ ಬೇಸರ ತಾಳದೆ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಎಲಿಜಬೇತಳ ವರನಾದ ಫಿಲಿಪ್ಪನಿಗೆ ಏನು ಕಾರಣವೋ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಫಿಲಿಪ್ ನೌಕಾ ಪಡೆಯವ. ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ವಿಮಾನ ಪಡೆಯವ. ಎರಡು ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ಸರ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮನಃಕಷಾಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಸದಾ ಅರಸನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಅರಸನೊಡನೆಯೆ ಉಳಿದ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಿಂಗಳಗಟ್ಟಳೆ ಅರಸನೊಡನೆ ಆತ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. "ಪೀಟರ್, ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನದು ಏನೂ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲಪ್ಪ" ಎಂದು ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಿಡುಕು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿಡುವ ಗುಟ್ಟು ಪೀಟರನಿಗೂ ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅತ್ತ ಬಹಳ ಕಾಲ ರೋಸ್ ಮೇರಿಯ ಚಿತ್ತ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

೧೯೫೨ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಜಾರ್ಜ್ ತೀರಿಕೊಂಡ. ಅಕ್ಕ ಎಲಿಜಾಬೇತ್ ಪಟ್ಟವೇರಿದಳು. ತಂದೆಯಮೇಲೆ ಬಲು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ ಆಧಾರತಪ್ಪಿತು. ತಂದೆಯೊಡನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವಳ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅದೇ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಆರೋಪವಿರಿಸಿ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಎಷ್ಟು ಏಕವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯ ತಂಗಿ ಆ ಸರದಾರನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಳೇ ಈ ಲಾರ್ಡನನ್ನಾದಾಳೇ ಎಂದು ಊಹಾಪೋಹ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದು ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಎಲಿಜಬೇತಳ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಸಮಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಕದೃಷ್ಟಿಯ ಸುದ್ದಿಗಾರನೊಬ್ಬನು ವಿಜಾತೀಯವಾದ ದೃಶ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕಂಡ. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯ ತಂಗಿ ತುಚ್ಛ ವೈಮಾನಿಕ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಜಾಕೀಟನ್ನು ವೆಸ್ಟ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ದೇವಾಲಯದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ಮಮತೆಯಿಂದ ಒರಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ಅವೊತ್ತಿನಿಂದ ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ಪ್ರೇಮ ವ್ಯವಹಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಗ್ಗದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಇದೇನು ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲೇ ರಾಜಕುಲವನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ

ಸೇವಿಸಿದ್ದ ವೈಮಾನಿಕ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಿಂದ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬೆಲ್ಜಿಯಂಗೆ ಹೊತ್ತುಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು-ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಯಭಾರಿ ಗೃಹದ ವೈಮಾನಿಕ ಸಹಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಎಂದು. ಇದೇ ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಾದ ಎಂಟನೇ ಎಡ್ವರ್ಡನ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎಡ್ವರ್ಡನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದ ವಿನ್‌ಸ್ಟನ್ ಚರ್ಚಿಲ್ಲರೇ ಈಗ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಪದದಿಂದ “ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೂರಿಕರಿಸಿಬಿಡು” ಎಂದು ರಾಣಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು!

ಅನಂತರ ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಮಸ್ಯೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ಮನೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಮನದಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರ ಅಡ್ಡಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಅಡ್ಡಿಯೇ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಸಂದೇಶ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜಮನೆತನದ ಹುಳುಕುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸುದ್ದಿಗಳೆಂದರೆ ರಸಾಯನವಾಗಿರುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮಾರ್ಗರೇಟ್-ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಪ್ರೇಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಂಗುರಂಗಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಮೇರಿಕನ್ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಈ ಉಪಾಯದಿಂದ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಗ್ಗದ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಮೌನಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೇಶದ “ಗೌರವಾರ್ಹ” ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾದ “ಟೈಮ್ಸ್” ಮೊದಲಾದವು ಮಾತ್ರ ಈ ರಸವತ್ತಾದ ಸಮಾಚಾರಗಳ ಕಡೆ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತವು.

ಆದರೆ ೧೯೫೫ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕಟಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂತು. ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳಿದವು. ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಮೂರು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಅವನನ್ನು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರವೂ ಸುದ್ದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ಭಾವ ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬದ್ಧ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ಪ್ರಣಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಿತ್ರರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ “ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಅವಳ ವೈಮಾನಿಕನೂ” ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವರದಿಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವು. “ಅವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳೋ ಬಿಡುವಳೋ” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ವರದಿಗಾರರು ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ ಪೋರ್ತುಗಾಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ॥ ಸಾಲಾಜಾರರ ಆತಿಥ್ಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನಕ್ಕನಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ನಡುನಡುವೆ ಹೇಗೋ ಕದ್ದ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಸಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಊಹಾಪೋಹಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜಮನೆತನದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಲದವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ದಾಖಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ತರುಣಿ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿಯುವಳು ಎಂದವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು. ಅವಳು ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ತನಗೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಬೇಡ ಎಂದಾಕೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು ಎಂದವು ಕೆಲವು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಲ್ಲ ಬಹುತರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೆ

ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ ಇಡೀ ಆಕಾಶವೇ ತನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಡಿದು ಬೀಳಲಣಿಯಾದದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ವರೆಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೌನಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದ "ಟೈಮ್ಸ್" ಈಗ ಉಗ್ರರೂಪ ತಳೆದು ಸಂಪಾದಕೀಯ ಬರೆದಿತ್ತು. "ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೊಡನೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಿವಾಹ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೆ ದೇಶದ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮದುವೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಎನಿಸುವುದು" ಎಂದು ಅದು ಹೇಳಿ 'ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಿ ಅವಳು ಅವನನ್ನು (ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಡ 'ಟೈಮ್ಸ್' ಉಚ್ಚರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ) ಲಗ್ನವಾದರೆ ತಾನೀಗ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು.

"ಟೈಮ್ಸ್" ಸಂಪಾದಕೀಯದ ಸನ್ನೆ ಪಡೆದೋ ಎಂಬಂತೆ ದೇಶದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳ ಕಠೋರ ಕಂಠಗಳಿಗೀಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಧ್ವನಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡಿನಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ "ಇದು ಅಕ್ರಮ ವಿವಾಹವೆನಿಸುವುದು. ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿವಾಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಇದು ದ್ರೋಹ" ಎಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಪರಮ ಧರ್ಮಗುರು ಕ್ಯಾಂಟರ್ಬರಿಯ ಆರ್ಚ್‌ಬಿಶಪ್, ಕನ್ಸರ್ವೇಟಿವ್ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಮುಖ ಲಾರ್ಡ್ ಸ್ಯಾಲಿಸ್‌ಬರಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಮಾರ್ಗರೇಟಳ ಹೃದಯದೊಲವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವವರೂ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ "ಮೆಂಚೆಸ್ಟರ್ ಗಾರ್ಡಿಯನ್" ಪತ್ರಿಕೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಈ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ದೇಶವು ಈ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಷೇಧಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಅರಸುಮನೆತನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬೇಕೆ? ರಾಜಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಸಾದಾ ನಾಗರಿಕರಷ್ಟೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ? ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ (ಈಡನ್) ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಹೊಂದಬಹುದಾದರೆ ರಾಣಿಯ ತಂಗಿಯು ವಿಚ್ಛೇದನ ಹೊಂದಿದವನನ್ನು ವರಿಸುವುದು ತಪ್ಪೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು. ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಸಾರವುಳ್ಳ "ಡೇಲಿ ಮಿರರ್" ಪತ್ರಿಕೆ, "ಟೈಮ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು "ಮರೆತು ಹೋದ ಯುಗದ ಧೂಳುತುಂಬಿದ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ" ಎಂದು ತೆಗಳಿ, ರಾಣಿಯ ತಂಗಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾದರೆ "ಕಳೆದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಓಲೈಸುತ್ತಿರುವ ಮಡ್ಡಿ ತಲೆಯ ಪ್ರಚಂಡರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. "ಟೈಮ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಸಾರ ಕೇವಲ ೨,೨೨,೦೦೦ ಇತ್ತು. "ಡೇಲಿ ಮಿರರ್" ನಿತ್ಯ ೪೬,೬೫,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ "ಟೈಮ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಗೆದ್ದಿತೆಂಬುದು ಈ ಆಖ್ಯಾನದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶ. "ಟೈಮ್ಸ್"ನ ದನಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವರ್ಗಗಳ ದನಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಪೋರ್ತುಗಾಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ಕಂಡ "The Bartered Bride" ಎಂಬ ಗೀತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಕುರಿತು "ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಎಂದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿಸಲಾರದು" ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಳು. ಮಾರ್ಗರೇಟಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಹೃದಯವೇ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆನ್ನಿಸಿರಬೇಕು. ನಾಟಕದ ನಾಯಿಕೆಯೂ ಇವಳಂತೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಸಾರುವ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾದದ್ದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಿ

ಮತ್ತು ಅವಳ ಪತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ನಿಷ್ಠುರ ವಿರೋಧವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಪೀಠಗಳು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ರಾಜಕುಲದ ವಿವಾಹಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಯದೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದರೂ ರಾಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅಳಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲವೆಂದು ಮಾರ್ಗರೇಟಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಹೇಳಿದಳು. "ನಾನು ಗ್ರೂಪ್ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಿರಲು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿವಾಹವು ಆಜೀವ ಬಂಧನವೆಂಬ ಧರ್ಮಮಠಗಳ ಉಪದೇಶವನ್ನೂ, ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೂ ಮನನಮಾಡಿ ನಾನು ಮತ್ತಾವ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವೀಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ."

ಬಿರುಗಾಳಿ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಕೋಲಾಹಲದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಸ್ಸೆಲ್ಸಿನ ತನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಾಣಲು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ ನೆರೆದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಈ ನಾಟಕ ಹೀಗೆ ವಿಷಾದಾಂತವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡದ್ದು ಸರಿದೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಗಾಡುವ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲೂ ಅವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವಾರಗಳ ಗದ್ದಲದ ನಂತರ ಜನರಿಗೆ ಬೇಸರವೇ ಬಂದಿತ್ತೆನ್ನಬಹುದು. "ಟೈಮ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಲು ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ "ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನೇ" ಮಾಡಿದಳು ಎಂದು ಅದು ಬರೆಯಿತು. ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿ ಆರ್ಚ್‌ಬಿಶಪ್ಪರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮನದಾಳದಲಿನ ಚಿಂತೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎರಡು ದಿನ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಭಗ್ನ ಮನೋರಥಳಾಗಿ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಳೆಂದೂ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಗೌರವಗಳ ಸಂಗಡ ಅದರ ಬಂಧನ ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿಯೇ ಆಕೆ ಟೌನ್‌ಸೆಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೦

*

೪೬. ರಾಜದೂತರಿದ್ದಾರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬಯಿಯ ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಈ ದೇಶದೊಳಕ್ಕೆ ತಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರತ್ನವಜ್ರಗಳ ಪುಡಿಕೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದರು. ಇದನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು; ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಒಂದು ದೇಶದ ಉಚ್ಚ ರಾಯಭಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು., ಆಗ ಏನಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ? ಅವನನ್ನು ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಕಾಯದೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು, ಅಥವಾ ಭಾರಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತೆಂದೇ? ಇಲ್ಲ. ಈ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಿ ಏನೇನೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪಾರಾಗಿ ಹೋದನು.

ಕಾರಣ ಬಲು ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷ ವಿದೇಶವೊಂದರ ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದವನು ಮತ್ತು ರಾಜದೂತರೆಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷರು. ಅವರಿಗೆ ತಾವಿರುವ ದೇಶದ ಯಾವ ಕಾಯದೆಗಳೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ರಾಜದೂತರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕುಗಳುಂಟೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪುರಾತನವಾದುದು. ದೂತನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಬಾರದು. ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಲ್ಲ, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೆರಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ರಾವಣನಿಗೆ ಅವನ ಸಭಾಸದರು ದೂತನಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಧರ್ಮದ ನೆನಪು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾವಣನು ಹನುಮಂತನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತನಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಚೆಗಿನ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜದೂತರ ಹಕ್ಕು-ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಲಗೊಂಡಿವೆ. ಈಗ ನೀವು ಅವರ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲು ಕೂಡ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿಲ್ಲ.

ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ 'CD'ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಹೊತ್ತ ಭಾರಿ ಕಾರುಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಧಾವಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಇವು ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದವರ ರಥಗಳು. CD ಎಂಬುದು Corps Diplomatique ಶಬ್ದಗಳ ಸಮಾಹಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರರ್ಥ "ರಾಜದೂತ ವರ್ಗ" ಎಂದು. ಈ ಕಾರುಗಳ ನಂಬರುಗಳು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದವಲ್ಲ. ಅವರ ದೇಶದ ನಂಬರುಗಳೇ ಅವು. ಈ ಕಾರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪೋಲಿಸರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವು.

"ರಾಜದೌತಿಕ ಮುಕ್ತತೆ" ಎಂಬುದು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಯಭಾರಿಯು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ

ವಾಸಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೈಗೂಡುವದಕ್ಕಾಗಿ "ಪ್ರದೇಶಾತೀತತೆ"ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ರಾಯಭಾರಿಯ ವಾಸದ ಆವಾರವು ಅವನು ವಾಸಿಸುವ ದೇಶದ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲ; ಅದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ದೇಶದ ಪ್ರದೇಶ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರೊಳಗಿರುವವರಿಗೆ ಆ ದೇಶದ ಕಾಯದೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಅನ್ವಯಿಸಲಾರವು.

ಈ ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಕರ-ಕಂದಾಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಕೊಂಡ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಖರೀದಿಕರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾರು ಬಿಡುವ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ವಾಹನ ಕರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವದೇಶದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೋಟಾರು, ಮದ್ಯ, ತಂಬಾಕು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದಿಂದ ರಾಯಭಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಬರುವ ಮತ್ತು ಅವರು ಕಳಿಸುವ ಟಪಾಲಿನ ಗಂಟುಗಳು "ಪವಿತ್ರ"ವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲೇನುಂಟೆಂದು ಒಡೆದು ನೋಡುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇವು ಪಾರಸ್ಪರಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದುದರಿಂದ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಗೊಣಗುವಂತಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ರಾಯಭಾರಿಯೊಬ್ಬನಿಗೇ ಇವೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಅವು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಸಗುಡಿಸುವವರವರೆಗೆ ಅವನ ವಿದೇಶಿ ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವರು ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಮಾರುವ ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದವರಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ನರಹತ್ಯೆವರೆಗಿನ ಪಾತಕಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಯಭಾರಿ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತತೆಯ ಆಶ್ರಯಪಡೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳುಂಟು.

ಇಂಗ್ಲಂಡು ಕಾಯದೆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ದೇಶ. ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇಗಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಮೋಟಾರು ನಡೆಸುತ್ತ ಹೋದ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೊಬ್ಬರನ್ನು ಪೋಲಿಸನು ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆದನು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಿಗೆ ಐದು ಪೌಂಡ್ ದಂಡವಾಯಿತು.

ಅದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮೋಟಾರು, ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರದ ಭರಭರಾಟೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ವೆಸ್ಟ್ ಎಂಡ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತಿತ್ತು. ಪೋಲಿಸನು ನಿಯಮದಂತೆ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಚೇರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸ್ಪೇನಿನ ರಾಯಭಾರ ಕಚೇರಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪೋಲಿಸರು ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಕಾರನ್ನು ತಾವೇ ಒಯ್ದು ರಾಯಭಾರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಲಂಡನ್ನಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಕಾರು ದಾರಿಹೋಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೆಡವಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿತು. ಪೋಲಿಸರು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಗ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ತಾನು ಡಚ್ ರಾಯಭಾರಿಯ ಡ್ರೈವರನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಪೋಲಿಸರು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಕರಣವೊಂದು ಲಂಡನ್ ಅಲ್ಪವಯಿಗಳ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು. ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಈ ಕಳವುಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಮಾಡಿ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಹಿರಿಯ' ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

"ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದಿರಾ?" ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕೇಳಿದರು.

"ಹೌದು ಪರಾಕ್" ಎಂದರು ಪೋಲಿಸರು. "ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದು ಮುಕ್ತತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ."

ಇದಕ್ಕೂ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕರಣವೊಂದು ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಘಟಿಸಿತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದು ಮತ್ತೇರಿದ ಅಮೇರಿಕನ್ ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದ ಉಚ್ಚ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಿಡಿಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಚೆ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲಿನ ತಗಡಿನ ಚಪ್ಪರದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ನಿಂತು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕಂಪೌಂಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದನು. ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾತ ಕೂಡಲೆ ಕೇಳಗುರುಳಿದನು. ಅನಂತರದ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳೊಬ್ಬಳ ಪ್ರಿಯಕರನೆಂದೂ ಅವಳಿಗೆ ಅವನು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ರಾಜದೌತಿಕ ಮುಕ್ತತೆಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಪೋಲಿಸರು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದಾದರು.

ರಾಜದೌತಿಕ ಮುಕ್ತತೆಯಿಂದ ಕೆಲವೇಳೆ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸವಾಗುವುದುಂಟು. ಒಂದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಶಾಹಿಯಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಜೀವವುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಪರ ದೇಶದ ರಾಯಭಾರಿ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಶ್ರಯ ಬೇಡಿದರಾಯಿತು. ನೇಪಾಳದ ಅರಸು ಮಹೇಂದ್ರರನ್ನು ಅವರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಂತಾದಾಗ ಅವರು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಹೊಂದಿದರು. ಆ ಕಚೇರಿ ಅವರನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿತು. ಇದು ಕೊನೆಗೆ ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿ ರಾಣಾಸತ್ತೆಯ ಪತನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆದರೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ತಾವಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ಹಬ್ಬಿಸುವ ಹಂಚಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೋವಿಯಟ್ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯ ಮೂರನೇ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪೆಟ್ರೋವ್ ಆ ದೇಶದ ಗುಪ್ತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೂಡಿದ ಒಳಸಂಚಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದು ಕಡೆಗೆ ಏಕೋ ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಬೇಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಕರಣವು ರಶಿಯದೊಡನೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯವು ರಾಜನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಅದೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯಟ್ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯ ಇಬ್ಬರು ಓಲೆಕಾರರು ಪೆಟ್ರೋವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಗಂಡನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಂದೂಕು ತೋರಿಸಿ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲು ಹವಣಿಸಿದರು. ಇದು ಕಾಯದೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯ ಓಲೆಕಾರರಾದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಾದರೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಯಭಾರ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಹಾನಿಗೊಂಡರೇನು ಪರಿಹಾರ?

ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಮೇರಿಕನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಹಿಡಿದು ರೂ.೨೦೦೦ದಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಬಾಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮನೆಯೊಡೆಯ ದಾವೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ರಾಜದೌತಿಕ ಮುಕ್ತತೆಯುಂಟೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದರ ಕಥೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡದೇನೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇರಬಹುದು. ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ರಾಯಭಾರಿ ವರ್ಗದವನಾದ್ದರಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕ್ರಮ ನಡೆಯದು.

ಸ್ವತಃ ರಾಯಭಾರಿಗಳೇ ಇಂಥ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು ವಿರಳ. ಆದರೆ ಅವರ ಪರಿವಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಷ್ಟತರವಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ. ಸಂಯುಕ್ತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘ, ಯುನೆಸ್ಕೋ, ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಟಪಾಲು ಸಂಸ್ಥೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಅವರ ಪರಿವಾರಗಳೂ ಇದೇ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ "ರಾಜದೌತಿಕ ಜನರು" ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲ ದೇಶಗಳ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಕೆಲವೇಳೆ ತಮ್ಮವರಿಂದಾದ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ತಪ್ಪುಗಾರರನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಜನರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾದದ್ದನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವೇಳೆ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಅಪರಾಧಿಗೆ ಆ ದೇಶದ ಕಾಯದೆಯಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲೆಂದು ಅವನನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆಯಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ರಾಯಭಾರ ಗೃಹದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಗನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ರಾಯಭಾರಿಯು ಅವನ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದನು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪುಗಾರರನ್ನು ಅವರ ದೇಶದ ಸರಕಾರ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ದಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಹೈ ಕಮೀಶನರ್ ಕಚೇರಿಯ ಒಬ್ಬ ಕಾರಕೂನ ರೈಲ್ವೇ ಟಿಕೇಟುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ಭಾರತ ಅವನನ್ನು ಮರಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಟ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನೂ ಆ ದೇಶ ತಿರುಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪನಾಮಾ ರಾಯಭಾರಿ ಗೃಹದವನೊಬ್ಬನು ರೂ.೨,೫೦,೦೦೦ ಬೆಲೆಯ ೧,೬೭೦ ವಾಚುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಾಗಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಹೋದಾಗ ರಾಜದೌತಿಕ ಮುಕ್ತತೆಯ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದನು. ಅವನ ಸರಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಉಪಟಳ ಅಸಹ್ಯವಾದರೆ ಅತಿಥೇಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಉಪಾಯ. ಅದೆಂದರೆ ಉಪಟಳಗಾರರನ್ನು "ಅಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಎಂದು ಸಾರುವುದು. ಆಗ ಅವನ ದೇಶ ಅವನನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೊರತು ಈ ಉಗ್ರಕ್ರಮವನ್ನು ಯಾವ ದೇಶವೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೩

೪೭. ರಾಣಿ ಕೆರೋಲಿನ್ನಳ ವಿಚಾರಣೆ

·**ವೆ**ಲ್ಸ್ಲೀ ಮತ್ತು ಲಾರ್ಡ್ ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸರು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಅದರ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಅವರಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಲಾರ್ಡ್ ಡಾಲ್‌ಸಹೌಸಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಜರು, ನವಾಬರುಗಳಿಗೆ ನೈತಿಕತೆಯ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾರದವರ ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು 'ಖಾಲಸಾ' ಮಾಡಲಿದ್ದ. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನೆಯ ಈ ನಿಷ್ಠ ಸೇವಕರು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಅರಸರಿಗಾಗಿ ಬಲಾಢ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ರಾಣಿ ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಆರೋಪಕ್ಕಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನೆದುರು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ, ಆದರೆ ರಾಣಿಯಲ್ಲವೆಂಬಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಗಲೇ ಆಕೆ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು.

*

ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಬ್ರನ್ಸ್‌ವಿಕ್. ಕೆರೊಲಿನ್ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಅವಳು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಜ ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನ ಸೋದರ ಸೊಸೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ತನ್ನ ದೂತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬ್ರನ್ಸ್‌ವಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಳಿಸಿಯೂಬಿಟ್ಟನು. ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುಂದರಿಯಂತೂ ಆಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ,ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಣಿಯಾಗಲಿರುವವಳಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಹೊಣೆಯರಿತು ವರ್ತಿಸುವಂಥ ಸ್ವಭಾವವೂ ಅವಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಹುಚ್ಚು ಅವಳ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳ ಸೋದರರಿಬ್ಬರು ಹುಚ್ಚರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯ ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಾದರೂ ಮನೆತನದ ಅಭಿಮಾನ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗಿಸಿರಬೇಕು.

ಕೆರೊಲಿನ್ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ್ಞಿಯಾಗಲಿರುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಳು.

ಆದರೆ ಯುವರಾಜ ಜಾರ್ಜ್ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಮನೋಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಮದುವೆ ಕೆಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ತುಂಬ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದ್ದ ಅವನು ಸದ್ಯದ ತನ್ನ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಬಗೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಿದ್ದರೆ ತಂದೆಯ ಇಚ್ಛೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು.

ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಾಗಲೇ ಅವನು ಸುಖ ಕಂಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿರುವವಳನ್ನು ಮೊದಲ ಸಲ ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನು.

ಯುವರಾಜನ ಈ ವರ್ತನೆ ತೀರ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿರಬೇಕು, ಕೆರೊಲಿನ್ನಳಿಗೆ. ತಾನು ಆ ಮೊದಲು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡಷ್ಟು ರೂಪವಂತ ಅವನಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದವಳು ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರು ಉದ್ಗರಿಸಿಯೂಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೂ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ್ಞಿಯಾಗಲಿರುವ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮೈಮರೆತಳು.

೧೭೯೫ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ ರಂದು ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನೊಡನೆ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶಿಯೊಬ್ಬಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 'ಮದುಮಗ ನಿರ್ಜೀವ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ, ನೆರೆದ ಜನಕ್ಕೆ ಮುಖತೋರಿಸಲು ಕೂಡ ನಾಚಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿರುವವನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದನಾದರೆ ಮದುಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ನಗುನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.'

ಈ ದಾಂಪತ್ಯವೆಂದೂ ಸುರಸವೆನಿಸದೆಂಬುದು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಂತೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದು ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳು ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಥಮ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅವನು ವಿಪರೀತ ಕುಡಿದು ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದನಂತೆ.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವೊಂದಕ್ಕೆ ಕೆರೊಲಿನ್ ಜನ್ಮವಿತ್ತಾಗ ಯುವರಾಜ ಜಾರ್ಜನು ತನ್ನೊಂದು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆನಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನಂತೆ. ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದವಳಿಂದ ಸಂತಾನಪಡೆದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನಂತರದ ವಾರಸುದಾರಳನ್ನು ನೀಡಿದಂಥ ಕೃತಕೃತ್ಯ ಭಾವ ಅವನದಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೆರೋಲಿನ್ನಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅವನಿಗುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇಯಸಿಯರ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅರಸು ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅವನೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನಂತೆ ತನ್ನ ಮಗ, ಸೊಸೆಯರು ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿಗಾದರೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನು ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆಯೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಇರಲು ಬಯಸಿದನು. ಅವನ ಇಚ್ಛೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಮೇಲೆ ಕೆರೊಲಿನ್ ಬ್ಲ್ಯಾಕೌಹೀತ್‌ನಲ್ಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮಗಳಾದ ಚಾರ್ಲೊಟ್ಟಳನ್ನು ಅವಳೊಡನಿರಲು ಗಂಡ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಆಶಾಸೌಧ ಕುಸಿಯತೊಡಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಈ ದಾಂಪತ್ಯ ನಿರರ್ಥಕವೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೆರೊಲಿನ್ ಈಗ ಹೆಸರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ್ಞಿ ಯಾದರೂ ಗಂಡ ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು. ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಾಸ.

ರಾಜಮನೆತನದ ಈ ಗುಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುದಿನ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಗುಜುಗುಜು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದು ಜನ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ

ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಗೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಯುವರಾಜನ ವಿಷಯಲಂಪಟ ಜೀವನದ ಕಲ್ಪನೆಯಿದ್ದ ಬಹು ಜನರು ಕೆರೊಲಿನ್ನಳಿಗಾಗಿಯೇ ಮರುಗಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜನರಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೇ ಆದರು.

ಪರಿತ್ಯಕ್ತೆಯಾದ ಕೆರೊಲಿನ್ ಒಂಟಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ಕತೆಗಳಿಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದಳು. ಡಂಡಾಸ್, ಜಾರ್ಜ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್, ಥಾಮಸ್ ಲಾರೆನ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಸಂಬಂಧ ಸೌಜನ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿಬರತೊಡಗಿತು. ಕ್ಯಾನಿಂಗನಂತೂ ಯುವರಾಜ್ಞಿ ತನ್ನ ಉಪ ಪತ್ನಿಯೆಂದು ಅನೇಕರೆದುರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ.

೧೮೦೫ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಕುರಿತು ಹಬ್ಬಿದ ವದಂತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೆಲವರೊಂದಿಗೆ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಆ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು ವಿಲಿಯಂ ಆಸ್ಟಿನ್ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಅವಳ ನೆರೆಯವರೊಬ್ಬರು ಯುವರಾಜನಿಗೆ ದೂರಿತ್ತರು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ ದೂರು ಬಂದಾಗ ಅದರ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದು ಆ ಮಗು ೧೮೦೨ರ ಜುಲೈ ೧೧ರಂದು ಸೋಫಿಯಾ ಆಸ್ಟಿನ್ ಎಂಬವಳಿಗೆ ಬ್ರೆನ್ಲೆ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಗು ಎಂದು ಖಚಿತಪಟ್ಟಿತು.

ಸ್ವಂತ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯ್ತನದ ಹಂಬಲವನ್ನು ಕೆಲ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಂದು ಸಾಕುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ತನಗಿಲ್ಲವೆ ಎಂದವಳು ಕೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಕಠಿಣವಿತ್ತು. ಅವಳು ಅರಸನೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ದೊರಕಿಸಿ ತಾನು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಅವನನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವನ ಮೇಲಾದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಚಾರ್ಲೊಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲದೆ ಅವಳ ವಾಸಕ್ಕೆ ಕೆನ್ಸಿಂಗ್ಟನ್ ಅರಮನೆ ದೊರೆಯಿತು.

ಮುಂದೆ ೧೮೧೧ರಲ್ಲಿ ಅರಸು ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ನಂತರ ಯುವರಾಜ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜನು ರೀಜಂಟ್ ಎಂದು ನೇಮಕಗೊಂಡು ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಿರ್ವಹಿಸತೊಡಗಿದನು. ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೊಡನೆಯೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಕೆರೊಲಿನ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಾರಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ನೋಡಿಹೋಗಲಿದ್ದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದು.

*

ಮೇ ೧೮೧೪ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಕೊನೆಗೊಂಡು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಭವವನ್ನಪ್ಪಿದನು. ಯುರೋಪ್ ಖಂಡ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ವಾದಂತಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂತೃಪ್ತಳಾಗಿ ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೆರೊಲಿನ್ ಚಿಕ್ಕ

ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತವರು ಮನೆ ಬ್ರನ್ಸ್‌ವಿಕ್ಕಿಗೆ ತೆರಳಿದಳು. ಅವಳಾಗ ಸೇಡಿನ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಯುವರಾಜ್ಞಿಯೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತನಕ ಹಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೊಳಪಟ್ಟು ಬಾಳಬೇಕಿದ್ದರೆ ಈಗ ಕೆರೋಲಿನ್ ಪಕ್ಕ ಬಲಿತ ಹಕ್ಕಿಯಂತಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೀಗ ಬೇಕಿದ್ದುದು ಮನಸ್ಸಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ಸ್ವಿಟ್ಸರ್ಲೆಂಡಿನ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಇಟಲಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಳು. ನೇಪಲ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಸಂಬಂಧಿಕನಾದ ಅರಸು ಜೋಕಿಮ್ ಮುರಾತ ಕೆಲ ಕಾಲ ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರನಾಗಿದ್ದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಿಲಾನಿಗೆ ತೆರಳಿದಾಗ ಬಾರ್ತೆಲೋಮಿಯೋ ಬರ್ಗಾಮಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಯುವಕ ಅವಳ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಬರ್ಗಾಮಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಮೇಲೇಮೇಲಕ್ಕೇರತೊಡಗಿದವು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಅತಿಥಿಗಳೆದುರಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವನು ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಬದಿಯೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಲಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಕೆರೋಲಿನ್ ಆತನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಹಲವಾರು ಪದವಿಗಳನ್ನೂ ಗೌರವದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದಳು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪೆಸಾರೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಯುವರಾಜ್ಞಿ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ವರೆಗೆ ಹಾಗೂ ಬರ್ಗಾಮಿಯಿಂದ ಬೇಕಿದ್ದ ಸುಖವೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನಗಿನ್ನೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ; ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಣಿಪದ ಕೂಡ ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಖಿಯಾಗಿಸಲಾರದೆಂಬಷ್ಟು ಸಂತೃಪ್ತಳಾಗಿದ್ದಳಾಕೆ. ೧೮೧೭ರ ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮಗಳು ಚಾರ್ಲೊಟ್ ನಿಧನಳಾದ ವಾರ್ತೆ ಬಂದ ನಂತರವಂತೂ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಇನ್ನು ತಾನೆಂದೂ ಮರಳಕೂಡದೆಂದು ಅವಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಬರ್ಗಾಮಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಉರುಳಿದವು. ೧೮೨೦ರ ಜನೆವರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಜಾರ್ಜನು ನಿಧನ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ರೀಜಂಟನಾಗಿದ್ದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜನು ಅರಸನಾದನು. ಈ ಘಟನೆ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಅದುವರೆಗಿನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕದಡಿತು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ತೆರಳಿ ತನ್ನ ರಾಣಿತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು.

*

ಕೆರೊಲಿನ್ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರಲಿದ್ದಾಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಆ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವಳು ನಿರ್ದೋಷಿ, ನಿಷ್ಪಾಪಿಯೆಂದು ನಂಬುವ ಜನ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಗಂಡ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಸ್ವೈರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನವನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು.

೧೮೨೦ರ ಜೂನ್ ೫ ರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕೆರೊಲಿನ್ ಡೋವರ್ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದಳು. ರಾಣಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ತೋಫಿನ ಸಲಾಮಿ ಗೌರವ ದೊರೆಯಿತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅತೀವ ಹರ್ಷದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು.

ಮರುದಿನ ಕೆರೊಲಿನ್-ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಣಿ-ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವೆಸ್ಟ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಸೇತುವೆಯಮೇಲೆ ತೆರೆದ ರಥದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲಂತೂ ಜನರ ಹರ್ಷ ಮಿತಿಮೀರಿತು. ಆ

ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಸ್ವಾಗತದಿಂದ ಆ ದೇಶದ ರಾಣಿ ಪಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನೈತಿಕ ಅಧಿಕಾರ ಇನ್ನೂ ಬಲಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿರಲು ಸಾಕು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ಗಂಡನನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಅವಳ ನಿರ್ಧಾರ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಗೊಂಡಿತು.

ಕೆರೊಲಿನ್ ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಅರಸು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಲಾನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅವಳು ಬರ್ಗಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೆಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನು. ಅವಳು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದ ಮರುದಿನವೇ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅರಸನಿಂದ ಸಂದೇಶ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ವಿದೇಶ ಮಂತ್ರಿ ಲಾರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸಲ್ರೀ ಕಾಮನ್ಸ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಿದನು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಭೆಯ ಎದುರು ಒಂದು ವಿಧೇಯಕ ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಲಾರ್ಡ್ ಲಿವರ್‌ಪೂಲ್ ಜುಲೈ ೫ ರಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು.

ಘೋಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅವಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳು, ಮತ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆದವು. ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆರೊಲಿನ್ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಶಿಖರವನ್ನೇರಿದಳು.

ಆಗಸ್ಟ್‌೧೭ರಂದು ಲಾರ್ಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ತನ್ನ ವಕೀಲ ಸಾಲಿಸಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಬ್ರೋಹ್ಯಾಮನೊಂದಿಗೆ ರಾಣಿ ಕೆರೊಲಿನ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಅಡಿಗೆಯವನಾಗಿದ್ದ ಥಿಯೋಡರ್ ಮಾಚೋಕಿಯೇ ಸರಕಾರಿ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಅಟಾರ್ನಿ ಜನರಲ್ ಸರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಗಿಫೋರ್ಡನು ಸರಕಾರಿ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತ ರಾಜ್ಯದ ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ನಿರ್ದೋಷಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಜೆ ಅನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಅಪರಾಧಗೈಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಣಿ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಅಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು. ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಒತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬರ್ಗಾಮಿಗೆ ಕೋಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೋಣೆಗೂ ಅವನ ಕೋಣೆಗೂ ನಡುವೆ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಬತ್ತಲೆ ಕಂಡಿದ್ದೆ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿದಾರ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಸಾಲಿಸಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಬ್ರೋಹ್ಯಾಮ್ ತನ್ನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾಚೋಕಿಯನ್ನು ಹತಪ್ರಭನನ್ನಾಗಿಸಿದನು. ೪೯ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ಈ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರೋಹ್ಯಾಮ್ ನಡೆಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ನಂತರ ಅವನು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿವಾದ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾದುದೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವನ ವಾಕ್ಪಟುತೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲಾದಂತೆಯೇ ಲಾರ್ಡ್ಸ ಸಭೆಯ ಮೇಲೂ ಆಯಿತು.

ಸರಕಾರ ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಧೇಯಕಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ವಾಚನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಂಬಲ ದೊರೆತಿತ್ತಾದರೂ ಎರಡನೆಯ ವಾಚನದಲ್ಲಿ ಬಹುಮತ ೨೮ಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು. ನವೆಂಬರ್ ೧೧ರಂದು ನಡೆದ ಮೂರನೆಯ ವಾಚನದಲ್ಲಿ ಬಹುಮತ ಒಂಬತ್ತಕ್ಕಿಳಿಯಿತು.

ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಸರಕಾರದ ಬಹುಮತ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಕಾಮನ್ಸ್ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆಯೂ ತರುವ ಧೈರ್ಯ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೆ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೆ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೆರೊಲಿನ್ ವಿಜಯಿಯಾದದ್ದು ನಿಜವಾದರೂ ಈ ಬಹಿರಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ದೇಶದ ಹೊರಗಡೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಿರುಗಿದುದರ ಪರಿಣಾಮ ಅವಳಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಿಡುಕು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಲ್ಲದೆ ರಾಣಿಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅವಳಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅರಸನನ್ನು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹಟದಿಂದ ಅವಳು ತನಗೆ ದೊರೆಯತೊಡಗಿದ್ದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಅವಳ ಗಂಡ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾರ್ಜನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ನಿಶ್ಚಿತವಾದೊಡನೆಯೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಾನು ಯಾವ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಅರಸನಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ತರ ಅವಳನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ತಾನಿಂತು ಅಪಮಾನಿತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕಳಾಗಿಯಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅಂದು (ಜುಲೈ ೧೯, ೧೮೨೧) ನಸುಕಿನ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ವೆಸ್ಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಬಳಿ ಬಂದಿಳಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಆಘಾತ ಕಾದಿತ್ತು. ಅನುಮತಿ ಪತ್ರವಿರದವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲು ದ್ವಾರಪಾಲಕ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಣಿಯಾದವಳು ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತು ಮುಖಭಂಗಿತಳಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆರೊಲಿನ್ ಕೋಪತಪ್ತಳಾಗಿ ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಒಡನೆಯೇ ಅದುವರೆಗೆ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದ ದುಃಖವೆಲ್ಲ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರ ಕೋಡಿಯೇ ಹರಿಯಿತು.

ಆಗಲೇ ನೆರೆದಿದ್ದ ನೂರಾರು ಜನ ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಕೆಲವರು "ಹೂಂ ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಬರ್ಗಾಮಿಯ ಬಳಿಗೇ ಹೋಗು" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಆ ಘಟನೆ ಕೆರೊಲಿನ್ನಳ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭುತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಚಿತ್ತ ಚಂಚಲವಾದದ್ದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀತವಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ತನ್ನ ರಾಣಿತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ವಿಫಲಳಾದ ನಂತರ ಅವಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಆಸ್ಥೆಯೂ ಇಳಿದುಹೋಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡತೊಡಗಿತು. ಆಗಸ್ಟ್ ಐದರಂದು ಅವಳ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ತೀರಕೆಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಇಚ್ಛೆಯೆಂದು ತನ್ನ ತೀರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ತಾನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ತನ್ನೆದುರಿಗೇ ಅದನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಳು. ಆ ದಿನಚರಿ ಹೋದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೆರೊಲಿನ್ ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳಂತೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣಳಾದಳು. ಮುಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದಾಗ ಅವಳ ಪರಿವಾರದವರನ್ನುಳಿದರೆ ಬೇರಾರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಥೆ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಜನವರಿ, ೧೯೭೧

*

೪೮. ಲಾಟರಿ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ

ಲಾಟರಿಗಳನ್ನೆತ್ತುವುದು ನೀವೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ಹೊಸದಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದಾಗ, ರೋಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಅದು ಉರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪಿಟೀಲು ಬಾರಿಸಿದ ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೀರೋ ಅದರ ಪ್ರವರ್ತಕನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಭಿಕ್ಷಾಧೀಶನನ್ನು ಲಕ್ಷಾಧೀಶನನ್ನಾಗಿಸುವ ಈ ಆಟ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಲು ಹೀಗೆ ನೋವಿಲ್ಲದೆ ಜನರ ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ನೀರೋನನ್ನು ಯಾರೂ ಈಗ ನೆನೆಯದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಲಾಟರಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಖಜಾನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡೇ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಮೊದಲನೇ ಎಲಿಜಬೆತ್ ರಾಣಿ ೧೫೬೯ರಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂತು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಸೇಂಟ್ ಪಾಲ್ ಕೆಥೆಡ್ರಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ಲಾಟರಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಅಂಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಮುಕುರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹತ್ತು ಶಿಲಿಂಗಿನ ೪೦,೦೦೦ ಟಿಕೇಟು ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಲಾಟರಿಗಳು ಈಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಎಲಿಜಬೆತಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಅವು ನೆರವಾದವು. ಒಂದು ಡ್ರಾನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಸಿಂಪಿಗನಿಗೆ ೨,೦೦೦ ಕ್ರೌನ್ಸ (೫೦೦ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟು) ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂತೆಂದು ದಾಖಲೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಲಾಟರಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಆಗ ಪಾದ್ರಿಗಳೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಸ್ಲೋನ್‌ರವರ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹಣ ಕಡಿಮೆಬಿದ್ದಾಗ ಧರ್ಮಭೀರುಗಳಾದ ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿ ಚರ್ಚಿನ ಆರ್ಚ್‌ಬಿಷಪ್ಪರೂ ಲಾಟರಿ ಎತ್ತಿ ಹಣ ದೊರಕಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯವೇ ಇಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಮ್ಯೂಜಿಯಂನ ಮೂಲ. ಲಾಟರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೂಜು, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವೆಂದು ಖಂಡಿಸುವ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆ? ಇಡೀ ಇಂಗ್ಲಂಡೇ ಒಂದು ಲಾಟರಿಯ ಅಡ್ಡೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದರ ಆಕರ್ಷಣೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿಗಳೇ ಲಾಟರಿಗಳು. ಲಾಟರಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಹೊರಡತೊಡಗಿದವು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ನಂಬರು ಕೊಟ್ಟು ಲಾಟರಿ ಬಹುಮಾನ ಎತ್ತಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಸಿಂಪಿಗರೂ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಹ್ಯಾಟುಗಳ ತಯಾರಕರೂ ಅವರನ್ನನುಸರಿಸಿದರು. ಹೋಟೆಲುಗಳೂ ಲಾಟರಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಊಟದ ಟಿಕೇಟುಗಳ ನಂಬರಿನಮೇಲೆ ತೆಗೆಯುವ ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ

೬೦ ಗಿನಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಬೂಟ್ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡುವವರೂ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಲಾಟರಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಾಟರಿ ಹುಚ್ಚು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ ಹಜಾಮರೇನೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂಡುವವರೆ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮೂರು ಪೆನ್ನಿ ಕೊಟ್ಟು ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹತ್ತು ಪೌಂಡ್ ಗಳಿಸುವ ತಮಾಷೆ ನೋಡಿರಿ ಎಂದು ಸಾರಿದರು.

ಹಲವು ಜನ ಸೇರಿ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಹುಮಾನ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುವ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ವಿಧಾನವೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕಮೀಶನ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟುಗಳ ಏಜಂಟರು ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦,೦೦೦ ಬಹುಮಾನ ತಂದ ನಂ.೨೪೨೦೬ನೇ ಟಿಕೀಟು ಮಾರಿದ ಏಜಂಟರು ನಾವೇ ಎಂದು ಒಬ್ಬಾತ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿದ ದಾಖಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಏಜಂಟನಂತೂ ಗುಡ್‌ಲಕ್ (ಸುದೈವಿ) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮುದುಕಿ ಯೊಬ್ಬಳಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪಾಲುಗಾರಳನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮುದುಕಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪಾಲುದಾರರ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ೫೦ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟು ಗೌರವ ಧನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎಂಬುದಂತೂ ಸತ್ಯ.

ಸುಮಾರಾಗಿ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟು ಮಾರುವವರು ಗಿರಾಕಿಗಳಂತೆ ಲಾಟರಿಯತ್ತ ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಕಮಿಶನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಹುಮಾನದ ಕಡೆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಡಬ್ಲಿನ್ನಿನ ಲ್ಯೂಕ್ ವ್ಹೈಟನಂತೆ ಬಹುಮಾನ ತಾನಾಗಿಯೇ ಲಾಟರಿ ಏಜಂಟರನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದುಂಟು. ಆತ ಪುಸ್ತಕದಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸಂಬಳ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ವ್ಹೈಟ್ ಲಾಟರಿ ಏಜನ್ಸಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಲಾಟರಿ ತೆಗೆಯುವ ದಿನಾಂಕ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಡಬ್ಲಿನ್ನಿನಲ್ಲಂತೂ ಗಿರಾಕಿ ದೊರೆಯುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನ ಬಳಿ ಟಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಬೆಲ್‌ಫಾಸ್ಟಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ. ಉಗಿಬಂಡಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವಿನ್ನೂ ಆಗದಿದ್ದ ದಿನಗಳವು. ಮಿತ್ರ ಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೆಲ್‌ಫಾಸ್ಟ್ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಟಿಕೇಟುಗಳು ಬೆಲ್‌ಫಾಸ್ಟನಲ್ಲಾದರೂ ಮಾರುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ವ್ಹೈಟ್ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಟಿಕೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ವ್ಹೈಟ್ ಚಟಕ್ಕನೆ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೆದ್ದು ಉಡುಪು ತೊಟ್ಟವನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ತಡೆಯದೆ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿದ. ಅಂತೂ ಒಂದು ಹಗಲನ್ನೂ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳೆದನಂತರ ಮಿತ್ರ ಸಿಕ್ಕ. ಈ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ವ್ಹೈಟನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸವಾಯಿತೇನೋ ನಿಜ. ಆದರದು ೨೦,೦೦೦ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಲಾಟರಿ ಹವ್ಯಾಸ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ತಗ್ಗತೊಡಗಿತು. ಕಳ್ಳತನದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಲಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಟಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಲಾಟರಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು

ಭಾವಿಸಿದ ಗಂಡಂದಿರು ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾರಿದ್ರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಟಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರಾದರು. ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಬಡವರಾದರು. ದೇಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಹೌಸ್ ಆಫ್ ಕಾಮನ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯು ಲಾಟರಿಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವರದಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಂಡ್ ಸರಕಾರ ೧೮೨೬ರಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿಯನ್ನು ಅಕ್ರಮವೆಂದು ಸಾರಿತು.

ಈ ಬಗೆಯ ಘಟನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ನಡೆದದ್ದುಂಟು. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಗೋವಾ ಲಾಟರಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾರತದಿಂದ ಅಪಾರ ಹಣ ಪೋರ್ತುಗೀಸರ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋವೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕೆಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಗೋವಾ ಲಾಟರಿಗಳ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿತು. ನಂತರ ಬೇರೆ ಕೆಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿದವು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ, ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದಮೇಲೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಾವಿಂದು ಒಂದೆರಡು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ (ಉದಾ: ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಜನಿಸಿದ ಗುಜರಾತ್) ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಲಾಟರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ನೀವು ಅದೇ ನಂಬರಿನ ಟಿಕೇಟನ್ನೇಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರಗಳು ಮೋಜಿನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ 'ಅವರ್ ವಿಲೇಜ್' ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕಿ ಮಿಟ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದಾಗ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಅವಳನ್ನು ಲಾಟರಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಟಿಕೇಟೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಮಿಟ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ೨೨೨೪ ನಂಬರಿನ ಟಿಕೇಟಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು. ಅದೇ ಟಿಕೇಟಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನೀನು ಹೇಗೆ ಊಹಿಸಿದೆ? ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ, "ಅದೇನು ಮಹಾ! ನನಗೀಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷ. ಟಿಕೇಟ್ ನಂಬರಿನ ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಮೊತ್ತವೂ ಹತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೇ ಬಹುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಊಹಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಮೇಡಮ್ ಹೋಸರ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮಹಿಳೆ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಟೆಗೆಹೋದಾಗ ೨೧೭೧, ೨೧೭೨ ಹಾಗೂ ೨೧೭೩ನೇ ನಂಬರಿನ ಟಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಮೂರರ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಅಶುಭವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಹೋಸರ್ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ೨೧೭೪ನೇ ನಂಬರಿನ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗೇ ಇತ್ತು. ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾನಲ್ಲಿ ೨೧೭೪ ನೇ ನಂಬರಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು.

ಅದೇ ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಎರಡನೇ ಬಹುಮಾನ ಅಂಗಡಿ ಕಾರಕೂನನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬಂತು. ಸಾಯುವವರೆಗೆ ದುಡಿದರೂ ಅವನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವೇ ಆದರೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೀಗೆ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆತನಿಗೆ ಅಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಿ, ಸಂತೋಷವಾಗಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಮಾನ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಆತ

ಕೊಂಚ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿದ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಸುದೈವಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ನಾರಾಯಣರಾಯರಿಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು. ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಲಾಟರಿಗಳಿಂದಲೂ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅಸ್ಸಾಮಿನ ಸಿಪಾಯಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಲಾಟರಿ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತು ಲಕ್ಷಾಧೀಶನಾಗಿ ಹೋದ. ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಬಂದರೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತು ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಧರ್ಮಾತ್ಮರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ನೌಕರರು ಒಡೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಹುಮಾನದ ಹಣ ಅಪಹರಿಸಿದ ದುರಾತ್ಮರೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಹಿಮೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಜಿನೀವಾದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದು ಧನ್ಯನಾಗಿ ಹೋದ. ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಲಾಟರಿಯ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬಹುಮಾನ ಗುಸ್ತಾವ್ ಮೇಹಮನ್ ಎಂಬ ಸ್ವಿಸ್ ಕೂಲಿಕಾರನಿಗೆ ಬಂತು. ಇದರಿಂದ ಆನಂದತುಂದಿಲನಾದ ಅವನು ಮಿತ್ರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭಾರಿ ಭೋಜನ ಕೂಟವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ. ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅದು ಮುಗಿದದ್ದು ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ನಂತರವೇ. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸುಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ೨೭೮ ಬಾಟಲಿಯಷ್ಟು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಾಂಪೇನ್ ಮದ್ಯ ಖರ್ಚಾಯಿತೆಂದರೆ ಭೋಜನಕೂಟ ಎಷ್ಟು ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದೊರೆತ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ದೊರೆತ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉದ್ದಿಮೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಂತರಾದವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತವಾದರೂ ಕಡಿಮೆ. ಹಿಂದೆ ಗದುಗಿನವರೊಬ್ಬರು ಡರ್ಬಿ ರೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಟ್ಟಿ ಬಹುಮಾನ ಗೆದ್ದು ಅದನ್ನು ಜನ್ನಿಂಗ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ನಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನೂ, ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲ. ಬಡವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ದೊರೆತಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸರಾಫರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಪರ್ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತಿರುವುದನ್ನಿಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿಯೂ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರದ ದುರ್ದೈವಿಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲ್ಜಿಯಂನ ಗಣಿ ಕೆಲಸಗಾರನೊಬ್ಬ ಬ್ರುಸೆಲ್ಸ್ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾ ಆದ ದಿನವೇ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋದ. ಲಾಟರಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರದ್ದರಿಂದ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಅವನ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ ಆತನನ್ನು ದಫನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅವನ ಟಿಕೇಟಿನ ನಂಬರು ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಆ ಕೆಲಸಗಾರನ ಹೆಣವನ್ನು ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಟಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿದರು.

ಇಟಲಿಯ ರೈತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಲಾಟರಿ ಗೆದ್ದಹಾಗೆ ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಮುಂಜಾನೆ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವನೆ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟು ಕೊಳ್ಳಲು ತವಕಿಸಿದ. ಆದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಹಣ ಕೂಡಿಸಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ನಂಬರಿನ ಅಂಕೆಗಳಿರುವ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾ ಆಗುವ ದಿನ ದೂರವಿತ್ತು. ಆ ರೈತನ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಡುತರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಮಾರಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಉಪವಾಸ ಬೀಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾ ಆಗಲು ಒಂದು ವಾರವಿರುವಾಗ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ಆ ಬಡ ರೈತ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಟಿಕೇಟಿಗೆ ೭,೩೬,೦೦೦ ಲಿರಾ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಆ ಬಡ ರೈತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾ ಆದ ದಿನವೇ ಆತ ಸತ್ತು ಹೋದ.

ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಕೆಲ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಮೋಜಿನ ಘಟನೆಯೊಂದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ದುರಂತಮಯವೂ ಹೌದು. ರೋಗಿಯೊಬ್ಬ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮರಳುತ್ತ ಬಿದ್ದಾಗ, ಆತಕೊಂಡ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದ ವಾರ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ರೋಗಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆನಂದಾತಿರೇಕದಿಂದ ಆತ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರು "ಏನಪ್ಪಾ, ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಹುಮಾನ ಬಂದರೆ ನನಗೇನು ಕೊಡುತ್ತೀ ಹೇಳು?" ಎಂದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ರೋಗಿಗೆ ಆನಂದಾತಿರೇಕವಾಗದಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಡಾಕ್ಟರರ ಬಯಕೆ. ಆದರೆ ರೋಗಿ, "ಡಾಕ್ಟರೇ, ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದಾಗ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೇ ಹರ್ಷವಾಯುವಿನಿಂದ ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದರಂತೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಬ್ರುಸೆಲ್ಸ್‌ನ ಬೀದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರನೊಬ್ಬ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವ ಬಯಕೆಯಾದಾಗ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ಚೂರು ಕಾಗದ ಹೊರತೆಗೆದು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ನಂತರ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಆ ಚೂರು ಕಾಗದವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಒಗೆದು ಹೋದ. ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಯ ಒಡತಿ ಕಸ ಗುಡಿಸುವಾಗ ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಸುಟ್ಟ ಕಾಗದದ ಚೂರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಲಾಟರಿಯ ಟಿಕೇಟಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಜೋಪಾನ ವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಲ ವಾರಗಳ ನಂತರ ಲಾಟರಿ ಡ್ರಾ ಆದಾಗ ಅತಿ ನಿರುಪಯೋಗಿಯೆಂದು ಕೂಲಿಯವ ಬಿಸಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಟಿಕೇಟಿಗೆ ೨,೫೦,೦೦೦ ಫ್ರಾಂಕ್ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದ್ದನು ಕೇಳಿದ ಮುದುಕಿಗೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆಟವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾರು?

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೭೧

*

೪೯. ವಂಚಕ ಶಿಖಾಮಣಿ ಕ್ರೂಗರ್

ಅವನನ್ನು "ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ "ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ತ್ರಾತ" ಎಂದೂ "ಬ್ಲಡೀ ಸ್ವೀಡ್" ಎಂದೂ ಸಂಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಕಾರಗಳು ಅವನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನ ನಸುನಗುವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಶೇರು ಪೇಟೆಗಳನ್ನು ಕುಣಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಪ್ರಬಲರಾದ ಐದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ಬಹುಶಃ ಮೂರನೆಯ ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಗೆದ್ದವರೂ ಸೋತವರೂ ತಾವು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ನಾಶದಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಾಡಿದ ಐವರ್ ಕ್ರೂಗರ್, ಆ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಗತ್ತಿನ ಧರ್ಮತೇಜರುಗಳ, ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರುಗಳೆಲ್ಲರ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ. ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪೋಲಂಡಿನ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿ ಮತುತ್ಸೆವ್‌ಸ್ಕಿ ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲೊಂದು ಅಡಮಾನ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಕ್ರೂಗರನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸ್ವೀಡನ್ನಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಸ್ಟಾಕ್‌ಹೋಂಗೆ ತಾನೇ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹೂವರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಸುದೈವಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ವಾಲ್‌ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಶೇರುಪೇಟೆ ಕುಸಿದು ಕುಪ್ಪರಿಸಿದಾಗಲೂ ಕ್ರೂಗರ್ ತಾನೇ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹೂವರ್‌ನಿಂದ ಶ್ವೇತ ಭವನಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿತನಾಗಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ. ಅವನಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಡಜನ್‌ಗಟ್ಟಳೆ ಸರಕಾರಗಳಿದ್ದವು.

೧೯೩೧ರಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಬಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮಹಾ ಮಹಾ ವಾಣಿಜ್ಯ ಪ್ರಭುಗಳು ಕೈಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರಾಶರಾಗಿದ್ದಾಗ ಐವರ್ ಕ್ರೂಗರನೊಬ್ಬನೇ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕ್ರೂಗರ್ ಪ್ಯಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆಮೇಲೆಯೇ ಅವನು ನಡೆಸಿದ್ದ ಅದ್ಭುತ ವಂಚನೆ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು. ವಂಚನೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಲ್ಲ, ಶತಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಐವರ್ ಕ್ರೂಗರ್ ಸ್ವೀಡನ್ನಿನ ಕಾಲ್ಮರ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ೧೮೮೦ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ತುಂಬಾ ಗೌರವಾನ್ವಿತವಾದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗೀಯ ಕುಟುಂಬ ಕ್ರೂಗರನದು. ಐವರನ ತಂದೆ ಸ್ಟಾಕ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ರಶಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವಷ್ಟು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕುಶಲನಾಗಿದ್ದ. ಐವರ್ ಕ್ರೂಗರ್ ಪ್ರಥಮತಃ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ

ಹೊಂದಿದವನು. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಂಜಿನಿಯರನಾಗಿ ದುಡಿದಮೇಲೆ ಅವನು ಸ್ವೀಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಕಲ್ಪನಾ ಚತುರ. ಸ್ವೀಡನ್ನಿನ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆತ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದ. ಮುಂದೆ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಣಕಾಸಿನ ಟೈಕೂನನಾದ ಮೇಲೂ ಕ್ರೂಗರನಿಗೆ ತಾನು ಎಂಜಿನಿಯರನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು.

ಕಟ್ಟಡ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಸಾಹಸ ದಕ್ಷಿಣಾಫ್ರಿಕದ ಜಾಹನ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಲ್‌ಟನ್ ಹೋಟೆಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ಸ್ಟಾಕ್‌ಹೋಂನಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಆದರೂ ಯುದ್ಧೋತ್ತರ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸರಕಿನಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹಂಬಲವಾಯಿತು.

ಅಂಥ ಸರಕು ಯಾವುದು? ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದೀತು-ಅದು ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಕ್ರೂಗರ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ! ಆಗಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಸೇರಿಯೇ ಸಿಗರೇಟಿನ ಚಟಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಸಲ ಒಂದು ಹೊಗೆಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಲೇಬೇಕು. ಸ್ವೀಡನ್ ಪ್ರಮುಖ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಿಸುವ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಕಡ್ಡಿಗೂ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೂ ಬೇಕಾಗುವ ಹಗುರ ವೃಕ್ಷಗಳ ಅರಣ್ಯಗಳೇ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಮದ್ದಿನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಫೋಟಕಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ಹಾರಿಸಿ ನಾಶಮಾಡಿದ್ದವು. ಸ್ವೀಡನ್ನು ತಟಸ್ಥವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ಮದ್ದಿನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೂಗರ್ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಶೇಖರಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೊಂದೇ ಕಾರಖಾನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಖಾನೆಗಳೂ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಂಪನಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದವು.

ಆಮೇಲೆ ಕ್ರೂಗರ್ ಯುರೋಪಿನ ಯುದ್ಧ ವಿಧ್ವಸ್ತ ದೇಶಗಳತ್ತ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿದ. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ ನಾಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವು ನೆಲ ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರಶಿಯ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಕ್ರಾಂತಿಕಾಳಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆ ಬಾಯಿತೆರೆದು ಹೊರಟಿದ್ದಳು. ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ಟ್ರಿಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಕೋಲಾಹಲ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಸರಕಾರಿ ಟಂಕಸಾಲೆ, ಮುದ್ರಣಾಲಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅವು ಹೆಚ್ಚು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ದಿನ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದವಷ್ಟೆ. ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲವಾದ ಅರ್ಥಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವೀಡನ್ ಅಂಥ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೂಗರ್ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಬದಲಾಗಿ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರುವ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸರಕಾರಗಳಿಂದ ಪಡೆದ. ಹೀಗೆ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಲೆಂಡ್, ಗ್ರೀಸ್, ಲಾಟ್ವಿಯ, ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾ, ಇಸ್ಟೋನಿಯಾ, ಹಂಗೆರಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವನಿತ್ತ ಭಾರಿ ಸಾಲದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಆರ್ಥಿಕ ಪತನದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಜರ್ಮನಿ ಅವನಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಶಿಯದಿಂದ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು

ಆಯಾತವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿತು.

೧೯೨೦ರ ದಶಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂಗರನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ಬಾಹುಗಳು ಎಷ್ಟು ಚಾಚಿದ್ದವೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೬೫ರಷ್ಟು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ದೇಶಗಳು ಕೂಡ ಅವನ 'ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ'ಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ಭಾರತೀಯ ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ದಿಮೆಯ ಬಹುಭಾಗ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಯಾವುದೊಂದು ಕಂಪನಿಯ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಿಸುವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿ 'ವಿಮ್ಕೋ'ವಿನ ಮೂಲ ಸ್ವೀಡಿಶ್. ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಪಡೆದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಬೆಲೆ ಏರಿಸಿದ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಅರ್ಧ ಪೆನ್ನಿಯಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಬಂದ ಅಪಾರ ಲಾಭವನ್ನು ಜರ್ಮನ್ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಕ್ರೂಗರ್ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು.

ಐವರ್ ಕ್ರೂಗರನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪ್ರತಿಭೆ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತವಾಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವಲಯದೊಳಗಿದ್ದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಕೈಗೆ ಸಿಗಬಹುದಿತ್ತೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡ. ಹೋಟೆಲುಗಳು, ರೈಲುಗಳು, ಗಣಿಗಳು, ಭೂಮಿ ಕಾಣೆಗಳು, ಜಗತ್ತಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕ್ರೂಗರ್ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ೪೦೦ ಉಪ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವೆ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡು, ಪಟ್ಟಾಗಿ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಒಂದು ಕಚೇರಿ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ನಿಜವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಯೆಂದು ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಬಹುದಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಕ್ರೂಗರ್ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ. "ಪತ್ತು" ಎಂಬುದು ಅವನ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಅಂಥದೇ ಸಾಲ ಖರ್ಚು ಹಾಕಿ ಕ್ರೂಗರ್ ಲೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೇ ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಹಣಕಾಸಿನ ಸೌಧವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ಬರೇ ಲೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಹಣವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಉದ್ಯಮದಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸ ಲಾಯಿತು ಎಂದು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕ್ರೂಗರ್ ಸ್ವೀಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಾಲಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಂತಾವೇ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಅವನ ಪ್ರಭಾವವಿತ್ತು. ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿಸಿದವನು ಅವನೇ ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಬರೆಯಿತು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮ ಆತ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳಿತು. "ಲೆನಿನ್ನನಿಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಉತ್ತರ" ಎಂದು ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಅವನಿಗೆ ಉಪಾಧಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು ಲೀಗ್ ಆಫ್ ನೇಶನ್ಸ್‌ಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಕೆಲವರಂದರು. ಫ್ರಾನ್ಸು ಅವನಿಗೆ "ಲೀಜನ್ ಆಫ್ ಆನರ್" ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಮಹಾಧೂರ್ತ ಬ್ಯಾಂಕರರೂ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಚಾಣಕ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಂಬುವಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರೂಗರನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭಾವವಿತ್ತು. "ಕ್ಷ" ಅಥವಾ "ಯ" ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಲಂಚವೋ ಸಾಲವೋ ಕೊಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಅವನ ಅಧಾವೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ, ಕ್ಷ ಅಥವಾ ಯ ದೇಶ ಯಾವುದು ಎಂದುಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಕ್ರೂಗರನಿಂದ ಸಂಮೋಹಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಂಕರರು ಅವನ 'ಕಂಪನಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಹಣ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಇಸ್ಪೇಟಿನ ಮನೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ತಾನೇ ಕ್ಷ ದೇಶವೂ ಯ ದೇಶವೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೋಧೆಯಾದದ್ದು.

ಕ್ರೂಗರ್ ನಿಜವಾಗಿ ವಂಚಕ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆದರೂ ವಂಚಕನೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನ ಪರಿಚಯ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಿರುವ ಕ್ಲಾಡ್ ಕಾಕ್‌ಬರ್ನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೋಸವೇ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಾಸ್ತವಿಕವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇತರ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಸಾಹಸಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಡೊಂಬರ ವಿದ್ಯೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದೇ ಆತ ನಂಬಿದಂತಿತ್ತು. ಜನರು ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವ ಎಂದವನಿಗೆ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಬಿರುದಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನು ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೂ ತೀವ್ರವಾದಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಗಲಾಟೆ ಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೆ ಕ್ರೂಗರ್ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿನ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿ ಅಥವಾ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಅಥವಾ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ಚಳುವಳಿಗಾರರಿಗೆ ಧನ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಕ್ರೂಗರ್ ಆಶಾವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಆಶಿಸಿದಂತೆ ಯುದ್ಧದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ದೇಶಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅವನ ಈ ವಂಚನೆಗಳ್ಯಾವೂ ಬೆಳಕಿಗೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ದೋಷಗಳಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ತಲೆದೋರಿತು. ೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ ವಾಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಶೇರುಪೇಟೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಕ್ರೂಗರನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು, ಹಿಂದುವರಿಯುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಠಕ್ಕ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಈಗಾತ ಠಕ್ಕು ಹಣವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವನು ನಕಲಿ ಹುಂಡಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸತೊಡಗಿದ.

ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ನಡೆದ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಸುಳ್ಳು ಸರಕಾರಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡದೆಂದರೆ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸರಕಾರದ ಹುಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಲಪತ್ರಗಳು. ಇಂಥ ಒಟ್ಟು ೪೭ ಪತ್ರಗಳ ಬೆಲೆ ೨೮೭ ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟು-ಆಗಿನ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಟಾಕ್‌ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಓಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದವು. ತನ್ನ ಅಗಾಧ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಆ ದೇಶದ

ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿ, ಸರಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರರು ಮೊದಲಾದವರ ರುಜುವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಕ್ರೂಗರ್ ನಕಲಿ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನು ಫೋರ್ಜರಿ ಮಾಡಿದ ಸಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟಲಿಯ ಮುಂದಾಳು ಮುಸೋಲಿನಿಯ ಅಂಕಿತವೂ ಒಂದಾಗಿತ್ತು! ಈ ಹುಂಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಲಪತ್ರಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನ ಬ್ಯಾಂಕರರಿಗೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ೭೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸರಕಾರದ ಸಾಲಪತ್ರಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಂಬಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಆದರೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಚಂಡನ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಹುಟ್ಟದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕದ ಹಣಕಾಸಿನ ರಾಜ ಎನಿಸಿದ ಜೆ.ಪಿ.ಮಾರ್ಗನ್ನನಿಗೆ ಕ್ರೂಗರನ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ ಗುಪ್ತಚಾರರೇ ಪ್ಯಾರೀಸಿನವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಕ್ರೂಗರನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಸದಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಅವನ ಕೆಲ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದರಂತೆ. ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ತನಗಿನ್ನು ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲೆಂದು ಕ್ರೂಗರ್ ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಪ್ಯಾರೀಸಿನ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಬಂದೂಕಿನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಂದೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡದನ್ನು ಕೊಂಡುತಂದ. ಪ್ಯಾರೀಸಿನ ವಿಕ್ಟರ್ ಇಮ್ಯಾನ್ಯುವೆಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಪೋಲಿಸರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಟ್ಟಡವೆಲ್ಲ ಕುಸಿದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಡವಳಶಾಹಿ ಜಗತ್ತು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಡಳಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ತನ್ನಕೆಳಗೆ ಹುಗಿದುಕೊಂಡಿತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸವಾಯಿತು. ನೂರಾರು ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸದಂಥ ಅವಸ್ಥೆ ಬಂತು. ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಗಳ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಅವರು ಹೊರಗೆಳೆದ ತಥ್ಯಗಳೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದ್ದುವು. ಹೊರಗೆಳೆಯಲಾರದವು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಇದ್ದಿರಬೇಕು.

ಹೊರಗೆಳೆಯಲಾರದ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಕ್ರೂಗರನ ಸಾವಿನದೇ ಆಗಿದೆ. ಆತನು ಸಾಯಲೇ ಇಲ್ಲ; ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆ ಆದದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೋಲುವ ಮೇಣದ ಬೊಂಬೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸುಮಾತ್ರಾದಲ್ಲಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದನೆಂದೂ ಅವನು ತನ್ನದೇ ವಿಶೇಷ ಛಾಪಿನ ಹವಾನಾ ಸಿಗಾರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನೆಂದೂ ನಂಬುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರೂಗರನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಾಶವಾಗಿಹೋಯಿತು. ಇತಿಹಾಸದ ವಂಚಕಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬ ಬಿರುದು ಅವನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಳುಕುಬಿದ್ದಿದೆ. ಸಂಗಡಲೇ ಪ್ಯಾರೀಸ್, ಬರ್ಲಿನ್ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಕ್ರೂಗರನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಕ್ರೂಗರನ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಜಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೆಪ್ಟಂಬರ್, ೧೯೭೧

*

೫೦. ವಿಮಾನದಿಂದ ಜಿಗಿದ ಮಹಿಳೆ

ಗಂಡಸರು ಮಾಡಲಾಪುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಗೀತಾ ಚಂದಾ ಒಬ್ಬಳು. ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸಲು ಅವಳು ವಿಮಾನದಿಂದ ಏಳು ಸಲ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟಿನೊಡನೆ ಜಿಗಿದು ಭಾರತದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಪ್ಯಾರೂಚ್ಯೂಟಿಸ್ಟ್-ಕೊಡೆ ವೈಮಾನಿಕಳು-ಎನಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಅದು ಆಗಸ್ಟ್ ೬ರ ರಾತ್ರಿ. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಸಾಗಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನ ಮಂದಪ್ರಕಾಶ ಮಾಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ಸೈನಿಕನೆಂಬ ಅರ್ಹತೆ ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಉಮೇದುವಾರರು ಪೂರೈಸಬೇಕಾದ ಏಳನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಜಿಗಿತವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಘಟನೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದೆನಿಸಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಲೆಂದೇ ಎರಡು ಡಜನ್‌ನಷ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಆಗ್ರಾಕ್ಕೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರೆತರಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೋ ಇಬ್ಬರೋ ಸ್ತ್ರೀ ವೈಮಾನಿಕರಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಪ್ಯಾರೂಚ್ಯೂಟಿನೊಡನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುವುದು ಆಕಾಶಗಮನದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ಗಟ್ಟಿ ಎದೆಯಪುರುಷರಿಗೆ ಕೂಡ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಾಹಸವಲ್ಲ. ಅದು ಅಜ್ಞಾತದತ್ತ ಅಂಧ ಲಂಘನ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಈ ೨೫ ವರ್ಷದ ಮಹಿಳಾ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆರು ಸಲ ವಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್‌ನೊಡನೆ ಯಾವ ಪುರುಷನಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ತೋರಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೊನೆಯ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ಏಳನೇ ಜಿಗಿತ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕಘಟನೆಯೇ ಆಗುವುದಿತ್ತು.

ವಿಮಾನ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ರೇಡಿಯೋದಿಂದ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ ಹೋಯಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದದ್ದು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ನಿಂತವರೆಲ್ಲ ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಚುಕ್ಕಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕೊಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಉದ್ದನ್ನ ದಾರಗಳ ತುದಿಗೆ ಜೋತಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನವಾಕೃತಿಯೊಂದು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಇಳಿದು ನೆಲವನ್ನು ತಟ್ಟಿತು. ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಆಕೃತಿ ಎದ್ದು ಕೊಡೆ ಮಡಚಿ ಧೂಳು ಕೊಡಹಿಕೊಂಡು ಲೆಫ್ಟ್ ರೈಟ್ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು. ಜಯಜಯಕಾರ ಮಸಗಿತು. ಅಭಿನಂದನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾಯಿತು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಂತಿಗಳು ಮಿಂಚಿದವು.

ಆಮೇಲೆ ಡಾ॥ ಗೀತಾ ಚಂದಾಳೊಡನೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳಾ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿ ಕೇಳಿದಳು: "ಏನಮ್ಮಾ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಪಾಯದ ಸಾಹಸ ನಿನಗೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ"?

"ಓ! ಇದು ತುಂಬ ರೋಮಾಂಚಕ ಕೆಲಸ, ಏನನ್ನುತ್ತೀರಿ?" ಎಂದಳು ಗಹಗಹಿಸುತ್ತ ಗೀತಾ ಚಂದಾ.

ಹೌದು, ರೋಮಾಂಚನ-ದುಂಡು ಮೊಗದ ಶ್ಯಾಮವರ್ಣದ ಗುಂಡುಗುಂಡಾದ ಹುಡುಗಿ ಗೀತಾ ಚಂದಾಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ರೋಮಾಂಚಕ ಸಾಹಸಗಳಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ. ಬಂಗಾಲದ ಕೊಮಿಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ೧೯೩೩ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವಳು ರಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ "ಸೈಕಲ್ ಹುಡುಗಿ" ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದೆ.

ಅವಳ ತಂದೆ ಹರೇಂದ್ರ ಚಂದಾ ಡಾಕ್ಟರರು. ಗಂಡೆದೆಯ ಗೀತಾಗೆ ತಾನೂ ಡಾಕ್ಟರಳಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲೆನಿಸಿತು. ಕಲಕತ್ತೆಯ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಆಗಿ ಹೊರಬಂದ ಅವಳು ಕೆಲ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನೀಲರತನ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಳು.

ಆದರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕೆಲಸ, ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ತುಟಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೀರಸವೆನಿಸಿತೇನೋ? ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಭಾರತೀಯ ವಿಮಾನ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಳಾಗಿ ಸೇರಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಳು. ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿನಗೆ ಓದು ಬರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹಾಬಿ ಇದೆ? ಎಂದಾಗ "ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ" ಎಂದವಳೇ ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಯಾರದೋ ಸೈಕಲನ್ನು ಏರಿ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಬಂದಳು. ಅವಳ ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಬೆರಗಾದರು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ವೈಮಾನಿಕಳಾಗುವ ಅವಳ ಮಾರ್ಗ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡೆ ವೈಮಾನಿಕರಾಗಿ ತರಬೇತು ಹೊಂದಲು ಉಮೇದ್ವಾರರು ಬೇಕು ಎಂಬ ಪರಿಪತ್ರವನ್ನು ಕಂಡ ಅವಳಿಗೆ ಅದರ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದು ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಳು. ಆದರೆ ಕಲಕತ್ತೆಯ ಸಮೀಪ ಇರುವ ಕಲಾಯಿ ಕೋಡಾ ವಿಮಾನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ವೈಮಾನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿ ತುಂಬ ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ. ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ "ಈ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಿಯ ಭಯಂಕರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ"ಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಅವರಿಗೊಂದು ನೆವ ಸಿಕ್ಕಿತು. ತುಂಬು ಮೈಯ ಡಾ॥ ಚಂದಾ ೧೩೬ ಪೌಂಡ್ ತೂಕದ ಧಾಂಡಿಗಳು. ಇಷ್ಟು ಭಾರವುಳ್ಳವರನ್ನು ಕೊಡೆ ವೈಮಾನಿಕಪಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಗೀತಾ ಚಂದಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅರ್ಧೋಪವಾಸ ಮಾಡಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲು ಓಡಿ ತೂಕ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಜರಾದಳು.

ಫ್ಲೈಟ್-ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಡಾ॥ ಗೀತಾ ಚಂದಾಗೆ ಗಂಡಸರ ಭಯ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಮಾಸ್ತರರು "ಸರ್" ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ವೈಮಾನಿಕಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಪುರುಷ ನಿವಾಸಿಗಳು ಇದೆಲ್ಲಿಯ ಪೀಡೆ ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಇವಳು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಇರುವಾಗ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದವರ ಚಿಂತೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂಜಲ ವರ್ತನೆಯ ಅವಳನ್ನು "ಬ್ರದರ್" ಎಂದೇ ಅವರು ಮುಂದೆ ಸಂಬೋಧಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಕಠೋರ ತರಬೇತಿಯ ನಂತರ ಜುಲೈ ೧೭ರಂದು ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೊದಲನೇ ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ಜಿಗಿತ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಲಕ್ಷಣವೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಮಳೆಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮೋಡ ಕವಿದೇ ಇತ್ತು. ಗಾಳಿ ಹುಚ್ಚುಹುಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತು ನಾಟ್ ವೇಗದಿಂದ ಬೀಸಿದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹನ್ನೆರಡು ನಾಟ್ (ನಾಟ್ = ೬೦೮೦ ಅಡಿ) ಈ ಪ್ರಥಮ ಜಿಗಿತವೆಲ್ಲ ಗಾಳಿಯ ಸಹಕಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ವಿಮಾನದ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕೆಳಗುದುರಿದಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು

ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಜಿಗಿದಿದ್ದಳು. ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ಕೊಡೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ದಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುವುಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಇವು ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಕೊಡೆ ಮಡಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇ ಈ ದಿಟ್ಟೆಯ ಮೊದಲನೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಜಿಗಿತವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಗೀತ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಒದೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೆ ಅವಳು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಳು.

"ಗಾಬರಿಯಾಯಿತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ. ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

"ಛೇ ಛೇ! ಎಲ್ಲಿಯ ಗಾಬರಿ? ನಾನು ಧೋಬಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ!" ಎಂದಳು ಚಂದಾ.

ಅವಳ ಎರಡನೆ ಜಿಗಿತ ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಜುಲೈ ೨೫ರಂದು ನಡೆದಾಗ ಸ್ವತಃ ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿ ವಿ.ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್ ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಆಗಸ್ಟ್ ೧೮ ರಂದು ಭಾರತದ ವಿಮಾನಬಲದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಏರ್ ಮಾರ್ಶಲ್ ಮುಕರ್ಜಿಯವರು ಆಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ಪದವಿಯಾದ "ಪ್ಯಾರಾ-ರೆಕ್ಕೆ"ಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಪೂರೈಸಿದಂತಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಅವಳ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. "ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್‌ನಿಂದ ಜಿಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚಕ ಅನುಭವವೂ ಇದೆ, ಉಪಯೋಗವೂ ಇದೆ. ನೋಡಿರಿ. ನಾನು ಡಾಕ್ಟರಿಣಿ. ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂಥೆಂಥ ದುರ್ಗಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟಿನಿಂದ ಜಿಗಿಯುವುದೊಂದೇ ಇದಕ್ಕಿರುವ ಉಪಾಯ. ಆದರೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದಂತೆ ಕೆಳಗಿಂದ ಮೇಲೇರಲಿಕ್ಕೂ ನಾನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಪರ್ವತಾರೋಹಣವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ," ಎನ್ನುತ್ತಾಳವಳು. ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಯಾವುದೊಂದು ದುರಾರೋಹ್ಯ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವನ್ನೇರಿದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳೆ ಎಂದೂ ಅವಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದರೆ ಚೋದ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಡಾ॥ ಚಂದಾ ಯಾವ ಆಭರಣವನ್ನು ತೊಡುವುದಿಲ್ಲ. "ಸ್ಟೆಥೊಸ್ಕೋಪೇ ನನ್ನ ಆಭರಣ!" ಮದುವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನ ಇನ್ನೂ ಇತ್ಥಂ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಸೇವಾಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಿದೆ. ಅವಳ ಕುಟುಂಬ ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ತಾಯಿಯಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ಜಿಗಿತ ಮಾಡುವಾಗೆಲ್ಲ ಅವಳು ತಾಯಿಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ತಾಯಿ ಆಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಯಶಸ್ಸಿನ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಕಾಣಲು ಹಾಜರಿರದ್ದು ಅವಳಿಗೊಂದು ವಿಷಾದ. ಆದರೆ ಆ ಪತ್ರ ಅವಳಿಗೊಂದು ರಾಮರಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.

ಆಗಲೇ ಗೀತಾ ಚಂದಾಳ ಕೀರ್ತಿ ಭಾರತದ ಎಳೆಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಡತೊಡಗಿದೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯ ಬಳಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯ ಆರೈಕೆಗಾಗಿ ಡಾ॥ ಚಂದಾ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಕೂಡ ವೈಮಾನಿಕಳಾದ ಇವಳ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಡಾ॥ ಚಂದಾಳನ್ನು ಕಂಡದ್ದೇ ಆ ಹುಡುಗಿ, "ನಿಮ್ಮ ಕೊಡೆಯನ್ನು ನನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸಿರಲ್ಲ. ನಾನು ಗುಣಹೊಂದಿದಮೇಲೆ ಕೊಡೆ ವೈಮಾನಿಕಳಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೫೯

೫೧. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರೋಗಗಳು ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆಯೆ?

ಕೆಲ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ, ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯ ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆಯೆ?

ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಕಥೆಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ: ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಕುರುಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಯತಿಗಳು ಸತ್ತವನನ್ನು ಹಾಡೊಂದರ ಬಲದಿಂದ ಬದುಕಿಸಿದರು; ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಕುಷ್ಠರೋಗಿ ಗುಣಹೊಂದಿದನು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಘಟನೆಗಳ ಸಮಾಚಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ. ತೆಲಗಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲೋಕೋತ್ತರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಸೊಟ್ಟವಾದವರನ್ನು, ವಾತರೋಗಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಔಷಧದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ಇದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ತಥ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಲೌಕಿಕ ಪುರುಷರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದಷ್ಟೇ ಜನರು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಜನರು ಇದೆಲ್ಲ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆ, ಪಾಮರ ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವವರ ಆಟ ಎಂದು ತೆಗಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ "ಮಾಯಕದ" ರೋಗೋಪಶಮನ ನಮ್ಮ "ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯ ದೇಶಕ್ಕೆ" ಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ತಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಥ ಪವಾಡಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಡಾಕ್ಟರರೂ ಅಪ್ರತಿಭರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿವೆಯೆಂದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ನಿಲುಮೆಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಾಗಿದೆ.

ಲಂಡನ್ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ "ಅಮೃತ ಹಸ್ತ"ದ ರೋಗ ನಿವಾರಕರಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಲಂಡನ್ನಿನ "ಟುಡೇ"ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಇವರ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಒಬ್ಬ ನುರಿತ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತನನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಅವನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಕಡೆತನಕ ಶೋಧಿಸಿ ದೃಢಪಟ್ಟವನ್ನಷ್ಟೇ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉತ್ತರ ಲಂಡನ್ನಿನ ಟಾಟೆನ್‌ಹ್ಯಾಂನಲ್ಲಿರುವ ಲೆಸ್ಲಿ ಫ್ರಿಕರ್ ಎಂಬವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನ ಮನೆಗೆ ದಿನವೂ ನಿರಾಶರಾದ ರೋಗಿಗಳು ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬರುವ ರೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ೧೬,೦೦೦ ರೋಗಿಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದನೆಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಕೈಬಿಟ್ಟ ರೋಗಿಗಳೂ ಗುಣ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

ಅವನ "ದವಾಖಾನೆ"ಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಯಾವಾಗಲೂ ರಣರಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚ ವರ್ಗದ ಸಂಗೀತವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಮನಶ್ಶಾಂತಿ ಕೊಡುವ ಸಂಗೀತವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಆದರೆ ಅದರ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಆತ ರೋಗಿಯ ಶರೀರದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಸ್ಥಾನದಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟನೆಂದರೆ ರೋಗಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವನು ಗುಣಪಡಿಸಿದ ಅಸಾಧ್ಯ ರೋಗಗಳು ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಒದು ದಿನ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ವಿಕಾರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ರೋಗಿಯನ್ನು ಸ್ಟ್ರೆಚರ್ ಮೇಲೆ ಕರೆತಂದರು. ಅವನು ಅಸಹನೀಯ ನೋವಿನಿಂದ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಇನ್ನೇನು ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. "ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ-ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದಾತ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದ.

"ಸಹಾಯವೇಕೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತ ಫ್ರಿಕರ್ ಬಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ರೋಗಿ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್‌ನಿಂದ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದ. ಅನಂತರ ಡಾಕ್ಟರರು ಅವನ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಚಿತ್ರತೆಗೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿಕಾರದ ಲವಲೇಶವೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ರಿಫ್ಟನ್ ಎಂಬುವಳ ಪ್ರಕರಣ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭೀಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ವಿಕಾರದಿಂದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಎರಕ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಕವಚಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಎದ್ದು ಕೂಡ್ರದೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶಳಾಗಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಲೆಸ್ಲಿ ಫ್ರಿಕರನ ಮನೆಗೆ ಸ್ಟ್ರೆಚರಿನಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಹೊರಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೆರೆಯವಳೊಬ್ಬಳು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಹೋದಳು.

ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ರೋಗಿಗಳೇ ಈತನಿಂದ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುಣ ಹೊಂದುವವರಾದರೂ, ಇತರ ರೋಗಗಳಮೇಲೂ ಅವನ ಪ್ರಭಾವ ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕನೊಬ್ಬನ ಕ್ಯಾನ್ಸರನ್ನು ಆತ ಗುಣಪಡಿಸಿದ ರೀತಿ ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿದೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅವನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆತ ಸತ್ತಂತೆಯೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯವೆಂದು ಅವನನ್ನು ಫ್ರಿಕರನಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರು.

ಫ್ರಿಕರ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ರೋಗಿಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಏಳು ದಿನ ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗಿತು. ಹುಣ್ಣು ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯಪ್ಪಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ಅಂತರ್ವಾಣಿ ಕೇಳಿಸಿತು. "ಈವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಅವನ ಬಾವು ಒಡೆದು ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ."

ಮತ್ತೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಕೆಲ ಕಾಲ ತಾಳಲಾರದ ನೋವಿನ ನಂತರ, ಬಾವು ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿತು. ರೋಗಿ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣಹೊಂದಿ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಲೆಸ್ಲಿ ಫ್ರಿಕರ್ ಮುನಿಯಲ್ಲ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲ, ಪಾದ್ರಿಯಲ್ಲ, ಸಾದಾ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನ ವೃತ್ತಿ ಗಾಜು ತಯಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲ ಕಾಲ ಅವನು ನಾಸ್ತಿಕನೂ ಆಗಿದ್ದ. ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹುದಿನ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿಯೆ ಇತ್ತು.

ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು 'ಅಂತರ್ವಾಣಿ' ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೊಂದು ದಿನ ಅವನು ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರ ಅವನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥ ತಾಯಿ ಕೊರಳ ಪದಕ ತಾನೇ ಎದ್ದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ. "ನೀನು ಮಂತ್ರ ವೈದ್ಯನಾಗಲಿರುವಿ ಎಂದು ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ" ಎಂದಿತು ಅವನ ಅಂತರ್ವಾಣಿ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಇದ್ದ ನರವಲಿಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೇ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕೈ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರುದಿನ ನೋಡುವಾಗ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರವಲಿ ಕೂಡ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದವು.

ಇಂದಿಗೂ ಲೆಸ್ಲಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಂತರ್ವಾಣಿಯ ಪಾತ್ರ ದೊಡ್ಡದು. ಅವನೀಗ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದ್ದಾನೆ. ರೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅವನಿಗೇನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವನ ಅಂತರ್ವಾಣಿ ಹೇಳುತ್ತದಂತೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನಗೊಂದು "ಅಪರೋಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿ" ಬಂದಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೋ, ಟ್ರಾಮಿನಲ್ಲೋ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೋ ಸಾಗುವಾಗ ಎದುರು ಸಿಗುವವರ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಇರುವ ರೋಗಗಳು ತನಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ತಾನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಕೋಚದ ಅವಸ್ಥೆ ಒದಗುತ್ತದೆ ಎಂದವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಲಂಡನ್ನಿನ 'ಮಂತ್ರ' ವೈದ್ಯರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಹ್ಯಾರಿ ಎಡ್ವರ್ಡನು ಅಂತರ್ವಾಣಿಯ ಆಳಲ್ಲ. ಅನೇಕ 'ಮಂತ್ರ' ವೈದ್ಯರು ಪ್ರಾಂಜಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹ್ಯಾರಿ ತನಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಗಳು ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳುತ್ತವೆಂದು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಾನೆ.

ಈತ ಹಿಂದೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದವ. ರಾಜಕಾರಣಿಯೂ, ತಾರ್ಕಿಕನೂ, ಸೈನಿಕನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಮೃತಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಆತ್ಮಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸುವ ಸಿಯಾನ್ಸ್ (ದರ್ಶನ) ಒಂದಕ್ಕೆ-ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರ ಠಕ್ಕನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ-ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿತ್ರರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣಾಸನ್ನನಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷಯ ರೋಗಿಯೊಬ್ಬನ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣ ಅವನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲೊಂದು ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಹಾಸಿಗೆ, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ರೋಗಿ. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನಾತ ಬಣ್ಣಿಸಿದಾಗ ಅದು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅವನು ಮಿತ್ರರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ರೋಗಿಯಿದ್ದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಹ್ಯಾರಿ ಆ ರೋಗಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ: ಸಾಯುವನೆಂದು ಡಾಕ್ಟರರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ರೋಗಿ ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವು ಬಂದಿದ್ದು.

ಇದು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಹ್ಯಾರಿ ತನ್ನ ಉಪಶಾಮಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೂಬಿಡದೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕೀರ್ತಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ.

ಲಂಡನ್ನಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಇನ್ನು ಬಹಳವಾದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬದುಕಿಯಾನು ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಎಡ್ವರ್ಡನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಳು. ರೋಗಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತು ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹ್ಯಾರಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನಮೇಲೆ ಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದನು. ಮರುದಿನವೇ ರೋಗಿ ಎದ್ದು ಚಹಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದನು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೆಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿದನೆಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಅವನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾರಿದರು.

ಲಂಡನ್ನಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಾಕ್ಟರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲೇ ಹ್ಯಾರಿ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿದು ಅರ್ಧ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಗೂನಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿದವಳೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ಅವಳ ಬೆನ್ನನ್ನಾತ ಮೃದುವಾಗಿ ತಟ್ಟುತ್ತ "ಬೆನ್ನೆಲುಬು ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿ" ಎಂದು ಗುಣುಗುಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ, ಅವಳು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆದಳು.

ಹ್ಯಾರಿ ಎಡ್ವರ್ಡನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಜನ ಅವನನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನು ಓದಿನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ರೋಗಿಗಳು ಗುಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಅವನು ಪತ್ರಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿಚಿತ್ರ! ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವ ಮೃತಾತ್ಮಗಳ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಕಿತರಾಗುವಿರಿ. ವೈದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತಿರುವ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಲುಯಿ ಪ್ಯಾಶ್ಚರ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಸ್ಟರ್ ತನಗೆ ಆಚೆಯ ಲೋಕದಿಂದ ಸಲಹೆ ನೀಡುವವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ!

ಈ ಬಗೆಯ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಹೇಳುವ ಸಮಾಧಾನವೇನು? ಹೆಚ್ಚಿನ ಡಾಕ್ಟರರು ಈ 'ಪವಾಡ'ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಆಕ್ಷೇಪವೆಂದರೆ ಈ ರೋಗಿಗಳು ಮೂಲತಃ ಯಾವ ರೋಗದಿಂದಲೂ ಬಳಲುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಬರಿ ನಾಟಕ.

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾರ ವೃತ್ತಿಯ ಡಾಕ್ಟರರು ಈ ರೋಗಿಗಳು ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. "ಶ್ರದ್ಧಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆ" ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗುಣವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಭ್ರಮೆ ಹೋಗಿ ಗುಣವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟರರು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಗುಣವಾದ ಖಚಿತವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಈ ಡಾಕ್ಟರರು ಬೇರೊಂದು ವಾದವನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಂದರೆ "ಆಕಸ್ಮಿಕರಾಗಿ ಗುಣವಾಗುವುದು". ಅನೇಕ ರೋಗಿಗಳು ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ

ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದಮೇಲೂ ತಾವಾಗಿ ಗುಣ ಹೊಂದುವುದುಂಟು. ಯಾವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಹಸ್ತದವನ ನೆರವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಈ ವರೆಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ರೋಗಿಯ ಯಾವುದೋ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರರು ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧದ ಪರಿಣಾಮ ತಡವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರೋಗಿಗಳು ಗುಣಹೊಂದಬಹುದು.

ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವೆಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುವಿನ ರೋಗಿಗಳು ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಉಂಟಾದ ಚೈತನ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಎದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಗುಣವಾದಂತೆ ಭ್ರಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆ ರೋಗದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಉಪಶಮನ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದುಂಟಾದ ರೋಗ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಜರುಗುತ್ತವೆ? ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಹಸ್ತದ ಚಿಕಿತ್ಸಕರ ಕಡೆ ಹೋದವರಿಗೆ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ? ಶ್ರದ್ಧಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ "ಟುಡೆ" ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಹೀಗೆ ಗುಣ ಹೊಂದಿದವರ ಮತ್ತು ಹೊಂದುವವರ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸತ್ಯ ಮಿಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸೋಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಲಂಡನ್ನಿನ ಪ್ರಮುಖ ಡಾಕ್ಟರರ ಸಹಕಾರ ಕೋರಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಕಾರಣ, ಡಾಕ್ಟರರ ಸಂಘಗಳು ಇಂಥ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವಂತೆ!

ಆದರೆ ಸುದೈವದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರರೂ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಮಂತ್ರಹಸ್ತದ ಚಿಕಿತ್ಸಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಸ್ವತಃ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಡಾಕ್ಟರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಮೈಕೆಲ್ ಆ್ಯಶ್ ಮತ್ತು ಡಾ॥ ಕ್ರಿಸ್ಟೋಫರ್ ವುಡಾರ್ಡ್ ಹೆಸರಿಸತಕ್ಕವರು.

ಡಾ॥ ಆ್ಯಶ್ ಪರಲೋಕದ ಆತ್ಮಗಳ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ವಾಣಿಯ ಅನುಯಾಯಿಯಲ್ಲ. ಅವರು "ಶಾರೀರಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ ವಿಕಿರಣ"ದ ಫಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪವಾಡ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮನುಷ್ಯ, ರೋಗಿಗಳ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಅಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತೋರು ಬೆರಳನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ರೋಗಿ ಗುಣ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಕರ ಹಾಗೆಯೆ ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ಡಾ॥ ಆ್ಯಶರ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಹೀಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗುವಾಗ ಅವರ ಬೆರಳ ತುದಿ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟು ನೀಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರಿಗೂ ತಮ್ಮೀ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿಯೆ ಆದದ್ದು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ತಲೆನೋವೆದ್ದಿತಂತೆ. ಆ್ಯಸ್ಪಿರಿನ್ ಗುಳಿಗೆಗಳು ಏನೂ ಫಲಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆನ್ನೆಯೊತ್ತಿದರೆ ಕೆಲವೇಳೆ ತಲೆನೋವು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಂಡತಿಯ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಒತ್ತಿದರು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನೋವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಬೆರಳ ತುದಿ ನೀಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಿನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುವಿನ ವರೆಗೆ ನಾನಾ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೆರಳ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಿ ಮಾನವ ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗದಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಂಗಮಾನದ ವಿಕಿರಣವು ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತರಂಗಗಳ ಬಲ ಯಾರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅವನಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಡಾ॥ ಆ್ಯಶರ ತರ್ಕ. ಶರೀರದಿಂದ ಈ ವಿಕಿರಣವು ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ರೋಗವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ನಿರೋಗಿ ಶರೀರದ ವಿಕಿರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ ಸೋರಿಕೆ ನಿಂತು ರೋಗ ಗುಣವಾಗುವುದೆಂದೂ ಅವರು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆರಳು ಈಗ ಯಾವನ ಶರೀರದ ಯಾವ ಅಂಗದಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥ ವಿಕಿರಣ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆಂದು ಕೂಡ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲದೆಂದು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯುಂಟು.

ತರಂಗಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ ಮಾನವನಿಗೆ "ಅಪರೋಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿ"ಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಂದು ಡಾ॥ ಆ್ಯಶ್ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಪಟ್ಟ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಲಿತ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತರಂಗಗಳ ಪರಿಣಾಮದ ಶೋಧ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೮೨,೦೦೦ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಶ್ರವಣಾತೀತ "ಶಬ್ದ"ವನ್ನು ಯಂತ್ರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಆ ತರುಣಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವಳು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದಳು. ಅವಳ ನರಗಳೆಲ್ಲ ವಾತಗ್ರಸ್ತವಾದವು.

ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಿತು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮರಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ "ಅಪರೋಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿ" ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಈ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಅವಳಿಗೆ ಮೈಲುಗಟ್ಟಳೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳು ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದವು, ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿದವು. ಜನರ ಜೇಬಿನೊಳಗಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು.

"ಇದರಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಶರೀರದ ವಿಕಿರಣ ತರಂಗಗಳ ರಹಸ್ಯ ನನಗೆ ವೇದ್ಯವಾದುದು. ಶರೀರದ ಅಂಗಾಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗಣನೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಹುಡುಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗಂಟಲಿಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗುವ ವೇಗಸ್ ನರದ ತರಂಗಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಧ್ವನಿ ತರಂಗಕ್ಕೆ ನಾಲಗೆಯೊಡ್ಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಶಾರೀರಿಕ ತರಂಗಗಳು ಸಮತೋಲಗೆಟ್ಟು ಈ ಅನಾಹುತವಾಯಿತು."

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರ ಹಸ್ತದ ಚಿಕಿತ್ಸಕನೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇವು ಎಷ್ಟು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತಮ್ಮೀ ಶಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಇದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಮತ.

ಅದು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ಈ ರೋಗ ನಿವಾರಕ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ. ಈ "ಕಂದಾಚಾರ"ವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜಗತ್ತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ದಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೂ ಇದೆ. "ರೋಗಿಗಳ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಈ ಜನರ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯದಿರುವುದು ಮಾನವನಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಿತ್ತ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಅಕಾರಣ ಅಪವ್ಯಯ" ಎಂದವರು ಮನಗಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ೫೦೦ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೈಮೀರಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳು ಬಯಸಿದರೆ ಈ ಶ್ರದ್ಧಾಚಿಕಿತ್ಸಕರ ನೆರವು ಪಡೆಯಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೭

*

೫೨. ಸಂಮೋಹಿನಿಯಿಂದ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ?

ಕೋಪೆನ್‌ಹೇಗನ್-ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ರಾಜಧಾನಿ. ನಗರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಬ್ಯಾಂಕು. ಹೆಸರು ರೈತರಬ್ಯಾಂಕು. ೧೯೫೧ ಮಾರ್ಚ್ ೨೯, ಮುಂಜಾನೆ ೧೦-೩೦ ದಾಟಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ೨೮ ವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣನೊಬ್ಬ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಜೋಡಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಒಳ ಬಂದ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ. ಆತ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾಡಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಮೀನ ಮೇಷ ಎಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆರೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಕ್ಯಾಶಿಯರನ ಕೌಂಟರಿಗೆ ನಡೆದ.

ಕ್ಯಾಶಿಯರ್ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು, "ಏನು ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಆಗಂತುಕ ಬಂದೂಕು ಹೊರತೆಗೆದ. ಏನು, ಎಂತು ಎನ್ನುವ ಮೊದಲೇ ಗುಂಡು ಹಾರಿದವು. ಇಬ್ಬರು ಕ್ಯಾಶಿಯರರು ಸತ್ತು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದರು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಅರಚಿಕೊಂಡಳು. ಆಗಂತುಕ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ಹೊರಳಿ ಅದೇ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಆತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲ. ೧೦-೪೨ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ.

ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯದೊಡನೆ ಅಪರಾಧದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಅಪರಾಧಿಯ ಹೆಸರು ಪಾಲ್ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್. ಅವನ ಬಂಧನವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅವನು ಭ್ರಮಿಷ್ಟನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಭ್ರಮಿಷ್ಟ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ಆದರೆ ಈ ಜೋಡು ಕೊಲೆಯ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಏಳು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಜೀವ ಸೆರೆಮನೆವಾಸ ಲಭಿಸಿದ್ದು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ನೌಕರರನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೆಸರು ಸ್ಕ್ಯಾ ನೀಲ್ಸೆನ್. ಆತನೊಬ್ಬ ಸಂಮೋಹಿನಿ ವಿಶಾರದ (ಹಿಪ್ನಾಟಿಸ್ಟ್). ಆತನ ಸಂಮೋಹಿನಿಯಿಂದಲೇ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಆರೋಪವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನಂಬಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದವು.

ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಮತ್ತು ನೀಲ್ಸೆನ್ ಇಬ್ಬರೂ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳು. ಹಿಟ್ಲರನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಡೆನ್ಮಾರ್ಕನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇದ್ದ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಜರ್ಮನ್ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ದೇಶಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೀಲ್ಸೆನ್‌ನಂತೂ ಜರ್ಮನ್ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ರಶಿಯನ್ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದವನು. ಅವನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಡ್ರುಪನಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯ.

ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಈ ಇಬ್ಬರನ್ನು ದೇಶದ್ರೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಪಾರ್ಡ್ರುಪನಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಸಜೆ ಆಯಿತು; ನೀಲ್ಸೆನ್ನನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ.

೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ಹೋರ್ಸೆನ್ಸ್ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು.

ಆವಾಗಲೇ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಮೋಹಿನಿ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾಂಭಿಸಿದನೆಂದು ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಹೇಳಿದ. ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವನಾದ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿಯೆ ಸಹಕರಿಸಿದ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸೆರೆಮನೆಯ ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಆಡಿದ ಆಟಗಳ ಹಾಗೆಯೆ ಇದ್ದವು. ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಗಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬರುಬರುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಕರಾಳ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸತೊಡಗಿದವು. ನೀಲ್ಸೆನ್ನನು ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ್ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಗೂಢ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಕಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಬಲಿಷ್ಠ ಚಿತ್ತ ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ ಚಿತ್ತದಮೇಲೆ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ ಚಿತ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದವು. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಂಮೋಹಿನಿಯ ಕಡೆ ಮುಂದುವರಿದು ನಿಲ್ಸೆನ್ನನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ವಿಧೇಯನಾದ.

ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಐದಾರು ಸಲ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗನನ್ನು ಮೋಹನಿದ್ರೆಗೊಳ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ. ನಿರಂತರವಾದ ಈ ಸಾಹಸದಿಂದ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನು ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದ. ಪಾಲ್ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಿರತನೆಂದು ನಂಬತೊಡಗಿದ.

ನೀಲ್ಸೆನ್ ಅಪರಾಧಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಥಮತಃ ತಾನು ಮುದುಕಿಯರನ್ನು, ಅಂಗಹೀನರನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಹಾರ್ಡ್ರುಪನನ್ನು ಮೋಹಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ಆಮೇಲೊಂದು ದಿನ ಹಾರ್ಡ್ರುಪನಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಕುದುರೆಯ ಕಾಲ ಬುಡಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಕೊಲೆಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮೋಹಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದಾಯಿತು.

ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘೋರವಾದ ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನೀಲ್ಸೆನ್ನನು ಹಾರ್ಡ್ರುಪನನ್ನು ಮೋಹ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಮೊದಲು ತನ್ನ (ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ) ತಾಯಿಯನ್ನು, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅವಳಿ ಸೋದರನನನ್ನು ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ. ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ನಡೆದ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಡ್ರುಪ್ ಯಾವೊಂದು ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡದೇನೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ, ಕೊಲೆಗಡುಕ, ಕ್ರೂರ ಆತತಾಯಿ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡ. ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲೇ-ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅವಧಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ-ಈ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಹಾರ್ಡ್ರುಪನಿಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯ ಹೊರ ವಲಯದಲ್ಲೊಂದು ಯಂತ್ರ ಭಾಗಗಳ ಕಾರಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೀಲ್ಸೆನ್ನನೂ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ವಸತಿ ಹೂಡಿದ.

ಅವರ ವಿಕೃತ ಸ್ನೇಹ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ೧೯೫೧ರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಡ್ರುಪನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಜವಾದ ದರೋಡೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು

ನೀಲ್ಸೆನ್ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುರುಕಿದ. ಈ ಸಶಸ್ತ್ರ ದರೋಡೆಯನ್ನು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನೀಲ್ಸೆನ್ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪನಿಗೆ ಮೋಹ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪನನ್ನು ನಿಜವಾದ ದರೋಡೆಗೆ ಛೂಬಿಟ್ಟ.

ದುರ್ಘಟನೆಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ೯-೩೦ಕ್ಕೆ ಕಾರಖಾನೆಯಿಂದ ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ಬಿಡುವು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರ್ಡ್ರೂಪ್ ನಗರದೊಳಕ್ಕೆ ಸೈಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟ. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೀರು ಕುಡಿದ. ಸೈಕಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದ. ಪಾರಾಗಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಈ ವಾಹನವನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಆನಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದೇ ತೆರೆದಿದ್ದ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಮಸಗಿಸಿದ.

ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೂ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನಿಗೂ ಇದ್ದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಆದರೆ ಮೊದಮೊದಲು ತನ್ನ ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹಾರ್ಡ್ರೂಪ್ ಸಾಧಿಸಿದ. ಅವನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಜಡತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ತಾನು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟನೆಂದೂ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾನು ಈ ದರೋಡೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪ್ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಸಮರ್ಪಕ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು. ಅವರು ಮನೋರೋಗ ತಜ್ಞರ ನೆರವು ಕೋರಿದರು. ಮನೋವೈದ್ಯರ ಒಂದು ತಂಡ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪನ ಅಂತರ್ಮನದ ತಳವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿತು. ೧೯೫೨ರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ ಸಂಮೋಹನ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪ್ ಈ ಘೋರ ಪಾತಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹಾರ್ಡ್ರೂಪನ ಚಿತ್ತ ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಿಜವಾದ ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಕೌ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನೇ ಎಂದೂ ಮನೋವೈದ್ಯರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ವರದಿ ಕೈ ಸೇರುತ್ತಲೇ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ ಬಂಧನವಾಯಿತು. ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಜೀವ ಸೆರೆಮನೆಯಾಯಿತು. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಜೀವ ಸಜೆಯೆಂದರೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಆಜೀವವೇ.

ಈ ತೀರ್ಪು ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಿಗೆ ವಜ್ರಾಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಕೀಲರೂ ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮರುಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು. ಭ್ರಮಿಷ್ಟನೆಂದೂ ದುರ್ಬಲ ಚಿತ್ತನೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಹಾರ್ಡ್ರೂಪ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲದೆ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ರುಜುವಾತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀಲ್ಸೆನ್ನನು ಕೊಲೆಯಾದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನೌಕರನನ್ನು ಕಂಡೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆ ನಡೆದಾಗ ಆತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಮೋಹಿನಿಯೆಂಬುದು ಇಂದು ವೈದ್ಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಜನರು ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮೋಹನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವನು ಸಂಮೋಹನಕಾರನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸಂಮೋಹಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಮೋಹಕನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನಾದರೂ ಯಾವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನೈತಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಅವನು ಸಂಮೋಹಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಡಪಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಲಾರನೆಂದು

ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾರ್ಡ್ರ‍ಪನು ಸ್ವತಃ ಅಪರಾಧ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವನಿಂದ ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ?

ಅಲ್ಲದೆ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನಿಗೆ ಈ ಹುಂಬನ ಕೈಯಿಂದ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿಸಲು ಹೇತುವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಹಣದಾಸೆಯಂತೂ ಅವನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣದು. ಅವನೊಬ್ಬ ಸೈತಾನಿ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದನೆ? ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಭಾವಿತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೂಡ ಸಂಮೋಹನಗೊಳಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆ?

ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ಮನೋವೈದ್ಯರೂ, ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಎಣಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ವರಿಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಲಯದವರೆಗೆ ನೀಲ್ಸೆನ್ನನ ಪರವಾಗಿ ಮೂರು ಮೂರು ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನವೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಘ ಮಾಡಿದ ಅಪೀಲು ಕೂಡ ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ನೀಲ್ಸೆನ್ ನಿಜವಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯೇ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಪಶುವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸೈತಾನಿ ಕುಲದ ಮನುಷ್ಯನೇ ಎಂಬುದು ಎಂದಿಗೂ ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದು.

ಆದರೆ ಇಂದು ಅನೇಕರು ಕೇವಲ ಮೋಜಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಮನೋರಂಜನದಿಂದ ಹಣ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಪ್ನಾಟಿಸಂ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೊಂದು ಸರಕಾರಿ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಪ್ರಕರಣ ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಫೆಬ್ರವರಿ, ೧೯೭೪

*

೫೩. ಸತ್ತರೂ ಅವಳ ಶವಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ

ಮಹಾಪುರುಷರ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಿಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಮರಣೋತ್ತರ ಪ್ರತಿಫಲ ಅಪರೂಪವಾಗಿರಬಲ್ಲದು. ಶಾಜಹಾನನ ಪ್ರಿಯ ಭಾರ್ಯೆ ಮಮತಾಜಳು ಸತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಸುಂತರ ವಾಸ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೆರಾನನ ಹೆಂಡತಿ ಈವಾ ಪೆರಾನಳಿಗೆ ಒದಗಿದ ಮರಣೋತ್ತರ ಗತಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದದ್ದು. ಅವಳ ಕಳೇವರಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಶಾಂತವಾದ ದಫನ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಬಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ, ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೊಂದು ದೇವಾಲಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿದವರಿದ್ದಾರೆ; ಅದರ ಬಲದಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕನಸುಕಾಣುವವರು ಇಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ; ಬಡವರಿಗೆ ಅದು ಆಶಾಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದೆ; ಆಳುವವರಿಗೆ ಅದು ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಒಳಸಂಚುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈವಾ ಪೆರಾನಳ ಕಳೇವರಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲ.

ಈವಾ ಪೆರಾನ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕೀಳು ಕುಲದಲ್ಲಿ. ವಿವಾಹಬಾಹ್ಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ. ಅವಳ ತಂದೆ ಹೊಲಗೆಲಸದ ಆಳು; ತಾಯಿ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನ ಮಗಳು. ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದ ಬಡ ಹಳ್ಳಿ ಲಾಸ್ ತಲ್ಡೋಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಾಯಿ ಒಂದು ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿ ಮನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿ ಈವಾ ಅನುಪಮ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು; ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವಳ ಕಂಠಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥವರನ್ನೂ ಮರುಳುಮಾಡುವ ಮಾಧುರ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ಬಂಡವಾಳ ಅವಳನ್ನು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೇರಿಕದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲ ಮಹಿಳೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅರಿವಿದ್ದ ಈವಾ ೧೫ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರಾಜಧಾನಿ ಬ್ಯೂನೋಸ್ ಏರ್ಸ್‌ಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಸಿನೆಮಾ ತಾರೆಯಾಗಲು ಹವಣಿಸಿದಳು. ಸೌಂದರ್ಯವೊಂದೇ ತಾರಾಪಟ್ಟ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲಾರದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಕೆಲ ಕಾಲ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಯಾವುದೋ ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಕೆಯ ಪಟ್ಟ ದೊರಕಿತು. ಅವಳ ಮಧುರ ಕಂಠ ಕೂಡಲೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ ಅವಳು ರೇಡಿಯೋ ರಾಣಿ ಎನಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಶಿಖರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಜುವಾನ್ ಪೆರಾನನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಈ ತರುಣಿಗೂ ಅದೇ ತಾನೇ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಉರುಳಿಸುವ ಸೈನಿಕ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ನಲವತ್ತಾರರ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಕರ್ನಲ್ ಪೆರಾನಿಗೂ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರೇಮ ಕೂಡಿಬಂತು. ೧೯೪೫ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದರು.

ಪೆರಾನನಿಗೆ ಈವಾ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತಂದಳು. ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಜುವಾನ್ ಪೆರಾನ್ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ವಜ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನೆಂಬುದು ಏನೇನೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗದು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯ ತರುಣಿ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದ ಬಡಬಗ್ಗರ, ಕೂಲಿಕಾರರ ಕಣ್ಮಣಿಯಾದದ್ದು. ಅವಳು ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಭಾರಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ "ಓ ನನ್ನ ದಿಸ್‌ಕಮಿಸದೋಗಳೇ (ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದವರೇ)" ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಅವರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಬ್ಯೂನೋಸ್ ಏರ್ಸಿನ ಬಡವರು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ತೊಟ್ಟ ರೇಶ್ಮೆಗಳು, ಧರಿಸಿದ ಆಭರಣಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂಗಿಗೇಡಿತನ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. (ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಮುಂದಾಳು, ಮುಂದಾಳಿತಿಯರು ಮಾಡುವ ದುಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಚಿಂತಿತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಗಂಡ ಮಾತು).

ಅವಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಧಾರಳತನವೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು (ಅಕ್ಷರಶಃ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ್ದು-ಆ ಖರ್ಚಿನ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.) ಸರಕಾರಿ ಹಣ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಧರ್ಮ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟದ ಬಯಲುಗಳು, ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರ-ಇಂಥ ವಿನಿಯೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಈವಾ ಪೆರಾನಳ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಡಬಗ್ಗರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ದೇವಿಯಂತೆ ಆರಾಧಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅವಳು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ "ಈವಿತಾ" ಆದಳು. ಅವಳಿಂದಾಗಿ ಪೆರಾನ್ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಡಬಗ್ಗರ, ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಪೆರಾನನ ಪ್ರೇಮದ ರಾಣಿಯಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಹೃದಯೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಉಳಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೆ ೧೯೫೧ರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಆಯಿತು. ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಶಮನ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಮರುವರ್ಷ ಪುನಃ ಉಲ್ಬಣಿಸಿತು. ೧೯೫೨ರ ಜುಲೈ ೨೬ರ ಸಂಜೆ ಅವಳು ವೈದ್ಯರ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಳು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಜನತೆಗಾದ ದುಃಖ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ ದಿನ ಕಂಡುಬಂದ ದೃಶ್ಯ ಬಹುಶಃ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಲೆನಿನ್ನನ ಕಳೇವರ ದರ್ಶನದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಪ್ರತಿಮವಾಗಿತ್ತು. ಮೈಲುದ್ದ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಖಾನೆಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು, ಕಚೇರಿಗಳು, ಸಿನೆಮಾಗಳು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡವು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನ ಅವಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರು. ನೂಕುನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಜನ ಸತ್ತರು, ಅನೇಕರು ಗಾಯಗೊಂಡರು.

ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ತಾರೆಯಾಗಿದವಳು ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಪೆರಾನನಿಗೆ ಆದ ದುಃಖದಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಬೆಂಬಲಿಗರಿಗೂ, ಅವಳ ಅಭಾವದಲ್ಲಿ ಜನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬ ಭಯವೂ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಹೆಸರಿನ ಬಲದಿಂದ ಬದುಕುವ ಹವಣಿಕೆಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಲಾಪ್ಲಾತಾ ನಗರದ ಹೆಸರನ್ನು 'ಈವಾ ಪೆರಾನ್' ಎಂದು ಬದಲಿಸಲಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾದವು. ಅವಳನ್ನು ದೇವತೆಯೆಂದು ಸಾರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಪೋಪರಿಗೆ ಮನವಿಗಳು ಹೋದವು. ಅವಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ಪೆರಾನ್ ಪಕ್ಷದ ಜನರಲ್ ಕಾನ್ಫೆಡರೇಶನ್ ಆಫ್ ಲೇಬರ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವಳ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಪದಕಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ಅವಳ ಭಾಷಣಗಳ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳು, ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಟವು. ಬೀದಿಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು, ನದಿ ನಿರ್ಝರಗಳು, ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವು. ಅವಳಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನೂರಡಿ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಸಮಾಧಿ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರಮೇಲೆ ೧೪೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಅವಳ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನು ಕೊಳೆಯದಂತೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಲು ಹೆಸರಾಂತ ಡಾ|| ಪೆದ್ರೋ ಅರಾ ಎಂಬ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ಡಾಕ್ಟರನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆತ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ಕುಶಲವಾಗಿ ಪೂರೈಸಿದ. ಈವಾಳ ಸುಂದರ ದೇಹ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂಬಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಆದರೆ ಈವಾ ನಿಜವಾಗಿಯೆ ಪೆರಾನನ ಭಾಗ್ಯ ದೇವತೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಳೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವಳು ಸತ್ತು ಮೂರೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೆರಾನ್ ಅಧಿಕಾರಚ್ಯುತನಾಗಿ ಪರಾಗ್ವೆಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದನು.

ಹೊಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜನರಲ್ ಲೋನಾರ್ಡಿ ಈವಾಳ ಹೆಸರಿನ ಮತ್ತು ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಕುರುಹುಗಳನ್ನೇ ಅಳಿಸಿಹಾಕಲು ಅವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ. ಅವಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ಅವಳ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಈವಾಳ ಕಳೇವರವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಇದಾವುದೂ ಅವನನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವರ್ಷದ ನವಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಜನರಲ್ ಪೆದ್ರೋ ಆರಂಬುರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಅವನಾದರೂ ಈವಾಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಅವಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ಮಂಗಮಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡಲು ಒಳಸಂಚು ಹೂಡಿ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪೆರಾನನ ಶತ್ರುವಾದ ಕರ್ನಲ್ ಮೂರ್‌ಕೋನಿಗನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ. ಅವನು ನಟ್ಟಿರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಳಿಮಾಡಿ ಜನರಲ್ ಕಾನ್ಫೆಡರೇಶನ್ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಆ ಕಳೇವರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗುಪ್ತಚಾರ ಶಾಖೆಯ ಕಚೇರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಈವಾ ಪೆರಾನಳ ಶವ ಪರ್ಯಟನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ತಮ್ಮ ದೇವತೆಯ ಕಳೇವರದ ಅಪಹಾರವಾದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ 'ಅಂಗಿಗೇಡಿ'ಗಳು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದರು. ಅವರ ಕೈವಾರಿಗಳು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಸಶಸ್ತ್ರರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸರಕಾರ ಶವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಮೇಜರ್ ಆರಂಡಿಯಾ ಎಂಬವನ ಮನೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಪಾಪ, ಆ ಮೇಜರ್ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಕೊಂದನಂತೆ. ಈವಾಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಿಸಿ ಗುಪ್ತಚಾರ ಕಚೇರಿಯ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಲಾಯಿತು.

ಜನರಲ್ ಅರಂಬುರುವಿಗೆ ಈ ಕಳೇವರವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು. ಅವಳ ತಾಯಿ ಚಿಲಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕಡೆ ಹೆಗ್ಗಡೆಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕಳೇವರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪಂಚಾಯತಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅಜ್ಞಾತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಫನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸರಕಾರ ಸಾರಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸುದ್ದಿಗಳು ಹಬ್ಬಿದವು. ಪೆರಾನ್‌ವಾದಿ ತಂಡಗಳು ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಈವಾಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ದೇಶಾಂತರ ಕಳಿಸಲು ಭಾರಿ ಗುಪ್ತ ಯೋಜನೆಯೇ ಆಯಿತು. ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹಾರಿಕೆ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿ ಶವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬ್ರುಸೆಲ್ಸ್, ಬಾನ್ ಮೂಲಕ ರೋಮಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಿಲಾನಿಗೂ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾ ರಾಯಭಾರ ಗೃಹದ ನೆಲಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸರಕುಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳ ವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಆಮೇಲೆ ಮಿಲಾನಿನ ಒಂದು ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರಾವುದೋ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿವತ್ತಾದ ದಫನ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲಾಯಿತೆಂದರೆ ಈ ಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದವರಿಗೂ ಅದರ ವಿವರಗಳ ಸರಿಯಾದ ಪತ್ತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು. ಈವಾಳ ದುರ್ದೈವಿ ಕಳೇವರ ಆ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ೧೯೭೧ರವರೆಗೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಮಲಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಹೆಸರಿನ ಮಾಯೆ ಇನ್ನೂ ಅಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಡುವೆ ಪೆರಾನ್ ಪರಾಗ್ವೆಯಿಂದ ಪನಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಸಾಬೆಲ್ ಮಾರ್ಟಿನೆಜ್ ಎಂಬ ಸುಂದರ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆತ ಸ್ಪೇನಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಮಾದ್ರಿದ್‌ಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲಸಿದ್ದ. ಇತ್ತ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಆರಂಬುರುವನ್ನು ಪೆರಾನ್ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು ಕೊಲೆಗಡಿದಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜನರಲ್ ಲ್ಯಾನೂಸನಿಗೆ ಈವಾಳ ಕಳೇವರವನ್ನು ಪೆರಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗಾಗಲಿ ಅವನ ಪಂಗಡದ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗಾಗಲಿ ಕಳೇವರ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಗುಪ್ತ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಪೆರಾನ್ ಮತ್ತು ಈವಾಳ ಸ್ವಂತ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು ಶವದ ಸ್ಥಳಾಂತರದ ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ಪೆರಾನ್ ವಾದಿಗಳ ಭಯದಿಂದ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಫಾದರ್ ರೋಟ್ಜರ್ ಎಂಬವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಿಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಕಳೇವರ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾಯಿತು. ಇಟಲಿ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪೇನಿನ ಸರಕಾರಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಆ ಕಳೇವರವನ್ನು ಸ್ಮಶಾನದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಎತ್ತಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇನಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಮ್ಯಾದ್ರಿದ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪೆರಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಶವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಸಹಜೀವಿಯ ಮುಖವನ್ನು ೧೭ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಗುರುತಿಸಿದ ಜುವಾನ್ ಪೆರಾನನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕಂಡ ಅನೇಕ ದುರಭಿಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಗು ಹರಿದಿತ್ತು, ಅನೇಕ ಎಲುವುಗಳು ಮುರಿದಿದ್ದವು. ಬಂಗಾರದ ನೀಳ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೊರಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅದೇ ಜೀವಂತಕಳೆ, ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹೊಳಪು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅದು ಈವಾಳ ಕಳೇವರ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈವಾಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇನಿನ ಸರಕಾರ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಿತಾದರೂ ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ದಫನ್ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈವಾ ತನ್ನ ಮರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಪೆರಾನ್ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ಘನಘೋರ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ಸೆಣಸಾಟದ ರಂಗವಾಗಲು ಸ್ಪೇನ್ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ೧೯೭೧ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್‌ನಿಂದ ಮಾದ್ರಿದ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪೆರಾನನ ವೈಭವಪೂರ್ಣ ಭವನದ ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಓಕ್ ಹಲಗೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸುಂದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಕಳೇವರ ಮರಳಿ ದೊರೆತ ನಂತರ ಪೆರಾನನ ಅದೃಷ್ಟ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆತನಿಗೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಆತ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅವನು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ದೇಶಾಂತರ ಇದ್ದುದರಿಂದ ವಸತಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಬಡಬಗ್ಗರು ಇನ್ನೂ ಪೆರಾನ್ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಬ್ಯೂನೋಸ್ ಏರ್ಸ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಳಿದಾಗ ಸರಕಾರ ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಪೆರಾನನ ಪ್ರಭಾವ ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಮೂಲಕ ಆತ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಆಗ ಈವಾ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮಾತೃಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಬಹುದು.

ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಮ್ಯಾದ್ರಿದ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರಬಲ ಸಶಸ್ತ್ರ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಪೆರಾನನ ಸದ್ಯದ ಹೆಂಡತಿಯೊಬ್ಬಳೇ ತನ್ನ ಸವತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಬುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಫೆಬ್ರುವರಿ, ೧೯೭೩

*

೫೪. ಸತ್ತವರ ದಿಬ್ಬ: ಮೊಹೆಂಜದಾರೋ

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೇ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗದ ತಳಕಟ್ಟು ತುಂಬಲು ಗುತ್ತೇದಾರರು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಳೇ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಮನಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿದಮೇಲೆ ಈ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಉಗಮ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

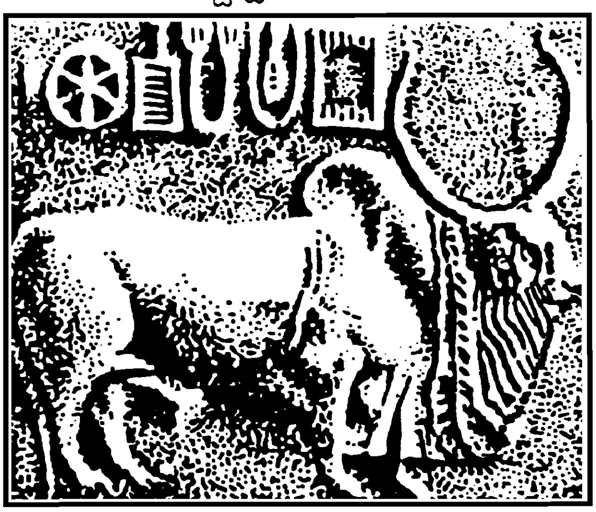

ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ-ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ-ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತಾವು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಬಹುದಾದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಅವರಿಗಾಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬಸವಣ್ಣನ ಮುದ್ರೆ

ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಭಾರತದ ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಖೆಯವರು ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾದ ರಾವೀ ನದಿಯ ತೀರದ ಹರಪ್ಪಾ (ನಿಜವಾಗಿ ಹಡಪಾ) ಎಂಬಲ್ಲಿನ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಉತ್ಖನನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪಂಜಾಬದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಮೃತ್ಪಾತ್ರಗಳೇ (ಗಡಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆತವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ತಲೆ ಬಾಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹರಪ್ಪಾದ ಭಗ್ನಾವಶೇಷಗಳು ತೀರ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಒಡಕು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ರಾಶಿಯಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೆಲ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾರತೀಯ ಲೇಖನ ಕಲೆಯ ಉಗಮ ಇಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತರ್ಕವಿತರ್ಕ ನಡೆಸಿದರಷ್ಟೆ. ಆ ಲಿಪಿಯನ್ನೋದಲು ಅವರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ.

ವರ್ಷಗಳು ಸವೆದವು. ಮೊದಲನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧ ಬಂತು. ಕೆಲಸ ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು.

೧೯೨೨ರಲ್ಲಿ ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಖೆಯ ಬಂಗಾಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಖಾಲದಾಸ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ.ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಬೌದ್ಧಸ್ತೂಪವೊಂದರ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು

ಅಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದು ಸಿಂಧ ಪ್ರಾಂತದ ಲರಕಾನಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲರಕಾನಾ ಕಸಬೆಯಿಂದ ೨೫ ಮೈಲು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ, ಕರಾಚಿಯಿಂದ ೧೫೦ ಮೈಲು ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲಿತ್ತು. ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಜನರು ಮೊಹೆಂಜೋ ದಾರೋ (ನಿಜವಾಗಿ ಮೊಹೆಂಜೋ ಪಡೋ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಂದರೆ ಸಿಂಧಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ದಿಬ್ಬ ಎಂದರ್ಥ.

ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಳಲುಗಾಡಿನ ನಡುವೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಈ ದಿಬ್ಬದಮೇಲಿನ ಅವಶೇಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕಣಿ ತೋಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಖಾಲದಾಸರು ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರು. ಸ್ತೂಪದ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನಗೆದು ಬುಡ ತಲುಪಿದಾಗ ಕೆಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೋಡೆಗಳು! ಮೇಲಿನಗೋಡೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ ಕೆಳಗಿನ ಗೋಡೆಯವುಗಳೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ರಾಖಾಲದಾಸರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈ, ಎರಡು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ೨೦ ಶತಮಾನಗಳ ಅಂತರವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಯಿತು. ನಿಜವೆಂದರೆ, ಕೆಳಗಿನ ಕಟ್ಟಡದ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದಲೇ ಮೇಲಿನ ಸ್ತೂಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರು ಬೌದ್ಧ ಸ್ತೂಪದ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಶೋಧನೆಯನ್ನೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋ ದಿಬ್ಬದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ೩೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ವರೆಗಿನ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಅಂಧಕಾರ ಯುಗದಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದವು. ೪೫೦ ಮೈಲು ದೂರದ ಹರಪ್ಪಾದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯವು-ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಸುಟ್ಟ ಆವೆಮಣ್ಣಿನ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಲಿಪಿಯೂ ಹರಪ್ಪಾದಲ್ಲಿ ದೊರೆತವುಗಳ ಲಿಪಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ೪೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದ ಉತ್ಖನನಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇರಾಣದಿಂದ ಗುಜರಾಥದವರೆಗೆ, ಬಲುಚಿಸ್ಥಾನದಿಂದ ಗಂಗಾತೀರದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿತ್ತೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಹರಪ್ಪಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಸಿಂಧೂ ಕೊಳ್ಳದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದು ಮುಂದೆ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಈ ಪುರಾತನ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಬಿಡುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವದ ನರಬಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬರ್ಬರ ಜನಾಂಗಗಳು ಅಲೆಯುವ ನಾಡಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ನಿನಿಗೋಪಾಲ ಮುಜುಮುದಾರರೆಂಬ ಪುರಾತತ್ವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇಲ್ಲಿ ಅಗೆತಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಹಿಂಸ್ರ ಜನಾಂಗದ ತಂಡವೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಅದು ಸಂಬಳ ಹಂಚುವ ದಿನವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತಿತು. ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಅವರು ಬಂದೂಕುಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರೆಂದು ವೇಷದಿಂದಲೇ ಗುರುತಿಸಿದ ಅವರು, ನೋಡನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಜುಮುದಾರರಿಗೆ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿದರು. ಆ ನಿರ್ಜನ ಮಳಲುಗಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ "ನೀರು ನೀರು" ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಅವರಿಗೆ "ಕಾಫರನಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಡಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರೋಡೆಗಾರರು ಅವರನ್ನು ಒದ್ದಾಡಿ ಸಾಯಲು ಬಿಟ್ಟರು.

ಇತರ ಕೆಲಸಗಾರರ ಗತಿಯೂ ಅದೇ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಸಂಗಾವಧಾನಿಯಾದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕೆಲಸಗಾರನೊಬ್ಬ ದಾಳಿಗಾರರೊಡನೆ ವಾದಿಸಿ "ಕಾಫರನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಾಯಿತು.

ಇವರೆಲ್ಲ ಹಜರತ್ ಮಹಮ್ಮದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು. ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಬಗ್ಗಿ ನಮಾಜು ಪಠಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಉಳಿದವರೂ ಏನೇನೋ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು. ಕಳ್ಳರು ಇವರು ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದೇ ಬಗೆದು ಅವರ ಹೆಣವನ್ನಷ್ಟೇ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಈ ಶತಮಾನದ ಯಾವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಉತ್ಖನನವೂ ಹೀಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಜೀವವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಖಾಲದಾಸರು ತಮ್ಮ ಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಥಮ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಥಮ ಅಭ್ಯುದಯವು ಇಂದಿನ ಇರಾಕದಲ್ಲಿರುವ ಯುಫ್ರೆಟಿಸ್-ಟಿಗ್ರಿಸ್ ನದೀ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಇಜಿಪ್ತದ ನೀಲ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲೂ ಆಗಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಗ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ನಾಗರೀಕತೆಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ.೨೦೦೦-೧೫೦೦ ರ ನಡುವೆ ಆರ್ಯರು ಬಂದು ತಳವೂರುವ ಮೊದಲು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ-ಎಂಬುದು ಆಗ ಪಂಡಿತರ ಮತವಾಗಿತ್ತು. ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಅಗೆತಗಳು ಈ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದವು. ಮೆಸಿಪೊಟೋಮಿಯ (ಯುಫ್ರೆಟಿಸ್-ಟಿಗ್ರಿಸ್) ಮತ್ತು ಇಜಿಪ್ತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಮಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಂಧೂ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು; ಅದು ಕೆಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲ ಮತ್ತು ಯುಫ್ರೆಟಿಸ್-ಟಿಗ್ರಿಸ್ ನಾಗರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಮೀರುವಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಅಗೆದಗೆದಂತೆ ದಿಬ್ಬದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ನಗರವೇ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂತು. ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅಗಲವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಭವನಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಪುರಾತತ್ವ ಸಂಶೋಧಕರು ಎಂದೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇದು ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ನಗರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಗತಿಪರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಯೋಜನಾಬದ್ಧ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉಗಮಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿದ್ದ ಮೆಸಪೊಟೋಮಿಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಊರ್, ಕೀಶ್, ಎಶ್ನುನಾ, ನಿಪ್ಪೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಸುಮೇರಿಯನ್ ಮತ್ತು ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪಟ್ಟಣಗಳ ರಚನೆ ಇದರ ಮುಂದೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ, ಅನಾಗರಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಿವಾಸಗಳು ಲಡ್ಡು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು ೫೦ ಶತಮಾನಗಳ ಗಾಳಿ ನೀರುಗಳ ಹೊಡೆತವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳು ಮಾರ್ಗಗಳೆನ್ನಲಾರದಷ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಓಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿನವು ಅಗಲವಾದ ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಕೊಳಚೆ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಏನೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅವು ಹೊಲೆಗೇರಿಗಳಂತಿದ್ದವಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಯ ನೀರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಪಕ್ಕಾ ಚರಂಡಿಗಳು ಬಲೆಯಂತೆ ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿದ್ದವು. ನೀರು ಶೇಖರವಾಗಲು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳಂಥ ಗುಂಡಿಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಚರಂಡಿಗಳ ನೀರು ಕೊನೆಗೆ ಸಿಂಧೂನದಿಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ ಇತ್ತು. ಮತ್ತಾವ ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಗರ ನೈರ್ಮಲ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಇದ್ದದ್ದು ಕಾಣದೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಜಟಿಲ ಭೂಗತ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೂ ಆಗ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಗರಿಕತೆ ಧ್ವಂಸವಾಗಿ ೩೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಲಂಡನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆ

ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಂದಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಣನೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋ ಜನ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಜೀವನದತ್ತ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿ ಏನಿತ್ತು? ಅವರ ಸಮಾಜ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು; ಅವರು ಜೀವನದ ಲೌಕಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅರ್ಥಾತ್ ಇಂದಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜನಾಂಗಗಳ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ರಸ್ತೆಗಳ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡಂತಸ್ತುಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ರಚನೆ ಇಂದಿನ ನಗರ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿತ್ತು; ಶೌಚದ ಕೋಣೆ, ಸ್ನಾನದ ಮನೆ, ಮಲಗುವ ಮನೆ ಇವು ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳ ಸಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಸ್ನಾನ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. (ಸಿಂಧ್ ಪ್ರದೇಶ ಬಲು ಸೆಕೆ ನಾಡು ತಾನೆ?) ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾಗಾರಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಈಸುಕೊಳಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕೆರೆ ೯೦ ಅಡಿ ಉದ್ದ, ೨೩ ಅಡಿ ಅಗಲ, ೮ ಅಡಿ, ಆಳವಾಗಿದ್ದು ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಸೋಪಾನ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಕೊಳಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಿಡಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಇತ್ತು. ಮನೆಗಳಿಗೂ ಇಂಥ ಕೊಳಗಳಿಗೂ ನಗರದ ಹೊರಗಿಂದ ಶುದ್ಧ ನೀರು ತರಲು ಕಾಲುವೆಗಳಿದ್ದವು.

ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹರಪ್ಪಾ ೫,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮೃದ್ಧ ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಂಧೂ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಧಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ನಾವೆಗಳು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ಸುದೂರ ಗುಜರಾಥದಲ್ಲಿ ಲೋಥಾಲ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉತ್ಖನನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಧಕ್ಕೆಯೊಂದು ಇದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದು ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲೂ ಸಾಗರ ಸಂಚಾರದಲ್ಲೂ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್-ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅನೇಕ ಒಡವೆಗಳು ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋವಿಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಜನ ಶಿಸ್ತಿನ ನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ ಸುಮೇರಿಯನ್-ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ರಸ್ತೆಗಳ ಮಧ್ಯದವರೆಗೂ ಸ್ಥಳ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ರಸ್ತೆಗಳು ಇಂಥ ದುರತಿಕ್ರಮಗಳಿಂದ ವಿಕೃತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇವರಿಗೆ ಗೋದಿ ಮುಖ್ಯಾಹಾರವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಣಜವನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಮಾಂಸ, ಮೀನು, ತತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತು.

ಈ ಜನ-ಗಂಡಸರೂ-ಹೆಂಗಸರೂ ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಕೊರಳ ಸರ, ಕೈ ಬಳೆ, ಕಿವಿಯ ಕಡುಕು, ಉಂಗುರ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮೂಗಿನ ಆಭರಣ, ಕಾಲು ಕಡಗ ಇವು ಹೆಂಗಸರ ವಿಶಿಷ್ಟಾಭರಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹಲವು ತರದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ವೈಢೂರ್ಯದಂಥ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಕಪ್ಪು ಕಾಜಿನ ಬಳೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಅವರು ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆ, ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ಚಿನಿವಾಲರು ಅತ್ಯಂತ ಕುಶಲ ಆಭರಣ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಂಚು, ತಾಮ್ರ, ಸತುವುಗಳ ಒಡವೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾದರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಲೋಹಗಳು ಬಲೂಚಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಬರ್ಮಾವರೆಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ, ಓಮನದ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ರತ್ನಗಳು ಕೂಡ ಟಿಬೇಟಿನಷ್ಟು ದೂರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಗಾಡಿ ಇದೆ. ಅವರು ಕಲಾಪ್ರಿಯರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ನರ್ತಿಸುವ ನಾರಿಯ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪದ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪುರುಷ ಮೂರ್ತಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಮೈಕಟ್ಟಿನ, ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟವನದು; ನಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಶಾಲನ್ನು ಅವನು (ಈಗಲೂ ಭಾರತೀಯರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ) ಸವ್ಯವಾಗಿ ಹೊದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಅಂದಿನ ನಾಗರಿಕರ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೇಷವಾಗಿರಬಹುದು.

ಈ ಜನರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಕಿತವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಶ್ಚಿಮ ಏಶಿಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವಾದರೂ ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಫಾದರ್ ಹೆರಾಸ್ ಅವರು ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತವೂ ಇಂಥಿಂಥ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರ ಭಾಷೆ ಮೂಲದ್ರಾವಿಡವಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂನ್, ನೀರ್, ಕಾಲ್, ಮುಂತಾದ ದ್ರಾವಿಡ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಲೇಖವನ್ನಂತೂ ಅವರು ಬಿಡಿಸಿ ಅದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತವಾದ ಪಿರಿಯಕ್ಕರವನ್ನು ಹೋಲುವ ವೃತ್ತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಹೆರಾಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇತರ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಲಿಪಿ ಇನ್ನೂ ಒಗಟಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಈ ಜನರ ಧರ್ಮವೇನಿದ್ದಿರಬಹುದು? ಅವರ ಲಿಪಿಯ ಒಗಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ ಹೊರತು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ಉತ್ಖನನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಸುಮೇರಿಯನ್-ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರಿಗೆ ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಾಸಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮಾನವ, ಅರ್ಧ ಮಾನವ ಆಕೃತಿಗಳು ಈ ಜನರ ದೈವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ತಾಯಿತಗಳಂತೆ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು; ಅಥವಾ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಳಿಸುವಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತಂತನ್ನ ದೈವತದ ರೂಪವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬಯಸುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಂಗಗಳ, ಕೋಣಗಳ, ಹುಲಿಗಳ, ಆನೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಅನೇಕ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಗೂಳಿಯ ಚಿತ್ರಬಹುಶಃ ಬಸವಣ್ಣನು ಇಂದು ಹೇಗೋ ಅಂದು ಕೂಡ ಭಾರತದ ಧರ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದನೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರಾಣಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜನರ ಕಲಾಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಆಧುನಿಕರೂ ನಮೋ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶೈವ ಧರ್ಮದ ಉಗಮವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ. ನಾನಾ ಪಶುಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ, ಎರಡು ಭವ್ಯ ಕೋಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪುರುಷಾಕೃತಿಯೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಈತ ಪಶುಪತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಯೋಗಿರಾಜನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾದ ಈ ರೂಪವು ನಮ್ಮ ಯೋಗಸಂಪ್ರದಾಯ ಆರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದ್ದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರ ಹೇಳಿಕೆ. ಅವೇ ಪಶುಗಳ ಸಂಗಡ ಕಾಣಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಡುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವಿದೆ. ಅವಳು ಒಂದು ವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಅಶ್ವತ್ಥವೆಂದು (ಅರಳಿ) ಸಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ ಪೂಜೆ ೫೦ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಇತ್ತೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ದೇವತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆದಿಮ ರೂಪವೆ? ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯ ಒಗಟು ಬಿಡಿಸದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಖಚಿತ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಾರದು.

ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶವಗಳನ್ನು ಹುಗಿದ ರುದ್ರಭೂಮಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಜನ ಈಗಿನ ಭಾರತೀಯರಂತೆ ಶವಗಳನ್ನು ದಹನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದೆ? ಹರಪ್ಪಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ರುದ್ರಭೂಮಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣಗಳ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳ ಸಂಗಡ ಸುಂದರ ಮೃತ್ಪಾತ್ರಗಳೇ ಮೊದಲಾದವು ಇದ್ದವು. ಸತ್ತವರಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಇಹಲೋಕದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರೊಡನೆ ಹುಗಿಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹರಪ್ಪಾದ ಈ ರುದ್ರಭೂಮಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಜನರದೋ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಸತ್ತ ಸುಮೇರಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರದೋ? ಸುಮೇರಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರುದ್ರಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಮಾಡಿ ಹುಗಿದಿದೆ. ಇತರ ವಿಧಾನಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದವೇ ಇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ೩೦೦೦-೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಸುಮೇರಿಯನ್-ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಂಬಂಧಗಳಿದ್ದು ಪರಸ್ಪರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೊಡುಕೊಳೆಗಳು ನಡೆದಿರಲೂಬಹುದು.

ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಭವ್ಯ ಅರಮನೆಗಳ ಅಭಾವವಾಗಿದೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್-ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ ಮತ್ತು ಈಜಿಪ್ಶಿಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯ, ಭವ್ಯ ಅರಮನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ವಸತಿಗಳು ಇವೆ. ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಡವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಪುರೋಹಿತ, ರಾಜ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಎದ್ದು ತೋರುವ ಅಂತರವಿದ್ದಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು, ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು? ಹೇಗೆ ಅವಸಾನ ಹೊಂದಿತು? ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಏಳು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆಯಲಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಳೆಯ ವಸತಿಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ಅಗೆದ ಸ್ತರಗಳು ಏಳು ಶತಮಾನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಿದ್ದವುಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವಸತಿ ಹಾಳುಬಿದ್ದು ಮಣ್ಣು ಧೂಳು ತುಂಬಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ವಸತಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ತುಣುಕು ಕಬ್ಬಿಣವೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ

ಯುಗಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ೩,೦೦೦ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಉದಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ೨,೨೦೦ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಲಯವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯ ನಾಶ ಹೇಗಾಯಿತು? ಇದನ್ನೂ ಊಹಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋವಿನ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನಗೆಯುವಾಗ ಪುರಾತತ್ವವಿದರಿಗೆ ಸುಮಾರು ೨೦ ಮಾನವ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಅನೇಕ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳ ಶಿರಚ್ಛೇದವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ ಬಾವಿಗಿಳಿಯುವ ಸೋಪಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಜನ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದು ಹತರಾಗಿರಬೇಕು. ೧೯೪೬ ರಲ್ಲಿ ಹರಪ್ಪಾದ ಒಂದು ಭಗ್ನಾವಶೇಷದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳೂ ಇದೇ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಹೆಂಗಸರೂ ಗಂಡಸರೂ ದಂತದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಕುಟುಂಬದವರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮೇತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ಅವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳ ಸಂಗಡ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಆನೆ ದಾಡೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಇವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೆಂದೋ, ತೀರಭಾರವೆಂದೋ ಕೊಳ್ಳೇಬಡುಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇಬಿಟ್ಟು ಹೋದಹಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸಿಂಧು ಸರಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಬಲ ದಾಳಿಗಾರರಿಂದ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂಬ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗಿದೆ. ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನ ಯುದ್ಧದ ಸ್ತರವನ್ನು ದಾಟಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ, ಕಾಯದೆ ಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ಶಾಂತ ಸಮೃದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಯುಧಗಳ ಅಗತ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಸಂರಕ್ಷಿತ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದಾಳಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನೆದುರಿಸಲಾರದೆ ಅವರು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದವರು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು? ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೆ ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಅವಸಾನದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಉತ್ತರದಿಂದ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹಿ ಆರ್ಯರ ತಂಡಗಳು ಸಿಂಧೂ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದದ್ದು ಕಾಣಸುತ್ತದೆ. ಋಗ್ವೇದದ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಆರ್ಯರ ಯುದ್ಧಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಶತ್ರುಗಳ 'ಪುರ'ಗಳನ್ನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ 'ಪುರಂದರ,' 'ಪುರಭಿತ್' ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.

ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಹರಪ್ಪಾ ಮೊದಲಾದ ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳೇ ಇಂದ್ರನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದ'ಪುರ'ಗಳೇ? ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಯುಧರಾಗಿ, ಮಧುಪಾನೋನ್ಮತ್ತರಾಗಿ ರಭಸದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ಉಗ್ರ ಆರ್ಯ ದಲಗಳ ಮುಂದೆ ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ಅರಿಯದ, (ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಪ್ರಾಣಿ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯೇ ಇಲ್ಲ) ಆಯುಧಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದ ಸುಖಜೀವಿಗಳಾದ ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ಊಹೆ; ಖಂಡಿತವಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ.೨೨ ರಿಂದ ೧೫ನೇ ಶತಕದ ನಡುವೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಜನ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಓಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗುಜರಾಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವಶೇಷಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವೇ ಖಂಡಿತ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ನಿಕೃಷ್ಟಾವಸ್ಥೆಗಿಳಿದ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ ಹಾಳುಬಿದ್ದು ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬೌದ್ಧರು ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಸ್ತೂಪ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನ ದ್ರಾವಿಡರೋ ಮತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರ ನಗರಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವು. ಆದರೆ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೇವತೆಗಳ ಪರಂಪರೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೬೬

*

೫೫. ಸಾಗರದ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿನ

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಹಾಸ್ನರ್ ಕಾಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಹೂರ್ತ ಈಗ ಬಂದಿತ್ತು. ೧೯೩೨ ಜೂನ್ ೩ರ ಆ ಉಷಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಒಂಟಿ ಎಂಜಿನ್ನಿನ "ರೋಸ್ ಮೇರಿ" ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಮೂರ್ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೯೨೦ರಿಂದಲೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಸಾಹಸದ ಹಂಬಲ ತುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಒಂದೇ ಹಾರಾಟಕ್ಕೆ ದಾಟುವ ಪ್ರಥಮ ವೀರ ತಾನಾಗಬೇಕು. ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಅಪ್ರತಿಮ ವೈಮಾನಿಕ ಸಾಹಸಿಗಳು ತಯಾರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಒಬ್ಬ.

ಆದರೆ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಒಂದೇ ಉಡ್ಡಾಣದಲ್ಲಿ ದಾಟುವ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಗೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದವನು ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಇದ್ದರು. ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಹಾಸ್ನರನು ನಾನಾ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇತರರು ಆ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಫ್ರೆಂಚ್ ತರುಣರಾದ ನುಂಗೇಸರ್ ಮತ್ತು ಕೋಲಿ ಪ್ಯಾರೀಸಿನಿಂದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿಗೆ ನಿಲುಗಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾರುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ತೆತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ವರ್ಷ (೧೯೨೭) ಅಮೇರಿಕದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಲಿಂಡ್‌ಬರ್ಗ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ಯಾರೀಸಿಗೆ ಹಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅನಂತರ ೧೯೨೮ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ತರುಣಿ ಅಮೇಲಿಯಾ ಏರ್‌ಹಾರ್ಟ್ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಒಂದೇಸವನೆ ಹಾರಿ ಯುರೋಪ್ ತಲುಪಿದ್ದಳು. ೧೯೩೦ರಲ್ಲಿ ಕೋಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲೋಂಟ್ ಎಂಬವರು ಪ್ಯಾರೀಸ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಹಾರಾಟವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು.

ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ, ಹೊಸ ಹೊಸ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ವೀರರು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹಾಸ್ನರ್ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್-ಪ್ಯಾರಿಸ್ ೩೬೦೦ ಮೈಲು ಹಾರಾಟವನ್ನು ಲಿಂಡ್‌ಬರ್ಗ್ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಸ್ನರ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್-ವಾರ್ಸಾ ಹಾರಾಟದ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದೀಗ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಸಲವಾದರೂ ಅವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೈಗೂಡಿತೆ? ಕಳೆದವಾರ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ ಎಂಜಿನ್ನಿನ ತೊಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ? ಈ ಸಲ ಅವನು ಎಂಜಿನ್ನನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಹೊರಟಿದ್ದ.

೧೬,೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಸ್ನರನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲೇ ಪೂರ್ಣ ಉತ್ಸಾಹ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೇಪ್ ಕಾಡ್ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ. ನೋವಾ ಸ್ಕೋಶಿಯಾ. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ. ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಹವೆ. ಹ್ಯಾಲಿಫ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣದಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆತ ಹಸ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮಳೆಗರೆದ. "ವಂದನೆ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್-ಲಂಡನ್-ವಾರ್ಸಾ ಹಾರಾಟ-ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಹಾಸ್ನರ್." ಎಂದು ಹಸ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂದೇಶ. ನ್ಯೂಫೌಂಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರುವಾಗಲಂತೂ ಅತಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕರಪತ್ರಗಳ ಮಳೆಗರೆದ. ಒಜ್ಜೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆತ ರೇಡಿಯೋ ಉಪಕರಣ ಒಯ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕರಪತ್ರಗಳು ಅವನು ಸಾಗಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಆಶಯ.

ಹಾಸ್ನರ್ ನ್ಯೂಫೌಂಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ. ಅವನ ಮುಂದಿನ್ನು ೨,೫೦೦ ಮೈಲು ನಿರಂತರ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರ. ಆದರೆ ಹವೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಯಂತ್ರಗಳು ಸರಾಸರಿ ಗಂಟೆಗೆ ೧೦೦ ಮೈಲು ವೇಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲೇ ಏನೋ ಒಂದು ಏಕಾಕಿತನದ ಅನಿಸಿಕೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದೂ ಒಳ್ಳೇದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಎದುರ್ಗೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಇಡೀ ಹಗಲು ಹಾರಿದ್ದರೂ ತನಗೇನೂ ಶ್ರಮವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದ ಅವನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ತಿಂದು ಥರ್ಮಾಸಿನಿಂದ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದ. ಆಹಾ! ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ! ಅವಳೆಷ್ಟು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದ ಮುಖ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು! ತಾನು ವಿಮಾನವೇರಿ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಮೇಲೂ ಅವಳ ಮುಖದ ಕಳೆ ನೋಡಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಪುನಃ ಹೊರಗಿಳಿದು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತು ಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲವೇ!

ರಾತ್ರಿ ೧೧ ಗಂಟೆಗಾಗಲೇ ಆತ ೧,೮೦೦ ಮೈಲು ಸಾಗಿದ್ದ. ಆಗೊಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಹಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ. ಆದರೆ ಅದು ವಿಮಾನವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನಡುಗಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿರಿಸಲು ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಬಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೆ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ದಾಟಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತೆಯೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದೆಲ್ಲ ಸುಗಮವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಏನೂ ಆತಂಕವೇ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದರೂ ಏನು?

ಆದರೆ ಇದೇನು ವಾಸನೆ? ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಸಹಜ ವಾಸನೆಯೊಂದನ್ನು ಆತ ಮೂಗು ಗಮನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪೆಟ್ರೋಲಿನದಿರಬೇಕು. ಇರಲಿ, ಏನು ಮಹಾ ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನೊಂದು ತರದ ಮಂಜಿನ ಮೂಲಕ ಹಾರುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಗಗನ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ಎದುರಿಗಷ್ಟೇ ನಸುಮಂಜು. ಏನಿದು ವಿಚಿತ್ರ? ಆಮೇಲೆ, ಮಂಜು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಗೂ ನುಗ್ಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಫಟಕ್ಕನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮಾಪಕದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅದರ ಮುಳ್ಳು ಓಲಾಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ಏನೋ ಕಸ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ತಾನೇ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಈಗ ಬೆಳಗಿನ ೨ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಉಷಃಕಾಲದ ಪೂರ್ವ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ವಿಮಾನದ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳ್ಳನ್ನ ಮೋಡವೇ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ, ಇದೇನು? ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೌದಲ್ಲಾ! ಎಂದುಕೊಂಡ. ಎಂಜಿನ್ನಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲು ಹಾಯುವ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ದೋಷವುಂಟು. ತಪ್ಪೇನಾಯಿತು? ಆ ನಳಿಗೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಪಕ್ಕದ ನಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು ತಾನೇ.

ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ ಹಾಸ್ಲರನಿಗೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ನಿದ್ದೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಸರ್ವನಾಶ! ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲೆಂದು ಎಲ್ಲ ಮೀಟರುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹೊರಟ.

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮಾಪಕದಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದವನೇ ಸ್ತಂಭಿತನಾಗಿ ನಿಂತ. ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವಾ ಇದೇನು? ನಾನು ಹೊರಟು ೧೯ ಗಂಟೆಗಳಾಗಿವೆಯಷ್ಟೆ. ೩೫೦ ಗ್ಯಾಲನ್ ಪೆಟ್ರೋಲು ಧ್ವಂಸವಾಯಿತೆ? ಕಾದಿಟ್ಟ ಡಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಸುರುವಿ ತುಂಬಿದ. ಆಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ. ಮುಂದಿನ ಟ್ಯಾಂಕು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಹೊರಮಗ್ಗುಲು ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪೆಟ್ರೋಲು ಸೋರಿಹೋಗಿತ್ತು.

ದೇವಾ! ಇದೇನಾಯಿತು? ತಾನಿನ್ನೂ ೨,೫೦೦ ಮೈಲು ಬಂದಿದ್ದೇನಷ್ಟೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಪೆಟ್ರೋಲು ಪೋಲಂಡು ಹೋಗಲಿ, ಐರ್ಲೆಂಡು ತಲುಪಲೂ ಸಾಲದು. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಯಾವ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಸೇರಲಿಕ್ಕೂ ಅದು ಈಡಾಗದು. ಏನು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವುದೇ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ? ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಿತ್ರರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೆನೆದು ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು.

ಬೆಳಕು ಹರಿದಿತ್ತು. ಸಾಗರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಹೊರಟ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರೆ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವುದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಯ ಹಡಗುಗಳು ಸಂಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನಂಥ ವಿಮಾನ ಸಾಹಸಿಗಳನೇಕರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹಡಗುಗಳು ಸಾಗುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಹಡಗಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವರು ಪಾರಾಗಿದ್ದರು. ಪೆಟ್ರೋಲು ತೀರುವ ಮೊದಲೇ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಬೇಕು. ಹಡಗುಗಳ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗದತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು.

ಆದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ. ದಿನವಿಡೀ ಹಾರಿದ. ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹಸಾ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅವನನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಪಟ್ಟಣ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಿರುಗುವ ಆಕಾಶಚುಂಬಿ ಸೌಧಗಳೋ! ಆದರೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಅಲ್ಲ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಮೃಗಜಲ ಬಿಂಬ! ಈ ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣವು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ೨೫೦೦ ಮೈಲು ದೂರವಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ದಟ್ಟೈಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಣ್ಣೆ ತೀರುತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ತೈಲ ಮೀಟರ್ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಸ್ಲರ್ ೧೦,೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ೩,೦೦೦ ಅಡಿಗಿಳಿದ. ಆಕಾಶದಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸುತ್ತುಹಾಕಿದ; ಎಲ್ಲಾದರೂ ದಾರಿಹೋಕ ಹಡಗು ಕಾಣಿಸೀತೆ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ.

ಅನೇಕ ವೈಮಾನಿಕರಿಗೆ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುದೈವವು ಹಡಗುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಣ್ತೆರೆದದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅಂಥ ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕಾನೇಕ ಮೈಲುಗಳ ಅಳಿವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೌಕೆಯಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೆಲವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವಷ್ಟೇ.

ತೈಲದ ಮೀಟರ್ ಶೂನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ವಿಮಾನ ತಂತಾನೇ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಮಾನದ ಪತನವನ್ನು ಸಾವಧಾನಗೊಳಿಸಿದ ಹಾಸ್ನರ್. ಎತ್ತರದ ತೆರೆಗಳ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿ ಕಾದ ಎಂಜಿನ್ ಚುರುಚುರು ಸಪ್ಪಳಮಾಡಿತು. ಇನ್ನು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಆತ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಮಾಡಿದ. ವಿಮಾನ ಧಕ್ಕೆಯೊಡನೆ ನೀರಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಅವನ ತಲೆಯೂ ಮುಳುಗಿತು. ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಆಸನಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ ಬೆಲ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಎದ್ದು ನಿಂತ. "ರೋಸ್ ಮೇರಿ" ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಅದು ಪೂರ್ತಿ ಮುಳುಗದೆ ಅರ್ಧ ತೇಲುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಹೇಗೋ ಎಣ್ಣೆ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೇರಿದ. ಅದೇ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಲಗುವ ಮಂಚವಾಗಲಿತ್ತು.

ಆದರೆ ತಾನು ಹೀಗೆ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನೀರು ಏರಿದರೆ ತನಗೆ ಹೊರ ಹೋಗಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಇಲಿಯಂತೆ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯಬೇಕೆ? ಹಾಸ್ನರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನತ್ತ ಛತ್ತನ್ನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಸ್ಕ್ರೂ ಡ್ರೈವರ್‌ನಿಂದ ಕುಟ್ಟಿದ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಒದ್ದಾಡಿದಮೇಲೆ ತಲೆಮೇಲೊಂದು ತೂತುತೆರೆಯಿತು. ಮನುಷ್ಯ ನುಸುಳುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಮುಳುಗಿ ಸಾಯಲೇಬೇಕಾದರೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸಾಯದೆ ಬಯಲು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ತೂತಿನಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ. ಅವನ ವಿಮಾನ ತೆರೆಗಳ ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗುಗಳೊಡನೆ ಏಳುತ್ತಿತ್ತು, ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ವಾತಾವರಣ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರ ದೂರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಡಗಿನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ.

ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು. ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಕವಿದ ಕಪ್ಪು ನೀರು. ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲ ಕವಚ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಭಯ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥ ಅಂಜಿಕೆ. "ಆ ರಾತ್ರಿ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಮರೆಯಲಾರದ್ದು" ಎಂದಾತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಹೇಗೋ ಹೋಗಿ ತೂತಿನಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನ ಛತ್ತಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ದಬ್ಬಣವನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತ ಹೋದ. ಇಲ್ಲ. ಹಡಗುಗಳ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾ! ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ದೀಪ ಕಾಣಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ! ಅಥವಾ ಅದೇನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೋ? ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಹಾರೈಸುತ್ತ ಹಾರೈಸುತ್ತ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಮಂಕು ಕವಿಯಿತು. ನಿದ್ದೆ ಬಂದಂತಾಗಿ ತೂಕಡಿಸಿ ಹಾಗೇ ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಹೇಗೋ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದ. ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ಜಲಸಮಾಧಿ ಖಂಡಿತ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನೊಳಗಿಳಿದು ಛತ್ತಿನಿಂದ ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ನೀಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಗಾವಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಯಾಸ, ಅಸಾಧ್ಯ ಆಯಾಸ. ಹಸಿವೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾವಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಬೆಳಕು ಹರಿಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ತರಂಗಗಳೇಳುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಹೊಯ್ದಾಡಿಸುತ್ತಿದವು. ಆದರೂ ಆಕಾಶ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲೊಂದು ಕರಿಚುಕ್ಕೆ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಹೇ! ಹಡಗು! ಹಡಗಿನ ಕೂವೆ ಮರ! ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡುವಂತೆ ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹಡಗೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾದಮೇಲೆ ಉತ್ಸಾಹಾತಿರೇಕದಿಂದ ಹಾಸ್ನರ್ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಛತ್ತಿನ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಿ ಒದರತೊಡಗಿದ. ಆಮೇಲೆ ಶರ್ಟು ಕಳಚಿ ಬೀಸುತ್ತ ಕೂಗತೊಡಗಿದ. ಆದರೆ ಆ ಸಮುದ್ರ ನಿರ್ಘೋಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೂಗೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಬೇಕು? ಅವನ ಬಾವುಟ ಯಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸೀತು? ಹಡಗು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂಡಣ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಹತಾಸೆಯಿಂದ ಹಾಸ್ನರ್ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೊನೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. "ಆದರೆ ಜೀವನ್ ಭದ್ರಾಣಿ ಪಶ್ಯತಿ" ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಸತ್ತೆ ಎನ್ನಬೇಡ! ಹಾಸ್ನರ್ ಮತ್ತೆ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನೊಳಗಿಳಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಹಾರ ಎಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಹುಡುಕಿಯೇ ಹುಡುಕಿದ; ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಂಕಿನಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಅಂಗತ್ತನಾಗಿ ಮಲಗಿದ. ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕಂಡ ಹಡಗಿನ ಗಮನ ತನ್ನತ್ತ ಹರಿಯದಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇನು ಹರಿದೀತು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾವಲು ಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಏನೋ ಒಂದು ತರದ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಇರುಳು ಜಾರಿತು.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಛತ್ತನ್ನು ಏರಿದ. ಆ ದಿನವೂ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವನೂ ಕಡಿಮೆ ಕೂಗಲಿಲ್ಲ. ಶರ್ಟನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೀಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಹಡಗೂ ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬರಲೇಯಿಲ್ಲ. ಇಮ್ಮಡಿ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಪುನಃ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ.

ಥಟ್ಟನೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ವಿಮಾನ ಮುಳುಗುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ ಹಿಂದಿನಷ್ಟೇ ಇತ್ತೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಭಯವು ತನಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಬೆಳಗಾದೊಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ವಿಮಾನವನ್ನು ತೇಲುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ಫ್ಲೋಟನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ. ಅದರ ಜಲಸ್ತಂಭಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ತನ್ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಆಧಾರವಾದ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಮುಳುವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಬಂತು.

ಹಸಿವು, ನೀರಡಿಕೆ, ಇದು ನಿರಾಹಾರದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ. ತಂದಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಲೇ ಬೇಕು. ಹೆಂಡತಿ ಥರ್ಮಾಸ್ ತುಂಬ ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಶೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿ ಹಾಕಿ ಹುಡುಕಿದ. ನಿರರ್ಥಕ. ಆಯಾಸಪಟ್ಟದ್ದೇ ಬಂತು. ಆದರೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಮಿಂದದ್ದು ಒಂದಷ್ಟು ಹಿತವೂ ಅನಿಸಿತು. ಛತ್ತನ್ನೇರಿ ಕಾವಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕರೇ ಬಿಂದುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಮೂರು ಕೂವೆಗಳ ಹಡಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಯಿತು. ಬಹಳ ದೂರವಿತ್ತದು. ಆದರೂ ಆಶೆ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೆ? ಶರ್ಟು ಕಳಚಿ ಬೀಸುತ್ತ ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡಿದ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಹಡಗು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿ ಹೊಸ ನಿರಾಶೆಯೊಡನೆ ಅವನ ಹೃದಯ ಕುಸಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಹಡಗುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದಮೇಲೆ ತಾನಿರುವ ಸ್ಥಳ ಸರಿಯಾದ್ದೇ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಹಡಗು ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಇರಲಾರದು.

ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಆಹಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಪುನಃಪುನಃ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಖನಿಜ ಜಲವಿದ್ದುದು ನೆನಪಾಗಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಡಕಾಡಿದ. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಬೂಚು ಸಡಿಲಾಗಿ ಒಳಗೆ ಉಪ್ಪು ನೀರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂಥ ನಿರಾಶೆ ಬೇರೊಂದಿದ್ದೀತೆ?

ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಬೇಕಿತ್ತು. ವಿಮಾನದ ರೆಕ್ಕೆ ಈಗ ಅವನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಂದು ತೆರೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಮುರಿದು ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದರೆ ಬಿರುಕುಂಟಾಗಿ ಒಳಗೆ ನೀರು ಹೊಕ್ಕರೆ ಜಲಸಮಾಧಿಯೇ! ಆಹಾರ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲ ಉಪಕರಣಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಸಮುದ್ರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ರೆಕ್ಕೆಯೂ ಅನಾವಶ್ಯಕವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಾನಾ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಳಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪನ್ನ ಪದಾರ್ಥ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎದೆ ಧಸ್ಸೆಂದಿತು. ಅದೊಂದು ಷಾರ್ಕ್ ಮೀನು. ಸಮುದ್ರದ ನರಭಕ್ಷಕ. ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೇರಿಬಂದು ಅಡಗಿಕೊಂಡ. ಎರಡು ತಾಸು ವಿಮಾನದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಅದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಶಾರ್ಕಿನಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಆತ ತರ್ಕಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ದುಃಸ್ವಪ್ನಗಳೇ ದುಃಸ್ವಪ್ನಗಳು. ಮೆಕ್ಯಾನಿಕನೊಬ್ಬನು ಅವನ ವಿಮಾನದ ಪ್ಲಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬೇಡವೆಂದರೆ ವಿಕರಾಳವಾಗಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಡತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಹಣ್ಣಿನ ರಸಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹಡಗು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಬರೆದ ಬಿಳಿ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ತನ್ನತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ತಾಸುಗಟ್ಟಳೆ ಕಾದಮೇಲೆ ಅದು ಹತ್ತಿರವಲ್ಲ, ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಬೇರು ಮೂಡಿದವನಂತೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಸ್ನರನಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಮೇಲೆಯೇ ಎಚ್ಚರ ಬಂದದ್ದು. ಆ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಗರಗಾಮಿ ಹಡಗು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ದೀಪಗಳು ಹತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಶೆಯಿಂದಲೇ ಆತ ಕೂಗಿದ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ನಿರಾಶೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾದಿತ್ತು.

ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಆತ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವ ಗೊಡವೆಗೇ ಹೋಗದೆ ಛತ್ತಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿದ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳಲಿ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಆಶೆ!

ಮತ್ತೊಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯ. ಅದೇ ಶಾರ್ಕ್ ದೈತ್ಯ. ಶಾರ್ಕ್ ತನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರದೆ ಇಲ್ಲೇ ಮೀನುಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ಬಂದಿರಬಾರದೇಕೆ? ಮೀನುಗಳಿದ್ದರೆ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿಂದು ಹಸಿವು ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಹಳೇ ತಂತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಹಾಸ್ನರ್ ಅದರಿಂದೊಂದು ಗಾಳ ತಯಾರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಒಂದು ಗಾಯದಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೆರೆದು ತೆಗೆದು ಆಮಿಷವಿಟ್ಟು ನೀರಿಗಿಳಿಸಿದ. ಆದರೆ ತಲೆ ಸುತ್ತತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೇ ಕನಸು ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನೊಳಗೇ ಗೊಣಗತೊಡಗಿದ್ದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹಡಗು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದು ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸವೇ ಎಂದು ಸಂಶಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ದಿಕ್ಕಿಗೇ ರಭಸದಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಲೈಫ್ ಬೋಟನ್ನಿಳಿಸಿದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನೇರಿ ನಾವಿಕರು ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಮೃತಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. "ಸೈರ್ ಶೆಲ್" ಎಂಬ ಹಡಗಿನ ಆ ಜನರು ವಿಮಾನವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅದು ಅವನ ಸಮುದ್ರ ಪತನದ ಏಳನೇ ದಿನ. ಸಂಜೆ ೭ ಗಂಟೆ. ಫ್ರಾನ್ಸಿನಿಂದ ೬೦೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ.

ಅವನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಈ ಘೋರ ಅನುಭವದಿಂದ ಅವನ ಸಾಹಸ ಬುದ್ಧಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತೆಂದು ನೀವೆಣಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಮರುವರ್ಷವೇ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಪ್ಪರಿಸಿ ಆತ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ.

ಜುಲೈ, ೧೯೬೮

*

೫೬. ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಕಾಟ

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ನೋಟಿನ ಅವಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ವಿಜಾಪುರ ಮೊದಲಾದೆಡೆ ಈ ನೋಟಿನ ಚಲಾವಣೆಗಾರರ ಜಾಲ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಒಬ್ಬ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಏಜಂಟ್, ಮುದ್ರಣಾಲಯದವನೊಬ್ಬ-ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಈ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲಿಸರು ಇನ್ನೂ ಈ ಜಾಲವನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೆಂದೂ, ತಜ್ಞರ ಹೊರತೂ ಅವು ಕೃತಕವೆಂದು ಪತ್ತೆ ಹತ್ತುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹೀಗೇ ಸಾಗಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ನೋಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಕದಲಿಬಿಡಬಹುದೆಂಬ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಪಿಡುಗು ಹಬ್ಬಿದೆಯೆಂದು ನೀವೆಣಿಸಿದ್ದರೆ 'ಅದು ತಪ್ಪು. ಹುಸಿ ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ಈಗ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಲಂಡನ್, ಪ್ಯಾರಿಸ್, ರೋಮ್, ಮಾದ್ರಿದ್ (ಸ್ಪೇನ್), ಬಾನ್ (ಜರ್ಮನಿ) ಮೊದಲಾದ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿನ ಚಲಾವಣೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹುಸಿ ನೋಟುಗಳ ಅವಾಂತರವನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಶ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಮ್, ಡಚ್, ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್, ಜರ್ಮನ್, ಇಟಾಲಿಯನ್, ಸ್ಕ್ಯಾಂಡಿನೇವಿಯನ್ ಹುಸಿ ನೋಟುಗಳು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂದಿವೆ.

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಡಾಲರ್ ನೋಟುಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫೋರ್ಜರಿ ಮಾಡುವವರು ಅಮೇರಿಕನ್ ನೋಟುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮುತುವರ್ಜಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಈ ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನೋಟುಗಳು ನಕಲು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದುದೆಂದು ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಈ ನೋಟುಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇದು ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರಮುಖ ಕಂಪನಿಗಳು ಹೊರಡಿಸುವ ಪ್ರವಾಸಿ ಚೆಕ್ಕುಗಳ ನಕಲುಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡಿನ ಸರಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕು ಹೊರಡಿಸಿದ ೫ ಪೌಂಡ್ ನೋಟುಗಳ ನಕಲಿಗಳು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾದವೆಂದರೆ ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡಿನ ಚಲನ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಕುಸಿದುಬೀಳುವ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಕೆಲ ಕಾಲ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಖರೇ ನೋಟಿಗೆ ಒಂದು ಹುಸಿ ನೋಟಿನಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಸರಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕು ಹೊಸ ಡಿಜೈನಿನ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಅನಾಹುತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಲು ಮೋಸಗಾರರ ತಂಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಸಾಲುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಮೇರಿಕದ ಖಜಾನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಈ ನಕಲುಗಳು ಅತಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವಂತೂ ತಜ್ಞರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಂತಿಲ್ಲ” ಎಂದವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲ ಕಾಲದಿಂದ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ಐದು ಪಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿದರೂ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗುರುತಿಸಿ ಚಲಾವಣೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡುವುದು ಖಠಿನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಹಣ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಟರ್‌ಪೋಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು (ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪೋಲಿಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ) ಈ ನೋಟಿನ ಮೂಲ ಶೋಧಿಸಲು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. “ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಬಿಗಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಇಂಟರ್‌ಪೋಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕುಂದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವದರ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳು ಸದೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಗದ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿನ ವಾಟರ್ ಮಾರ್ಕುಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಥ ದೋಷಗಳಿಂದ ಆಯಾ ತಂಡಗಳ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಆಯಾ ತಂಡವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇದೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳೂ ಏಕರೂಪರಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಯಾರೋ ಈ ತಂಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಖಚಿತವೇ ಸೈ.

ನಿರಪರಾಧಿ ಜನರು ಈ ನೋಟುಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪೋಲಿಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಬವಣೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೋಟು ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ಕಾಲ ಗೊತ್ತಾಗದೇನೇ ಕೈ ಬದಲಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನೇ ಪಾಪಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಅಮೇರಿಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪೇಚಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ವಿಷಯ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜನ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಡಾಲರಿನ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಹಾರಿಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿವೆಯೆಂಬ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಹೊರಪಡಿಸಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ನಿಷ್ಕಾರಣ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವತಃ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಿದ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಮೊತ್ತ ೧೯೭೫ರ ಇಮ್ಮಡಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಏಕೀಕೃತ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ತಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಟರ್‌ಪೋಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲ ಊಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಫೀಮು, ಸೂಳೆಯರು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವ ದುರ್ಜನರ ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತಂಡವಾದ ಮಾಫಿಯಾವೇ ಈ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಅವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ತೊಡಗಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಶಯ ಅವರಿಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಸ್ವಾಲೋ ಕೋಕುಚಿ ಮತ್ತು ಪೋರ್ತುಗಾಲಿನ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೋ ಕರಿಂಞ ಎಂಬಿಬ್ಬರನ್ನವರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಪೋಲಿಸ್ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೇ. ಕೋಕುಚಿಯೆ ಯುರೋಪಿನ ಸುಳ್ಳು ನೋಟು ತಯಾರಕ ತಂಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ರೋಮ್ ನಗರದ ಕಿಸೆಗಳ್ಳರ ತಂಡದೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಜೇಬುಗಳಿಂದ ಕದ್ದ ಬಗೆಬಗೆಯ ನೋಟು, ಪ್ರವಾಸಿ ಚೆಕ್ಕುಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ (ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಮುದ್ರಣಾಲಯ) ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಕ್ ಪಾಸ್ಕಿಯರ್ ಎಂಬವನ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈತನು ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮ ಸದೃಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನ ಸುಳ್ಳು ನೋಟು ತಯಾರಿಸುವ ತಂಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು ತಯಾರಾದಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಟಾಯಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಂಗಸರಿಂದಲೇ ಕೂಡಿದ ತಂಡವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲಾಯ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಕೆಗೆ ಮನೆತನಸ್ಥರಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಲಾಯ್ತು. ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ತಂಡವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿತೆಂದು ಅಂದಾಜು ಇದೆ.

ಕೋಕುಚಿ, ಕರಿಂಞ ಮತ್ತು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಪಟಾಯಿಸುವ ಹೆಂಗಸರ ನಾಯಿಕೆಯಾದ ಅನ್ನಾ ಹೋಗರೋವಾ ಇವರು ಆ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪ ಅಮೇರಿಕಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಜಪಾನನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ಬಂದರೆಂದೂ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಉಬ್ಬರಿಸಿತೆಂದು ಇಂಟರ್‌ಪೋಲಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೧೯೬೩ರ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಟ್‌ಲೆಂಡಿನ ಸರಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕು ಹೊರಡಿಸಿದ ಐದು ಪೌಂಡು ಬೆಲೆಯ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನೋಟುಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡತೊಡಗಿದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಕಲಿ ನೋಟುಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ತಾಸುಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯ್ತು. ನಿಜ ನೋಟುಗಳಿಗೂ ಇವುಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಿಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಬಲು ಚೂಟಿಯಾದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕೂಡ ಮೋಸ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಇಂಥ ಆರು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ನೋಟುಗಳು ಒಂದು ಸ್ವಿಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ರೇವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಈ ನೋಟುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ಸರಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನೋಟು ಮುದ್ರಿಸಲು ಕಾಗದ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರಖಾನೆಯಿಂದಲೇ ಕದಿಯಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಈ ಮೋಸಗಾರರ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಸಿದವರಿಗೆ ರೂ.೧ ಲಕ್ಷ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸಾರಿದರು.

ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ದೊರಕಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಮೇರಿಕದ ನಕಲಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಹಂಚಿದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕ್ ಪಾಸ್ಕಿಯರ್‌ನನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನು ಬೇರೊಂದು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಟ್‌ಲೆಂಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜೂಜಿನ ಅಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಆಡಿದನೆಂದು ಪತ್ತೆಹತ್ತಿತು. ಸ್ಕಾಟ್‌ಲಂಡಿನ ನೋಟುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಗಲೇ ಅವನು ಪೂರೈಸಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಎನಿಸಿದ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಡಾ॥ ಜೂಲಿಯನ್ ಗ್ರಾಂಟರು ಈಗಿನ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು ಅತ್ಯಂತ

ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಕಲಿಗಾರರು ಜಗತ್ತಿನ ಚಲಾವಣೆ ಪದ್ಧತಿಗೇ ಗಂಡಾಂತರಪ್ರಾಯವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಮ್ಮೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಯಾವುದೊಂದು ನೋಟು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಅನೇಕ ವಿಧಾನಗಳು ತಜ್ಞರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಅದರ ಸಂಶಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ಆಗಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸುಳ್ಳು ನೋಟಿನ ತಂಡದ ಕೆಲವು ಗುಟ್ಟುಗಳು ಅದರ ಒಂದು ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ರೋಂ ನಗರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ ಕಾರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಯಾವುದೋ ಗಲ್ಲಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟುಗಳಿದ್ದವು. ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟುಗಳೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು. ಪೋಲಿಸರು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ನಗರದ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳು, ಅನೇಕ ಸುಳ್ಳು ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟುಗಳು, ಸುಳ್ಳು ಗುರುತಿನ ಕಾರ್ಡುಗಳು, ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಪ್ರವಾಸಿ ಚೆಕ್ಕುಗಳು, ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟು ಮತ್ತು ವಿಸಾಗಳು ಮತ್ತು ರಾಯಭಾರ ಗೃಹಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಮುದ್ರೆಗಳು, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಸುಳ್ಳು ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಅನೇಕ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಹಾಗೂ ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪಡಿಯಚ್ಚು ತಯಾರಿಸುವ, ಮುದ್ರಿಸುವ, ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರಗಳು ದೊರೆತವು.

ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಫೋಟೋಗಳಾಧಾರದಿಂದ ಮೊದಲು ಅನ್ನಾ-ಹೊಗೇರೋವಾಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ರೋಮಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೋಕುಚಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಬ್ಬರ ಸಹಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಆದರೆ ಇಟಲಿಯ ಕಾಯದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ಣ ತಪಾಸಣೆ ಆಗಿ ಆರೋಪ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ವರೆಗೆ ಇವರನ್ನು ಜಾಮೀನು ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯ್ತು. ಬಿಡುಗಡೆಯಾದುದೇ ತಡ ಅವರು ಜಾಮೀನುದಾರರನ್ನು ಇರುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಪೋಲಿಸರು ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಪೋಲಿಸರಿಗಿಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಂಟರ್‌ಪೋಲ್‌ನವರು ಇನ್ನೂ ಆರು ಜನರನ್ನು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಮತ್ತು ದಾಟಿಸಿದ ಸುಳ್ಳು ನೋಟುಗಳ ಮೊತ್ತ ಅನೇಕ ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಆಗುತ್ತವೆ.

ಜೂನ್, ೧೯೬೮

*

೫೭. ಇಲ್ಲಿನ ಸೆರೆಮನೆಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲ!

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೆರೆಮನೆ ಸುಧಾರಣೆ, 'ಮುಕ್ತ ಸೆರೆಮನೆ' ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಔದಾರ್ಯ ಸೆರೆಮನೆಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಪೆರೋಲ್ ಮೇಲೆ ಕೈದಿಯನ್ನು ಆಪತ್ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ರಿಯಾಯಿತಿ ಎಂದೆಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನಾತ ಒಂದು ಹಕ್ಕೆಂಬಂತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೆರೆಯಾಳಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕಮ್ಮಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈದಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಉಪಾಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹರಟೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಸಾಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆಯೋ ಅದೇ ವೇತನ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಶ್ರಮ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ರಾಜಧಾನಿ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ನಗರದ ಮುಖ್ಯ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ (ಅದನ್ನು 'ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಲಯ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ) ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಿನಬಳಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಸರಕುಗಳೂ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸುವ ಕೈದಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೈದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ನಗರದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೋಸದ ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. "ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದೊಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಫಲಕ ತೂಗು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. "ಸರಕು ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಹಣ ಪರತ" ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಬೋರ್ಡು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸೆರೆಮನೆಯ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ "ಮಾಸ್ಟರ್ ಟೇಲರ"ರಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ಷೌರ ಪ್ರವೀಣರ ಸೆಲೂನುಗಳಿವೆ, ಬೂಟು ದುರಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಬೂಟು ತಯಾರಿಸುವ ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ. ಈ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಲೆಟರ್ ಹೆಡ್, ವಿಜಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕೈದಿಗಳಿದ್ದಾರೆ; ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಅಮೃತಶಿಲೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಅಲಂಕಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಸಬುಗಾರರಿದ್ದಾರೆ; ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿ ಕೂಡ ಇದ್ದ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ.

ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸೆರೆಮನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ನಗರದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೈದಿ ವಕೀಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಸಹ

ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಕೈದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಅವನು ಸೆರೆಮನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆದಾಯವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ "ಸಮಯ ಎಂದರೆ ಹಣ-ನನ್ನ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ!" ಎಂದವನು ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದ.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಗಡ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಕೈದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ. ಈ ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡದ ಹಾಗೆ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ನಗರದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ತಾಯಂದಿರು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗರಾದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಉಳ್ಳ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋಣೆಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತಿರವೇ ಸೆರೆಮನೆಯ ಶಾಲೆಯೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ನೇಮಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಸೆರೆಮನೆಯ ಆವಾರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಹಗಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಊಟ, ಪಾಠ, ಸ್ನಾನ ಪಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲೇ ನಡೆಸಿ ಮಲಗಲು ಮಾತ್ರ ತಾಯಂದಿರ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಏರ್ಪಾಡು ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅವರನ್ನು ದಿನವೂ ಸೆರೆಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಔಟಿಂಗಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಸರಕಾರದವರು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಕೊಡುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಜಿತವಾಗಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸೆರೆಯಾಳುಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಕೆಲ ಕಾಲ ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಿಡುವ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ನೀತಿ.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ದೇಶದ ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈದಿಗಳ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೀಳಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದು ಹೊರಗೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಸೆರೆಮನೆಗಳು ಮರಗೆಲಸದ ಕಲೆಗೆ, ಕಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೇ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಸೆರೆಮನೆಗಳು ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷರ ಹೆಂಡಂದಿರು ನಿಶ್ಚಿತ ಅವಧಿಗೊಮ್ಮೆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರೊಡನೆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷರು ಕೂಡ-ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನಲ್ಲ-ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಯಸಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಇದೆ!

ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೈದಿಗಳ ಒಂದು ಯೂನಿಯನ್ನೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಯೂನಿಯನ್ನು ಕೈದಿಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಬಹುದು.

ಆದರೆ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೈದಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ್ದರ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಲೆಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದರ ಅರ್ಧಾಂಶವನ್ನು ಕೊಲೆಯಾದವನ ಸಂಸಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತೆರಬೇಕಾಗುವುದು. ಉಳಿದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ಪೋಷಣೆಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಮಿಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಆಪದ್ಧನವಾಗಿ ಕಾದಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋವಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆ ಇದೆ-ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲ, ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ. ಓದು ಬರಹ ಬಾರದವರು ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವುಳ್ಳವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೈದಿಗಳು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೊರಬೀಳುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಮಂತವೆನಿಸಿದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಬಗೆಯ ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಜೀವನದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ.

ನವೆಂಬರ್, ೧೯೭೩.

*

೫೮. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಮವಿವಾಹ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ?

ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರ ದ್ವೀಪವಾದ ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಂತೂ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶರೊಡನೆಯೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ತುರ್ಕಿ ವಲಸೆಗಾರರೊಡನೆಯೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡುತ್ತ ಗೆದ್ದ ಈ ಪುಟ್ಟ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಇಂದಿಗೂ ಹಿರಿಯರ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬ ತಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಣು ಮುರಿಯುವಂಥ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮಿಂಚಿನ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ದಂಪತಿಗಳು ಬಾಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿರಿಯರು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮೂಲಕ ಗಂಟು ಹಾಕಿದ ನಂಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವರದಕ್ಷಿಣಾ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣಿಯರು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ವಿವಾಹ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವುಕತೆಯ ಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ರೈತರು ಕುರಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಳೆ ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಚೌಕಾಸಿಯಿಂದ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಹಿರಿಯರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಮೊದಲಾದ ಲೌಕಿಕಗಳನ್ನು ವಾದಿಸಿ ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೌಕಾಶಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಗೆ ಬಂತು ಅನ್ನಿಸಿದಮೇಲೆ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಏರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಲ್ಲ. ಈ ವಧೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪಸಂದಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ಕರಾರನ್ನು ಕಡೆಹಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರಾರೆಂದರೆ ಕರಾರು, ಊರಿನ ಪಾದ್ರಿ ಬಂದು ವರೋಪಚಾರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಚಮಚೆ ಚಾಕುವಿನವರೆಗೂ ವಿವರವಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಕರಾರನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಉಂಗುರಗಳ ವಿನಿಮಯವಾಗಿ 'ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ' ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ.

ಇದಾದ ನಂತರ ವರನು ವಧುವಿನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ವಧೂವರರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಂತೆಯೇ ಇರತೊಡಗುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಸಂಪ್ರದಾಯವಂತರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರಿಬ್ಬರು ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಸೇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಿ ಅಳಿಯ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರತೊಡಗಿದಮೇಲೆ ದಂಪತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಏರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯಲು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗಬಹುದು-ಐದು ವರ್ಷಗಳಾಗಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದಮೇಲೆ ಏನಾದರೂಆಗಿ ಮುರುಗಡೆಯಾದರೆ-ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿರಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿರಲಿ-ಆ ಹುಡುಗಿ 'ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ವರ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟವೇನು, ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ಯಾವ ತರುಣನೂ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದೇಶೀಯನಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದಮೇಲೆ ಮುರುಗಡೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ತರುಣಿ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮುರುಗಡೆಯಾಗುವುದು ತೀರ ಅಪರೂಪ. ಗಂಡು ಕೂಡ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ತೆರಬೇಕಾಗತ್ತದೆ. ಈಚೆಗೆ ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ತುರ್ಕಿ ತರುಣ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಅವಳ 'ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ' ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ, ಅವನು ರೂ.೧೫,೦೦೦ ದಂಡ ತೆರಬೇಕಾಯಿತು.

ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಹುಡುಗಿಯರು ತರುಣರೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು (ಇತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ) ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನೆತನಗಳ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹಾಗೆ ಅವರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಕಣ್ಗಾಪಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಬೀದಿಯಲ್ಲೋ ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದ ತರುಣ ತಾನಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥರ ಮೂಲಕ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆತ್ತಿದರೆ ಉಪವರ ಕನ್ಯೆಯ ಪುಣ್ಯ. ಹೀಗೆ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದರೂ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ವರೋಪಚಾರದ ಅಗತ್ಯ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳ ಮಾತು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತರುಣಿಗೆ ತೀರ ಮರುಳಾದ ತರುಣ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ನಂತರ ಭಾವಿ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ತೀರಾ ವಿರಳ.

ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಪೂರ್ವ ಪ್ರೇಮ ಎಂಬುದು ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲದ ಮಾತು. "ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ನಂತರ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಪ್ರೇಮಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ"ಎಂದು ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ಲಲನೆಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮದುವೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿವಾಹ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಖದಿಂದ ಹೇಳಿಸುವ, "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ವಿಧೇಯಳಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು ವಧು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವರನು ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಕಾಲ್ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮೆಟ್ಟುತ್ತಾನೆ! ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಪಾದ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಸ್ತದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಸಿ ಹೋಗುವ ವಿಧಿ ನಡೆಯುವುದುಂಟು. ಅನಂತರ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸುಗೂಸೊಂದನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಹೊರಳಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಗನೆ ಸಂತಾನ ಫಲಸಿದ್ಧಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ!

ಬಹಳ ಗತಕಾಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅನ್ನುತ್ತೀರಾ? ಹೌದು. ಆದರೆ ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಅದು ಒಗ್ಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈಚೆಗಿನ ತರುಣಿಯರು ೨೭-೨೮ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದೆ ನವೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ,

“ಇದೇನನ್ಯಾಯ? ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವೇ? ಗಂಡಸು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಾಸು ಇಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ನಾವು ಮಾತ್ರ ಮನೆ, ಜಮೀನು, ಫರ್ನಿಚರು, ಆಡು, ಕುರಿ, ಹಣ ಎಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದೂರು ಸಹಜವೇ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ವರೋಪಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ತರುಣಿಯರು ತಾವೇ ದುಡಿದು ಹಣ ಉಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ ಮಹಾಶಯನು ವಧುವಿನ ರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಮನೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೈ ಉರಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!

ಆದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೆಲ ಪ್ರಗತಿಪರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು ವರದಕ್ಷಿಣಾ ನಿರೋಧಕ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಆ ಸಭೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಿತು. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಹಿಳಾ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೌಲಿಯೋತಿಯವರು, ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ವಾಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಗದ ಹೊರತು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈ ಗತಾನುಗತಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವೆಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳೂ ಕೆಲವಿವೆ. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದ ಪ್ರಮಾಣ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪಡೆದ ಗಂಡನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ತಯಾರಾದಾಳು? ಮನೆ ಮಠ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಯಾವ ಗಂಡಸು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಯಾನು?

ಜೂನ್, ೧೯೭೪

*

೫೯. ಸೌದಿ ಅರಸರ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡುಗೈ

೧೯೫೫ರ ನವಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯದ ಅರಸರಾದ ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜ್ ಅವರು ಭಾರತ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾನ್‌ವೇರ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಚಿತ್ತೈಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೇ ಐದು ಸೌದಿ ವಿಮಾನಗಳ ತುಂಬ ಅವರ ಪರಿವಾರದವರಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೦೦ ಇತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ೧೨ ಜನ ಅರಸರ ಸೋದರರು, ಆರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದ್ದರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೇಪಾಳದ ರಾಜರೂ ರಶಿಯದ ಕ್ರುಶ್ಚೇವ್ ಮತ್ತು ಬುಲ್ಗಾನಿನ್ನರೂ ಭಾರತದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅರಸು ಸೌದರ ೧೭ ದಿನದ ಭಾರತ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸಿಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಚಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸೌದಿ ರಾಜರು ವಿಮಾನ ಮೂಲಕವಿರಲಿ, ರೈಲಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ವರದಿ ಮಾಡದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅರಸರ ಸಂಚಾರ ಸಿಂಹಾಸನ ಲೋಹಚುಂಬಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿರುವುದು ರೂಢಿ. ಆದರೆ ಈ ಅರಸರು ಸದಾ ಮಕ್ಕಾಭಿಮುಖರಾಗಿರುವಂತೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಈ ಚುಂಬಕ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಾಗಲಿ, ಆ ಐಷಾರಾಮದ ವಿಮಾನಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಅವರ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬಂತೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅರಸರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಂದೂ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರು, ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾವ ಅರಸನೂ-ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಕೂಡ-ಅನುಭವಿಸಿರದ ವೈಭವದಿಂದ ಬಾಳಿದರು. ಹಣ ಅವರಿಗೆ ಕಃಪದಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ೧೯೫೭ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದೇ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜವಳಿಯನ್ನು ಕೊಂಡರೆಂದು ವರದಿಯಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಅವರು ಹೋದಾಗ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಮಟ್ಟದ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಇನ್ನೂರು ಕೋಣೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರ

ಸಲುವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಐದೇ ದಿನ ಅವರು ತಂಗಿದಾಗ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಟೆಲ್ ಬಿಲ್ ಆಯಿತಂತೆ.

ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯ ಎಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದು ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮುಗಿದನಂತರ. ಸಕಲ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಮಕ್ಕಾ-ಮದೀನ ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಮರುಭೂಮಿಮಯವಾದ ದೇಶ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ತುರ್ಕಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತುರ್ಕಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬ್ರಿಟಿಶರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸೌದಿ ರಾಜಕುಲದ ಇಬ್ನ್ ಸೌದರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸುತ್ತಲಿನ ಮಾಂಡಲಿಕರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಅವರು ಭದ್ರವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರು ಇಬ್ನ್ ಸೌದರ ಅಸಂಖ್ಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಳಿದ ೩೨ ಜನರ ಪೈಕಿ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ೧೯೫೩ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ೫೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ೮೦,೦೦೦ ಚದರ ಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ೩೦-೪೦ ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಈ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜನ ಕೈಲಿ ಹೀಗೆ ನೀರಿನಂತೆ (ಅರಬಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೂ ಬೆಲೆ ಇದೆಯಲ್ಲ!) ವೆಚ್ಚಮಾಡಲು ಹಣವೆಲ್ಲಿಂದ? ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರ ತಂದೆ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂಥದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಇಯರ್ ಬುಕ್" ೧೯೪೫ರ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಾಗಿರಬೇಕದು.

ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯದ ಅದೃಷ್ಟ ಖುಲಾಯಿಸತೊಡಗಿದ್ದು ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಈ ಉಸುಬಿನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಂಡಿಹಿಡಿದ ನಂತರ. ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಬಾವಿಯಿಂದ ೨,೬೦೦ ಟನ್ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದರು. ೧೯೩೯ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬಾವಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೯೫೦ರೊಳಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೬೨ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕ್ರೂಡಾಯಿಲ್ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೫೫-ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ೪೮೨ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಿಗೇರಿತ್ತು.

ಈ ಎಣ್ಣೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯೊಡನೆ ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆಯೇ ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೨೫ರಷ್ಟು ರಾಜಧನವನ್ನು ಎಣ್ಣೆ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಏರಿಸುತ್ತ ೧೯೫೦ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶೇಕಡ ೫೦ರಷ್ಟು ಕೊಡತೊಡಗಿದವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕಂಪನಿಗಳು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ರಾಜಧನವೇ ರೂ.೩೦ ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟಾಗಿತ್ತು. ೧೯೬೨-೬೩ರಲ್ಲಿ ಈ ಆದಾಯ ೩೮೫ ಕೋಟಿಗೇರಿತ್ತು. ೧೯೬೫-೬೬ರಲ್ಲಿ ಈ ಆದಾಯ ೬೩೦ ಕೋಟಿಯಷ್ಟಾಯಿತು. ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಕ್ಕಿಂತ ೧೨೦ ಪಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯ ೧೯೬೫ರಲ್ಲಿ ಬರೇ ೨,೨೨೮ ಕೋಟಿ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಎಣ್ಣೆ ಆದಾಯ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮರಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಬಂತು. ಸೌದ್ ಇಬ್ನರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಲ್ಲ ತಾಕತ್ತುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಾದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ರಾಜಮನೆತನದ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೬೩-೬೪ರ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಖಾಸಗಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಹಣ ರೂ.೩೬ ಕೋಟಿಗೇರಿತ್ತು. ರಾಜಮನೆತನದ

ಆದಾಯದ ಬಾಬು ಇದೊಂದೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅರಬಸ್ತಾನದ ಶೇಖರಿಗೂ ಅರಸರಿಗೂ ಸ್ವಂತ ಪ್ರದೇಶದ ಎಣ್ಣೆ ಬಾವಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಭತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ೧೪ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಬೇರೆ ವಜಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ರಾಣಿಗೂ ರೂ.೭೫ ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ದೇಶ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಆಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಎಂದೂ ಕಾಣದ ವೈಭವದಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅರಬಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೨೪ ಏರ್ ಕಂಡಿಶನ್ ಮಾಡಿದ ಭವನಗಳಿದ್ದವು. ಹನ್ನೆರಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನಗಳಿದ್ದವು. ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಮೊದಲಾದ ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರು ಬಂಗಾರದ ತಗಡುಗಳಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದಾಗಿ ವರದಿ ಇತ್ತು.

ಖರ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿಧಾನಗಳು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದವು. ತಾವಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರಾಗಲಿ ಅನ್ಯರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಬಳಸಬಾರದೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿದೇಶಿ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಸಕಲ ಫರ್ನಿಚರ್, ಕ್ರೋಕರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ತಮಗೂ ತಮ್ಮ ೨೦೦ ಪರಿವಾದ ಗಣಗಳಿಗೂ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಸಿದರು. ರಾಜಾಮರ್ಜಿಯ ಈ ರಾಜರು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಕೃಪಣತೆಯಿಂದ ಹಣ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಂತಕ್ಕೂ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆ ಪರಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಂತೂ ಅವರು ನೆಲದಮೇಲೆ ಕಾಲೇ ಇಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಕು. ಮೋಟರಿನಿಂದಿಳಿಯುವಾಗ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಹಾಸಿರಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಸಲಾಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಅರ್ಧ ಮೈಲುದ್ದಕ್ಕೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಹಾಸಿಸಿದ್ದರು.

ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಡಿಮೆ. ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಅದು ಆಯಾ ದೇಶದವರಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಉಕ್ಕಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರು ಬರೇ ದುಂದುಗಾರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೊಡುಗೈ ದೊರೆಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂಬಯಿ, ಕಾಶಿ, ಆಗ್ರಾ, ನಾಗಪುರ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಅನೇಕ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ರೂ.೧೦,೦೦೦ ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಅವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಮಾಯತೇ ಉಲೀಮಾಕ್ಕೆ ರೂ.೨೦,೦೦೦, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೂ.೫೦,೦೦೦ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ರಾಜವೈಭವ ಸತ್ಕಾರ

ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಹೋಟೆಲಿನ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಲು ಅದವಾನಿ ಎಂಬ ಯುವತಿ ಹೇಗೋ ಸಂರಕ್ಷಣ ಪಡೆಯವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸೌಧರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದಳು. ಸೌದರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತರಾದರೆಂದರೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರೆ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ದಿನ ಅವರು ಖಾದಿ-ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಅಂಪೋರಿಯಂನಲ್ಲಿ ರೂ.೧೫,೦೦೦ ಬೆಲೆಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡರು.

ಇದೆಲ್ಲ ಸೌದರು ಇನ್ನೂ 'ಬಡವ'ರಾಗಿದ್ದಾಗ! ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಬಂದಾಗೊಂದು ಸಲ ಅವರು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ರತ್ನಖಚಿತ ಬಂಗಾರದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರಿಗೆ ಟಿಪ್ಸ್ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಪರಿಮಿತ ಧನದ ಪ್ರವಾಹ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸೌದರಿಗೂ ಅವರ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲದಂತಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗೆಲ್ಲ ಅವರು ತಮ್ಮನಾದ ಫೈಜಲ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು ಗೊಂದಲವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಕೈ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು ಅವರಿಂದಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೊಡನೆ ಪುನಃ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೆ ೧೯೬೪ ನವಂಬರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಅವರ ತಮ್ಮ ಫೈಜಲರನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಳೆ ಹಣ ಜೇಬು ಖರ್ಚಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಸಾಗಿಸಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಫೆಬ್ರುವರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಇದು ನಡೆದಿತ್ತು.

ಆದರೂ ಸೌದ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಯಿತು. ರಸ್ತೆಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದವು. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಕಾರ ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವೆನಿದ್ದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಶೇಕಡ ೬೦ರಷ್ಟು ಜನ ಸಾಕ್ಷರರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರಷ್ಟೇ ಸಾಕು.

ನವೆಂಬರ್, ೧೯೬೯

*

೬೦. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹೆರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ

೧೯೩೬ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೩೦ರಂದು ಕೆನಡಾದ ಟೊರಂಟೋ ನಗರದ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯೋರ್ವಳು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ದೈಹಿಕ ನೋವನ್ನನುಭವಿಸದೇ ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆರಿಗೆಯ ಬೇನೆ ಆರಂಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಅಪರಾಹ್ನ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ೧೩ನೆಯ ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತರೆ ಸುಮಾರು ೩೮ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಮಿಲರ್ ಬಹುಮಾನ ಅವಳಿಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪಾಪ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

೧೯೨೬ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೩೧ರಂದು ಅಪರಾಹ್ನ ನಾಲ್ಕೂವರೆಗೆ ಟೊರಂಟೋದ ಲಕ್ಷಾಧಿಪತಿ ಚಾರ್ಲ್‌ಸ್‌ವ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಿಲರ್ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದ. ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದ ಈ ಮಿಲರ್ ಮಹಾಶಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತವೆನಿಸಬಹುದಾದ ಉಯಿಲನ್ನು

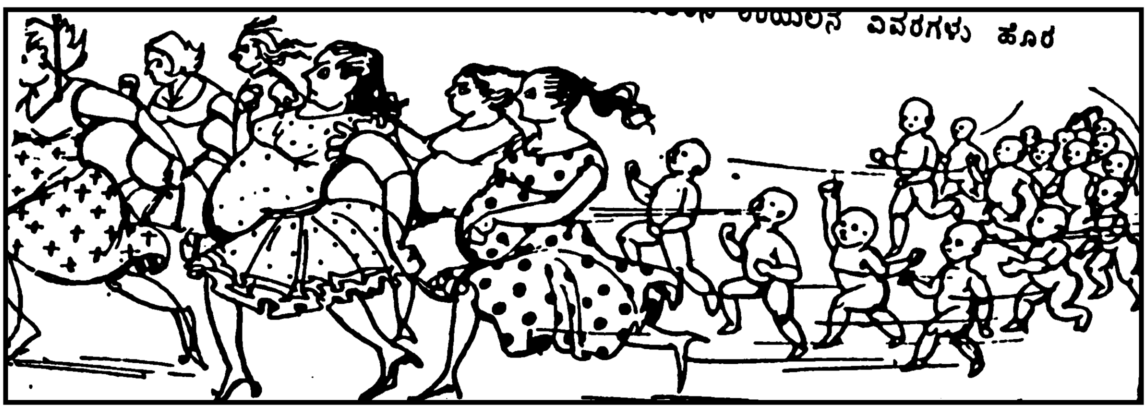

ಬರೆದಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹೆಸರು ಇಂದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮಿಲರ್, "ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನವಶ್ಯಕವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ" ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಐದು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ (ಈಗಿನ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ೩೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು) ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಾನು ಸತ್ತು ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಆ ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಟೊರೊಂಟೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದ.

ಮಿಲರನ ಉಯಿಲಿನ ವಿವರಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದೊಡನೆ ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಈತ "ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ"ಯ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಹಳಿದವು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನಾಸೆ ತೋರಿಸಿ ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ದುರುದ್ದೇಶ ಮಿಲರನದೆಂದೂ ಇದು ಮಾನವನ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯಗಳ ಅಪಹಾಸ್ಯವೆಂದೂ ಅವು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದವು.

ಆದರೆ ಉಯಿಲನ್ನು ಕಾಯದೆಮೂಲಕ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಸರಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆಯುವವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಿಲರನು ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯಾವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಾರ್ಥ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪುಂಟೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು.

ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ತಾಯಿಯೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಾರಳು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೀತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇಗನೆ ನಿರಾಶೆ ಒದಗಿತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದೇ ತಡ, ಟೊರೊಂಟೋ ಜನನ-ಮರಣ ದಾಖಲೆ ಕಚೇರಿಗೆ ತಾನು ಹಡೆದ ಮಗುವಿನ ದಾಖಲೆ ಆಗದೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಜಿಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಿಲರ್ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಟೊರೊಂಟೋ ಜನನ-ಮರಣ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಹೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದ.

ಆ ವರೆಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಜನನಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಸವಲತ್ತಿನಿಂದ ಕಚೇರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಲೆನೋವೇ ಹುಟ್ಟಿತು. ಬಹುಮಾನದ ಆಸೆಯಿಂದ ಬರುವ ಅರ್ಜಿಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಶ್ರಮ, ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಯಾರು ವಹಿಸಬೇಕು? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜನನ ದಾಖಲೆಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಬಿಗಿಮಾಡಿ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಜನನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಮಾತ್ರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಕೆನಡಾದ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆದರೂ ಮೊದಲಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕುತೂಹಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಿಳಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಆರು, ಏಳು, ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದಾಗಲೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿಸಿದ್ದು. ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಅವಧಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿತು.

ಕೆನಡಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ವಿಶೇಷ ಬುಲೆಟಿನ್ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅಮೇರಿಕದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ವಿಶೇಷ ತಂತಿ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂಟಾರಿಯೋ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಮೈಕಲ್ ಎಫ್.ಹೆಪ್‌ಬರ್ನರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲಂತೂ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮಹತ್ವ ಬಂತು. "ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದು. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಸ್ಪರ್ಧೆ ವಿರಸಕ್ಕೆಡೆಮಾಡಿ ಹಣವೆಲ್ಲ ವಕೀಲರ ಪಾಲಾಗದಂತೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ಶರ್ಯತ್ತು ನಡೆಯುವಂತೆ ಸರಕಾರ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದು"ಎಂದು ಅವರು ಜನತೆಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತರು.

ಅವಧಿಗಿಂತ ಒಂದು ವಾರ ಮೊದಲು ಈ ಹೆರಿಗೆ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಟಿಕಾಯಿಸುವವರು ಯಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ಏಳು ದಂಪತಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಎಂಜಿನ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಆರ್ಥರ್ ಹೋಲಿಸ್ ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್ ೧೩ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೇತಳಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಹದಿಮೂರರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಆರಂಭವಾಗುವ

ಮೊದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದವೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವೆನಿಸಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್‌ಳಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತ್, ಮಿಲರ್‌ನ ಸಂಪತ್ತಿನಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಫಾಯರ್‌ಮನ್ನನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಮಿತ್‌ನ ೪೦ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಡತಿ ಹಡೆದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಐದು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತಿದ್ದರೂ ಗಣತಿ ರಿಜಿಸ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ದಾಖಲಾದುದರಿಂದ ತಾನೇ ಅರ್ಹಳೆಂದು ಅವಳು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಗಿಳಿದ ಇನ್ನೆರಡು ಕುಟುಂಬಗಳೆಂದರೆ ನೇಗಲ್ ಮತ್ತು ಮೆಕ್‌ಲೀನ್ಸ್. ಅವರಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿರುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದ್ದಳು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವಳ ಐದು ಮಕ್ಕಳ ಅರ್ಹತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಅವಳ ಅರ್ಹತೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೂಲದವಳಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಕೆನ್ನಿ ತಾನು ಅವಳಿ ಸೇರಿ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತನ್ನನ್ನೇ ವಿಜೇತಳೆಂದು ಸಾರಬೇಕೆಂದು ಭಾರೀ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೇ ನಡೆಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದವು ಮೂರೇ. ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮಗುವೆಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಒಂದು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಸತ್ತಿತ್ತು.

ಜೋಸೆಫ್ ಬೆಗ್‌ನೆಟೋಳ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಅವಳು ತಾನೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳು. ಅವಳು ೧೨ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂಟೇ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವಿನ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳು ಅವಧಿ ಬಾಧಕವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಡೆಯುವೆನೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸ್ಪರ್ಧೆ ಭಾರೀ ತುರುಸಿನದಾಗಿತ್ತು. ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳನ್ನು ಮುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಪೋಲಿಸ್ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವಷ್ಟಾಗಿತ್ತು ಗದ್ದಲ.

ಸುದ್ದಿಗಾರರು ಅವರಿಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದುದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಕ್‌ಲೀನ್ಸ್ ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಸಂಪನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆನ್ನಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ವೈಖರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬದುಕಿದ್ದು ಮೂರೇ ಆದರೂ ಹಡೆದದ್ದು ತಾನೇ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದ ತಾನೇ ಮಿಲರನ ಹಣಕ್ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಕ್ಕುದಾರಳೆಂಬುದು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆನ್ನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ಕಳಿಗೆ ತಾನೇ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವ ಧೈರ್ಯ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವಳು ಒಂದು ಫಿಲ್ಮ್ ಕಂಪನಿಯೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕೊನೇ ದಿನ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧಾಳು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದುರಂತ ಕಾದಿತ್ತು. ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್ ದಂಪತಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಎತ್ತುಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ದಿನ ಅಪರಾಹ್ನ ೪-೩೦ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಗ್‌ನೆಟೋಳಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಆರು ತಾಯಂದಿರು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲುಳಿದರು.

ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್, ನೆಗಲ್ಸ್, ಸ್ಮಿತ್, ಮೆಕ್‌ಲೀನ್ಸ್ ಇವರೆಲ್ಲ ಒಂಬತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರು. ವಿರಸಕ್ಕೆಡೆಕೊಟ್ಟು ಬಡಿದಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಾಣತನವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋಚಿತ್ತು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಗಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ಕಳ ಅರ್ಹತೆಯೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಚೆಲ್ಲುಗಾತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆನ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಒಂದು ಹೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿದ್ದವೆಂದಾಗಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ "ಚಾರ್ಲಿ ಮಿಲರ್ ಜೂಜುಗಾರ. ನಾನೂ ಜೂಜುಗಾರ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಲ್ಲುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಣವೂ ನನಗೇ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಬೇಡ" ಎಂದು ಅವಳು ಹಟ ಹಿಡಿದು ಯಾವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೂ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ಮಿತ್, ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್, ನೆಗಲ್ಸ್, ಮೆಕ್‌ಲೀನ್ಸ್ ಇವರುಗಳು ವಿಜೇತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಮಿಲರನ ಹಣವನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಹಂಚಲಾಯಿತು

ಕೆನ್ನಿ ಮತ್ತು ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಇವರುಗಳಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ತಾವು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಭರವಸೆಯಿತ್ತರು.

ಬಹು ಜನ ಭಯಪಟ್ಟಂತೆ ಮಿಲರನ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಪತ್ತು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಅವರು ಹೆರಿಗೆ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೂ ಆಮೇಲೂ 'ಮಕ್ಕಳಾಟ'ವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿಮ್‌ಲೆಕ್ ಮತ್ತೆ ಐದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಳು. ೧೪ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾಗಿ ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ೫೫ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸತ್ತಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತ್ತಳು ೧೧ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾದರೂ ಏಳು ಮಕ್ಕಳಷ್ಟೇ ಉಳಿದವು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಗ್‌ನೆಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ಸೋತಿದ್ದರೂ, ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ೬೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದರೆ ೨೩ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಳು.

ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೬೯

*

೬೧. ಹಿಮದೊಡನೆ ಒಕ್ಕೈ ಹೋರಾಟ

ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದ ಕೆನಡಾ ದೇಶದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಕೆಲವು ಇವೆ. ಉತ್ತರ ಅಕ್ಷಾಂಶ ೬೦ ರಿಂದ ಆರ್ಕಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದ ಈ ಸಹಸ್ರಗಟ್ಟಳೆ ಚದರಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಹಿಮ ಬರ್ಫಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಹೊದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಎಸ್ಕಿಮೋ ಜನರ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದವರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಇಂದಿಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶ ತೀರ ವಿರಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರಾದರೂ ಅವರಿಗೂ ನೆಲಜಲಗಳ ಪರಿಚಯ ಶೂನ್ಯಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾಡ ಶೋಧಿಸಿ ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟ ಸಾಹಸಿಗಳ ಒಂದು ತಂಡದ ರೋಮಾಂಚಕ ಆಖ್ಯಾನ ಇದು.

ಈ ತಂಡದ ನಾಯಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್. (ಕೆನಡಾದ ಚಳಿನಾಡಿನ ಭೂ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪರ್ವತಾವಳಿಗೆ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಡಲಾಗಿದೆ.) ಉತ್ತರ ಕೆನಡಾದ ಕಾಪರ್‌ಮೈನ್ ನದೀಮುಖದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಇರುವ ಆರ್ಕ್‌ಟಿಕ್ ಕರಾವಳಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ ೧೮೧೮ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಗ್ರೇವ್‌ಸೆಂಡ್ ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ "ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ವೇಲ್ಸ್" ಎಂಬ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ. ಕೆನಡಾ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ನನ ತಂಡ ಭೂಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತ ದುರ್ಗಮ ಕಾಪರ್ ಮೈನ್ ನದಿಯ ಉದ್ಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ೧೮೨೦ರ ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲ ಕಳೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್ (ಸಾಹಸ ದುರ್ಗ) ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಆಹಾರ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಔಷಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ೩೦೦ ಮೈಲುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೂರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನ್ ವಸತಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವು ಬಂದು ತಲುಪಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಚಳಿಗಾಲ ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದಡಿಯಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ನನ ಕಳವಳ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಉಗ್ರಾಣ ಬರಿದಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ಅವನ ೨೫ ಸಂಗಡಿಗರು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ನವೆದು ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಡಲು ಔಷಧಗಳೂ ಮುಗಿದಿದ್ದವು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೮೨೦ರ ಮಧ್ಯದೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಬೇಗನೇ ಸರಕುಗಳು ಒದಗದೆ ಹೋದರೆ ವಸಂತಾಗಮನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸತ್ತು ಧ್ರುವಪ್ರದೇಶದ ತೋಳಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾರ್ಜ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಮತ್ತು ಜೀನ್ ಬೇಲಂಗರ್ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನ್‌ಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಸರಕುಗಳ ರವಾನೆಯನ್ನು ತ್ವರಿತಪಡಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಬ್ಯಾಕ್ ಪಳಗಿದ ನಾವಿಕ, ಬೇಲಂಗರ್ ಕೆನಡಾದವನೇ ಆದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೂಲದವ. ಇಬ್ಬರೂ ಶರೀರ ದಾರ್ಢ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸದೃಶರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರೆಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಪ್ರಯಾಣ. ತುಂಡ್ರಾ ಪ್ರದೇಶ ಆಗಲೆ ತೆಳ್ಳನ್ನ ಹಿಮದ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಅದು ಒಡೆದು ನಾಲ್ಕೈದು ಅಡಿಗಳವರೆಗೂ ಆಳವಾದ ಜವುಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುಗಳು ಕೋದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಎಂಟು ಮೈಲು ಸಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ತಾಸುಗಳು ಹಿಡಿದವು.

ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯದೇ ಮುಂದೊತ್ತಿದರು. ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ಬೀಸಿದ ಬರ್ಫ ಮಾರುತಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಅವರ ಪೋಷಾಕೆಲ್ಲವೂ ಬರ್ಫಾಚ್ಛಾದಿತವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಪಾದಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಾರಿಬೌ ಹರಿಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಜೀನ್ ಹೊಡೆದ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅವುಗಳ ನಾಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಯ್ದು ಹುರಿದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು.

ಬರ್ಫ ಮಾರುತ ಕೊನೆಗೊಂಡೊಡನೆ ಹಿಮ ಮತ್ತು ಮಂಜು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲೇ ಸಾಗಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಚಳಿಯಿಂದ ಕೋಡುಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉಬ್ಬೆಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಬೆವರಬೇಕು. ತಾಳಲಾರದ ಹಸಿವು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅಲೆದಾಟದ ನಂತರ ಅವರು ಸ್ಲೇವ್ ನದಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರ್ಫ ಹಬ್ಬಿರುತ್ತದೆ. ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆದು ದಾಟೋಣ ಎಂದೆಣಿಸಿದ್ದ ಅವರು ನದಿ ಕೊಳಕು ನೀರಿನ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಗುಗ್ಗುಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಾಲಾದರು. ಆದರೆ ಬೇಲಂಗರ್ ಸಹನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. "ಇದನ್ನು ಈಸಿಯೇ ದಾಟುವಾ" ಎಂದನಾತ. ಮೊದಲು ಆತ ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದರ ತುದಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್‌ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಸಾಗರ ಬಿದ್ದ. ಉದ್ದಾಮ ರಭಸದಿಂದ ಸುಳಿಸುಳಿಯಾಗಿ ಧಾವಿಸುವ ಪ್ರವಾಹ ಅವನನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರೂ ತೇಲಿಬರುವ ಮರ ಮುಟ್ಟುಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೂ ಆತ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಕಾದಿದ. ಆದರೆ ನದೀ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಲ ಕುಂದಿತು. ಆತ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವವನು. ಬ್ಯಾಕ್ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ನೀರುಕುಡಿದು ಮುಳುಗುವ ಭಯವಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಕ್ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ತಾನೂ ನೀರಿಗೆ ಜಿಗಿದ. ಸೆಳವಿನೊಡನೆ ಹೋರುತ್ತ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆಯುತ್ತ ದಡದತ್ತ ಈಸಿದ. ನೆಲ ಕಂಡಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಚಳಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ವಿಲ್ಲೋ ಪೊದೆಗಳನ್ನುರಿಸಿ ಭಾರಿ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಅಲುಗಾಡಲು ಶಕ್ಯವಾಯಿತು.

ಬ್ಯಾಕನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉಪಾಯವೊಂದು ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ವಿಲ್ಲೋ ಟೊಂಗೆಗಳಿಂದ ಅವರು ಒಂದು ದೋಣಿಯ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಡೇರೆಯ ಕ್ಯಾನ್ವಸ್ ಹೊದಿಸಿದರು. ಅದನ್ನೇರಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತ ಮುಂದೊತ್ತಿದರು. ಹುಚ್ಚೆದ್ದ ನದಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅರ್ಬಿಯಿಂದ ಅರ್ಬಿಗೆ ಧುಮುಕಿಸತೊಡಗಿತು.

ನೀರು ದೋಣಿಯೊಳಗೆ ತುಳುಕಿ ಬಂತು. ಬ್ಯಾಕ್ ಹುಚ್ಚು ಕಸುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜೇಸ್ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ದೋಣಿಯ ಕ್ಯಾನ್ವಸಿನ ಪಕ್ಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೀರನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲತೊಡಗಿದ. ಕೊನೆಗೆ ನದಿ ಅವರನ್ನು ಎರಡು ಮೈಲು ಕೆಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎದುರು ದಂಡೆಯ ಮಳಲ ದಿನ್ನೆಯಮೇಲೆ ಒಗೆಯಿತು. ಮರುದಿನವೇ ಸ್ಲೇವಿ ನದಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿತು. ನಿಸರ್ಗದ ಉಪಹಾಸವೇ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೊರಟ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಕಳೆದ ನಂತರ ಕಣ್ಣು ಗುಳಿ ಸೇರಿದ, ಗಡ್ಡ ಪೊದರುಗಟ್ಟಿದ, ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ ಈ ಇಬ್ಬರು ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನ್‌ಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ಸರಕಿನ ಸಮಾಚಾರವೇ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು.

ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನ್ ವಸತಿಯಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಶಿಶಿರ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಾದಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನೊಲಿಸಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಟ್ಟು, ಮದ್ಯ, ಮಾಂಸ, ಮದ್ದು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಕಳಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅದು ಭೀಮನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಾಸಿಸ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸರಕು ಸಿಗುವ ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ಪ್ರೊವಿಡೆನ್ಸ್. ಅದು ೭೦೦ ಮೈಲು ವಾಯವ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜನವಾದ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಪ್ರದೇಶದಾಚೆಗಿತ್ತು. ಸಂಗಾತಿ ಬೇಲಂಗರನನ್ನು ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಸರಕಿನ ಸಂಗಡ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಕಳಿಸಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಪ್ರೊವಿಡೆನ್ಸ್ ಕಡೆ ಹೊರಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಚಿಪ್‌ವಿಯಾನಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ದಾರಿಯ ದುರ್ಗಮತೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಇನೂತ್ ಕುಲದ ನರಭಕ್ಷಕ ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಿಗಿದು ತಿನ್ನಲೂಬಹುದು ಎಂದವರು ಹೆದರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿನಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ೨೪ ಸಂಗಡಿಗರ ನೆನಪು ಬ್ಯಾಕ್‌ನನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಂದಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕದಲಿಸಲಾರದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಕೈತೋ ಎಂಬ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಯನ್ನು ಜೊತೆಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವರ ಸಾಮಾನನ್ನು ಎಳೆಯಲು ನಾಯಿ ಗಾಡಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರು ಓಡಬೇಕು. ಮೊದಲಿಂದಲೇ ಮಳಲ ಕಣಗಳ ಗಾತ್ರದ ಹಿಮಕಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಗಾಳಿ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಖದ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಸಿರಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಹಬೆ ಹಾಗೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಗಡ್ಡದಮೇಲೆ ಪಳಕುಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕತ್ತಲು ಮೀರಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಾಗುವವರೆಗೆ ನಡೆದು ಆವರು ಹಿಮರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಡ ತೋಡಿ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಗಲಲ್ಲಿ ಎದುರು ಬಂದ ಹಿಮನರಿಯನ್ನೋ ಮತ್ತೇನನ್ನೋ ಕೊಂದು ತಿಂದು ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ತೂರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲ ದಿನ ಹೀಗೇ ಸಾಗಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ನಾಯಿ ಗಾಡಿಯ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಕಂಡರು. "ಹಾ! ಇನೂತ್ ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳು" ಎಂದ ಅಕೈತೋ. ಅವರ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆಗಳು ಕಿತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಆ ಅಪಾಯಕರ ಗೆರೆಯಿಂದ "ಜೀವನ್ ಭದ್ರಾಣಿ ಪಶ್ಯತಿ" ಎಂದು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾದಮೇಲೆ ಅವರು ಹಿಮದಂಡೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಠಾಣೆ ಹೊಡೆದರು.

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಚೂಪಾದ ಆಯುಧಗಳು ಇಬ್ಬರ ಬೆನ್ನನ್ನೂ ಒತ್ತಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ಮಾಯಕದಿಂದಲೋ ಕುಬ್ಜಾಕಾರದ, ಅಗಲ ಮುಖದ, ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣಿನ ಕ್ರೂರ ಜನ ಅವರನ್ನು ಮುತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬಂದೂಕು ಎತ್ತುವುದೇಕೆ, ಚೂರಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕೂಡ ಪುರಸೊತ್ತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಾಬೌ ಹರಿಣಗಳ ಮಜ್ಜಾತಂತುಗಳಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಇನೂತರು ಹೊರಟಾಗ ಇದು ಮುಕ್ತಾಯ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ಅವರು ಎಸ್ಕಿಮೋ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತಲುಪಿದೊಡನೆ ಇಗ್ಲೂ ಬರ್ಫ ಗೃಹಗಳಿಂದ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು ಮುಸುಕಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ದರದರನೆ ಎಳೆದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಗ್ಲೂಗಳೊಳಗೆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಒಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಒಳಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಲ್ ಚರ್ಬಿಯ ದೀಪದ ಮಿಣುಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಮೊದಲು ಬ್ಯಾಕ್‌ನಿಗೂ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಚರ್ಬಿಯ ಕಮಟು, ಬೆವರು, ತಂಗುಳಡಿಗೆಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ವಾಸನೆಯೊಂದು ಇಡುಗಿತ್ತು.

ನೆಲದಮೇಲೆ ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಂದಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ರೂಢಿಗೊಂಡನಂತರ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದಾತನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಐವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಳು ಯಜಮಾನಿ-ನೋಡಲು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದಳು. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಾಕೆ ತರುಣಿ-ಹದಿನೇಳು ಹದಿನೆಂಟರವಳಿರಬೇಕು. ಚೆಂದವಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡ ಬ್ಯಾಕ್, ಆ ವಿಪನ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ!

ಹುಡುಗಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಾರಿನಂಥದ್ದೇನನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ಆತ ಅದನ್ನು ಹೀರಿದ. ಆಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಿ ಕರಡಿ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿ ಪವಡಿಸಿದ. ಹುಡುಗಿ ದೀಪ ನಂದಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಳು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಬ್ಯಾಕನಿಗೆ ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕೂಡ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಚರ್ಮವಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ ಅವನು ಬೆವರಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ. ಹಸಿವು ತಾಳದಂತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಮತ್ತು ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಪೂರ್ತಿ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ್ದರು. ಆ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ಬೆರೆತಿತ್ತು. ಅದು ಮುಗ್ಗಿ ನಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ನಾಜೂಕಿಗೆ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ.

ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳೆಲ್ಲ ಸುರಂಗದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೊಲ್ಲುವ ವಿಚಾರ ಅವನ ಬಂಧನಕರ್ತರಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗೇನೋ ಉತ್ಕಟವಾದ ಚರ್ಚೆ ಎದ್ದಂತೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆದು ಅವನ ನೆತ್ತರು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದೇನೂ ಘಟಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳೆಲ್ಲ ಎತ್ತಲೋ ಹೋದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅದಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆದರೆ ಈಗಾಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ ಬ್ಯಾಕ್. ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಾಂಸದ ಭಕ್ಷ್ಯ ತಿನ್ನುವಾಗ ಅಂಗೈಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೆಣ ತಗಲಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ಚರ್ಮದ ಅಂಗಿಗೆ ಬ್ಯಾಕ್ ಒರೆಸಿಕೊಂಡ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂಗೈಗಳಿಗೆ ಬಿಗಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಆ ನೆಣಕ್ಕೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿದ. ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ನೆಣ ಸರಿಯಾಗಿ ತಗುಲಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಕೈಕಟ್ಟುಗಳು ಜಾರಿಹೋದವು.

ಕೈಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಕ್ ತೆವಳುತ್ತ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಗೆ ಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ

ಎಲುವಿನ ಚೂರಿಯಿಂದ ಕಾಲುಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಬಂದೂಕನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಸುರಂಗ ಮೂಲಕ ಹೊರಬಂದ.

ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶ್ವೇತ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸಿತು. ಕಣ್ಣು ಪಳಗಿದಮೇಲೆ ನಿರ್ಜನವಾದ ಎಸ್ಕಿಮೋ ಗ್ರಾಮದ ಆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಅವನನ್ನು ತತ್ತರಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಸಂಗಾತಿ ಅಕ್ಕೆತೋನ ಕಳೇವರ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ವಿಕೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದರು.

ಬ್ಯಾಕ್ ಓಡಿದ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಬರ್ಫದ ಹಾಳೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಸರೋವರದಮೇಲೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂದೂಕು, ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಲುವಿನ ಚೂರಿ, ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಂಸ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಸರಂಜಾಮೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ಇನ್ನೂ ೩೦೦ ಮೈಲು ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮಹಾ ಆತಂಕ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭರವಸೆಯಲ್ಲೇ ಜೀವವಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ೨೪ ಸಂಗಾತಿಗಳ ನೆನಪು ಜೀವಂತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಆತ ಪ್ರೊವಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಜಾರ್ಜ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಆ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಬಿಳಿ ನೀರವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಚಳಿಗಾಳಿಗಳ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ದಿಕ್ಚಕ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾತ ಮುನ್ನಡೆದ.

ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಘೋರವಾದ ವಿಪತ್ತು ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹಿಮ ತೋಳಗಳು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೆನ್ನಾತು ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಏಳು ತೋಳಗಳು ಅವನನ್ನು ಅರ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದವು.

ಅವುಗಳ ಲುಲಿತ ನೇತ್ರಗಳು ಅವನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಕೈಲಿ ಬಂದೂಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದು ಒಂದೇ ಗುಂಡು. ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿ ಆತ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ತೋಳಗಳು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆತ ಅಂಗಿಯೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಮಾಂಸದ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಉಪವಾಸ ಸಾಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅವನಿಗಿದ್ದ ಆಧಾರ ಅದೊಂದೇ. ಆದರೆ ಸಂಭಾವ್ಯ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಅಪಮೃತ್ಯು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಒಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಒದಗಿತ್ತು.

ಆತ ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು ಕಾದ. ತೋಳಗಳ ಮುಂದಾಳು ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಜಿಗಿಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾಂಸದ ಚೀಲವನ್ನು ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಗೆದ. ಅದು ನೆಲಕ್ಕೇ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಸಪ್ತ ವೃಕಗಳೂ ಅದರ ಮೇಲೆರಗಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ಬ್ಯಾಕ್ ಬಂದೂಕಿನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಂದಾಳು ತೋಳನ ಪಕ್ಕೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ. ಅದು ರಕ್ತ ಕಾರಿ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದರ ಹಿಂಬಾಲಕ ತೋಳಗಳು ತಮ್ಮ ಭೂತ ಪೂರ್ವ ನಾಯಕನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನತೊಡಗಿದವು.

ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ಯಾಕ್ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ಆತ ಹೊರಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತಾನು ಅಲೆಯಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗಾಗ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರಾತ ಮುನ್ನಡೆದೇ ನಡೆದ. ದಿನಗಳುರುಳಿದವು. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಈ ಹಿಮರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಅದಮ್ಯ ಅಭಿಲಾಷೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಲಿತ್ತು. ಪ್ರಚಂಡ ಮನೋಬಲವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಕರಾವಳಿ ತಲುಪಿದ. ತನ್ನ ಗುರಿ-ಫ್ರೊವಿಡೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನು ಅಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಲು ಸಾಲದು. ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿನವರು ಅದೃಷ್ಟಹೀನರು. ತಾನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನು ಯತ್ನವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬರ್ಫದ ಹಾಳೆಗಳು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈ ಹಾಳೆಗಳಮೇಲೆ ನಡೆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಅದೃಶ್ಯ ಸಾಗರ ಧಾರೆಗಳು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗಿಸಬಹುದು. ಅದು ಅಪಾಯಕರ ಕೆಲಸವೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಸಜೀವವಾಗಿ ಫೋರ್ಟ್ ಫ್ರೊವಿಡೆನ್ಸ್ ಸೇರಲು ಬೇರೆ ಆಸೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಬರ್ಫದ ರಾಶಿಯಮೇಲಾತ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅದು ಒಳಸಾರುತ್ತಿತ್ತು, ಬಿರುಕು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೃಷ್ಟ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿರುಕು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿ ಅನಂತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆರ್ಕಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಸಮಾಧಿಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆತ ಡೊಗ್ಗಾಲು ಹಾಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುನ್ನಡೆದ. ಅದು ಭೀಕರತಮ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಬರ್ಫ ಬಿರಿಯುವ ಸಪ್ಪಳ ಕಿವಿ ಗಡಚಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಬರ್ಫದ ರಾಶಿ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಮೊಸರು ಕಡೆವಾಗಿನಂತೆ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುನಡುವೆ ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ. ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಡೆಗೆ ತೀರ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಧ್ವಜ ಹಾರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೌದು, ಫೋರ್ಟ್ ಫ್ರೊವಿಡೆನ್ಸ್! ಅವನ ದಿವ್ಯ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಮುಗಿಯಬಂದಿತ್ತು. ಅಂದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೦. ಆತ ೧೭೩ ದಿನಗಳ ಅಲೆದಾಟದಲ್ಲಿ ೧೧೦೦ ಮೈಲು ನಡೆದು ತನ್ನ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ, ಕೇಳಿದರೆ ಫೋರ್ಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿಗೆ ಅವರು ಸರಕು ಕಳಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ತಂಡವನ್ನೇ ಇನೂತ್ ಎಸ್ಕಿಮೋ ಜನರು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದರೆಂದು ಯಾರೋ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ!

ಅಂತೂ ಈಗ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ನಾಯಿ ಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದು ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವಸ್ಥೆ ಹತಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ.

ಜಾರ್ಜ್ ಬ್ಯಾಕನ ಈ ಅಸೀಮ ಸಾಹಸ ಕಥೆ, ಕಥೆಯಾಗಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಆತ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪದಕ್ಕೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆನಡಾದ ಭೂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಅಡ್ಮಿರಲ್ ಪದಕ್ಕೆ ಬಡತಿ ಪಡೆದ. ೧೮೩೮ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರನ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮತ್ತೂ ೪೦ ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ.

ನವೆಂಬರ್, ೧೯೬೫

*

೬೨. ಹಿಮಶಿಖರ ಜರಿಯಿತು!

ಕಲಿಜಾನ್ ದ ಹುವೈಲಾಸ್ ಎಂದರೆ ಹಸುರಿನ ಕಣಿವೆ ಎಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮ. ಅದೆಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪೆರುವಿನ ಸ್ವಿಜರ್ಲೆಂಡ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪೂರ್ವಕ್ಕೊಂದು ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿ, ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೊಂದು. ಪೂರ್ವದ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತ ಶ್ರೇಣಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪಶ್ಚಿಮದ್ದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೇಣಿಯೆಂದು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಂತಾನದಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತ ನೂರಾರು ಮೈಲುಗಳಾಚೆ ಒಂದು ಘಟ್ಟದ ಮೂಲಕ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸಮುದ್ರ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೊಳ್ಳದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಇವೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲ್ಮೇಲಿನ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಇಂಡಿಯನ್ನರ ವಸತಿಗಳಿವೆ. ಕೆಳಕೆಳಗೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮೂಲದವರು ವಾಸಿಸುವ ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳು.

ಸುಂದರ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕಳಸವಿಡುವಂತೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲೆ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ನೆವಾದೋ ಹುವಾಸ್ಕರಾನ್ ಪರ್ವತ ತನ್ನ ೨೨,೨೦೫ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕೋಡನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿದೆ. ಅದರ ಕೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಿದ್ದ ಹಿಮರಾಶಿಯ ಶ್ವೇತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಭವ್ಯತೆ ಬೆರಗುಪಡಿಸುವಂತಿದೆ. ೧೯೬೨ ಜನವರಿ ೧೦. ಸೂರ್ಯ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ವೃತ್ತವನ್ನು ದಾಟಿ ನಸುವೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ್ದಾನಷ್ಟೇ. ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಧ ಗೋಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಡು ಬೇಸಗೆ. ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆ. ನೆವಾದೋ ಹುವಾಸ್ಕರಾನ್ ಧವಳ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ನಲಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೆ ಪಡುವಣ ಕೃಷ್ಣ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯ ನೆರಳು ಅಡಸಿತ್ತು. ಚಳಿಯಾಗತೊಡಗಿತ್ತು.

ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂಡನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯತ್ತ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಕೆಳಗೆ ಕಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ಅಡಿಗೆಯ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ರನ್ರಾಹಿರ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗಿದವು. ಹತ್ತಿರದ ವಿದ್ಯುದಾಗಾರದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸದ ಸರದಿಯವರು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಶಾಲೆಯ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಾಹುತ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷ ದೂರವಿರಬಹುದೆಂದು ಯಾರೂ ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

೬-೧೩ಕ್ಕೆ ಎರಡೂವರೆ ಮೈಲೆತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಮಶಿಖರ ನಂ.೫೦೧ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತತ್ತರಿಸಿದಂತೆನಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಅದು ಚಲಿಸತೊಡಗಿತು. ಕೆಳಗೆ ಯುಂಗೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಈ ಚಲನೆಯನ್ನು ಕಂಡ. ಆದರೆ ಅದು ಸಂಧ್ಯಾರಂಜಿತ ಶುಭ್ರ ಮೇಘವೆಂದೇ ಆತ ಬಗೆದ. ಮತ್ತೆ ಇದೇಕೆ ಪರ್ವತದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ? ಆದರೆ ಮೊದಲು ಏನೂ ಸಪ್ಪಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಖರದ ಅಧೋಮುಖ ಧಾವಂತವನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವುದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಜುಳುಜುಳನೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ೩೦,೦೦,೦೦೦ ಟನ್ ಬರ್ಫಶಿಲೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಹಿಮ ಕೆಳಗೆ ಪಾತ್ರದಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿತು. ಇಡೀ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯ ಮೇಘ ಗರ್ಜನೆಯಂಥ ಘೋರ ಶಬ್ದವೊಂದು ತುದಿಯಿಂದ ತುದಿಗೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಇದೇನು ಭೂಕಂಪವೋ? ಸಾವಿರ ಸಿಂಹಗಳ ಗರ್ಜನೆಯೋ ಎಂದು ಚಕಿತರಾದರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳದವರಿದ್ದರು. ರನ್ರಾಹೀರ್ಕ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೪೦ ಜನ ಮೋಜುಗಾರರು ಹಾಡುತ್ತ ಕೈ ತಟ್ಟುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೊರಗಿದ್ದವನೊಬ್ಬ "ಹಿಮಶಿಖರ ಉರುಳುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಗಂಟಲೊಡೆಯುವಂತೆ ಅರಚಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಇಡೀ ಮನೆ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಸಮಯವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ಪರ್ವತ ಪ್ರಪಾತದೆಡೆಯಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಹಿಮಪ್ರವಾಹ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆರಡು ಮೈಲು ವೇಗದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ತನ್ನೊಡನೆ ತಪ್ಪಲಿನ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ನುಗ್ಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಓಡಿದರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಂತ? ೬-೧೫ರೊಳಗೆ ಅದು ಐದು ತಪ್ಪಲ ತಿಟ್ಟುಗಳಮೇಲೆ ಜಿಗಿಜಿಗಿಯುತ್ತ ಬಂದು ಯನಾಮಚಿಕೋ ಮತ್ತು ಸಮೀಪದ ಮೂರು ಗ್ರಾಮಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಸತ್ತವರು ೮೦೦, ಉಳಿದವರು ೮.

ಆ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರ ಕುರಿಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗು ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದಿನ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆಳಗಿನ ಯುಂಗೆ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಆ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಿಂದಲೇ ಅದು ಸರಿದು ಕೆಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮತಟ್ಟಾದ ಕಣಿವೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಳಿತು. ಈ ಭಯಾನಕ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟದಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ-ಸಿಳ್ಳುಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿ ಕೋಲಾಹಲವೆಬ್ಬಿಸಿದವು.

ಕೆಳಗೆ ರನ್ರಾಹಿರ್ಕಾ, ಹುವಾರಸ್ಕುಚೋ, ಶಕ್ಸಾ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು ಮೈಲಿನಂತೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಕಂಡರು. ಜನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡತ್ತ ಓಡಿದರು. ಹಲವರು ಚರ್ಚಿನ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಯಾರೋ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡುಕಿದರು. ಯಾರೋ ಯಾರನ್ನೋ ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಒಂದೂ ಕೇಳಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ೬-೧೮ಕ್ಕೆ ಹಿಮ ನದಿಯು ಅವರಮೇಲೆ ಹರಿದು ೨,೭೦೦ ಜನರನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಈಗದು ಹೆಚ್ಚು ಸಮತಟ್ಟಾದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ೬೦ ಅಡಿ ದಪ್ಪದ ಹಿಮವಾಹಿನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಶುದ್ಧ ಶ್ವೇತರೂಪ ಈಗ ಕೆಸರು ಕೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಧೂಳಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ಕಣ್ಣಿದ್ದವರಿಗೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಅದಮ್ಯ ಹಿಮವಾಹಿನಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಚುಕಿಬಂಬಾ, ಉಚುಕೋತೋ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಾಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ೬-೨೦ಕ್ಕೆ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಸಾಂತಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿತ್ತು. ಅದರೊಡನೆ ಬಂದ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣುಗಳ ರಾಶಿ ನದೀಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಒಂದು ಆಣೆಕಟ್ಟನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಸಾಂತಾ ನದಿಯ ಉಕ್ಕಿದ ನೀರು ದಾರಿ ಬದಲಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ ಬಟಾಟೆ ಹೊಲಗಳಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದಿತು.

ಏಳು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಮವಾಹಿನಿ ಸುಮಾರು ೩,೫೦೦ ಜನರನ್ನು ಕಬಳಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮನೆಮಾರು ರಸ್ತೆ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿತ್ತು. ನದಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಿಮ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನೀರು ೧೫ ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಿತು. ಅದರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮೈಲು ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಸೇತುವೆಗಳು ಧ್ವಂಸವಾದವು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬರ್ಫವು ಕೆಳಗಿನ ಊರುಗಳ ಜನರಿಗೆ ಬೇಸಗೆಯ ಉರಿಯನ್ನು ತಣಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಒಡೆದು ಕೆಳಗುರುಳಿದ ಬರ್ಫದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಹೋಟೆಲುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಜನರೇ ಕೆಲವರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯುಂಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರಾಸ್ ಎಂಬ ಎರಡು ವಸತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದ್ವೀಪಗಳಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಮರುದಿನ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮೊದಲಾದ ಪೂರೈಕೆಗಳನ್ನು ವಿಮಾನಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಹಿಮಶಿಖರ ನಂ.೫೦೧ ಹೀಗೇಕೆ ಏಕಾಏಕಿ ಕಿತ್ತು ಉರುಳಿತು? ಅದು ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಕಾರಣವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಅತಿರೇಕ. ಹಿಮವರ್ಷಣದಿಂದ ಪರ್ವತಾಗ್ರದ ಬರ್ಫರಾಶಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಕೊಬ್ಬುತ್ತದೆ. ವಿಪರೀತವಾದ ಬಿಸಿಲು ಹಿಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸುತ್ತದೆ. ಕರಗಿದ ನೀರು ಬರ್ಫ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬಿರುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅದರ ತಳಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಿಮರಾಶಿ ಆಗ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣದ ಎಳೆತವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಕೆಳಗೆ ಜಾರತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಅನಾಹುತದ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪಿದೊಡನೆ ಸರಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತು. ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕಣಿವೆಯ ವಸತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮೂವತ್ತರಿಂದ ಅರುವತ್ತಡಿ ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಕೆಸರು ಒಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಗಾಯಗೊಂಡವರೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ-ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಜನರು ಮಾತ್ರ.

೩,೫೦೦ ಜನ ೧೦,೦೦೦ ದನಕರುಗಳು ಕೆಸರಿನಡಿ ಸಿಕ್ಕು ಸತ್ತಿರುವಾಗ ಅದು ಕೊಳೆತು ಕಣಿವೆಯ ಅಳಿದುಳಿದ ವಸತಿಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ಹಬ್ಬಬಾರದೆಂದು ಡಿಡಿಟಿ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸವಷ್ಟೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾವು ರಖಂಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಪ್ಪವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಉಳಿಸಿಯೂ ಇತ್ತು. ರನ್ರಾಹಿರ್ಕಾದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯುತ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ನಡುವೆ ಕಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳದೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯೂ ಒತ್ತಿ ಬರುವ ಕೆಸರೂ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವನ ಕೈಗಳಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಆತ ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾರಾದ. ಆದರೆ ಮರುದಿನ ಅವನಿಗೆ ತಾನೇಕೆ ಬದುಕಿದೆನೋ ಎನಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು, ಬಂಧು ಬಾಂಧವರು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮೃತ್ಯುರವವನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೊಡನೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೋಡಿದ. ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬಾಗಿಲು ಇಕ್ಕಿ ಕೀಲು ಜಡಿದು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಇಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿಮಪ್ರವಾಹ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಹುಡುಗ ನಿಂತಿದ್ದ ಬದಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು, ಹಾಗೂ ಹುಡುಗ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು.

ಬಟಾಟೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಉಳಿದಳು-ಅವಳ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಅಳಿದರು. ಮುಪ್ಪಿನ ಮುದುಕಿಯರು ಉಳಿದು, ತರುಣ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಳಿದರು.

ಹುಗಿದು ಹೋದ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಹೊರದೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೈ, ಇಲ್ಲೊಂದು ಕಾಲು, ಬೇರೊಂದೆಡೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬಿಳಿಚಿದ ಮುಖ, ಕೆಲವೆಡೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದವರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಹಿಮರಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬಷ್ಟು ಅವಿಕಲ ಶರೀರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಕಣಿವೆಯ ಪುನರ್ನಿವೇಶನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ವಸತಿಗಳು ಏಳುತ್ತಿವೆ. ಜನ ಸುಖ ಜೀವನದ ಹೊಸ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜೀವಸಹಿತ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ೫೫೦ ರಷ್ಟು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾದ ಗಾಯ ಎಂದಾದರೂ ಮಾಯ್ದೀತೆ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯ.

ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೬೫

*

೬೩. ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ

ಅಪರಾಧವೆಂಬುದು ನಾಗರಿಕತೆಯೊಡನೆಯೇ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದು. ನಾನಾ ಇರಾದೆಗಳಿಂದ ಜನರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು-ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಕೌಶಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಪೌರುಷದಿಂದಲೇ ನೇಣಿಗೇರುವುದು-ಇದು ಅಪರೂಪ.

೧೯೫೮ರಲ್ಲಿ ಪೀಟರ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುವೇಲ್ ಗಲ್ಲಿಗೇರುವ ಮುನ್ನಾ ದಿನ ಅವನ ತಮ್ಮ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದಾಗ ಆತ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ, "ಇನ್ನು ನೀನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನಾಗಿಬಿಡುವಿ-ಪೀಟರ್ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ತಮ್ಮ ಅಂತ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಎಂಟು ಕೊಲೆಗಳು, ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದಷ್ಟು ದರೋಡೆಗಳು ಅವನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ "ಜಮಾ" ಇದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಅಗತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅವುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ. ಕೊಲೆಯಾದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಹೆಂಗಸರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸಂಭೋಗಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಆದಂತೆ ಅವನದು ಸಂಭೋಗಿಸಿ ಕೊಲೆಮಾಡುವ ಮನೋಜಾಡ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮ್ಯಾನ್ಯುವೇಲನನ್ನು ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ನಡೆದದ್ದು ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಅವನ ಅಪರಾಧ ವೃತ್ತಿಯ ಕಥೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳದ್ದು. ಅವನ ಅಪರಾಧಗಳ ರಂಗ ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೯೨೭ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಬಳಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮನ್‌ಹಟನ್‌ನಲ್ಲಿ. ಬಡವರಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಆತ ತುಂಬಾ ಚೂಟಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶಾಲೆ ಅವನಿಗೆ ಒಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು, ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೇ ಅವನಿಗೆ ಮೈಗೂಡಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಹಲವು ಸಲ ಬಾಲಾಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಬಾರ್ಸ್ಟಲ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ. ಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇಂಗು ಹಚ್ಚಿ ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಅವನಿಗೊಂದು ಆಟವೇ ಆಯಿತು. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲರ ಗಮನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನು ಪ್ರಥಮತಃ ಭಾರವಾದ ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಜನ್ನರು ಅವಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಉಳಿಸಿದರು. ಇದಾದ ವರ್ಷದೊಳಗೇ ಕನ್ನಗಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಾರ್ಸ್ಟಲ್ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ೧೮ ತುಂಬಿದಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಲಾನಾರ್ಕ್‌ಶಾಯರಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ಕನ್‌ಶಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಂದಿನಿದಲೇ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಪಟ್ಟಣಗಳ ನೀರಸ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ

ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾಯಿತು. ದರೋಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದವು. ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ೧೫ ಕನ್ನಗಳವುಗಳಿಗಾಗಿ ಮ್ಯಾನುವೇಲನನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಬಂಧಿಸಿದರು. ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಆತ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪೋಲಿಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿತಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡಿ ನಕ್ಕ. ಆದರೆ ಅವನ ಗುಂಡಿಗಳಿಗೆ ತಗಲಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ರಿಬ್ಬನ್ ಎಳೆಗಳ ಮತ್ತು ಅವನ ಬೂಟಿನ ಗುರುತುಗಳ ಬಲದಿಂದ ಕಡೆಗೂ ಅವನ ಕೃತ್ಯ ಸಾಬೀತಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಗಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಮೇಲೆ ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಸಜಾ ಆಯಿತು.

ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸಹ ಕೈದಿಗಳ ಮುಂದೆ ಇದ್ದದ್ದೂ ಇಲ್ಲದ್ದೂ ಸೇರಿ ತನ್ನ ಕನ್ನಗಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ತಿಜೋರಿ ಒಡೆಯುವ ಚಾತುರ್ಯದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ರಂಗುರಂಗಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಮಹಾ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಅವರು ನಂಬದಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನನ್ನ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಪೋಲಿಸಿನವರಿಗೆ ಚಳ್ಳೇಕಾಯಿ ತಿನ್ನಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪೀಟರ್ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಜೈಲಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಗಾಢವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ.

೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮನೆಗಳವುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಆದರೆ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಿಗ್ಗಿ ಅವನು ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಮಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಗ್ಲಾಸ್ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಒಂದು ಭಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ದರೋಡೆಯ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಂದ ಫೋನ್ ಹೋಯಿತು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ದರೋಡೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ನಾನೇ ಅಂತ. ಪೋಲಿಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೊಯ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಪೋಲಿಸರು ನಿಜವಾಗಿ ಮಂಗಗಳ ಮುಖ ಲಕ್ಷಣ ತೋರಿಸಿದರು! ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗಾದ ತಾಮಸ ಆನಂದ ಎಷ್ಟೆನ್ನಬೇಕು!

ಆದರೆ ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಪರಾಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ತನಗೊಂದು ಆಹ್ವಾನವೆಂದೇ ಆತ ಬಗೆದ. ತಾನು ದೊಡ್ಡದೇನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲೇಬೇಕು-ಇವರ ಗೌರವವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ!

೧೯೫೫ರಲ್ಲೊಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿರ್ಜನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವಳಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಮ್ಯಾನುವೇಲನನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಹಿಡಿದರು. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಅವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತನ್ನ ವಕೀಲನಾಗಿ, ಕಾನೂನಿನ ವೈಖರಿಯಿಂದ ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಬಂದವರನ್ನು ಅಡ್ಡ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆತ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕ.

ಪೋಲಿಸರ ಪೆಚ್ಚು ಮೋರೆ ಇನ್ನೂ ಸಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ೧೯೫೬ ಜನವರಿಯಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಪೈಶಾಚಿಕವಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ಕೊಲೆಯಾದ ಆನ್ ನೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬ ತರುಣಿಯ ನಗ್ನ ಶವ ಒಂದು ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪೋಲಿಸರು ನೇರವಾಗಿ ಮ್ಯಾನುವೇಲನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಅವನನ್ನು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಿಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಗೆದರು. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಪೋಲಿಸರನ್ನು ನನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಆತ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಗೇಡಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತು ಪೋಲಿಸರದು ಮಾತ್ರವೆ ಅಲ್ಲದೆ ಜನರ ಸಂದೇಹವೂ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಮೇಲೆಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಒಂದು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ರಾತ್ರಿ ಹೈಬರ್ನ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಲಿಯಂವಾಟ್ ಎಂಬುವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೀಕರ ಹತ್ಯೆಗಳಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಮುಂಜಾನೇ ಕೇಳಿದರು.

ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೊಸ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನು ವಾಟನ ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬೀಗ ಮುರಿದು ಒಳಹೊಕ್ಕ. ವಾಟ್ ಊರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾಟನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂಗಿ ಗಾಢ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಟನ ಮಗಳು ವಿವಿಯನ್ ಎಚ್ಚೆತ್ತಳು. ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಕುಟ್ಟಿ ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಹೊರಗಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಂಗಸರ ತಲೆಗೆ ಗುಂಡುಹಾಕಿ ಕೊಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ವಿವಿಯನ್ನಳ ತಲೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಗುಂಡುಹಾಕಿದ್ದ.

ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮುಕ್ಕೊಲೆಗಳ ಸಂಶಯ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಅವನಿಗೂ ಅದೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪೂಲಿಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಮನೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಹಿತ್ತಿಲನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಗೆದರು. ಏನೂ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಸಂಶಯದಿಂದ, ಕೊಲೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ವಿಲಿಯಂ ವಾಟನನ್ನೇ ಬಂಧಿಸಿದರು. ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಮಂಕುಬೂದಿ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಮತ್ತೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ.

ಈ ನಡುವೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಾದ ಒಂದು ಕಳವಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಪೋಲಿಸರ ಹೆಡ್ಡತನದಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ಮಜಾ ಅನಿಸಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವನು ಸೆರೆಯಮನೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ತಾನೇ ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ವಾಟನನ್ನು ಪುರಾವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಾರದೆ ಪೋಲಿಸರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶೋಧ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೀಗ ಬೇಸರಬಂದಿತ್ತು. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜನರ ಗಮನವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತುರಿಕೆಯೆದ್ದಿತು. ಅವನು ವಾಟನ ವಕೀಲನನ್ನು ಜೇಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ವಾಟ ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದೂ, ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ತನಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಕೊಲೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟ. ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ವಕೀಲ

ಹೋಗಿ ಪರಾಂಬರಿಸಿದಾಗ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವು.

ಕಳ್ಳತನಕ್ಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅವಧಿ ಮುಗಿದು ನವೆಂಬರ್ ಕೊನೆಗೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ವಾಟನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಲೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೊಲೆಗಡುಕನದೆಂದು ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳಿದ.

ಈ ಸುದ್ದಿಯೆಲ್ಲಾ ಪೋಲಿಸರ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಶೋಧ ಮೊದಲುಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪುರಾವೆಯೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತ ಪೀಟರ್ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಪೋಲಿಸರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ನ್ಯೂಕ್ಯಾಸಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಒಂದು ಯಮಚಳಿಯ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಿಡಿದು ನಿರ್ಜನವಾದ ಜವುಳು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿವಾಲನಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ದು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿ ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಮಾಷೆ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವನೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ತಮಾಷೆ ಆದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೋಟಿನಿಂದ ಕಳಚಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಂಡಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರಿನ ಒಡೆದ ಗಾಜಿನ ಚೂರುಗಳು ಅವನ ಇಜಾರದ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ಕುರುಹುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ತಡವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿಯೇ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ನಡುವೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕೊನೆಯಲ್ಲೊಂದು ರಾತ್ರಿ ನೃತ್ಯ ಪಾರ್ಟಿಗಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಇಸಬೆಲಾ ಕುಕ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಏಕಾಂತವಾದ ಒಳದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಳು. ಅವಳಮೇಲೆ ಅವನು ಕೈಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಡಿದು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಅವಳ ಮೊಲೆಕಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಅವಳ ಕೊರಳು ಹಿಸುಕಿ ಕೊಂದು ಆಗಲೇ ಉತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹೂಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಕಾಣೆಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ನೃತ್ಯವೇಷದ ಚೂರುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು.

ಅವಳ ಹೆಣವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಂಬಂಧಿಕನೊಬ್ಬನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಉಡುಗರೆ ಕೊಡಲು ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗೆ ಹಣದ ಗರಜಿ ಬಿತ್ತು. ನವವರ್ಷದ ಮುಂಚಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕ. ಮನೆಯೊಡೆಯ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗಾಢ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಗೂಟದಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಮಾರ್ಟ ವ್ಯಾಲೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ಪೌಂಡು ಹಣವನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಇವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಬಾರದೆಂದೆನಿಸಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಬೆರೆಟಾ ಬಂದೂಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತಲೆಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಕೊಂದ. ನಂತರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮಗನನ್ನೂ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದ. ಮನೆಯ ಬೆಕ್ಕನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದ.

ಮದುವೆ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ದರ್ಬಾರಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ. ಈ ಕೊಲೆಗಳ ಸುಳಿವು ತಿಳಿದದ್ದು ಆರು ದಿನಗಳ ನಂತರ.

ಇದಾದ ನಂದರ ಕೋಲಾಹಲವೇ ಎದ್ದಿತು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು

ಜನರ ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದರದಾದರೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಯಂಕರ ನಿಷ್ಕಾರಣ ಕೊಲೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಪೋಲಿಸರು ಈಗ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದರು.

ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಬಂದೂಕುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದ ರೀತಿ, ಸ್ಥಾನ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹೆಂಗಸರಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಸಂಭೋಗವಾದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರೆಲ್ಲರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಹರಿದು ತೆಗೆದದ್ದು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊರಳು ಹಿಸುಕಿದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಮೇಲೆ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಲಾದ ಹುಡುಗಿಯ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ವಿಧಾನವೇ ಇತ್ತು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಭತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ಈಚೆಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಗಮನಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಆತ ಒಂದು ಬೆರಟಾ ಬಂದೂಕನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯೂ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತಲುಪಿತ್ತು.

ಸ್ಮಾರ್ಟನ ಮನೆಯ ಜೋಡು ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಎಂಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ೧೯೫೮ ಜನವರಿ ೧೭ರಂದು ಪೋಲಿಸರು ಮ್ಯಾನುವೇಲನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೋ ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನನ್ನು ಕರೆಸಿ, "ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಯ್ಯಾ, ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು," ಎಂದ.

ಅವನು ಕುಕ್ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹುಗಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಎಂಟೂ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ. ತನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಜನಜನಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬಂದವರ ಮುಂದೆ "ನನಗೆ ನೇಣು ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಏನೇನು ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡುತ್ತಿರಿ" ಎಂದು ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. "ನನ್ನನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತನ್ನಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿದ. ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದ. ವ್ಯಾಟನೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದನೆಂದು ವಾದಿಸಿದ. ತನ್ನ ವಕೀಲರು ನಾಲಾಯಖ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ತಾನೇ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ವಕಾಲತ್ತು ಮಾಡಿದ. ಕಾನೂನಿನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾನು ವಕೀಲರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೇ ಇದ್ದೇನೆಂದು ತೋರಿಸಿದ. ಆರು ದಿನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮೆರೆದ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಲಿ, ಜೂರಿಗಳಾಗಲಿ ಅವನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮೇ, ೨೯ರಂದು ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತು. ಅವನು ಯಾವ ಗಾಬರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇದಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹತ್ತು ದಿನ ಅವನು ನೇಣನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಕೆಲ ದಿನ ಅವನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡದೆ ತನ್ನೊಳಗೇ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಂತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಾಯಬಡುಕತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸದೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ೧೯೫೮ ಜುಲೈ ೧೧ ರಂದು ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದರು. ಯಾವ ಉದ್ವೇಗವನ್ನೂ ತೋರದೆ ಅವನು ಗಲ್ಲು ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಏರಿದನೆಂದು ಸೆರೆಮನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರು. ಪೀಟರ್ ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಕಥೆ ವಿಚಿತ್ರವೇ ಆದದ್ದು. ಅವನಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಅವನಿಗಿಂತ ಚೂಟಿಯಾದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಹತ್ಯಾಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವುದೊಂದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ, ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಹಾಗೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರು ತೀರ ಅಪರೂಪ. ಇಂಥ ಕೊಲೆಗಡುಕರು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗೆ ಅದೊಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತಾದರೂ ಅವನಿಗದರಲ್ಲಾವ ಆತಂಕವೆನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮ್ಯಾನುವೇಲನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೋಮಲ ಭಾವನೆಗಳು ಎಂದೂ ಉಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥ ಅವಕಾಶ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತೂ ಒಬ್ಬ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಹುಡುಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ಅನುರಾಗ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ದಾರಿ ಬದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಅವಳು ತುಂಬಾ ದೈವಭಕ್ತೆ. ತನ್ನೊಡನೆ ಇಗರ್ಜಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಮ್ಯಾನುವೇಲನಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಲ ದಿನ ಅವಳಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಹೋಗಿಯೂ ಹೋದ. ದೇವರ ಮುಂದೆ ದೆವ್ವಗಳು ಕಸಿವಿಸಿ ಪಡುವ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಇಗರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಇಗರ್ಜಿಗೆ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ. ಅವಳು ಅವನ ಸಂಗವನ್ನು ತೊರೆದಳು. ಮ್ಯಾನುವೇಲ್ ತನ್ನ ನಿಯತಿಯತ್ತ ಮುಂದುವರಿದ.

*

೬೪. ಹೌದಿನಿಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಜಾದೂ

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜನ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ್ದರು. ಪೋಲಿಸ್ ಆಫೀಸರ್ ವರ್ನರ್ ಗ್ರಾಫ್ ಗಂಭೀರ ವದನದಿಂದ ಹೌದಿನಿಯ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದನು. ಈ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಗ್ರಾಫ್ ನಂಬಿದ್ದನು.

ಹೌದಿನಿ ಒಬ್ಬ ಜಾದೂಗಾರ. ಅವನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಜನರನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸಿದ್ದವು. ಕೈಗೆ ಎಂಥ ಕೋಳವನ್ನೇ ತೊಡಿಸಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಬಂಧಮುಕ್ತನಾಗುವ ಆತನ ಚಾತುರ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಹೌದಿನಿ ತನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಪೋಲಿಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಗ್ರಾಫ್ ಪತ್ರಿಕಾಕಾರರೆದುರು "ಹೌದಿನಿ ಬರಿ ಢಾಂಭಿಕ. ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೋಳಗಳು ಕೃತಕವಾದವು. ನಾನು ತೊಡಿಸುವ ಕೋಳಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದರಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆತ ಹೌದಿನಿಯ ಕೈಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಕೋಳಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ತನ್ನವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೌದಿನಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಬೀಗಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ.

ಆ ಬಲವಾದ ಸರಪಳಿಗಳು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೀಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋದ ಹೌದಿನಿಯ ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗ್ರಾಫ್ ಬಾಯಿ ಅಗಲಿಸಿ ನಕ್ಕು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು "ಸರಿ. ನೋಡೋಣ ನಿನ್ನ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು" ಎಂದ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ

ನಾಲ್ಕೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೌದಿನಿ ಬಂಧಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಸರಪಳಿಗಳು, ಕೋಳಗಳು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಜನರೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಗ್ರಾಫ್‌ನ ಮೋರೆ ಪೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಜಗತ್ತು ಹಿಂದೂ ಇಂದೂ ಹೌದಿನಿಯಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ಜಾದೂಗಾರನನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸೈಬೀರಿಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರೆಟ್‌ದಿಂದ (ಗಾಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ದುರ್ಭೇದ್ಯ ಪಂಜರ) ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಕೈಗೆ ಕೋಳಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆರೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಈ ಮಹಾ ಸಾಹಸಿ ಹೌದಿನಿ ಬುಡಾಪೆಸ್ಟಿನ ಡಾ॥ ಎಂ.ಎಸ್. ವೆಸ್ ಎಂಬಾತನ ಮಗ. ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ಕೊಂದ ಬಳಿಕ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಡಾ॥ ವೆಸ್ ಹಂಗರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ೧೮೭೪ರಲ್ಲಿ, ಈತ ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾಗಲೋ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೋ ಹೌದಿನಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಇವನಿಗೆ ಎರಿಕ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ತಂದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಎರಿಕ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದು, ಬೂಟ್ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡುವುದು-ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವ, ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದು ಹೇಗೋ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಕಿದ ಬೀಗವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ಮಾತು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೊದಲಿನ ಶಾಲೆ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಮನೆಯಾಯಿತು. ಅವನ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದಿರಲೆಂದು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಬೀಗವನ್ನು ಒಂದು ಹೇರ್‌ಪಿನ್ನಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಎರಿಕ್ ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೀಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿ ಆತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಎಂಥ ಬೀಗವನ್ನಾದರೂ ಕೀಲಿ ಕೈಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆಯಲು ಅವನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ.

ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವನಾದಾಗ ಎರಿಕ್ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸರ್ಕಸ್ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಇಸ್ಪೀಟ್ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಕೊನೆಗೆ ಯಾರಿದಂಲೇ ಆಗಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಮುಖ್ಯ ಆಟಗಳಾದವು. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸನೊಬ್ಬ ಎರಿಕ್‌ನ ನಿತ್ಯದ ಆಟ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿ, "ನೋಡೋಣ ಬಿಡಿಸಿಕೋ" ಎಂದ.

ಎರಿಕ್ ಒಳಗೊಳಗೇ ಕಂಗಾಲಾದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ "ನಾನು-ನಾನು-ಆಗಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್‌ನ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಪಾರಾಗುವ ನನ್ನ ಗುಪ್ತ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲಾರೆ" ಎಂದ. ಆತ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನ ಬುಡದಿಂದ ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಜನ ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕೈಗಳ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎರಿಕ್‌ನ ಹೃದಯ ಈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉಲ್ಲಸಿತರಾಯಿತು.

ಆಗಲೇ ಅವನ ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. "ಬೇಡಿಗಳ ರಾಜ ಎರಿಕ್" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆತ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ. ಆದರೆ ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಹಂಬಲವಿದ್ದ ಎರಿಕ್‌ನಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಡಾಲರು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ಸರ್ಕಸ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿರಲು ಮನವೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆತ ತನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅಲ್ಲಿ ಜಾದೂ ಆಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿದ.

ಎರಿಕ್ ವೆಸ್ ಓದಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕ "ಆಧುನಿಕ ಜಾದೂ ವಿದ್ಯೆಯ ತಂದೆ" ಯಾದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಜೀನ್ ಯುಜಿನೆ ರಾಬರ್ಟ್ ಹೌದಿನ್‌ನ ಆತ್ಮಕಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನಂತೆಯೇ ಆಗಬಯಸಿದ ಎರಿಕ್ 'ಹೌದಿನಿ' (ಹೌದಿನ್ ಸಮಾನ) ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ. ತನ್ನ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ಅವನ ಮದುವೆಯ ಕಥೆ ಯಾವ ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಗೂ ಕಡಿಮೆಯದಲ್ಲ. ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಬ್ರೂಕ್ಲಿನ್‌ನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಆಟ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ಉಡುಪಿನ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ್ಯಸಿಡ್ ಚೆಲ್ಲಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವಳ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮಿನಾ ರಾಹನರಳ ಪರಿಚಯ ಹೌದಿನಿಗಾದದ್ದು ಹೀಗೆ. ಅವಳಿಗಾದ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡಲು ತನ್ನ ತಾಯಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಹೊಲಿದ ಹೊಸ ಲಂಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೌದಿನಿ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಹೊರಹಾಕಿದಳು. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಏನನ್ನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಆಚೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೊಡನೆ ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಹೌದಿನಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೀಗಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದರಲ್ಲೆಷ್ಟು ನಿಪುಣನೋ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣು ಹೃದಯದ ಬೀಗ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಕುಶಲನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಆತ ಅಂದೇ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ! ಮುಂದೆ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮಿನಾ ಅವನ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗಾರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹೌದಿನಿಗೆ ಯಾವ ಚಟವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಲಿ ಹಣವಿದ್ದಾಗ ಆತ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಹು ಬೆಲೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಚರಿತಾರ್ಥ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗತೊಡಗಿದ್ದ ಹೌದಿನಿ ಯುರೋಪು ಸಂಚಾರಮಾಡ ಬಯಸಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದ. "ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಇಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಹಕಾರ ನೀಡಲಾರೆವು. ನಾವು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾದೀತು" ಎಂದು ಸ್ಕಾಟ್ಲಂಡ್‌ಯಾರ್ಡಿನ ಪೋಲೀಸ್ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಹೌದಿನಿ, "ಓಹೋ! ಅದೇ ನನಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಶಾಶ್ವತ ಬೇಡಿಯನ್ನೇ, ಒಂದಲ್ಲ-ಹತ್ತಾರು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ತೊಡಿಸಿ. ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ" ಎಂದ.

ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಮೆಲ್‌ವಿಲೆ ಒಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಹೌದಿನಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದ. ತೊಡಿಸಿದವನೇ "ಸರಿ, ನಾನಿನ್ನು ನನ್ನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. "ಒಳ್ಳೇದು, ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಬರುತ್ತೇನಲ್ಲ" ಎನ್ನುತ್ತ ಹೌದಿನಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮೆಲ್‌ವಿಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಠಿಣ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿದರೆ ಅವು ಕಳಚುವವು ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದ ಹೌದಿನಿ ತನ್ನ ಚೊಣ್ಣದ ಒಳಗೆ ಸೀಸದ ಒಂದು ಸರಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ

ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಅವನಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಗಳನ್ನು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಆತ ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ.

ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೇಶಗಳ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತನಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿ ಜೇಲಿನಲ್ಲಿಡಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹೌದಿನಿ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ಪೋಲಿಸರು ಅವನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಗೋಡೆಗೆ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಹೌದಿನಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಗ್ಗುಲ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೌದಿನಿ ತನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ.

ಸೆಂಟ್ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಲ್ಲಿ ರಶಿಯದ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರು ಹೌದಿನಿಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸೈಬೀರಿಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟರು. ಕಾರೆಟ್ ಅಂದರೆ ಗಾಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಂಜರ. ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಒಳಗೆ ಗಾಳಿ ಹೋಗಲೆಂದು ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಐದಿಂಚು ಚಚ್ಚೌಕ ಕಿಂಡಿ ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೌದಿನಿಯನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಕೋಳ ತೊಡಿಸಿ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊಸ ಬೀಗ ಹಾಕಿದರು. ಒಂದು ತಾಸಿನ ನಂತರ ಹೌದಿನಿ ಈ ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದ.

೧೯೦೬ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದೆನ್ನಬೇಕು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರೆದುರು ಅಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದರು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಅವನ ಮೈ ಬಿಗಿದರು. ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ನ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ನದಿಯ ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೂತು ಕೊರೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ನೂಕಿದರು.

ಆದರೆ ಆರೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೌದಿನಿ ಮೇಲೆಕ್ಕೆದ್ದು ಬಂದ. ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಆಗ ಕೋಳಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೌದಿನಿಯ ದೇಹ ಉಕ್ಕಿನ ದೇಹವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಸ್ನಾಯಗಳು ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಸಹನಾಶಕ್ತಿ ಅಮಾನುಷವಾಗಿತ್ತು. ಇವುಗಳ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಹೌದಿನಿ ಇಂಥ ಅಮಾನುಷ ಸಾಹಸ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಲೇಖಕ ಸರ್ ಆರ್ಥರ್ ಕಾನನ್‌ಡೈಲ್ "ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ಹೌದಿನಿ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ತನ್ನ ಜಾದೂ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ನ್ಯೂನತೆ ಇರದಂತೆ ಹೌದಿನಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ನೀರಿನೊಳಗಿಂದ ಬೇಡಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವನು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನದ ಟಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹಿಮದಷ್ಟು ತಣ್ಣಗಿನ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೂಡ್ರುತ್ತಿದ್ದ.

೧೯೧೬ರಲ್ಲಿ ಹೌದಿನಿ ಚಿತ್ರಪಟ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನು ತಯಾರಿಸಿದ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಯಶಸ್ಸು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಅದ್ಭುತ ಮನುಷ್ಯನ ಮರಣ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಮಾಂಟ್ರಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೨೬ರಲ್ಲಿ ಆತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆದುರು ದೆವ್ವಗಳ ಶೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾನು

ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ. ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹೌದಿನಿಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡು ಎಂದು ಹೌದಿನಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಹುಡುಗ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ಅವನೊಡನೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಹೌದಿನಿಯ ಉಕ್ಕಿನಂಥ ದೇಹವನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಹುಡುಗ ಬಲು ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದ. "ಸ್ವಾಮಿ, ಬೇಕಾದಂಥ ಬಲಿಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಗುದ್ದಿದರೂ ನಿಮಗೆ ಏನೇನೂ ನೋವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ ನಿಜವೇ?" ಎಂದಾತ ಕೇಳಲು "ಹೌದು. ಆದರೆ ಆತ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿದ್ದಾಗ ನನಗೇನೂ ನೋವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೌದಿನಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಗುದ್ದಿ ನೋಡಲೆ?"

ಯಾವುದೋ ಪತ್ರವನ್ನೋದುತ್ತಿದ್ದ ಹೌದಿನಿ "ಓಹೋ!" ಎಂದ.

ಆ ಹುಡುಗ ಆಗ ತಟ್ಟನೆ ಜೋರಾಗಿ ಹೌದಿನಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಗುದ್ದಿದ. ಹುಡುಗ ಗುದ್ದುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದ ಹೌದಿನಿ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳಿದ. ಆ ಹುಡುಗ ಗಾಬರಿಯಾದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೌದಿನಿ "ನಾನು ಅಸಾವಧಾನನಾಗಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಹೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ ಒಡೆದಿದೆ. ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡಲೇ ಆಗಬೇಕು ಎಂದರು. ಈಗ ಈ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ ಒಡೆಯಿತು ಎಂದರೆ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತವೇ ಆಗಿತ್ತು.

೧೯೨೬, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೩೧ರಂದು ಹೌದಿನಿ ಸತ್ತ.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ವಕೀಲರ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕವರಿದೆ. ಅದರಮೇಲೆ "೧೯೭೪,ಏಪ್ರಿಲ್ ೬ ರಂದು ಇದನ್ನೊಡೆದು ಓದಬೇಕು" ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಈ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦ ಪುಟಗಳ ಕೈಬರಹದ ಪುಸ್ತಕವೊಂದಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೌದಿನಿಯ ಅದ್ಭುತ ಕೌಶಲ್ಯದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ತಾನು ಹೇಗೆ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನಗಳಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಜಾದೂಗಾರ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದೇ ಇದು ಓದಲು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸುವವರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಹೌದಿನಿಯ ಗುಟ್ಟು ಬಹಿರಂಗವಾಗಲು ೧೯೭೪ರ ವರೆಗೆ ಕಾಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜನವರಿ, ೧೯೬೦

*

* * * *

ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿ/ಲೇಖನದ ಸಂಖ್ಯೆ

ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕಾ/ ೧
ಅಜೀಜ್, ಸೌದ್ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ/ ೫೯
ಅಟ್ಲಾಂಟಿಸ್/ ೩
ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕ್/ ೨
ಅರೋರಾ (ಹಡಗು)/ ೧
ಅಲಿ, ಮಿಯಾಂ/ ೨೯
ಆಂಟನೆಟ್, ಮೇರಿ/ ೧೫
ಆಡಮ್ಸ್, ಲಿಟಲ್/ ೭
ಆ್ಯಶ್; ಮೈಕೆಲ್/ ೫೧
ಇಯರ್ ಹಾರ್ಟ್, ಅಮೇಲಿಯಾ/ ೨೪
ಈವಾ ಪೆರಾನಾ/ ೫೩
ಎಡ್ವರ್ಡ್, ಹ್ಯಾರಿ/ ೫೧
ಎಲಿಜಬೆತ್/ ೪೩, ೪೫
ಕಸ್ತೂರಚಂದ್/ ೬
ಕಲಿಜಾನ್ ದ ಹುವೈಲಾಸ್/ ೬೨
ಕುಕ್, ಜೇಮ್ಸ್/ ೪೧
ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ/ ೨
ಕೆರೋಲಿನ್/ ೪೨
ಕೌರ್, ಭಗವಾನ್/ ೬
ಕ್ರಿಸ್ತ, ಏಸು/ ೧೧
ಕ್ರೂಗರ್, ಐವರ್/ ೪೯
ಕ್ರೋ-ಮ್ಯಾಗ್ನನ್ ಮಾನವ/ ೩
ಗೀತಾ ಚಂದಾ/ ೫೦
ಗೇಪಿಂಗ್ ಗಿಲ್/ ೧೨
ಗ್ಲಾಸ್, ವಿಲಿಯಂ/ ೨೬
ಗ್ಲೆನ್, ನ್ಯಾನ್ಸಿ/ ೧೯
ಚಿಚೆಸ್ಟರ್, ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್/ ೪೪

ಜಾರ್ಜ್/ ೪೦
ಜಾರ್ಜ್, ಮೂರನೇ/ ೪೨
ಜಾನ್/ ೪೦
ಜಾರ್ಡ್ಯಾನ್, ಇಲಿವರ್/ ೧೫
ಜೋಶಿ, ಗೋಪಾಲ/ ೩೩
ಜೋಹಾನರ್ಡೇಸನ್/ ೩೪
ಟೈಟಾನಿಕ್/ ೨೭
ಟೌನ್‌ಸೆಂಡ್, ಪೀಟರ್/ ೪೫
ಟ್ಯೂರಿನ್/ ೧೧
ಟ್ರಿಸ್ಟನ್ ಡ ಕುನ್ಹಾ/ ೨೬
ಡೆಮಿಕೋ, ವ್ಲಾದಿಮಿರ್/ ೧೩
ತಿಲಕ್, ಬಾಲಗಂಗಾಧರ್/ ೩೩
ದೆವೆರಾ, ರಾಬರ್ಟ್ (ಎಸೆಕ್ಸ್)/ ೪೩
ನಾಕ್ಸ್, ರಾಬರ್ಟ್/ ೬
ನಾರಿಸ್/ ೨೦
ನಿನ್ನಿಸ್/ ೧
ನೀಲ್ಸೆನ್ಸ್, ಸ್ಯಾ/ ೫೨
ಪಾಲ್/ ೪೦
ಪಾಲೋ ಮೇರ್ಸ್/ ೧೩
ಪೆದ್ರಾಜನಿ, ಜೀನ್ ಪಿಯರೆ/ ೪
ಪೆರಾನಾ/ ೫೩
ಪ್ಲೇಟೋ/ ೩
ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮ್ಯಾಚ್/ ೪
ಫೆಲ್‌ಬೆಕ್ ನದಿ/ ೧೨
ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್, (ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್)/ ೬೧
ಫ್ರಿಕರ್, ಲೇಸ್ಲಿ/ ೫೧
ಬರ್ಕ್, ವಿಲಿಯಂ/ ೧೬
ಬಕ್ಸ್‌ಟನ್, ಜೆಡೆದಿಯಾ/ ೩೪
ಬರ್ಗಾಮಿ, ಬಾರ್ತಾಲೋಮಿಯೋ/ ೪೭
ಬೀಟಲ್ಸ್/ ೪೦
ಬೀವರ್, ಸರ್ ಹ್ಯೂ/ ೨೦
ಬೆಕ್, ಜಾನ್ ಬರ್ಕ್/ ೧೨
ಬ್ರೌನ್, ಟಾಂ/ ೧೨
ಮರ್ಡ್ಸ್, ಜೇವಿಯರ್/ ೧
ಮರಿಯಮ್, ಜೋನ್/ ೨೪
ಮಾರ್ಗರೇಟ್/ ೪

ಮಾಲೇಸ್, ಡಾರೆನ್/ ೩
ಮಾಪನ್, ಡಗ್ಲಾಸ್/ ೧
ಮಿಲರ್, ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವ್ಯಾನ್ಸ್/ ೬೦
ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋ/ ೫೪
ಮೋಬರ್ಲಿ, ಆ್ಯನ್/ ೧೫
ಮ್ಯಾನ್ಯುವೇಲ್, ಪೀಟರ್/ ೬೩
ಯೌತ್ಸ್ (ಡಾ॥)/ ೨೩
ರಾನಡೆ, ಮಹದೇವ ಗೋವಿಂದ/ ೩೩
ರಾಮ ಬಾಬೂ/ ೩೭
ರಾಯ್-ಜೀನ್/ ೪
ರ್‍ಯಾನ್, ಜಾಸನ್ಯಾನ್/ ೧೯
ರಿಂಗೋ/ ೪೦
ರೋಸ್, ಮಾರ್ಗರೆಟೀವ್/ ೪೫
ಲೋಖ್‌ನೆಸ್ ಸರೋವರ/ ೩೦
ವರ್ಟರ್, ರಾಸ್‌ಮ್ಯಾಕ್/ ೨೦
ವಿದೋಕ್/ ೩೧
ವುಡಿಂಗ್ ಮೈಕ್/ ೧೨
ಶಕುಂತಲಾ ದೇವಿ/ ೩೪
ಸಿಡ್ ಪೆರೋ/ ೧೨
ಸುಂದರ ರಾಜಾರಾಯ/ ೩೪
ಸೈಪ್ರಸ್/ ೫೮
ಸ್ಯಾನ್ಲಿ, ಫೆರೆಲ್/ ೨೩
ಸ್ಪಿಯರ್ಸ್, ರೆಗ್/ ೩೨
ಸ್ಮಿತ್ (ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್)/ ೨೭
ಸ್ಪೈಸರ್, ಫ್ರಾಂಕ್/ ೧೮
ಹಾರ್ಡ್‌ಪ್, ಪಾಲ್/ ೫೨
ಹಾಸ್ನರ್, ಸ್ಟಾನ್ಲಿ/ ೫೫
ಹಿಕಾರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್/ ೧೦
ಹೆನ್ಸ್‌ಲರ್, ಎರಿಕ್/ ೧೨
ಹೇರ್, ವಿಲಿಯಂ/ ೧೬
ಹೌದಿನಿ, ಎರಿಕ್/ ೬೪

*

ನಿಮ್ಮ ಬಹುಮುಖ ಆಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ; ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಭೀರ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ :

ಬದುಕಲು ಬೇಕು ಬದುಕುವ ಈ ಮಾತು	: ಪಾಟೀಲ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ
ಅನುಭವ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅಮೃತತ್ವ ಇದೆ	: "
ಯಶಸ್ಸಿನತ್ತ ಪಯಣ	: ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲಿರಿ	: "
ಓ ಹೆಣ್ಣೇ ನೀನೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವಳು !	: "
ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವರೆ ?	: "
ಅಂದನಾ ತಿಂಮ	: ಬೀchi
ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಹಾಡು	: ಡಾ. ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಹಾನಗಲ್
ಎನ್ಕೇನ ಪ್ರಕಾರೇಣ	: ಎನ್ಕೆ
ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು	: ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ
ಬದುಕು ಭರವಸೆಯತ್ತ	: ಜಿಡ್ಡು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಬೆಳಗು	: "
ಆಂತರಿಕ ಅರಳುವಿಕೆ	: "
ಮನುಷ್ಯ ಎಂಥ ಸೃಷ್ಟಿ	: ಡಾ. ಪಿ.ಎಸ್. ಶಂಕರ್
ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ, ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆ	: ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಮಹಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ
ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು	: "
ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ ಸಲಹೆ	: ಸವ್ಯಸಾಚಿ
ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮದಾಗಬೇಕೆ?	: ಸವ್ಯಸಾಚಿ
ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?	: ಸವ್ಯಸಾಚಿ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಓದುವದು ಹಾಗಲ್ಲ, ಹೀಗೆ!	: ಆರ್.ವಿ. ಕಟ್ಟೀಮನಿ
ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವದು ಹೇಗೆ?	: "
ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಸುವ ಸೂತ್ರಗಳು	: "
ಯಶಸ್ಸಿನ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲು	: "
ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧಕ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು	: "
ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಲ್ಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿದ್ದೆ	: "
ರೋಗ ಬಾಧೆಗಳು: ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪರಿಹಾರ	: ಡಾ. ಟಿ.ಎಲ್. ದೇವರಾಜ
ಆಧುನಿಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೈಪಿಡಿ	: ಗಣೇಶ ಹೆಗಡೆ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳು, ಮಾಹಿತಿಗಳು	: ಮಲ್ಲಾದಿ - ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ : ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ೨೮
ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ : ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ೨೦

ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಆಗರ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ

ಕೊಪ್ಪೀಕರ್ ಬೀದಿ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ:೫೮೦ ೦೨೦

ದೂರವಾಣಿ :೩೬ ೭೬ ೭೬

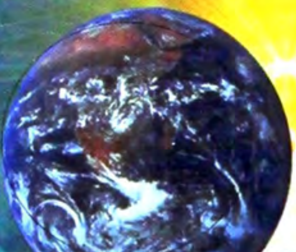

....ಇಲ್ಲಿಯ ಬರಹಗಳ ವಿಷಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹುದು. ಸೈಪ್ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಮದುವೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಪಾವೆಂ ಸತ್ತವರ ದಿಬ್ಬವಾದ ಮೊಹೆಂಜೊದಾರೋದ ಬಗೆಗೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರೀನ್‌ವಿಚ್ ಕಾಲಮಾನ ಪದ್ಧತಿ, ನೆಸ್ ಸರೋವರದ ದೈತ್ಯ ಮುಂತಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು, ವಂಚಕ ಶಿರೋಮಣಿ ಎನಿಸಿದ್ದ ಕ್ರೂಗರ್, ಪತ್ತೇದಾರನಾದ ಕಳ್ಳನ ಬಗೆಗಿನ ಲೇಖನಗಳಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಕರವಾಗಿವೆ.

ಪಾವೆಂ ಅವರ ಈ ರೋಚಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ ನದಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಸುವ ಧೀರರು, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದನ್ನೇ ದಂಧೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕ್ರೂರಿಗಳು, ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು, ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನೇ ಕೊಂದ ಪ್ರೇಮಿಕಳು, ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದೂ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅತೀತರಾದ ರಾಜದೂತರು, ವಿಶ್ವ ಪರ್ಯಟನೆಯ ಹುಚ್ಚನ್ನು ತಲೆಗೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಹಸಿಗಳು, ಸುಳ್ಳು ನೋಟಿನ ಸರದಾರರು, ಕೊಡುಗೈ ದಾನಿಗಳು - ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಹಿಮಶಿಖರದ ಜರೆತ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮೊರೆತಗಳಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಕೋಪಗಳು, ಮಹಾಯುದ್ಧಕಾಲದ ಕಾರಸ್ಥಾನಗಳು, ಗಂಟೆಗೆ 130 ಮೈಲು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ರೈಲುಗಳ ವಿವರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಲನಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ 'ಟೈಟಾನಿಕ್' ಹಡಗಿನ ದುರಂತದ ಬಗ್ಗೆ 1971ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಪಾವೆಂ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಅವರ 'ಸುದ್ದಿ ನಾಸಿಕ'ದ ಚುರುಕಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಬರೆದ ಈ ಬಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಪಾವೆಂ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಬರಹಗಳೂ ಒಂದೆಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾಗದೆ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹತ್ತಾರು ಮೂಲ, ಮೂಲೆಗಳನ್ನೂ ತಡಕಿ, ಹಲವರ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲಬ್ಧ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ವಾಚಕರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಬಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ದಾಜಿಬಾನ ಪೇಟೆ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ೫೮೦ ೦೨೮

ರೂ. 125-00